ஸ்ரீ:

நாலாயிர திவ்வியப்பிரபந்தம்

திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்
சென்னை

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற
ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த
தமிழ் வேதமாகிய

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

பதிப்பாசிரியர்
வித்வான் கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார்
வி. பூதூர், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்

திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்
சென்னை

முதற் பதிப்பு ... 1973

இரண்டாம் பதிப்பு ... 1981

மூன்றாம் பதிப்பு ... 1987

நான்காம் பதிப்பு ... 1995

ஐந்தாம் பதிப்பு ... 2000

வெளியிடுவோர் :

திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்
(PHILANTHROPIC TRUST)

2, தெய்வ சிகாமணி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை-600 014.

Telegram SANCO TRANS
Phone 044-8274098
Email sanco@vsnl.com

Printed at : P.R. LITHOGRAPHERS, CHENNAI - 600 013.

4-1

திருவேங்கடத்து எம்பெருமான்

திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்

சென்னை

4-1

பொருளடக்கம்

ஸ்ரீரங்கம் பெரியாஸ்ரமம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் வேதாந்த ராமாநுஜ மகாதேசிகன் அருளிய மங்களாசாசனம்

ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

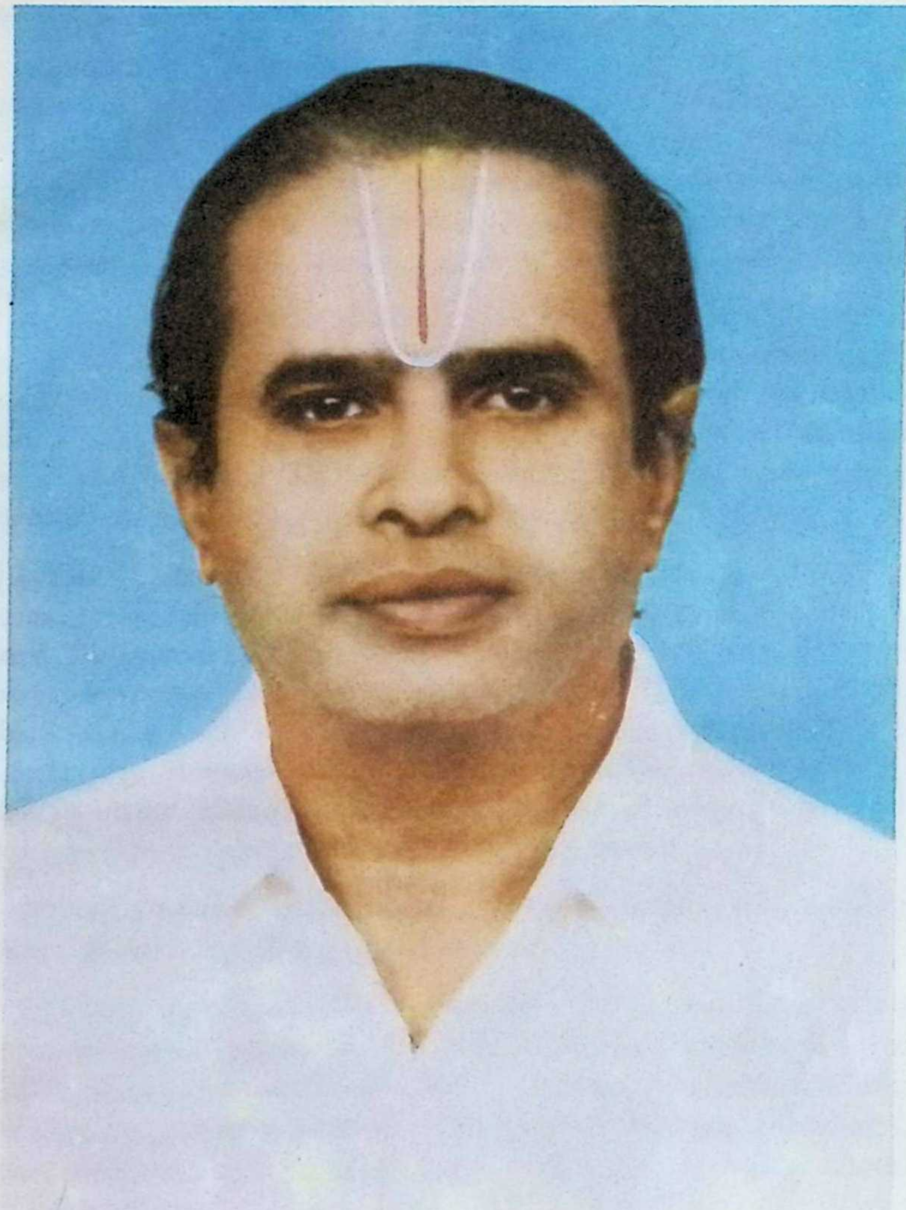
ஸ்ரீய:பதியான சர்வச்வரன் பிறவிக்கடலுள் நின்றுழல்கின்ற ஜீவராசிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு பலவிதமாக சாஸ்திரங்களைப் பிரவர்த்திக்கிறன். அந்தச் சாஸ்திரங்கட்குப் பிரமாணங்கள் என்று பெயர். அந்தப் பிரமாணங்களைக் கொண்டு சர்வேச்வரனுன ஸ்ரீமந் நாராயணனை அறிந்து, அந்த சாஸ்திரங்களில் அவனை அடைவதற்காகச் சொன்ன உபாயங்களைச் செய்து, அவனை அடைய வேண்டும். அவனை அடைந்தால் பிறப்பு, இறப்பு, பிணி, மூப்பற்று மீளாத பேரடிமை பூண்டு, ஆத்மா உள்ளளவும் பேரானந்தத்தில் மூழ்கிப் பின்னும் இத்திசைக்கு வரமாட்டாமல் அந்தமில் பேரின்பத்தில் அமரலாம்.

இப்படி தத்வ, ஹித புருஷார்த்தங்களை உணர்த்தும் பிரமாணங்களுள் சிறந்தவை, ஆழ்வார்கள் அருளிய திவ்யப் பிரபந்தங்களே. மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்ற பொய்கை, பூதம், பேயாழ்வார், மழிசையர்கோன், மகிழ்மாறன், மதுரகவி, கோழியர்கோன், விட்டுசித்தன், பூங்கோதை, தொண்டரடிப்பொடி, பாணுழ்வார், அருட்கலியன் எனப்படுமிவர்கள் பாடியருளிய பாடல்களும், எம்பெருமானுரைப் பற்றித் திருவரங்கத்தமுதனர் அருளிய நூற்றந்தாதியுமாகிய நாலாயிரமும் நங்கள் வாழ்வு,

இப்பிரபந்தங்கள் 'தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல் மாலைகள்' என்றும், 'பார்பரவு இன்கவிபாடும்' என்றும், 'பாலேய் தமிழர் இசைகாரர் பத்தர் பரவும் ஆயிரம்' என்றும், 'நன்னறையூர் நின்ற நம்பிதன் நல்ல மாமலர்ச்சேவடி சென்னியிற்சூடியும் தொழுதும் எழுந்தாடியும் தொண்டர்கட்கு அவன் சொன்ன சொல் மாலை' என்றும், 'மகிழ்ந்துபாடும் செய்யதமிழ் மாலைகள்' என்றும்

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீ ஹரி

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :
ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமாநுஜ மஹா தேஸிகாய நம :

சொர்ணூர்
ஸ்ரீ K. சந்தானம் ரெட்டியார்
ஸ்தாபகர்
திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்
சென்னை

பலவகையாகப் பேசப்பட்டிருப்பதும் நன்கு அறிந்ததே. இப்பாடல்களெல்லாம் எம்பெருமானை உள்ளபடியே அநுபவித்து, அவ்அநுபவத்தால் பிறந்த எல்லை இல்லாத சந்தோஷத்தால் அவனை அநுபவித்தபடியே பேசிய பாசுரங்களே.

தெளியாத மறைநிலங்களெல்லாம் இப்பாடல்கொண்டு தெளியலாம். நமது சூழ்வினையின் ஆழ்துயரை இச்சீர்கலந்த சொல் நினைந்து போக்குவதைத் தவிர வேறு விரகில்லை. வேதத்தினுட்பொருள் நமதுள்ளத்தில் நிற்கும்படி தெளியப் பேசப்பட்ட பாசுரங்கள் இவை. இந்த திவ்யப்பிரபந்தங்களை அநுசந்தானம் செய்தால் எம்பெருமான் உள்ளம் உடனே குளிரும்.

இங்ஙனம் பெருமை வாய்ந்த நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தங்கள் தாம், உலகிலுள்ள சகல சாஸ்திரங்களுள் சாரமானவை. இந்த நாலாயிரதிவ்வியப்பிரபந்தத்தை நல்ல முறையில் வெளியிட வேண்டுமென்று கருதி, நமது ஆசார்ய பரம்பரையில் பரமபக்தி பூண்ட ஸ்வர்ணூர் கே. சந்தான ரெட்டியார் அவர்கள் மிகுந்த சிரத்தையுடன் அச்சிட்டிருப்பது போற்றத் தக்கது.

நிற்க, இந்நூலை அச்சிடுவதற்குப் பூதூர் உயர்திரு கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார் மிகுந்த ஸஹாயமாயிருந்து அச்சிடுவித்தது மிகவும் பெருமைக்குரியது. அவர் சிறந்த பண்டிதர்; தமிழெனும் அளப்பரும் சலதியில் ஆழ்ந்து அநுபவித்தவர்: இலக்கண இலக்கிய அறிவு படைத்தவர்களில் தலைசிறந்தவர்: அவர் சென்னையிலேயே தங்கியிருந்து மிகவும் சிரமப்பட்டு அச்சுப்பிழைகளைத் திருத்தி, பாடபேதங்களை விளக்கிக்காட்டி, இந்நூலை வெளிவரச் செய்தார். அரிய நூல்முகம் ஒன்றும் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

இப்புத்தகத்தை அனைவரும் வாங்கி, வாசித்தும் கேட்டும் இன்புற, இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இதனை அச்சிட்ட கே. சந்தான ரெட்டியார்க்கும் அவர் குடும்பத்திற்கும், பூதூர். கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார்க்கும் அவர் குடும்பத்திற்கும் சர்வேச்வரன் எல்லா இன்பங்களையும் கொடுக்குமாறு, நாம் வணங்கி, வழிபடும் ஸ்ரீ ரங்கநாய்ச்சியாரையும் ஸ்ரீரங்கநாதனையும் அரங்கனது திருவடி நிலைகளையும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகா ஸ்மிருதி:

|| ஸ்ரீ : ||

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம :
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம :
ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம :
ஸ்ரீமதே ரங்கநாத மஹாதேசிகாய நம :
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம :
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம :
ஸ்ரீமதே பகவதே பாஷ்யகாராய மஹாதேசிகாய நம :
ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம :

ஸ்ரீரங்கம்
ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்

முகாம் : சென்னை.
தேதி : 8. 5. 2000

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானுபவத்தையும் அதன் வழியையும் பழமறையும் தமிழ் மறையும் பரவுகின்றன. பழமறையாகிய வேதம் கலங்காப் பெருநகரில் கிடைக்கும் பேற்றினை சிறப்புற விளக்கியுள்ளது. இம்மையிலும் அதற்கொப்பான ஆனந்தம் பெறலாமென்பதை மயர்வற மதிநலம் பெற்ற ஆழ்வார்களின் தேமதுரப் பாக்கள் பாலருந்தி நோய் போக்கும் வகையில் நமக்கு அனுபவபூர்வமாக அறிவிக்கின்றன. இதனால்தான் எம்பெருமான் வேதம் தன்னைத் தொடரத் தன் நீர்மையை விளக்கும் தமிழ் மறையின் பின்னே எழுந்தருளினான் போலும்.

இத்தகைய பெருமை பெற்ற, அடியோங்கள் வாழ்வாகிய, நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்தை SANCO TRANS எனும் நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகரும் ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்தி ரஸிகருமான ஸ்ரீமான் ஸ்வர்ணதூர் K. சுந்தரம் செட்டியார் அவர்கள் மிகுந்த சிரத்தையுடன் வெளியிட்டார்கள். இதுவரை நான்கு பதிப்புகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தந்தையின் விநயச் செல்வங்களுடன் பக்திச் செல்வத்தையும் குறைவறப் பெற்ற அவரது குமாரர் ஸ்ரீமான் S. சத்திய நாராயணன் அதன் ஐந்தாவது பதிப்பை வெளியிடுவது அந்தப் பரம்பரையின் ஸம்ப்ரதாய ப்ரதிபத்திக்கும் சிரத்தைக்கும் இணையில்லா எடுத்துக்காட்டாகும். போற்றத் தக்க இப்பெரும் பணியை ஏற்றுச் செய்யும் ஸ்ரீமான் ஸத்ய நாராயணனும் அவரது குடும்பமும் ஸகல ஸௌமங்களங்களையும் செல்வங்களையும் பெற்று ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு இத்தகைய கைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று பெருமாள், பூர்வாசார்ய பாதுகைகளையும் ப்ரார்த்தித்து ஸ்ரீமதாண்டவன் அனுக்ரஹித்தாயிற்று.

ஸ்ரீமதாண்டவன் நியமனப்படி
கோ. நரஸிம்ஹராகவன்
ஸ்ரீகார்யம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

எம்பெருமான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவருளாலும் பெரியோர்களின் ஆசியாலும் நண்பர்களின் பேருதவியாலும் தொடங்கப்பெற்றது, திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம். உலகில் தெய்வ பக்தியை வளர்த்து, மக்கள் ஆசாரத்துடன் வாழவும், அதற்கு ஏற்ற வகையில் பக்தி நூல்களை வெளியிட்டுச் சேவை செய்யவும் வேண்டும் என்பது இம் மன்றத்தின் பெரு நோக்கமாகும்.

ஸ்ரீரங்கம் பெரிய ஆசிரமம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் வேதாந்த ராமாநுஜ மகா தேசிகன் அருளாசியோடு மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலாகிய 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' என்னும் தமிழ் வேதம் முதல் வெளியீடாக வெளிவந்தது.

அதுவே இப்போது இரண்டாம் பதிப்பாக 'போட்டோ ஆஃப்செட்' முறையில் வேளிவருகின்றது.

ஸ்ரீரங்கம் பெரிய ஆசிரமம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் வேதாந்த ராமாநுஜ மகா தேசிகன் பொதுநின்ற பொன்னங்கழல்கட்கு எங்கள் வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எங்கள் வேண்டுகோட்கு இணங்க, ஆழ்ந்த புலமையும் இறைவன்பால் மிக்க ஈடுபாடும் நிறைந்த பூதூர். உயர்திரு. கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார் அவர்கள்-இரண்டாம் பதிப்பினையும் செப்பமுறப் பதிப்பிக்கத் துணை செய்தார்கள். அவர்கட்கு எங்கள் நன்றி என்றும் உரியது. எங்கள் முயற்சி முற்ற முடிவதற்குப் பல்லாற்றானும் உதவியருளிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் எம் உளமார்ந்த நன்றி.

இந் நூலைப் படித்து, அநுபவித்து இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகும்படி அன்பர்களை வேண்டுகிறோம்.

எங்கள் முயற்சி முட்டுப் பாடின்றி நிறைவேறச் செய்த திருவேங்கடமுடையான் திருவருளை நினைந்து வழுத்துகின்றோம்.

திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்
32, பெருமாள் முதலி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை-14.
15-06-1980

இங்ஙனம்
அடியேன்,
கே. சந்தானம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

உலகில் தெய்வபக்தியை வளர்த்து, மக்கள் ஆசாரத்துடன் வாழவும், அதற்கு ஏற்ற வகையில் பக்திநூல்களை வெளியிட்டு சேவை செய்ய திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம் என்ற மன்றத்தை, ஸ்ரீமத் ஆசாரியன், பெரிய பிராட்டி, பெரியபெருமாள் திவ்யானுக்கிரஹத்தாலும், பெரியோர்களின் ஆசியாலும், நண்பர்களின் பேருதவியாலும், அடியேனின் திருத்தந்தையார் நித்யசூரி சொர்ணூர் K சந்தான ரெட்டியார் அவர்கள் தொடங்கினார்.

ஸ்ரீரங்கம் பெரிய ஆசிரமம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் வேதாந்தராமானுஜ மகாதேசிகன் அருளாசியோடு மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயலாகிய நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் என்னும் தமிழ் வேதம் முதல் பதிப்பு 1973-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

முதல் பதிப்பையும் அதன் பின் வெளிவந்த மூன்று பதிப்புகளையும் இறைவன்பால் மிக்க ஈடுபாடு நிறைந்த பூதூர் கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் செப்பமுற பதிப்பிக்க துணை செய்தார்கள்.

திருவேங்கடத்தான் திருவருட்கருணையாலும் அடியேனது தந்தையாரது திருவுள்ளப்படியும் தொடர்ந்து இந்நூல் 2000ம் ஆண்டில் ஐந்தாம் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வைந்தாம் பதிப்பு வெளிவருவதற்குப் பெரிதும் ஊக்கமளித்த ஸ்ரீமான் கி வேங்கடசாமி ரெட்டியாரின் திருக்குமாரர் ஸ்ரீமான் வே. லஷ்மிநாராயணன் அவர்கட்கும், அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும், இம்மன்றத்தின் வாயிலாக வெளிவரும் இப்பதிப்பு நல்ல முறையில் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என்கின்ற பேரன்பினால், இதற்குண்டான உயர் ரகப்பேப்பர் அனைத்தையும் மனமுவந்து வழங்கிய M/s Telescreen நிர்வாக இயக்குனர் ஸ்ரீமான் ரவிச்சந்திரன் மற்றும் அவரது துணைவியார் ஸ்ரீமதி R. ஜானகி அம்மையார் அவர்களுக்கும் எங்கள் மன்றத்தின் சார்பாக இதயப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் முயற்சி முற்ற முடிவதற்குப் பல்லாற்றனும் உதவியருளிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் எம் உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூலை படித்து அநுபவித்து இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகும்படி அன்பர்களை வேண்டுகிறோம்.

எங்கள் முயற்சி முட்டுப்பாடின்றி நிறைவேறச் செய்த திருவேங்கட முடையான் திருவருளை நினைத்து வாழ்த்துகின்றோம்.

திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம்
2, தெய்வசிகாமணி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

இப்படிக்கு
அடியேன்
S. சத்தியநாராயணதாஸன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பரை

என்உயிர்தந் தளித்தவரைச் சரணம்புக்கு
யான்அடைவே அவர்குருக்கள் நிரைவணங்கிப்
பின்அருளால் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல்,
பெரியநம்பி, ஆளவந்தார், மணக்கால்நம்பி,
நல்நெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக்கொண்டார்,
நாதமுனி, சடகோபன், சேனை நாதன்,
இன்அமுதத் திருமகள், என் றிவரை முன்னிட்(டு)
எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின் றேனே

-சுவாமி தேசிகன் அதிகார சங்கிரகம்-3

எழுத அரிது என்றல்

வாழும் மவுலித் துழாய்மணமும் மகரக்குழைதோய் விழிஅருளும்
மலர்ந்த பவளத் திருநகையும் மார்பில் எழுந்த மணிச்சுடரும்
தாழும் முளரித்திருநாபித் தடத்துள் அடங்கும் அனைத்துயிரும்
சரண கமலத் துமைகேள்வன் சடையிற் புனலும் காணேனல்
ஆழம்உடைய கருங்கடலின் அகடு கிழியச் சுழித்தோடி
அலைக்கும் குடகா விரிநாப்பண் ஐவாய்அரவில் துயில் அமுதை
எழுபிறப்பில் அடியவரை எழுதாப் பெரிய பெருமானை
எழுத அரிய பெருமான்என் றெண்ணுதெழுதி இருந்தேனே.

-திருஅரங்கக் கலம்பகம்

விருப்பாக நீதனி யன்ஆக எண்ணினும் மிக்க திண்தோள்
மருப்பாய் வகுளப் பிரான் குருகூர்த் திரு மாலை உற்ற
திருப்பாவை சந்த விருத்தம் பல் லாண்டுறத் தீட்டிடினும்
பொருப்பா அரி(து)அத் திருவாய் மொழியைப் பொறிப்பதுவே

-மாறன் கோவை

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முகவுரை

நம்மாழ்வார் துதி

தேனருமகிழ்த் தொடையலும் மௌலியும் திருக்கிளர் குழைக்காதும்
கானருமலர்த் திருமுகச் சோதியும் கயிரவத் துவர் வாயும்
மோன மாகிய வடிவமும் மார்பமும் முத்திரைத் திருக்கையும்
ஞான தேசிகன் சரணதா மரையும் என் நயனம்விட் டகலாவே.

ஆழ்வார்கள் என்னும் பெயர், பராங்குசன் பரகாலன் முதலானோர்க்கு எம்பெருமான் மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற காலம் முதல் வழங்கி வருகின்றன.

'கற்பக் கழிமடம் அஃகும்' என்றபடி கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்று அறியாமை நீங்கப் பெற்றவர்கட்கு ஓதிய தொழிய, ஓதாதது தெரியாது. அவ்வாறன்றி எம்பெருமானுடைய அருளினுல் அஞ்ஞானம் நீங்கப் பெற்றவர்களாதலால் இவர்களுடைய ஞானம் பிறருக்குத் தெரியாமல் ஆழ்ந்து மறைந்து கிடக்கின்ற எல்லாப் பொருள்களையும் ஆழ்ந்தறியும் தன்மையதாயிருக்கும். ஆழ்ந்தறியும் அறிவைக் கருவியாகக் கொண்டவர்களாதலால் இவர்கள் ஆழ்வார்கள் எனப்பட்டனர். ஆழ்ச்சி அறிவின் மேலது; அறிவினது ஆழ்ச்சி அறிவுடையார்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அறிவுக்கு ஆழ்ச்சியாவது பரம் பொருளை உள்ளபடி உணருகை. எம் பெருமானுடைய அருளினுல் ஆழ்ந்துணரும் அறிவைப் பெற்று வேதமாகிய கடலில் ஆழ்ந்து கிடந்த மிக உயர்ந்த மந்திர ரத்தினுர்த்த விசேஷங்களை உலகிற்கு உதவிய காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்ருர்கள் என்றறியலாம். 'ஆழ்வார்கள்' என்னும் சொல்லுக்குப் பூர்வாசிரியர்கள் 'எம்பெருமானுடைய மங்கல குணங்களில் ஆழங்காற்படுமவர்கள்' என்று அருளினுர்கள். இங்கு ஆழங்காற்பட்டவர்கள் என்றது, ஆழங்காற்படும் அறிவையுடையவர்கள் என்றபடி. எம்பெருமானுடைய குணங்களில் ஆழங்காற்படும் அறிவாவது, வேதத்தாலும் அளவிட்டறிய இயலாத எம்பெருமானுடைய எல்லாக் குணங்களையும் அவனருளால் அறிந்து அனுபவிக்கும் ஞானமாகும்.

ஆழ்வார்கள் ஆழ்ந்த அறிவினையுடையார் என்பது அவர்கள் அருளிய பிரபந்தங்களை உற்று நோக்குவார்க்கு நன்கு புலனும். அவர்கள் பிரபந்தங்களும் ஆழ்ந்தறியத்தக்க சொல்நயம், பொருள்

நயம் உடையவையாய் விளங்கும். ஆகையாலன்றே பல வியாக்கியானங்கள் தோன்றின!

1. 'சிறுமாமனிசர்' என்ற இடத்து 'வடிவு சிறுத்துப் பிரபாவத்தால் கனத்திருக்குமவர்கள்' என்று பொருள் உரைக்கப்பட்டுளது. இங்கு, 'மாமனிசர்' என்பதற்குப் 'பெரிய அறிவினையுடைய மனிசர்' என்று பொருள் கொண்டனர்.

2. திருக்குறள் 'இறைமாட்சி' அதிகாரத்தில் பரிமேலழகர் அதிகாரப் பொருளை விளக்குமிடத்து 'திருவுடை மன்னரைக்காணில் திருமாலைக் கண்டேனே என்னும்' என்று பெரியாரும் பணித்தார் என்று கூறினார். இங்கு, ஆழ்வார் பணித்தார் என்று சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் அவ் வாழ்வாரின் பரியாயப் பெயராகிய 'பெரியார்' என்ற பெயரினால் வழங்கினர். நல்லறிவுடையார்களைப் 'பெரியார்' என்று இட்டு வழங்குதல் உலக வழக்கு; அவ்வழக்குப் பற்றிப் பரிமேலழகர் இங்குப் 'பெரியார்' என்று வழங்கினாரே யன்றி, ஆழ்வாரின் பரியாயப் பெயராக வழங்கினர் என்று எவ்வாறு கொள்வதெனின்?: பரிமேலழகர் மேற்கோள் காட்டும் பிறவிடங்களிலெல்லாம், 'பிறர் கூறுவர்', 'பிறர் கூறுவர்' என்று சொல்லிப் போந்து, இவ்விடத்தில் மாத்திரமே 'பெரியாரும் பணித்தார்' என்று சிறப்பித்துக் கூறுகின்றாராதலின் இஃது ஆழ்வாரென்ற பெயரின் பரியாயப் பெயர் என்றறியலாம்.

பெரியார்--பேரறிவினையுடையார் என்ற பொருளில் பெருமை பகுதியாய் நின்று அறிவு தொகுத்துப் பெருமை அறிவுடையார் மேலதாக, ஆர்விகுதி கூட்டிப் பெரியார் என்று முடிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே, ஆழ்வார்--ஆழ்ந்த அறிவினையுடையார் என்னும் பொருளில் 'ஆழ்' பகுதியாக வைத்து, அறிவைத் தொகுத்து, பொருளினது ஆழ்ச்சி அறிவின் வாயிலாய் அறிவுடையார் மேலதாக 'ஆர்' விகுதி கூடி, ஆழ்வார் என நின்றது.

வேதத்தைக் கடலாகவும், காடாகவும் உருவகம் செய்வதுண்டு. இவற்றை முறையே 'வேதசாகரம்' என்றும், 'வேதாரணியம்' என்றும் வழங்கி வருவதனாலும் அறியலாம். கடலாக உருவகஞ் செய்வார், அதற்கேற்றபடி அதில் மூழ்கி அறியும் அறிவை 'ஆழ்ந்த அறிவு' என்பர். இவ்வறிவிற்கு எதிர்த்தட்டான அறிவை 'மிதந்த அறிவு' என்று வழங்குவர். ஆரணியமாக உருவகஞ் செய்பவர் அதற்கேற்றபடி அதில் நுழைந்தறியும் அறிவை 'நுழைபுலம்' என்று கூறுவர். இதனை 'நுண் மாண் நுழைபுலம்' என்பர் திருவள்ளுவரும். இந்நுண்ணறிவிற்கு எதிர்த்தட்டான அறிவை 'முழுமதி' என்றும், 'மந்தமதி' என்றும் வழங்குவர். இவ்வாறு வேதத்தை இருவகையாக

உருவகஞ் செய்பவர்களில் நம் பூர்வாசிரியர்கள் 'த்ராவிட வேதசாகரம்' என்று உருவகஞ் செய்து கொண்டார்களாதலால், அக்கடலுள் ஆழ்ந்தறியும் அறிவு விசேஷமுடையவர்களே, ஆழ்வார்கள் என்று வழங்கினுர் எனல் வேண்டும்.

இவற்ருல்--தெரிய இயலாத வேதக் கடலுள் ஆழ்ந்து கிடக்கின்ற மந்திர ரத்திஞர்த்த விசேஷங்களேத் தங்கள் திவ்விய ஞானத்திஞல் மூழ்கி எடுத்து உலகிற்கு உபகரிக்குமவர்களே 'ஆழ்வார்கள்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் என்றும், பதின்மர் என்றும் வழங்கப்படுவர். இவர்கள் அவதார விசேஷம் சுகமுனிவரால், பாகவதத்தில்,

*கலௌகலு பவிஷ்யந்தி நாராயண பராயணு:-
க்வசித்க்வசின் மஹாபாகா த்ரமிடேஷுச பூரிஸ:
தாம்ரபர்ணீ நதீயத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ
காவேரீச மஹாபாகா ப்ரதீசீச மஹாநதீ'

என்று கூறப்பட்டுள்ளது என்பர். இவர்கள் பெருமை நோக்கி

'பாவகத் தால்தன் திருவவ தாரம் பதிஞென்றென்றிப்
பூவகத் தாரறி யாதவண் ணம்தன்னே யேபுகழ்ந்து
நாவகத் தாற்கவி யாயிரம் பாடி நயந்தளித்த
கோவகத் தாற்கன்றி என்புறத் தார்செய்குற் றேவல்களே'

-சடகோபரந்-78

எனக் கம்ப நாடரும் இவர்கள் அவதாரத்தை, எம்பெருமானே 'பராங்குச பரகாலாதி ரூபத்தாலே அபிநவமாக ஒரு தசாவதாரத்தைப் பண்ணி' என்று சுவாமி தேசிகனும் அருளிச் செய்தனர். இவர்கள் அவதாரம் முறையே

பொய்கைபூ தனபேயார் பொன்மழிசைக் கோன்மாறன்
செய்ய மதுரகவி சேரர்பிரான்--வையகமெண
பட்டர்பிரான் கோதை தொண்டர் பாதப்பொடி பாணன்
கட்டவிழ்தார் வாட்கலியன் காப்பு.

--அஷ்ட-நூற், திருப்-1

என்றிருப்பினும், சிறப்பு நோக்கி, நம்மாழ்வாரையே அவயவியாகவும், மற்றைய ஆழ்வார்களே அவயவங்களாகவும் கொள்வது மரபு. 'வேதந்தமிழ் செய்த மாறன்' என்றும், 'ஆறங்கங் கூறிய ஆலிநாடன்' என்றும் சிறப்புடைமையால் 'பராங்குச பரகாலர்' என்றே வழங்கும் வழக்கு மிகுதியாய் உள்ளது.

மற்றைய ஆழ்வார்களுடைய பிரபந்தங்கள், சொற்பொருட் கருத்துகளில், நம்மாழ்வார் அருளிச் செயல்களை அடியொற்றியிருத்தல் காணலாம். நம்மாழ்வார்

விளரிக்குரலன்றில் மென்பெடை மேகின்ற முன்றிற் பெண்ணை
முளரிக்குரம்பை -திருவிருத்தம்-83

என்றதைத் திருமங்கையாழ்வார்

முன்றிற் பெண்ணைமேல் முளரிக் கூட்டகத்
தன்றிலின் குரல் -பெரிய திரு. 11-1-6

என்றதும்; நம்மாழ்வார்

மணியே முத்தமே என்றன் மாணிக்கமே -திருவிருத்-84

என்றதைத் திருமங்கையாழ்வார்

முத்தினை மணியை மணி மாணிக்க
வித்தினை -பெரிய திரு. 10-1-8

என்றதும்; நம்மாழ்வார்

கடல் ஞாலஞ் செய்தேனும் யானே யென்னும்
-திருவாய் மொழி 5-6-1

என்ற பதிகக் கருத்தினைத் திருமங்கையாழ்வார்

வடவரை நின்றும் வந் தின்று கணபுரம்
இடவகை கொள்வது யாம் என்று பேசினள்- பெரிய திரு. 8-2-6

என்றதும் முதலியன காணலாம். இன்னோரன்ன ஒப்புமைகளால் ஆழ்வார்கள் யாவரும் ஒரே கருத்தினர் என்பதனை உணரலாம்.

'வாய்மொழி' என்ற சொல், வேதத்தை உணர்த்திப் பரிபாடல் என்னும் சங்க நூலுள் வந்துள்ளது. வாய்மை-மொழி-வாய் மொழி. சிறப்பை யுணர்த்தும் 'திரு' என்ற அடைமொழி சார்த்தித் 'திருவாய் மொழி' என்று நம்மாழ்வார் பிரபந்தத்தை முன்னோர் வழங்கினர். வடமொழி வேதமும், திவ்வியப் பிரபந்தமாகிய தமிழ் வேதமும் பொருளொற்றுமையால் ஒன்றே எனினும், வடமொழி வேதத்திற்குரியர் அந்தணர்; தமிழ் வேதத்திற்கு எல்லோருமே உரியர் என்ற சிறப்பு நோக்கி வடமொழி வேதத்திலும் தமிழ் வேதம் சிறப்புடையதாகும் என்பர்.

ஒரு சிலர் தமிழ் வேதத்தை மறுத்துரைத்தனராக அவர்களை நோக்கிக் கூறியதாக உள்ள

சாதிக்கு மேபர தத்துவத்தைச்சம யத்திருக்கைச்
சேதிக்கு மேஒன்று சிந்திக்கு மேயத னைத்தெரியப்
போதிக்குமே எங்கு மோங்கிப் பொதுநிற்கு மெய்யைப் பொய்யைச்
சோதிக்குமே உங்கள் வேதம்எங் கோன்தமிழ்ச் சொல்லெனவே
-சடகோபரந்தாதி-18

என்ற கம்ப நாடர் பாடல் நோக்குதற்குரியது.

நம்மாழ்வாரைப் பற்றியும் திருவாய்மொழியைப் பற்றியும் கூறும் சிறப்புரைகள் மற்றைய ஆழ்வார்கட்கும் மற்றைய பிரபந்தங்கட்கும் ஒக்கும்.

வேதாந்தியாராகிய தத்துவராய சுவாமிகள், நம்மாழ்வாரைப் பற்றிக் கூறும்போது அவர் அருளிய திருவாய் மொழிவேதமே என்றும், திருவாய் மொழியின் ஆயிரம் பாடல்களும் ஆயிரம் வேதமென்றும் கூறுவர். அவை :

......சீரார்

முழுதுணர்ந்த தெய்வ முனிக்கணங்கள் போற்றும்
வழுதி வளநாடன் மாறன்--பழுதிலா
எண்ணார் மறைப் பொருளை எல்லாரும் தாமறியப்
பண்ணார் தமிழாற் பரிந்தெடுத்துக்--கண்ணீர்
திரைக் கொண்டு நெஞ்சுடைப்பத் தித்திக்கும் வார்த்தை
உரைக்கும் திருநா வுடையான் -சிலேடையுலா

அந்த மறைப் பொருளை அந்தச் சடகோபன்
செந்தமிழே யொக்கின்ற செவ்வியான் -சிலேடையுலா

சாந்தியினை நேராக உடைய நல்ல
சடகோபர் அமுதத்தைத் தாமே யுண்டு
தீந்தமிழென் றொரு கோடி வேதமாகும்
செய்யதிரு வாய்மொழிந்தார் தேர மாட்டோம்
-அஞ்ஞவதைப் பரணி, பேய் முறைப்பாடு

ஒண்பொருளை நாடி இந்தநிலன் வாழ
ஒண்டரளம் வாரி எங்கணும்
தண்பொருனை வீசும் வண்குருகை யாளி
தந்ததமிழ் வேதம் வாழியே
-மோகவதைப் பரணி, திருமுடியடைவு

என்பனவாம். மேலும்

குருகூர்ச் சடகோபன் என்றொருபேர் கொண்டிங்
கருநான் மறையா யிரஞ்சிரமும் ஓரோர்
திருவாய் மொழியாகச் செந்தமிழால் தென்திக்கு

இருள்நீக்கி மற்றிதுவே இன்பமா கின்ற
பரலோக மாகப் பரங் கருணையாலே
தருமாரமிர்தம்... -கலிமடல்

என்று ஒவ்வொரு திருவாய் மொழியும் ஒவ்வொரு வேதம் என்று கூறுகின்றார்.

பூசுஞ் சாந்தென் னெஞ்சமே புனையுங் கண்ணி எனதுடைய
வாசகஞ்செய் மாலையே வான்பட் டாடை யும்அஃதே
தேசமான அணிகலனும் என்கை கூப்புச் செய்கையே
ஈசன் ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தை ஏகமூர்த்திக்கே
-திருவாய் 4-3-2

இப்பாசுரப் பொருளில் ஈடுபட்ட தத்துவராய சுவாமிகள், 'இப்பொருளை இதுவரை யாரும் தெரிவித்திலர்; தெரிவித்தறகேற்ற துணிவும் நம்மாழ்வார்க்கன்றிப் பிறர்க்கில்லை' என்ற கருத்தமைந்த

யாப்புச் செய்ய அலங்கலும் ஆடையும்;
என்து நெஞ்சு செஞ்சாந்தம்: இருகரம்
கூப்புச் செய்கை யணியெனக் கூறினன்:
குருகை யாளிமற் றூர்வல்லர் கூறவே?

என்ற பாடலின் மிடுக்கைக் கண்டு களிப்போமாக.

வேதத்தினுமேலான பாடல்களைத் தம்மீது பாடும்படி எம்பெருமானே நம்மாழ்வார் எழுந்தருளியுள்ள இடத்திற்கு, வழியிலுள்ள கற்களும் நீராகும்படி, பலகால் நடந்தனன் என்ற கருத்துள்ள

வெருவர நிரய மூட்டிய கொடிய தீவாய் வீழாதே
விழைதருமடியர் வீட்டுற நயமில் கோதாய் வேதாநால்
அருமறை முதன்மை கீழ்ப்பட அமுதம் ஆரா வாயாலே
அருள்குட முனிவன் நாத்தமிழ் புனையும் நூலால் ஒவாதே
இருபுயம் வகுளம் நாற்றிய மதலைமாறு!--பாடாய் நீ
எமைஎன வழுதி நாட்டுள குருகைமூதா ராழ்வார்பால்
உருகெழு சிறுகல் நீர்த்திட நடவு தாளா! தாலேலோ
உடைதிரை யமளிமேற்றுயி லழக!தாலோ தாலேலோ!

என்ற அழகர் பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடலும் குறிக் கொள்ளத் தக்கதாம்.

'நம்மாழ்வார்' என்று சொன்னல் கேட்ட அளவிலே தம் தாமரைக் கைகளை முடிமேற்கொண்ட அந்தணரே எங்கள் அந்தணர்.

அவ்வந்தணப் பெருமக்கள் தாம் பயின்ற வேதத்தில் உளதாம் ஐயத்தைத் திருவாய் மொழியால் தீர்ந்து தெளிவர்; அப்படித் தெளிந்து, துணிந்த பொருள் இது தான் என்று உறுதி செய்வதற்குத் திருவாய் மொழியே சான்று என்ற இத்தகைய கருத்துகளை

...ஆரணத்தின்

படிஎடுத்துக்கொண்ட மாறனென் ருற்பது மக்கரங்கள்
முடிஎடுத் துக்கொண்ட அந்தணர்...

உயிர்த்தாரையிற் புக்குறுகுறும்பாம் ஒருமூவரையும்
செயிர்த்தார் குருகை வந்தார் திருவாய்மொழி செப்பலுற்ருல்
மயிர்த்தாரைகள் பொடிக்கும் கண்கள் நீர்மல்கும் மாமறையுள்
அயிர்த்தார் அயிர்த்த பொருள்வெளியாம் எங்களந்தணர்க்கே

தோன்ரு உபநிடதப் பொருள்தோன்றலுற்ருர் தமக்கும்
சான்ரும் இவை... --சடகோபரந்தாதி 34, 33, 6

என்பவை உளங் கொளத் தக்கன. 'எங்கள் அந்தணர்க்குத் திருவாய்மொழி செப்பலுற்ருல் மாமறையுள் அயிர்த்த பொருள் வெளியாம்' எனக் கவிச் சக்ரவர்த்தி கம்பர் கூறுவது பொருள் படைத்தது. 'வேதாந்த ஆரியனென் றியம்ப நின்ரேம்' (தேசிகப் பிரபந்தம்-அமிருதாசுவாதினி 137) 'பண்டை நான் மறை மௌலி படிந்த யான்' (தேசிகப்பிரபந்தம்-அத்திகிரிமான்மியம் 27) என்று தம்மைக் குறிப்பிடும் சுவாமி தேசிகன்

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ் வார்தண்
பொருநல்வரும் குருகேசன் விட்டு சித்தன்
துய்யகுல சேகரன் நம்பாண நாதன்
தொண்டரடிப் பொடிமழிசைவந்த சோதி
வையமெலாம் மறைவிளங்க வாள்வே லேந்தும்
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்துபாடும்
செய்யதமிழ் மாலைகள்நாம் தெளிய ஓதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின் ரேமே
-தேசிகப் பிரபந்தம்-அதிகார சங்கிரகம்-1

என்னும் பாசுரத்தால் 'திவ்வியப் பிரபந்தங்களைத் தெளிய ஓதி' பொருள் புலப்படாத வேதப் பகுதிகளை நன்கு தெளிகின்ரேம்' என்று அருள்கின்ருர்.

இவற்ருல் திவ்வியப் பிரபந்தங்கள்-வேதப் பொருள்களை நன்கு விளக்குவன என்பதனை அறியலாம். மதுரகவியாழ்வாரும்

மிக்க வேதியர் வேதத்தி னுட்பொருள்
நிற்கப் பாடி என் நெஞ்சுள் நிறுத்தினன்

என நம்மாழ்வாரைச் சிறப்பிக்கின்றார். வேதத்தின் பொருள் அறிவது அருமை; திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் பொருள் அறிவது எளிமை; எனினும், வேதம் உணர்ந்தவர்கட்குத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் ஏற்றம் தெரிவது போன்று, வேத உணர்வு இல்லாதவர் கட்குத் திவ்வியப்பிரபந்தத்தின் ஏற்றம் புலப்படுவது அருமையினும் அருமை. இதனை,

'பூதனே முதலோர் ஆழ்வார் புகன்றவை சிலஉண் டந்நூல்
வேதநூல் உணர்ந்தோர்க் கன்றி விரித்திடும் பொருள் விளங்கா'

என்னும் அரிதாசரின் இருசமய விளக்கப் பாடலால் உணரலாம்.

இத்திவ்வியப் பிரபந்தத்தின் தெய்வத் தன்மையை உணராது மறுத்த தமிழ்ச் சங்கத்தாரை, ஓர் அரிய பாடலால் நம்மாழ்வார் வெற்றி கொண்ட செய்தியும் உளது. இச்செய்தி--'அண்டகோளத்தாரென்ற ஆரியத் தமிழாலன்று--தண்டமிழ்ச் சங்கம் வென்ற சடகோபர்...' என்ற கூடற் புராணச் செய்யுளால் அறியப்பட்டது.

இச் செய்யுள் ஆழ்வார் திருநகரி ஏட்டுப் பிரதி ஒன்றில் காணப்பட்டது. ஆழ்வார் சங்கத்தார்க்கு எழுதிய அச்செய்யுள்:

'அண்ட கோளத் தாரணு வாகிப்
பிண்டம் பூத்த பேரெழி லொருமை
ஈருயிர் மருங்கி னோருயிர் தொகுத்து
நித்திலத் தன்ன வெண்மணற் பரப்பில்
வேரும் வித்து மின்றித் தானே
தன்னிலை யறியாத் தொன்மிகு பெருமா
மூவழி முப்பழம் முறைமுறை தருதலின்
ஒன்றுண் டொண்சுவை தருவது மற்றது
கல்லி னெழுந்து கடலி னழுந்தி
யறுகாற் குறவ னீரற விளைக்கும்
செறிபொழிற் குப்பை தருகட் டொன்றுவித்
தறுகொட் டாமா விளைக்கு நாடன்
அவனே தலையிலி அவன்மகள் முலையிலி
தானு மீனுள் ஈனவும் படாஅள்
எழுவர் மூவர் சிறுவரைப் பயந்தனள்
அவளிவ ளுவளென அறிதல்
துவளறு காட்சிப் புலவரது கடனே' என்பது.

இதன் சொல்நயம் பொருள் நயங்களை விளக்கி, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைமை ஆசிரியர், ஸ்ரீ.உ.வே. திருநாராயண ஐயங்கார்

சுவாமிகள் அரிய விளக்க உரை தந்துள்ளார்கள். சடகோபரந்தாதியில் 'சங்கக்-குவடிறக்குத்திய மாறப் பெயர்க் கொலையானை' என்ற குறிப்புள்ளது. மேற் கூறியவற்றுல் சங்கத்தாரை ஆழ்வார் வெற்றி கொண்ட செய்தி உறுதியாகின்றது.

சங்கத்தை மலைக்குவடாகவும், ஆழ்வாரை யானையாகவும் உருவகம் செய்ததில் ஒரு நயம் உள்ளது. நம்மாழ்வாரைப் பர மதங்களாகிய யானைகட்கு அங்குசம் போன்றவர் என்று சொல்வதுண்டு. அதனுலே ஆழ்வார்க்குப் 'பராங்குசர்' என்ற திருநாமம் நிலைத்தது. மேலும் 'பராங்குசர், என்ற சொல்லுக்கே பரன்-எம்பெருமான். எம்பெருமானுகிய யானைக்கும் அங்குசம் போன்றவன் என்னும் ஒரு பொருளை

'வலக்கை யாழி இடக்கைச் சங்கம் இவையுடைமால் வண்ணனை
மலக்கும் நாவுடையேன்'

என்ற பாசுரத்தால் விளங்கக் கூறுவதுண்டு.

'பிடிக்கும் பரசம யக்குல வேழம் பிளிற வெகுண்
டிடிக்கும் குரற்சிங்க ஏறு.......' -திருவரங்கக் - கலம்பகம்

என உருவகிக்கலாம் எனினும் யானையாக உருவகஞ் செய்தலே சிறந்தது. வெற்றி கொள்வதில் மட்டும் சிங்கம் இணையாகுமே தவிரப் பயன் அளிப்பதில் (தன்னையடைந்தாரைத் தன் மேலேற்றிக் கொள்வதில்) இணையாகாது. பின்புள்ளார், 'இராமனுச முனி வேழம்' என்றதும், அங்கு வியாக்கியானத்தில் 'கஜமாக உத்ப்ரேட்சிக்கிறது விபட்சிகளை (பரவாதிகளை)ச் சித்திரவதம் பண்ணவும் தாம் பரிக்ரஹித்தவர்களை (தம்மால் கொள்ளப்பட்டவர்களை)ப் பட்டாபிஷேக யோக்யராம்படி பண்ணவும் வல்லராகையாலே' என்றதும் இங்குச் சிந்திக்கத் தகும். ஒரு காலத்தில் அரசனில்லாத நாட்டில், அரசனைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமாயின், யானையின் கையிலே பூமாலையைக் கொடுத்து விட, அது யார் கழுத்திலே மாலை போடுகின்றதோ அவனே அரசனுகத் தகுந்தவன் என்ற மரபுண்டு; அதனை நோக்கி இங்ஙனம் கூறியுள்ளார். இதனுல் 'சங்கக் குவடிறக்குத்திய மாறப் பெயர்க்கொலை யானை' (சடகோபரந்தாதி, 48) என்ற கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் வாக்கின் நயம் உணரலாம்.

வடமொழியில் பிரமாண நூல்களைக் கொண்டு திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கட்கும், திவ்வியப் பிரபந்தப் பாசுரங்கள் கொண்டு வடமொழிப் பிரமாண நூல்கட்கும் இருமொழி வல்லவர்கள் உரைவளம் எடுத்துக் காட்டும்போது அதன் உண்மைப் பொருள் நமக்கு விளக்கமாகவும் வியப்பாகவும் இருக்கும். எடுத்துக் காட்டாக இங்குச் சில காண்போம்

அறிவிலேனுக்கருளாய் அறிவாருயிரானுய் (திருவாய் 6-9-8) என்பதில் 'பத்தராவி' என்கிறபடியே 'அறிவார்க்கு உயிராமவன்' என்னுதல்; 'ஜ்ஞாநீத் வாத்மைவ மேமதம் என்கிறபடியே அறிவாரை உயிராக உடையவன் என்னுதல் என்று 'அறிவாருயிரானுய்' என்ற சொற்றொடர்க்குப் பொருள் உரைக்கப்படுகிறது. நாம் கொள்ள இயல்வது 'அறிவார்க்கு உயிராமவன்' என்பதுவே. கீதையின் வாக்கியமாகிய 'ஜ்ஞாநீத் வாத்மைவ' என்னும் வாக்கியத்தின் நுட்பம் உணர்ந்தவர்கள், கண்ணனெம் பெருமான் திருவுள்ளத்தை யடியொற்றி 'அறிவாரை உயிராக உடையவன்' என்றுரைக்கும் பொருளே சிறந்ததாகும்.

'குத்து விளக்கெரிய' (திருப், 19) என்ற பாசுரத்தில் 'கோட்டுக் கால் கட்டில் மேல் மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தில் மேலேறி' என்ற தொடர்க்கும், 'கூடாரை வெல்லும்சீர்' திருப். 27) என்ற பாசுரத்தில் 'பாற்சோறு மூட நெய்பெய்து முழங்கை வழிவார' என்ற தொடர்க்கும், திருவாய் மொழி 10-ஆம் பத்து, 9-ஆம் திருவாய் மொழிக்கும் உரையாசிரியர்கள் வேதம், உபநிடதம் முதலியவற்றினின்று மேற்கோள் காட்டிப் பொருந்தச் சொல்லும் போது நாம் மெய்மறந்து நிற்போம்.

பரம பதத்திலே உள்ள நித்திய சூரிகள் எப்போதும் இளவயதினராகவே (யுவாக்கள் ஆகவே) இருப்பர்; அதற்குக் காரணம் எப்போதும் ஒரே படித்தாக உள்ள எம்பெருமானைக் கண்ட கண்கள் இமையாதவராயிருப்பதாம். இதனை, எம்பெருமான் 'வானிளவரசு' என்றும், பரமபதத்தில் இருப்பவர்கள் பஞ்ச விம்சதி வார்ஷிகர்களாய்) இருபத்தைந்து பிராயமுடையவர்களாய் இருப்பர் என்றும் வரும் பிரமாணங்களைக் கொண்டு 'கற்றுக் கறவைக் கணங்கள்' திருப். 11) என்ற இடத்தில் கன்றுகளை உடைய பசுக் கூட்டங்கள் என்று வேற்றுமைத் தொகையாகப் பொருள் கொள்வதே மரபாயினும் 'கன்ருகிய பசுக்கள்' என்றுப் பண்புத் தொகைப் பொருளாகவே உரை வகுத்துள்ளனர். கண்ணன் தொடர்பாலும், கண்ணனுல் தழுவப்படுதலாலும் கன்றையுடைய பசுக்கள் யாவும் எப்போதும் கன்ருகவே உள்ளன என்று பொருள் சொல்லும்போது, நாம் கொள்ளும் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. இவைபோல் தொட்ட தொட்ட இடங்கள் எல்லாம் வேத மணமே கமழ்தலின் வேதியர்கள், இத்திவ்வியப் பிரபந்தத்தைப் பொன்னே போற்றிக்கொள்வாராயினர்.

பஹூநாம் ஜந்மநா மந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம்ப்ரபத்யதே
வாசுதேவஸ்ஸர்வ மிதி ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லப :

--பகவத் கீதை 7-19

புண்ணியமார் பல்பிறவி பூண்டியன்ரேன் அந்தத்து
நண்ணியுணர் வென்னே நயந்தடையும்--எண்ணியுயிர்
எல்லாமும் வாசுதேவ னேதான் என உணர்ந்த
நல்லான் மிகவரியன் நாட்டு -பகவத் கீதை வெண்பா

--ஆசிரியர்-வாதிகேசரி அழகிய மணவாளச்சீயர்

இதனுள் 'வாசுதேவஸ்ஸர்வம்' என்பதில் சர்வமும் வாசுதேவன் என்று கொண்டவன் ஞானி என்ருகின்றது. சர்வம் என்றதற்குத் தமிழில் 'எல்லாம்' என்று பொருள். 'எல்லாம் வாசுதேவன்' என்பதுதான் தமிழிற் சொல்லப்படுவதும்: 'எல்லாம்' என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் எளிதாகத் தோன்றினும் 'எவை எல்லாம் 'என வினவின் அதற்கு விடை கூறும்போது சிறிது திகைக்க வேண்டியுள்ளது. ஞானியானவன் உலகெல்லாம் வாசுதேவனென்று பொருள் கொள்வது தகுதியே. இதற்கு, 'நிற்கின்ற தெல்லாம் நெடுமால்' என்று கொண்டவன் ஞானி என்ருகின்றது. அடுத்து 'அப்படிப்பட்ட மகாத்துமா கிடைத்தற்கரியன்' என்ற கண்ணனெம் பெருமான் திருவுளத்தின் உண்மைப் பொருள் நன்கு விளங்கவில்லே.

உலகெல்லாம் வாசுதேவனுகக் காணும் ஞானிகளே இந்த ஏழாம் அத்தியாயத்தில் கூறுவதைக் காட்டிலும், தமக்கு எல்லாம் வாசுதேவன் (தாரக, போஷக, போக்கியம் எல்லாம் வாசுதேவன்) என்று பொருள் கொள்வதே பொருத்தம் என்பது எம்பெருமானுர் கொள்கை.

அப்படி அவர் கொண்டதற்கு

'உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலேயும் எல்லாம்
கண்ணன் எம்பெருமான்...'

என்ற பாசுரமே ஆதாரமாகும் என்பர் சான்ருேர். இவற்ருல்

'செய்யதமிழ் மாலேகள்நாம் தெளிய ஓதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்ருேமே'

-தேசிகப் பிரபந்தம். அதிகாரசங்கிரஹம்-1

என்றருளிய சுவாமி தேசிகன் திருவுள்ளத்தை உணர்கின்ருேம்.

மேலும்

'எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள: இதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லே'

'சிந்தைக்கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த இருவினேக்கு மாமருந்து' -திருவள்ளுவ மாலே

என்பவற்றுக்குத் திவ்வியப் பிரபந்தம் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது அறியலாம்.

திருக்குறளில்.

'ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து'

என்பதற்குப் பரிமேலழகர் 'ஐயமாவது பலதலேயாய உணர்வு; அஃதாவது மறுபிறப்பும் இருவினேயும் கடவுளும் உளவோ இலவோ' என ஒன்றில் துணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ, கயிருே அரவோ எனத் துணிவு பிறவாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்ருற் பிறர் மதம் களேந்து, தம்மதம் நிறுத்தல் சமய நூல்கட்கெல்லாம் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாதுமெய் என நிகழும் ஐயத்தினே யோக முதிர்ச்சியுடையார் தம் அனுபவத்தால் நீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின் அவரை 'ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தார்' என்றும், அவர்க்கு அவ் அனுபவ உணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டை உலகியலுணர்வு தூர்ந்து வருமாகலின், அதனேப் பயன் மேலிட்டு 'வையத்தின் வானம் நணியதுடைத்து' என்று கூறிஞர் என்று விளக்கம் கூறுவர்.

இவ் இலக்கணத்தின்படி வாழ்ந்து உலகிற்கு வழி காட்டியவர்கள் ஆழ்வார்களே என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.

'அக்கரை என்னும் அனத்தக் கடலுள் அழுந்தி உன்பேரருளால்
இக்கரை ஏறி இளேத்திருந்தேன்' -பெரியாழ்வார் திரு. 5-3-8

இதற்கு, '(அக்கரை) ஸம்ஸாரத்திலே இருக்கச் செய்தே ஞானம் பிறந்தபோது அது தூரமானபடி; (இக்கரை-முத்தியுலகு) தமக் கணித்தானபடி' என்பது பெரிய வாச்சான்பிள்ளே வியாக்கியானம்.

'பொன் உலகாளீரோ புவனிமுழு தாளீரோ' -திருவாய் 6-8-1

இங்கு, பராங்குச நாயகி - தனக்கு உதவி செய்த புள்ளினங்கட்கு முதன் முதலில் ஆளும்படி கொடுப்பது பொன்னுலகு. பின்னர்த்தான் புவனி முழு தாளக் கொடுப்பது. அப்படிக் கொடுக்கைக்குக் காரணம் தனக்குக் கைப்பட்ட முறையிலே புள்ளினங்கட்கும் கொடுக்கிருள் என்பர். இங்கு ஈடு என்னும் பேருரையில், ''கைப்பட்டதைக் கொடுத்திறே மற்ருென்று தேடிக் கொடுப்பது, தனக்காக்கின அடைவே கொடுக்கிருள், நித்ய விபூதியைக் கொடுத்திறே லீலாவிபூதியைக் கொடுப்பது--இங்கே இருந்தாலும் ஞானம் பிறந்தால் அணித்தாய்த் தோற்றுவது அவ்விடமிறே. 'அக்கரை என்னும் அனத்தக் கடலுள் அழுந்தியுன் பேரருளால் - இக்கரையேறி இளேத்து' என்று அது இக்கரையாகவும் இது அக்கரையாகவும் சொல்லா நின்ருர்களிரே; 'மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கென் மனம் - ஏகமென்னும்' என்றிறே இருப்பது,'' என்று வருவன சிந்திக்கத் தக்கவை. இந்நிலேயிலமைந்த பாசுரங்கள் ஆழ்வார்களுடைய ஞான அனுபவ நிலேயைப் புலப்படுத்துவன ஆகும்.

சில பாசுரங்கள் நமக்குப் பொருள் விளங்காமல் இருக்கும்; அவற்றைத் தவருகப் புரிந்து கொள்ளாமல் முன்ஞேர்கள் கூறிய உரையை ஆய்ந்து தெளிய வேண்டும்.

'போற்றிமற்றோர் தெய்வம் பேணப் புறத்திட்டு உம்மையின்னே
தேற்றி வைத்தது எல்லீரும் வீடுபெற்ருல் உலகில்லை என்றே'
-திருவாய் 4-10-6

என்ற பாசுரப் பகுதிக்கு--'நீவீர் எல்லீரும் வீடு பெற்ருல் உலகில்லை' என்று 'மற்றோர் தெய்வம் பேணப் புறத்திட்டு உம்மைத் தேற்றி' என்று சொல்லின், பொருட் சிறப்பில்லை. 'உலகம் நிலைபெறுவதற்காகவே எல்லோரும் வீடு பேறடையாதபடி மற்றோர் தெய்வம் பேணப் புறத்திட்டு' என்று கூறின் எம்பெருமானுக்குக் குறைவுண்டாகும். ஆதலின் நமக்குத் தோன்றியவாறு பொருள் கொள்ளாது முன்ஞேர் உரையினைப் பார்த்தல் வேண்டும். இங்கு 'உலகு' என்றற்கு 'சாத்திரம்' என்று உரை கூறியுள்ளார். இதுவே இங்கு ஏற்புடையதாகும். தெளிந்தோர் தெளியாதோர் எல்லாரும் வீடு பெறுவதாயின் சாத்திர வரம்பு கெடும் என்பதே சிறந்த பொருள். இன்னும்

சாது சனத்தை நலியும் கஞ்சனைச் சாதிப்பதற்கு
ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத் திங்குப் பிறந்த
வேத முதல்வன் -திருவாய் 3-5-5

என்னும் பாசுரத்தில் 'ஆதியஞ்சோதி உருவை அங்கு வைத்திங்குப் பிறந்த' ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்கு வைத்து இங்கு வேறுருவிற் பிறந்த' என்று பொருள் செய்தல் இசைவுடையதல்ல; 'அங்கு வைத்து', ஒரு முழுச்சொல்-அங்கு இருப்பதுபோல என்று கொண்டு-'அங்கிருக்கின்ற ஆதியஞ்சோதியுருவே போல, அஃதாவது அந்நிலையில் மாற்றமின்றி இங்குப் பிறந்த வேதமுதல்வன்' என்பதுவே நம் முன்ஞேர்கள் கருத்து. அங்கு வைத்து, நாலுநாள் வைத்து என்பன பாண்டிநாட்டு வழக்கு. சில இடங்களில் பொருட் சிறப்பு நோக்கி இத்தகுமுறையில் பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் முறை. எனவே, ஒரு நூலுக்குப் பொருள் காணும் போது, அந்நூலாசிரியர் கருத்துக்கு மாறுபடாமல் பொருள் காண வேண்டும்.

அரிய கருத்துகள் அமைந்த சில பாசுரங்களின் பொருள்

1. இருவகைக் கருத்துகளை ஒரே பாசுரத்தில் அமைத்தல்: எம்பெருமானை அடைதற்குரிய நெறிகள் இருவகை. ஒன்று பத்திநெறி; மற்ருென்று பிரபத்திநெறி. பத்தி நெறியாவது: பற்றுவதெல்லாம் பற்றி எம்பெருமானைப் பற்றுகை (நாம் பற்றுக்

கொணடு யார் யாரைப் பற்றுகின்ருேமோ அங்ஙனமே முதிர்ந்த பற்றுக் கொண்டு எம்பெருமானைப் பற்றுகை). பிரபத்தி நெறியாவது; விடுவதெலாம் விட்டுத் தன்னையும் விடுகை; தன்னையும் விடுகையாவது: விட்டோம் என்ற எண்ணத்தையும் விடுகை. இவ் இருவகை நெறியில் பத்தி நெறியில்--தன்முயற்சியால் நடைபெறுவது. பிரபத்தி நெறி--தன் முயற்சியால் ஆவதொன்றுமில்லை; எல்லாம் அவன் செயலால் ஆவனவே என்று துணிந்து தன் முயற்சி ஒழிய அவனருளையே எதிர்பார்த்திருப்பது. பத்தி நெறி தகுதியுடைய ஒரு சில பெருமக்கட்கே உரியது. பிரபத்தி நெறி யாவருக்கும் உரியது. தகுதியினுல் அனுட்டிக்கவல்லார் பக்தி நெறியில் முயல்க; அவ் வன்மையில்லார் பிரபத்தி நெறியில் என்னைத் தொழுக' என்று கண்ணனெம் பெருமான் அருளினன் எனச் சுவாமி தேசிகன்,

'வல்லார் முயல்க வலியிழந் தாரென்றனைத் தொழுகென்
றெல்லாத்தரும முரைத்தவன்' -சரமசுலோகச் சுருக்கு-1

என்றருளியுள்ளார். பக்தி நெறி வாய்க்கப்பெற்ருேருக்கும்' பிரபத்தி நெறியே உரியது எனவும் ஆன்ருேர் கூறுவர். இவ் இருவகைக் கருத்துகளையும் விளக்கும் இரண்டாம் திரு அந்தாதிப் பாசுரம் ஒன்றைக்கொண்டு இதனை விளக்குவோம்.

'அரிய தெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றிப்
பெருக முயல்வாரைப் பெற்ருல்-கரியதோர்
வெண்கோட்டு மால்யானை வென்றி முடித்தன்றே!
தண்கோட்டு மாமலரால் தாழ்ந்து' (இரண். திருவந். 22)

அரியது--எம்பெருமானை வணங்கும் நெறியும் எம்பெருமானைப் பெறும் நெறியும். முயல்வார்--முயற்சி செய்கின்ற சேதனனும் எம்பெருமானும். முடித்தன்று--முடித்தது. அன்சாரியை. ஏ-1 ஈற்றசை, தேற் றேகாரமுமாம்; 2 வினு விடைச் சொல்.

இதனைப் பத்தி நெறிக்கேற்ப பொருள் கொள்ளல்: ஆற்றலால் (தனது) முயற்சியால், மாற்றி--(தனக்குண்டாகும் இடையூறுகளை) இல்லாமல் செய்து, பெருக முயல்வாரைப் பெற்ருல்--மிக முயலும் சேதனனைப் பெற்ருல், அரிய தெளிதாகும்--(எம்பெருமானைத் தன் முயற்சியால் வணங்கி அடையும் நெறியாகிய) அரிய செயலும் எளிதாம். இது பத்தி நெறி. பிரபத்தி நெறிக்கேற்பப் பொருள் கொள்ளல்: ஆற்றலால்-(எல்லாம்வல்ல தனது) வலிமையால், மாற்றி-(சேதனனுடைய முயற்சிகளை) நீக்கி, பெருக முயல்வாரைப் பெற்ருல்-(சேதனனுடைய நன்மைகளையே நோக்குவதில்) மிக

முயல்கின்ற எம்பெருமானைப் பெற்ருல், அரிய தெளிதாகும் - ('கமலக்கண்ணன் என் கண்ணினுள்ளான், காண்பன் அவன் கண்களாலே' என்றபடி அவனருளாலே அவனை அடையும் நெறியாகிய) அரிய செயலும் எளிதாம். இது பிரபத்தி நெறி.

'உவமானத்தில், இவ்விருவகை நெறிக்குப்

பொருந்தப்பொருள் கொள்ளல்'

பின் இரண்டடிகளில்-'முடித்தன்றே' என்ற வினைச்சொல்தான் உயிராயது. முடித்தன்று--முடித்தது; உடன் பாட்டு'வினை ஏகாரம்--ஈற்றசை, தேற்றேகாரமுமாம். இஃதொருவகை.

முடித்தன்று -- ஏ -- முடித்ததே? எதிர்மறைவினை, ஈண்டு ஏகாரம் வினுப்பொருளில் வந்தது. இது மற்ருெரு வகை.

இவ் இருவகைக்கும்--கரியதோர் வெண்கோட்டு மால்யானை--கரிய நிறத்தையும் வெள்ளிய தந்தத்தையும் உடைய ஒப்பற்ற பெரிய (கஜேந்திரன் என்னும்) யானை. தணகோட்டு--குளிர்ந்த (மடுவின்) கரையிலே. என்பது வரைபொது.

மாமலரால் தாழ்ந்து, வென்றி முடித்தன்றே.--பூக்களைக் கொண்டு (அவன் திருவடிகளிலே) வணங்கி, (அவனை வணங்குதல் வேண்டும் என்ற தன்முயற்சியில்) வெற்றி பெற்றது. ஏகாரம்-ஈற்றசை. இது பத்தி நெறி.

மாமலரால் தாழ்ந்து வென்றி முடித்தன்றே?--பூக்களைக் கொண்டு (அவனை வணங்குதல் வேண்டுமென்ற தன் முயற்சியின்படி) வென்றி கொண்டதோ? இல்லை. ஈண்டு ஏகாரம் வினுப் பொருளைத் தந்தது.

இது பிரபத்தி நெறி.

இங்ஙனம் பொருள் கண்டு மகிழும் ஆன்ருேர் திருவுள்ளத்தின் சீர்மையை என்னென்று புகழ்வது?

''(அரிய தெளிதாகும்)-அரிதாவது பகவல் லாபமும் பகவத் பஜநமும்; இவை இரண்டும் எளிதாகும். (ஆற்றலாலித்யாதி) (1) இவன் தலையிலே தேவையிடுகிறதென்? எல்லாம் நாமே ஏறிட்டுக் கொண்டு செய்வோம் என்பானொரு சர்வ சக்தியைப் பெற்ருல்; (2) சுக லாபம் நம்மதான பின்பு, எல்லாவற்றையும் ஈஶ்வரன் பக்கலிலே விடுகிறதென்? நாமே பஜிப்போம் என்பொனொரு அதிகாரியைப் பெற்ருல் என்றுமாம். மேலிதுக்குத் திருஷ்டாந்தம்: 'மாமலரால் தாழந்து வெணகோட்டு மால்யானை வென்றி முடித்தன்றே (1) புஷ்பத்தைக் கொண்டு திருவடிகளிலே பணிந்தன்ருே ஆனை வென்றியை முடித்தது? (2) விஜயத்தைப் பெற்றது அவன் ப்ரஸாதத்தாலே என்கிறது.'' என்றுள்ள பெரியவாச்சான்பிள்ளை உரைநயம் காண்க.

2. இருவகைக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ப, ஒரு வினைச் சொல்லையே இருவகையாகப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளல்:

திருவிருத்தப் பாசுரம் ஒன்றைக் கொண்டு இதனை விளக்குவோம்.

தலைப்பெய்து யான்உன் திருவடி சூடும் தகைமையினால்
நிலைப்பெய்த யாக்கைக்கு நோற்ற இம்மாயமும் மாயம் செவ்வே
நிலைப்பெய் திலாத நிலைமையும் காண்டோ றசுரர்குழாம்
தொலைப் பெய்த நேமிஎந் தாய்! தொல்லை யூழி சுருங்கலதே!

திருவிரு. 90

தொலைப்பெய்த-அழிவைப் பண்ணின, தகைமையினால்--அடிமைக் குணமாகிய தகுதியினால், தலைப்பெய்து-(யான் உன்னைச்) சேர்ந்து, நிலைப் பெய்த-நிலை பெற்றிருக்கும்படியாக, ஆக்கைக்கு-இவ்வுடம்பைப் பெறுதற்கு, மாயமும்-ஆச்சரியத்தையும், மாயம்-ஆச்சரியமான இந்த உடம்பு, சுருங்கலது-(1) சுருங்கலின்றி நீள்கின்றது என எதிர்மறை வினை; (2) சுருங்கலை உடையது என உடன்பாட்டு வினை.

எம்பெருமானை உணர்ந்து அவனைப் பெறுதற்கு வாய்த்தது இவ்வுடல். இத்தன்மை வாய்ந்த உடலைப் பெறுதற்கு நோற்ற ஆச்சரியத்தையும் இவ்வாச்சரியமான உடலோ நிலை பேறற்றது என்பதனையும் எண்ண, அதனால் உண்டாய ஆற்றாமையாலே 'ஒரு பகல் ஆயிரம் ஊழியாய்க் காலம் நீள்கின்றது என உரைப்பது ஒரு வகை. நிலை பேறற்ற இவ்வுடலோடேயிருந்தும், எம்பெருமானை ஒழிய வேறொன்றால் தரிக்க இயலாத நிலையைப் பெற்ற ஆச்சரியத்தை எண்ணக் காலம் மிகச் சுருங்கியிருக்கின்றது என உரைப்பது பிறிதொரு வகை. ஆற்றாமை மிகும்போது காலம் நீள்வதும், ஆற்றாமையின்றி மகிழ்ச்சியோடிருக்கும்போது காலம் சுருங்குவதும் அவரவர் மன நிலையை ஒட்டிய தன்மை என உணர்தல் வேண்டும். இஃது உலக இயற்கை. இவ் இருவகைக் கருத்துக்கும் ஏற்ப 'சுருங்கலது' என்ற ஒரு வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பது காண்க. சுருங்கலது--(1) சுருங்கலின்றி நீள்கின்றது என எதிர் மறை வினை. (2) (சுருங்கல்-அது) சுருங்கிய நிலையை உடையது என உடன்பாட்டு வினை. இதில் 'அது' என்பது பகுதிப் பொருள் விகுதி. ஊக்கமது கைவிடேல் என்புழிப் போல. 'ஆழநெடுங்கடல் சேர்ந்தான் அவன் என் அருகலிலானே' திருவாய் 1-9-2) என்றவிடத்து அருகேயுள்ளான் என உடன்பாட்டு வினை வந்துள்ளமை காண்க.

''உன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கைக்கு ஈடாயிருப்பதொரு சரீரத்தையும், அதுதான் அஸ்திரமாயிருக்கிறபடியையும் அநுசந்திக்கப் புக்கால், அத்தாலே வந்த ஆற்றாமையாலே காலம் நின்ற தென்னுதல்; அன்றிக்கே உன்னை ஒழிய வேறொன்றால் தரியாதபடியான ஸ்வபாவத்தைப் பெற்றேனான படியையும், இதுதான் ப்ரக்ருதியோடேயிருக்கச் செய்தே வந்த ஸ்வபாவமாகையாலே இதுதான் ஏகரூபமின்றிக்கே இருக்கிற ஆச்சரியத்தையும் அநுசந்திக்கப் புக்கால், இதுக்குக் காலம் போருகிறதில்லை என்றதாதல்'' என்னும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை உரை காண்க.

(3) உள்ளுறைப் பொருள் : இதனைச் சுவாபதேசம் என்பர். ஒரூரைப் பற்றியோ ஒரு மலையைப் பற்றியோ சொல்லும் போதும், அவற்றுள் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடும்போதும் தாம் கருதிய பொருள் கேட்போர்க்குத் தோன்றும்படி தொல்லாசிரியரால் கூறப்படுவதாம்.

உள்ளுறுத் திதனோ டொத்துப் பொருள் முடிகென
உள்ளுறுத் திறுவதை உள்ளுறை யுவமம்.

(தொல். பொருள்-அகத்.48)

என்னும் சூத்திரமும் 'யான் புலப்படக் கூறுகின்ற இவ் வுவமத் தோடே புலப்படக் கூறாத உவமிக்கப்படும் பொருள் ஒத்து முடிவதாக என்று, புலவன் தன் உள்ளத்தே கருதி, தான் அங்ஙனம் கருதும் மாத்திரையே யன்றியும் கேட்டோர் மனத்தின் கண்ணும் அவ்வாறு நிகழ்வித்து அங்ஙனம் உணர்த்துதற்கு உறுப்பாகிய சொல்லெல்லாம் நிறையக் கொண்டு முடிவது உள்ளுறையுவமம் (எ-று). இதனானே புலவன் தான் கருதியது கூறாத வழியும் கேட்டோர் இவன் கருதிய பொருள் ஈதென்று ஆராய்ந்து கோடற்குக் கருவியாகிய சில சொற்கிடப்பச் செய்தல் வேண்டும் என்பது கருத்தாயிற்று,' என்ற நச்சினார்க்கினியர் உரையும் இங்கு நோக்கத் தகும். ஆதலின் ஒரு பாடலில் வெளிப்படையாகத் தோன்றும் பொருள்களைக் காட்டிலும் அதனுள் பொதிந்துள்ள உள்ளுறைப் பொருளே சிறந்ததென்பர் ஆன்றோர்.

அம்முறையில் திருச்சந்த விருத்தத்துள் ஒரு பாசுரத்தை நோக்குவோம்.

கொண்டைகொண்ட கோதைமீது தேனுலாவு கூனிகூன்,
உண்டைகொண் டரங்கவோட்டி யுள்மகிழ்ந்த நாதனூர்,
நண்டையுண்டு நாரைபேர வாளைபாய நீலமே,
அண்டைகொண்டு கெண்டைமேயு மந்தணீ ரரங்கமே. 49

இதனுள் பின் இரண்டடிகளில் ஊர்வளம் கூறப்படுகிறது. நாரை நண்டை உண்டது; உண்ட மிகுதியாலே அதற்குப் பறக்க இயலவில்லை. மெதுவாக நடந்தது. இதனைக் கண்டது வாளை; நாரை நடத்தல் தன் பக்கலிலேதான் என்று அது அஞ்சிற்று; அதனல் அவ்விடத்தை விட்டு வேருேரிடத்திற் பாய்ந்தது. இவ் இரு நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டது ஒரு சிறிய கெண்டை மீன். அஃது ஆங்கு அருகே உள்ளே ஒரு நீல மலரையடுத்தது; அதன் இருண்ட நீழலிலே தங்கிற்று. ஆங்கே அச்சங்கெட்டு மேய்ந்தது. இப்படிப் பட்ட வளமுடையது திருவரங்கம் என்பதாம்.

இதன் உள்ளுறைப் பொருளாவது: நண்டென்பது இங்கு சம்சாரிகளை. சம்சாரிகளை நலிவது அகங்காரம். இதனல் நண்டை யுண்ட நாரை இங்கு அகங்காரம் எனப்படும். தன் முயற்சியினலே பிழைக்கலாம் என்று முயல்வாரை இங்கு வாளை என்பர். வாளை, நாரையின் கண்ணிற் படாதவாறு வேறிடத்திற் பாயும் தொழில், ஒருவன் தன் முயற்சியால் தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக் கொள்ள முயல்வதை நினைப்பிக்கின்றது: அகங்காரமும் தன் முயற்சியும் (நாரையும் வாளையும்) இரண்டும் அச்சத்திற்கு மூலம் என்றெண்ணியது கெண்டை மீன். இங்குக் கெண்டை மீன் சரணுகதனன பிரபந்நனை நினைப்பிக்கின்றது. நீலமலர் நீலமேனியனன எம்பெருமானைக் குறிக்கின்றது. இத்தால் கெண்டையின் செயல் நீலமேனியனன எம்பெருமானை அண்டை கொண்டு, அச்சம் நீங்கித் தன் முயற்சியற்று மகிழ்வோடிருக்கின்ற பிரபந்நனை நினைவூட்டுகின்றதென்னும் உள்ளுறை காண்க. இவ்வுள்ளுறையால், சரணுகதனன பிரபந்நனின் அச்சமற்ற நிலையும் மற்றையோர்களின் அவல நிலையும் உணர்க.

'இத்தால் ஸம்ஸாரிகளை நலிகிற அகங்காரத்தைக் கண்டு பீதராய்-முமுட்சுக்களாய் உபாசநத்திலே இழிந்த ஸாதகரைக் கண்டு இவையிரண்டும் பயஸ்தானம் என்று சர்வேஸ்வரனையே உபாயமாகப் பற்றி நிர்ப்பரராய், ஸ்வரூபா நுரூபமான பகவத் குணனுபவமே யாத்ரையாய் வர்த்திக்கும் ப்ரபந்நர்க்கு ஸ்மாரகமாய் இருக்கிறதாய்த்துக் கெண்டைகளினுடைய யாத்ரை என்கை. (அந்தணீரரங்கமே) தாபத்ரயாதுரர்க்குத் தாபஹரமான தேச மென்கை. 'நீலமே அண்டை கொண்டு' என்று ஸ்யாமமாய் ஸுகுமாரமான நீலத்தை அண்டை கொண்டு என்கையாலே-பெருமாளுடைய சௌந்தர்யமே அபாஶ்ரயமும் அத்தை ஆஶ்ரயித்திருப்பார்க்கு போக்யமும் அதுவே என்பது கருத்து. இப்பாட்டில் சொன்ன ஸ்வாப தேசங்கள் இவர்க்கு நிலமல்லாதபோது தேசத்தை ஆஶ்ரயித்தனுபவிக்க இழிந்தவர்க்கு இப்பாட்டால் ஒரு பிரயோஜநமில்லை' என்ற பெரிய வாச்சான் பிள்ளையின் உரை நயங் காண்க.

4. ஆழ்வார்கள் பிரபந்தங்கள்

1 முதற்குறிப்பால் பெயர் பெற்றவை :
 1. திருப்பல்லாண்டு 2. அமலனாதிபிரான் 3. கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு.

2 அந்தாதித் தொடையால் பெயர் பெற்றவை:
 1. முதல் திருஅந்தாதி 2. இரண்டாந் திருஅந்தாதி 3. மூன்றாந் திருஅந்தாதி.

3 முதற்குறிப்பாலும் அந்தாதித் தொடையாலும் பெயர்பெற்றது:
 1. நான்முகன் திருஅந்தாதி.

4 பாடியவர்களாற் பெயர் பெற்றவை :
 1. பெரியாழ்வார் திருமொழி 2. நாச்சியார் திருமொழி 3. பெருமாள் திருமொழி.

5. அளவால் பெயர் பெற்றவை:
 1. பெரிய திருமொழி 2. திருவெழு கூற்றிருக்கை.

6 பாவாற் பெயர் பெற்றவை :
 1. திரு ஆசிரியம் 2. திருச் சந்தவிருத்தம் 3. திருக் குறுந் தாண்டகம் 4. திரு நெடுந்தாண்டகம்.

7 செயலால் பெயர் பெற்றவை :
 1. திருப் பாவை 2. திருப் பள்ளியெழுச்சி.

8 தன்மையால் பெயர் பெற்றவை :
 1. திருவிருத்தம் 2. சிறிய திருமடல் 3. பெரிய திருமடல் 4. திருமாலை.

9 சிறப்பால் பெயர் பெற்றது :
 1. திருவாய் மொழி.

இப்பிரபந்தங்களை 'நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம்' என்னும் தொகுப்பில் வைத்துள்ள முறையை நோக்குவோம்.

வையகமெண் பொய்கைபூ தம்பே யாழ்வார்
 மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுர கவிகள்
பொய்யில்புகழ்க் கோழியர்கோன்விட்டு சித்தன்
 பூங்கோதை தொண்டரடிப் பொடிபா ணாழ்வார்
ஐயனருட் கலியனெதி ராசர் தம்மோ
 டாறிருவர் ஒரொருவர் அவர்தாஞ் செய்த
துய்யதமி ழிருபத்து நான்கிற் பாட்டின்
 தொகை நாலா யிரமுமடி யோங்கள் வாழ்வே

-தேசிகப் பிரபந்தம். 383

என்று 'பிரபந்த சாரம்' பேசுகின்றது. இந்தப் பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்த ஆழ்வார்கள் அவதரித்த முறையை

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் புகழ்மழிசை
ஐய னருள்மாறன் சேரலர் கோன்--துய்யபட்ட
நாதன் அன்பர் தாள்தூளி நற்பாணன் நன்கலியன்
ஈதிவர்தோற் றத்தடைவா மீங்கு
ஆழ்வார் திருமகளார் ஆண்டாள் மதுரகவி
யாழ்வார் எதிராச ராமிவர்கள்-வாழ்வாக
வந்துதித்த மாதங்கள் நாள்கள்தம்மின் வாசியையும்
இந்தஉல கோர்க்குரைப்போம் யாம்

-உபதேசரத்தினமாலை

என்று பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், மதுரகவியாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் என்ற முறையில் அவர்களது அவதாரத்தை மணவாள மாமுனிகள் கூறுவர்.

இவர்கள் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்களை அவதார முறைப்படி யமைக்காமல், பிரபந்தங்களின் சீர்மையை ஒட்டித் திருப்பல்லாண்டு முதலாக இராமனுச நூற்றந்தாதி யீருக முறைப்படுத்தியுள்ளனர் நம் முன்னோர். பிரபந்தங்களின் தொகை 24 என ஒரு மிடருகச் சொல்லினும் தொகுக்கும் போது இரு வகையான கொள்கை உண்டாகியிருக்கின்றது. 24 என்ற தொகை, 'அவர்தாம் செய்ததுய்ய தமிழ் இருபத்து நான்கு' என்ற பிரபந்த சாரச் சொற்றொடரால் (தேசிகப் பிரபந்தம். 383), தெரிகின்றது. உபதேசரத்தின மாலையில் 24 என்ற தொகை கூறப்பட்டிலது. ஆசார்ய ஹிருதயத்தில்,

'வேதசதுஷ்டய அங்க உபாங்கங்கள் பதினாலும் போல,
இந்நூலுக்கும் இருந்தமிழ் நூற்புலவர் பனுவலாறும்
மற்றை யெண்மர் நன்மாலைகளும்'

-ப்ரதம ப்ரகரணம் சூர்ணை 43.

என்ற இவ்வளவே உள்ளது. நம்மாழ்வார் பிரபந்தங்கள் 4 ம் வேதத்திற் கொத்தன எனவும், அவற்றுள், திருவிருத்தம்-இருக்கு வேதம், திருவாசிரியம்-எசுர் வேதம், பெரிய திருவந்தாதி-அதர்வண வேதம், திருவாய் மொழி-சாமவேதம் எனவும் உரைப்பர். திருமங்கையாழ்வார் பிரபந்தங்கள் 6ம், வேதாங்கள் ஆறுக்கும் இணை என்ற அளவே யன்றி, இன்ன அங்கம் இன்ன பிரபந்தம் என்ற விளக்கம் இல்லை. மற்றைய பதினான்கு பிரபந்தங்கட்கும் எவ்வித விளக்கமும் இல்லை. எனினும் 24 பிரபந்தங்கள் என்ற வழக்கு, பொதுவாக வழங்கிகின்றது. ஒரு சாரார், பெரியாழ்வார் திருமொழி முதலாக

இராமனுச நூற்றந்தாதி யீருக 24 பிரபந்தங்கள் என்பர். மற்றெரு சாரார் திருப்பல்லாண்டு முதலாகத் திருவாய் மொழியீருக 24 பிரபந்தங்கள் என்பர். பெரியாழ்வார் திருமொழி முதலாக இருந்தாலும் திருப்பல்லாண்டை ஒரு தனிப் பிரபந்தமாகக் கணக்கிடவில்லே.

1856-ல் முதல் முதல் ஸ்ரீ. கூர்மாசாரியார் பதிப்பிலும், 1908-ல் காரப்பங்காடு ஸ்ரீ. கோபாலாசாரியர் பதிப்பிலும் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதலாகவும் (திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழியில் அடக்கம்) இராமானுச நூற்றந்தாதி யீருகவும் உள்ளது. திருப்பல்லாண்டு' தனிப் பிரபந்தமாக இல்லாமல் பெரியாழ்வார் திருமொழியிலே அடக்கி வெளியிட்ட பதிப்புகள் பல. அவை:

1856-ஸ்ரீ கூர்மாசாரியார்
1865-ஸ்ரீ அப்பாவு முதலியார்
1905-அரசாணி பாலே ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாசாரியர்
1908-காரப்பங்காடு ஸ்ரீ கோபாலாசாரியர்
1959-ஸ்ரீ பி. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ், பதிப்பித்த பதிப்புகள்.

இவைகளில் 'திருப்பல்லாண்டு' தனிப் பிரபந்தமாக இன்றிப் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற் பத்தில் முதற் பதிகமாக உள்ளது. இதனே 'ஏரணி பல்லாண்டு முதற் பாட்டு நானூற்றெழுபத்தொன்றிரண்டு மெனக் குதவு நீயே' தேசிகப் பிரபந்தம் 375) எனும் 'பிரபந்த சாரப்' பாடற் பகுதியும் உறுதி செய்கின்றது. ஆதலின் இப்பதிப்பில் 'திருப்பல்லாண்டைத்' தனிப் பிரபந்தமாகக் கொள்ளாமல் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற் பத்தில் முதற் பதிகமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

'திருப்பல்லாண்டைத்' தனிப் பிரபந்தமாகக் கொண்ட பதிப்பில், 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' முதற் பத்தில் முதற்பதிகமாக 'வண்ண மாடங்கள்' வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து ஒன்பது பதிகங்கள் ஆனதும் அதனேடு முதற் பத்து முடிந்து, 2-ஆம் பத்து முதலில் முதற்பதிகமாக 'மெச்சூது சங்கம்' என்ற பதிகம் உளது. திருப்பல்லாண்டைத் தனிப் பிரபந்தமாக இன்றி முதற் பத்தின் முதற் பதிகமாக கொண்டவர்களும் 2-ஆம் பத்தின் முதற் பதிகமாக 'மெச்சூது சங்கம்' என்ற பதிகத்தையே கொண்டுள்ளனர். திருப்பல்லாண்டைத் தனிப் பிரபந்தமாகக் கொண்டவர்கள் முதற் பத்தில் 9 பதிகம் மட்டும் கொண்டு முதற்பத்து என்று கொள்கின்றனர். அப்படிக் கொள்வதற்கு 'சீதக் கடலுள்' என்ற பதிகம் 21 பாசுரங்கள் ஆகையால் அதனே இரு பதிகங்களாகக் கொண்டனரோ என ஊகிக்க வேண்டியுளது. ஒரே கருத்துடைய பதிகத்தை இரு பதிகங்களாகக் கொள்வது முறையல்ல என்று,

திருப்பல்லாண்டைத் தனிப் பிரபந்தமாகக் கொள்ளாமல் முதறப்பத்தின் முதற் பதிகமாகக் கொண்டவர்கள் இதனையும் சேர்த்து முதற்பத்தையும் பத்துப்பதிகங்கள் ஆகக் கொள்கின்றனர். இது தான் இருசாராருக்கும் உள்ள வேறுபாடு.

மேலும் பொருட் சிறப்பினை ஒட்டி, முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, திருவாய்மொழி, இயற்பா எனவும்; முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, இயற்பா, திருவாய்மொழி எனவும் கொள்கின்ற இருவகைமரபுண்டு. 1856-ல் முதல் முதல் வெளியிட்ட ஸ்ரீ கூர்மாசாரியர் பதிப்பும், 1908-ல் வெளியிட்ட காரப்பங்காடு ஸ்ரீ கோபாலாசாரியர் பதிப்பும் திருவாய்மொழியை மூன்ருவதா-யிரமாகவும், இயற்பாவை நான்காவதாயிரமாகவும் கொண்டுள்ளது. 1959-ல் காரப்பங்காடு ஸ்ரீ கோபாலாசாரியர் பதிப்பை ஒட்டி வெளியிட்ட பி. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ் பதிப்பில் மூன்ருவதாயிரமாக இயற்பா உள்ளது. காரப்பங்காடு ஸ்ரீ கோபாலாசாரியர் பதிப்பித்த பதிப்புக்கிணங்கப் பதிப்பித்தது என்று அச்சிட்டு, அப்பதிப்பில் உள்ளபடி இயற்பாவை நான்காவதாகச் சேர்க்காமல் மூன்ருவதாகச் சேர்த்து வெளியிட்டுள்ளனர். அப்பதிப்பின் முதற் பதிப்பில் உள்ளது போன்று 1. முதலாயிரம் திருப்பல்லாண்டு முதல் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு இறுதியாக உள்ள 9 பிரபந்தங்கள். 2. பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந் தாண்டகம், திருநெடுந் தாண்டகம், 3. திருவாய்மொழி. 4. இயற்பா முதல் திரு அந்தாதி முதல் இராமாநுச நூற்றந்தாதி இறுதியாக உள்ள 11 பிரபந்தங்கள் என்றுள்ள அம்முறையே இறுதியாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

பொருட் சிறப்பினை ஒட்டி நான்கு ஆயிரமாகக் கொண்டவர்களின் கருத்துகளைக் காண்போம். ஸ்ரீ சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பை முதலில் பார்ப்போம்.

''திருப்பல்லாண்டு' முதல் 'அமலனுதி பிரான்' ஈருனவை பிரணவார்த்தங்கள் ஆகையாலே முதலில் வைக்கப்பட்டன என்றும், 'கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு' நம சப்தார்த்தத்தை விவரிப்பது. ஆகையாலே அது அவற்றின் பின் வைக்கப்பட்டதென்றும், பெரிய திருமொழி முதல், பெரிய திருமடல் ஈருக உள்ள பிரபந்தங்கள் மந்த்ர சேஷமான நாராயண சப்த விவரணம், ஆகையாலே அதன் பின்பு த்வயார்த்தமாய்த் தீர்க்க சரணுகதியைப் ப்ரதிபாதிப்பதாய் ஸாரதமமான திருவாய்மொழி எல்லாவற்றுக்கும் சரமப் பிரபந்தமாக வைக்கப்பட்டதென்றும்.......ஸம்ப்ரதாயம் வல்ல பெரியோர்கள்

அருளிச் செய்வர். ப்ரணவம், நமஸ் என்பவற்றின் விவரணமாதலால் முதலாயிரத்தை முதலாகவும், நாராயண சப்த விவரணமாதலால் பெரிய திருமொழியை இரண்டாவதாயிரமாகவும், த்வயார்த்த விவரணமாதலால் திருவாய் மொழியை மூன்ருவதாயிரமாகவும், சரமசுலோக விவரணமாதலால் இயற்பாவை நான்காவதாகவும் நமது முன்னோர்கள் முறைப்படுத்தினுர்கள் என்று கூறுவாரும் உண்டு''.

5. இராமாநுச நூற்றந்தாதியின். சிறப்பு: 'இப்படியே ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் காலந்தொடங்கி ஓராண் வழியாக நடந்து வந்த சம்பிரதாயம் எம்பெருமானுர் காலத்தில், பின்னும் பரவிச் செழித்து வளரலாயிற்று. அந்த எம்பெருமானுர் காலத்திலே திருவரங்கத் தமுதனுர் அவர் விஷயமாக அருளிச் செய்த பிரபந்நகாயத்திரியான 'இராமாநுச நூற்றந்தாதி' பெரிய பெருமாள் அருளால் அந்த அமுதனுருக்கு அருளப் பாடிட்டுத் திருச்செவி சாத்தப்பட்டதாதலால், அது முதல் அது ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலோடு சேர்த்து அநுசந்திக்கலாயிற்று. ஆகவே, பிரணவார்த்தமான முதலாயிரத்தோடு நம்மாழ்வார் விஷயமான பாகவத சேஷத்வத்தைப் பிரதி பாதிக்கும் 'கண்ணி நுண் சிறுத் தாம்பைச்' சேர்த்தாற் போலக் கைங்கர்யத்திற் களையறுப்பதான இயற்பாவுடனே சேர்த்து, இராமாநுச நூற்றந்தாதியும் அநுசந்திக்கத் தட்டில்லை'' என்றுள்ளது.

இன்றும் சந்நிதிகளில் திருவாய்மொழி சேவித்த மறுநாளில் இயற்பா அநுசந்திப்பதே வழக்கமாக உள்ளதாகலின் இப்பதிப்பில் மூன்ருவது ஆயிரமாகத் திருவாய்மொழியும், நான்காவது ஆயிரமாக இயற்பாவும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

6. நாலாயிரம் என்ற தொகை :

முதலாயிரம்	947	
பெரிய திருமொழி	1134	இவற்றுள் ஒருவித
திருவாய் மொழி	1102	மாறுபாடும் இல்லை.

இயற்பா : சிறிய திருமடல்-பெரிய திருமடல் நீங்கலாக 591 என்பதிலும் மாறுபாடு இல்லை. கருத்து வேறுபாடு சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் இரண்டின் எண்களைப் பற்றித்தான்.

பிரபந்த சாரத்துள், 'சிறிய மடற் பாட்டு முப்பத் தெட்டிரண்டும்-சீர்பெரிய மடல்தனிற்பாட் டெழுபத்தெட்டும்' (தேசிகப்பிரபந்தம்-389) என்று கூறப்படுவதால் சிறிய திருமடல் 40 பாசுரங்கள், பெரிய திருமடல் 78 பாசுரங்கள் என்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. திருமடல்கள் இரண்டும்

கலிவெண்பாக்களால் ஆனவை. ஆதலின் இரண்டு பாசுரங்களாகவே கொள்வது தான் முறை எனினும் 4000 என்ற தொகை நிரம்புவதற்காகக் கீழ்வருமாறு கணக்கிடுதல் உண்டு.

இராமானுச நூற்றந்தாதி 108 பாசுரங்களோடு திருமடல்களை 118 பாசுரங்களாகக் கொண்டு 4000 என்ற தொகை நிரம்புவதைப் பிரபந்தசாரப் பாசுரத்தால் அறியலாம். மற்ருெரு சாரார், திருமடல்களைக் கண்ணிகளாக்கி-சிறிய திருமடல் 77 பெரிய திருமடல் 148 ஆக 226 என்ற தொகை கொண்டு இராமானுச நூற்றந்தாதியை நீக்கி நாலாயிரம் என்ற தொகை கொள்கின்றனர். இதை ஒட்டி ஒரு பெரியவர் ''நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம்'' என்ற கட்டுரையில் 'பிரபந்தசாரம்' என்னும் நூலில் வேதாந்த தேசிகர் ''பரகாலன் சொல்-அத்தனுயர் வேங்கடமாற் காயி ரத்தோ-டான இருநூற்ருேரைம்பத்து மூன்றும்' தேசிகப் பிரபந்தம் 382) என்று திருமங்கை யாழ்வார் பாசுரம் 1253 என்கின்ருர். இவரருளிச் செய்த பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை இந்நான்கிலுமுள்ள செய்யுட்கள் 1135 ஆகின்றன; எஞ்சிய 118 செய்யுள்கள் சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்களில் இருப்பனவாகக் கொள்கின்ருராதல் வேண்டும். சிறிய திருமடலில் 155 வரிகள் (77 கண்ணிகள்) உள்ளன; பெரிய திருமடலில் 297 வரிகள் (148 கண்ணிகள்) உள்ளன. நான்கு வரி ஒரு பாசுரமாகக் கொண்டு பார்த்தால் 113 பாசுரங்கள் ஆகின்றன. சிறிய திருமடல் தனியன் ஒன்றும், ஈற்றிலுள்ள வெண்பா ஒன்றும், பெரிய திருமடல் தனியன் ஒன்றும், ஈற்றிலுள்ள வெண்பாக்கள் இரண்டும் சேர்த்து 118 என்று கணக்கிட்டிருக்கலாம் போலும். இல்லாவிட்டால் 118 என்னும் தொகை அமைதல் இல்லை. இப்படிக் கணக்கிடாவிடில், 'பரகாலன் சொல் ஆயிரத்தோடான இருநூற்றைம்பத்து மூன்றும்,' என்றதும் சரியாகாது என்று குறித்துள்ளார். இப்பெரியார் 'அறிவுதரும் பெரிய திருமொழி' தேசிகப் பிரபந்தம் 379) என்ற பிரபந்தசாரப் பாசுரத்தில்

சிறியமடற் பாட்டுமுப்பத் தெட்டி ரண்டும்
சீர்பெரிய மடல்தனிற்பாட் டெழுபத் தெட்டும்.

என்பதையும் ஓலைச் சுவடிகளிலும் அச்சுப் புத்தகங்களிலும் -இம்முறையில் கோடிட்டு எண்கள் தரப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கவில்லை போலும். நிற்க,

பெரும்பாலான திவ்வியப் பிரபந்தப் பதிப்புகளில் பிரபந்தசாரப் பாசுரத்தை யொட்டித் திருமடல்களில் பாசுரங்கட்கு எண்கள் காட்டுமிடத்து '--' இக்கோடிட்டும், இரண்டிரண்டு வரிகளே ஒவ்வொரு கண்ணியாக எண்கள் இட்டும் காணப்படுகின்றன. ஸ்ரீ எஸ். ராஜம் 1956-ல் வெளியிட்ட இயற்பாவிலும், ஸ்ரீ.பி. ப. அண்ணங்கராசாரியர் 1967-லும் அதற்கு முன்னும் வெளியிட்ட நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் திருமடல்கள் கண்ணிகளாகப் பிரித்துக் காட்டப்படவில்லை. ஸ்ரீ எஸ். ராஜம் பதிப்பில்-கண்ணிகளாகப் பிரித்து எண்கள் போடாமல் பிரபந்தசாரப் பாடலை ஒட்டி எண்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1856-ல் முதல் முதல் பதிப்பித்த ஸ்ரீ கூர்மாசாரியர் பதிப்பில் மட்டும் கோடுவரும் இடங்களில் எண்கள் காணப்படுகின்றன. முடிச்சூர் ஸ்ரீ அப்பாவு முதலியார் பதிப்பிலும், காரப்பங்காடு ஸ்ரீ கோபாலாசாரியர் பதிப்பிலும் 'பிரபந்த சாரம்' பாசுரப்படி கணக்கில்லை. பிரபந்த சாரப் பாசுரத்தில், 'சிறிய மடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்--சீர் பெரிய மடல்தனிற் பாட்டெழுபத்தெட்டும்' என்ற இடத்தில் முப்பத்தெட்டிரண்டும் என்பது நாற்பது பாசுரங்களைக் குறிக்கும் எனவும் எழுபத்தெட்டு என்பது எழுபத்தெட்டு பாசுரங்களைக் குறிக்கும் எனவும் கொள்வதே முறை. எனினும் பல பதிப்புகளிலும் சிறிய தொகை திருமடல் 40 என்று சரியாக இல்லாமையால் சிறிய திருமடல் 38 பாசுரங்களே எனவும், அடுத்து வருகின்ற 'இரண்டும்' என்பதனை எழுபத்தெட்டோடு சேர்த்துப் பெரிய திருமடல் எண்பது பாசுரங்கள் எனவும் சிலர் கொள்வர்.

இதுபற்றி ஸ்ரீ எஸ். ராஜம் இயற்பா பதிப்பில் வந்துள்ள பதிப்புரை :

(பெரும்பாலான) ''பதிப்புக்க்ளில் பெரிய திருமடலை 78 பாசுரமாகப் பிரித்துக் காட்டியிருக்கின்றனர். சிறுத் திருமடலை 40 பாசுரமாகக் கொள்வதில் நூலை 38 பாசுரமாகவும், பிற்சேர்க்கையாக உள்ள பாடலை 2 பாடலாகவும் கொள்ளுகின்றனர்....ஒரு சில ஏட்டுப் பிரதிகளில் பெரிய திருமடலை 80 பாசுரமாகக்கொண்டு, எண் இட்டுள்ளனர். பிரபந்தசாரத்தில் 'சிறிய மடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும் பெரிய திருமடல் எழுபத்தெட்டும்'' என்று உள்ளதனை, சிறிய திருமடல் முப்பத்தெட்டு; இரண்டும் எழுபத்தெட்டும் பெரிய திருமடல்' எனக் கூட்டிப் பெரிய திருமடலை எண்பது பாசுரங்களாகவும் கொண்டுள்ள பிரதிகளைப் பின்பற்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடல்கள் பிரியும் இடத்தில் கோடு அமைத்ததோடு, ஓரத்தில் எண்ணும் தரப்பட்டிருக்கின்றன.

''ஒரே பாடலாக அமைந்த நீண்ட பாசுரங்களைப் பொருள் முடிவு கருதி, தனித் தனிப் பகுதியாகப் பிரித்துக் கொள்ளுதல் பழமையாக வரும் ஒரு மரபேயாகும். நச்சினார்க்கினியர் நீண்ட பாடல்களைக் கொண்ட பத்துப் பாட்டைப் பகுதி பகுதியாகப் பொருள் இயைபுக்குத் தக்கபடி பிரித்துக் கொண்டு, பொருள் உரைத்துள்ளார். சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்க்கு நல்லாரும் இம்முறையை மேற்கொண்டுள்ளனர். இம்மரபை ஒட்டியே இருமடல் பிரபந்தங்களையும் பல பாசுரங்களாகக் கொண்டு எண்ணும் மரபும் ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.''

இதனுள் ஸ்ரீ எஸ். ராஜம் பதிப்புக் குழுவினர் குறித்தபடி 'இரண்டும் எழுபத்தெட்டு பெரிய திருமடல்' எனக்கூட்டிப் பெரிய திருமடலை எண்பது பாசுரமாகக் கொண்டனரோ என்று நினைக்க இடமுண்டு' என்பது 'இரண்டும் சீர்பெரிய மடல் தனிற் பாட்டெழுபத்தெட்டும் என தொகைக்கு இடையில் சீர் பெரிய மடல் தனிற்பாட்டு' என இருத்தலின், 'சீர் பெரிய மடல் தனிற்பாட்டு' என்பதற்கு மேலுள்ள 'இரண்டும்' என்ற எண்ணையும், 'சீர்பெரிய மடல் தனிற்பாட்டு' என்பதற்குக் கீழுள்ள எழுபத்தெட்டும் என்ற எண்ணையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சொல்வது பொருந்துமா? என ஆராய்தல் வேண்டும். ஒரே பாடலாக அமைந்த நீண்ட சிறிய திருமடலையும், பெரிய திருமடலையும் பொருள் நோக்கித் தனித்தனிப் பகுதியாகப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளுதல் பழமையாக வரும் ஒரு மரபேயாகும் என்பதும், அதன் பின் வரும் குறிப்புகளும் உளங்கொள்ளத்தக்கன.

'சிறிய மடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்-சீர் பெரிய மடல் தனிற் பாட்டெழுபத்தெட்டும்' என்றபடியே சிறிய திருமடல் பாசுரம் 40 எனவும்; பெரிய திருமடல் பாசுரம் 78 எனவும் இப்பதிப்பில் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 'சிறிய மடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்' என்பதனை 40 ஆகக் கொண்டாலும், 38 வரை ஒரு சிறப்புப் பொருள், மற்றையிரண்டும் ஒரு சிறப்புப் பொருள் என்று கொள்ளலாம் என்றும், அவ்வண்ணம் சிறிய திருமடல் 'காரார் வரைக் கொங்கை' முதல் 'வாரார்பூம் பெண்ணை மடல்' வரை பாசுரம் 38 என்றும், ஈற்றிலுள்ள வெண்பாவில் 'ஊரா தொழியேன் உலகறிய ஒண்ணுதலீர் - சீரார் முலைத்தடங்கள் சேரளவும் - பாரெல்லாம் -அன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநறையூர் மன்றோங்க ஊர்வன் மடல்' என்பது வரை ஒன்றாகவும் ஆக, இரண்டும் சேர்ந்து நாற்பது என்றும் சில பெரியோர்கள் பணிப்பதுண்டு.

7. இராமானுச நூற்றந்தாதி : திவ்வியப் பிரபந்தம் இருபத்து நான்கில், இயற்பாப் பிரபந்தங்கள் பதினென்று. இவற்றுள் இறுதியில் அமைந்துள்ள 'இராமானுச நூற்றந்தாதி' எம்பெருமானுர் காலத்திலேயே இயற்பாவுடன் சேர்த்து வழங்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டுளது. இதனைத் தெரிவிக்கும் கோயிலொழுகுப் பகுதி பின் வருமாறு :

'இப்படி உடையவர் திட்டம் செய்தருளின் அநந்தரம், சில நாளைக்குப் பின்பு, திருவரங்கத்தமுதனர், எம்பெருமானுர் விஷயமாகக் காயத்ரீ ஜபஸங்க்யையாலே கலித்துறை நூற்றந்தாதியை விண்ணப்பம் செய்ய; பெருமாள், ஒரு ஸப்தாவரணத் திருநாளிலே, உடையவரைத் தம்முடனே கூடவர வேண்டாமென்று நியமித்தருளி, ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுசந்திக்கக் கேட்டருளிப் போர உகந்தருளினர்; அதுமுதலாக, பெருமாள், நியமநத்தினுலே, பெரிய ஸந்நிதியிலே, இயற்பா அநுஸந்தித்த உடனே நூற்றந்தாதியை வரிசையுடன் கேட்டருளுகிருர்...... உடையவர் நூற்றந்தாதியை இயற்பாவோடே, முதலாயிரத்திலே, 'கண்ணி நுண்சிறுத்தாம் பை'ப் போலே சேர்த்து, ஸகல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கும் ப்ரபந்நகாயத்ரியாக நித்யாநுஸந்தேயம் என்றும்;......திட்டம் செய்தருளினர்'.

இதனுல் எம்பெருமானுர் காலமுதலே-முதலாயிரத்தில் 'கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பை'ப் போலே, இயற்பா இறுதியில் 'இராமானுச நூற்றந்தாதி' எங்கும் ஓதப் பெறுவதாயிற்று. கோயில்களில் இயற்பாவின் இறுதியில் இப்பிரபந்தத்தை அநுசந்தித்து வருகின்றனர். இதனுல் இந்த 'இராமானுச நூற்றந்தாதி' இயற்பாப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்ருக அமைந்தமை விளங்கும்.

இதுபற்றி, ஸ்ரீ எஸ். ராஜம் அவர்களது இயற்பாப் பதிப்புரை வருமாறு : கி. பி. 1856-ல் அச்சிடப்பட்ட ஸ்ரீ கூர்மாசாரியர் பதிப்பில் 'இயற்பாவுடன்' 'இராமாநுச நூற்றந்தாதி' சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. திவ்யப் பிரபந்தம் நான்கு ஆயிரங்களும் பெரும்பாலான ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் தனித் தனியாகவே அமைந்துள்ளன. பெரும்பாலான இயற்பா ஏடுகளில், 'இராமாநுச நூற்றந்தாதி' இறுதியில் சேர்ந்தே அமைந்துள்ளது. நாலாயிர முழுமையுமுள்ள ஒரு சில ஏடுகளில், இயற்பாவை நான்காவது ஆயிரமாக அமைத்துள்ளனர். திருமொழி-திருவாய்மொழித் திருநாளில் இறுதியாக இயற்பாவை ஓதும் வழக்கமும் இந்த அமைப்பு முறையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

இங்ஙனமாகவும், பிற்பட்ட பதிப்பாசிரியர்கள் பலரும் 'இராமானுச நூற்றந்தாதி'யை இயற்பா இறுதியில் சேர்க்காமல், திருவாய் மொழிக்கும் பின்னர், திவ்யப் பிரபந்தத்தின் இறுதியில் பதிப்பித்துள்ளார்கள். கி.பி. 1865-ல் திவ்யப் பிரபந்தத்தைப் பதிப்பித்த ஸ்ரீ அப்பாவு முதலியார் இயற்பாவுடன் 'இராமானுச நூற்றந்தாதியைச் சேர்க்காமலும், திருவாய் மொழியின் இறுதியில் இணைக்காமலும் தனி நூலாகவே வெளியிட்டுள்ளார். நாலாயிரம் என்ற தொகையில் இவர் இப்பிரபந்தத்தை உட்படுத்தவில்லை. இவரைப் பின்பற்றியே பின் வந்த பதிப்பாசிரியர்கள் திவ்யப் பிரபந்தத்தில் இறுதிச் சேர்கையாக 'இராமானுச நூற்றந்தாதி'யை அமைத்தனர் என்று தோன்றுகிறது'.

பூதம்-ஸரஸ்ச-மஹதாஹ்வய-பட்டநாத
ஸ்ரீபக்தி ஸார-குலசேகர-யோகி வாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணு-பரகால-யதீந்த்ர மிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்

என்ற தனியனில் எம்பெருமானாரை ஆழ்வார்களுடன் சேர்த்துச் சொல்கின்ற மரபை நோக்கும்போது, ஆழ்வார்கள் பிரபந்தங்களோடு இராமானுச நூற்றந்தாதியைச் சேர்த்துச் சொல்வதுதான் முறையாகும். பிரபந்தசாரத்துள்

வையகமெண் பொய்கைபூ தம்பே யாழ்வார்
மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள்
பொய்யில்புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
பூங்கோதை தொண்டரடிப் பொடிபா ணாழ்வார்
ஐயனருட் கலியன் எதிராசர் தம்மோ (டு)
ஆறிருவர் ஓரொருவர் அவர்தாம் செய்த
துய்யதமி ழிருபத்து நான்கிற் பாட்டின்
தொகைநாலா யிரமும்அடி யோங்கள் வாழ்வே
-தேசிகப்பிரபந்தம்.383

என்ற பாசுரம் மேலே காட்டிய தனியனிற் குறித்தபடி ஆழ்வார்களையும் எம்பெருமானாரையும் சேர்த்தருளியிருப்பது காணலாம். ஆழ்வார்கள் பிரபந்தங்கள் அருளினர்; அங்ஙனம் எம்பெருமானார் அருளினாரில்லையே எனின்: அவரைப் பற்றிய பிரபந்தம் (இராமானுச நூற்றந்தாதி) இருப்பதனால் அதனால் போற்றப்படும் எம்பெருமானார், பிரபந்தத்தை வளர்த்த இதத் தாயாக இருத்தலின் அவரை ஆழ்வார்களோடு சேர்த்து வணங்கும் மரபு உண்டாயிற்று.

இதனுல்தான் 'வையகமெண்' என்ற பிரபந்தசாரப் பாசுரத்தில் 'எதிராசர் தம்மோ, டாறிருவர் ஓரொருவர்' என்று அருளப் பெற்றுள்ளது. ஓரொருவர்-'ஒருவர்' என்பது இங்கு எம்பெருமானுரை: இதற்கு அடைமொழியாக உள்ளது 'ஓர்' என்ற சொல். 'ஓர்' எனபதற்கு ஒப்பற்ற என்பது பொருள். ஆகவே, இங்கு 'ஒப்பற்ற எம்பெருமானுர்' என்று சிறப்பித்ததாகின்றது. 'நூற்றந்தாதி' யருளியவர் திருவரங்கத்தமுதனுர் ஆக, அவரையிட்டுச் சொல்லாமே, அவரால் போற்றப்பட்ட எம்பெருமானுரை இங்குக் குறிப்பிடுவது அவரது பெருமை நோக்கி என்க.

உபதேச ரத்தின மாலேயில், 'இராமானுச நூற்றந்தாதி' பற்றிய பேச்சே இல்லே. 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை'ப்பற்றி

வாய்த்ததிரு மந்திரத்தின் மத்திம மாம்பதம்போல்
சீர்த்த மதுரகவி செய்கலேயை-ஆர்த்தபுகழ்
ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச் செயல்நடுவே
சேர்வித்தார் தாற்பரியம் தேர்ந்து

என்றது போல, இந்நூற்றந்தாதி பற்றி மாமுனிகள் ஒன்றும் பணித் தாரில்லே. 'உபதேசரத்தின மாலே'யில், ஆழ்வார்கள் பதின்மர், ஆண்டாள், மதுரகவி, எம்பெருமானுர் இவர்கட்கு மட்டுமே நாள் பாட்டுகள் உள்ளன. பிள்ளான், நஞ்சீயர் முதலான பெரியோர்கட்கு நாள் பாட்டுகள் இல்லே. இவர்கள் வியாக்கியான கர்த்தாக்களே யன்றி, திவ்வியப் பிரபந்த கர்த்தாககள் அல்லர். இதனுலேயே மாமுனிகள் இவர்கட்கு நாள் பாட்டுகள் பணிக்கவில்லே என்று தோன்றுகின்றது. எம்பெருமானுர்க்கு 'இன்றுலகீர் சித்திரையில் ஏய்ந்ததிரு வாதிரை நாள்' என்று தொடங்கி மூன்று பாசுரங்கள் நாள் பாட்டாகவே பணித்திருப்பது இராமானுச நூற்றந்தாதிக்காகவே எனத் துணியலாம்.

நூற்றந்தாதி அருளிய அமுதனுர் இருக்க, பங்குனி அத்தம் அவரது திருநட்சத்திரம் என்பதும் தெரிந்திருக்க, அமுதனுர்க்கு நாள் பாட்டிடாதே அமுதனுர் அருளிய நூற்றந்தாதியால் புகழப்பட்ட எம்பெருமானுர்க்கு ஏன் நாள் பாட்டிட வேண்டும் என்பதை நோக்கின், 'பூதம் சரஸ்ச' என்ற சுலோகத்தில் 'பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ராந் ஸ்ரீமத் பராங்குச முநிம்' என்று ஆழ்வார்கள் திரளில், எம்பெருமானுர் சொல்லப்பட்டிருப்பதும், பிரபந்தசாரத்துள், 'வையகமெண்- பொய்கை' என்ற பாசுரத்தில் 'ஐயனருட்கலியன் எதிராசர் தம் மோடாறிருவர் ஓரொருவர்' என்று ஆழ்வார்களுடன் எம்பெருமானுரைச் சேர்த்துச் சொல்லியிருப்பதும், காரணம் ஆகலாம்; இவற்றை அடியொற்றியே மாமுனிகள் உபதேசரத்தின மாலேயில் எம்பெருமானுர்க்கு நாள் பாட்டுகள் இட்டருளினது பொருத்தம் என்று கொள்ள வேண்டும்.

பிரபந்த சாரத்துள் 'வையகமெண்' என்ற பாசுரத்துள் 'ஆறிருவர் ஓரொருவர்' என்றுள்ளதில் 'ஓர்' (ஒப்பற்ற) என்ற அடைமொழியை ஒட்டியே எம்பெருமானுரது நாளே 'ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாள்களிலும்-வாழ்வான நாள் நமக்கு' என மாமுனிகள் பணிக்கின்ருர். உபதேச ரத்தின மாலேயில் எம்பெருமானுர் நாள் பாட்டுகள் :

இன்றுலகீர் சித்திரையில் ஏய்ந்ததிரு வாதிரைநாள்
என்றையினு மின்றிதனுக் கேற்றமென்தான்? என்றவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன் கேண்மின் எதிராசர் தம்பிறப்பால்
நாற்றிசையும் கொண்டாடும் நாள்.

ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அவதரித்த நாள்களிலும்
வாழ்வான நாள்நமக்கு மண்ணுலகீர்!-ஏழ்பாரும்
உய்யஎதி ராசர் உதித்தருளும் சித்திரையில்
செய்ய திருவா திரை!

எந்தை எதிராசர் இவ்வுலகி லெந்தமக்கா
வந்துதித்த நாள் என்னும் வாசியினுல்-இந்தத்
திருவாதிரை தன்னின் சீர்மையினே நெஞ்சே!
ஒருவாமல் எப்பொழுதும் ஓர்.

என்பனவாம். இக்காரணங்களால் இராமானுச நூற்றந்தாதி இருபத்து நான்கு பிரபந்தங்களுள் ஒன்றென்பதும், இயற்பாவோடு சேர்ந்ததென்பதும் உறுதியாகின்றது.

எனவே இசைப்பாக்கள்-முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, திருவாய்மொழி ஆகிய மூன்று ஆயிரங்களும், இயற்பா-முதல் திருவந்தாதி முதலாக இராமானுச நூற்றந்தாதி யிறுதியாக உள்ள ஆயிரமும் ஆகும். திருவாய்மொழிக்கு, இசைக்குரிய பண்கள் அமைந்ததுபோல, பெரிய திருமொழிக்கும் பண்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க ஏட்டில் இருந்தன என்றறிந்து அதனே அப்படியே ஸ்ரீ எஸ். ராஜம் தமது பதிப்பில் பெரிய திருமொழியில் காட்டியிருக்கின்ருர். அதை அப்படியே இப்பதிப்பில் சேர்த்துள்ளேன். முதலாயிரத்துக்கும் பண்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். அவை இப்பொழுது கிடைக்கிவில்லே.

-பெரியாழ்வார் திருமொழியில்

இன்னிசை மாலேகள் - 1-5-11
ஏரார் இன்னிசை மாலே வல்லார் - 3-1-11
மாலே பத்தும்-பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்தர் - 3-1-10.

என்றவற்ருல் முதலாயிரத்துக்கும் பண்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது உறுதியாகின்றது. இவற்ருல், இசைப்பாக்கள் முதல் மூன்று ஆயிரங்களும் இயற்பா ஒராயிரமும் ஆகக் கொண்டு, முதல் நாலாயிரப் பிரபந்தம் வெளியிட்ட ஸ்ரீ கூர்மாசாரியர், அதன் பின்னர் காரப்பங்காடு ஸ்ரீ கோபலாசாரியர் இவர்கள் பதிப்பித்த முறையைக் கொண்டு இதில் முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, திருவாய் மொழி, இயற்பா என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

முதலில் பதிப்பித்தவற்றுள் பெரும்பாலும் 'நாலாயிரப் பிரபந்தம்' என்றே உள்ளன. பின்னர் வந்தவற்றுள் 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' என்றுள்ளன. இஃதும் 'நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்' என்றே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பதிப்பிற் கொண்ட சில பாடங்கள்

1. 'வண்ண மாடங்கள்' (13) 'கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தீனில்' ஈனில் - கருவுயிர்க்கும் இடம்.
2. 'ஒன்றும் அறிவொன்றில்லாத' (298) 'என்றும் எமர்கள் குடிக்கொர் ஏச்சுச் சொல் ஆயிடுங் கொல்லோ!'
3. 'சோர்விஞற் பொருள்' (373); 'வாயொரு பக்கம்' (379) இவற்றின் ஈற்றடிகள். 'அறவதண்டம்'
4. 'ஏற்ற கலங்கள்' (494) 'எதிர் பொங்கி மெய் தெளிப்ப'
5. 'நடந்த கால்கள்' (812) நடுங்கு ஞாலம் ஏனமாய்
6. 'நமனும் முற்கலனும்' (883) 'நாமங்கள் உடையன் நம்பி' (நாமங்களே உடையவன் ஆகையாலே புஷ்கலமாயிருப்பவன் என்பது உரை)
7. 'கடஞ்சூழ்கரியும்' (989) 'ஒலிமான் தேரும்'
8. 'எந்தை தந்தை' (1336) 'எமர் ஏழ் ஏழ் அளவும்'
9. 'தந்தை கால்' (1668) 'தந்தை கால்விலங் கற வந்து'
10. 'கவ்வைக் களிற்று (1802) 'கலி மான்தேர்'
11. 'அடிச்சகடம் சாடி' (3516) 'வாய்ப்பின்னே தோளுக்கா'

கொள்ள வேண்டிய பாடம்

916-கண்ணுரு-கண்ணுறுதல்; இரக்கப்படுதல் : அஃதில்லாத உன்னே என்னும் பொருளுடையது.

யாப்பமைதி

முதற் பதிப்பில் யாப்பமைதி பற்றிய விவரம் இல்லை. அதன் காரணத்தை ஆங்குக் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இப்பதிப்பில் அன்பர்கள் விருப்பிற்கிணங்கி முற்பதிப்புகளைப் பின்பற்றி யாப்பு வகைகளைக் குறித்துள்ளேன்.

நச்சினார்க்கினியர்-தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் 'தரவின்றாகித் தாழிசை பெற்றும்' என்ற 149ஆம் சூத்திரத்தின் உரையில் திருவாய் மொழியினை எடுத்துக் கூறி இதன் ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் (ஒவ்வொரு திருவாய் மொழியிலும்) உள்ள பாக்கள் தாழிசைகள் என்றும் இவை நாள்கடியில் மிகாமை வந்தவை என்றும் கூறினர். அவர் எழுத் தெண்ணிவரும் கட்டளைக் கலித்துறையைத் தரவு கொச்சகம் என்றனர்.

இம் முறையில் திவ்வியப் பிரபந்தங்களுள் வரும் பாசுரங்கள் தாழிசைகள் என்றும் இப்போது கட்டளைக் கலித்துறை என்று வழங்கும் பாசுரங்கள் திருவிருத்தம் என்றும் வழங்கி வந்ததாகக் கொள்ள வேண்டும்.

'நேர்பதினாறே நிரை பதினேழே' என்றபடி நேரசையில் தொடங்கும் பாசுரங்கள் ஒற்று நீக்கிப் பதினாறெழுத்துகள் ஆகவும், நிரையசையில் தொடங்கும் பாசுரங்கள் ஒற்று நீக்கிப் பதினேழ் எழுத்துகள் ஆகவும் ஐந்தாஞ்சீராகிய இறுதிச்சீர் விளங்காய் ஆகவும் வரும் பாசுரங்கள் 'திருவிருத்தம்' என வழங்கப் பெற்றுள்ளன. இம்முறையில் 'திருவிருத்தம்' என்றே நூற் பெயராகக் கொண்டு 100 பாசுரங்கள் அமைந்த ஒரு பகுதி இப் பிரபந்தத்துட் காணலாம். தேவாரத்துள்ளும் இவ்வாறே 'திருவிருத்தம்' என்ற தலைப்பில் திருப்பதியங்கள் பல காணலாம். இதனை இக் காலத்து கட்டளைக் கலித்துறை என வழங்குகின்றனர். மேலும் 'நேர் பதினொன்று நிரை பனிரெண்டு' என்று எழுத் தெண்ணிவரும் ஒருவகைப் பாசுரத்தைக் கட்டளைக் கலிப்பா என்பர். இவ்வகைப் பாசுரத்தை நாற்சீர் கொண்ட கலிவிருத்தம் என்று எல்லாப் பதிப்புகளிலும் உள்ளபடி இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரபந்தத்துள் வரும் இவ்வகைப் பாசுரங்கள் பெரியாழ்வார் திருமொழி 1,2, வண்ண மாடங்கள்; நாச்சியார் திருமொழி, 4. தெள்ளியார்; பெருமாள் திருமொழி 3 மெய்யில் வாழ்க்கை; கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு; திருவாய் மொழி 2 10. பொருமா நீள்படை; 3-3 ஒழிவில் காலம் என்பனவாம். வெண்பா, ஆசிரியப்பா இவைகளில் மாறுபாடு இல்லை.

பண்வகைகள்

திருவாய்மொழிக்கு பண்வகைகள் எல்லாப் பதிப்புகளிலும் உள்ளன. இப்போது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தேட்டில் காணப் பட்டதாக பெரிய திருமொழிக்கு முதல் முதல் பண்ணும் தாளமும் மர்ரே பதிப்பில் உள்ளது. அதனே ஒட்டி இப்பதிப்பில் கொள்ளப்பட்டது.

திருவாய்மொழியில் 20 பண்களும் பெரிய திருமொழியில் 25 பண்களும் உள்ளன. திருவாய் மொழியில் இல்லாது பெரிய திருமொழியில் 1 அந்தாளி, 2 குறண்டி, 3 கௌவாணம், 4 நைவளம், 5 பஞ்சுரம், 6 பியந்தை, 7 வியாழக் குறிஞ்சி என்ற ஏழு வகைப் பண்கள் உள்ளன. பெரிய திருமொழியில் இல்லாது திருவாய் மொழியில் 1 கௌசிகம், 2 செருந்தி, 3 முதிர்ந்த இந்தளம் என்ற மூவகைப் பண்கள் உள்ளன.

இவற்றுக்குரிய இராக வகைகள் முன்பதிப்புகளே ஒட்டி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும் திருவாய் மொழியிலும், பெரிய திருமொழியிலும் இல்லாது தேவாரத்தில் உள்ள பண்கள் :

1 அந்தாளிக் குறிஞ்சி, 2 காந்தார பஞ்சமம், 3 கொல்லிக் கௌவாணம், 4 சாதாரி, 5 செவ்வழி, 6 பியந்தைக் காந்தாரம், 7 மேகராகக் குறிஞ்சி என்பனவாம்.

தேவாரத்தில் இல்லாது திருவாய் மொழியிலும் பெரிய திருமொழியிலும் உள்ள பண்கள் :

1 குறண்டி, 2 கௌவாணம், 3 செருந்தி, 4 நாட்டம், 5 நைவளம், 6 பஞ்சுரம், 7 பாலேயாழ், 8 பியந்தை, 9 முதிர்ந்த இந்தளம், 10 முதிர்ந்த குறிஞ்சி, 11 வியந்தம் என்பனவாம்.

தேவாரத் திருமுறைகளில் பண்வகைகளே ஒட்டி அவ்வப் பண்களுக்கேற்ற வகையில் உள்ள திருப் பாட்டுகளேயும் திருப் பதியங்களேயும் அமைத்துள்ளனர்; அவ்வகையில் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் அமைத்திலராயினும் ,பெரிய திருமொழியில் மட்டும் திவ்விய தேசங்களின் நில அமைப்பை ஒட்டி பதிகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன என்று அறியலாம்.

நிறுத்தக் குறிகள்

இரட்டித்துச் சேவிக்கப்படும் பாசுரம் என்பதற்கும் பாசுரங்களில் நிறுத்த வேண்டிய இடம் என்பதற்கும்* இக்குறியிடப்பட்டுள்ளது. பிற இடங்களில் பொருள் நோக்கி நிறுத்தக் குறிகள் இடப்பட்டுள்ளன. இவை பெரும்பாலும் 'மர்ரே' 'பதிப்பை ஒட்டியவாகும்.

மேற்கோள்குறி

969. 'இது என்? அப்பர் மூத்தவா'றன்றிளையவர் ஏசாமுன்'
1001. 'எரிஎழுகின்ற, செம்பினால் இயன்ற பாவையைப் பாவீ! தழுவென மொழிவதற் கஞ்சி'
இங்கு 'இது என்? அப்பர் மூத்தவாறு'
'எரி எழுகின்ற, செம்பினால் இயன்ற பாவையைப் பாவீ! தழுவு' என்பன மேற்கோள் தொடர்கள்.

இத்தொடர்களின் இறுதியில் உள்ள ஆறு, தழுவு என்பன உயிரீற்றுத் தொடர்கள். இவை உயிரோடு சேரும்போது 'ஆறென்று' 'தழுவென' ஆகின்றது. 'ஆறு' 'தழுவு' என்னும் இவற்றின் இறுதியில் இடவேண்டிய மேற்கோள் குறிகள் 'றெ' 'வெ' என்னும் உயிர் மெய் எழுத்துகளில் இடையில் இடப்பட்டுள்ளன. இவை போன்ற இடங்களில் மேற்கண்டவாறு மேற்கோள் குறிகள் இடப்பட்டுள்ளன. இம்முறை மயிலை ஸ்ரீ மாதவதாசன் அவர்கள் முறையைப் பின்பற்றியது.

இவ்விரண்டாம் பதிப்பில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிய 'சடகோபரந்தாதியும்' மணவாள மாமுனிகள் அருளிய 'திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியும், சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இத் திவ்வியப் பிரபந்த முதற்பதிப்புக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தமையால் இவ்விரண்டாம் பதிப்பு இப்போதுவெளிவருகின்றது.

ஸ்ரீரங்கம் பெரியாஶ்ரமம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் வேதாந்த ராமாநுஜ மகா தேசிகன் இவ்விரண்டாம் பதிப்புக்கும் ஆசியும் ஊக்கமும் அளித்தருளினார்கள், பழந்தமிழ் நூல்களில் கூறப்படும் 'முக்கோற் பகவர்' என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவும், அருளும் ஞானமும் ஒழுக்கமும் திரண்ட வடிவாகவும் திகழும் இச் சுவாமிகட்கு 'தலையலாற் கைம்மாறிலேனே' எனும் நாச்சியார் திருமொழியின்படி சுவாமிகளின் 'பொது நின்ற பொன்னங்கழல்' களில் வீழ்ந்து வணங்கி எங்கள் நன்றியறிதலை விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்கின்றோம்.

இவ்விரண்டாம் பதிப்பினையும் முன்போலவே முழு ஊக்கத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் நல்ல முறையில் வெளியிட்ட சொர்ணூர் திரு கே. சந்தானம் அவர்கள், மேற்படியூரில் உயர்ந்த குடியில் வந்த திரு. கேசவ ரெட்டியார் அவர்களின் பௌத்திரர்; தொழில்துறையிலும் விவசாயத்திலும் மிக்க ஆர்வம் உள்ளவரும் தளரா முயற்சியாளரும் ஆகிய திரு. கேசவகிருஷ்ண ரெட்டியாருக்கும், அன்பு வடிவமான இலட்சுமி அம்மையாருக்கும் மைந்தர்.

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சுவாமிகளின் திருவருட் கிலக்கானவர்; நல்லோர்கள் எங்கிருப்பினும் சென்று சேவித்து மகிழ்பவர்; திருமால் திருவடிக்கே தீர்ந்த நெஞ்சினர்; சென்றடையாத திருவினர்; ஒழுக்கால் உயர்ந்த உத்தமர்; கரும்பு தின்னக் கூலி கொடுக்கும் கைவண் தோன்றல்.

'நல்ல பதத்தால் மனை வாழ்வர் கொண்ட பெண்டிர் மக்களே' என்றபடி இவ் அன்பரும் இவர் தம் துணைவியார் தேவகியம்மையார், குமாரதேவன் சத்தியநாராயணன், செல்வச் சிறுமியர் முதலிய யாவரும் நற்குணங்களாலும் நல்லொழுக்கத்தாலும் உயர்ந்து 'ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள், செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்-எங்கும் திருவருள் பெற்று, நீங்காத செல்வம் நிறைந்து இன்புற்று நீடு வாழ யான் வணங்கும் கண்ணபிரானை இறைஞ்சுகின்றேன்.

என்னை நன்னிலையில் நிறுத்திச் சாது கோட்டியுட் சேர்ப்பித்த சமுக ரங்கபுரம் பல்கலைக் குரிசில் திரு. வே. வேங்கட ராஜுலு ரெட்டியார் அவர்களை நினைந்து வணங்கி மகிழ்கின்றேன்.

முதற் பதிப்பினை முற்றும் நன்கு கடைக்கணித்து அரிய திருத் தங்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டியருளிய மதுரை பெரியார் ஸ்ரீ-உ-வே-தி-கி. இராமானுஜையங்கார் சுவாமிகள் அவர்கட்கும், சென்னை பிரபந்த வித்வான்.ஸ்ரீ.ஆர். வேங்கட ராமானுஜ சுவாமிகள் அவர்கட்கும் என் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இப்பணியில் மிக்க ஊக்கம் அளித்துதவிய என் கெழுதகை நண்பர் சொர்ணூர் திரு. எஸ். ஏ. வெங்கடகிருஷ்ண ரெட்டியார், என் இளவல் நிறைநாட் செல்வன் கி. கேசவராமாநுஜம், என் மைந்தன் நிறைநாட் செல்வன் வே. இலட்சுமி நாராயணன் பி.இ. ஆகிய இவர்கள் எல்லா நலன்களும் பெற்று இன்புற்று நீடு வாழ எம்பெருமான் திருவருள் புரிவானாக.

இப்பதிப்பில் காணும் குற்றங் குறைகளை எடுத்துக்காட்டும் பெரியார்கள் பக்கல் நன்றியறிதல் உடையேன். எதற்கும் தகுதியில்லாத அடியேனை இப்பணியில் ஈடுபடுத்தி இதனை முற்றுவித்த எம்பெருமான் திருவருளை வழுத்துகின்றேன்.

கைக்கணிஒன் றீகை கருத்திற் கணி ஞானம்
மெய்ச்செவிகட் கேற்ற அணிமேதகுநூல்-உய்த்தறிதல்
சென்னிக் கணிமாறன் சேவடிமேற் கொண்டிறைஞ்சல்
என்னுக் கணிவே றினி. -மாறன் அலங்காரம்

இங்ஙன்,
பணிவுள்ள
கி. வேங்கடசாமி
பதிப்பாசிரியன்

வி. பூதூர்
15-6-1981

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்

I. பொய்கையாழ்வார் : கச்சித் திருவெஃகாவின் பொற்றுமரைப் பொய்கையில் தாமரைப் பூவில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் ஐப்பசித் திருவோணம். அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தம்-முதல் திருஅந்தாதி 100 பாசுரங்கள்.

2. பூதத்தாழ்வார் : திருக்கடல்மல்லையில், மாதவிப் பூவிலே அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் ஐப்பசி-அவிட்டம். அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தம்-இரண்டாம் திருஅந்தாதி 100 பாசுரங்கள்.

3. பேயாழ்வார் : திருமயிலையில் ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயில் கிணற்றிலே செவ்வல்லிப் பூவில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் ஐப்பசிச்சதயம். அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தம்-மூன்றும் திருஅந்தாதி 100 பாசுரங்கள்.

4. திருமழிசை ஆழ்வார் : திருமழிசையில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் தை-மகம். அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் 2. (1) நான்முகன் திருஅந்தாதி 96 பாசுரங்கள், (2) திருச்சந்த விருத்தம் 120 பாசுரங்கள் ஆக 216 பாசுரங்கள்.

5. நம்மாழ்வார் : ஆழ்வார் திருநகரி என்னும் திருக்குருகூரில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் வைகாசி-விசாகம். அருளிச் செய்த பிரபந்தங்கள் 4. (1) திருவிருத்தம் 100 பாசுரங்கள், (2) திருவாசிரியம் 7 பாசுரங்கள், (3) பெரிய திருவந்தாதி 87 பாசுரங்கள், (4) திருவாய்மொழி 1,102 பாசுரங்கள் ஆக 1296 பாசுரங்கள்.

6. மதுரகவி யாழ்வார் : திருக்கோளூரில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் சித்திரையில் சித்திரை. அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தம்-கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு 11 பாசுரங்கள்.

7. குலசேகராழ்வார் : சேரநாட்டுத் திருவஞ்சிக்களத்தில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் மாசிப் புனர்பூசம். அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தம்-பெருமாள் திருமொழி. 105 பாசுரங்கள்.

8. பெரியாழ்வார் : ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் ஆனிச்-சுவாதி. அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தம்-பெரியாழ்வார் திருமொழி 473 பாசுரங்கள்.

9. ஆண்டாள் : ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் திருத் துழாய்ச் செடியின் அருகே அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் திருஆடிப் பூரம். அருளிச் செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் 2. (1) திருப்பாவை 30 பாசுரங்கள், (2) நாச்சியார் திருமொழி 143 பாசுரங்கள் ஆக 173 பாசுரங்கள்.

10. தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் : திருமண்டங்குடியில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் மார்கழிக் கேட்டை. அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் 2. (1) திருமாலை 45 பாசுரங்கள், (2) திருப்பள்ளியெழுச்சி 10 பாசுரங்கள் ஆக 55 பாசுரங்கள்.

11. திருப்பாணாழ்வார் : திருஉறையூரில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம், கார்த்திகை-உரோகிணி. அருளிச்செய்த திவ்வியப்பிரபந்தம் - அமலனாதிபிரான் 10 பாசுரங்கள்.

12. திருமங்கையாழ்வார் : திரு ஆலிநாட்டுத் திருக்குறையலூரில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் கார்த்திகையில் கார்த்திகை. அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் 6. (1) பெரிய திருமொழி 1,084 பாசுரங்கள், (2) திருக்குறுந்தாண்டகம் 20 பாசுரங்கள், (3) திருநெடுந்தாண்டகம் 30 பாசுரங்கள், (4) திருவெழுகூற்றிருக்கை 1 பாசுரம், (5) சிறிய திருமடல் (பிரபந்தசாரப் பாசுரப்படி) 40 பாசுரங்கள் (6) பெரிய திருமடல் (பிரபந்தசாரப் பாசுரப்படி) 78 பாசுரங்கள் ஆக 1,253 பாசுரங்கள்.

13. எம்பெருமானார் : ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் அவதரித்தவர். திருநட்சத்திரம் சித்திரைத் திருவாதிரை. இவர்மீது திருவரங்கத் தமுதனார் அருளிச்செய்த திவ்வியப் பிரபந்தம்-இராமானுச நூற்றந்தாதி 108 பாசுரங்கள்.

பதின்மர்செந் தமிழைப் படிக்கிலாய்; கேளாய்
படித்தபேர் தாளையும் பணியாய்,
எதிபதி சரணே சரணம்என் றொருகால்
இசைக்கிலாய், எமதுவேங் கடத்தைத்
துதிசெயாய், இருந்த இடத்திருந் தேனும்
தொழுகிலாய்; வாழிஎன் மனனே!
மதிநுதல் அலர்மேல் மங்கைநா யகனார்
மலர்ப்பதம் கிடைப்பது எவ்விதமே?

-திருவேங்கடக் கலம்பகம்

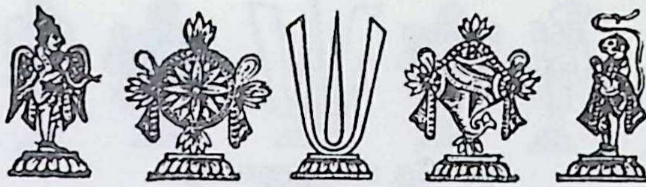

ஸ்ரீரங்கநாதன் (ஸ்ரீரங்கம்)

ஸ்ரீ:

திவ்வியப் பிரபந்தம்
முதலாயிரம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

தனியன்கள்

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன்தனியன்

ராமாநுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம்
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேஸிகம்.

-ப்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர்

குருபரம்பரைத் தனியன்

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாத யாமுந மத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்.

எம்பெருமானர் (உடையவர்) தனியன்

யோ நித்யமச்யுத-பதாம்புஜ-யுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே
அஸ்மத்குரோர் பகவதோ'ஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணெள ஶரணம் ப்ரபத்யே.

-கூரத்தாழ்வார்

நம்மாழ்வார் தனியன்

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்-
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா.

-ஸ்ரீ ஆளவந்தார்

ஆழ்வார்கள், உடையவர் தனியன்

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய-பட்டநாத-
ஸ்ரீபக்திஸார-குலஸேகர-யோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணு-பரகால-யதீந்த்ர மிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குஸ முநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்.

-ஸ்ரீ பராசர பட்டர்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

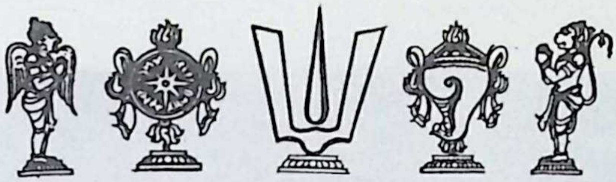
பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள்

குருமுக மநதீத்ய ப்ராஹ வேதா நஶேஷாந்
நரபதி பரிக்லுப்தம் ஸுல்க மாதாதுகாம:
ஶ்வஶுர மமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.

மின்னார் தடமதில்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்று, ஒருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம்;-முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம்; கீழ்மையினில் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று,
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தூத-வேண்டிய
வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்,
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தனியன்கள்

மணவாளமாமுனிகள் தனியன்

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்-
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

-அழகிய மணவாளன்

குருபரம்பரைத் தனியன்

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாத யாமுந மத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்.

எம்பெருமானார் (உடையவர்) தனியன்

யோ நித்யமச்யுத-பதாம்புஜ-யுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே
அஸ்மத்குரோர் பகவதோ’ஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே.

-கூரத்தாழ்வார்

நம்மாழ்வார் தனியன்

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்-
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா.

-ஸ்ரீ ஆளவந்தார்

ஆழ்வார்கள், உடையவர் தனியன்

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய-பட்டநாத-
ஸ்ரீபக்திஸார-குலஶேகர-யோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணு-பரகால-யதீந்த்ர மிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குஶ முநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்.

-ஸ்ரீ பராசர பட்டர்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்

பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள்

குருமுக மநதீத்ய ப்ராஹ வேதா நஶேஷாந்
நரபதி பரிக்லுப்தம் ஶுல்க மாதாதுகாம:
ஶ்வஶுர மமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.

மின்னார் தடமதில்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்று, ஒருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம்;-முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம்; கீழ்மையினில் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று,
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தூத-வேண்டிய
வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்,
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியாழ்வார் திருமொழி

1

பத்து

1. திருப்பல்லாண்டு

காப்பு

குறள் வெண் செந்துறை

(தோடயம் : நாட்டை ராகம்-ஜம்பை தாளம்)

1. ✻ பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு✻
பல்கோடி நூறுயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண் ணு!✻ உன்
செவ்வடி செவ்விதிருக் காப்பு. 1

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

(நாட்டை ராகம் - அட தாளம்)

2. ✻ அடியோ மோடும்நின் னேடும் பிரிவின்றி
ஆயிரம் பல்லாண்டு✻
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற
மங்கையும் பல்லாண்டு✻
வடிவார் சோதி வலத்துறை யும்சுட
ராழியும் பல்லாண்டு✻
படைபோர் புக்கு முழங்கும்அப் பாஞ்ச
சன்னியமும் பல்லாண்டே.[2] 2

குறிப்பு :- பாசுரங்களின் முதலில் இரண்டுதரம் சேவிப்பது என்பதற்கும், நிறுத்துமிடங்கட்கும் ✻ இக்குறி இடப்பட்டுள்ளது.

முதலிரண்டு பாசுரங்களேயும் சேர்த்து ஒரே பாசுரம் போலச் சேவிப்பது சம்பிரதாயம்

3. வாழாட்பட்டுநின் றீருள்ளீ ரேல்,வந்து
மண்ணும் மணமும்கொண்மின்✻
கூழாட் பட்டுநின் றீர்களை எங்கள்
குழுவினில் புகுதலொட்டோம்✻
ஏழாட் காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்;
இராக்கதர் வாழ்இலங்கை✻
பாழா ளாகப் படைபொரு தானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 3

4. ஏடு நிலத்தில் இடுவதன் முன்னம்வந்
தெங்கள் குழாம்புகுந்து✻
கூடும் மனமுடை யீர்கள்! வரம்பொழி-
வந்தொல்லைக் கூடுமினோ✻
நாடும் நகரமும் நன்கறி யநமோ
நாராய ணாயவென்று✻
பாடும் மனமுடைப் பத்தருள் ளீர்!வந்து
பல்லாண்டு கூறுமினே. 4

5. அண்டக் குலத்துக் கதிபதி யாகி,
அசுரர் இராக்கதரை✻
இண்டைக் குலத்தை எடுத்துக் களைந்த
இருடீகே சன்தனக்கு✻
தொண்டக் குலத்திலுள்ளீர்! வந் தடிதொழு
தாயிர நாமம் சொல்லி✻
பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்துபல் லாண்டுபல்-
லாயிரத் தாண்டென்மினே. 5

6. எந்தைதந் தைதந்தை தந்தைதம் மூத்தப்பன்
ஏழ்படி கால்தொடங்கி✻
வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின் றோம்✻ திரு-
வோணத் திருவிழவில்
அந்தியம் போதில் அரியுரு வாகி
அரியை யழித்தவனை✻
பந்தனை தீரப்பல் லாண்டுபல் லாயிரத்
தாண்டென்று பாடுதுமே. 6

7 தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுட ராழி
திகழ்திருச் சக்கரத்தின்*
கோயிற் பொறியாலே ஒற்றுண்டு நின்று
குடிகுடி யாட்செய்கின்றோம்*
மாயப் பொருபடை வாணனை ஆயிரந்
தோளும் பொழிகுருதி
பாய* சுழற்றிய ஆழிவல் லானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 7

8 நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும்
அத்தாணிச் சேவகமும்*
கையடைக் காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு
காதுக்குக் குண்டலமும்*
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்தென்னை
வெள்ளுயிர் ஆக்கவல்ல*
பையுடை நாகப் பகைக்கொடி யானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுவனே* 8

9 உடுத்துக் களைந்தநின் பீதக ஆடை
உடுத்துக் கலத்ததுண்டு*
தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக் களைந்தன
சூடும்இத் தொண்டர்களோம்*
விடுத்த திசைக்கரு மந்திருத் தித்திரு-
வோணத் திருவிழவில்*
படுத்தபைந் நாகணைப் பள்ளிகொண் டானுக்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 9

10 எந்நாள் எம்பெரு மானஉன் தனக்கடி -
யோம்என் றெழுத்துப்பட்ட
அந்நா ளே*அடி யோங்கள் அடிக்குடில்
வீடுபெற் றுய்ந்ததுகாண்*
செந்நாள் தோற்றித் திருமது ரையுட்
சிலை குனித்து* ஐந்தலைய
பைந்நா கத்தலைப் பாய்ந்தவ னே!உன்னைப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

11. ✳ அல்வழக் கொன்றும்இல் லாஅணி கோட்டியர்
கோன்அபி மானதுங்கன்✳
செல்வனைப் போலத் திருமாலே! நானும்
உனக்குப் பழவடியேன்✳
நல்வகை யால்நமோ நாரா யணுவென்று
நாமம் பலபரவி✳
பல்வகை யாலும் பவித்திர னே!உன்னைப்
பல்லாண்டு கூறுவனே.

12 ✳ பல்லாண் டென்று பவித்திர னைப்பர-
மேட்டியை✳ சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண் டான்தன்னை வில்லிபுத் தூர்விட்டு-
சித்தன் விரும்பியசொல்✳
நல்லாண் டென்று நவின்றுரைப் பார்நமோ
நாராய ணுயவென்று✳
பல்லாண் டும்பர மாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்-
தேத்துவர் பல்லாண்டே.

அடி வரவு:- பல் அடி வாழ், ஏடு அண்டம் எந்தை, தீ நெய் உடுத்து, எந்நாள் அல்வழக்கு பல்லாண்டு - வண்ணம்.

(ஆதி கூறுதும், அநந்தரம் கூறுமின், அண்டம் என்மின், எந்தை பாடுதும், தீ உடுத்து எந்நாள் கூறுதும், நெய்யும் அல்லும் கூறுவனே.)

2. வண்ணமாடங்கள்

கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு

கலிவிருத்தம்

(அபரூப ராகம்-அட தாளம்)

13 * வண்ண மாடங்கள் சூழ்திருக் கோட்டியூர்*
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்*
எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர் தூவிட*
கண்ணன் முற்றம் கலந்தள றாயிற்றே. 1

14 ஓடு வார்,விழு வார், உகந் தாலிப்பார் *
நாடு வார்,நம்பி ரான்எங்குத் தான்என்பார்*
பாடு வார்களும் பல்பறை கொட்டநின்று*
ஆடு வார்களும் ஆயிற்றாய்ப் பாடியே. 2

15 பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில்*
காணத் தாம்புகு வார்,புக்குப் போதுவார்*
ஆணொப் பார்இவன் நேரில்லை காண்* திரு-
ஓணத் தான்உல காளும்என் பார்களே. 3

16 உறியை முற்றத் துருட்டிநின் றாடுவார்*
நறுநெய் பால்தயிர் நன்றாகத் தூவுவார்*
செறிமென் கூந்தல் அவிழத் திளைத்து* எங்கும்
அறிவ ழிந்தனர் ஆய்ப்பாடி யாயரே. 4

17 கொண்ட தாளுறி கோலக் கொடுமழு*
தண்டி னர்,பறி யோலைச் சயனத்தர்*
விண்ட முல்லை யரும்பன்ன பல்லினர்*
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்துநெய் யாடினர். 5

18 கையும் காலும் நிமிர்த்துக் கடாரநீர்*
பைய ஆட்டிப் பசுஞ்சிறு மஞ்சளால்*
ஐய நா வழித் தாளுக்கங் காந்திட*
வையம் ஏழும்கண் டாள்பிள்ளை வாயுளே. 6

19 வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லார்*
ஆயர் புத்திரன் அல்லன் அருந்தெய்வம்*
பாய சீருடைப் பண்புடைப் பாலகன்*
மாயன் என்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே. 7

20 பத்து நாளும் கடந்த இரண்டாம்நாள்*
எத்தி சையும் சயமரம் கோடித்து*
மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தனை*
உத்தா னம்செய் துகந்தனர் ஆயரே. 8

21. கிடக்கில், தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்*
எடுத்துக் கொள்ளில், மருங்கை யிறுத்திடும்*
ஒடுக்கிப் புல்கில், உதரத்தே பாய்ந்திடும்*
மிடுக்கி லாமையால் நான்மெலிந் தேன், நங்காய்.! 9

22 * செந்நெ லார்வயல் சூழ்திருக் கோட்டியூர்*
மன்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை*
மின்னு நூல்விட்டு சித்தன் விரித்த* இப்
பன்னு பாடல்வல் லார்க்கில்லை பாவமே. 10

அடிவரவு:- வண்ணம் ஓடுவார் பேணி, உறியை கொண்ட கை, வாயுள் பத்து கிடக்கில், செந்நெல் - சீதக் கடல்.

3. சீதக்கடல்

திருப்பாதாதிகேச வண்ணம்

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(தந்யாசி ராகம் - ஆதி தாளம்)

23 ✳ சீதக் கடல்உள் எமுதன்ன தேவகி✳
கோதைக் குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த✳
பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்✳
பாதக் கமலங்கள் காணீரே,
பவளவா யீர்!வந்து காணீரே! 1

24 முத்தும் மணியும் வயிரமும் நன்பொன்னும்✳
தத்திப் பதித்துத் தலைப்பெய்தாற் போல்எங்கும்✳
பத்து விரலும் மணிவண்ணன் பாதங்கள்✳
ஒத்திட் டிருந்தவா காணீரே,
ஒண்ணுத லீர்!வந்து காணீரே! 2

25 பணைத்தோள் இளஆய்ச்சி பால்பாய்ந்த கொங்கை✳
அணைத்தார உண்டு கிடந்தஇப் பிள்ளை✳
இணைக்காலில் வெள்ளித் தளைநின் றிலங்கும்✳
கணைக்கால் இருந்தவா காணீரே,
காரிகை யீர்!வந்து காணீரே! 3

26 உழந்தாள் நறுநெய் ஓரோர்தடா வுண்ண✳
இழந்தாள் எரிவினால் ஈர்த்து எழில் மத்தின்✳
பழந்தாம்பால் ஓச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான்✳
முழந்தாள் இருந்தவா காணீரே,
முகிழ்முலை யீர்!வந்து காணீரே! 4

27 பிறங்கிய பேய்ச்சி முலைசுவைத் துண்டிட்டு✳
உறங்குவான் போலே கிடந்தஇப் பிள்ளை✳
மறங்கொள் இரணியன் மார்பைமுன் கீண்டான்✳
குறங்கு களைவந்து காணீரே,
குவிமுலை யீர்! வந்து காணீரே! 5

28 மத்தக் களிற்று வசுதேவர் தம்முடை*
சித்தம் பிரியாத தேவகி தன்வயிற்றில்*
அத்தத்தின் பத்தாம்நாள் தோன்றிய அச்சுதன்*
முத்தம் இருந்தவா காணீரே,
முகிழ்நகை யீர்!வந்து காணீரே! 6

29 இருங்கை மதகளிறு ஈர்க்கின் றவனை*
பருங்கிப் பறித்துக்கொண் டோடுபர மன்தன்*
நெருங்கு பவளமும் நேர்நாணும் முத்தும்*
மருங்கும் இருந்தவா காணீரே,
வாணுத லீர்!வந்து காணீரே! 7

30 வந்த மதலைக் குழாத்தை வலிசெய்து*
தந்தக் களிறுபோல் தானே விளையாடும்*
நந்தன் மதலைக்கு நன்றும் அழகிய*
உந்தி யிருந்தவா காணீரே,
ஒளியிழை யீர்!வந்து காணீரே! 8

31 அதிரும் கடல்நிற வண்ணனை * ஆய்ச்சி
மதுர முலையூட்டி வஞ்சித்து வைத்து*
பதறப் படாமே பழந்தாம்பால் ஆர்த்த*
உதரம் இருந்தவா காணீரே,
ஒளிவளை யீர்!வந்து காணீரே! 9

32 பெருமா உரலிற் பிணிப்புண் டிருந்து* அங்
கிருமா மருதம் இறுத்தஇப் பிள்ளை*
குருமா மணிப்பூண் குலாவித் திகழும்*
திருமார் பிருந்தவா காணீரே,
சேயிழை யீர்!வந்து காணீரே! 10

33 நாள்களோர் நாலைந்து திங்கள் அளவிலே*
தாளை நிமிர்த்துச் சகடத்தைச் சாடிப்போய்*
வாள்கொள் வளையெயிற்று ஆருயிர் வவ்வினன்*
தோள்கள் இருந்தவா காணீரே,
சுரிகுழ லீர்!வந்து காணீரே! 11

34 மைத்தடங் கண்ணி யசோதை வளர்க்கின்ற*
செய்த்தலை நீல நிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை*
நெய்த்தலை நேமியும் சங்கும் நிலாவிய*
கைத்தலங் கள்வந்து காணீரே,
கனங்குழை யீர்!வந்து காணீரே. 12

35 வண்டமர் பூங்குழல் ஆய்ச்சி மகனாகக்
கொண்டு* வளர்க்கின்ற கோவலக் குட்டற்கு*
அண்டமும் நாடும் அடங்க விழுங்கிய*
கண்டம் இருந்தவா காணீரே.
காரிகை யீர்!வந்து காணீரே! 13

36 எந்தொண்டை வாய்ச்சிங்கம் வாவென் றெடுத்துக் கொண்டு*
அந்தொண்டை வாயமு தாதரித்து* ஆய்ச்சியர்
தந்தொண்டை வாயால் தருக்கிப் பருகும்* இச்
செந்தொண்டை வாய்வந்து காணீரே,
சேயிழை யீர்!வந்து காணீரே! 14

37 நோக்கி யசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால்*
நாக்கு வழித்துநீ ராட்டும்இந் நம்பிக்கு*
வாக்கும் நயனமும் வாயும் முறுவலும்*
மூக்கும் இருந்தவா காணீரே,
மொய்குழ லீர்!வந்து காணீரே! 15

38 விண்கொள் அமரர்கள் வேதனை தீர* முன்
மண்கொள் வசுதேவர் தம்மக னாய்வந்து*
திண்கொள் அசுரரைத் தேய வளர்கின்றான்*
கண்கள் இருந்தவா காணீரே,
கனவளை யீர்!வந்து காணீரே! 16

39 பருவம் நிரம்பாமே பாரெல்லாம் உய்ய*
திருவின் வடிவொக்கும் தேவகி பெற்ற*
உருவு கரிய ஒளிமணி வண்ணன்*
புருவம் இருந்தவா காணீரே,
பூண்முலை யீர்!வந்து காணீரே! 17

40 மண்ணும் மலையும் கடலும் உலகேழும்*
உண்ணுந் திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளைக்கு*
வண்ணம் எழில்கொள் மகரக் குழையிவை*
திண்ணம் இருந்தவா காணீரே,
சேயிழை யீர்!வந்து காணீரே! 18

41 முற்றிலும் தூதையும் முன்கைம்மேல் பூவையும்*
சிற்றில் இழைத்துத் திரிதரு வோர்களை*
பற்றிப் பறித்துக்கொண் டோடும் பரமன்றன்*
நெற்றி யிருந்தவா காணீரே,
நேரிழை யீர்!வந்து காணீரே! 19

42 அழகிய பைம்பொன்னின் கோல்அங்கைக் கொண்டு*
கழல்கள் சதங்கை கலந்தெங்கும் ஆர்ப்ப*
மழகன் றினங்கள் மறித்துத் திரிவான்*
குழல்கள் இருந்தவா காணீரே,
குவிமுலை யீர்!வந்து காணீரே! 20

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

43 * சுருப்பார் குழலி யசோதைமுன் சொன்ன*
திருப்பாத கேசத்தைத் தென்புதுவைப் பட்டன்*
விருப்பால் உரைத்த இருபதோ டொன்றும்
உரைப்பார்போய்* வைகுந்தத் தொன்றுவர் தாமே. 21

சீத முத்தும் பணை, உழந்தாள் பிறங்கிய மத்த, இருங்கை வந்த அதிரும், பெருமா நாள்கள் மை, வண்டு எந்தொண்டை நோக்கி, விண் பருவம் மண, முற்றில் அழகிய சுருப்பார் - மாணிக்கம்.

4. மாணிக்கங்கட்டி

திருத்தாலாட்டு

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(நீலாம்புரி ராகம் - அட தாளம்)

44 ⁕ மாணிக்கங் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி⁕
ஆணிப்பொன் னால்செய்த வண்ணச் சிறுத்தொட்டில்⁕
பேணி யுனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்⁕
மாணிக் குறளனே! தாலேலோ!
வையம் அளந்தானே! தாலேலோ! 1

45 உடையார் கனமணியோடு ஒண்மா துளம்பூ⁕
இடைவிரவிக் கோத்த எழில்தெழ்கி னோடு⁕
விடையேறு காபாலி ஈசன் விடுதந்தான்⁕
உடையாய்! அழேல்அழேல், தாலேலோ!
உலகம் அளந்தானே! தாலேலோ! 2

46 எந்தம் பிரானார் எழில்திரு மார்வர்க்கு⁕
சந்தம் அழகிய தாமரைத் தாளர்க்கு⁕
இந்திரன் தானும் எழிலுடைக் கிண்கிணி⁕
தந்துஉவ னாய்நின்றான் தாலேலோ!
தாமரைக் கண்ணனே! தாலேலோ! 3

47 சங்கின் வலம்புரியும் சேவடிக் கிண்கிணியும்⁕
அங்கைச் சரிவளையும் நாணும் அரைத்தொடரும்⁕
அங்கண் விசும்பில் அமரர்கள் போத்தந்தார்⁕
செங்கண் கருமுகிலே! தாலேலோ!
தேவகி சிங்கமே! தாலேலோ! 4

48 எழிலார் திருமார்வுக்கு ஏற்கும் இவையென்று⁕
அழகிய ஐம்படையும் ஆரமுங் கொண்டு⁕
வழுவில் கொடையான் வயிச்சி ரவணன்⁕
தொழுதுஉவ னாய்நின்றான்; தாலேலோ!
தூமணி வண்ணனே! தாலேலோ! 5

49 ஓதக் கடலின் ஒளிமுத்தின் ஆரமும்*
சாதிப் பவளமும் சந்தச் சரிவளையும்*
மாதக்க என்று வருணன் விடுதந்தான்*
சோதிச் சுடர்முடியாய்! தாலேலோ!
சுந்தரத் தோளனே! தாலேலோ! 6

50 கானார் நறுந்துழாய் கைசெய்த கண்ணியும்*
வானார் செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின் வாசிகையும்*
தேனார் மலர்மேல் திருமங்கை போத்தந்தாள்*
கோனே! அழேல்அழேல், தாலேலோ!
குடந்தைக் கிடந்தானே! தாலேலோ! 7

51 கச்சொடு பொற்சுரிகை காம்பு கனகவளை*
உச்சி மணிச்சுட்டி ஒண்தாள் நிரைப்பொற்பூ*
அச்சுத னுக்கென்று அவனியாள் போத்தந்தாள்*
நச்சு முலையுண்டாய்! தாலேலோ!
நாராய ணா!அழேல், தாலேலோ! 8

52 மெய்திமிரும் நானப் பொடியொடு மஞ்சளும்*
செய்ய தடங்கண்ணுக்கு அஞ்சனமும் சிந்துரமும்*
வெய்ய கலைப்பாகி கொண்டுஉவ ளாய்நின்றாள்*
ஐயா! அழேல்அழேல், தாலேலோ!
அரங்கத் தணையானே! தாலேலோ!

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

53 * வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி முலையுண்ட*
அஞ்சன வண்ணனை ஆய்ச்சிதா லாட்டிய*
செஞ்சொல் மறையவர் சேர்புதுவைப் பட்டன்சொல்*
எஞ்சாமை வல்லவர்க்கு இல்லை யிடர்தானே. 10

மாணிக்கம் உடை எந்தம், சங்கு எழில் ஓதக், கானார் கச்சு மெய், வஞ்சனையால் - தன்.

5. தன்முகத்து

அம்புலிப் பருவம்
கலிநிலைத்துறை
(மோகன ராகம் - அட தாளம்)

54 * தன்முகத் துச்சுட்டி தூங்கத்தூங்கத் தவழ்ந்துபோய்*
பொன்முகக் கிண்கிணி யார்ப்பப் புழுதி யளைகின்றான்*
என்மகன் கோவிந்தன் கூத்தி னைஇள மாமதீ *
நின்முகம் கண்ணுள ஆகில், நீயிங்கே நோக்கிப்போ* 1

55 என்சிறுக் குட்டன் எனக்கோர் இன்னமுது எம்பிரான்*
தன்சிறுக் கைகளால் காட்டிக் காட்டி யழைக்கின்றான்*
அஞ்சன வண்ணனோ டாடல் ஆட வுறுதியேல்*
மஞ்சில் மறையாதே, மாமதீ! மகிழ்ந் தோடிவா. 2

56 சுற்றும் ஒளிவட்டம் சூழ்ந்து சோதி பரந்தெங்கும்*
எத்தனை செய்யிலும் என்மகன்முகம் நேரொவ்வாய்*
வித்தகன் வேங்கட வாணன் உன்னை விளிக்கின்ற*
கைத்தலம் நோவாமே, அம்பு லீ! கடி தோடிவா. 3

57 சக்கரக் கையன் தடங்கண்ணால் மலர விழித்து*
ஒக்கலை மேல்இருந்து உன்னையே சுட்டிக் காட்டுங்காண்*
தக்க தறிதியேல் சந்தி ரா!சலம் செய்யாதே*
மக்கள் பெறாத மலடன் அல்லையேல், வா,கண்டாய். 4

58 அழகிய வாயில் அமுத ஊறல் தெளிவுறா*
மழலை முற்றாத இளஞ்சொல்லால் உன்னைக் கூவுகின்றான்*
குழகன் சிரீதரன் கூவக் கூவநீ போதியேல்*
புழையில ஆகாதே நின்செவி, புகர் மாமதீ!. 5

59 தண்டொடு சக்கரம் சார்ங்கம் ஏந்தும் தடக்கையன்*
கண்துயில் கொள்ளக் கருதிக் கொட்டாவி கொள்கின்றான்*
உண்ட முலைப்பா லறாகண் டாயு, றங் காவிடில்*
விண்தனில் மன்னிய மாம தீ! விரைந் தோடிவா. 6

60 பாலகன் என்று பரிபவம் செய்யேல்,* பண்டொருநாள்
ஆலின் இலை வளர்ந்த சிறுக்கன் அவன்இவன்*
மேலெழப் பாய்ந்து பிடித்துக் கொள்ளும் வெகுளுமேல்*
மாலை மதியாதே, மாம தீ!மகிழ்ந் தோடிவா. 7

61 சிறியனென் றென்னிளஞ் சிங்கத்தை இகழேல் கண்டாய்*
சிறுமையின் வார்த்தையை மாவலி யிடைச் சென்றுகேள்*
சிறுமைப் பிழைகொள்ளில் நீயும்உன் தேவைக்குரியைகாண்*
நிறைம தீ!நெடு மால்விரைந் துன்னைக் கூவுகின்றான். 8

62 தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கை யார விழுங்கிய*
பேழை வயிற்றெம் பிரான்கண்டாய், உன்னைக் கூவுகின்றான்*
ஆழிகொண் டுன்னை யெறியும், ஐயுற வில்லைகாண்*
வாழ உறுதியேல், மாம தீ!மகிழ்ந் தோடிவா. 9

63 * மைத்தடங் கண்ணி யசோதை தன்மக னுக்கு* இவை
ஒத்தன சொல்லி உரைத்த மாற்றம்* ஒளிபுத்தூர்
வித்தகன் விட்டு சித்தன் விரித்த தமிழிவை*
எத்தனை யும்சொல்ல வல்ல வர்க்குஇட ரில்லையே 10

தன் என் சுற்றும், சக்கரம் அழகிய தண்டொடு, பாலகன் சிறியன் தாழியில், மை-உய்ய.

6. உய்யவுலகு

செங்கீரைப் பருவம்

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்
(முகாரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

64 ✻ உய்ய உலகுபடைத் துண்ட மணிவயிறு!
ஊழிதோ றூழிபல ஆலின் இலையதன்மேல்✻
பைய உயோகுதுயில் கொண்ட பரம்பரனே!
பங்கய நீள்நயனத் தஞ்சன மேனியனே✻
செய்யவள் நின்அகலம் சேமம் எனக்கருதிச்
செல்வு பொலிமகரக் காது திகழ்ந்திலக✻
ஐய! எனக்கொருகால், ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 1

65 கோளரி யின்உருவங் கொண்டவு ணன் உடலம்
குருதி குழும்பியெழக் கூருகி ரால்குடைவாய்!✻
மீள அவன்மகனை மெய்ம்மை கொளக்கருதி,
மேலை யமரர்பதி மிக்கு வெகுண்டுவர✻
காளநன் மேகமவை கல்லொடு கால்பொழியக்
கருதி வரைக்குடையாக் காலிகள் காப்பவனே!✻
ஆள எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 2

66 நம்முடை நாயகனே! நான்மறை யின்பொருளே!
நாவியுள் நற்கமல நான்முக னுக்கு✻ ஒருகால்
தம்மனை யானவனே! தரணி தலம்முழுதும்
தாரகை யின்உலகும் தடவி யதன்புறமும்✻
விம்ம வளர்ந்தவனே! வேழமும் ஏழ்விடையும்
விரவிய வேலைதனுள் வென்று வருமவனே!✻
அம்ம! எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 3

67 வானவர் தாம்மகிழ வன்ச கடம்உருள
வஞ்ச முலைப்பேயின் நஞ்சம துண்டவனே!*
கானக வல்விளவின் காயுதி ரக்கருதிக்
கன்றது கொண்டெறியும் கருநிற என்கன்றே!*
தேனுக னும்முரனும் திண்திறல் வெந்நரகன்
என்பவர் தாம்மடியச் செருஅதி ரச்செல்லும்*
ஆனை! எனக்கொருகால், ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 4

68 மத்தள வும்தயிரும் வார்குழல் நன்மடவார்
வைத்தன நெய்களவால் வாரி விழுங்கி* ஒருங்கு
ஒத்த இணைமருதம் உன்னிய வந்தவரை
ஊரு கரத்தினொடும் உந்திய வெந்திறலோய்*
முத்தின் இளமுறுவல் முற்ற வருவதன்முன்
முன்ன முகத்தணியார் மொய்குழல் கள்அலைய*
அத்த! எனக்கொருகால், ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 5

69 காய மலர்நிறவா! கருமுகில் போலுருவா!
கானக மாமடுவில் காளியன் உச்சியிலே*
தூய நடம்பயிலும் சுந்தர! என்சிறுவா!
துங்க மதக்கரியின் கொம்பு பறித்தவனே!*
ஆயம் அறிந்துபொரு வான்எதிர் வந்தமல்லை
அந்தரம் இன்றிஅழித் தாடிய தாளிணையாய்*
ஆய! எனக்கொருகால், ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 6

70 துப்புடை யாயர்கள்தம் சொல்வழு வாதொருகால்
தூய கருங்குழல்நல் தோகை மயிலனைய*
நப்பினை தன்திறமா நல்விடை யேழ்அவிய
நல்ல திறலுடைய நாதனும் ஆனவனே*
தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிகு சோதிபுகத்
தனியொரு தேர்கடவித் தாயொடு கூட்டிய * என்
அப்ப! எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை,
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே. 7

71 ✻ உன்னையும் ஒக்கலையிற் கொண்டுதம் இல்மருவி
உன்னொடு தங்கள்கருத் தாயின செய்துவரும்✻
கன்னிய ரும்மகிழக் கண்டவர் கண்குளிரக்
கற்றவர் தெற்றிவரப் பெற்ற எனக்கருளி✻
மன்னு குறுங்குடியாய்! வெள்ளறை யாய்! மதில்சூழ்
சோலை மலைக்கரசே! கண்ண புரத்தமுதே!✻
என்அவ லம்களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை,
ஏழுல கும்உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே! 8

72 பாலொடு நெய்தயிர்ஒண் சாந்தொடு சண்பகமும்
பங்கயம் நல்லகருப் பூரமும் நாறிவர✻
கோல நறும்பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக்
கோமள வெள்ளிமுளை போல்சில பல்லிலக✻
நீல நிறத்தழகார் ஐம்படை யின்நடுவே
நின்கனி வாயமுதம் இற்று முறிந்துவிழ✻
ஏலும் மறைப்பொருளே! ஆடுக செங்கீரை,
ஏழுல கும்உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே. 9

73 செங்கம லக்கழலில் சிற்றிதழ் போல்விரலில்
சேர்திகழ் ஆழிகளும் கிண்கிணி யும்✻ அரையில்
தங்கிய பொன்வடமும் தாளநன் மாதுளையின்
பூவொடு பொன்மணியும் மோதிர மும்கிறியும்✻
மங்கல ஐம்படையும் தோள்வளை யும்குழையும்
மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியும் ஒத்திலக✻
எங்கள் குடிக்கரசே! ஆடுக செங்கீரை,
ஏழுல கும்உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே. 10

74 ✻ ‘அன்னமும் மீனுருவும் ஆளரி யும்குறளும்
ஆமையும் ஆனவனே! ஆயர்கள் நாயகனே✻
என்அவ லம்களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை,
ஏழுல கும்உடையாய்! ஆடுக ஆடுக’என்று✻
அன்ன நடைமடவாள் அசோதை உகந்தபரிசு
ஆன,புகழ்ப்புதுவைப் பட்டன் உரைத்ததமிழ்✻
இன்னிசை மாலைகள்இப் பத்தும்வல் லார்உலகில்
எண்டிசை யும்புகழ்மிக்கு இன்பம தெய்துவரே. 11

உய்ய கோளரியின் நம்முடை, வானவர் மத்து காய், துப்பு உன்னை
பாலொடு, செங்கமலம் அன்னம்-மாணிக்கக்கிண்கிணி.

7. மாணிக்கக்கிண்கிணி

சப்பாணிப்பருவம்

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(யமுனா கல்யாணி ராகம்-ஆதிதாளம்)

75 ✻ மாணிக்கக் கிண்கிணி யார்ப்ப, மருங்கின்மேல்✻
ஆணிப்பொன் னாற்செய்த ஆய்பொன் உடைமணி✻
பேணிப் பவளவாய் முத்திலங்க✻ பண்டு
காணிகொண்ட கைகளால் சப்பாணி,
கருங்குழற் குட்டனே! சப்பாணி. 1

76 பொன்னரை நாணொடு மாணிக்கக் கிண்கிணி✻
தன்னரை யாடத் தனிச்சுட்டி தாழ்ந்தாட✻
என்னரை மேல்நின் றிழிந்துங்கள் ஆயர்தம்✻
மன்னரை மேல்கொட்டாய் சப்பாணி,
மாயவனே! கொட்டாய் சப்பாணி. 2

77 பன்மணி முத்துஇன் பவளம் பதித்தன்ன✻
என்மணி வண்ணன் இலங்குபொற் றோட்டின்மேல்✻
நின்மணி வாய்முத் திலங்க,நின் அம்மைதன்✻
அம்மணி மேல்கொட்டாய் சப்பாணி,
ஆழியங் கையனே! சப்பாணி. 3

78 தூநிலா முற்றத்தே போந்து விளையாட✻
வானிலா அம்புலீ ! சந்திரா வாஎன்று✻
நீநிலா நின்புக ழாநின்ற ஆயர்தம்✻
கோநிலா வக்கொட்டாய் சப்பாணி,
குடந்தைக் கிடந்தானே! சப்பாணி. 4

79 புட்டியிற் சேறும் புழுதியும் கொண்டுவந்து✻
அட்டி யமுக்கி யகம்புக் கறியாமே✻
சட்டித் தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெயும்உண்✻
பட்டிக்கன் றே!கொட்டாய் சப்பாணி,
பற்பநா பா! கொட்டாய் சப்பாணி. 5

80 தாரித்து நூற்றுவர் தந்தைசொற் கொள்ளாது*
போருய்த்து வந்து புகுந்தவர் மண்ணாள*
பாரித்த மன்னர் படப்பஞ் சவர்க்கு* அன்று
தேருய்த்த கைகளால் சப்பாணி,
தேவகி சிங்கமே! சப்பாணி. 6

81 பரந்திட்டு நின்ற படுகடல்* தன்னை
இரந்திட்ட கைம்மேல் எறிதிரை மோத*
கரந்திட்டு நின்ற கடலைக் கலக்க*
சரந்தொட்ட கைகளால் சப்பாணி,
சார்ங்கவிற் கையனே! சப்பாணி. 7

82 குரக்கினத் தாலே குரைகடல் தன்னை*
நெருக்கி யணைகட்டி நீள்நீ ரிலங்கை*
அரக்கர் அவிய அடுகணை யாலே*
நெருக்கிய கைகளால் சப்பாணி,
நேமியங் கையனே! சப்பாணி. 8

83 அளந்திட்ட தூணை அவன்தட்ட* ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச் சிங்க உருவாய்*
உளந்தொட் டிரணியன் ஒண்மார் வகலம்*
பிளந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி,
பேய்முலை யுண்டானே! சப்பாணி. 9

84 அடைந்திட் டமரர்கள் ஆழ்கடல் தன்னை*
மிடைந்திட்டு மந்தரம் மத்தாக நாட்டி*
வடம்சுற்றி வாசுகி வன்கயி றாக*
கடைந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி,
கார்முகில் வண்ணனே! சப்பாணி. 10

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

85 * ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய ஆயர் தங் கோவினை*
நாட்கமழ் பூம்பொழில் வில்லிபுத் தூர்ப்பட்டன்*
வேட்கையால் சொன்ன சப்பாணி யீரைந்தும்*
வேட்கையி னால்சொல்லு வார்வினை போமே. 11

மாணிக்க பொன் பன், தூநிலா புட்டியில் தாரித்து, பரந்து குரக்கினம் அளந்து, அடைந்து ஆட்கொள்ள-தொடர்.

8. தொடர்சங்கிலிகை

தளர்நடைப்பருவம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்
(அடாணு ராகம்-ஆதிதாளம்)

86 * தொடர்சங் கிலிகை சலார்பிலா ரென்னத்
தூங்குபொன் மணிஒலிப்ப*
படுமும் மதப்புனல் சோர வாரணம்
பையநின்று ஊர்வதுபோல்*
உடன்கூடிக் கிண்கிணி ஆரவா ரிப்ப
உடைமணி பறைகறங்க*
தடந்தா ளிணைகொண்டு சார்ங்க பாணி
தளர்நடை நடவானோ! 1

87 செக்கரிடைநுனிக் கொம்பில் தோன்றும்
சிறுபிறை முளைபோல*
நக்க செந்துவர் வாய்த்திண்ணை மீதே
நளிர்வெண்பல் முளையிலக*
அக்கு வடம்உடுத்து ஆமைத் தாலிபூண்ட
அனந்த சயனன்*
தக்க மாமணி வண்ணன் வாசுதேவன்
தளர்நடை நடவானோ! 2

88 மின்னுக் கொடியும் ஓர்வெண் திங்களும்
சூழ்பரி வேடமுமாய்*
பின்னல் துலங்கும் அரசிலையும்
பீதகச் சிற்றுடை யொடும்*
மின்னிற் பொலிந்ததோர் கார்முகில்போலக்
கழுத்தினில் காறையொடும்*
தன்னிற் பொலிந்த இருடீ கேசன்
தளர்நடை நடவானோ! 3

89 கன்னற் குடம்திறந் தால்ஒத் தூறிக்
கண கண சிரித்துஉவந்து*
முன்வந்து நின்று முத்தந் தரும்என்
முகில்வண்ணன் திருமார்வன்*
தன்னைப் பெற்றேற்குத் தன்வாய் அமுதம்தந்
தென்னைத் தளிர்ப்பிக்கின்றான்*
தன்னெற்று மாற்றலர் தலைகள்மீதே
தளர்நடை நடவானோ! 4

90 முன்நல்ஓர் வெள்ளிப் பெருமலைக் குட்டன்
மொடுமொடு விரைந்தோட*
பின்னைத் தொடர்ந்ததோர் கருமலைக் குட்டன்
பெயர்ந்தடி யிடுவதுபோல்*
பன்னி யுலகம் பரவியோ வாப்புகழ்ப்
பலதே வன்என்னும்*
தன்நம்பி யோடப் பின்கூடச் செல்வான்
தளர்நடை நடவானோ! 5

91 ஒருகா லில்சங் கொருகாலில் சக்கரம்
உள்ளடி பொறித்தமைந்த*
இருகா லும்கொண்டு அங்கங்கு எழுதினாற்போல்
இலச்சினை படநடந்து*
பெருகா நின்ற இன்பவெள் ளத்தின்மேல்
பின்னையும் பெய்துபெய்து*
கருகார்க் கடல்வண்ணன் காமர் தாதை
தளர்நடை நடவானோ! 6

92 படர்பங் கயமலர் வாய் நெகிழப்
பனிபடுசிறு துளிபோல்*
இடங்கொண்ட செவ்வாய்ஊறி யூறி
இற்றிற்று வீழநின்று*
கடுஞ்சேக் கழுத்தின் மணிக்குரல் போல்
உடைமணி கணகணென*
தடந்தா ளிணைகொண்டு சார்ங்க பாணி
தளர்நடை நடவானோ! 7

93 பக்கம் கருஞ்சிறுப் பாறை மீதே
அருவிகள் பகர்ந்தனைய*
அக்கு வடம்இழிந் தேறித் தாழ,
அணியல்குல் புடைபெயர*
மக்கள் உலகினிற் பெய் தறி யாத
மணிக்குழ வியுருவின்*
தக்க மாமணி வண்ணன் வாசுதேவன்
தளர்நடை நடவானோ! 8

94 வெண்புழுதி மேற்பெய்து கொண்ட ளைந்ததோர்
வேழத்தின் கருங்கன்றுபோல்*
தெண்புழுதி யாடித் திரிவிக் கிரமன்
சிறுபுகர் படவியர்த்து*
ஒண்போ தலர் கமலச்சிறுக்கால்
உறைத்தொன்றும் நோவாமே*
தண்போது கொண்ட தவிசின் மீதே
தளர்நடை நடவானோ! 9

95 திரைநீர்ச் சந்திர மண்ட லம்போல்
செங்கண்மால் கேசவன்* தன்
திருநீர் முகத்துத் துலங்கு சுட்டி
திகழ்ந்தெங்கும் புடைபெயர*
பெருநீர்த் திரையெழு கங்கை யிலும்
பெரியதோர் தீர்த்த பலம்
தருநீர்* சிறுச்சண்ணம் துள்ளம் சோரத்
தளர்நடை நடவானோ! 10

96 * ஆயர் குலத்தினில் வந்து தோன்றிய
அஞ்சன வண்ணன் தன்னை*
தாயர் மகிழ ஒன்னார் தளரத்
தளர்நடை நடந்ததனை*
வேயர் புகழ்விட்டு சித்தன் சீரால்
விரித்தன உரைக்கவல்லார்*
மாயன் மணிவண்ணன் தாள்பணியும்
மக்களைப் பெறுவர்களே. 11

தொடர் .செக்கர் மின்னுக், கன்னல் முன்னல் ஒருகாலில், படர் பக்கம் வெண், திரை ஆயர்-பொன்.

9. பொன்னியற்கிண்கிணி

அச்சோப்பருவம்

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை

(அணைத்துக்கொள்ள அழைத்தல்)

(தேசிய ராகம் - ஆதி தாளம்)

97 ＊பொன்னியல் கிண்கிணி சுட்டி புறம்கட்டி＊
தன்னியல் ஓசை சலன்சலன் என்றிட＊
மின்னியல் மேகம் விரைந்தெதிர் வந்தாற்போல்＊
என்னிடைக் கோட்டரா அச்சோ! அச்சோ!
எம்பெரு மான்!வாராய் அச்சோ! அச்சோ! 1

98 செங்கம லப்பூவில் தேனுண்ணும் வண்டேபோல்＊
பங்கிகள் வந்துஉன் பவளவாய் மொய்ப்ப＊
சங்குவில் வாள்தண்டு சக்கரம் ஏந்திய＊
அங்கைக ளாலேவந் தச்சோ! அச்சோ!
ஆரத் தழுவாய்வந் தச்சோ! அச்சோ! 2

99 பஞ்சவர் தூதனுய்ப் பாரதம் கைசெய்து＊
நஞ்சுமிழ் நாகம் கிடந்தநற் பொய்கைபுக்கு＊
அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட் டருள்செய்த＊
அஞ்சன வண்ணனே! அச்சோ! அச்சோ!
ஆயர் பெருமானே! அச்சோ! அச்சோ! 3

100 நாறிய சாந்தம் நமக்கிறை நல்கென்ன＊
தேறி அவளும் திருவுடம் பில்பூச＊
ஊறிய கூனினை உள்ளே ஒடுங்க＊அன்று
ஏற உருவினுய் அச்சோ! அச்சோ!
எம்பெரு மான்! வாராய் அச்சோ! அச்சோ! 4

101 கழல்மன்னர் சூழக் கதிர்போல் விளங்கி＊
எழலுற்று மீண்டே இருந்துன்னை நோக்கும்＊
சுழலை பெரிதுடைத் துச்சோ தனனை＊
அழல விழித்தானே! அச்சோ! அச்சோ!
ஆழியங் கையனே! அச்சோ! அச்சோ! 5

102 போரொக்கப் பண்ணிஇப் பூமிப் பொறைதீர்ப்பான்*
தேரொக்க ஊர்ந்தாய் செழுந்தார் விசயற்காய்*
காரொக்கு மேனிக் கரும்பெருங் கண்ணனே!*
ஆரத் தழுவாய்வந் தச்சோ! அச்சோ!
ஆயர்கள் போரேறே! அச்சோ! அச்சோ! 6

103 மிக்க பெரும்புகழ் மாவலி வேள்வியில்*
தக்கதி தன்றென்று தானம் விலக்கிய*
சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பாற் கிளறிய*
சக்கரக் கையனே! அச்சோ! அச்சோ!
சங்கம் இடத்தானே! அச்சோ! அச்சோ! 7

104 என்னிது மாயம்?என் னப்பன் அறிந்திலன்*
முன்னைய வண்ணமே கொண்டள வாய் என்ன*
மன்னு நமுசியை வானிற் சுழற்றிய*
மின்னு முடியனே! அச்சோ! அச்சோ!
வேங்கட வாணனே! அச்சோ! அச்சோ! 8

105 கண்ட கடலும் மலையும் உலகேழும்*
முண்டத்துக் காற்ரு முகில்வண்ணு! ஓஎன்று*
இண்டைச் சடைமுடி யீசன் இரக்கொள்ள*
மண்டை நிறைத்தானே! அச்சோ! அச்சோ!
மார்வில் மறுவனே! அச்சோ! அச்சோ! 9

106 துன்னிய பேரிருள் சூழ்ந்துல கைமூட*
மன்னிய நான்மறை முற்றும் மறைந்திட*
பின்னிவ் வுலகினில் பேரிருள் நீங்க* அன்று
அன்னம தானனே! அச்சோ! அச்சோ!
அருமறை தந்தானே! அச்சோ! அச்சோ! 10

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

107 * நச்சுவார் முன்னிற்கும் நாரா யணன்தன்னை*
அச்சோ வருகவென் ருய்ச்சி யுரைத்தன*
மச்சணி மாடப் புதுவைக்கோன் பட்டன்சொல்*
நிச்சலும் பாடுவார் நீள்விசும் பாள்வரே. 11

பொன் செங்கமலம் பஞ்சவர், நாறிய கழல் போர், மிக்க என்னிது கண்ட, துன்னிய நச்சுவார்-வட்டு.

10. வட்டு நடுவே

புறம்புல்கல்

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(உசேனி ராகம் - ரூபக தாளம்)

108 ✻ வட்டு நடுவே வளர்கின்ற✻ மாணிக்க
மொட்டு நுனியில் முளைக்கின்ற முத்தேபோல்✻
சொட்டுச்சொட் டென்னத் துளிக்கத் துளிக்க✻ என்
குட்டன்வந் தென்னைப் புறம்புல்குவான்,
கோவிந்தன் என்னைப் புறம்புல்குவான். 1

109 கிண்கிணி கட்டிக் கிறிகட்டி✻ கையினில்
கங்கணம் இட்டுக் கழுத்தில் தொடர்கட்டி✻
தன்கணத் தாலே சதிரா நடந்துவந்து✻
என்கண்ணன் என்னைப் புறம்புல்குவான்,
எம்பிரான் என்னைப் புறம்புல்குவான். 2

110 கத்தக் கதித்துக் கிடந்த பெருஞ்செல்வம்✻
ஒத்துப் பொருந்திக்கொண் டுண்ணாது மண்ணாள்வான்✻
கொத்துத் தலைவன் குடிகெடத் தோன்றிய✻
அத்தன்வந் தென்னைப் புறம்புல்குவான்,
ஆயர்கள் ஏறுஎன் புறம்புல்குவான். 3

111 நாந்தகம் ஏந்திய நம்பி சரணென்று✻
தாழ்ந்த தனஞ்சயற் காகி✻ தரணியில்
வேந்தர்கள் உட்க விசயன் மணித்திண்தேர்✻
ஊர்ந்தவன் என்னைப் புறம்புல்குவான்,
உம்பர்கோன் என்னைப் புறம்புல்குவான். 4

112 வெண்கலப் பத்திரம் கட்டி விளையாடி✻
கண்பல செய்த கருந்தழைக் காவின்கீழ்✻
பண்பல பாடிப்பல் லாண்டிசைப் பப்✻ பண்டு
மண்பல கொண்டான் புறம்புல்குவான்,
வாமனன் என்னைப் புறம்புல்குவான் 5

113 சத்திரம் ஏந்தித் தனியொரு மாணியாய்*
உத்தர வேதியில் நின்ற ஒருவனை*
கத்திரியர் காணக் காணிமுற் றுங்கொண்ட*
பத்திரா காரன் புறம்புல்குவான்,
பாரளந் தான்என் புறம்புல்குவான். 6

114 பொத்த உரலைக் கவிழ்த்ததன் மேலேறி*
தித்தித்த பாலும் தடாவினில் வெண்ணெயும்*
மெத்தத் திருவயி றார விழுங்கிய*
அத்தன்வந் தென்னைப் புறம்புல்குவான்,
ஆழியான் என்னைப் புறம்புல்குவான். 7

115 மூத்தவை காண முதுமணற் குன்றேறி*
கூத்துவந் தாடிக் குழலால் இசைபாடி*
வாய்த்த மறையோர் வணங்க* இமையவர்
ஏத்தவந் தென்னைப் புறம்புல்குவான்.
எம்பிரான் என்னைப் புறம்புல்குவான். 8

116 கற்பகக் காவு கருதிய காதலிக்கு*
இப்பொழு தீவன்என் றிந்திரன் காவினில்*
நிற்பன செய்து நிலாத்திகழ் முற்றத்துள்*
உய்த்தவன் என்னைப் புறம்புல்குவான்,
உம்பர்கோன் என்னைப் புறம்புல்குவான். 9

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

117 * ஆய்ச்சியன் றாழிப் பிரான்புறம் புல்கிய*
வேய்த்தடந் தோளிசொல் விட்டுசித் தன்மகிழ்ந்து*
ஈத்த தமிழிவை ஈரைந்தும் வல்லவர்*
வாய்த்தநன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே. 10

வட்டு கிண்கிணி கத்த, நாந்தகம் வெண்கலம் சத்திரம், பொத்த மூத்தவை கற்பகம், ஆய்ச்சி-மெச்சூது.

2
பத்து
மெச்சூது

அப்பூச்சி காட்டுதல்

வெண்டளையால்வந்த கலித்தாழிசை
(பந்துவராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

118 ✻ மெச்சூது சங்கம் இடத்தான்நல் வேயூதி✻
பொய்ச்சூதில் தோற்ற பொறையுடை மன்னர்க்காய்✻
பத்தூர் பெருதன்று பாரதம் கைசெய்த✻
அத்தூதன் அப்பூச்சி காட்டுகின்ருன்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்ருன். 1

119 மலைபுரைதோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும்✻
பலர்குலைய நூற்றுவரும் பட்டழிய✻ பார்த்தன்
சிலைவளையத் திண்தேர்மேல் முன்நின்ற செங்கண்✻
அலவலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்ருன்.
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்ருன். 2

120 காயும்நீர் புக்குக் கடம்பேறி✻ காளியன்
தீய பணத்திற் சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி✻
வேயின் குழலூதி வித்தக ஞய்நின்ற✻
ஆயன்வந் தப்பூச்சி காட்டுகின்ருன்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்ருன். 3

121 இருட்டிற் பிறந்துபோய் ஏழைவல் ஆயர்✻
மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து வஞ்சகன் மாளப்
புரட்டி✻ அந் நாள் எங்கள் பூம்பட்டுக் கொண்ட✻
அரட்டன்வந் தப்பூச்சி காட்டுகின்ருன்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்ருன். 4

122 சேப்பூண்ட சாடு சிதறி* திருடிநெய்க்கு
ஆப்பூண்டு நந்தன் மனைவி கடைதாம்பால்*
சோப்பூண்டு துள்ளித் துடிக்கத் துடிக்க* அன்று
ஆப்பூண்டான் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 5

123 செப்பிள மென்முலைத் தேவகி நங்கைக்கு*
சொப்படத் தோன்றித் தொறுப்பாடி யோம்வைத்த*
துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய*
அப்பன்வந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 6

124 தத்துக்கொண் டாள்கொலோ? தானேபெற் றாள்கொலோ?
சித்தம் அனையாள் அசோதை யிளஞ்சிங்கம்*
கொத்தார் கருங்குழற் கோபால கோளரி*
அத்தன்வந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 7

125 கொங்கைவன் கூனிசொற் கொண்டு* குவலயத்
துங்கக் கரியும் பரியும் இராச்சியமும்*
எங்கும் பரதற் கருளிவன் கானடை*
அங்கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 8

126 பதக முதலைவாய்ப் பட்ட களிறு*
கதறிக்கை கூப்பிஎன் கண்ணா! கண் ணா! என்ன*
உதவப்புள் ஊர்ந்து அங்கு உறுதுயர் தீர்த்த*
அதகன்வந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான். 9

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

127 * வல்லாள் இலங்கை மலங்கச் சரந்துரந்த*
வில்லா ளனைவிட்டு சித்தன் விரித்த(நல்)*
சொல்லார்ந்த அப்பூச்சிப் பாடல் இவைபத்தும்
வல்லார்போய்* வைகுந்தம் மன்னி யிருப்பரே. 10

மெச்சு மலை காயும், இருட்டில் சேப்பூண்ட செப்பு, தத்து கொங்கை பதகம், வல்லாள்-அரவணையாய்.

2. அரவணையாய்!

முலையுண்ண அழைத்தல்

கலிவிருத்தம்
(புன்னுகவராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

128. * அரவணையாய்! ஆயரேறே!
அம்மமுண்ணத் துயிலெழாயே*
இரவும்உண்ணு துறங்கிநீபோய்,
இன்றும்உச்சி கொண்டதாலோ*
வரவுங்காணேன் வயிறசைந்தாய்:
வனமுலைகள் சோர்ந்துபாய*
திருவுடைய வாய்மடுத்துத்
திளைத்துதைத்துப் பருகிடாயே. 1

129 வைத்தநெய்யும் காய்ந்தபாலும்
வடிதயிரும் நறுவெண்ணெயும்*
இத்தனையும் பெற்றறியேன்
எம்பிரான்! நீ பிறந்தபின்னை*
எத்தனையும் செய்யப்பெற்ருய்:
ஏதும்செய்யேன் கதம்படாதே*
முத்தனைய முறுவல்செய்து
மூக்குறிஞ்சி முலையுணாயே. 2

130 தந்தம்மக்கள் அழுதுசென்ருல்
தாய்மாராவார் தரிக்ககில்லார்*
வந்துநின்மேல் பூசல்செய்ய
வாழவல்ல வாசுதேவா!*
உந்தையார்உன் திறத்தரல்லர்:
உன்னைநான்ஒன் றுரப்பமாட்டேன்*
நந்தகோபன் அணிசிறுவா!
நான்சுரந்த முலையுணாயே. 3

131 கஞ்சன்தன்னால் புணர்க்கப்பட்ட
கள்ளச்சகடு கலக்கழிய*
பஞ்சியன்ன மெல்லடியால்
பாய்ந்தபோது நொந்திடுமென்று*
அஞ்சினேன்காண் அமரர்கோவே!
ஆயர்கூட்டத் தளவன்றோலோ*
கஞ்சனையுன் வஞ்சனையால்
வலைப்படுத்தாய்! முலையுணாயே. 4

132 தீயபுந்திக் கஞ்சன்உன்மேல்
சினமுடையன் சோர்வுபார்த்து*
மாயந்தன்னால் வலைப்படுக்கில்
வாழகில்லேன் வாசுதேவா!*
தாயர்வாய்ச்சொல் தருமம்கண்டாய்,
சாற்றிச்சொன்னேன் போகவேண்டா*
ஆயர்பாடிக் கணிவிளக்கே!
அமர்ந்துவந்தென் முலையுணாயே. 5

133 மின்னனைய நுண்ணிடையார்
விரிகுழல்மேல் நுழைந்தவண்டு*
இன்னிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர்
இனிதமர்ந்தாய்! உன்னைக்கண்டார்*
என்னநோன்பு நோற்றாள்கொலோ!
இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்*
என்னும்வார்த்தை யெய்துவித்த
இருடீகேசா! முலையுணாயே. 6

134 பெண்டிர்வாழ்வார் நின்ஒப்பாரைப்
பெறுதுமென்னும் ஆசையாலே*
கண்டவர்கள் போக்கொழிந்தார்:
கண்ணிணையால் கலக்கநோக்கி*
வண்டுலாம்பூங் குழலினார்உன்
வாய்அமுதம் உண்ணவேண்டி*
கொண்டுபோவான் வந்துநின்றார்:
கோவிந்தா! நீ முலையுணாயே. 7

135 இருமலைபோல் எதிர்ந்தமல்லர்
இருவர்அங்கம் எரிசெய்தாய்!* உன்
திருமலிந்து திகழும்மார்வு
தேக்கவந்தென் அல்குலேறி*
ஒருமுலையை வாய்மடுத்து
ஒருமுலையை நெருடிக்கொண்டு*
இருமுலையும் முறைமுறையாய்
ஏங்கியேங்கி யிருந்துணாயே. 8

136 அங்கமலப் போதகத்தில்
அணிகொள்முத்தம் சிந்தினாற்போல்*
செங்கமல முகம்வியர்ப்பத்
தீமைசெய்திம் முற்றத்தூடே*
அங்கமெல்லாம் புழுதியாக
அளையவேண்டா: அம்ம!* விம்ம
அங்கமரர்க் கமு தளித்த
அமரர்கோவே! முலையுணாயே. 9

137 ஓடவோடக் கிண்கிணிகள்
ஒலிக்கும்ஓசைப் பாணியாலே*
பாடிப்பாடி வருகின்றாயைப்
பற்பநாபன் என்றிருந்தேன்*
ஆடியாடி யசைந்தசைந்திட்
டதனுக்கேற்ற கூத்தையாடி*
ஓடியோடிப் போய்விடாதே,
உத்தமா!நீ முலையுணாயே. 10

138 * வாரணிந்த கொங்கையாய்ச்சி
மாதவா!உண் ணென்றமாற்றம்*
நீரணிந்த குவளைவாசம்
நிகழநாறும் வில்லிபுத்தூர்*
பாரணிந்த தொல்புகழான்
பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்*
சீரணிந்த செங்கண் மால்மேல்
சென்றசிந்தை பெறுவர்தாமே. 11

அரவணையாய் வைத்த தந்தம், கஞ்சன் தீய மின், பெண்டிர்
இருமலை அங்கமல, ஓட வாரணிந்த - போய்ப்பாடு.

3. போய்ப்பாடு

பன்னிருநாமப் பெருமை: காது குத்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(அசாவேரி ராகம்-ஆதி தாளம்)

139 * போய்ப்பா டுடையநின் தந்தையும் தாழ்த்தான்
பொருதிறல் கஞ்சன் கடியன்*
காப்பாரு மில்லை கடல் வண்ணா! உன்னைத்
தனியேபோ யெங்கும் திரிதி*
பேய்ப்பால் முலையுண்ட பித்தனே! கேசவ
நம்பீ! உன்னைக்காது குத்த*
ஆய்ப்பாலர் பெண்டுகள் எல்லாரும் வந்தார்:
அடைக்காய் திருத்திநான் வைத்தேன். 1

140 வண்ணப் பவள மருங்கினிற் சாத்தி
மலர்ப்பாதக் கிண்கிணி யார்ப்ப*
நண்ணித் தொழுமவர் சிந்தை பிரியாத
நாராயணா! இங்கே வாராய்*
எண்ணற் கரிய பிரானே! திரியை
எரியாமே காதுக் கிடுவன்*
கண்ணுக்கு நன்றும் அழகும் உடைய
கனகக் கடிப்பும் இழையா, 2

141 வையம்எல் லாம்பெறும் வார்கடல் வாழும்
மகரக் குழைகொண்டு வைத்தேன்*
வெய்யவே காதில் திரியை யிடுவன் நீ
வேண்டிய தெல்லாம் தருவன்*
உய்யஇவ் வாயர் குலத்தினில் தோன்றிய
ஒண்சுட ராயர்கொ முந்தே*
மையன்மை செய்திள ஆய்ச்சியர் உள்ளத்து
மாதவனே! இங்கே வாராய். 3

142 வணநன் றுடைய வயிரக் கடிப்பிட்டு
வார்காது தாழப் பெருக்கி*
குணநன் றுடையர்இக் கோபால பிள்ளைகள்
கோவிந்தா! நீசொல்லுக் கொள்ளாய்*
இணைநன் றழகிய இக்கடிப் பிட்டால்
இனிய பலாப்பழம் தந்து*
சுணைநன் றணிமுலை யுண்ணத் தருவன்நான்:
சோத்தம்பிரான்! இங்கே வாராய் 4

143 சோத்தம் பிரான்என் றிரந்தாலும் கொள்ளாய்;
சுரிகுழ லாரொடு நீபோய்*
கோத்துக் குரவை பிணைந்திங்கு வந்தால்
குணங்கொண் டிடுவனோ? நம்பீ!*
பேர்த்தும் பெரியன அப்பம் தருவன்,
பிரானே! திரியிட வொட்டில்*
வேய்த்தடந் தோளார் விரும்பு கருங்குழல்
விட்டுவே! நீயிங்கே வாராய். 5

144 விண்ணெல்லாம் கேட்க அழுதிட்டாய், உன்வாயில்
விரும்பி யதனைநான் நோக்கி*
மண்ணெல்லாம் கண்டுஎன் மனத்துள்ளே யஞ்சி
மதுசூத னேஎன்றி ருந்தேன்*
புண்ணேது மில்லை,உன் காது மறியும்:
பொறுத்திறைப் போதுஇரு, நம்பீ!*
கண்ணா!என் கார்முகி லே!கடல் வண்ணா!
காவல னே!முலை யுணாயே. 6

145 முலையேதும் வேண்டேனென் றோடிநின் காதில்
கடிப்பைப் பறித்தெறிந் திட்டு*
மலையை யெடுத்து மகிழ்ந்துகல் மாரி
காத்துப் பசுநிரை மேய்த்தாய்*
சிலையொன் றிறுத்தாய்! திருவிக் கிரமா!
திருவாயர் பாடிப் பிரானே!*
தலைநிலாப் போதேஉன் காதைப் பெருக்காதே
விட்டிட்டேன், குற்றமே யன்றே. 7

146 என்குற்ற மேயென்று சொல்லவும் வேண்டாகாண்,
என்னைநான் மண்ணுண்டே னாக*
அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும்
அனைவர்க்கும் காட்டிற் றிலையே!*
வன்புற் றரவின் பகைக்கொடி வாமன
நம்பீ!உன் காதுகள் தூரும்*
துன்புற் றனவெல்லாம் தீர்ப்பாய், பிரானே!
திரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே. 8

147 மெய்யென்று சொல்லுவார் சொல்லைக் கருதித்
தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயை யென்று*
கையைப் பிடித்துக் கரையுர லோடென்னைக்
காணவே கட்டிற் றிலையே?*
செய்தன சொல்லிச் சிரித்தங் கிருக்கில்
சிரீதரா! உன்காது தூரும்*
கையில் திரியை யிடுகிடாய் இந்நின்ற
காரிகை யார்சிரி யாமே. 9

148 காரிகை யார்க்கும் உனக்கும் இழுக்குற்றென்
காதுகள் வீங்கி யெரியில்*
தாரியா தாகில் தலைநொந் திடுமென்று
விட்டிட்டேன், குற்றமே யன்றே*
சேரியிற் பிள்ளைகள் எல்லாரும் காது
பெருக்கித் திரியவும் காண்டி*
ஏர்விடை செற்றிளங் கன்றெறிந் திட்ட
இருடீகே சா!என்றன் கண்ணே! 10

149 கண்ணைக் குளிரக் கலந்தெங்கும் நோக்கிக்
கடிகமழ் பூங்குழ லார்கள்*
எண்ணத்துள் என்றும் இருந்துதித் திக்கும்
பெருமானே! எங்க ளமுதே!*
உண்ணக் கனிகள்தருவன், கடிப்பொன்றும்
நோவாமே காதுக் கிடுவன்*
பண்ணைக் கிழியச் சகட முதைத்திட்ட
பற்பநா பா!இங்கே வாராய். 11

150 வாவென்று சொல்லியென் கையைப் பிடித்து
வலியவே காதிற் கடிப்பை*
நோவத் திரிக்கில், உனக்கிங் கிழுக்குற்றென்?
காதுகள் நொந்திடும், கில்லேன்*
நாவற் பழங்கொண்டு வைத்தேன்: இவைகாணாய்
நம்பீ!* முன் வஞ்ச மகளைச்
சாவப்பா லுண்டு சகடிறப் பாய்ந்திட்ட
தாமோத ரா!இங்கே வாராய். 12

151 * வார்காது தாழப் பெருக்கி யமைத்து
மகரக் குழையிட வேண்டி*
சீரால் அசோதை திருமாலைச் சொன்னசொல்
சிந்தையுள் நின்று திகழ*
பாரார் தொல்புக ழான்புது வைமன்னன்
பன்னிரு நாமத்தாற் சொன்ன*
ஆராத அந்தாதி பன்னிரண் டும்வல்லார்
அச்சுத னுக்கடி யாரே. 13

போய்ப்பாடு வண்ணம் வையம், வணம் சோத்தம் விண், மூலை என்குற்றம் மெய், காரிகையார்க்கும் கண்ணை வா, வார்காது - வெண்ணெயளைந்த.

4. வெண்ணெயளைந்த

நீராட்டல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(பிலஹரி ராகம்-ஜம்பை தாளம்)

152 * வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கும்
விளையாடு புழுதியும் கொண்டு*
திண்ணென இவ்விரா வுன்னைத்
தேய்த்துக் கிடக்கநான் ஒட்டேன்*
எண்ணெய் புளிப்பழங் கொண்டிங்கு
எத்தனை போதுமிருந்தேன்*
நண்ணல் அரிய பிரானே!
நாரணா! நீராட வாராய். 1

153 கன்றுகள் ஓடச் செவியில்
கட்டெறும் புபிடித் திட்டால்*
தென்றிக் கெடுமாகில் வெண்ணெய்
திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்*
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்!
நீபிறந் ததிரு வோணம்*
இன்று, நீ நீராட வேண்டும்
எம்பிரான்! ஓடாதே வாராய். 2

154 பேய்ச்சி முலையுண்ணக் கண்டு
பின்னையும் நில்லாதென் நெஞ்சம்*
ஆய்ச்சியர் எல்லாருங் கூடி
அழைக்கவும் நான்முலை தந்தேன்*
காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி
கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்*
வாய்த்த புகழ்மணி வண்ணா!
மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய். 3

இத்திருமொழியைத் திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிப்பது சம்பிரதாயம்

155 கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த
கடிய சகடம் உதைத்து*
வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச
வாய்முலை வைத்த பிரானே!*
மஞ்சளும் செங்கழு நீரின்
வாசிகை யும்நாறு சாந்தும்*
அஞ்சன மும்கொண்டு வைத்தேன்:
அழகனே! நீராட வாராய், 4

156 அப்பம் கலந்த சிற் றுண்டி
அக்காரம் பாலிற் கலந்து*
சொப்பட நான்சுட்டு வைத்தேன்
தின்னல் உறுதியேல் நம்பீ!*
செப்பிள மென்முலை யார்கள்
சிறுபுறம் பேசிச் சிரிப்பர்*
சொப்பட நீராட வேண்டும்,
சோத்தம் பிரான்! இங்கே வாராய். 5

157 எண்ணெய்க் குடத்தை யுருட்டி
இளம்பிள்ளை கிள்ளி யெழுப்பி*
கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக்
கழகண்டு செய்யும் பிரானே!*
உண்ணக் கனிகள் தருவன்:
ஒலிக்கடல் ஓதநீர் போலே*
வண்ணம் அழகிய நம்பீ!
மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய். 6

158 கறந்தநற் பாலும் தயிரும்
கடைந்துறி மேல்வைத்த வெண்ணெய்*
பிறந்தது வேமுத லாகப்
பெற்றறி யேன் எம்பிரானே!*
சிறந்தநற் றாய்அலர் தூற்றும்
என்பத னால்பிறர் முன்னே*
மறந்தும் உரையாட மாட்டேன்!
மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய். 7

159 கன்றினை வாலோலை கட்டிக்
கனிகள் உதிர எறிந்து*
பின்தொடர்ந் தோடிஓர் பாம்பைப்
பிடித்துக்கொண் டாட்டினாய் போலும்*
நின்திறத் தேன்அல்லேன், நம்பீ!
நீபிறந் ததிரு நன்னாள்*
நன்றுநீ நீராட வேண்டும்;
நாரணா! ஓடாதே வாராய். 8

160 பூணித் தொழுவினிற் புக்குப்
புழுதி யளைந்தபொன் மேனி*
காணப் பெரிதும் உகப்பன்,
ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்*
நாண்இத் தனையும் இலாதாய்!
நப்பின்னை காணிற் சிரிக்கும்*
மாணிக்க மே!என் மணியே!
மஞ்சனம் ஆடநீ வாராய். 9

161 * கார்மலி மேனி நிறத்துக்
கண்ண பிரானை யுகந்து*
வார்மலி கொங்கை யசோதை
மஞ்சனம் ஆட்டிய ஆற்றை*
பார்மலி தொல்புது வைக்கோன்
பட்டர் பிரான்சொன்ன பாடல்*
சீர்மலி செந்தமிழ் வல்லார்
தீவினை யாதும் இலரே, 10

வெண்ணெய் கன்றுகள் பேய்ச்சி, கஞ்சன் அப்பம் எண்ணெய், கறந்த கன்றினை பூணி, கார்-பின்னை.

5. பின்னைமணாளனை

குழல் வாரக் காக்கையை வாவெனல்

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(மத்யமாவதி ராகம்-ரூபக தாளம்)

162 * பின்னை மணாளனைப் பேரிற் கிடந்தானை*
முன்னை யமரர் முதல்தனி வித்தினை*
என்னையும் எங்கள் குடிமுழு தாட்கொண்ட*
மன்னனை, வந்துகுழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
மாதவன் தன்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 1

163 பேயின் முலையுண்ட பிள்ளை யிவன்முன்னம்*
மாயச் சகடும் மருதும் இறுத்தவன்*
காயா மலர்வண்ணன்; கண்ணன் கருங்குழல்*
தூய்தாக வந்துகுழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
தூமணி வண்ணன்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 2

164 திண்ணக் கலத்தில் திரையுறி மேல்வைத்த*
வெண்ணெய் விழுங்கி விரைய உறங்கிடும்*
அண்ணல் அமரர் பெருமானை* ஆயர்தம்
கண்ணனை வந்துகுழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
கார்முகில் வண்ணன்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 3

165 பள்ளத்தில் மேயும் பறவை யுருக்கொண்டு*
கள்ள அசுரன் வருவானைத் தான்கண்டு*
புள்ளிது வென்று பொதுக்கோவாய் கீண்டிட்ட*
பிள்ளையை வந்துகுழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
பேய்முலை யுண்டான்குழல் வாராய்,அக் காக்காய் 4

166 கற்றினம் மேய்த்துக் கனிக்கொரு கன்றினை*
பற்றி யெறிந்த பரமன் திருமுடி*
உற்றன பேசிநீ ஓடித் திரியாதே*
அற்றைக்கும் வந்துகுழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
ஆழியான் தன்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 5

167 கிழக்கிற் குடிமன்னர் கேடிலா தாரை*
அழிப்பான் நினைந்திட்டவ் வாழி யதனால்*
விழிக்கும் அளவிலே வேரறுத் தானை*
குழற்கணி யாகக்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
கோவிந்தன் தன்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 6

168 பிண்டத் திரளையும் பேய்க்கிட்ட நீர்ச்சோறும்*
உண்டற்கு வேண்டிநீ யோடித் திரியாதே*
அண்டத் தமரர் பெருமான் அழகமர்*
வண்டொத் திருண்டகுழல் வாராய்,அக், காக்காய்!
மாயவன் தன்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 7

169 உந்தி யெழுந்த உருவ மலர் தன்னில்*
சந்தச் சதுமுகன் தன்னைப் படைத்தவன்*
கொந்தக் குழலைக் குறந்து புளியட்டி*
தந்தத்தின் சீப்பால்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
தாமோ தரன்தன்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 8

170 மன்னன்தன் தேவிமார் கண்டு மகிழ்வெய்த*
முன்இவ் வுலகினை முற்றும் அளந்தவன்*
பொன்னின் முடியினைப் பூவணை மேல்வைத்து*
பின்னே யிருந்துகுழல் வாராய்,அக் காக்காய்!
பேர்ஆ யிரத்தான்குழல் வாராய்,அக் காக்காய்! 9

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

171 * கண்டார் பழியாமே அக்காக்காய்!* கார்வண்ணன்
வண்டார் குழல்வார வாவென்ற ஆய்ச்சிசொல்*
விண்தோய் மதில்வில்லி புத்தூர்க்கோன் பட்டன்சொல்*
கொண்டாடிப் பாடக் குறுகா வினைதாமே. 10

பின்னை பேயின் திண்ணம், பள்ளத்தில் கற்றினம் கிழக்கில்,
பிண்டம் உந்தி மன்னன், கண்டார்-வேலி.

6. வேலிக்கோல்

கோல் கொண்டுவா என்னல்

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(தேசிய ராகம்-ஆதி தாளம்)

172 * வேலிக்கோல் வெட்டி விளையாடு வில்லேற்றி*
தாலிக் கொழுந்தைத் தடங்கழுத் திற்பூண்டு*
பீலித் தழையைப் பிணைத்துப் பிறகிட்டு*
காலிப்பின் போவாற்கோர் கோல்கொண்டுவா,
கடல்நிற வண்ணற்கோர் கோல்கொண்டுவா. 1

173 கொங்குங் குடந்தையும் கோட்டியூ ரும்பேரும்*
எங்கும் திரிந்து விளையாடும் என்மகன்*
சங்கம் பிடிக்கும் தடக்கைக்குத் தக்க* நல்
அங்கம் உடையதோர் கோல்கொண்டுவா,
அரக்கு வழித்ததோர் கோல்கொண்டுவா 2

174 கறுத்திட் டெதிர்நின்ற கஞ்சனைக் கொன்றான்*
பொறுத்திட் டெதிர்வந்த புள்ளின்வாய் கீண்டான்*
நெறித்த குழல்களை நீங்கமுன் னோடி*
சிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்கோர் கோல்கொண்டுவா,
தேவ பிரானுக்கோர் கோல்கொண்டுவா. 3

175 ஒன்றே யுரைப்பான் ஒரு சொல்லே சொல்லுவான்*
துன்று முடியான் துரியோ தனன் பக்கல்*
சென்றங்குப் பாரதம் கையெறிந் தானுக்கு*
கன்றுகள் மேய்ப்பதோர் கோல்கொண்டுவா,
கடல்நிற வண்ணற்கோர் கோல்கொண்டுவா. 4

176 சீரொன்று தூதாய்த் துரியோ தனன்பக்கல்*
ஊரொன்று வேண்டிப் பெறுத உரோடத்தால்*
பாரொன்றிப் பாரதம் கைசெய்து* பார்த்தற்குத்
தேரொன்றை யூர்ந்தாற்கோர் கோல்கொண்டுவா,
தேவ பிரானுக்கோர் கோல்கொண்டுவா. 5

177 ஆலத் திலையான் அரவின் அணைமேலான்*
நீலக் கடலுள் நெடுங்காலம் கண்வளர்ந்தான்*
பாலப் பிராயத்தே பார்த்தற் கருள்செய்த*
கோலப் பிரானுக்கோர் கோல்கொண்டுவா,
குடந்தைக் கிடந்தாற்கோர் கோல்கொண்டுவா. 6

178 பொற்றிகழ் சித்திர கூடப் பொருப்பினில்*
உற்ற வடிவில் ஒருகண்ணும் கொண்ட* அக்
கற்றைக் குழலன் கடியன் விரைந்து* உன்னை
மற்றைக்கண் கொள்ளாமே கோல்கொண்டுவா,
மணிவண்ண நம்பிக்கோர் கோல்கொண்டுவா. 7

179 மின்னிடைச் சீதை பொருட்டா* இலங்கையர்
மன்னன் மணிமுடி பத்தும் உடன்வீழ*
தன்னிகரொன் றில்லாச் சிலைகால் வளைத்திட்ட*
மின்னும் முடியற்கோர் கோல்கொண்டுவா,
வேலை யடைத்தாற்கோர் கோல்கொண்டுவா, 8

180 தென்னிலங்கை மன்னன் சிரந்தோள் துணிசெய்து*
மின்னிலங் கும் பூண் விபீடண நம்பிக்கு*
என்னிலங்கு நாமத் தளவும் அரசென்ற*
மின்னலங் காரற்கோர் கோல்கொண்டுவா,
வேங்கட வண்ணற்கோர் கோல்கொண்டுவா. 9

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

181 * அக்காக்காய் நம்பிக்குக் கோல்கொண்டு வாவென்று*
மிக்காள் உரைத்தசொல் வில்லிபுத் தூர்ப்பட்டன்*
ஒக்க உரைத்த தமிழ்பத்தும் வல்லவர்*
மக்களைப் பெற்று மகிழ்வர் இவ் வையத்தே. 10

வேலி கொங்கு கறுத்திட்டு, ஒன்றே சீர் ஆலத்து, பொற்றிகழ் மின்னிடை தென்னிலங்கை, அக்காக்காய்-ஆனிரை.

7. ஆனிரை

பூச்சூட்டல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(அடாணு ராகம் - ரூபக தாளம்)

182 ✻ ஆனிரை மேய்க்கநீ போதி,
அருமருந் தாவ தறியாய்✻
கானகம் எல்லாம் திரிந்துஉன்
கரிய திருமேனி வாட✻
பானையிற் பாலைப் பருகிப்
பற்றுதார் எல்லாம் சிரிப்ப✻
தேனில் இனிய பிரானே!
செண்பகப் பூச்சூட்ட வாராய். 1

183 கருவுடை மேகங்கள் கண்டால்
உன்னைக்கண் டால்ஒக்கும்; கண்கள்✻
உருவுடை யாய்!உல கேழும்
உண்டாக வந்து பிறந்தாய்!✻
திருவுடை யாள்மண வாளா!
திருவரங் கத்தே கிடந்தாய்!✻
மருவி மணம்கமழ் கின்ற
மல்லிகைப் பூச்சூட்ட வாராய். 2

184 மச்சொடு மாளிகை யேறி
மாதர்கள் தம்மிடம் புக்கு✻
கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக்
காம்பு துகிலவை கீறி✻

இத்திரு மொழி நித்தியானுசந்தானத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. நித்தியானுசந்தானம் என்பது வைணவர்கள் நாள் தோறும் பாராயணம் செய்ய ஏற்றவாறு முன்னோர்களால் தொகுக்கப்பட்ட ஒரு நூல்.

நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய்!
நீள்திரு வேங்கடத் தெந்தாய்*
பச்சைத் தமனகத் தோடு
பாதிரிப் பூச்சூட்ட வாராய். 3

185 தெருவின்கண் நின்றிள வாய்ச்சி
மார்களைத் தீமைசெய் யாதே*
மருவும் தமனக மும்சீர்
மாலை மணம்கமழ் கின்ற*
புருவம் கருங்குழல் நெற்றி
பொலிந்த முகிற்கன்று போல*
உருவம் அழகிய நம்பீ!
உகந்திவை சூட்டநீ வாராய். 4

186 புள்ளினை வாய்பிளந் திட்டாய்!
பொருகரி யின்கொம் பொசித்தாய்!*
கள்ள அரக்கியை மூக்கொடு
காவல னைத்தலை கொண்டாய்*
அள்ளிநீ வெண்ணெய் விழுங்க
அஞ்சா தடியேன் அடித்தேன்*
தெள்ளிய நீரில் எழுந்த
செங்கழு நீர்சூட்ட வாராய். 5

187 எருதுக ளோடு பொருதி,
ஏதும் உலோபாய்காண், நம்பீ!*
கருதிய தீமைகள் செய்து
கஞ்சனைக் கால்கொடு பாய்ந்தாய்*
தெருவின் கண் தீமைகள் செய்து
சிக்கென மல்லர்க ளோடு*
பொருது வருகின்ற பொன்னே!
புன்னைப் பூச்சூட்ட வாராய். 6

188 குடங்கள் எடுத்தேற விட்டுக்
கூத்தாட வல்லஎம் கோவே!*
மடங்கொள் மதிமுகத் தாரை
மால்செய்ய வல்லஎன் மைந்தா*

இடந்திட் டிரணியன் நெஞ்சை
இருபிள வாகமுன் கீண்டாய்*
குடந்தைக் கிடந்த எம்கோவே!
குருக்கத்திப் பூச்சூட்ட வாராய். 7

189 சீமா லிகன்அவ னோடு
தோழமை கொள்ளவும் வல்லாய்*
சாமா றவனைநீ யெண்ணிச்
சக்கரத் தால்தலை கொண்டாய்*
ஆமா றறியும் பிரானே!
அணியரங் கத்தே கிடந்தாய்!*
ஏமாற்றம் என்னைத் தவிர்த்தாய்!
இருவாட்சிப் பூச்சூட்ட வாராய். 8

190 அண்டத் தமரர்கள் சூழ
அத்தாணி யுள்அங்கி ருந்தாய்!*
தொண்டர்கள் நெஞ்சில் உறைவாய்!
தூமல ராள்மண வாளா!*
உண்டிட் டுலகினை யேழும்
ஓரா லிலைத்துயில் கொண்டாய்!*
கண்டுநான் உன்னை யுகக்கக்
கருமுகைப் பூச்சூட்ட வாராய். 9

191 * செண்பகம் மல்லிகை யோடு
செங்கழு நீர்இரு வாட்சி*
எண்பகர் பூவும் கொணர்ந்தேன்
இன்றிவை சூட்டவா என்று*
மண்பகர் கொண்டானை யாய்ச்சி
மகிழ்ந்துரை செய்தஇம் மாலை*
பண்பகர் வில்லிபுத் தூர்க்கோன்
பட்டர் பிரான்சொன்ன பத்தே. 10

ஆனிரை கருவுடை மச்சொடு, தெருவின்கண் புள்ளினை எருதுகளோடு, குடங்கள் சீமாலிகன் அண்டத்து, செண்பகம்-இந்திரன்.

8. இந்திரனோடு

காப்பிடல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்)

192 * இந்திர னோடு பிரமன்
ஈசன் இமையவ ரெல்லாம்*
மந்திர மாமலர் கொண்டு
மறைந்துஉவ ராய்வந்து நின்றார்*
சந்திரன் மாளிகை சேரும்
சதுரர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!*
அந்தியம் போதிது வாகும்:
அழகனே! காப்பிட வாராய். 1

193 கன்றுகள் இல்லம் புகுந்து
கதறுகின் றபசு வெல்லாம்*
நின்றொழிந் தேன்உன்னைக் கூவி.
நேசமேல் ஒன்றும் இலா தாய்!*
மன்றில்நில் லேலந்திப் போது;
மதிள்திரு வெள்ளறை நின்றாய்*
நன்றுகண் டாய்என்தன் சொல்லு:
நானுன்னைக் காப்பிட வாராய். 2

194 செப்போது மென்முலை யார்கள்
சிறுசோறும் இல்லும் சிதைத்திட்டு*
அப்போது நானுரப் பப்போய்
அடிசிலும் உண்டிலை, யாள்வாய்!*
முப்போதும் வானவ ரேத்தும்
முனிவர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!*
இப்போது நானொன்றும் செய்யேன்,
எம்பிரான்! காப்பிட வாராய். 3

இத்திருமொழி நித்தியானுசந்தானத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

195 கண்ணில் மணல்கொடு தூவிக்
காலினால் பாய்ந்தனை யென்றென்று*
எண்ணரும் பிள்ளைகள் வந்திட்டு
இவரால் முறைப்படு கின்றார்*
கண்ணனே! வெள்ளறை நின்றாய்!
கண்டாரோ டேதீமை செய்வாய்!*
வண்ணமே வேலைய தொப்பாய்!
வள்ளலே! காப்பிட வாராய். 4

196 பல்லா யிரவர்இவ் வூரில்
பிள்ளைகள் தீமைகள் செய்வார்*
எல்லாம்உன் மேலன்றிப் போகாது
எம்பிரான்! நீயிங்கே வாராய்*
நல்லார்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!
ஞானச் சுடரே!உன் மேனி*
சொல்லார வாழ்த்தி நின் றேத்திச்
சொப்படக் காப்பிட வாராய். 5

197 கஞ்சன் கறுக்கொண்டு நின்மேல்
கருநிறச் செம்மயிர்ப் பேயை*
வஞ்சிப் பதற்கு விடுத்தான்
என்பதோர் வார்த்தையும் உண்டு*
மஞ்சு தவழ்மணி மாட
மதிள்திரு வெள்ளறை நின்றாய்!*
அஞ்சுவன் நீயங்கு நிற்க,
அழகனே! காப்பிட வாராய். 6

198 கள்ளச் சகடும் மருதும்
கலக்கழி யஉதை செய்த*
பிள்ளை யரசே!நீ பேயைப்
பிடித்து முலையுண்ட பிள்ளை*
உள்ளவா றொன்றும் அறியேன்
ஒளியுடை வெள்ளறை நின்றாய்!*
பள்ளிகொள் போதிதுவாகும்;
பரமனே! காப்பிட வாராய். 7

199 இன்ப மதனே உயர்த்தாய்!
இமையவர்க் கென்றும் அரியாய்!*
கும்பக் களிறட்ட கோவே!
கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினிற் கூற்றே!
செம்பொன் மதிள்வெள் ளறையாய்!
செல்வத்தி ஞல்வளர் பிள்ளாய்!*
கம்பக் கபாலிகாண் அங்கு
கடிதோடிக் காப்பிட வாராய். 8

200 இருக்கொடு நீர்சங்கிற் கொண்டிட்
டெழில்மறை யோர்வந்து நின்ருர்*
தருக்கேல், நம்பி! சந்தி நின்று
தாய்சொல்லுக் கொள்ளாய் சிலநாள்*
திருக்காப்பு நானுன்னைச் சாத்தத்
தேசுடை வெள்ளறை நின்ருய்!*
உருக்காட்டும் அந்தி விளக்கின்று
ஒளிகொள்ள ஏற்றுகேன் வாராய். 9

201 * போதமலர் செல்வக் கொழுந்து
புணர்திரு வெள்ளறை யானை*
மாதர்க் குயர்ந்த அசோதை
மகன்தன்னைக் காப்பிட்ட மாற்றம்*
வேதப் பயன்கொள்ள வல்ல
விட்டுசித் தன்சொன்ன மாலை*
பாதப் பயன்கொள்ள வல்ல
பத்தருள் ளார்வினை போமே. 10

இந்திரனேடு கன்றுகள் செப்பு, கண்ணில் பல்லாயிரவர் கஞ்சன், கள்ளம் இன்பமதனை இருக்கொடு, போதமர்-வெண்ணெய் விழுங்கி.

9. வெண்ணெய்விழுங்கி

பாலக்கிரீடை (இளமை விளையாட்டு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(கேதார கௌள ராகம்-ஆதி தாளம்)

202 * வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்க லத்தை
வெற்பிடை யிட்டதன் ஓசை கேட்கும்*
கண்ண பிரான்கற்ற கல்வி தன்னைக்
காக்ககில் லோம்,உன் மகனைக் காவாய்*
புண்ணிற் புளிப்பெய்தா லொக்குந் தீமை
புரைபுரை யால்இவை செய்ய வல்ல*
அண்ணற்கண் ணானோர் மகனைப் பெற்ற
அசோதை நங்காய்!உன் மகனைக் கூவாய். 1

203 வருக வருக வருக இங்கே
வாமன நம்பீ! வருக இங்கே*
கரிய குழல்செய்ய வாய்மு கத்துக்
காகுத்த நம்பீ! வருக இங்கே*
அரியன் இவனெனக் கின்று, நங்காய்!
அஞ்சன வண்ணா! அசல கத்தார்*
பரிபவம் பேசத் தரிக்க கில்லேன்:
பாவியே னுக்கிங்கே போத ராயே. 2

204 திருவுடைப் பிள்ளை தான் தீய வாறு
தேக்கமொன் றும்இலன், தேசு டையன்*
உருக வைத் தகுடத்தோடு வெண்ணெய்
உறிஞ்சி உடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்*
அருகிருந் தார் தம்மை அநியாயம்
செய்வது தான்வ ழக்கோ? அசோதாய்!*
வருகவென் றுன்மகன் தன்னைக் கூவாய்;
வாழ வொட்டான் மதுசூ தனனே. 3

205 கொண்டல்வண் ணா!இங்கே போத ராயே,
கோயிற்பிள் ளாய்!இங்கே போத ராயே*
தெண்டிரை சூழ்திருப் பேர்க்கி டந்த
திருநார ணா!இங்கே போத ராயே*
உண்டுவந் தேன்அம்மம் என்று சொல்லி
ஓடி அகம்புக ஆய்ச்சி தானும்*
கண்டெதி ரேசென் றெடுத்துக் கொள்ளக்
கண்ணபி ரான்கற்ற கல்வி தானே. 4

206 பாலைக் கறந்தடுப் பேற வைத்துப்
பல்வளை யாள்என் மகள் இருப்ப*
மேலை யகத்தே நெருப்பு வேண்டிச்
சென்றிறைப் பொழுதங்கே பேசி நின்றேன்*
சாளக்கிராம முடைய நம்பி
சாய்த்துப் பருகிட்டுப் போந்து நின்றான்*
ஆலைக் கரும்பின் மொழி யனைய
அசோதைநங் காய்!உன் மகனைக் கூவாய். 5

207 போதர்கண் டாய்இங்கே போதர் கண்டாய்;
போதரேன் என்னாதே போதர் கண்டாய்*
ஏதேனும் சொல்லி அசல கத்தார்
ஏதேனும் பேசநான் கேட்க மாட்டேன்*
கோது கலமுடைக் குட்ட னேயோ!
குன்றெடுத் தாய்!குட மாடு கூத்தா!*
வேதப் பொருளே! என்வேங் கடவா!
வித்தக னே!இங்கே போத ராயே. 6

208 செந்நெல் அரிசி சிறுப ருப்புச்
செய்தஅக் காரம் நறுநெய் பாலால்,*
பன்னிரண் டுதிரு வோணம் அட்டேன்:
பண்டும் இப்பிள் ளைபரி சறிவன்*
இன்னம் உகப்பன்நா னென்று சொல்லி
எல்லாம் விழுங்கிட்டுப் போந்து நின்றான்*
உன்மகன் தன்னை,அசோதை நங்காய்!
கூவிக் கொள்ளாய் இவையும் சிலவே. 7

209 கேசவ னே!இங்கே போத ராயே;
கில்லேனென் ஞதிங்கே போத ராயே*
நேசம் இலாதார் அகத்தி ருந்து
நீவிளே யாடாதே போத ராயே*
தூசனம் சொல்லும் தொழுத்தை மாரும்
தொண்டரும் நின்ற விடத்தில் நின்று*
தாய்சொல்லுக் கொள்வது தன்மம் கண்டாய்,
தாமோத ரா! இங்கே போத ராயே. 8

210 கன்னல் இலட்டுவத் தோடு சீடை
காரெள்ளின் உண்டை கலத்தில் இட்டு*
என்னகம் என்றுநான் வைத்துப் போந்தேன்
இவன்புக் கவற்றைப் பெறுத்திப் போந்தான்*
பின்னும் அகம்புக் குறியை நோக்கிப்
பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக் கின்ருன்*
உன்மகன் தன்னே, அசோதை நங்காய்!
கூவிக் கொள்ளாய், இவையும் சிலவே! 9

211 சொல்லில் அரசிப் படுதி, நங்காய்!
சூழல் உடையன்உன் பிள்ளே தானே*
இல்லம் புகுந்தென் மகளேக் கூவிக்
கையில் வளேயைக் கழற்றிக் கொண்டு*
கொல்லேயில் நின்றும் கொணர்ந்து விற்ற
அங்கொருத் திக்குஅவ் வளேகொ டுத்து*
நல்லன நாவற் பழங்கள் கொண்டு,
நானல்லேன்என்று சிரிக்கின் ருனே! 10

212 * வண்டு களித்திரைக் கும்பொ ழில்சூழ்
வருபுனற் காவிரித் தென்ன ரங்கன்*
பண்டவன் செய்த கிரீடை யெல்லாம்
பட்டர் பிரான்விட்டு சித்தன் பாடல்*
கொண்டிவை பாடிக் குனிக்க வல்லார்
கோவிந்தன் தன்னடி யார்களாகி*
எண்திசைக் கும்விளக் காகி நிற்பார்
இணையடி என்தலே மேல னவே. 11

வெண்ணெய் வருக திரு, கொண்டல் பாலே போதர், செந்நெல்
கேசவனே கன்னல், சொல்லில் வண்டு-ஆற்றிலிருந்து.

10. ஆற்றிலிருந்து

அயலகத்தார் முறைப்பாடு

வெண்டளையால் வந்த கலித்தாழிசை
(நாதநாமக்கிரியை ராகம்-ரூபக தாளம்)

213 * ஆற்றிலிருந்து விளையாடு வோங்களை*
சேற்ரு லெறிந்து வளை துகில் கைக்கொண்டு*
காற்றில் கடியனுய் ஓடி யகம்புக்கு*
மாற்றமும் தாராஞல் இன்று முற்றும்
வளைத்திறம் பேசாஞல் இன்று முற்றும். 1

214 குண்டலம் தாழக் குழல்தாழ நாண்தாழ*
எண்திசை யோரு மிறைஞ்சித் தொழுதேத்த*
வண்டவர் பூங்குழ லார்துகில் கைக்கொண்டு*
விண்தோய் மரத்தாஞல் இன்று முற்றும்
வேண்டவும் தாராஞல் இன்று முற்றும். 2

215 தடம்படு தாமரைப் பொய்கை கலக்கி*
விடம்படு நாகத்தை வால்பற்றி யீர்த்து*
படம்படு பைந்தலை மேலெழப் பாய்ந்திட்டு*
உடம்பை அசைத்தாஞல் இன்று முற்றும்
உச்சியில் நின்ருஞல் இன்று முற்றும். 3

216 தேனுகன் ஆவி செகுத்து* பனங்கனி
தானெறிந் திட்ட தடம்பெருந் தோளிஞல்*
வானவர் கோன்விட வந்த மழைதடுத்து*
ஆனிரை காத்தாஞல் இன்று முற்றும்
அவைஉய்யக் கொண்டாஞல் இன்று முற்றும். 4

217 ஆய்ச்சியர் சேரி அளேதயிர் பாலுண்டு*
பேர்த்தவர் கண்டு பிடிக்கப் பிடியுண்டு*
வேய்த்தடந் தோளிஞர் வெண்ணெய்கோள் மாட்டாது* அங்கு
ஆப்புண் டிருந்தாஞல், இன்று முற்றும்
அடியுண் டழுதாஞல், இன்று முற்றும். 5

218 தள்ளித் தளர்நடை யிட்டிளம் பிள்ளையாய்*
உள்ளத்தின் உள்ளே அவளை யுறநோக்கி*
கள்ளத்தி னால்வந்த பேய்ச்சி முலையுயிர்*
துள்ளச் சுவைத்தானால், இன்று முற்றும்
துவக்கற உண்டானால், இன்று முற்றும். 6

219 மாவலி வேள்வியில் மாணுரு வாய்ச்சென்று*
மூவடி தாவென் றிரந்தஇம் மண்ணினை*
ஓரடி யிட்டிரண் டாம்அடி தன்னிலே*
தாவடி யிட்டானால், இன்று முற்றும்
தரணி யளந்தானால், இன்று முற்றும். 7

220 தாழைதண் ணாம்பல் தடம்பெரும் பொய்கைவாய்*
வாழும் முதலை வலைப்பட்டு வாதிப்புண்*
வேழம் துயர்கெட விண்ணோர் பெருமானாய்*
ஆழிபணி கொண்டானால் இன்று முற்றும்
அதற்கருள் செய்தானால், இன்று முற்றும். 8

221 வானத் தெழுந்த மழை முகில் போல் * எங்கும்
கானத்து மேய்ந்து களித்து விளையாடி*
ஏனத் துருவாய் இடந்தஇம் மண்ணினை*
தானத்தே வைத்தானால், இன்று முற்றும்
தரணி யிடந்தானால், இன்று முற்றும். 9

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

222 * அங்கம லக்கண்ணன் தன்னை அசோதைக்கு*
மங்கைநல் லார்கள் தாம் வந்து முறைப்பட்ட*
அங்கவர் சொல்லைப் புதுவைக்கோன் பட்டன்சொல்*
இங்கிவை வல்லவர்க் கேதம்ஒன் றில்லையே. 10

ஆற்றில் குண்டலம் தடம், தேனுகன் ஆய்ச்சியர் தள்ளி, மாவலி தாழை வானத்து, அங்கமல-தன்னேராயிரம்.

3
பத்து

1. தன்னேராயிரம்

அன்னை கண்ணனுக்கு, 'இன்னமுதன்றி அம்மந்தாரேன்' எனல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(ஆரபி ராகம்-ஆதிதாளம்)

223 ✻ தன்னே ராயிரம் பிள்ளைகளோடு
தளர்நடை யிட்டு வருவான்✻
பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமு துண்டொரு
புள்ளுவன் பொய்யே தவழும்✻
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்ச மகள்கொங்கை
துஞ்சவாய் வைத்த பிரானே!✻
அன்னே! உன்னை யறிந்துகொண் டேன், உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 1

224 பொன்போல் மஞ்சனம்ஆட்டி அமுதூட்டிப்
போனேன் வருமள விப்பால்✻
வன்பா ரச்சக டம்இறச் சாடி
வடக்கில் அகம்புக் கிருந்து
மின்போல் நுண்ணிடை யாளொரு கன்னியை
வேற்றுரு வம்செய்து வைத்த✻
அன்பா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 2

225 கும்மா யத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக்
குடத்தயிர் சாய்த்துப் பருகி✻
பொய்ம்மா யமரு தான அசுரரைப்
பொன்றுவித் தின்றுநீ வந்தாய்✻

இம்மா யம்வல்ல பிள்ளைநம் பீ! உன்னை
என்மக னேயென்பர் நின்றார்*
அம்மா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 3

226 மையார் கண்மட வாய்ச்சியர் மக்களை
மையன்மை செய்தவர் பின்போய்*
கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனிநின்று
குற்றம் பலபல செய்தாய்*
பொய்யா!உன்னைப் புறம்பல பேசுவ
புத்தகத் துக்குள கேட்டேன்*
ஐயா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 4

227 முப்போ தும்கடைந் தீண்டிய வெண்ணெயி
னோடு தயிரும் விழுங்கி*
கப்பா லாயர்கள் காவிற் கொணர்ந்த
கலத்தொடு சாய்த்துப் பருகி*
மெய்ப்பா லுண்டழு பிள்ளைகள் போலநீ
விம்மிவிம் மியழு கின்ற*
அப்பா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 5

228 கரும்பார் நீள்வயல் காய்கதிர்ச் செந்நெலைக்
கற்று னிரைமண்டித் தின்ன*
விரும்பாக் கன்றொன்று கொண்டு விளங்கனி
வீழ எறிந்த பிரானே!*
சுரும்பார் மென்குழற் கன்னி யொருத்திக்குச்
சூழ்வலை வைத்துத் திரியும்*
அரம்பா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 6

229 மருட்டார் மென்குழல் கொண்டு பொழில்புக்கு
வாய்வைத்தவ் வாயர்தம் பாடி*
சுருட்டார் மென்குழல் கன்னியர் வந்துன்னைச்
சுற்றும் தொழநின்ற சோதி!*
பொருட் டாயமிலேன் எம்பெரு மான்! உன்னைப்
பெற்றகுற் றமல்லால்* மற்றிங்
கரட்டா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 7

230 வாளா ஆகிலும் காணகில் லார்பிறர்
மக்களை மையன்மை செய்து*
தோளால் இட்டவ ரோடு திளைத்துநீ
சொல்லப் படாதன செய்தாய்*
கேளார் ஆயர் குலத்தவ ரிப்பழி:
கெட்டேன்! வாழ்வில்லை* நந்தன்
காளாய்! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 8

231 தாய்மார் மோர்விற்கப் போவர், தகப்பன்மார்
கற்றுனிரைப்பின்பு போவர்*
நீஆய்ப்பாடி யிளங்கன்னி மார்களை
நேர்பட வேகொண்டு போதி*
காய்வார்க் கென்றும் உகப்பன வேசெய்து*
கண்டார் கழறத் திரியும்*
ஆயா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 9

232 தொத்தார் பூங்குழற் கன்னி யொருத்தியைச்
சோலைத் தடங்கொண்டு புக்கு*
முத்தார் கொங்கை புணர்ந்திரா நாழிகை
மூவேழு சென்றபின் வந்தாய்*
ஒத்தார்க் கொத்தன பேசுவர் உன்னை
உரப்பவே நானொன்றும் மாட்டேன்*
அத்தா! உன்னை யறிந்துகொண் டேன்,உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே. 10

233 * காரார் மேனி நிறத்தெம்பி ரானைக்
கடிகமழ் பூங்குழ லாய்ச்சி*
ஆரா இன்னமு துண்ணத் தருவன்நான்
அம்மந்தா ரேனென்ற மாற்றம்*
பாரார் தொல்புக ழான்புது வைமன்னன்
பட்டர்பி ரான்சொன்ன பாடல்*
ஏரா ரின்னிசை மாலை வல்லரார்
இருடீகேசனடி யாரே 11

தன்னேராயிரம் பொன் கும்மாயத்தோடு, மையர் முப்போதும் கரும்பு, மருட்டார் வாளா தாய்மார், தொத்தார் காரார் - அஞ்சனம்.

2. அஞ்சனவண்ணனை

கண்ணனை அன்னை கன்றின்பின் போக்கியதெண்ணி மனங்கரைந்து இரங்குதல்

கலிநிலைத்துறை
(சங்கராபரண ராகம் - ரூபக தாளம்)

234 * அஞ்சன வண்ணனை ஆயர் கோலக் கொழுந்தினை*
மஞ்சனம் ஆட்டி மனைகள் தோறும் திரியாமே*
கஞ்சனைக் காய்ந்த கழலது நோவக் கன்றின்பின்*
என்செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! 1

235 பற்று மஞ்சள்பூசிப் பாவை மாரொடு பாடியில்*
சிற்றில் சிதைத்தெங்கும் தீமை செய்து திரியாமே*
கற்றுத் தூளி யுடைவேடர் கானிடைக் கன்றின்பின்*
எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! 2

236 நன்மணி மேகலை நங்கை மாரொடு நாடொறும்*
பொன்மணி மேனி புழுதி யாடித் திரியாமே*
கன்மணி நின்றதிர் கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
என்மணி வண்ணனைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! 3

237 வண்ணக் கருங்குழல் மாதர் வந்துஅலர் தூற்றிட*
பண்ணிப் பலசெய்திப் பாடி யெங்குந் திரியாமே*
கண்ணுக் கினியானைக் கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
எண்ணற் கரியானைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! 4

238 அவ்வவ் விடம்புக் கவ்வாயர் பெண்டிர்க் கணுக்கனாய்*
கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமை செய்யாமே*
எவ்வம் சிலையுடை வேடர் கானிடைக் கன்றின்பின்*
தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன்: எல்லே பாவமே! 5

239 மிடறு மெழுமெழுத் தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய்*
படிறு பலசெய்திப் பாடி யெங்கும் திரியாமே*
கடிறு பலதிரி கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
இடறஎன் பிள்ளையைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! 6

240 வள்ளி நுடங்கிடை மாதர் வந்துஅலர் தூற்றிட*
துள்ளி விளையாடித் தோழ ரோடு திரியாமே*
கள்ளி யுணங்கு வெங் கான் அதரிடைக் கன்றின்பின்*
புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! 7

241 பன்னிரு திங்கள் வயிற்றிற் கொண்டஅப் பாங்கினால்*
என்னிளங் கொங்கை அமுத மூட்டி எடுத்துயான்*
பொன்னடி நோவப் புலரியே கானிற் கன்றின்பின்*
என்னிளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினேன்; எல்லே பாவமே! 8

242 குடையும் செருப்பும் கொடாதே தாமோ தரனைநான்*
உடையும் கடியன ஊன்று வெம் பரற்களுடை*
கடியவெங் கானிடைக் காலடி நோவக் கன்றின்பின்*
கொடியேன் என் பிள்ளையைப் போக்கினேன் எல்லே பாவமே!

243 * என்றும் எனக்கினி யானை என்மணி வண்ணனை*
கன்றின் பின்போக்கி னேன்என் றசோதை கழறிய*
பொன்திகழ் மாடப் புதுவையர் கோன்பட் டன்சொல்*
இன்தமிழ் மாலை வல்ல வர்க்கிட ரில்லையே, 10

அஞ்சனம் பற்று நன்மணி, வண்ணன் அவ்வவ்விடம் மிடறு, வள்ளி பன்னிரு குடை, என்றும் - சீலை.

3. சீலைக்குதம்பை

கண்ணன் வரவு கண்டு அன்னை மகிழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(சுருட்டி ராகம் -ஆதிதாளம்)

244 ✻ சீலைக் குதம்பை ஒருகா தொருகாது
செந்நிற மேல்தோன்றிப்பூ✻
கோலப் பணைக்கச்சும் கூறை யுடையும்
குளிர்முத்தின் கோடாலமும்✻
காலிப் பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்
வேடத்தை வந்து காணீர்✻
ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றார், நங்கைமீர்!
நானேமற் றாரு மில்லை. 1

245 கன்னிநன் மாமதிள் சூழ்தரு பூம்பொழில்
காவிரித் தென்னரங்கம்✻
மன்னிய சீர்மது சூதனா! கேசவா!
பாவியேன் வாழ்வுகந்து✻
உன்னை யிளங்கன்று மேய்க்கச் சிறுகாலே
ஊட்டி யொருப்ப டுத்தேன்✻
என்னின் மனம்வலி யாளொரு பெண்ணில்லை
என்குட்ட னே!முத்தம்தா. 2

246 காடுக ளூடுபோய்க் கன்றுகள் மேய்த்து
மறியோடி✻ கார்க்கோடற்பூச்
சூடி வருகின்ற தாமோ தரா!கற்றுத்
தூளிகாண் உன்னு டம்பு✻
பேடை மயிற்சாயற் பின்னை மணாளா!
நீராட் டமைத்து வைத்தேன்✻
ஆடி யமுதுசெய், அப்பனு முண்டிலன்,
உன்னொ டுடனே யுண்பான். 3

3. இப்பாசுரம் திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிக்கப்படுவது.

247 கடியார் பொழிலணி வேங்கட வா!கரும்
போரே றே!* நீ யுகக்கும்
குடையும் செருப்பும் குழலும் தருவிக்கக்
கொள்ளாதே போனுய், மாலே!*
கடியவெங் கானிடைக் கன்றின்பின் போன
சிறுக்குட் டச்செங் கமல
அடியும் வெதும்பி* உன் கண்கள் சிவந்தாய்,
அசைந்திட் டாய்நீ யெம்பிரான்! 4

248 பற்ருர் நடுங்கமுன் பாஞ்சசன் னியத்தே
வாய்வைத்த போரே றே!* என்
சிற்ருயர் சிங்கமே! சீதைம ணுளா!
சிறுக்குட்டச் செங்கண் மாலே!*
சிற்ருடை யும்சிறுப் பத்திர மும்இவை
கட்டிலின் மேல்வைத்துப்போய்*
கற்ருய ரோடுநீ கன்றுகள் மேய்த்துக்
கலந்துடன் வந்தாய் போலும். 5

249 அஞ்சுடர் ஆழியுன் கையகத் தேந்தும்
அழகா!நீ பொய்கை புக்கு*
நஞ்சுமிழ் நாகத்தி ஞேடு பிணங்கவும்,
நானுயிர் வாழ்ந்தி ருந்தேன்*
என்செய்ய என்னே வயிறு மறுக்கினுய்?
ஏதுமோர் அச்ச மில்லே*
கஞ்சன் மனத்துக் குகப்பன வேசெய்தாய்,
காயாம்பூ வண்ணங் கொண்டாய்!. 6

250 பன்றியும் ஆமையும் மீனமும் ஆகிய
பார்க்கடல் வண்ணு! உன்மேல்*
கன்றின் உருவாகி மேய்புலத் தேவந்த
கள்ள அசுரர் தம்மை*
சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைக ளாலே
விளங்கா யெறிந்தாய் போலும்*
என்றுமென் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள்
அங்ஙன மாவர்களே. 7

251 கேட்டறி யாதன கேட்கின்றேன், கேசவா!
கோவலர் இந்தி ரற்கு*
காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும்
கலந்துட னுண்டாய் போலும்*
ஊட்ட முதலிலே னுன்தன்னைக்கொண்டொரு
போது மெனக்கரிது*
வாட்டமி லாப்புகழ் வாசுதே வா!உன்னை
அஞ்சுவ னின்று தொட்டும். 8

252 திண்ணார்வெண் சங்குடையாய்! திருநாள் திரு-
வோண மின்றெழு நாள்* முன்
பண்ணேர் மொழியாரைக் கூவி முளையட்டிப்
பல்லாண்டு கூறு வித்தேன்*
கண்ணாலஞ் செய்யக் கறியும் கலத்தது,
அரிசியும் ஆக்கி வைத்தேன்*
கண்ணா! நீ நாளைத்தொட்டுக்கன்றின் பின்போகேல்,
கோலஞ்செய் திங்கேயிரு. 9

253 * புற்றர வல்குல் அசோதைநல் லாய்ச்சிதன்
புத்திரன் கோவிந்தனை*
கற்றினம் மேய்த்து வரக்கண் டுகந்தவள்
கற்பித்த மாற்ற மெல்லாம்*
செற்றம் இலாதவர் வாழ்தரு தென்புது-
வை விட்டு சித்தன்சொல்*
கற்றிவை பாயவல் லார்கடல் வண்ணன்
கழலிணை காண்பார்களே. 10

சிலை கன்னி காடுகள், கடி பற்றார் அஞ்சுடர், பன்றி கேட்டு
திண்ணார், புற்று-தழை.

---

9. இப்பாசுரம் திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிக்கப்படுவது.

4. தழைகளும்

காலிப்பின் வரும் கண்ணனைக் கண்டு கன்னியர் காமுறல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

254 ✻ தழைகளும் கொங்கலும் ததும்பி யெங்கும்
தண்ணுமை யெக்கம்மத் தளிதாழ் பீலி✻
குழல்களும் கீதமு மாகி யெங்கும்
கோவிந்தன் வருகின்ற கூட்டங் கண்டு✻
மழைகொலோ வருகின்ற தென்று சொல்லி
மங்கைமார் சாலக வாசல் பற்றி✻
நுழைவனர் நிற்பன ராகி எங்கும்
உள்ளம் விட்டூண்மறந் தொழிந்தனரே. 1

255 வல்லிநுண் இதழன்ன ஆடை கொண்டு
வசையறத் திருவரை விரித்து டுத்து✻
பல்லிநுண் பற்றுக உடைவாள் சாத்திப்
பணைக்கச் சுந்திப்பல தழைநடுவே✻
முல்லைநல் நறுமலர் வேங்கைமலர்
அணிந்துபல் லாயர் குழாம்நடுவே✻
எல்லியம் போதாகப் பிள்ளைவரும்;
எதிர்நின்று அங்கினவளை யிழவேன்மினே. 2

256 சுரிகையும் தெறிவில்லும் செண்டு கோலும்
மேலாடையும்தோழன் மார்கொண் டோட✻
ஒருகையால் ஒருவன்தன் தோளை யூன்றி
ஆநிரை யினம்மீளக் குறித்த சங்கம்✻
வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன்
மஞ்சளும் மேனியும் வடிவும் கண்டாள்✻
அருகேநின் ருள்என்பெண் நோக்கிக் கண்டாள்;
அதுகண்டிவ் வூர்ஒன்று புணர்க் கின்றதே. 3

257 குன்றெடுத் தாநிரை காத்தபிரான்
கோவல னுய்க்குழ லூதி யூதி*
கன்றுகள் மேய்த்துத்தன் தோழரோடு
கலந்துடன் வருவானைத் தெருவிற் கண்டு*
என்றும் இவனையொப் பாரை நங்காய்!
கண்டறி யேன்,ஏடி! வந்து காணாய்*
ஒன்றும்நில் லாவளை, கழன்றுதுகில்;
ஏந்திள முலையுமென் வசமல்லவே. 4

258 சுற்றிநின் றுயர் தழைகளிடச்
சுருள்பங்கி நேத்திரத் தால் அணிந்து*
பற்றிநின் றுயர்குடைத் தலையே
பாடவும் ஆடக்கண் டேன்* அன்றிப்பின்,
மற்றொரு வர்க்கென்னைப் பேச லொட்டேன்
மாலிருஞ் சோலைஎம் மாயற் கல்லால்*
கொற்றவ னுக்கிவ ளாமென் றெண்ணிக்
கொடுமின்கள்; கொடீராகில் கோழம்பமே. 5

259 சிந்துரம் இலங்கத்தன் திருநெற்றிமேல்
திருத்திய கோறம்பும் திருக்குழலும்*
அந்தரம் முழவத்தண் தழைக்காவின்கீழ்
வரும்ஆய ரோடுடன் வளைகோல் வீச*
அந்தமொன் றில்லாத ஆயப் பிள்ளை
அறிந்தறிந் திவ்வீதி போது மாகில்*
பந்துகொண் டான்என்று வளைத்து வைத்துப்
பவளவாய் முறுவலும் காண்போம், தோழீ! 6

260 சாலப்பல் நிரைப்பின்னே தழைக்காவின்கீழ்த்
தன்திரு மேனிநின் றொளிதிகழ*
நீலநல் நறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தால்
அணிந்து,பல் லாயர்குழாம் நடுவே*
கோலச்செந் தாமரைக் கண்மிளிரக்
குழலூதி யிசைபாடிக் குனித்து* ஆயரோடு
ஆலித்து வருகின்ற ஆயப் பிள்ளை
அழகுகண் டென்மக ளயர்க்கின்றதே. 7

261 சிந்துரப் பொடிகொண்டு சென்னி யப்பித்
திருநாமம் இட்டங்கோர் இலையந் தன்னால்*
அந்தர மின்றித்தன் நெறிபங்கியை
அழகிய நேத்திரத் தால்அணிந்து*
இந்திரன் போல்வரு மாயப் பிள்ளை
எதிர்நின்றங் கினவளை யிழவே லென்ன*
சந்தியில் நின்றுகண் டீர்நங்கைதன்
துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே. 8

262 வலங்காதின் மேல்தோன்றிப் பூவணிந்து
மல்லிகை வனமாலை மௌவல் மாலை*
சிலிங்காரத் தால்குழல் தாழ விட்டுத்
தீங்குழல் வாய்மடுத் தூதி யூதி*
அலங்காரத் தால்வரு மாயப் பிள்ளை
அழகுகண் டென்மக ளாசைப் பட்டு*
விலங்கிநில் லாதெதிர் நின்று கண்டீர்
வெள்வளை கழன்றுமெய்ம் மெலிகின்றதே. 9

263 * விண்ணின்மீ தமரர்கள் விரும்பித்தொழ
மிறைத்தாயர் பாடியில் வீதி யூடே*
கண்ணன்கா லிப்பின்னே யெழுந் தருளக்
கண்டிள வாய்க்கன்னி மார்காமுற்ற
வண்ணம்* வண்டமர்பொழிற் புதுவையர்கோன்
விட்டுசித் தன்சொன்ன மாலை பத்தும்*
பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்த ருள்ளார்
பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே. 10

தழை வல்லி சுரிகை, குன்று சுற்றி சிந்துரம், சால சிந்துரப்பொடி வலம், விண்ணின்-அட்டு:

5. அட்டுக்குவி

கோவர்த்தன கிரியைக் குடைகொள் வண்ணம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(பந்துவராளி ராகம் - அட தாளம்)

264 * அட்டுக் குவிசோற்றுப்பருப்பதமும்
தயிர்வா வியும்நெய் யளறும் அடங்கப்
பொட்டத் துற்றி* மா ரிப்பகை புணர்த்த
பொருமா கடல்வண்ணன் பொறுத்தமலை*
வட்டத் தடங்கண் மடமான் கன்றினை
வலைவாய்ப் பற்றிக் கொண்டு* குற மகளிர்
கொட்டைத் தலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 1

265 வழுவொன் றுமில்லாச்செய்கைவானவர்கோன்
வலிப்பட்டுமுனிந்துவிடுக்கப்பட்ட*
மழைவந் தெழுநாள் பெய்துமாத் தடுப்ப
மதுசூதன் எடுத்துமறித்தமலை*
இழவு தரியாததோ ரீற்றுப்பிடி
இளஞ்சீயம்தொடர்ந்துமுடு குதலும்*
குழவி யிடைக்காலிட் டெதிர்ந்துபொரும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 2

266 அம்மைத் தடங்கண் மடவாய்ச் சியரும்
ஆனு யரும் நிரையும் அலறி*
எம்மைச் சரண்என்றுகொள் என்றிரப்ப
இலங்கா ழிக்கைஎந்தை எடுத்தமலை*
தம்மைச் சரணென்றதம் பாவையரைப்
புனம்மேய் கின்றமா னினம்காண்மினென்று*
கொம்மைப் புயக்குன்றர்சிலைகுனிக்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே 3

267 கடுவாய்ச் சினவெங்கட் களிற்றினுக்குக்
கவளம் எடுத்துக் கொடுப்பான் அவன்போல்✳
அடிவா யுறக்கை யிட்டெழப் பறித்திட்டு
அமரர் பெருமான் கொண்டுநின்றமலை✳
கடல்வாய்ச் சென்று மேகம்கவிந்திறங்கிக்
கதுவாய்ப் படநீர் முகந்தேறி✳ எங்கும்
குடவாய்ப் படநின் றுமழை பொழியும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 4

268 வானத்திலுள்ளீர்! வலியீ ருள்ளீரேல்
அறையோ! வந்துவாங்குமி னென்பவன்போல்✳
ஏனத் துருவாகிய ஈசனெந்தை
இடவ னெழவாங்கி யெடுத்தமலை✳
கானக் களியா னைதன்கொம் பிழந்து
கதுவாய் மதஞ்சோரத்தன் கையெடுத்து✳
கூனற் பிறைவேண்டி அண்ணுந்து நிற்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 5

269 செப்பா டுடைய திருமா லவன்தன்
செந்தா மரைக்கை விரல்ஐந் தினையும்✳
கப்பாக மடுத்துமணிநெடுந்தோள்
காம்பாகக்கொடுத்துக்கவித்தமலை✳
எப்பா டும்பரந் திழிதெள் ளருவி
இலங்கு மணிமுத்துவடம் பிறழ✳
குப்பாயம் எனநின்றுகாட் சிதரும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 6

270 படங்கள் பலவு முடைப்பாம் பரையன்
படர்பூமியைத்தாங்கிக் கிடப்பவன்போல்✳
தடங்கை விரலைந்தும் மலரவைத்துத்
தாமோ தரன்தாங்கு தடவரைதான்✳
அடங்கச்சென் றிலங்கையை யீடழித்த
அனுமன் புகழ்பாடித் தம்குட்டன்களை✳
குடங்கைக் கொண்டுமந்திகள்கண் வளர்த்தும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 7

271 சலமா முகில்பல் கணப்போர்க் களத்துச்
சரமாரி பொழிந்தெங்கும் பூசலிட்டு*
நலிவானுறக்கேடகம் கோப்பவன்போல்
நாரா யணன்முன் முகம்காத்தமலை*
இலைவேய் குரம்பைத் தவமா முனிவர்
இருந்தார் நடுவேசென்றுஅணூர் சொறிய*
கொலைவாய்ச் சினவேங்கைகள் நின்றுறங்கும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 8

272 வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன்
வன்தூணெனநின்றதோர் வன்பரத்தை*
தன்பே ரிட்டுக்கொண்டு தரணி தன்னில்
தாமோ தரன்தாங்கு தடவரைதான்*
முன்பே வழிகாட்ட முசுக்கணங்கள்
முதுகிற் பெய்துதம்முடைக் குட்டன்களை*
கொம்பேற்றியிருந்து குதி பயிற்றும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 9

273 கொடியேறுசெந்தாமரைக் கைவிரல்கள்
கோலமும் அழிந்தில வாடிற்றில*
வடிவேறு திருவுகிர்நொந்துமில
மணிவண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம்*
முடியேறிய மாமுகிற் பல்கணங்கள்
முன்நெற்றி நரைத்தன போல* எங்கும்
குடியேறியிருந்து மழைபொழியும்
கோவர்த் தனமென்னும் கொற்றக் குடையே. 10

274 * அரவிற் பள்ளிகொண் டரவம் துரந்திட்
டரவப் பகையூர்தி யவனுடைய*
குரவிற் கொடிமுல்லைகள் நின்றுறங்கும்
கோவர்த் தனமென்னுங் கொற்றக் குடைமேல்*
திருவிற் பொலிமா மறைவாணர்புத்தூர்த்
திகழ்பட் டர்பிரான் சொன்னமா லைபத்தும்*
பரவு மனநன் குடைப் பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே. 11

அட்டு வழு அம்மை, கடு வானத்தில் செப்பாடு, படங்கள் சலம் வன்பேய், கொடி அரவில்-நாவலம்.

6. நாவலம்

குழலூதற்சிறப்பு

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(சாவேரி ராகம்-ஆதி தாளம்)

275 * நாவ லம்பெரிய தீவினில் வாழும்
நங்கை மீர்கள்இதோ ரற்புதங் கேளீர்*
தூவ லம்புரி யுடைய திருமால்
தூய வாயிற் குழலோசை வழியே*
கோவ லர்சிறு மியர்இளங் கொங்கை
குதுக லிப்பஉடல் உள்அவிழ்ந்து * எங்கும்
காவ லும்கடந் துகயிறு மாலை
யாகி வந்து கவிழ்ந்துநின் றனரே. 1

276 இடவணரைஇடத் தோளொடு சாய்த்து
இருகை கூடப் புருவம்நெரிந் தேற*
குடவ யிறுபட வாய்கடை கூடக்
கோவிந்தன் குழல்கொ டூதின போது*
மடம யில்களொடு மான்பிணை போலே
மங்கை மார்கள் மலர்க்கூந்தல் அவிழ*
உடைநெ கிழஓர் கையால் துகில்பற்றி
ஒல்கி யோடரிக்க ணோடநின் றனரே. 2

277 வானிள வரசு வைகுந்தக் குட்டன்
வாசுதே வன்மது ரைமன்னன்* நந்த-
கோனிள வரசு கோவலர் குட்டன்
கோவிந்தன் குழல்கொ டூதின போது*
வானிளம் படியர் வந்துவந் தீண்டி
மனமுருகிமலர்க் கண்கள் பனிப்ப*
தேனள வுசெறி கூந்த லவிழச்
சென்னிவேர்ப்பச்செவி சேர்த்துநின் றனரே. 3

278 தேனுகன் பிலம்பன் காளிய னென்னும்
தீப்பப் பூடுக ளடங்க உழக்கி*
கான கம்படி யுலாவி யுலாவிக்
கருஞ்சிறுக் கன்குழ லூதின போது*
மேனகை யொடு திலோத்தமை அரம்பை
உருப்பசி யா் அவா் வெள்கி மயங்கி*
வானகம் படியில் வாய்திறப் பின்றி
ஆடல் பாடலவை மாறினா் தாமே. 4

279 முன்நர சிங்கம தாகி அவுணன்
முக்கி யத்தை முடிப்பான்,மூவுலகில்
மன்னரஞ்சும்* மது சூதனன் வாயில்
குழலின் ஓசைசெவி யைப்பற்றி வாங்க*
நன்ன ரம்புடைய தும்புரு வோடு
நாரதனும் தம்தம் வீணை மறந்து*
கின்ன ரமிது னங்களும் தம்தம்
கின்ன ரம்தொடு கிலோமென் றனரே. 5

280 செம்பெ ருந்தடங் கண்ணன்திரள் தோளன்
தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம்*
நம்பர மன்இந் நாள்குழ லூதக்
கேட்டவர் கள்இட ருற்றன கேளீர்*
அம்பரந் திரியும் காந்தப்ப ரெல்லாம்
அமுத கீதவலை யால்சுருக் குண்டு*
நம்பரம் அன்றென்று நாணி மயங்கி
நைந்து சோர்ந்துகைம் மறித்துநின் றனரே. 6

281 புவியுள் நான் கண்டதோ ரற்புதங் கேளீர்!
பூணி மேய்க்குமிளங் கோவலர் கூட்டத்து
அவையுள்* நாகத் தணையான்குழ லூத
அமர லோகத் தளவும்சென் றிசைப்ப*
அவியுணு மறந்து வானவ ரெல்லாம்
ஆயர் பாடி நிறையப்புகுந் தீண்டி*
செவியு ணவின் சுவைகொண்டு மகிழ்ந்து
கோவிந்த னைத்தொடா்ந் தென்றும்வி டாரே. 7

282 சிறுவி ரல்கள் தடவிப்பரி மாறச்
செங்கண் கோடச் செய்யவாய் கொப்பளிப்ப*
குறுவெ யர்ப்புரு வம்கூட லிப்பக்
கோவிந்தன் குழல்கொ டூதின போது*
பறவையின் கணங்கள் கூடு துறந்து
வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்ப*
கறவையின் கணங்கள் கால்பரப் பிட்டுக்
கவிழ்ந்திறங்கிச் செவியாட்டகில் லாவே. 8

283 திரண்டெழுதழை மழைமுகில் வண்ணன்
செங்கமல மலர்சூழ் வண்டினம் போலே*
சுருண்டிருண்டகுழல் தாழ்ந்த முகத்தான்
ஊது கின்றகுழ லோசை வழியே*
மருண்டுமான் கணங்கள் மேய்கை மறந்து
மேய்ந்த புல்லும் கடைவாய்வழி சோர*
இரண்டு பாடும்துலுங்காப் புடைபெயரா
எழுதுசித் திரங்கள் போலநின் றனவே. 9

284 கருங்கண் தோகைமயிற் பீலி யணிந்து
கட்டிநன் குடுத்த பீதக ஆடை*
அருங்கல உருவின் ஆயர் பெருமான்
அவன்ஒரு வன்குழ லூதின போது*
மரங்கள் நின்றுமது தாரைகள் பாயும்;
மலர்கள் வீழும்;வளர் கொம்புகள் தாழும்*
இரங்கும் கூம்பும்; திருமால் நின்றநின்ற
பக்கம் நோக்கிஅவை செய்யும் குணமே. 10

285 * குழல் இருண்டுசுருண் டேறிய குஞ்சிக்
கோவிந்த னுடைய கோமள வாயில்*
குழல் முழைஞ்சு களி னூடு குமிழ்த்துக்
கொழித்தி ழிந்தஅமு தப்புனல் தன்னை*
குழல்முழ வம்விளம் பும்புது வைக்கோன்
விட்டு சித்தன் விரித்ததமிழ் வல்லார்*
குழலை வென்றகுளிர் வாயின ராகிச்
சாது கோட்டியுள் கொள்ளப்படு வாரே. 11

நாவலம் இட வான், தேனுகன் முன் செம், புவியுள் சிறு
திரண்டு, கருங்கண் குழல் - ஐய.

7. ஐயபுழுதி

மாயன்மேல் மகள் மாலுறுகோலம் தாயவள் கூறல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(யமுனு கல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

286 ✻ ஐய புழுதி யுடம்ப ளைந்திவள்
பேச்சு மலந்தலையாய்✻
செய்ய நூலின் சிற்ருடை செப்ப
னுடுக்கவும் வல்லளல்லள்✻
கையி னில்சிறு தூதை யோடிவள்
முற்றில் பிரிந்துமிலள்✻
பைய ரவணைப் பள்ளி யானேடு
கைவைத் திவள்வருமே. 1

287 வாயிற்பல்லும் எழுந்தில;
மயிரும் முடிகூ டிற்றில
சாய்வி லாத குறுந்தலைச் சில
பிள்ளைகளோ டிணங்கி✻
தீயி ணக்கிணங் காடிவந்திவள்
தன்னன்ன செம்மை சொல்லி✻
மாயன் மாமணி வண்ணன் மேல்இவள்
மாலுறு கின்ருளே. 2

288 பொங்கு வெண்மணல் கொண்டு சிற்றிலும்
முற்றத் திழைக்கலுறில்✻
சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள்வில்லும்
அல்ல திழைக்கலுருள்✻
கொங்கை யின்னம் குவிந்தெ ழுந்தில;
கோவிந்த னேடிவளை✻
சங்கை யாகிஎன் னுள்ளம் நாடொறும்
தட்டுளுப் பாகின்றதே. 3

289 ஏழை பேதைஓர் பாலகன் வந்
தென்பெண் மகளைஎள்கி*
தோழி மார்பலர் கொண்டு போய்ச்செய்த
சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்?*
ஆழியான் என்னும் ஆழ மோழையில்
பாய்ச்சி யகப்படுத்தி*
மூழை யுப்பறி யாத தென்னும்
மூதுரையும் இலளே. 4

290 நாடும் ஊரும் அறிய வேபோய்
நல்ல துழாயலங்கல்
குடி* நாரணன் போமிட மெல்லாம்
சோதித் துழிதருகின்றாள்*
கேடு வேண்டு கின்றார் பலருளர்,
கேசவ னோடிவளை*
பாடி காவலிடுமி னென்றென்று
பார்தடு மாறினதே. 5

291 பட்டங் கட்டிப் பொற்றோடு பெய்திவள்
பாடக மும்சிலம்பும்*
இட்டமாக வளர்த்தெடுத் தேனுக்
கென்னோ டிருக்கலுறாள்*
பொட்டப் போய்ப்புறப் பட்டுநின்றிவள்
பூவைப்பூ வண்ணா!என்னும்*
வட்ட வார்குழல் மங்கை மீர்!இவள்
மாலுறு கின்றாளே. 6

292 பேச வும்தரி யாத பெண்மையின்
பேதையேன் பேதையிவள்*
கூச மின்றிநின் றார்கள் தம்மெதிர்
கோல்கழிந் தான்மூழையாய்*
கேசவா!வென்றும் கேடிலீ!யென்றும்
கிஞ்சுக வாய்மொழியாள்*
வாச வார்குழல் மங்கை மீர்!இவள்
மாலுறு கின்றாளே. 7

293 காறை பூணும் கண்ணாடி காணும், தன்
கையில் வளைகுலுக்கும்;*
கூறை யுடுக்கும், அயர்க்கும் தன்
கொவ்வைச் செவ்வாய் திருத்தும்;*
தேறித் தேறிநின் ருயிரம்பேர்த்
தேவன் திறம்பி தற்றும்;
மாறில் மாமணி வண்ணன் மேலிவள்
மாலுறு கின்றாளே. 8

294 கைத்தலத் துள்ள மாடழியக்
கண்ணா லங்கள் செய்து * இவளை
வைத்து வைத்துக் கொண்டென்ன வாணிபம்
நம்மை வடுப்படுத்தும்*
செய்த்தலையெழு நாற்றுப் போலவன்
செய்வன செய்துகொள்ள*
மைத்த டமுகில் வண்ணன் பக்கல்
வளர விடுமின்களே. 9

295 பெருப்பெ ருத்தகண் ணாலங்கள்செய்து
பேணிநம் மில்லத் துள்ளே*
இருத்துவா னெண்ணி நாமிருக்க
இவளுமொன் றெண்ணு கின்றாள்*
மருத்து வப்பதம் நீங்கினா ளென்னும்
வார்த்தை படுவதன்முன்*
ஒருப்ப டுத்துஇடு மின்இவளை
உலகளந் தான் இடைக்கே. 10

296 * ஞால முற்றுமுண் டாலி லைத்துயில்
நாரா யணனுக்கு* இவள்
மால தாகி மகிழ்ந்தன ளென்று
தாயுரை செய்த தனை*
கோலம் ஆர்பொழில் சூழ்புது வையர்கோன்
விட்டுசித் தன்சொன்ன*
மாலை பத்தும் வல்ல வர்கட்
கில்லை வருதுயரே. 11

ஐய வாயில் பொங்கு, ஏழை நாடு பட்டம், பேச
காறை கைத்தலத்து, பெரு ஞாலம் - நல்ல.

8. நல்லதோர்தாமரை

மாயவன் பின்சென்ற மகளை உன்னித் தாய் இரங்குதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(ஆனந்த பைரவி ராகம்-ஆதி தாளம்)

297 ✻ நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை
நாண்மலர் மேல்பனி சோர✻
அல்லியும் தாதும் உதிர்ந்திட்
டழகழிந் தாலொத்த தாலோ✻
இல்லம் வெறியோடிற் றூலோ
என்மக ளெயெங்கும் காணேன்✻
மல்லரை யட்டவன் பின்போய்
மதுரைப்புறம்புக்காள் கொ(ல்)லோ? 1

298 ஒன்றும் அறிவொன்றில் லாத
உறுவறைக் கோபாலர் தங்கள்✻
கன்றுகால் மாறுமா போலே
கன்னி யிருந்தாளைக் கொண்டு✻
நன்றும் கிறிசெய்து போனான்;
நாராய ணன்செய்த தீமை✻
என்றும் எமர்கள் குடிக்கோர்
ஏச்சுச்சொ லாயிடுங் கொ(ல்)லோ? 2

299 குமரி மணஞ்செய்து கொண்டு,
கோலஞ்செய் தில்லத் திருத்தி✻
தமரும் பிறரு மறியத்
தாமோ தரற்கென்று சாற்றி✻
அமரர் பதியுடைத் தேவி
அரசா ணியைவழி பட்டு✻
துமிலம் எழப்பறை கொட்டித்
தோரணம் நாட்டிடுங் கொ(ல்)லோ? 3

300 ஒருமகள் தன்னை யுடையேன்,
உலகம் நிறைந்த புகழால்*
திருமகள் போல வளர்த்தேன்;
செங்கண்மால் தான்கொண்டு போனான்*
பெருமக ளாய்க்குடி வாழ்ந்து
பெரும்பிள்ளை பெற்ற அசோதை*
மருமக ளைக்கண் டுகந்து
மணாட்டுப் புறம்செய்யுங் கொ(ல்)லோ? 4

301 தம்மாமன் நந்தகோ பாலன்
தழீஇக்கொண் டென்மகள் தன்னை*
செம்மாந் திரேயென்று சொல்லிச்
செழுங்கயற் கண்ணும்செவ் வாயும்*
கொம்மை முலையும் இடையும்
கொழும்பணைத் தோள்களும் கண்டிட்டு*
இம்மக ளைப்பெற்ற தாயர்
இனித்தரி யாரென்னுங் கொ(ல்)லோ? 5

302 வேடர் மறக்குலம் போலே
வேண்டிற்றுச் செய்தென் மகளை*
கூடிய கூட்டமே யாகக்
கொண்டு குடிவாழுங் கொ(ல்)லோ?*
நாடும் நகரும் அறிய
நல்லதோர் கண்ணாலஞ் செய்து*
சாடிறப் பாய்ந்த பெருமான்
தக்கவா கைப்பற்றுங் கொ(ல்)லோ? 6

303 அண்டத் தமரர் பெருமான்
ஆழியான் இன்றென் மகளை*
பண்டப் பழிப்புகள் சொல்லிப்
பரிசற ஆண்டிடுங் கொ(ல்)லோ?*
கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து
கோவலப் பட்டங் கவித்து*
பண்டை மணாட்டிமார் முன்னே
பாதுகாவல் வைக்குங் கொ(ல்)லோ? 7

304 குடியிற் பிறந்தவர் செய்யும்
குணமொன்றும் செய்திலன் அந்தோ!*
நடையொன்றும் செய்திலன், நங்காய்!
நந்தகோ பன்மகன் கண்ணன்*
இடையிரு பாலும் வணங்க
இளைத்திளைத் தென்மக ளேங்கி*
கடைகயி றேபற்றி வாங்கிக்
கைதழும் பேறிடுங் கொ(ல்)லோ? 8

305 வெண்ணிறத் தோய்தயிர் தன்னை
வெள்வரைப் பின்முன் னெழுந்து*
கண்ணுறங் காதே யிருந்து
கடையவும் தான்வல்லள் கொ(ல்)லோ?
ஒண்ணிறத் தாமரைச் செங்கண்
உலகளந் தான்என் மகளை*
பண்ணறை யாப்பணி கொண்டு
பரிசற ஆண்டிடுங் கொ(ல்)லோ? 9

306 * மாயவன் பின்வழி சென்று
வழியிடை மாற்றங்கள் கேட்டு*
ஆயர்கள் சேரியி லும்புக்கு
அங்குத்தை மாற்றமு மெல்லாம்*
தாயவள் சொல்லிய சொல்லைத்
தண்புது வைப்பட்டன் சொன்ன*
தூய தமிழ்பத்தும் வல்லார்
தூமணி வண்ணனுக் காளரே, 10

நல்லது ஒன்றும் குமரி, ஒரு தம்மாமன் வேடர், அண்டம் குடியில் வெண்ணிற, மாயவன் - என்னுதன்.

9. என்னுதன்

நந்தன் மதலேயைக் காகுத்தனே நவின்று உந்தி பறத்தல்

கலித்தாழிசை
(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

307 ✻ என்னுதன் தேவிக்கன் றின்பப்பூ ஈயாதாள்
தன்✻ நாதன் காணவே தண்பூ மரத்தினை✻
வன்னுதப் புள்ளால் வலியப் பறித்திட்ட✻
என்னுதன் வன்மையைப் பாடிப்பற!
எம்பிரான் வன்மையைப் பாடிப்பற. 1

308 என்வில் வலிகண்டு போவென் றெதிர்வந்தான்
தன்✻ வில்லி னேடும் தவத்தை யெதிர்வாங்கி✻
முன்வில் வலித்து முதுபெண் ணுயிருண்டான்
தன்✻ வில்லின் வன்மையைப் பாடிப்பற!
தாசரதி தன்மையைப் பாடிப்பற. 2

309 உருப்பிணி நங்கையைத் தேரேற்றிக் கொண்டு✻
விருப்புற்றங் கேக விரைந்தெதிர் வந்து✻
செருக்குற்றான் வீரஞ் சிதைய✻ தலேயைச்
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப் பாடிப்பற!
தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப்பற. 3

310 மாற்றுத்தாய் சென்று வனம்போகே யென்றிட✻
ஈற்றுத்தாய் பின்தொடர்ந் தெம்பிரான்! என்றழ✻
கூற்றுத்தாய் சொல்லக் கொடிய வனம்போன✻
சீற்ற மிலாதானைப் பாடிப்பற!
சீதை மணாளனைப் பாடிப்பற. 4

311 பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதம் கைசெய்து✻
நஞ்சுமிழ் நாகம் கிடந்தநற் பொய்கைபுக்கு✻
அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட் டருள்செய்த✻
அஞ்சன வண்ணனைப் பாடிப்பற!
அசோதைதன் சிங்கத்தைப் பாடிப்பற. 5

312 முடியொன்றி மூவுல கங்களு மாண்டு * உன்
அடியேற் கருளென் றவன்பின் தொடர்ந்த*
படியில் குணத்துப் பரதநம் பிக்கு* அன்
றடிநிலை யீந்தானைப் பாடிப்பற!
அயோத்தியர் கோமானைப் பாடிப்பற. 6

313 காளியன் பொய்கை கலங்கப்பாய்ந் திட்டு * அவன்
நீள்முடி யைந்திலும் நின்று நடஞ்செய்து*
மீள அவனுக் கருள்செய்த வித்தகன்*
தோள்வலி வீரமே பாடிப்பற!
தூமணி வண்ணனைப் பாடிப்பற. 7

314 தார்க்கிளந் தம்பிக் கரசீந்து* தண்டகம்
நூற்றவள் சொற்கொண்டு போகி* நுடங்கிடைச்
சூர்ப்ப ணகாவைச் செவியொடு மூக்கு* அவள்
ஆர்க்க அரிந்தானைப் பாடிப்பற!
அயோத்திக் கரசனைப் பாடிப்பற. 8

315 மாயச் சகட முதைத்து மருதிறுத்து*
ஆயர்க ளோடுபோய் ஆநிரை காத்து* அணி
வேயின் குழலூதி வித்தக னாய்நின்ற*
ஆயர்கள் ஏற்றினைப் பாடிப்பற!
ஆனிரை மேய்த்தானைப் பாடிப்பற. 9

316 காரார் கடலை யடைத்திட் டிலங்கைபுக்கு*
ஓராதான் பொன்முடி ஒன்பதோ டொன்றையும்*
நேரா அவன் தம்பிக் கேநீ ளரசீந்த*
ஆரா வமுதனைப் பாடிப்பற!
அயோத்தியர் வேந்தனைப் பாடிப்பற. 10

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

317 * நந்தன் மதலையைக் காகுத்த னைநவின்று*
உந்தி பறந்த வொளியிழை யார்கள்சொல்*
செந்தமிழ்த் தென்புது வைவிட்டு சித்தன்சொல்*
ஐந்தினோ டைந்தும்வல் லார்க்கல்ல லில்லையே. 11

என்னாதன் என்வில் உருப்பிணி மாற்று பஞ்சவர் முடி, காளியன் தார்க்கு மாய, காரார் நந்தன்-நெறிந்த.

10. நெறிந்தகருங்குழல்

சீதைக்கு அனுமன் தெரிவத்த அடையாளம்

கலிவிருத்தம்
(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

318 ⁕ நெறிந்தகருங் குழல்மடவாய்!
நின்னடியேன் விண்ணப்பம்⁕
செறிந்தமணி முடிச்சனகன்
சிலையிறுத்து நினைக்கொணர்ந்து
அறிந்து ⁕ அரசு களைகட்ட
அருந்தவத்தோன் இடைவிலங்க⁕
செறிந்தசிலை கொடுதவத்தைச்
சிதைத்ததும் ஓ ரடையாளம். 1

319 அல்லியம்பூ மலர்க்கோதாய்!
அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்⁕
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய்,
துணைமலர்க்கண் மடமானே!⁕
எல்லியம்போ தினிதிருத்தல்
இருந்ததோ ரிடவகையில்⁕
மல்லிகைமா மாலைகொண்டங்
கார்த்ததும் ஓ ரடையாளம். 2

320 கலக்கியமா மனத்தனளாய்க்
கைகேசி வரம்வேண்ட⁕
மலக்கியமா மனத்தனனாய்
மன்னவனும் மறுதொழிய⁕
'குலக்குமரா! காடுறையப்
போ' என்று விடைகொடுப்ப⁕
இலக்குமணன் தன்னொடுமங்
கேகியது ஓ ரடையாளம். 3

321 வாரணிந்த முலைமடவாய்!
வைதேவீ! விண்ணப்பம்*
தேரணிந்த அயோத்தியர்கோன்
பெருந்தேவீ! கேட்டருளாய்*
கூரணிந்த வேல்வலவன்
குகனோடும் கங்கைதன்னில்*
சீரணிந்த தோழமை
கொண்டதும் ஓ ரடையாளம். 4

322 மானமரும் மென்னோக்கி!
வைதேவீ! விண்ணப்பம்*
கானமரும் கல்லதர்போய்க்
காடுறைந்த காலத்து*
தேனமரும் பொழிற்சாரல்*
சித்திரகூ டத்திருப்ப*
பால்மொழியாய்! பரதநம்பி
பணிந்ததும் ஓ ரடையாளம். 5

323 சித்திர கூடத்திருப்பச்
சிறுகாக்கை முலைதீண்ட*
அத்திரமே கொண்டெறிய
அனைத்துலகும் திரிந்தோடி*
வித்தகனே! இராமாவோ!
நின்னபயம்!' என்றழைப்ப*
அத்திரமே அதன்கண்ணை
அறுத்ததும் ஓ ரடையாளம். 6

324 மின்னொத்த நுண்ணிடையாய்!
மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்*
பொன்னொத்த மானொன்று
புகுந்தினிது விளையாட*
நின்னன்பின் வழிநின்று
சிலைபிடித்தெம் பிரானேக*
பின்னேஅங் கிலக்குமணன்
பிரிந்ததும் ஓ ரடையாளம். 7

325 மைத்தகுமா மலர்க்குழலாய்!
வைதேவீ! விண்ணப்பம்*
ஒத்தபுகழ் வானரக்கோன்
உடனிருந்து நினைத்தேட*
அத்தகுசீ ரயோத்தியர்கோன்
அடையாளம் இவைமொழிந்தான்*
இத்தகையால் அடையாளம்
ஈதவன்கைம் மோதிரமே. 8

326 * திக்குநிறை புகழாளன்
தீவேள்விச் சென்றநாள்*
மிக்கபெருஞ் சபைநடுவே
வில்லிறுத்தான் மோதிரங்கண்டு*
ஒக்குமா லடையாளம்,
அனுமான்! என்று உச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டு * உகந்தனளால்
மலர்க்குழலாள் சீதையுமே. 9

327 * வாராரும் முலைமடவாள்
வைதேவி தனைக்கண்டு*
சீராரும் திறல்அனுமன்
தெரிந்துரைத்த அடையாளம்*
பாராரும் புகழ்ப்புதுவைப்
பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்*
ஏராரும் வைகுந்தத்
திமையவரோ டிருப்பாரே. 10

நெறிந்த அல்லி கலக்கிய, வாரணி மான் சித்திரகூடத்து, மின் மைத்தகு திக்கு, வாராரும்-கதிர்.

4
பத்து

1. கதிராயிரம்

மாயனைக் கண்ட சுவடு உரைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(தோடி ராகம்-அட தாளம்)

328 ✻ கதிரா யிரமிரவி கலந்தெறித்
தால்ஒத்த நீள்முடியன்✻
எதிரில் பெருமை இராமனை
இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்✻
அதிரும் கழற்பொருதோள் இரணியன்
ஆகம் பிளந்து அரியாய்✻
உதிரம் அளைந்தகையோ டிருந்தானை
உள்ளவா கண்டாருளர். 1

329 நாந்தகம் சங்குதண்டு நாணொலிச்
சார்ங்கம் திருச்சக்கரம்✻
ஏந்து பெருமை இராமனை
இருக்குமிடம் நாடுதிரேல்✻
காந்தள் முகிழ்விரற் சீதைக்காகிக்
கடுஞ்சிலை சென்றிறுக்க✻
வேந்தர் தலைவன் சனகராசன்தன்
வேள்வியிற் கண்டாருளர். 2

330 கொலையானைக் கொம்புபறித்துக்
கூடலர்சேனை பொருதழிய✻
சிலையால் மராமர மெய்ததேவனைச்
சிக்கென நாடுதிரேல்✻

தலையால் குரக்கினம் தாங்கிச்சென்று
தடவரை கொண்டடைப்ப*
அலையார் கடற்கரை வீற்றிருந்தானை
அங்குத்தைக் கண்டாருளர். 3

331 தோயம் பரந்த நடுவுசூழலில்
தொல்லை வடிவுகொண்ட*
மாயக் குழவிய தனை நாடுறில்
வம்மின் சுவடுரைக்கேன்*
ஆயர் மடமகள் பின்னைக்காகி
அடல்விடை யேழினையும்*
வீயப் பொருது வியர்த்துநின்றானை
மெய்ம்மையே கண்டாருளர். 4

332 நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும்
நான்முகனும்* முறையால்
சீரேறு வாசகஞ் செய்யநின்ற
திருமாலை நாடுதிரேல்*
வாரேறு கொங்கை உருப்பிணியை
வலியப் பிடித்துக்கொண்டு
தேரேற்றி* சேனை நடுவுபோர் செய்யச்
சிக்கெனக் கண்டாருளர். 5

333 பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சிதுஞ்சப்
புணர்முலை வாய்மடுக்க
வல்லானை *மாமணி வண்ணனை
மருவுமிடம் நாடுதிரேல்*
பல்லாயிரம் பெருந்தேவி மாரொடு
பௌவம் எறிதுவரை*
எல்லாரும் சூழச்சிங் காசனத்தே
இருந்தானைக் கண்டாருளர். 6

334 வெள்ளை விளிசங்கு வெஞ்சுடர்த்திருச்
சக்கரம் ஏந்துகையன்*
உள்ள இடம்வினவில் உமக்கிறை
வம்மின் சுவடுரைக்கேன்*

வெள்ளைப் புரவிக்குரக்கு வெல்கொடித்
தேர்மிசை முன்புநின்று*
கள்ளப் படைத்துணை யாகிப் பாரதம்
கைசெய்யக் கண்டாருளர். 7

335 நாழிகை கூறிட்டுக் காத்துநின்ற
அரசர்கள் தம்முகப்பே*
நாழிகை போகப் படைபொருதவன்
தேவகி தன்சிறுவன்*
ஆழிகொண் டன்றிரவி மறைப்பச்
சயத்திர தன்தலையை*
பாழி லுருளப் படை பொருதவன்
பக்கமே கண்டாருளர். 8

336 மண்ணும் மலையும் மறிகடல்களும்
மற்றும் யாவுமெல்லாம்*
திண்ணம் விழுங்கியுமிழ்ந்த தேவனைச்
சிக்கென நாடுதிரேல்*
எண்ணற் கரியதோர் ஏனமாகி
இருநிலம் புக்கிடந்து*
வண்ணக் கருங்குழல் மாதரோடு
மணந்தானைக் கண்டாருளர். 9

337 * கரிய முகில்புரை மேனிமாயனைக்
கண்ட சுவடுரைத்து*
புரவி முகஞ்செய்து செந்நெலோங்கி
விளைகழ னிப்புதுவை*
திருவிற்பொலி மறைவாணன் பட்டர்பிரான்
சொன்ன மாலைபத்தும்*
பரவு மனமுடைப் பத்தருள்ளார்
பரமனடி சேர்வர்களே. 10

கதிர் நாந்தகம் கொலை, தோயம் நீரேறு பொல்லா, வெள்ளை நாழிகை மண்ணும், கரிய - அலம்பா.

2. அலம்பாவெருட்டா

திருமாலிருஞ்சோலைச் சிறப்பு

கலிநிலைத்துறை

(அடாணு ராகம் - ஜம்பை தாளம்)

338 * அலம்பா வெருட்டாக் கொன்று திரியும் அரக்கரை*
குலம்பாழ் படுத்துக் குலவிளக் காய்நின்ற கோன்மலை*
சிலம்பார்க்க வந்து தெய்வ மகளிர்கள் ஆடும்சீர்*
சுலம்பாறு பாயும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே. 1

339 வல்லாளன் தோளும் வாளரக்கன் முடியும்* தங்கை
பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித் தான்பொருந் தும்மலை*
எல்லா விடத்திலும் எங்கும் பரந்துபல் லாண்டொலி*
செல்லா நிற்கும் சீர்தென் திருமாலிருஞ் சோலையே. 2

340 தக்கார்மிக் கார்களைச் சஞ்சலஞ் செய்யும் சலவரை*
தெக்கா நெறியே போக்குவிக்கும் செல்வன் பொன்மலை*
எக்கால மும்சென்று சேவித் திருக்கும் அடியரை*
அக்கான் நெறியை மாற்றும் கணமாலிருஞ் சோலையே. 3

341 ஆனுயர் கூடி அமைத்த விழவை* அமரர்தம்
கோனார்க் கொழியக் கோவர்த் தனத்துச்செய் தான்மலை*
வானாட்டில்நின்று மாமலர்க் கற்பகத் தொத்திழி*
தேனாறு பாயும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே. 4

342 ஒருவா ரணம்பணி கொண்டவன் பொய்கையில் கஞ்சன்தன்*
ஒருவா ரணம்உயி ருண்டவன் சென்றுறை;யும்மலை*
கருவா ரணம்தன் பிடிதுறந் தோடக்* கடல்வண்ணன்
திருவாணை கூறத் திரியும்தண் மாலிருஞ் சோலையே. 5

343 ஏவிற்றுச் செய்வான் ஏன்றெதிர்ந்து வந்த மல்லரை*
சாவத் தகர்த்த சாந்தணி தோள்சதுரன்மலை*
ஆவத் தனமென் றமரர் களும்நன் முனிவரும்*
சேவித் திருக்கும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே, 6

344 மன்னர் மறுக மைத்துனன் மார்க்கொரு தேரின்மேல்*
முன்னங்கு நின்று மோழை யெழுவித்தவன்மலை*
கொன்னவில் கூர்வேற் கோனெடு மாறன்தென்கூடற்கோன்*
தென்னன்கொண் டாடும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே.7

345 குறுகாத மன்னரைக் கூடு கலக்கி* வெங்கானிடைச்
சிறுகால் நெறியே போக்குவிக் கும்செல்வன் பொன்மலை*
அறுகால் வரிவண்டுகள் ஆயிரநாமஞ் சொல்லி*
சிறுகாலைப் பாடும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே. 8

346 சிந்தப் புடைத்துச் செங்குருதி கொண்டு* பூதங்கள்
அந்திப் பலிகொடுத் தாவத் தனஞ்செய் யப்பன்மலை*
இந்திர கோபங்கள் எம்பெரு மான்கனி வாயொப்பான்*
சிந்தும் புறவில் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே. 9

347 எட்டுத் திசையும் எண்ணிறந்தபெருந் தேவிமார்*
விட்டு விளங்க வீற் றிருந்த விமலன்மலை*
பட்டிப் பிடிகள் பகடுரிஞ்சிச் சென்று *மாலைவாய்த்
தெட்டித் திளைக்கும் தென்திரு மாலிருஞ் சோலையே. 10

348 * மருதப் பொழிலணி மாலிருஞ் சோலை மலைதன்னை*
கருதி யுறைகின்ற கார்க்கடல் வண்ணன் அம் மான்தன்னை*
விரதம்கொண் டேத்தும் வில்லிபுத்தூர்விட்டு சித்தன்சொல்*
கருதி யுரைப்பவர் கண்ணன் கழலிணை காண்பார்களே. 11

அலம்பா வல்லாளன் தக்கார், ஆனுயர் ஒரு ஏவிற்று, மன்னர் குறுகாத சிந்த, எட்டு மருத-உருப்பிணி.

3. உருப்பிணிநங்கை

திருமாலிருஞ் சோலையின் மாட்சி

கலிநிலைத்துறை
(ஸஹாநா ராகம்-ரூபக தாளம்)

349 * உருப்பிணி நங்கைதன்னை
மீட்பான் தொடர்ந் தோடிச்சென்ற*
உருப்பனை யோட்டிக்கொண்டிட்
டுறைத்திட்ட உரைப்பன் மலை*
பொருப்பிடைக் கொன்றைநின்று
முறியாழியுங் காசுங்கொண்டு*
விருப்பொடு பொன்வழங்கும்
வியன்மாலிருஞ் சோலையதே. 1

350 கஞ்சனும் காளியனும்
களிறும்மரு தும்எருதும்*
வஞ்சனை யில்மடிய
வளர்ந்தமணி வண்ணன்மலை*
நஞ்சுமிழ் நாகம்எழுந்
தணவிநளிர் மாமதியை*
செஞ்சுடர் நாவளைக்கும்
திருமாலிருஞ் சோலையதே. 2

351 மன்னு நரகன்தன்னைச்
சூழ்போகி வளைத்தெறிந்து*
கன்னி மகளிர்தம்மைக்
கவர்ந்தகடல் வண்ணன்மலை*
புன்னை செருந்தியொடு
புனவேங்கையும் கோங்கும்நின்று*
பொன்னரி மாலைகள்சூழ்
பொழில்மாலிருஞ் சோலையதே. 3

352 மாவலி தன்னுடைய
மகன்வாணன் மகளிருந்த*
காவலைக் கட்டழித்த
தனிக்காளை கருதும்மலை*
கோவலர் கோவிந்தனைக்
குறமாதர்கள் * பண்குறிஞ்சிப்
பாவொலி பாடிநடம்
பயில்மாலிருஞ் சோலையதே. 4

353 * பலபல நாழஞ்சொல்லிப்
பழித்தசிசு பாலன்றன்னை*
அலவலை மைதவிர்த்த
அழகன்அலங் காரன்மலை*
குலமலை கோலமலை
குளிர்மாமலை கொற்றமலை*
நிலமலை நீண்டமலை:
திருமாலிருஞ் சோலையதே. 5

354 பாண்டவர் தம்முடைய
பாஞ்சாலி மறுக்கமெல்லாம்*
ஆண்டங்கு நூற்றுவர்தம்
பெண்டிர்மேல்வைத்த அப்பன்மலை*
பாண் தகு வண்டினங்கள்
பண்கள்பாடி மதுப்பருக*
தோண்டல் உடையமலை:
தொல்லைமாலிருஞ் சோலையதே. 6

355 கனங்குழை யாள்பொருட்டாக்
கணைபாரித்து * அரக்கர்தங்கள்
இனம்கழு வேற்றுவித்த
எழில்தோளெம் இராமன்மலை*
கனங்கொழி தெள்ளருவி
வந்துசூழ்ந்தகல் ஞாலமெல்லாம்*
இனங்குழு வாடும்மலை:
எழில்மாலிருஞ் சோலையதே. 7

356 எரிசித றும்சரத்தால்
இலங்கையினை* தன்னுடைய
வரிசிலை வாயிற்பெய்து
வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்துகந்த*
அரையன் அமரும்மலை
அமரரொடு கோனும்சென்று*
திரிசுடர் சூழும்மலை;
திருமாலிருஞ் சோலையதே. 8

357 கோட்டுமண் கொண்டிடந்து
குடங்கையில்மண் கொண்டளந்து*
மீட்டும துண்டுமிழ்ந்து
விளையாடும் விமலன்மலை*
ஈட்டிய பல்பொருள்கள்
எம்பிரானுக் கடியுறையென்று*
ஓட்டருந்தண் சிலம்பா
றுடைமாலிருஞ் சோலையதே. 9

358 * ஆயிரம் தோள்பரப்பி முடியாயிர மின்னிலக*
ஆயிரம் பைந்தலைய அனந்தசயன ஞளும்மலை*
ஆயிரம் ஆறுகளும் சுனைகள்பல வாயிரமும்*
ஆயிரம் பூம்பொழிலும் உடை மாலிருஞ் சோலையதே. 10

359 * மாலிருஞ் சோலையென்னும் மலையையுடை யமலையை*
நாலிரு மூர்த்தி தன்னை நால்வேதக் கடலமுதை*
மேலிருங் கற்பகத்தை வேதாந்த விழுப்பொருளின்*
மேலிருந்த விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனனே. 11

உருப்பிணி கஞ்சன் மன்னு, மாவலி பலபல பாண்டவர், கனம் எரி கோட்டு, ஆயிரம் மாலிருஞ்சோலை - நாவகாரியம்.

4. நாவகாரியம்

திருக்கோட்டியூர்ச் சிறப்பு

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
(நாதநாமக்கிரியை ராகம்-அட தாளம்)

360 ✻ நாவகாரியம் சொல்லிலாதவர்
நாடொறும்விருந் தோம்புவார்✻
தேவகாரியம் செய்துவேதம்
பயின்றுவாழ்திருக் கோட்டியூர்✻
மூவர்காரிய மும்திருத்தும்
முதல்வனைச்சிந்தி யாத✻ அப்
பாவகாரிக ளைப்படைத்தவன்
எங்ஙனம்படைத் தான்கொலோ! 1

361 குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக்
குருக்களுக்கனு கூலராய்✻
செற்றமொன்றும் இலாதவண்கையி-
னார்கள்வாழ்திருக் கோட்டியூர்✻
துற்றியேழுல குண்டதூமணி
வண்ணன் தன்னைத் தொழாதவர்✻
பெற்றதாயார் வயிற்றினைப்பெரு
நோய்செய்வான்பிறந் தார்களே. 2

362 வண்ணநன்மணி யும்மரகத
மும்அழுத்தி நிழலெழும்
திண்ணைசூழ்✻ திருக் கோட்டியூர்த் திரு
மாலவன் திரு நாமங்கள்✻
எண்ணக்கண்ட விரல்களால்இறைப்
பொழுதுமெண்ணகி லாதுபோய்✻
உண்ணக்கண்டதம் ஊத்தைவாய்க்குக்
கவளம் உந்துகின்றார்களே. 3

363 உரகமெல்லணை யான்கையிலுறை
சங்கம்போல்மட அன்னங்கள்*
நிரைகணம்பரந் தேறும்செங்கம-
லவயல் திருக்கோட்டியூர்*
நரகநாசனைநாவிற்கொண்டழை-
யாதமானிட சாதியர்*
பருகுநீரும் உடுக்கும்கூறையும்
பாவஞ்செய்தன தாங்கொலோ! 4

364 ஆமையின்முது கத்திடைக்குதி
கொண்டுதூமலர் சாடிப்போய்*
தீமைசெய்திள வாளைகள்விளை-
யாடுநீர்த்திருக் கோட்டியூர்*
நேமிசேர்தடங் கையினானை
நினைப்பிலாவலி நெஞ்சுடை*
பூமிபாரங்க ளுண்ணுஞ்சோற்றினை
வாங்கிப்புல்லைத் திணிமினே. 5

365 பூதமைந்தொடு வேள்வியைந்து
புலன்களைந்து பொறிகளால்*
ஏதமொன்றும் இலாதவண்கையி
னார்கள்வாழ்திருக் கோட்டியூர்*
நாதனைநர சிங்கனை நவின்-
றேத்துவார்கள் உழக்கிய*
பாததூளி படுதலால்இவ்
வுலகம்பாக்கியம் செய்ததே. 6

366 குருந்தமொன்றொசித் தானொடும்சென்று
கூடியாடி விழாச்செய்து*
திருந்துநான்மறை யோர்இராப்பகல்
ஏத்திவாழ்திருக் கோட்டியூர்*
கருந்தடமுகில் வண்ணனைக்கடைக்
கொண்டுகைதொழும் பத்தர்கள்*
இருந்தவூரில் இருக்கும்மானிடர்
எத்தவங்கள்செய் தார்கொலோ! 7

367 நளிர்ந்தசீலன் நயாசலன் அபி-
மானதுங்கனை * நாடொறும்
தெளிந்தசெல்வனைச் சேவகங்கொண்ட
செங்கண்மால்திருக் கோட்டியூர்*
குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தன்குணம்
பாடுவாருள்ள நாட்டினுள்*
விளைந்ததானிய மும்இராக்கதர்
மீதுகொள்ளகி லார்களே. 8

368 கொம்பினார்பொழில் வாய்க்குயிலினம்
கோவிந்தன்குணம் பாடுசீர்*
செம்பொனார்மதிள் சூழ்செழுங்கழ-
னியுடைத்திருக் கோட்டியூர்*
நம்பனைநர சிங்கனைநவின்-
றேத்துவார்களைக் கண்டக்கால்*
எம்பிரான்தன் சின்னங்கள்இவர்
இவரென்றாசைகள் தீர்வனே. 9

369 காசின்வாய்க்கரம் விற்கிலும்கர-
வாதுமாற்றிலி சோறிட்டு*
தேசவார்த்தைப டைக்கும்வண்கையி-
னார்கள்வாழ்திருக் கோட்டியூர்*
கேசவா!புரு டோத்தமா!கிளர்
சோதியாய்!குற ளா! என்று*
பேசுவார்அடி யார்கள் எந்தம்மை
விற்கவும் பெறுவார்களே. 10

370 * சீதநீர்புடை சூழ்செழுங்கழ-
னியுடைத்திருக் கோட்டியூர்*
ஆதியானடி யாரையும்அடி-
மையின்றித்திரி வாரையும்*
கோதில்பட்டர் பிரான்குளிர்புது-
வைமன்விட்டுசித்தன்சொல்*
ஏதமின்றிஉரைப்பவர்கள்
இருடீகேசனுக் காளரே. 11

நாவ குற்றம் வண்ணம், உரகம் ஆமை பூதம், குருந்தம் நளிர்ந்த கொம்பின், காசின் சீதநீர் - ஆசை.

5.ஆசைவாய்

எல்லையில் மாயனை ஏத்தும் பேறு

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்)

371 * ஆசை வாய்ச்சென்ற சிந்தைய ராகி
அன்னை யத்தன்என் புத்திரர் பூமி*
வாச வார்குழ லாளென்று மயங்கி
மாளும் எல்லைக்கண், வாய்திற வாதே*
கேச வா!புரு டோத்தமா! என்றும்
கேழலாகிய கேடிலீ யென்றும்*
பேசு வாரவர் எய்தும் பெருமை
பேசு வான்புகில் நம்பர் மன்றே. 1

372 சீயி னுல் செறிந் தேறிய புண்மேல்
செற்ற லேறிக் குழம்பிருந்து* எங்கும்
ஈயி னுல்அரிப் புண்டு மயங்கி
எல்லை வாய்சென்று சேர்வதன் முன்னம்*
வாயி னுல்நமோ நாரணு வென்று
மத்த கத்திடைக் கைகளைக் கூப்பிப்*
போயினுல் பின்னை* இத்திசைக் கென்றும்
பிணைகொ டுக்கிலும் போதவொட் டாரே. 2

373 சோர்வி னுல்பொருள் வைத்ததுண் டாகில்
சொல்லு சொல்லென்று சுற்று மிருந்து*
ஆர்வி னுவிலும் வாய்திற வாதே
அந்த கால மடைவதன் முன்னம்*
மார்வ மென்பதோர் கோயில் அமைத்து
மாத வன்என்னும் தெய்வத்தை நாட்டி*
ஆர்வம் என்பதோர் பூவிட வல்லார்க்
கறவ தண்டத்தில் உய்யலு மாமே. 3

374 மேலெ ழுந்ததோர் வாயுக் கிளர்ந்து
மேல்மி டற்றினை யுள்ளெழ வாங்கி*
காலும் கையும் விதிர்விதிர்த் தேறிக்
கண்ணுறக்கம தாவதன் முன்னம்*
மூல மாகிய ஒற்றை யெழுத்தை
மூன்று மாத்திரை யுள்ளெழ வாங்கி*
வேலை வண்ணனை மேவுதி ராகில்
விண்ணகத்தினில் மேவலு மாமே. 4

375 மடிவழிவந்து நீர்புலன் சோர
வாயி லட்டிய கஞ்சியும் மீண்டே*
கடைவழிவாரக் கண்ட மடைப்பக்
கண்ணு றக்கம தாவதன் முன்னம்*
தொடைவழிஉம்மை நாய்கள் கவரா;
குலத் தால்உம்மைப் பாய்வதுஞ் செய்யார்*
இடைவழியில்நீர் கூறையு மிழவீர்;
இருடீ கேசனென் றேத்த வல்லீரே. 5

376 அங்கம் விட்டவை யைந்து மகற்றி
ஆவி மூக்கினில் சோதித்த பின்னை*
சங்கம் விட்டவர் கையை மறித்துப்
பைய வேதலை சாய்ப்பதன் முன்னம்*
வங்கம் விட்டுல வும்கடற்பள்ளி
மாய னைமது சூதனை மார்பில்
தங்க விட்டுவைத்து* ஆவதோர் கருமம்
சாதிப் பார்க்கென்றுஞ் சாதிக்க லாமே. 6

377 தென்ன வன்தமர் செப்ப மிலாதார்
சே வதக்குவார் போலப் புகுந்து*
பின்னும் வன்கயிற் றால்பிணித் தெற்றிப்
பின்முன் னாக இழுப்பதன் முன்னம்*
இன்ன வன்இனை யானென்று சொல்லி
எண்ணி யுள்ளத் திருளற நோக்கி*
மன்ன வன்மது சூதன னென்பார்
வான கத்துமன் றாடிகள் தாமே. 7

378 கூடிக் கூடிஉற் ருர்க ளிருந்து
குற்றம் நிற்கநற் றங்கள் பறைந்து*
பாடிப் பாடியோர் பாடையி லிட்டு
நரிப்ப டைக்கொரு பாகுடம் போலே*
கோடிமூடி யெடுப்பதன் முன்னம்
கௌத்து வம்உடைக்கோவிந்தனேடு*
கூடி யாடிய வுள்ளத்த ராஞல்
குறிப்பி டங்கடந் துய்யலு மாமே. 8

379 வா யொருபக்கம் வாங்கி வலிப்ப
வார்ந்த நீர்க்குழிக் கண்கள் மிழற்ற*
தா யொருபக்கம் தந்தை யொருபக்கம்
தார மும் ஒரு பக்க மலற்ற*
தீ யொருபக்கஞ் சேர்வதன் முன்னம்
செங்கண் மாலொடும் சிக்கெனச் சுற்ற-
மாய்* ஒருபக்கம் நிற்கவல் லாருக்-
கரவ தண்டத்தி லுய்யலு மாமே. 9

380 * செத்துப் போவதோர் போது நினைந்து
செய்யும் செய்கைகள் தேவ பிரான்மேல்*
பத்த ராயிறந் தார்பெறும் பேற்றைப்
பாழித் தோள்விட்டு சித்தன்புத் தூர்க்கோன்*
சித்தம் நன்கொருங் கித்திரு மாலைச்
செய்த மாலை யிவைபத்தும் வல்லார்*
சித்தம் நன்கொருங் கித்திரு மால்மேல்
சென்ற சிந்தை பெறுவர் தாமே. 10

ஆசை சீ சோர்வு, மேல் மடி அங்கம், தென்னவன் கூடி வாய், செத்து-காசு.

6. காசும் கறையுடை

நாரணநாமம் தந்தமார்க்கு இடுநலம்

கலிநிலைத்துறை
(மோஹந ராகம்-ரூபக தாளம்)

381 * காசும் கறையுடைக் கூறைக்கும் அங்கோர் கற்றைக்கும்
ஆசையி னால்* அங்கவத்தப் பேரிடும் ஆதர்காள்! *
கேசவன் பேரிட்டு நீங்கள் தேனித் திருமினோ *
நாயகன் நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 1

382 அங்கொரு கூறை யரைக் குடுப்பத னாசையால்*
மங்கிய மானிட சாதியின் பேரிடும் ஆதர்காள்! *
செங்கண் நெடுமால்! சிரீதரா! வென்றழைத்தக்கால்*
நங்கைகாள்! நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 2

383 உச்சியில் எண்ணெயும் சுட்டியும் வளையும் உகந்து*
எச்சம் பொலிந்தீர்காள்! என்செய்வான் பிறர்பேரிட்டீர்?*
பிச்சைபுக் காகிலும் எம்பிரான் திருநாமமே
நச்சுமின்* நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 3

384 மானிட சாதியில் தோன்றிற்றோர் மானிட சாதியை*
மானிட சாதியின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை*
வானுடை மாதவா! கோவிந் தா! என் றழைத்தக்கால்*
நானுடை நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 4

385 மலமுடை யூத்தையில் தோன்றிற் றோர்மல வூத்தையை*
மலமுடை யூத்தையின் பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை*
குலமுடைக் கோவிந்தா! கோவிந்தா! என்றழைத்தக்கால்*
நலமுடை நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 5

386 நாடும் நகரும் அறிய மானிடப் பேரிட்டு*
கூடி யழுங்கிக் குழியில் வீழ்ந்து வழுக்காதே*
சாடிறப் பாய்ந்த தலைவா! தாமோ தரா!வென்று
நாடுமின்* நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 6

387 மண்ணிற் பிறந்து மண்ணாகும் மானிடப் பேரிட்டு* அங்கு
எண்ணமொன் றின்றி யிருக்கு மேழை மனிசர்காள்!*
கண்ணுக் கினிய கருமுகில் வண்ணன் நாமமே
நண்ணுமின்* நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 7

388 நம்பி பிம்பியென்று நாட்டு மானிடப் பேரிட்டால்*
நம்பும் பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளில் அழுங்கிப்போம்*
செம்பெருந் தாமரைக் கண்ணன் பேரிட் டழைத்தக்கால்*
நம்பிகாள்! நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 8

389 ஊத்தைக் குழியில் அமுதம் பாய்வது போல்* உங்கள்
மூத்திரப் பிள்ளையை என் முகில் வண்ணன் பேரிட்டு*
கோத்துக் குழைத்துக் குணால மாடித் திரிமினோ*
நாத்தகு நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். 9

390 * சீரணி மால்திரு நாம மேயிடத் தேற்றிய*
வீரணி தொல்புகழ் விட்டு சித்தன் விரித்த*
ஓரணி யொண்டமிழ் ஒன்பதோ டொன்றும் வல்லவர்*
பேரணி வைகுந்தத் தென்றும் பேணி யிருப்பரே. 10

காசும் அங்கொரு உச்சி, மானிட மலம் நாடு, மண் நம்பி ஊத்தை, சீரணி-தங்கை.

7. தங்கையை மூக்கும்

கங்கைக் கரையின் கண்டமென்னுந்திருப்பதி

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(அடாணு ராகம் - அட தாளம்)

391 ✻ தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும்
தடிந்தஎம் தாச ரதீபோய்✻
எங்கும்தன் புகழா விருந்தர சாண்ட
எம்புரு டோத்தமன் இருக்கை✻
கங்கைகங்கையென்ற வாசகத் தாலே
கடுவினை களைந்திடகிற்கும்✻
கங்கையின் கரைமேல் கைதொழ நின்ற
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 1

392 சலம்பொதி யுடம்பின் தழலுமிழ் பேழ்வாய்ச்
சந்திரன் வெங்கதி ரஞ்ச✻
மலர்ந்தெழுந் தணவி மணிவண்ண வுருவின்
மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு✻
நலந்திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும்
நாரணன் பாதத்து ழாயும்✻
கலந்திழி புனலால் புகாபடு கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 2

393 அதிர்முக முடைய வலம்புரி குமிழ்த்தி
அழலுமி ழாழிகொண் டெறிந்து ✻ அங்கு
எதிர்முக அசுரர் தலைகளை யிடறும்
எம்புரு டோத்தமன் இருக்கை✻
சதுமுகன் கையிற் சதுப்புயன் தாளிற்
சங்கரன் சடையினில் தங்கி✻
கதிர்முக மணிகொண் டிழிபுனல் கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 3

394 இமையவர் இறுமாந் திருந்தர சாள
ஏற்றுவந் தெதிர்பொரு சேனை*
நம்புரம் நணுக நாந்தகம் விசிறும்
நம்புரு டோத்தமன் நகர்தான்*
இமவந்தந் தொடங்கி யிருங்கட லளவும்
இருகரை யுலகிரைத் தாட*
கமையுடைப் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 4

395 உழுவதோர் படையும் உலக்கையும் வில்லும்
ஒண்சுட ராழியும் சங்கும்*
மழுவொடு வாளும் படைக்கல முடைய
மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு*
எழுமையுங் கூடி யீண்டிய பாவம்
இறைப்பொழு தளவினி லெல்லாம்*
கழுவிடும் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 5

396 தலைப்பெய்து குமுறிச் சலம்பொதி மேகம்
சலசல பொழிந்திடக் கண்டு*
மலைப்பெருங் குடையால் மறைத்தவன் மதுரை
மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு*
அலைப்புடைத் திரைவா யருந்தவ முனிவர்
அவபிர தம்குடைந் தாட*
கலப்பைகள் கொழிக்கும் கங்கையின் கரைமேல்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 6

397 விற்பிடித் திறுத்து வேழத்தை முருக்கி
மேலிருந் தவன் தலை சாடி*
மற்பொரு தெழப்பாய்ந் தரையனை யுதைத்த
மால்புரு டோத்தமன் வாழ்வு*
அற்புத முடைஐ ராவத மதமும்
அவரிளம் படியரொண் சாந்தும்*
கற்பக மலரும் கலந்திழி கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 7

398 திரைபொரு கடல்சூழ் திண்மதில் துவரை
வேந்துதன் மைத்துனன் மார்க்காய்*
அரசினை யவிய வரசினை யருளும்
அரிபுரு டோத்தம னமர்வு*
நிரைநிரை யாக நெடியன யூபம்
நிரந்தர மொழுக்குவிட்டு* இரண்டு
கரைபுரை வேள்விப் புகைகமழ் கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 8

399 * வடதிசை மதுரை சாளக்கி ராமம்
வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி*
இடமுடை வதரி யிடவகை யுடைய
எம்புரு டோத்தம னிருக்கை*
தடவரை யதிரத் தரணிவிண் டிடியத்
தலைப்பற்றிக் கரைமரஞ் சாடி*
கடலினைக் கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைக்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 9

400 * மூன்றெழுத் ததனை மூன்றெழுத் ததனால்
மூன்றெழுத் தாக்கி* மூன் றெழுத்தை
ஏன்றுகொண் டிருப்பார்க் கிரக்கநன் குடைய
எம்புரு டோத்தம னிருக்கை*
மூன்றடி நிமிர்த்து மூன்றினில் தோன்றி
மூன்றினில் மூன்றுரு வானன்*
கான்தடம் பொழில்சூழ் கங்கையின் கரைமேல்
கண்டமென் னும்கடி நகரே. 10

401 * பொங்கொலி கங்கைக் கரைமலி கண்டத்
துறைபுரு டோத்தம னடிமேல்*
வெங்கலி நலியா வில்லிபுத் தூர்க்கோன்
விட்டுசித் தன்விருப் புற்று*
தங்கிய அன்பால் செய்தமிழ் மாலை
தங்கிய நாவுடை யார்க்கு*
கங்கையில் திருமால் கழலிணைக் கீழே
குளித்திருந் தகணக் காமே. 11

தங்கை சலம் அதிர், இமையவர் உழு தலை வில் திரை வடதிசை, மூன்று பொங்கு-மாதவத்தோன்.

8. மாதவத்தோன்

திருவரங்கத் திருப்பதி

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்)

402 * மாதவத்தோன் புத்திரன்போய்
மறிகடல்வாய் மாண்டானை*
ஓதுவித்த தக்கணையா
உருவுருவே கொடுத்தானூர்
தோதவத்தித் தூய்மறையோர்
துறைபடியத் துளும்பியெங்கும்*
போதில்வைத்த தேன்சொரியும்
புனலரங்க மென்பதுவே. 1

403 பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த
பிள்ளைகளை நால்வரையும்*
இறைப்பொழுதில் கொணர்ந்துகொடுத்
தொருப்படுத்த வுறைப்பனூர்*
மறைப்பெருந்தீ வளர்த்திருப்பார்
வருவிருந்தை யளித்திருப்பார்*
சிறப்புடைய மறையவர்வாழ்
திருவரங்க மென்பதுவே. 2

404 மருமகன் தன் சந்ததியை
உயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார்*
உருமகத்தே வீழாமே
குருமுகமாய்க் காத்தானூர்*
திருமுகமாய்ச் செங்கமலம்
திருநிறமாய்க் கருங்குவளை*
பொருமுகமாய் நின்றலரும்
புனலரங்க மென்பதுவே. 3

405 கூன்தொழுத்தை சிதகுரைப்பக்
கொடியவள்வாய்க் கடியசொற்கேட்டு*
ஈன்றெடுத்த தாயரையும்
இராச்சியமும் ஆங்கொழிய*
கான்தொடுத்த நெறிபோகிக்
கண்டகரைக் களைந்தானூர்*
தேன்தொடுத்த மலர்ச்சோலைத்
திருவரங்க மென்பதுவே. 4

406 பெருவரங்கள் அவைபற்றிப்
பிழக்குடைய இராவணனை*
உருவரங்கப் பொருதழித்திவ்
உலகினைக்கண் பெறுத்தானூர்*
குரவரும்பக் கோங்கலரக்
குயில்கூவும் குளிர்பொழில்சூழ்*
திருவரங்கம் என்பதுவே
என்திருமால் சேர்விடமே. 5

407 கீழுலகில்அசுரர்களைக்
கிழங்கிருந்து கிளராமே*
ஆழிவிடுத் தவருடைய
கருவழித்த அழிப்பனூர்*
தாழைமட லூடுரிஞ்சித்
தவளவண்ணப் பொடியணிந்து*
யாழினிசை வண்டினங்கள்
ஆளம்வைக்கு மரங்கமே. 6

408 கொழுப்புடைய செழுங்குருதி
கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறியப்*
பிழக்குடைய அசுரர்களைப்
பிணம்படுத்த பெருமானூர்*
தழுப்பரிய சந்தனங்கள்
தடவரைவாய் ஈர்த்துக்கொண்டு*
தெழிப்புடைய காவிரிவந்
தடிதொழும்சீ ரரங்கமே. 7

409 வல்லெயிற்றுக் கேழலுமாய்
வாளெயிற்றுச் சீயமுமாய்*
எல்லையில்லாத் தரணியையும்
அவுணனையும் இடந்தானூர்*
எல்லியம்போ திருஞ்சிறைவண்
டெம்பெருமான் குணம்பாடி*
மல்லிகைவெண சங்கூதும்
மதில்அரங்க மென்பதுவே. 8

410 குன்றுடு கொழுமுகில்போல்
குவளைகள்போல் குரைகடல்போல்*
நின்றுடு கணமயில்போல்
நிறமுடைய நெடுமாலூர்*
குன்றூடு பொழில் நுழைந்து
கொடியிடையார் முலையணவி*
மன்றூடு தென்றலுலாம்
மதிலரங்க மென்பதுவே. 9

411 * பருவரங்க ளவைபற்றிப்
படையாலித் தெழுந்தானை*
செருவரங்கப் பொருதழித்த
திருவாளன் திருப்பதிமேல்*
திருவரங்கத் தமிழ்மாலை
விட்டுசித்தன் விரித்தனகொண்டு*
இருவரங்க மெரித்தானை
ஏத்தவல்லா ரடியோமே. 10

மாதவத்தோன் பிறப்பு மருமகன், கூன் பெரு கீழ், கொழுப்பு
வல்லெயிற்று குன்று, பரு-மரவடி.

9. மரவடியை

திருவரங்கத் திருப்பதி - 2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(தோடி ராகம்-ஆதி தாளம்)

412 * மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம்
வைத்துப்போய் வானோர் வாழ*
செருவுடைய திசைக்கருமம் திருத்திவந்
துலகாண்ட திருமால் கோயில்*
திருவடிதன் திருவுருவும் திருமங்கை
மலர்கண்ணும் காட்டி நின்று*
உருவுடைய மலர்நீலம் காற்ருட்ட
ஓசலிக்கும் ஒளியரங்கமே. 1

413 * தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையா
ளாகிலும் சிதகு ரைக்குமேல்*
என்னடியார் அதுசெய்யார் செய்தாரேல்
நன்றுசெய்தா ரென்பர் போலும்*
மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்
திசைநோக்கி மலர்க்கண் வைத்த*
என்னுடைய திருவரங்கற் கன்றியும்
மற்ருெருவர்க் காளா வரே? 2

414 கருளுடைய பொழில்மருதும் கதக்களிறும்
பிலம்பனையும் கடிய மாவும்*
உருளுடைய சகடரையும் மல்லரையும்
உடையவிட் டோசை கேட்டான்*
இருளகற்றும் எறிகதிரோன் மண்டலத்தூ
டேற்றிவைத் தேணி வாங்கி*
அருள்கொடுத்திட் டடியவரை யாட்கொள்வான்
அமரும் ஊர்அணிய ரங்கமே: 3

415 பதினாறும் ஆயிரவர் தேவிமார்
பணிசெய்ய* துவரை யென்னும்
அதில்நா யகராகி வீற்றிருந்த
மணவாளர் மன்னுகோயில்*
புதுநாண் மலர்க்கமல மெம்பெருமான்
பொன்வயிற்றிற் பூவே போல்வான்*
பொதுநா யகம்பாவித் திருமாந்து
பொன்சாய்க்கும் புன லரங்கமே: 4

416 ஆமையாய்க் கங்கையாய் ஆழ்கடலாய்
அவனியாய் அருவ ரைகளாய்*
நான்முகனாய் நான்மறையாய் வேள்வியாய்த்
தக்கணையாய்த் தானு மானான்*
சேமமுடை நாரதனார் சென்றுசென்று
துதித்திறைஞ்சக் கிடந்தான் கோயில்*
பூமருவிப் புள்ளினங்கள் புள்ளரையன்
புகழ்குழறும் புனல ரங்கமே. 5

417 மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்
தவர்களையே மன்ன ராக்கி*
உத்தரைதன் சிறுவனையு முயக்கொண்ட
உயிராள னுறையும் கோயில்*
பத்தர்களும் பகவர்களும் பழமொழிவாய்
முனிவர்களும் பரந்த நாடும்*
சித்தர்களும் தொழுதிறைஞ்சத் திசைவிளக்காய்
நிற்கின்ற திருவரங்கமே. 6

418 குறட்பிரம சாரியாய் மாவலியைக்
குறும்பதக்கி யரசு வாங்கி*
இறைப்பொழுதில் பாதாளம் கலவிருக்கை
கொடுத்துகந்த எம்மான் கோயில்*
எறிப்புடைய மணிவரைமேல் இளஞாயி
றெழுந்தாற்போல் அரவ ணையின்வாய்*
சிறப்புடைய பணங்கள்மிசைச் செழுமணிகள்
விட்டெறிக்கும் திருவ ரங்கமே. 7

419 உரம்பற்றி யிரணியனை யுகிர்நுதியால்
ஒள்ளியமார் புறைக்க வூன்றி*
சிரம்பற்றி முடியிடியக் கண்பிதுங்க
வாயலறத் தெழித்தான் கோயில்*
உரம்பெற்ற மலர்க்கமல முலகளந்த
சேவடிபோ லுயர்ந்து காட்ட*
வரம்புற்ற கதிர்ச்செந்நெல் தாள்சாய்த்துத்
தலைவணக்கும் தண்ண ரங்கமே. 8

420 தேவுடைய மீனமாய் ஆமையாய்
ஏனமா யரியாய்க் குறளாய்*
மூவுருவில் இராமனாய்க் கண்ணனாய்க்
கற்கியாய் முடிப்பான் கோயில்*
சேவலொடு பெடையன்னம் செங்கமல
மலரேறி யூச லாடி*
பூவணைமேல் துதைந்தெழுசெம் பொடியாடி
விளையாடும் புனல ரங்கமே. 9

421 செருவாளன் புள்ளாளன் மண்ணாளன்
செருச்செய்யும் நாந்தக மென்னும்
ஒருவாளன்* மறையாள னோடாத
படையாளன் விழுக்கை யாளன்*
இரவாளன் பகலாள னெனையாளன்
ஏழுலகப் பெரும்புர வாளன்*
திருவாளன் இனிதாகத் திருக்கண்கள்
வளர்கின்ற திருவ ரங்கமே. 10

422 * கைந்நாகத் திடர்கடிந்த கனலாழிப்
படையுடையான் கருதும் கோயில்*
தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற
திருவரங்கத் திருப்ப தியின்மேல்*
மெய்ந்நாவன் மெய்யடியான் விட்டுசித்தன்
விரித்ததமி முரைக்க வல்லார்*
எஞ்ஞான்றும் எம்பெருமா னிணையடிக்கீழ்
இணைபிரியா திருப்பர் தாமே. 11

மரவடி தன் கருள், பதினாறு ஆமை மைத்துனன்மார், குறள் உரம்
தேவு, செரு கைந்நாகத்-துப்பு.

10. துப்புடையாரை

அரவணைப்பள்ளிகொள் அரங்கனைப் போற்றல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(ஆரபி ராகம் - ஆதி தாளம்)

423 * துப்புடை யாரை யடைவ தெல்லாம்
சோர்விடத் துத்துணை யாவரென்றே*
ஒப்பிலேன் ஆகிலும் நின்ன டைந்தேன்
ஆனைக்கு நீயருள் செய்தமையால்*
எய்ப்பென்னை வந்து நலியும் போதங்
கேதும்நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன்*
அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே! 1

424 சாமிடத் தென்னைக் குறிக்கொள் கண்டாய்
சங்கொடு சக்கர மேந்தி னே!*
நாமடித் தென்னை யநேக தண்டம்
செய்வதா நிற்பர் நமன்த மர்கள்*
போமிடத் துன்திறத் தெத்த னையும்
புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயை வல்லை*
ஆமிடத் தேயுன்னைச் சொல்லி வைத்தேன்,
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே! 2

425 எல்லையில் வாசல் குறுகச் சென்றால்
எற்றி நமன்தமர் பற்றும் போது*
நில்லுமின் என்னு முபாய மில்லை;
நேமியும் சங்கமு மேந்தி னே!*
சொல்லலாம் போதேயுன் நாம மெல்லாம்
சொல்லினேன் என்னைக் குறிக்கொண் டென்றும்*
அல்லற் படாவண்ணங் காக்க வேண்டும்:
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே! 3

426 ஒற்றை விடையனும் நான்முகனும்
உன்னை யறியாப் பெருமையோனே!*
முற்ற உலகெல்லாம் நீயே யாகி
மூன்றெழுத் தாய முதல்வ னேயோ!*
அற்றது வாணுள் இவற்கென் றெண்ணி
அஞ்ச நமன்தமர் பற்ற லுற்ற*
அற்றைக்கு நீயென்னைக் காக்க வேண்டும்;
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே! 4

427 பையர வினணைப் பாற்க டலுள்
பள்ளி கொள்கின்ற பரம மூர்த்தி!*
உய்ய வுலகு படைக்க வேண்டி
உந்தியில் தோற்றினுய் நான்முகனை*
வைய மனிசரைப் பொய்யென் றெண்ணிக்
காலனையும் உடனே படைத்தாய்*
ஐய! இனியென்னைக் காக்க வேண்டும்;
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே! 5

428 தண்ணன வில்லை நமன்த மர்கள்
சாலக் கொடுமைகள் செய்யா நிற்பர்*
மண்ணெடு நீரும் எரியும் காலும்
மற்றும் ஆகாசமு மாகி நின்ருய்*
எண்ணலாம் போதேயுன் நாம மெல்லாம்
எண்ணினேன் என்னைக் குறிகொண் டென்றும்*
அண்ணலே! நீயென்னைக் காக்க வேண்டும்;
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! 6

429 செஞ்சொல் மறைப்பொரு ளாகி நின்ற
தேவர்கள் நாயக னே! எம்மானே*
எஞ்சலில் என்னுடை யின்னமுதே!
ஏழுல கும்உடை யாய்! என் னப்பா!*
வஞ்ச உருவின் நமன்த மர்கள்
வலிந்து நலிந்தென்னைப் பற்றும் போது*
அஞ்சல மென்றென்னை காக்க வேண்டும்;
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே! 7

430 நானேதும் உன்மாய மொன்ற றியேன்
நமன் தமர் பற்றி நலிந்திட்டு* இந்த
ஊனே புகேயென்று மோதும் போதங்
கேதும்நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன்*
வானேய் வானவர் தங்க ளீசா!
மதுரைப் பிறந்த மாமாய னே!* என்
ஆனாய்! நீ யென்னைக் காக்க வேண்டும்;
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே! 8

431 குன்றெடுத் தாநிரை காத்த ஆயா!
கோநிரை மேய்த்தவ னே!எம் மானே! *
அன்று முதல்இன் றறுதி யா
ஆதியஞ் சோதி மறந்த றியேன்*
நன்றுங் கொடிய நமன்த மர்கள்
நலிந்து வலிந்தென்னைப் பற்றும் போதும்*
அன்றங்கு நீயென்னைக் காக்க வேண்டும்;
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானே! 9

432 * மாய வனைமது சூதனனை
மாதவ னைமறை யோர்கள் ஏத்தும்*
ஆயர்கள் ஏற்றினை யச்சு தனை
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளி யானை*
வேயர் புகழ்வில்லி புத்தூர் மன்
விட்டுசித் தன்சொன்ன மாலை பத்தும்*
தூய மனத்தன ராகி வல்லார்
தூமணி வண்ணனுக் காளர் தாமே. 10

துப்பு சாமிடம் எல்லை, ஒற்றை பை தண்ணனவு செஞ்சொல் நான்
குன்று, மாய - வாக்கு.

5 பத்து

1. வாக்குத்தூய்மை

நைச்சியானுசந்தானம்

எண் சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(தந்யாசி ராகம் - அட தாளம்)

433 ✻ வாக்குத் தூய்மை யிலாமையி னாலே,
மாத வா! உன்னை வாய்க்கொள்ள மாட்டேன்✻
நாக்கு நின்னையல் லால்அறி யாது,
நான தஞ்சுவ னென்வச மன்று✻
மூர்க்குப் பேசுகின் றான்இவ னென்று
முனிவா யேலும்என் நாவினுக் காற்றேன்✻
காக்கை வாயிலும் கட்டுரை கொள்வர்;
கார ணாகரு ளக்கொடி யானே! 1

434 சழக்கு நாக்கொடு புன்கவி சொன்னேன்,
சங்கு சக்கர மேந்துகை யானே!✻
பிழைப்ப ராகிலும் தம்அடி யார் சொல்
பொறுப்ப துபெரி யோர்கடன் அன்றே✻
விழிக்குங் கண்ணிலேன் நின்கண்மற் றல்லால்,
வேறொ ருவரோ டென்மனம் பற்றாது✻
உழைக்கோர் புள்ளி மிகையன்று கண்டாய்;
ஊழி யேழுல குண்டுமிழ்ந் தானே! 2

435 நன்மை தீமைகள் ஒன்று மறியேன்,
நார ணா!என்னு மித்தனை யல்லால்✻
புன்மை யால்உன்னைப் புள்ளுவம் பேசிப்
புகழ்வான் அன்றுகண் டாய்திரு மாலே!✻
உன்னு மாறுன்னை யொன்று மறியேன்,
ஓவா தே 'நமோ நாரணா!' என்பன்✻
வன்மை யாவதுன் கோயிலில் வாழும்
வைட்ட ணவனென்னும் வன்மைகண் டாயே. 3

436 நெடுமை யால்உல கேழு மளந்தாய்!
நின்ம லா!நெடி யாய்!* அடி யேனைக்
குடிமை கொள்வதற் கையுற வேண்டா,
கூறை சோறிவை வேண்டுவதில்லை*
அடிமை யென்னும்அக் கோயின்மை யாலே
அங்கங் கேயவை போதருங் கண்டாய்*
கொடுமைக் கஞ்சனைக் கொன்றுநின் தாதை
கோத்த வன்தளை கோள்விடுத் தானே! 4

437 தோட்டம் இல்லவள் ஆத்தொழு ஓடை
துடவை யும்கிண றும்இவை யெல்லாம்*
வாட்ட மின்றியுன் பொன்னடிக் கீழே
வளைப்ப கம்வகுத் துக்கொண் டிருந்தேன்*
நாட்டு மானிடத் தோடெனக் கரிது
நச்சு வார்பலர்; கேழலொன் றாகி*
கோட்டு மண்கொண்ட கொள்கையி னானே!
குஞ்ச ரம்வீழக் கொம்பொசித் தானே! 5

438 கண்ணா! நான்முக னைப்படைத் தானே!
கார ணா!கரி யாய்!அடி யேன்நான்*
உண்ணா நாள்பசி யாவதொன் றில்லை;
ஓவா தே 'நமோ நாரணா!' என்று*
எண்ணா நாளும் இருக்கெசுச் சாம
வேத நாண்மலர் கொண்டுன பாதம்
நண்ணா நாள்* அவை தத்துறு மாகில்,
அன்றெ னக்கவை பட்டினி நாளே. 6

439 வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேலொரு பாம்பை
மெத்தை யாக விரித்து * அதன் மேலே
கள்ள நித்திரை கொள்கின்ற மார்க்கம்
காண லாங்கொலென் றாசையி னாலே*
உள்ளஞ் சோர உகந்தெதிர் விம்மி
உரோம கூபங்க ளாய்* கண்ண நீர்கள்
துள்ளம் சோரத் துயிலணை கொள்ளேன்; ·
சொல்லாய் யானுன்னைத் தத்துறு மாறே. 7

440 வண்ண மால்வரை யேகுடை யாக
மாரி காத்தவ னே!மது சூதா! *
கண்ண னே!கரி கோள்விடுத் தானே!
கார ணா!களி றட்டபி ரானே!*
எண்ணு வார்இட ரைக்களை வானே!
ஏத்த ரும்பெருங் கீர் த்தியி னானே!*
நண்ணி நானுன்னை நாடொறு மேத்தும்
நன்மை யேயருள் செய்எம்பி ரானே! 8

441 நம்ப னே!நவின் றேத்தவல் லார்கள்
நாத னே!நர சிங்கம தானாய்!*
உம்பர் கோன்!உல கேழு மளந்தாய்!
ஊழி யாயினாய்! ஆழிமுன் னேந்தி*
கம்ப மாகரி கோள்விடுத் தானே!
கார ணா!கட லைக்கடைந் தானே!*
எம்பி ரான்!என்னை யாளுடைத் தேனே!
ஏழை யேன்இட ரைக்களை யாயே. 9

442 * காமர் தாதை கருதலர் சிங்கம்
காண இனிய கருங்குழற் குட்டன்*
வாம னன்என் மரகத வண்ணன்
மாத வன்மது சூதனன் தன்னை*
சேம நன்கம ரும்புது வையர்கோன்
விட்டு சித்தன் வியன்தமிழ் பத்தும்*
நாம மென்று நவின்றுரைப் பார்கள்
நண்ணு வாரொல்லை நாரண னுலகே. 10

வாக்கு சழக்கு நன்மை, நெடுமை தோட்டம் கண்ணா, வெள்ளை வண்ணம் நம்பனே, காமர்-நெய்க் குடத்தை.

2. நெய்க்குடத்தை

அரவணையாதியான் காப்பாற்பிணி போக்கல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(பியாகடை ராகம்-ரூபக தாளம்)

443 ✻ நெய்க்குடத் தைப்பற்றி யேறும்
எறும்புகள் போல்நிரந்து✻ எங்கும்
கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள்!
காலம் பெறஉய்யப் போமின்✻
மெய்க்கொண்டு வந்து புகுந்து
வேதப் பிரானார் கிடந்தார்✻
பைக்கொண்ட பாம்பணை யோடும்
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 1

444 சித்திர குத்தன் எழுத்தால்
தென்புலக் கோன்பொறி யொற்றி✻
வைத்த இலச்சினை மாற்றித்
தூதுவ ரோடி யொளித்தார்✻
முத்துத் திரைக்கடற் சேர்ப்பன்
மூதறி வாளர் முதல்வன்✻
பத்தர்க் கமுத னடியேன்;
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 2

445 வயிற்றில் தொழுவைப் பிரித்து
வன்புலச் சேவை யதக்கி✻
கயிற்றும்அக் காணி கழித்துக்
காலிடைப் பாசங் கழற்றி✻
எயிற்றிடை மண்கொண்ட எந்தை
இராப்பக லோதுவித்து✻ என்னைப்
பயிற்றிப் பணிசெய்யக் கொண்டான்;
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 3

446 மங்கிய வல்வினை நோய்காள்!
உமக்குமோர் வல்வினை கண்டீர்*
இங்குப் புகேன்மின் புகேன்மின்;
எளிதன்று கண்டீர், புகேன்மின்*
சிங்கப் பிரானவன் எம்மான்
சேருந் திருக்கோயில் கண்டீர்*
பங்கப் படாதுய்யப் போமின்:
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 4

447 மாணிக் குறளுற வாய
மாயனை யென்மனத் துள்ளே*
பேணிக் கொணர்ந்து புகுத
வைத்துக்கொண் டேன்பிறி தின்றி*
மாணிக்கப் பண்டாரங் கண்டீர்;
வலிவன் குறும்பர்க ளுள்ளீர்!*
பாணிக்க வேண்டா, நடமின்;
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 5

448 உற்ற வுறுபிணி நோய்காள்!
உமக்கொன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்*
பெற்றங்கள் மேய்க்கும் பிரானுர்
பேணும் திருக்கோயில் கண்டீர்*
அற்ற முரைக்கின்றே னின்னம்
ஆழ்வினை காள்! உமக் கிங்கோர்
பற்றில்லை, கண்டீர் நடமின்*
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 6

449 கொங்கைச் சிறுவரை யென்னும்
பொதும்பினில் வீழ்ந்து வழுக்கி*
அங்கோர் முழையினில் புக்கிட்
டழுந்திக் கிடந்துழல் வேனை*
வங்கக் கடல்வண்ணன் அம்மான்
வல்வினை யாயின மாற்றி*
பங்கப் படாவண்ணம் செய்தான்;
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 7

450 ஏதங்கள் ஆயின வெல்லாம்
இறங்க லிடுவித்து* என் னுள்ளே
பீதக வாடைப் பிரானுர்
பிரம குருவாகி வந்து*
போதில் கமலவன் னெஞ்சம்
புகுந்துமென் சென்னித் திடரில்*
பாத இலச்சினை வைத்தார்;
பண்டன்று பட்டினங் காப்பே. 8

451 * உறகல் உறகல் உறகல்
ஒண்சுட ராழியே! சங்கே!*
அறவெறி நாந்தக வாளே!
அழகிய சார்ங்கமே! தண்டே!*
இறவு படாம லிருந்த
எண்மர் உலோகபா லீர்காள்*
பறவை யரையா! உறகல்
பள்ளி யறைகுறிக் கொண்மின்* 9

452 * அரவத் தமளியி னேடும்
அழகிய பாற்கட லோடும்*
அரவிந்தப் பாவையுந் தானும்
அகம்படி வந்து புகுந்து*
பரவைத் திரைபல மோதப்
பள்ளிகொள் கின்ற பிரானை*
பரவுகின் ருன்விட்டு சித்தன்
பட்டினங் காவற்பொ ருட்டே. 10

நெய் சித்திர வயிற்றில், மங்கிய மாணி உற்ற, கொங்கை ஏதம் உறகல், அரவத்து-துக்க.

3. துக்கச்சுழலையை

திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானைப் போக ஒட்டேன் எனத்தடுத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(ஸஹாநு ராகம் - அட தாளம்)

453 ✻ துக்கச் சுழலையைச் சூழ்ந்து கிடந்த
வலையை யறப்பறித்து✻
புக்கினிற் புக்குன்னைக் கண்டுகொண்டேன் இனிப்
போக விடுவதுண்டே?✻
மக்கள் அறுவரைக் கல்லிடைமோத
இழந்தவள் தன்வயிற்றில்✻
சிக்கென வந்து பிறந்துநின்றாய்! திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 1

454 வளைத்துவைத் தேன்,இனிப் போகலொட்டேன்; உன்தன்
இந்திர ஞாலங்களால்✻
ஒளித்திடில் நின்திரு வாணைகண்டாய் நீ
ஒருவர்க்கும் மெய்யனல்லை✻
அளித்தெங்கும் நாடும் நகரமும்தம்முடைத்
தீவினை தீர்க்கலுற்று✻
தெளித்து வலஞ்செய்யும் தீர்த்தமுடைத்திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 2

455 ✻ உனக்குப் பணிசெய் திருக்கும் தவமுடை
யேன், இனிப் போயொருவன்-
தனக்குப் பணிந்து ✻ கடைத்தலை நிற்கைநின்
சாயை யழிவுகண்டாய்✻
புனத்தினை கிள்ளிப் புதுவவிகாட்டிஉன்
பொன்னடி வாழ்கவென்று✻
இனக் குறவர்புதிய துண்ணும் எழில்
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 3

456 காதம் பலவும் திரிந்துழன்றேற்கு அங்கோர்
நிழலில்லை நீரும்இல்லை* உன்
பாத நிழலல்லால் மற்றோர்உயிர்ப்பிடம்
நானெங்கும் காண்கின்றிலேன்*
தூதுசென் றாய்!குரு பாண்டவர்க்காய்அங்கோர்
பொய்ச்சுற்றம் பேசிச்சென்று*
பேதஞ்செய் தெங்கும் பிணம்படுத்தாய்! திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 4

457 காலும் எழா,கண்ண நீரும்நில்லா, உடல்
சோர்ந்து, நடுங்கி* குரல்
மேலும் எழா,மயிர்க் கூச்சுமறுஎன
தோள்களும் வீழ்வொழியா*
மாலுக ளாநிற்கும் என்மனனே! உன்னை
வாழத் தலைப்பெய்திட்டேன்*
சேலுக ளாநிற்கும் நீள்சுனைசூழ் திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 5

458 எருத்துக் கொடியுடை யானும்பிரமனும்
இந்திர னும்* மற்றும்
ஒருத்தரும் இப்பிறவியென்னும்நோய்க்கு
மருந்தறி வாருமில்லை*
மருத்துவ னாய்நின்ற மாமணிவண்ணா!
மறுபிறவி தவிரத்,
திருத்தி* உன் கோயிற் கடைப்புகப்பெய் திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 6

459 அக்கரை யென்னும் மனத்தக்கடலுள்
அழுந்தியுன் பேரருளால்*
இக்கரை யேறி இளைத்திருந்தேனை அஞ்-
சேல்என்று கைகவியாய்*
சக்கர முந்தடக் கைகளும்கண்களும்
பீதக வாடையோடும்*
செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடையாய்! திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 7

460 எத்தனை காலமும் எத்தனையூழியும்
இன்றொடு நாளையென்றே*
இத்தனை காலமும் போய்க்கிறிப்பட்டேன்.
இனியுன்னைப் போகலொட்டேன்*
மைத்துனன் மார்களை வாழ்வித்துமாற்றலர்
நூற்றுவ ரைகெடுத்தாய்*
சித்தம்நின் பால தறிதியன்றே, திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய்! 8

461 அன்று வயிற்றிற் கிடந்திருந் தேயடி-
மைசெய்ய லுற்றிருப்பன்*
இன்றுவந் திங்குன்னைக் கண்டுகொண்டேன் இனிப்
போக விடுவதுண்டே*
சென்றங்கு வாணனை ஆயிரந்தோளும்
திருச்சக் கரமதனால்*
தென்றித் திசைதிசை வீழச்செற்றாய்; திரு-
மாலிருஞ் சோலையெந்தாய். 9

462 * சென்றுல கம்குடைந் தாடுஞ்சுனைத் திரு
மாலிருஞ் சோலைதன்னுள்
நின்ற பிரான்* அடி மேல் அடிமைத்திறம்
நேர்பட விண்ணப்பஞ்செய்*
பொன்திகழ் மாடம் பொலிந்துதோன்றும் புது-
வைக்கோன் விட்டுசித்தன்*
ஒன்றினோ டொன்பதும் பாடவல்லார் உல-
கம் அளந்தான் தமரே. 10

துக்க வளைத்து உனக்கு, காதம் காலும் எருத்து, அக்கரை எத்தனை அன்று, சென்றுலகம்-சென்னியோங்கு.

4. சென்னியோங்கு•

இதயத்துள் நிறைந்து எம்பிரான் மலர்ந்தமை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(ஸ்ரீ ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

463 * சென்னியோங்கு தண்திருவேங்-
கடமுடையாய் * உலகு
தன்னைவாழ நின்றநம்பீ!
தாமோதரா! சதிரா!*
என்னையும் என்னுடைமையையும் உன்
சக்கரப்பொறி யொற்றிக்கொண்டு*
நின்னருளே புரிந்திருந்தேன்;
இனியென் திருக்குறிப்பே? 1

464 பறவையேறு பரமபுருடா!
நீ யென்னைக் கைக்கொண்டபின்*
பிறவியென்னும் கடலும் வற்றிப்
பெரும்பத மாகின்றதால்*
இறவுசெய்யும் பாவக்காடு
தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்*
அறிவையென்னும் அமுதஆறு
தலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே. 2

465 எம்மனா!என் குலதெய்வமே!
என்னுடைய நாயகனே*
நின்னுளேனாய்ப் பெற்றநன்மை இவ்-
வுலகினி லார்பெறுவார்*
நம்மன்போலே வீழ்த்தமுக்கும்
நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம்*
சும்மெனாதே கைவிட்டோடித்
தூறுகள் பாய்ந்தனவே. 3

• இத்திருமொழி நித்தியானுசந்தானத்தில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாசுரங்களைக் கலிநிலைத்துறையாகவும் அலகிடலாம்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

திருப்பாவைத் தனியன்கள்

44 நீளாதுங்க ஸ்தநகிரி தடீஸுப்த முத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்த்யம் ஸ்வம் ஶ்ருதி ஸ ஶிரஸ்ஸித்த மத்யாபயந்தீ,
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலா த்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதாதஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்துபூய;-

-பராசர பட்டர்

வெண்பா

அன்ன வயற்புதுவை யாண்டாள்✳ அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவை பல்பதியம்✳ - இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள்நற் பாமாலை✳ பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே! தொல்பாவை✳
பாடி யருளவல்ல பல்வளையாய்!✳ நாடிநீ
'வேங்கடவற் கென்னை விதி' என்ற இம்மாற்றம்✳
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

-உய்யக்கொண்டார்

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ :

ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை

வெண்டளையால் வந்த எட்டடி நாற்சீர் ஒரு விகற்பக் கொச்சகக்கலிப்பா
(பிலஹரி ராகம் - அட தாளம்)

474 * மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்*
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ, நேரிழையீர்!*
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!*
கூர்வேற் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோ பன்குமரன்*
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்*
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்*
நாரா யணனே நமக்கே பறைதருவான்*
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 1

பந்துவராளி ராகம்-ஆதிதாளம்

475 வையத்து வாழ்வீர்கள்! நாமும்நம் பாவைக்கு*
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ* பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி*
நெய்யுண்ணோம், பாலுண்ணோம், நாட்காலே நீராடி*
மையிட் டெழுதோம், மலரிட்டு நாம்முடியோம்*
செய்யா தனசெய்யோம், தீக்குறளை சென்றோதோம்*
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி*
உய்யுமா றெண்ணி யுகந்தேலோ ரெம்பாவாய். 2

பந்துவராளி ராகம்-திரிபுடை தாளம்

476 * ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி*
நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்*
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து*
ஓங்கு பெருஞ்செந்நெ லூடு கயலுகள*
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப*
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்க* குடம்நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்*
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய். 3

காம்போதி ராகம்-அட தாளம்

477 ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றுநீ கைகரவேல்*
ஆழியுள் புக்கு, முகந்துகொ டார்த்தேறி*
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து*
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்*
ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து*
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்*
வாழ வுலகினிற் பெய்திடாய்* நாங்களும்
மார்கழிநீ ராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 4

தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்

478 மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை*
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை*
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை*
தாயைக் குடல்விளக்கஞ் செய்ததா மோதரனை*
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது*
வாயினாற் பாடி, மனத்தினாற் சிந்திக்க*
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்*
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய். 5

பூபாள ராகம் - ஆதி தாளம்

479 புள்ளும் சிலம்பினகாண், புள்ளரையன் கோயில்*
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ?*
பிள்ளாய்! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சுண்டு*
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி*
வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை*
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்*
மெள்ள வெழுந்து அரியென்ற பேரரவம்*
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 6

பூபாள ராகம்-ரூபக தாளம்

480 கீசுகீ சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தன்* கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே! *
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து*
வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர்* மத்தினால்

ஓசை படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ*
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாரா யணன்மூர்த்தி*
கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ*
தேசம்உடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய். 7

பூபாள ராகம் - ஆதி தாளம்

481 கீழ்வானம் வெள்ளென் றெருமை சிறுவீடு*
மேய்வான் பரந்தனகாண்; மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்*
போவான்போ கின்றாரைப் போகாமல் காத்து *உன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம்* கோது கலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய், பாடிப் பறைகொண்டு*
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய*
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்*
ஆவாவென் றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய். 8

மோஹந ராகம் - ஆதி தாளம்

482 தூமணி மாடத்துச் சுற்றம் விளக்கெரிய*
தூபம் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்*
மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்*
மாமீர்! அவளை யெழுப்பீரோ?* உன்மகள் தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?*
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ*
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் என்றென்று*
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய். 9

அஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

483 நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்*
மாற்றமும் தாராரோ? வாசல் திறவாதார்*
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன்* நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால்* பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கருணனும்*
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில் தான் தந்தானோ?*
ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!*
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய். 10

ஸஹானா ராகம் - திரிபுடை தாளம்

484 கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து*
செற்றார் திறலழிய சென்று செருச்செய்யும்*
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர் தம் பொற்கொடியே!*
புற்றர வல்குல் புனமயிலே! போதராய்*
சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்து* நின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட*
சிற்றாதே பேசாதே, செல்வப்பெண் டாட்டி* நீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய். 11

கேதார கௌள ராகம் - ஆதி தாளம்

485 கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி*
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர*
நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!*
பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைப்பற்றி*
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற*
மனத்துக் கினியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்*
இனித்தான் எழுந்திராய், ஈதென்ன பேருறக்கம்*
அனைத்தில்லத் தாரும்அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 12

அடாணு ராகம் - ரூபக தாளம்

486 புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா வரக்கனை*
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்*
பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்*
வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்று*
புள்ளும் சிலம்பினகாண்: போதரிக் கண்ணினாய்!*
குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே*
பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னாளால்*
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய். 13

ஸாரங்க ராகம் - ஆதி தாளம்

487 உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்*
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந் தாம்பல்வாய் கூம்பினகாண்*
செங்கற் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்*
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்*

எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்*
நங்காய்! எழுந்திராய், நாணாதாய்! நாவுடையாய்!*
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்*
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய், 14

சௌராஷ்ட்ர ராகம் - அட தாளம்

488 எல்லே! இளங்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ*
சில்லென் றழையேன்மின், நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்*
வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும்*
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதா னாயிடுக*
ஒல்லைநீ போதாய், உனக்கென்ன வேறுடையை*
எல்லாரும்போந்தாரோ? போந்தார்போந்தெண்ணிக்கொள்*
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை *மாயனை பாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

யமுனாகல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

489 * நாயக னாய்நின்ற நந்தகோ பனுடைய
கோயில்காப் பானே!* கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப் பானே!* மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்*
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு* அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்*
தூயோமாய் வந்தோம், துயிலெழப் பாடுவான்*
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே யம்மா!* நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய். 16

யமுனா கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்

490 அம்பரமே தண்ணீரே சோறே யறஞ்செய்யும்*
எம்பெருமான் நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்*
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே!*
எம்பெரு மாட்டி யசோ தாய்! அறிவுறாய்*
அம்பரம் ஊடறுத் தோங்கி யுலகளந்த*
உம்பர்கோ மானே! உறங்கா தெழுந்திராய்*
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!*
உம்பியும் நீயு முறங்கேல் ஓர் எம்பாவாய். 17

ஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

491 ✻ உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்✻
நந்தகோ பாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!✻
கந்தம் கமழும் குழலீ ! கடைதிறவாய்✻
வந்தெங்கும் கோழியழைத்தனகாண் ✻ மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்✻
பந்தார் விரலி!உன் மைத்துனன் பேர்பாட✻
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப✻
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 18

ஸ்ரீராகம் - ஆதி தாளம்

492 குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்✻
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி✻
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்✻
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்✻
மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீயுன் மணாளனை✻
எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்✻
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்✻
தத்துவம், அன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய். 19

தேசி ராகம் - ஆதிதாளம்

493 முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று✻
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்✻
செப்ப முடையாய்! திறலுடையாய்! ✻ செற்றார்க்கு
வெப்பங் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்✻
செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்✻
நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்✻
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துன் மணாளனை✻
இப்போதே யெம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவாய். 20

காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

494 ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப✻
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள்✻
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்✻
ஊற்ற முடையாய்! பெரியாய்!✻ உலகினில்

தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்*
மாற்ரு ருனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்*
ஆற்ருது வந்துன் அடிபணியு மாபோலே*
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 21

பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

495 அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் * அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே*
சங்க மிருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்*
கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே*
செங்கண் சிறுச்சிறிதே யெம்மேல் விழியாவோ?*
திங்களு மாதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்*
அங்கண் இரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்*
எங்கள்மேற் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 22

அடாணு ராகம் - ஆதி தாளம்

496 * மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்*
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து*
வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி*
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு*
போ தருமா போலேநீ பூவைப்பூ வண்ணு! * உன்
கோயில்நின்று இங்ஙனே போந்தருளி,* கோப்புடைய
சீரிய சிங்கா சனத்திருந்து* யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய். 23

பியாகடை ராகம் - ஆதி தாளம்

497 * 'அன்றிவ் உலக மளந்தாய் ! அடிபோற்றி*
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்ருய்! திறல்போற்றி*
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி*
கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல் போற்றி*
குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி*
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி*
என்றென்றுன் சேவகமே யேத்திப் பறைகொள்வான்*.
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோ ரெம்பாவாய். 24

சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

498 ஒருத்தி மகனுய்ப் பிறந்து* ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனுய் ஒளித்து வளர*
தரிக்கிலா ஞுகித்தான் தீங்கு நினைந்த*
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்*
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே!* உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறை தருதி யாகில்*
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி*
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 25

ஆரபி ராகம் - ஆதி தாளம்

499 மாலே! மணிவண்ணு! மார்கழிநீ ராடுவான்*
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன, கேட்டியேல்*
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன*
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே*
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே*
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே*
கோல விளக்கே, கொடியே, விதானமே*
ஆலின் இலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய். 26

ஆநந்த பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

500 * கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா* உன்றன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்*
நாடு புகழும் பரிசினல் நன்ருக*
சூடகமே, தோள்வளையே, தோடே, செவிப்பூவே*
பாடகமே, யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்*
ஆடை யுடுப்போம், அதன்பின்னே பாற்சோறு
மூட* நெய் பெய்து முழங்கை வழிவார*
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 27

தந்யாசி ராகம் - ஆதி தாளம்

501 * கறவைகள் பின்சென்று கானஞ்சேர்ந் துண்போம்*
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து *உன்றன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்*
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா!* உன்றன்னோடு

உறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க வொழியாது*
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால்* உன்றன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவும் சீறி யருளாதே*
இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய். 28

கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

502 * சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து* உன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்*
பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்திற் பிறந்து* நீ
குற்றேவ லெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது*
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா!*
எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கும்* உன்றன்னோ
டுற்றோமே யாவோம்; உனக்கேநா மாட்செய்வோம்*
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய். 29

சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்

503 * வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை*
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி*
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை* அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன*
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே*
இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்*
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்*
எங்கும் திருவருள்பெற் றின்புறுவ ரெம்பாவாய். 30

மார்கழி வையத்து ஓங்கி, ஆழி மாயன் புள்ளும், கீசு கீழ்வானம் தூமணி, நோற்று கற்றுக் கனைத்து, புள்ளின் உங்கள் எல்லே, நாயகன் அம்பரம் உந்து, குத்து முப்பத்து ஏற்ற, அங்கண் மாரி அன்றி, ஒருத்தி மாலே கூடாரை, கறவை சிற்றம் வங்கம் - தை.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நாச்சியார் திருமொழித் தனியன்கள்

வெண்பா

அல்லிநாட் டாமரைமே லாரணங்கி னின்துணைவி*
மல்லிநா டாண்ட மடமயில் - மெல்லியலாள்*
ஆயர் குலவேந்த னாகத்தாள்* தென்புதுவை
வேயர் பயந்த விளக்கு.

கட்டளைக் கலித்துறை

கோலச் சுரிசங்கை மாயன்செவ் வாயின் குணம்வினவும்
சீலத் தனள்* தென் திருமல்லி நாடி* செழுங்குழல்மேல்
மாலைத் தொடைதென் னரங்கருக் கீயும் மதிப்புடைய
சோலைக் கிளி* அவள் தூயநற் பாதம் துணைநமக்கே.

-திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ
ஆண்டாளருளிச் செய்த

நாச்சியார் திருமொழி

1 தையொருதிங்கள்

'கண்ணனை இணக்கு,' எனக் காமனைத் தொழுதல்

(அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்)
ஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

504 * தையொரு திங்களும் தரைவிளக்கித்
தண்மண் டலமிட்டு மாசிமுன்னாள்*
ஐயநுண் மணற்கொண்டு தெருவணிந்து
அழகினுக் கலங்கரித் தனங்கதேவா!*
உய்யவு மாங்கொலோ? என்றுசொல்லி
உன்னையும் உம்பியையும் தொழுதேன்*
வெய்யதோர் தழலுமிழ் சக்கரக்கை
வேங்கட வற்கென்னை விதிக்கிற்றியே. 1

505 வெள்ளை நுண் மணற்கொண்டு தெருவணிந்து
வெள்வரைப் பதன்முன்னம் துறைபடிந்து*
முள்ளுமில் லாச்சுள்ளி யெரிமடுத்து
முயன்றுன்னை நோற்கின்றேன் காமதேவா!*
கள்ளவிழ் பூங்கணை தொடுத்துக்கொண்டு
கடல்வண்ண னென்பதோர் பேரெழுதி*
புள்ளினை வாய்பிளந் தானென்பதோர்
இலக்கினிற் புகவென்னை யெய்கிற்றியே. 2

506 மத்தநன் னறுமலர் முருக்கமலர்
கொண்டுமுப் போதுமுன் னடிவணங்கி*
தத்துவ மிலியென்று நெஞ்செரிந்து
வாசகத் தழித்துன்னை வைதிடாமே*
கொத்தலர் பூங்கணை தொடுத்துக்கொண்டு
கோவிந்த னென்பதோர் பேரெழுதி*
வித்தகன் வேங்கட வாணனென்னும்
விளக்கினிற் புகவென்னை விதிக்கிற்றியே. 3

507 சுவரில், புராணநின் பேரெழுதிச்
சுறவநற் கொடிக்களும் துரங்கங்களும்*
கவரிப் பிணக்களும் கருப்புவில்லும்
காட்டித்தந் தேன்,கண்டாய் காமதேவா*
அவரைப் பிராயந் தொடங்கிஎன்றும்
ஆதரித் தெழுந்தவென் தடமுலேகள்*
துவரைப் பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத்
தொழுதுவைத் தேன்ஒல்லே விதிக்கிற்றியே. 4

508 வானிடை வாழும்அவ் வானவர்க்கு
மறையவர் வேள்வியில் வகுத்தஅவி*
கானிடைத் திரிவதோர் நரிபுகுந்து
கடப்பதும் மோப்பதும் செய்வதொப்ப*
ஊனிடை யாழிசங் குத்தமற்கென்று
உன்னித் தெழுந்தவென் தடமுலேகள்*
மானிட வர்க்கென்று பேச்சுப்படில்
வாழகில் லேன்கண்டாய், மன்மதனே! 5

509 உருவுடை யார்இளே யார்கள் நல்லார்
ஓத்துவல் லார்களேக்கொண்டு *வைகல்
தெருவிடை யெதிர்கொண்டு பங்குனிநாள்
திருந்தவே நோற்கின்றேன், காமதேவா!*
கருவுடை முகில்வண்ணன் காயாவண்ணன்
கருவிளே போல்வண்ணன்* கமலவண்ணத்
திருவுடை முகத்தினில் திருக்கண்களால்
திருந்தவே நோக்கெனக் கருளுகண்டாய், 6

510 காயுடை நெல்லொடு கரும்பமைத்துக்
கட்டி யரிசி யவலமைத்து*
வாயுடை மறையவர் மந்திரத்தால்
மன்மத னே!உன்னே வணங்குகின்றேன்*
தேசமுன் அளந்தவன் திரிவிக்கிரமன்
திருக்கைக ளால்என்னேத் தீண்டும்வண்ணம்*
சாயுடை வயிறும்என் தடமுலேயும்
தரணியில் தலேப்புகழ் தரக்கிற்றியே. 7

511 மாசுடை யுடம்பொடு, தலையுலறி,
வாய்ப்புறம் வெளுத்தொரு போதுமுண்டு*
தேசுடைத் திறலுடைக் காமதேவா!
நோற்கின்ற நோன்பினைக் குறிக்கொள் கண்டாய்*
பேசுவ தொன்றுண்டிங்கு: எம்பெருமான்!
பெண்மையைத் தலையுடைத் தாக்குவண்ணம்*
கேசவ நம்பியைக் கால்பிடிப்பாள்
என்னுமிப் பேறெனக் கருளுகண்டாய். 8

512 தொழுதுமுப் போதுமுன் னடிவணங்கித்
தூமலர் தூய்த்தொழு தேத்துகின்றேன்*
பழுதின்றிப் பார்க்கடல் வண்ணனுக்கே
பணிசெய்து வாழப் பெருவிடில்,* நான்
அழுதழு தலமந்தம் மாவழங்க,
ஆற்றவும் அதுவுனக் குறைக்குங்கண்டாய்*
உழுவதோ ரெருத்தினை நுகங்கொடுபாய்ந்து
ஊட்டமின் றித்துரந் தாலொக்குமே. 9

513 * கருப்புவில் மலர்க்கணைக் காமவேளைக்
கழலிணை பணிந்தங்கோர் கரியலற*
மருப்பினை யொசித்துப்புள் வாய்பிளந்த
மணிவண்ணற் கென்னை வகுத்திடென்று*
பொருப்பன்ன மாடம் பொலிந்துதோன்றும்
புதுவையர் கோன்விட்டு சித்தன்கோதை*
விருப்புடை யின் தமிழ் மாலைவல்லார்
விண்ணவர் கோணடி நண்ணுவரே. 10

தை வெள்ளை மத்தம், சுவரில் வானிடை உரு, காய் மாசுடை தொழுது, கருப்பு - நாமம்

2. நாமமாயிரம்

சிறுமியர் மாயனைத் தம் 'சிற்றில் சிதையேல்!' எனல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(யமுனு கல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

514 ✻ நாம மாயிர மேத்த நின்ற
நாராயணு!நர னே!✻ உன்னை
மாமி தன்மக ளுகப்பெற்ருல்
எமக்கு வாதை தவிருமே✻
காமன் போதரு காலமென்று பங்-
குனி நாள்கடை பாரித்தோம்✻
தீமைசெய்யும் சிரீ தரா!எங்கள்
சிற்றில் வந்து சிதையேலே. 1

515 இன்றுமுற்றும் முதுகுநோவ
இருந்திழைத்தஇச் சிற்றிலை✻
நன்றும்கண்ணுற நோக்கிநாங்கொளும்
ஆர்வந்தன்னை தணிகிடாய்✻
அன்றுபாலக ளுகியாலிலை
மேல்துயின்றஎம் மாதியாய்✻
என்றுமுன்றனக் கெங்கள்மேல்இரக்-
கம்எழாததெம் பாவமே. 2

516 குண்டுநீருறை கோளரீமத
யானைகோள்விடுத் தாய்!✻ உன்னைக்
கண்டுமாலுறு வோங்களைக்கடைக்
கண்களாலிட்டு வாதியேல்✻
வண்டல்நுண்மணல் தெள்ளியாம்வளைக்
கைகளாற்சிர மப்பட்டோம்✻
தெண்டிரைக்கடற் பள்ளியாய்!எங்கள்
சிற்றில்வந்து சிதையேலே. 3

517 பெய்யுமாமுகில் போல்வண்ணா!உன்றன்
பேச்சும்செய்கையும்* எங்களை
மையலேற்றி மயக்கஉன்முகம்
மாயமந்திரம் தான்கொலோ?*
நொய்யர்பிள்ளைக ளென்பதற்குன்னை
நோவநாங்க ளுரைக்கிலோம்*
செய்யதாமரைக் கண்ணினாய்!எங்கள்
சிற்றில்வந்து சிதையேலே. 4

518 வெள்ளைநுண்மணல் கொண்டுசிற்றில்
விசித்திரப்பட* வீதிவாய்த்
தெள்ளிநாங்க ளிழைத்தகோலம்,
அழித்தியாகிலும் உன்றன்மேல்
உள்ளமோடி யுருகலல்லால்
உரோடமொன்று மிலோம்,கண்டாய்*
கள்ளமாதவா! கேசவா!உன்
முகத்தனகண்க ளல்லவே. 5

519 முற்றிலாதபிள் ளைகளோம்முலை
போந்திலாதோமை* நாடொறும்
சிற்றில்மேலிட்டுக் கொண்டுநீசிறி-
துண்டுதிண்ணென நாமது
கற்றிலோம்* கடலையடைத் தரக்-
கர்குலங்களை முற்றவும்
செற்று* இலங்கையைப் பூசலாக்கிய
சேவகா! எம்மை வாதியேல். 6

520 பேதம்நன்கறி வார்களோடிவை
பேசினாற்பெரி தின்சுவை*
யாதுமொன்றறி யாதபிள்ளைக-
ளோமைநீநலிந் தென்பயன்?*
ஓதமாகடல் வண்ணா!உன்மண-
வாட்டிமாரொடு! சூழுறும்*
சேதுபந்தம் திருத்தினாய்!எங்கள்
சிற்றில்வந்து சிதையேலே. 7

521 வட்டவாய்ச்சிறு தூதையோடு
சிறுசுளகும்மண லுங்கொண்டு*
இட்டமாவிளை யாடுவோங்களைச்
சிற்றலீடழித் தென்பயன்?*
தொட்டுதைத்து நலியேல்கண்டாய்,சுடர்ச்
சக்கரம்கையி லேந்திநய்*
கட்டியும்கைத் தால்இன்னாமை
அறிதியேகடல் வண்ணனே! 8

522 முற்றத்தூடு புகுந்துநின்முகம்
காட்டிப்புன்முறு வல்செய்து*
சிற்றிலோடெங்கள் சிந்தையும்சிதைக்-
கக்கடவையோ? கோவிந்தா!*
முற்றமண்ணிடம் தாவிவிண்ணுற
நீண்டளந்துகொண் டாய்!* எம்மைப்-
பற்றிமெய்ப்பிணக் கிட்டக்காலிந்தப்
பக்கம்நின்றவ ரென்சொல்லார்? 9

523 * சீதைவாயமுத முண்டாய்!எங்கள்
சிற்றில்நீசிதை யேல்!'என்று*
வீதிவாய்விளை யாடுமாயர்
சிறுமியர்மழ லைச்சொல்லை*
வேதவாய்த்தொழி லார்கள்வாழ்வில்லி-
புத்தூர்மன்விட்டு சித்தன்தன்*
கோதைவாய்த்தமிழ் வல்லவர் குறை-
வின்றிவைகுந்தம் சேர்வரே. 10

நாமம் இன்று குண்டு, பெய்யும் வெள்ளை முற்றில், பேதம் வட்ட முற்றத் சீதை-கோழி.

3. கோழியழைப்பதன்

கவர்ந்த கூறைகளை வேண்டிக் கன்னியர் கண்ணனை இரத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(செஞ்சுருட்டி ராகம் - அட தாளம்)

524 ✻ கோழி யழைப்பதன் முன்னம்
குடைந்துநீ ராடுவான் போந்தோம்✻
ஆழியஞ் செல்வன் எழுந்தான்
அரவணை மேற்பள்ளி கொண்டாய்!✻
ஏழைமை யாற்றவும் பட்டோம்,
இனியென்றும் பொய்கைக்கு வாரோம்,✻
தோழியும் நானும் தொழுதோம்;
துகிலைப் பணித்தரு ளாயே. 1

525 இதுவென் புகுந்ததிங்கு அந்தோ!
இப்பொய்கைக் கெவ்வாறு வந்தாய்?✻
மதுவின் துழாய்முடி மாலே!
மாயனே! எங்க ளமுதே!✻
விதியின்மை யாலது மாட்டோம்;
வித்தகப் பிள்ளாய்! விரையேல்✻
குதிகொண் டரவில் நடித்தாய்!
குருந்திடைக் கூறை பணியாய். 2

526 எல்லே! யீதென்ன இளமை?
எம்மனை மார்காணி லொட்டார்✻
பொல்லாங்கீ தென்று கருதாய்,
பூங்குருந் தேறி யிருத்தி✻
வில்லால் இலங்கை யழித்தாய்!
வேண்டிய தெல்லாம் தருவோம்✻
பல்லாரும் காணுமே போவோம்;
பட்டைப் பணித்தரு ளாயே. 3

527 பரக்க விழித்தெங்கும் நோக்கிப்
பலர்குடைந் தாடும் சுனையில்*
அரக்கநில் லாகண்ண நீர்கள்
அலமரு கின்றவா பாராய்*
இரக்கமே லொன்று மிலாதாய்!
இலங்கை யழித்த பிரானே*
குரக்கர சாவ தறிந்தோம்;
குருந்திடைக் கூறை பணியாய். 4

528 காலைக் கதுவிடு கின்ற
கயலொடு வாளை விரவி*
வேலைப் பிடித்தென்னை மார்கள்
ஓடிலென் னவிளை யாட்டோ?*
கோலச்சிற் ருடை பலவுங்
கொண்டுநீ யேறி யிராதே*
கோலம் கரிய பிரானே!
குருந்திடைக் கூறை பணியாய். 5

529 தடத்தவிழ் தாமரைப் பொய்கைத்
தாள்கள்எம் காலைக் கதுவ*
விடத்தே ளெறிந்தாலே போல
வேதனை யாற்றவும் பட்டோம்*
குடத்தை யெடுத்தேற விட்டுக்
கூத்தாட வல்லஎங் கோவே*
படிற்றையெல் லாம்தவிர்ந்து எங்கள்
பட்டைப் பணித்தரு ளாயே. 6

530 நீரிலே நின்றயர்க் கின்றோம்
நீதியல் லாதன செய்தாய்*
ஊரகம் சாலவும் சேய்த்தால்
ஊழியெல் லாமுணர் வானே!*
ஆர்வம் உனக்கே யுடையோம்;
அம்மனை மார்காணில் ஒட்டார்*
போர விடாய்எங்கள் பட்டைப்
பூங்குருந் தேறியி ராதே. 7

531 மாமிமார் மக்களே யல்லோம்
மற்றுமிங் கெல்லாரும் போந்தார்*
தூமலர்க் கண்கள் வளரத்
தொல்லை இராத்துயில் வானே*
சேமமே லன்றிது சாலச்
சிக்கெனநாமிது சொன்னோம்*
கோமள ஆயர் கொழுந்தே!
குருந்திடைக் கூறை பணியாய். 8

532 கஞ்சன் வலைவைத்த அன்று
காரிரு ளெல்லிற் பிழைத்து*
நெஞ்சுதுக் கம்செய்யப் போந்தாய்
நின்றஇக் கன்னிய ரோமை*
அஞ்ச உரப்பாள் அசோதை,
ஆணாட விட்டிட் டிருக்கும்*
வஞ்சகப் பேய்ச்சிபா லுண்ட
மசிமையி லீ!கூறை தாராய். 9

533 * கன்னிய ரோடெங்கள் நம்பி
கரிய பிரான்விளை யாட்டை*
பொன்னியல் மாடங்கள் சூழ்ந்த
புதுவையர் கோன்பட்டன் கோதை*
இன்னிசை யாற்சொன்ன மாலை
ஈரைந்தும் வல்லவர் தாம்போய்*
மன்னிய மாதவ னோடு
வைகுந்தம் புக்கிருப் பாரே. 10

கோழி இது எல்லே, பரக்க காலை தடத்த, நீர் மாமி கஞ்சன், கன்னி - தெள்ளியார்.

4. தெள்ளியார் பலர்

கூடல் இழைத்தல்

கலிவிருத்தம்
(கேதார ராகம் - அட தாளம்)

534 ✻ தெள்ளி யார்பலர் கைதொழும் தேவனார்✻
வள்ளல் மாலிருஞ் சோலை மணாளனார்✻
பள்ளி கொள்ளு மிடத்தடி கொட்டிட✻
கொள்ளு மாகில்,நீ கூடிடு கூடலே! 1

535 ✻ காட்டில் வேங்கடம் கண்ண புரநகர்✻
வாட்ட மின்றி மகிழ்ந்துறை வாமனன்✻
ஓட்ட ராவந்தென் கைப்பற்றி✻ தன்னொடும்
கூட்டு மாகில்,நீ கூடிடு கூடலே! 2

536 பூம கன்புகழ் வானவர் போற்றுதற்
காம கன்✻ அணி வாணுதல் தேவகி
மாம கன்✻ மிகு சீர்வசு தேவர்தம்✻
கோம கன்வரில், கூடிடு கூடலே! 3

537 ஆய்ச்சி மார்களும் ஆயரும் அஞ்சிட✻
பூத்த நீள்கடம் பேறிப் புகப்பாய்ந்து✻
வாய்த்த காளியன் மேல்நட மாடிய✻
கூத்த னார்வரில், கூடிடு கூடலே! 4

538 மாட மாளிகை சூழ்மது ரைப்பதி
நாடி✻ நந்தெரு வின்நடு வேவந்திட்டு✻
ஓடை மாமத யானை யுதைத்தவன்✻
கூடு மாகில்,நீ கூடிடு கூடலே! 5

539 அற்ற வன்மரு தம்முறி யநடை
கற்ற வன்✻ கஞ் சனைவஞ் சனையிற்
செற்ற வன்✻ திக ழும்மது ரைப்பதி✻
கொற்ற வன்வரில், கூடிடு கூடலே! 6

540 அன்றின் னுதன செய்சிசு பாலனும்*
நின்ற நீள்மரு தும்எரு தும்புள்ளும்*
வென்றி வேல்விறல் கஞ்சனும் வீழ *முன்
கொன்ற வன்வரில், கூடிடு கூடலே! 7

541 ஆவலன்புடை யார்தம் மனத்தன்றி
மேவ லன்* விரை சூழ்துவ ராபதிக்
காவ லன்* கன்று மேய்த்து விளையாடும்*
கோவ லன்வரில், கூடிடு கூடலே! 8

542 கொண்ட கோலக் குறளுரு வாய்சென்று*
பண்டு மாவலி தன்பெரு வேள்வியில்*
அண்ட மும்நில னும்அடி யொன்றினல்*
கொண்ட வன்வரில், கூடிடு கூடலே! 9

543 பழகு நான்மறை யின்பொரு ளாய்* மதம்
ஒழுகு வாரண முய்ய அளித்த* எம்
அழக னரணி யாய்ச்சியர் சிந்தையுள்*
குழக னர்வரில், கூடிடு கூடலே! 10

544 * ஊடல் கூட லுணர்தல் புணர்தலை*
நீடு நின்ற நிறைபுக ழாய்ச்சியர்*
கூட லைக்குழற் கோதைமுன் கூறிய*
பாடல் பத்தும்வல் லார்க்கில்லை பாவமே. 11

தெள்ளி காட்டி பூமகள், ஆய்ச்சி பாடம் அற்ற, அன்று ஆவல் கொண்ட, பழகு ஊடல் - மன்னு.

5. மன்னுபெரும்புகழ்

குயிற்பத்து

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(ஆநந்த பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

545 ✻ மன்னு பெரும்புகழ் மாதவன் மாமணி-
வண்ணன் மணிமுடி மைந்தன்-
தன்னை✻ உகந்தது காரண மாகஎன்
சங்கிழக் கும்வழக் குண்டே?✻
புன்னை குருக்கத்தி ஞாழல் செருந்திப்
பொதும்பினில் வாழும் குயிலே!✻
பன்னிஎப் போதும் இருந்து விரைந்தென்
பவளவா யன்வரக் கூவாய். 1

546 வெள்ளை விளிசங் கிடங்கையிற் கொண்ட
விமலன் எனக்குருக் காட்டான்✻
உள்ளம் புகுந்தென்னை நைவித்து நாளும்
உயிர்பெய்து கூத்தாட்டுக் காணும்✻
கள்ளவிழ் செண்பகப் பூமலர் கோதிக்
களித்திசை பாடுங் குயிலே!✻
மெள்ள இருந்து மிழற்றி மிழற்றாதென்
வேங்கட வன்வரக் கூவாய். 2

547 மாதலி தேர்முன்பு கோல்கொள்ள மாயன்
இராவணன் மேல்✻ சர மாரி
தாய்தலை யற்றற்று வீழத் தொடுத்த
தலைவன் வரவெங்குங் காணேன்✻
போதலர் காவில் புதுமணம் நாறப்
பொறிவண்டின் காமரங் கேட்டு✻ உன்
காதலி யோடுடன் வாழ்குயி லே!என்
கருமாணிக் கம்வரக் கூவாய். 3

548 என்புரு கிஇன வேல்நெடுங் கண்கள்
இமைபொருந் தாபல நாளும்*
துன்பக் கடல்புக்கு வைகுந்த னென்பதோர்
தோணி பெருதுழல் கின்றேன்*
அன்புடை யாரைப் பிரிவுறு நோயது
நீயும் அறிதி குயிலே*
பொன்புடை மேனிக் கருளக் கொடியுடைப்
புண்ணிய னைவரக் கூவாய். 4

549 * மென்னடை யன்னம் பரந்து விளையாடும்
வில்லிபுத் தூருறை வான்தன்*
பொன்னடி காண்பதோ ராசையி ஞலென்
பொருகயற் கண்ணிணை துஞ்சா*
இன்னடி சிலொடு பாலமு தூட்டி
எடுத்த என் கோலக் கிளியை*
உன்னெடு தோழமை கொள்ளுவன் குயிலே!
உலகளந் தான்வரக் கூவாய். 5

550 எத்திசை யும்அம ரர்பணிந் தேத்தும்
இருடீகே சன்வலி செய்ய*
முத்தன்ன வெண்முறு வல்செய்ய வாயும்
முலையும் அழகழிந் தேன்நான்*
கொத்தலர் காவில் மணித்தடங் கண்படை
கொள்ளு மிளங்குயி லே!* என்
தத்துவ னைவரக் கூகிற்றி யாகில்
தலையல்லால் கைம்மாறி லேனே! 6

551 பொங்கிய பாற்கடல் பள்ளிகொள் வானைப்
புணர்வதோ ராசையி ஞல்* என்
கொங்கை கிளர்ந்து குமைத்துக் குதுகலித்
தாவியை ஆகுலஞ் செய்யும்*
அங்குயி லே!உனக் கென்ன மறைந்துறைவு?
ஆழியும் சங்குமொண் தண்டும்*
தங்கிய கையவ னைவரக் கூவில்,நீ
சாலத் தருமம் பெறுதி. 7

552 சார்ங்கம் வளைய வலிக்கும் தடக்கைச்
சதுரன் பொருத்த முடையன்*
நாங்களெம் மில்லிருந்து ஒட்டிய கச்சங்கம்
நானும் அவனும் அறிதும்*
தேங்கனி மாம்பொழில் செந்தளிர் கோதும்
சிறுகுயி லே!* திருமாலை
ஆங்கு விரைந்தொல்லைக் கூகிற்றி யாகில்
அவனைநான் செய்வன காணே! 8

553 பைங்கிளி வண்ணன் சிரீதர னென்பதோர்
பாசத் தகப்பட் டிருந்தேன்*
பொங்கொளி வண்டிரைக் கும்பொழில் வாழ்குயி-
லே! குறிக் கொண்டிது நீகேள்*
சங்கொடு சக்கரத் தான்வரக் கூவுதல்,
பொன்வளை கொண்டு தருதல்*
இங்குள்ள காவினில் வாழக் கருதில்
இரண்டத்தொன் றேல்திண்ணம் வேண்டும். 9

554 அன்றுல கம்அளந் தானை யுகந்தடி-
மைக்கண் அவன்வலி செய்ய*
தென்றலுந் திங்களும் ஊடறுத் தென்னை
நலியும் முறைமை யறியேன்*
என்றும்இக் காவி லிருந்திருந் தென்னைத்
ததைத்தாதே நீயும் குயிலே*
இன்றுநா ராயண னைவரக் கூவாயேல்
இங்குத்தை நின்றும் துரப்பன். 10

555 * விண்ணுற நீண்டடி தாவிய மைந்தனை
வேற்கண் மடந்தை விரும்பி*
'கண்ணுற வென்கடல் வண்ணனைக் கூவு
கருங்குயி லே'!என்ற மாற்றம்*
பண்ணுறு நான்மறை யோர்புது வைமன்னன்
பட்டர்பி ரான்கோதை சொன்ன*
நண்ணுறு வாசக மாலைவல் லார்நமோ
நாராய ணாயவென் பாரே! 11

மன்னு வெள்ளை மாதலி, என்பு மென்னடை எத்திசை, பொங்கிய சார்ங்கம் பைங்கிளி, அன்று விண் - வாரணம்.

6. வாரணமாயிரம்

மாயவன் தன்னை மணஞ்செய்யக் கண்ட தூயநற் கனவைத் தோழிக் குரைத்தல்

கலிவிருத்தம்
(கல்யாணி ராகம்- ரூபக தாளம்)

556 ✻ வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம்செய்து✻
நாரண நம்பி நடக்கின்ரு னென்றெதிர்✻
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புரமெங்கும்✻
தோரணம் நாட்டக் கனுக்கண்டேன், தோழீ!நான். 1

557 நாளை வதுவை மணமென்று நாளிட்டு✻
பாளை கமுகு பரிசுடைப் பந்தற்கீழ்✻
கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பான்✻ ஓர்
காளை புகுதக் கனுக்கண்டேன், தோழீ!நான், 2

558 இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர் குழாமெல்லாம்✻
வந்திருந் தென்னை மகட்பேசி மந்திரித்து✻
மந்திரக் கோடி யுடுத்தி மணமாலை✻
அந்தரி சூட்டக் கனுக்கண்டேன், தோழீ!நான், 3

559 நாற்றிசைத் தீர்த்தம் கொணர்ந்து நனிநல்கி✻
பார்ப்பனச் சிட்டர்கள் பல்லா ரெடுத்தேத்தி✻
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனே டென்றன்னை✻
காப்புநாண் கட்டக் கனுக்கண்டேன், தோழீ!நான். 4

560 கதிரொளி தீபம் கலச முடனேந்தி✻
சதிரிள மங்கையர் தாம்வந் தெதிர்கொள்ள✻
மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை தொட்டு✻ எங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனுக்கண்டேன், தோழீ!நான். 5

561 மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத*
முத்துடைத் தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்*
மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து *என்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன், தோழீ!நான். 6

562 வாய்நல்லார் நல்ல மறையோதி மந்திரத்தால்*
பாசிலை நாணற் படுத்துப் பரிதிவைத்து*
காய்சின மாகளி றன்னானென் கைப் பற்றி*
தீவலம் செய்யக் கனாக்கண்டேன், தோழீ!நான். 7

563 இம்மைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் பற்றாவான்*
நம்மை யுடையவன் நாரா யணன்நம்பி*
செம்மை யுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி*
அம்மி மிதிக்கக் கனாக்கண்டேன், தோழீ!நான். 8

564 வரிசிலை வாள்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு*
எரிமுகம் பாரித்தென் னைமுன்னே நிறுத்தி*
அரிமுகன் அச்சுதன் கைம்மேலென் கைவைத்து*
பொரிமுகந் தட்டக் கனாக்கண்டேன், தோழீ!நான். 9

565 குங்குமம் அப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து*
மங்கல வீதி வலம்செய்து மணநீர்*
அங்கவ னோடு முடன்சென்றங் கானைமேல்*
மஞ்சன மாட்டக் கனாக்கண்டேன், தோழீ!நான். 10

566 * ஆயனுக் காகத்தான் கண்ட கனாவினை*
வேயர் புகழ்வில்லி புத்தூர்க்கோன் கோதைசொல்*
தூய தமிழ்மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்*
வாயும்நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே. 11

வாரணம் நாளை இந்திரன், நாற்றிசை கதிர் மத்தளம், வாய் இம்மை வரிசிலை, குங்குமம் ஆயன் - கருப்பூரம்.

7. கருப்பூரம் நாறுமோ

பாஞ்சசன்னியத்தைப் பத்மநாபனோடுஞ் சுற்றமாக்குதல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(வராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

567 ✻ கருப்பூரம் நாறுமோ, கமலப்பூ நாறுமோ?✻
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித் திருக்குமோ✻
மருப்பொசித்த மாதவன்றன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்✻
விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்,ஆழி வெண்சங்கே! 1

568 கடலிற் பிறந்து, கருதாது✻ பஞ்சசனன்
உடலில் வளர்ந்துபோய் ஊழியான் கைத்தலத்
திடரில்✻ குடியேறித் தீய வசுரர்✻
நடலைப் படமுழங்கும் தோற்றத்தாய் நற்சங்கே! 2

569 தடவரையின் மீதே சரற்கால சந்திரன்✻
இடையுவா வில்வந் தெழுந்தாலே போல்✻ நீயும்
வடமதுரை யார்மன்னன் வாசுதே வன்கையில்✻
குடியேறி வீற்றிருந்தாய், கோலப் பெருஞ்சங்கே! 3

570 சந்திர மண்டலம்போல் தாமோ தரன்கையில்✻
அந்தரம் ஒன்றின்றி யேறி, யவன்செவியில்✻
மந்திரம் கொள்வாயே போலும் வலம்புரியே!✻
இந்திரனும் உன்னோடு செல்வத்துக் கேலானே. 4

571 உன்னோ டுடனே யொருகடலில் வாழ்வாரை✻
இன்னார் இனையாரென் றெண்ணுவா ரில்லைகாண்✻
மன்னாகி நின்ற மதுசூதன் வாயமுதம்✻
பன்னாளும் உண்கின்றாய் பாஞ்சசன் னியமே. 5

572 போய்த்தீர்த்த மாடாதே நின்ற புணர்மருதம்*
சாய்த்தீர்த்தான் கைத்தலத்தே யேறிக் குடிகொண்டு*
சேய்த்தீர்த்த மாய்நின்ற செங்கண்மால் தன்னுடைய*
வாய்த்தீர்த்தம் பாய்ந்தாட வல்லாய், வலம்புரியே! 6

573 செங்கமல நாண்மலர்மேல் தேனுகரும் அன்னம்போல்*
செங்கண் கருமேனி வாசுதே வனுடைய*
அங்கைத் தலமேறி அன்ன வசஞ்செய்யும்*
சங்கரையா! உன்செல்வம் சால வழகியதே. 7

574 உண்பது சொல்லில் உலகளந்தான் வாயமுதம்*
கண்படை கொள்ளல் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே*
பெண்படையார் உன்மேல் பெரும்பூசல் சாற்றுகின்றார்*
பண்பல செய்கின்றாய் பாஞ்சசன் னியமே! 8

575 பதினாறு மாயிரவர் தேவிமார் பார்த்திருப்ப*
மதுவாயில் கொண்டாற்போல் மாதவன்றன் வாயமுதம்*
பொதுவாக வுண்பதனைப் புக்குநீ யுண்டக்கால்*
சிதையாரோ உன்னோடு? செல்வப் பெருஞ்சங்கே! 9

576 * பாஞ்சசன் னியத்தைப் பற்பநா பனோடும்*
வாய்ந்த பெருஞ்சுற்ற மாக்கிய வண்புதுவை*
ஏய்ந்தபுகழ்ப் பட்டர்பிரான் கோதைதமி ழீரைந்தும்*
ஆய்ந்தேத்த வல்லா ரவரும் அணுக்கரே. 10

கருப்பூரம் கடல் தடவரை, சந்திரன் உன்னோடு போய்,
செங்கமலம் உண்பது பதினாறு, பாஞ்ச - விண்.

8. விண்ணீலமேலாப்பு

மேகவிடு தூது

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(துசாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்)

577 * விண்ணீல மேலாப்பு
விரித்தாற்போல் மேகங்காள்!*
தெண்ணீர்பாய் வேங்கடத்தென்
திருமாலும் போந்தானே?*
கண்ணீர்கள் முலைக்குவட்டில்
துளிசோரச் சோர்வேனை*
பெண்ணீர்மை யீடழிக்கும்
இதுதமக்கோர் பெருமையே. 1

578 மாமுத்த நிதிசொரியும்
மாமுகில்காள்!* வேங்கடத்துச்
சாமத்தின் நிறங்கொண்ட
தாடாளன் வார்த்தையென்னே!*
காமத்தீ யுள்புகுந்து
கதுவப்பட்டு, இடைக்கங்குல்*
ஏமத்தோர் தென்றலுக்கிங்-
கிலக்காய்நா னிருப்பேனே. 2

579 ஒளிவண்ணம் வளைசிந்தை
உறக்கத்தோ டிவையெல்லாம்*
எளிமையால் இட்டென்னை
ஈடழியப் போயினவால்*
குளிரருவி வேங்கடத்தென்
கோவிந்தன் குணம்பாடி*
அளியத்த மேகங்காள்!
ஆவிகாத் திருப்பேனே. 3

580 மின்னாகத் தெழுகின்ற
மேகங்காள்!* வேங்கடத்துத்
தன்னாகத் திருமங்கை
தங்கியசீர் மார்வர்க்கு*
என்னாகத் திளங்கொங்கை
விரும்பித்தாம் நாடோறும்*
பொன்னாகம் புல்குதற்கென்
புரிவுடைமை செப்புமினே: 4

581 வான்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த
மாமுகில்காள்!* வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்ட மலர்சிதறத்
திரண்டேறிப் பொழிவீர்காள்!*
ஊன்கொண்ட வள்ளுகிரால்
இரணியனை உடலிடந்தான்*
தான்கொண்ட சரிவளைகள்
தருமாகிற் சாற்றுமினே. 5

582 சலங்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த
தண்முகில்காள்!* மாவலியை
நிலங்கொண்டான் வேங்கடத்தே
நிரந்தேறிப் பொழிவீர்காள்! *
உலங்குண்ட விளங்கனிபோல்
உள்மெலியப் புகுந்து* என்னை
நலங்கொண்ட நாரணற்கென்
நடலைநோய் செப்புமினே. 6

583 * சங்கமா கடல்கடைந்தான்
தண்முகில்காள்!* வேங்கடத்துச்
செங்கண்மால் சேவடிக்கீழ்
அடிவீழ்ச்சி விண்ணப்பம்*
கொங்கைமேல் குங்குமத்தின்
குழம்பழியப் புகுந்து* ஒருநாள்
தங்குமேல் என்னாவி
தங்குமென் றுரையீரே. 7

584 கார்காலத் தெழுகின்ற
கார்முகில்காள்!* வேங்கடத்துப்
போர்காலத் தெழுந்தருளிப்
பொருதவனார் பேர்சொல்லி*
நீர்காலத் தெருக்கினம்
பழவிலைபோல், வீழ்வேனை*
வார்காலத் தொருநாள்தம்
வாசகம்தந் தருளாரே. 8

585 * மதயானை போலெழுந்த
மாமுகில்காள்!* வேங்கடத்தைப்
பதியாக வாழ்வீர்காள்!
'பாம்பணையான் வார்த்தையென்னே!*
கதியென்றும் தானாவான்
கருதாது* ஓர் பெண்கொடியை
வதைசெய்தான்!' என்னும்சொல்
வையகத்தார் மதியாரே, 9

586 * நாகத்தி னணையானை
நன்னு தலாள் நயந்துரைசெய்*
மேகத்தை வேங்கடக்கோன்
விடுதூதில் விண்ணப்பம்*
போகத்தில் வழுவாத
புதுவையர்கோன் கோதைதமிழ்*
ஆகத்து வைத் துரைப்பார்
அவரடியா ராகுவரே. 10

விண் மா ஒளி, மின் வான் சலம், சங்கம் கார் மதம், நாகம் - சிந்துரம்.

9. சிந்துரச்செம்பொடி

திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமான் திறத்து ஈடுபட்டிரங்குதல்

கலிநிலைத்துறை

(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

587 * சிந்துரச் செம்பொடிப்போல்
திரு மாலிருஞ் சோலையெங்கும்*
இந்திர கோபங்களே
எழுந் தும்பரந் திட்டனவால்*
மந்தரம் நாட்டியன்று
மது ரக்கொழுஞ் சாறுகொண்ட*
சுந்தரத் தோளுடையான்
சுழ லையில்நின் றுய்துங்கொலோ?

588 போர்க்களி றுபொரும்மா
லிருஞ் சோலையம் பூம்புறவில்*
தார்க்கொடி முல்லைகளும்
தவ ளநகை காட்டுகின்ற*
கார்க்கொள் பிடாக்கள் நின்று
கழ றிச்சிரிக் கத்தரியேன்*
ஆர்க்கிடு கோதோழீ!
அவன் தார்செய்த பூசலையே. 2

589 கருவிளை யொண்மலர்காள்!
கா யாமலர் காள்!* திருமால்
உருவொளி காட்டுகின்றீர்
எனக் குய்வழக் கொன்றுரையீர்*
திருவிளை யாடுதிண்டோள்
திரு மாலிருஞ் சோலைநம்பி*
வரிவளை இற்புகுந்து
வந்தி பற்றும் வழக்குளதே. 3

590 பைம்பொழில் வாழ்குயில்காள்!
மயில் காள்!ஒண் கருவிளைகாள்!*
வம்பக் களங்கனிகாள்!
வண்ணப் பூவை நறுமலர்காள்!*
ஐம்பெரும் பாதகர்காள்!
அணி மாலிருஞ் சோலைநின்ற*
எம்பெரு மானுடைய
நிறம் உங்களுக் கென்செய்வதே? 4

591 துங்க மலர்ப் பொழில்சூழ்
திரு மாலிருஞ்சோலைநின்ற*
செங்கட் கருமுகிலின்
திரு வுருப் போல்* மலர்மேல்
தொங்கிய வண்டினங்காள்!
தொகு பூஞ்சுனை காள்!* சுனையில்
தங்குசெந் தாமரைகாள்!
எனக் கோர்சரண் சாற்றுமினே. 5

592 * நாறு நறும்பொழில்மா
லிருஞ் சோலை நம்பிக்கு* நான்
நூறு தடாவில்வெண்ணெய்
வாய் நேர்ந்து பராவிவைத்தேன்*
நூறு தடாநிறைந்த
அக்கார வடிசில்சொன்னேன்*
ஏறு திருவுடையான்
இன்று வந்திவை கொள்ளுங்கொலோ? 6

593 இன்றுவந் தித்தனையும்
அமுதுசெய் திடப்பெறில்* நான்
ஒன்றுநூ றாயிரமாக்
கொடுத் துப்பின்னும் ஆளும்செய்வன்*
தென்றல் மணங்கமழும்
திரு மாலிருஞ் சோலைதன்னுள்
நின்ற பிரான்* அடியேன்
மனத் தேவந்து நேர்படிலே. 7

594 காலை யெழுந்திருந்து
கரிய குரு விக்கணங்கள்*
மாலின் வரவுசொல்லி
மருள் பாடுதல் மெய்ம்மைகொலோ?*
சோலை மலைப்பெருமான்
துவ ராபதி யெம்பெருமான்*
ஆலி னிலைப்பெருமான்
அவன் வார்த்தை யுரைக்கின்றதே. 8

595 கோங்கல ரும்பொழில்மா-
லிருஞ் சோலையிற் கொன்றைகள்மேல்*
தூங்குபொன் மாலைகளோ-
டுட னாய்நின்று தூங்குகின்றேன்*
பூங்கொள் திருமுகத்து
மடுத் தூதிய சங்கொலியும்*
சார்ங்கவில் நாணொலியும்
தலைப் பெய்வதெஞ் ஞான்றுகொலோ! 9

596 * சந்தொடு காரகிலும்
சுமந் துதடங் கள்பொருது*
வந்திழி யும்சிலம்பா-
றுடை மாலிருஞ் சோலைநின்ற,
சுந்தரனைச்* சுரும்பார்
சுழற் கோதை தொகுத்துரைத்த*
செந்தமிழ் பத்தும்வல்லார்
திரு மாலடி சேர்வர்களே, 10

சிந்துரப் போர் கருவிளை, பைம்பொழில் துங்க நாறு, இன்று காலை கோங்கு, சந்து - கார்க்கோடல்.

10. கார்க்கோடல்பூக்காள்!

தலைவி பிரிவாற்றது வருந்துதல்

கலிநிலைத்துறை
(காம்போதி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

597 ✻ கார்க்கோடற் பூக்காள்! கார்க்கடல் வண்ணனென் மேல்✻ உம்மைப்
போர்க்கோலம் செய்து போர விடுத்தவன் எங்குற்றான்?✻
ஆர்க்கோ இனிநாம் பூச லிடுவது?✻ அணிதுழாய்த்
தார்க்கோடும் நெஞ்சந் தன்னைப் படைக்கவல் லேன், அந்தோ! 1

598 மேற்றோன்றிப் பூக்காள்! மேலுல கங்களின் மீதுபோய்✻
மேற்றோன் றும் சோதி வேத முதல்வர் வலங்கையில்✻
மேற்றோன்று மாழியின் வெஞ்சுடர் போலச் சுடாது✻ எம்மை
மாற்றாளைப் பட்டவர் கூட்டத்து வைத்துக்கொள் கிற்றிரே. 2

599 கோவை மணாட்டி! நீயுன் கொழுங்கனி கொண்டு✻ எம்மை
ஆவி தொலைவியேல் வாயழகர் தம்மை யஞ்சுதும்✻
பாவியேன் தோன்றிப் பாம்பணையார்க்கும்தம் பாம்புபோல்✻
நாவு மிரண்டுள வாய்த்து; நாணிலி யேனுக்கே, 3

600 முல்லைப் பிராட்டி!நீயுன் முறுவல்கள் கொண்டு✻ எம்மை
அல்லல் விளைவியேல், ஆழிநங் காய்!உன் அடைக்கலம்✻
கொல்லை யரக்கியை மூக்கரிந் திட்ட குமரனார்,
சொல்லும் பொய்யானால்✻ நானும் பிறந்தமை பொய்யன்றே! 4

601 பாடும் குயில்காள்! ஈதென்ன பாடல்?✻ நல் வேங்கட
நாடர் தமக்கொரு வாழ்வுதந் தால்வந்து பாடுமின்✻
ஆடும் கருளக் கொடியுடை யார்வந் தருள்செய்து✻
கூடுவ ராயிடில் கூவிநும் பாட்டுக்கள் கேட்டுமே. 5

602 கணமா மயில்காள்! கண்ண பிரான் திருக் கோலம்போன்று*
அணிமா நடம்பயின் றுடுகின் றீர்க்கடி வீழ்கின்றேன்*
பணமா டரவணைப் பற்பல காலமும் பள்ளிகொள்*
மணவாளர் நம்மை வைத்த பரிசிது காண்மினே. 6

603 நடமாடித் தோகை விரிக்கின்ற மாமயில் காள்* உம்மை
நடமாட்டங் காணப் பாவியேன் நானோர் முதலிலேன்*
குடமாடு கூத்தன் கோவிந்தன் கோமிறை செய்து* எம்மை
உடைமாடு கொண்டான் உங்களுக் கினியொன்று போதுமே? 7

604 மழையே! மழையே! மண்புறம் பூசியுள் ளாய்நின்ற*
மெழுகூற்றி னாற்போல் ஊற்றுநல் வேங்கடத் துள்நின்ற*
அழகப் பிரானார் தம்மையென் நெஞ்சத் தகப்படத்
தழுவிநின்று* என்னைத் ததர்த்திக்கொண் டூற்றவும்வல்லையே. 8

605 கடலே! கடலே! உன்னைக் கடைந்து கலக்குறுத்து*
உடலுள் புகுந்துநின் றூறல் அறுத்தவற்கு* என்னையும்
உடலுள் புகுந்துநின் றூறல் அறுக்கின்ற மாயற்கு* என்
நடலைக ளெல்லாம் நாகணைக் கேசென் றுரைத்தியே. 9

606 * நல்லஎன் தோழீ! நாகணைமிசை நம்பரர்*
செல்வர் பெரியர் சிறுமா னிடவர்நாம் செய்வதென்*
வில்லி புதுவை விட்டுசித் தர்தங்கள் தேவரை*
வல்ல பரிசு வருவிப்ப ரேல்அது காண்டுமே. 10

கார் மேல் கோவை, முல்லை பாடும் கண, நட மழையே கடலே,
நல்ல - தாம்.

11. தாமுகக்கும்

திருவரங்கத்துறை செல்வனைக் காமுறல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

(ஸாவேரி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

607 ✻ தாமுகக்கும் தம்கையில் சங்கமே போலாவோ✻
யாமுகக்கும் எங்கையில் சங்கமும் ஏந்திழையீர்!✻
தீமுகத்து நாகணைமேல் சேரும் திருவரங்கர்✻
ஆ! முகத்தை நோக்காரால் அம்மனே! அம்மனே! 1

608 எழிலுடைய அம்மனைமீர்! என்னரங்கத் தின்னமுதர்✻
குழலழகர், வாயழகர், கண்ணழகர்✻ கொப்பூழில்
எழுகமலப் பூவழகர், எம்மானார்✻ என்னுடைய
கழல்வளையைத் தாமும் கழல்வளையே யாக்கினரே. 2

609 ✻ பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்✻
அங்காதுஞ் சோராமே யாள்கின்ற எம்பெருமான்✻
செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார்✻
எங்கோல் வளையால் இடர்தீர்வ ராகாதே? 3

610 மச்சணி மாட மதிளரங்கர் வாமனனார்✻
பச்சைப் பசுந்தேவர் தாம்பண்டு நீரேற்ற✻
பிச்சைக் குறையாகி யென்னுடைய பெய்வளைமேல்✻
இச்சை யுடையரேல் இத்தெருவே போதாரே? 4

611 பொல்லாக் குறளுருவாய்ப் பொற்கையில் நீரேற்று✻
எல்லா உலகும் அளந்துகொண்ட எம்பெருமான்✻
நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்க நாகணையான்✻
இல்லாதோம் கைப்பொருளும் எய்துவா னொத்துளனே. 5

612 கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார்✻ காவிரிநீர்
செய்ப்புரள வோடும் திருவரங்கச் செல்வனார்✻
எப்பொருட்கும் நின்றார்க்கும் எய்தாது ✻ நான்மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார்என் மெய்ப்பொருளும்கொண்டாரே.

613 உண்ணு துறங்கா தொலிகடலை யூடறுத்து*
பெண்ணுக்கை யாப்புண்டு தாமுற்ற போதெல்லாம்*
திண்ணார் மதிள்சூழ் திருவரங்கச் செல்வனார்*
எண்ணாதே தம்முடைய நன்மைகளே யெண்ணுவரே. 7

614 * பாசிதூர்த் துக்கிடந்த பார்மகட்கு* பண்டொருநாள்
மாசுடம்பில் நீர்வார மானமிலாப் பன்றியாம்*
தேசுடைய தேவர் திருவரங்கச் செல்வனார்*
பேசி யிருப்பனகள் பேர்க்கவும் பேராவே. 8

615 கண்ணாலங் கோடித்துக் கன்னிதன்னைக் கைப்பிடிப்பான்*
திண்ணார்ந் திருந்த சிசுபாலன் தேசழிந்து*
அண்ணாந் திருக்கவே, ஆங்கவளைக் கைப்பிடித்த*
பெண்ணாளன் பேணுமூர் பேரும் அரங்கமே, 9

616 * செம்மை யுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த*
மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்*
தம்மை யுகப்பாரைத் தாமுகப்ப ரென்னும்சொல்*
தம்மிடையே பொய்யானால் சாதிப்பா ராரினியே. 10

தாம் எழில் பொங்கு, மச்சு பொல்லா கை, உண்ணு பாசி கண்ணாலம் செம்மை - மற்று.

12. மற்றிருந்தீர்

'சீதரனிருந்துழிச் செலுத்துவீர் எனே,' எனக்
கோதை தமர்க்குக் கூறிய துணிபு

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(நாதநாமக் கிரியை ராகம் - ஆதி தாளம்)

617 * மற்றிருந் தீர்கட் கறியலாகா
மாதவ னென்பதோ ரன்புதன்னே*
உற்றிருந் தேனுக் குரைப்பதெல்லாம்
ஊமைய ரோடு செவிடர்வார்த்தை*
பெற்றிருந் தாளே யொழியவேபோய்ப்
போர்த்தொரு தாயில் வளர்ந்தநம்பி*
மற்பொருந் தாமற் களமடைந்த
மதுரைப் புறத்தென்னே யுய்த்திடுமின். 1

618 நாணி யினியோர் கருமமில்லே
நாலய லாரும் அறிந்தொழிந்தார்*
பாணியா தென்னே மருந்துசெய்து
பண்டுபண் டாக்க வுறுதிராகில்*
மாணி யுருவா யுலகளந்த
மாயனேக் காணில் தலேமறியும்*
ஆணேயால் நீரென்னேக் காக்கவேண்டில்,
ஆய்ப்பாடிக் கேயென்னே யுய்த்திடுமின். 2

619 'தந்தையும் தாயும்உற் ருரும்நிற்கத்
தனிவழி போயினுள்!' என்னும்சொல்லு*
வந்தபின் னேப்பழி காப்பரிது;
மாயவன் வந்துருக் காட்டுகின்ருன்*
கொந்தள மாக்கிப் பரக்கழித்துக்
குறும்புசெய் வான்ஓர் மகனேப்பெற்ற*
நந்தகோ பாலன் கடைத்தலேக்கே
நள்ளிருட்கண் என்னே யுய்த்திடுமின். 3

620 அங்கைத் தலத்திடை யாழிகொண்டான்
அவன்முகத் தன்றி விழியேனென்று*
செங்கச்சுக் கொண்டுகண் ணுடையார்த்துச்
சிறுமா னிடவரைக் காணில்நாணும்*
கொங்கைத் தலமிவை நோக்கிக்காணீர்,
கோவிந்த னுக்கல்லால் வாயில்போகா*
இங்குத்தை வாழ்வை யொழியவேபோய்,
யமுனைக் கரைக்கென்னை யுய்த்திடுமின். 4

621 ஆர்க்குமென் நோயி தறியலாகாது
அம்மனை மீர்! துழ திப்படாதே*
கார்க்கடல் வண்ணன்என் பாஞெருவன்
கைகண்ட யோகம் தடவத்தீரும்*
நீர்க்கரை நின்ற கடம்பையேறிக்
காளிய னுச்சியில் நட்டம்பாய்ந்து*
போர்க்கள மாக நிருத்தஞ்செய்த
பொய்கைக் கரைக்கென்னை யுய்த்திடுமின். 5

622 கார்த்தண் முகிலும் கருவிளையும்
காயா மலரும் கமலப்பூவும்*
ஈர்த்திடு கின்ற என்னை வந்திட்
டிருடீகே சன்பக்கல் போகேயென்று*
வேர்த்துப் பசித்து வயிறசைந்து
வேண்டடிசில் உண்ணும் போது* ஈதென்று
பார்த்திருந்து நெடுநோக்குக் கொள்ளும்
பத்த விலோசநத் துய்த்திடுமின். 6

623 வண்ணம் திரிவும் மனங்குழைவும்
மான மிலாமையும் வாய்வெளுப்பும்*
உண்ண லுருமையும் உள்மெலிவும்
ஓதநீர் வண்ணனென் பாஞெருவன்*
தண்ணந் துழாயென்னும் மாலைகொண்டு
சூட்டத் தணியும்* பிலம்பன்தன்னைப்
பண்ணழி யப்பல தேவன்வென்ற
பாண்டி வடத்தென்னை யுய்த்திடுமின். 7

624 கற்றினம் மேய்க்கிலும் மேய்க்கப்பெற்ருன்,
காடுவாழ் சாதியும் ஆகப்பெற்ருன்*
பற்றி யுரலிடை யாப்புமுண்டான்,
பாவிகாள்! உங்களுக் கேச்சுக்கொலோ?*
கற்றன பேசி வசவுணுதே,
காலிக ளுய்ய மழைதடுத்து*
கொற்றக் குடையாக ஏந்திநின்ற
கோவர்த் தனத்தென்னே யுய்த்திடுமின். 8

625 கூட்டிலிருந்து கிளியெப்போதும்
'கோவிந்தா! கோவிந்தா!' என்றழைக்கும்*
ஊட்டக் கொடாது செறுப்பனுகில்
'உலகளந் தான்'என் றுயரக்கூவும் *
நாட்டில் தலேப்பழி யெய்தியுங்கள்
நன்மை யிழந்து தலேயிடாதே*
சூட்டுயர் மாடங்கள் சூழ்ந்துதோன்றும்
துவரா பதிக்கென்னே யுய்த்திடுமின். 9

626 * மன்னு மதுரை தொடக்கமாக
வண்துவ ராபதி தன்னளவும்*
தன்னேத் தமருய்த்துப் பெய்யவேண்டித்
தாழ்குழ லாள்துணிந் ததுணிவை*
பொன்னியல் மாடம் பொலிந்துதோன்றும்
புதுவையர் கோன்விட்டு சித்தன்கோதை*
இன்னிசை யால்சொன்ன செஞ்சொல்மாலே
ஏத்தவல் லார்க்கிடம் வைகுந்தமே. 10

மற்று நாணி தந்தை, அங்கை ஆர்க்கும் கார்த்தண், வண்ணம் கற்றினம் கூட்டில், மன்று - கண்ணன்.

13. கண்ணனென்னும்

கண்ணன் உகந்த பொருள்கொண்டு காதல்நோய் தணிமின் எனல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

627 * கண்ண னென்னும் கருந்தெய்வம்
காட்சி பழகிக் கிடப்பேனே*
புண்ணில் புளிப்பெய் தாற்போலப்
புறம்நின் றழகு பேசாதே*
பெண்ணின் வருத்த மறியாத
பெருமா னரையில் பீதக
வண்ண ஆடை கொண்டு* என்னை
வாட்டம் தணிய வீசீரே. 1

628 பாலா லிலையில் துயில்கொண்ட
பரமன் வலைப்பட் டிருந்தேனை*
வேலால் துன்னம் பெய்தாற்போல்
வேண்டிற் றெல்லாம் பேசாதே*
கோலால் நிரைமேய்த் தாயனாய்க்
குடந்தைக் கிடந்த குடமாடி*
நீலார் தண்ணந் துழாய்கொண்டென்
நெறிமென் குழல்மேல் சூட்டீரே. 2

629 கஞ்சைக் காய்ந்த கருவில்லி
கடைக்கண் என்னும் சிறைக்கோலால்*
நெஞ்சூ டுருவ வேவுண்டு
நிலையும் தளர்ந்து நைவேனை*
அஞ்சே லென்னான் அவனொருவன்
அவன்மார் வணிந்த வனமாலை*
வஞ்சி யாதே தருமாகில்
மார்பில் கொணர்ந்து புரட்டீரே. 3

630 ஆரே உலகத் தாற்றுவார்?
ஆயர் பாடி கவர்ந்துண்ணும்*
காரே றுழக்க வுழக்குண்டு
தளர்ந்தும் முறிந்தும் கிடப்பேனை*
ஆரா வமுத மனையான் தன்
அமுத வாயி லூறிய*
நீர்தான் கொணர்ந்து புலராமே
பருக்கி யிளைப்பை நீக்கீரே. 4

631 அழிலும் தொழிலும் உருக்காட்டான்
அஞ்சே லென்னான் அவனொருவன்*
தழுவி முழுகிப் புகுந்தென்னைச்
சுற்றிச் சுழன்று போகானல்*
தழையின் பொழில்வாய் நிரைப்பின்னே
நெடுமா லூதி வருகின்ற*
குழலின் தொளைவாய் நீர்கொண்டு
குளிர முகத்துத் தடவீரே. 5

632 நடையொன் றில்லா வுலகத்து
நந்த கோபன் மகனென்னும்*
கொடிய கடிய திருமாலால்
குளப்புக் கூறு கொளப்பட்டு*
புடையும் பெயர கில்லேன்நான்
போட்கன் மிதித்த அடிப்பாட்டில்*
பொடிதான் கொணர்ந்து பூசீர்கள்
போகா வுயிரென் னுடம்பையே. 6

633 வெற்றிக் கருளக் கொடியான் தன்
மீமீ தாடா வுலகத்து*
வெற்ற வெறிதே பெற்றதாய்
வேம்பே யாக வளர்த்தாளே*
குற்ற மற்ற முலைதன்னைக்
குமரன் கோலப் பணைத்தோளோடு*
அற்ற குற்றம் அவைதீர
அணைய அமுக்கிக் கட்டீரே. 7

634 உள்ளே யுருகி நைவேனை
உளளோ இலளோ வென்னாத*
கொள்ளை கொள்ளிக் குறும்பனைக்
கோவர்த் தனனைக் கண்டக்கால்*
கொள்ளும் பயனென் றில்லாத
கொங்கை தன்னைக் கிழங்கோடும்*
அள்ளிப் பறித்திட் டவன்மார்பில்
எறிந்தென் அழலைத் தீர்வேனே. 8

635 கொம்மை முலைகள் இடர்தீரக்
கோவிந் தற்கோர் குற்றேவல்*
இம்மைப் பிறவி செய்யாதே
இனிப்போய்ச் செய்யும் தவந்தானென்?*
செம்மை யுடைய திருமார்வில்
சேர்த்தா னேலும், ஒருஞான்று*
மெய்ம்மை சொல்லி முகம்நோக்கி
விடைதான் தருமேல் மிகநன்றே 9

636 * அல்லல் விளைத்த பெருமானை
ஆயர் பாடிக் கணிவிளக்கை*
வில்லி புதுவை நகர்நம்பி
விட்டுசித்தன் வியன்கோதை*
வில்லைத் தொலைத்த புருவத்தாள்
வேட்கை யுற்று மிகவிரும்பும்*
சொல்லைத் துதிக்க வல்லார்கள்
துன்பக் கடலுள் துவளாரே. 10

கண்ணன் பால் கஞ்சை, ஆரே அழில் நடை, வெற்றி உள்ளே கொம்மை, அல்லல் - பட்டி.

14. பட்டிமேய்ந்து

விருந்தாவனத்தே பரந்தாமனைக் கண்டமை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

637 * பட்டி மேய்ந்தோர் காரேறு
பலதே வற்கோர் கீழ்க்கன்றாய்*
இட்டீ றிட்டு விளையாடி
இங்கே போதக் கண்டீரே?*
இட்ட மான பசுக்களை
இனிது மறித்து நீரூட்டி*
விட்டுக் கொண்டு விளையாட
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 1

638 அனுங்க என்னைப் பிரிவுசெய்து
ஆயர் பாடி கவர்ந்துண்ணும்*
குணுங்கு நாறிக் குட்டேற்றைக்
கோவர்த் தனனைக் கண்டீரே?*
கணங்க ளோடு மின்மேகம்
கலந்தாற் போல* வனமாலை
மினுங்க நின்று விளையாட
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 2

639 மாலாய்ப் பிறந்த நம்பியை
மாலே செய்யும் மணாளனை*
ஏலாப் பொய்க ளுரைப்பானை
இங்கே போதக் கண்டீரே?*
மேலால் பரந்த வெயில்காப்பான்
வினதை சிறுவன் சிறகென்னும்*
மேலாப் பின்கீழ் வருவானை
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 3

640 கார்த்தண் கமலக் கண்ணென்னும்
நெடுங்கயிறு படுத்தி* என்னை
ஈர்த்துக்கொண்டு விளையாடும்
ஈசன் றன்னைக் கண்டீரே?*
போர்த்த முத்தின் குப்பாயப்
புகர்மால் யானைக் கன்றேபோல்*
வேர்த்து நின்று விளையாட
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 4

641 * மாத வன்என் மணியினை
வலையிற் பிழைத்த பன்றிபோல்*
ஏது மொன்றும் கொளத்தாரா
ஈசன் றன்னைக் கண்டீரே?*
பீதக வாடகை யிடைதாழப்
பெருங்கார் மேகக் கன்றேபோல்*
வீதி யார வருவானை
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 5

642 தரும மறியாக் குறும்பனைக்
தன்கைச் சார்ங்க மதுவேபோல்*
புருவ வட்டம் அழகிய
பொருத்த மிலியைக் கண்டீரே?*
உருவு கரிதாய் முகம்செய்தாய்
உதய பருப்ப தத்தின்மேல்*
விரியும் கதிரே போல்வானை
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 6

643 பொருத்த முடைய நம்பியைப்
புறம்போ லுள்ளும் கரியானை*
கருத்தைப் பிழைத்து நின்றஅக்
கருமாமுகிலைக் கண்டீரே?*
அருத்தித் தாரா கணங்களால்
ஆரப் பெருகு வானம்போல்*
விருத்தம் பெரிதாய் வருவானை
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 7

644 வெளிய சங்கொன் றுடையானைப்
பீதக வாடை யுடையானை*
அளிநன் குடைய திருமாலை
ஆழி யானைக் கண்டீரே?*
களிவண் டெங்கும் கலந்தாற்போல்
கமழ்பூங் குழல்கள் தடந்தோள்மேல்*
மிளிர நின்று விளையாட
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 8

645 * நாட்டைப் படையென்று அயன்முதலாத்
தந்த நளிர்மா மலருந்தி*
வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும்
விமலன் றன்னைக் கண்டீரே?*
காட்டை நாடித் தேனுகனும்
களிறும் புள்ளும் உடன்மடிய*
வேட்டை யாடி வருவானை
விருந்தா வனத்தே கண்டோமே. 9

646 * பருந்தாட் களிற்றுக் கருள்செய்த
பரமன் றன்னை *பாரின்மேல்
விருந்தா வனத்தே கண்டமை
விட்டு சித்தன் கோதைசொல்*
மருந்தா மென்று தம்மனத்தே
வைத்துக்கொண்டு வாழ்வார்கள்*
பெருந்தா ளுடைய பிரானடிக்கீழ்ப்
பிரியா தென்று மிருப்பாரே. 10

பட்டி அனுங்க மால், கார்த்தண் மாதவன் தருமம், பொருத்தம் வெளிய நாட்டை, பருந்தாள்-இருள்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

நாச்சியார் திருமொழி நிறைவுற்றது.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குலசேகரப் பெருமாள் அருளிச் செய்த

பெருமாள் திருமொழி

தனியன்கள்

இன்னமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கேவா பைங்கிளியே!
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள்* -பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள், சேரலர்கோன் * எங்கள்
குலசே கரனென்றே கூறு.

-உடையவர்

ஆரம் கெடப்பர னன்பர்கொள் ளாரென்று * அவர்களுக்கே
வாரங் கொடுகுடப் பாம்பிற்கை யிட்டவன் * மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங் கோற்கொல்லி காவலன், வில்லவர்கோன்*
சேரன் குலசே கரன்முடி வேந்தர் சிகாமணியே.

-மணக்கால் நம்பி

ஸ்ரீ:
குலசேகரப்பெருமாள் அருளிச்செய்த

பெருமாள் திருமொழி

1. இருளிரிய

திருவரங்கப் பெருமானைக் கண்டு என்றுகொல் மகிழ்வேன் எனல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
(பந்துவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்)

647 ✻ இருளிரியச் சுடர்மணிகள் இமைக்கும் நெற்றி
இனத்துத்தி யணிபணம் ஆயிரங்க ளார்ந்த✻
அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனந்த னென்னும்
அணிவிளங்கும் உயர்வெள்ளை யணையை மேவி✻
திருவரங்கப் பெருநகருள் தெண்ணீர்ப் பொன்னி
திரைக்கையால் அடிவருடப் பள்ளி கொள்ளும்✻
கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கொண்டுஎன்
கண்ணிணைகள் என்றுகொலோ களிக்கும் நாளே? 1

648 வாயோர் ஈரைஞ்ஞூறு துதங்க ளார்ந்த
வளையுடம்பி னழல்நாகம் உமிழ்ந்த செந்தீ✻
வீயாத மலர்ச்சென்னி விதான மேபோல்
மேன்மேலும் மிகவெங்கும் பரந்த தன்கீழ்✻
காயாம்பூ மலர்ப்பிறங்க லன்ன மாலைக்
கடியரங்கத் தரவணையிற் பள்ளி கொள்ளும்✻
மாயோனை மணத்தூணே பற்றி நின்றென்
வாயார என்றுகொலோ வாழ்த்தும் நாளே? 2

649 எம்மாண்பின் அயன்நான்கு நாவி னாலும்
எடுத்தேத்தி ஈரிரண்டு முகமுங் கொண்டு✻
எம்மாடும் எழிற்கண்க ளெட்டி னோடும்
தொழுதேத்தி இனிதிறைஞ்ச நின்ற✻ செம்பொன்

அம்மான்தன் மலர்க்கமலக் கொப்பூழ் தோன்ற
அணியரங்கத் தரவணையிற் பள்ளி கொள்ளும்
அம்மான் தன் அடியிணைக்கீ ழலர்க ளிட்டங்கு
அடியவரோ டென்றுகொலோ அணுகும் நாளே? 3

650 மாவினைவாய் பிளந்துகந்த மாலை, வேலை
வண்ணனை,என கண்ணனை* வன் குன்ற மேந்தி
ஆவினையன் றுயக்கொண்ட ஆய ரேற்றை,
அமரர்கள்தந் தலைவனை,அந் தமிழி னின்பப்
பாவினை* அவ் வடமொழியைப் பற்றற் றூர்கள்
பயிலரங்கத் தரவணையிற் பள்ளி கொள்ளும்*
கோவினை நா வுறவழுத்தி என்றன் கைகள்
கொய்ம்மலர் தூய் என்றுகொலோ கூப்பும் நாளே? 4

651 இணையில்லா இன்னிசையாழ் கெழுமி யின்பத்
தும்புருவும் நாரதனும் இறைஞ்சி யேத்த*
துணையில்லாத் தொன்மறைநூல் தோத்தி ரத்தால்
தொன்மலர்க்கண் அயன்வணங்கி யோவா தேத்த*
மணிமாட மாளிகைகள் மல்கு செல்வ
மதிளரங்கத் தரவணையிற் பள்ளி கொள்ளும்*
மணிவண்ண னம்மானைக் கண்டு கொண்டென்
மலர்ச்சென்னி என்றுகொலோ வணங்கும் நாளே? 5

652 அளிமலர்மே லயனரனிந் திரனோடு ஏனை
அமரர்கள்தம் குழுவுமரம் பையரும் மற்றும்*
தெளிமதிசேர் முனிவர்கள்தம் குழுவு முந்தித்
திசைதிசையில் மலர்தூவிச் சென்று சேரும்*
களிமலர்சேர் பொழிலரங்கத் துரக மேறிக்
கண்வளரும் கடல்வண்ணர் கமலக் கண்ணும்*
ஒளிமதிசேர் திருமுகமும் கண்டு கொண்டென்
உள்ளம் மிக என்றுகொலோ உருகும் நாளே? 6

653 மறந்திகழும் மனமொழித்து வஞ்ச மாற்றி
ஐம்புலன்க ளடக்கியிடர்ப் பாரத் துன்பம்
துறந்து* இருமுப் பொழுதேத்தி யெல்லை யில்லாத்
தொல்நெறிக்கண் நிலைநின்ற தொண்ட ரான*
அறம்திகழும் மனத்தவர்தம் கதியைப் பொன்னி
அணியரங்கத் தரவணையிற் பள்ளி கொள்ளும்*
நிறம்திகழும் மாயோனைக் கண்டென் கண்கள்
நீர்மல்க என்றுகொலோ நிற்கும் நாளே? 7

654 கோலார்ந்த நெடுஞ்சார்ங்கம் கூனற் சங்கம்
கொலையாழி கொடுந்தண்டு கொற்ற ஒள்வாள்*
காலார்ந்த கதிக்கருட னென்னும் வென்றிக்
கடும்பறவை இவையனைத்தும் புறஞ்சூழ் காப்ப*
சேலார்ந்த நெடுங்கழனி சோலை சூழ்ந்த
திருவரங்கத் தரவணையிற் பள்ளி கொள்ளும்*
மாலோனைக் கண்டின்பக் கலவி யெய்தி
வல்வினையேன் என்றுகொலோ வாழும் நாளே? 8

655 தூராத மனக்காதல் தொண்டர் தங்கள்
குழாம்குழுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடி*
ஆராத மனக்களிப்போ டழுத கண்ணீர்
மழைசோர நினைந்துருகி யேத்தி* நாளும்
சீரார்ந்த முழுவோசை பரவை காட்டும்
திருவரங்கத் தரவணையிற் பள்ளி கொள்ளும்*
போராழி யம்மானைக் கண்டு துள்ளிப்
பூதலத்தில் என்றுகொலோ புரளும் நாளே? 9

656 * வன்பெருவா னகமுய்ய அமர ருய்ய
மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிச ருய்ய*
துன்பமிகு துயரகல அயர்வொன் றில்லாச்
சுகம்வளர அகமகிழுந் தொண்டர் வாழ*
அன்பொடுதென் திசைநோக்கிப் பள்ளி கொள்ளும்
அணியரங்கன் திருமுற்றத்து* அடியார்தங்கள்
இன்பமிகு பெருங்குழுவு கண்டு யானும்
இசைந்துடனே என்றுகொலோ விருக்கும் நாளே? 10

657 * திடர்விளங்கு கரைப்பொன்னி நடுவு பாட்டுத்
திருவரங்கத் தரவணையில் பள்ளி கொள்ளும்*
கடல்விளங்கு கருமேனி யம்மான் தன்னைக்
கண்ணாரக் கண்டுகக்கும் காதல் தன்னால்*
குடைவிளங்கு விறல்தானைக் கொற்ற வொள்வாள்
கூடலர்கோன் கொடைக்குலசே கரன்சொற் செய்த*
நடைவிளங்கு தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார்
நலந்திகழ்நா ரணனடிக்கீழ் நண்ணு வாரே. 11

இருள் வாய் எம்மாண், மாவினை இணை அளி, மறம் கோல் தூராத, வன் திடர் - தேட்டு.

2. தேட்டருந்திறல்

அரங்கன் அடியாரது
அடிமைத்திறத்தில் ஈடுபடுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(ஸ்ரீராகம் - ரூபக தாளம்)

658 * தேட்டரும்திறல் தேனினைத் தென்
அரங்கனைத்* திரு மாதுவாழ்
வட்டமில்வன மாலைமார்வனை
வாழ்த்திமால்கொள்சிந் தையராய்*
ஆட்டமேவி யலந்தழைத்த யர்-
வெய்தும் மெய்யடி யார்கள்தம்*
ஈட்டம்கண்டிடக் கூடுமேல், அது
காணும்கண்பய னாவதே. 1

659 தோடுலாமலர் மங்கைதோளிணை
தோய்ந்ததும்* சுடர் வாளியால்
நீடுமாமரம் செற்றதும்நிரை
மேய்த்ததும் இவை யேநினைந்து*
ஆடிப்பாடி அரங்கவோ!என்
றழைக்கும்தொண்ட ரடிப்பொடி
ஆடநாம்பெறில்* கங்கை நீர்குடைந்
தாடும்வேட்கை யென் னாவதே. 2

660 ஏறடர்த்ததும் ஏனமாய்நிலம்
கீண்டதும்முன் இராமனாய்*
மாறடர்த்ததும் மண்ணளந்ததும்
சொல்லிப்பாடி* வண் பொன்னிப்பே-
ராறுபோல்வரும் கண்ணநீர்கொண்
டரங்கன்கோயில் திருமுற்றம்*
சேறுசெய்தொண்டர் சேவடிச்செழுஞ்
சேறென்சென்னிக் கணிவனே. 3

661 தோய்த்ததண்தயிர் வெண்ணெய்பாலுடன்
உண்டலும்உடன் ருய்ச்சிகண்டு*
ஆர்த்ததோளுடை யெம்பிரானென்
அரங்கனுக்கடி யார்களாய்*
நாத்தழும்பெழ நாரணாவென்
றழைத்துமெய்தழும் பத்தொழுது
ஏத்தி* இன்புறும் தொண்டர்சேவடி
ஏத்திவாழ்த்துமென் நெஞ்சமே, 4

662 பொய்சிலைக்குரல் ஏற்றெருத்தம்
இறுத்துப் போரர வீர்த்தகோன்*
செய்சிலைச்சுடர் சூழொளித் திண்ண
மாமதிள்தென் னரங்கனும்*
மெய்சிலைக்கரு மேகமொன்று தம்
நெஞ்சுள்நின்று திகழப்போய்*
மெய்சிலிர்ப்பவர் தம்மையேநினைந்
தென்மனம்மெய்சி லிர்க்குமே. 5

663 ஆதியந்த மனந்தமற்புதம்
ஆனவானவர் தம்பிரான்*
பாதமாமலர் சூடும்பத்தி
யிலாத பாவிகள் உய்ந்திட*
தீதில்நன்னெறி காட்டி யெங்கும்
திரிந்தரங்கனெம் மானுக்கே*
காதல்செய்தொண்டர்க் கெப்பிறப்பிலும்
காதல்செய்யுமென் னெஞ்சமே. 6

664 காரினம்புரை மேனிநற்கதிர்
முத்தவெண்ணகைச் செய்யவாய்*
ஆரமார்வ னரங்கனென்னும்
அரும்பெருஞ்சுட ரொன்றினை*
சேரும்நெஞ்சின ராகிச் சேர்ந்து
கசிந்திழிந்தகண் ணீர்களால்*
வாரநிற்பவர் தாளிணைக்கொரு
வாரமாகுமென் நெஞ்சமே. 7

665 மாலையுற்ற கடல்கிடந்தவன்
வண்டுகிண்டு நறுந்துழாய்*
மாலையுற்ற வரைப்பெருந்திரு
மார்வனை மலர்க் கண்ணனை*
மாலையுற்றெழுந் தாடிப்பாடித்
திரிந்தரங்கனெம் மானுக்கே*
மாலையுற்றிடும் தொண்டர்வாழ்வுக்கு
மாலையுற்றதென் நெஞ்சமே. 8

666 மொய்த்துக்கண்பனி சோரமெய்கள்
சிலிர்ப்ப ஏங்கி யிளைத்துநின்று*
எய்த்துக்கும்பிடு நட்டமிட்டெழுந்-
தாடிப்பாடி யிறைஞ்சி* என்
அத்தனச்ச னரங்கனுக்கடி-
யார்களாகி* அவனுக்கே
பித்தராமவர் பித்தரல்லர்கள்
மற்றையார்முற்றும் பித்தரே. 9

667 * அல்லிமாமலர் மங்கைநா தன்
அரங்கன்மெய்யடி யார்கள்தம்*
எல்லையில்அடி மைத்திறத்தினில்
என்றுமேவு மனத்தனும்*
கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன்
கோழிக்கோன்குல சேகரன்*
சொல்லினின்தமிழ் மாலைவல்லவர்
தொண்டர்தொண்டர்க ளாவரே. 10

தேட்டு தோடு ஏறு, தோய்த்த பொய் ஆதி, காரினம் மாலை மொய்த்து, அல்லி - மெய்யில்.

3. மெய்யில்வாழ்க்கையை

அழகிய மணவாளன்பால் மயல் விஞ்சிய நிலையில் எழுந்த மாற்றம்

கலி விருத்தம்
(ஸௌராஷ்ட்ர ராகம் - அட தாளம்)

668 * மெய்யில் வாழ்க்கையை மெய்யெனக் கொள்ளும்* இவ்
வையந் தன்னொடும் கூடுவ தில்லையான்*
'ஐய னே!அரங் கா!' என் றழைக்கின்றேன்,*
மையல் கொண்டொழிந் தேன்என்றன் மாலுக்கே. 1

669 நூலி னேரிடை யார்திறத் தேநிற்கும்*
ஞாலந் தன்னொடும் கூடுவ தில்லையான்*
ஆலியா அழையா, அரங்கா! என்று*
மாலெ ழுந்தொழிந் தேன்என்தன் மாலுக்கே. 2

670 மார ஞர்வரி வெஞ்சிலைக் காட்செய்யும்*
பாரி னாரொடும் கூடுவ தில்லையான்*
ஆர மார்வ னரங்க னனந்தன்* நல்
நார ணன்நர காந்தகன் பித்தனே. 3

671 உண்டி யேயுடை யேயுகந் தோடும்* இம்
மண்ட லத்தொடும் கூடுவ தில்லையான்*
அண்ட வாண னரங்கன்* வன் பேய்முலை
உண்ட வாயன்தன் உன்மத்தன் காண்மினே 4

672 தீதில் நன்னெறி நிற்கஅல் லாதுசெய்*
நீதி யாரொடும் கூடுவ தில்லையான்*
ஆதி ஆய னரங்கன்* அந் தாமரைப்
பேதை மாமண வாளன்தன் பித்தனே. 5

673 எம்ப ரத்தர்அல் லாரொடும் கூடலன்*
உம்பர் வாழ்வையொன் றாகக் கருதிலன்*
தம்பி ரான்அம ரர்க்கு* அரங்க நகர்
எம்பி ரானுக் கெழுமையும் பித்தனே. 6

674 எத்தி றத்திலும் யாரொடும் கூடும்* அச்
சித்தந் தன்னைத் தவிர்த்தனன் செங்கண்மால்*
'அத்த னே!அரங் கா!'என் றழைக்கின்றேன்*
பித்த னாயொழிந் தேன்எம் பிரானுக்கே. 7

675 பேய ரேயெனக் கியாவரும்* யானுமோர்
பேய னேயெவர்க் கும்இது பேசியென்!*
ஆய னே!அரங் கா!' என்ற ழைக்கின்றேன்*
பேய னாயொழிந் தேன்எம்பி ரானுக்கே. 8

676 * அங்கை யாழி யரங்கன் அடியிணை*
தங்கு சிந்தைத் தனிப்பெரும் பித்தனாய்*
கொங்கர் கோன்குல சேகரன் சொன்னசொல்*
இங்கு வல்லவர்க் கேதமொன் றில்லையே. 9

மெய் நூல் மாரன், உண்டி தீதில் எம்பரத்தர், எத்திறம் பேயர் அங்கை - ஊன்.

4. ஊனேறு

திருவேங்கட மலைத் தொடர்பு வேண்டல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(தந்யாசி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

677 * ஊனேறு செல்வத் துடற்பிறவி யான்வேண்டேன்*
ஆனேறழ் வென்றான் அடிமைத் திறமல்லால்*
கூனேறு சங்கம் இடத்தான்தன் வேங்கடத்து*
கோனேரி வாழும் குருகாய்ப் பிறப்பேனே. 1

678 ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்சூழ*
வானாளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்*
தேனார்பூஞ் சோலைத் திருவேங் கடச்சுனையில்*
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னாவேனே. 2

679 பின்னிட்ட சடையானும் பிரமனு மிந்திரனும்*
துன்னிட்டுப் புகலரிய வைகுந்த நீள்வாசல்*
மின்வட்டச் சுடராழி வேங்கடக்கோன் தானுமிழும்*
பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறுவே னாவேனே. 3

680 ஒண்பவள வேலை யுலவுதண் பாற்கடலுள்*
கண் துயிலும் மாயோன் கழலிணைகள் காண்பதற்கு*
பண்பகரும் வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்து*
செண்பகமாய் நிற்கும் திருவுடையே னாவேனே. 4

681 கம்பமத யானைக் கழுத்தகத்தின் மேலிருந்து*
இன்பமரும் செல்வமும் இவ்வரசும் யான்வேண்டேன்*
எம்பெருமா னீசன் எழில்வேங் கடமலைமேல்*
தம்பகமாய் நிற்கும் தவமுடையே னாவேனே. 5

682 மின்னனைய நுண்ணிடையார் உருப்பசியும் மேனகையும்*
அன்னவர்தம் பாடலொடும் ஆடலவை ஆதரியேன்*
தென்னவென வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்துள்*
அன்னனைய பொற்குவடா மருந்தவத்த னாவேனே. 6

683 வானாளும் மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ்* மன்னவர்தம்
கோனாகி வீற்றிருந்து கொண்டாடும் செல்வறியேன்*
தேனார்பூஞ் சோலைத் திருவேங் கடமலைமேல்*
கானாறாய்ப் பாயும் கருத்துடையே னாவேனே. 7

684 பிறையேறு சடையானும் பிரமனும் இந்திரனும்*
முறையாய பெருவேள்விக் குறைமுடிப்பான் மறையானான்*
வெறியார்தண் சோலைத் திருவேங் கடமலைமேல்*
நெறியாய்க் கிடக்கும் நிலையுடையே னாவேனே. 8

685 * செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே*
நெடியானே! வேங்கடவா! நின்கோயி லின்வாசல்*
அடியாரும் வானவரு மரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்*
படியாய்க் கிடந்துன் பவளவாய் காண்பேனே. 9

686 உம்பர் உலகாண் டொருகுடைக்கீழ்* உருப்பசிதன்
அம்பொற் கலையல்குல் பெற்றாலும் ஆதரியேன்*
செம்பவள வாயான் திருவேங் கடமென்னும்*
எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனும் ஆவேனே. 10

687 * மன்னியதண் சாரல் வடவேங் கடத்தான்தன்*
பொன்னியலும் சேவடிகள் காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி*
கொன்னவிலும் கூர்வேற் குலசே கரன்சொன்ன*
பன்னியநூல் தமிழ்வல்லார் பாங்காய பத்தர்களே. 11

ஊன ஆனாத பின், ஒண் கம்பம் மின், வான் பிறை செடி, உம்பர் மன்னிய - தருதுயரம்.

5. தருதுயரந்தடாயேல்

விற்றுவக் கோட்டம்மானையே வேண்டி நிற்றல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(சங்கராபரண ராகம் - ரூபக தாளம்)

688 ✻ தருதுயரம் தடாயேல்உன் சரணல்லால் சரணில்லை✻
விரைகுழுவு மலர்ப்பொழில்சூழ் விற்றுவக்கோட் டம்மானே!✻
அரிசினத்தால் ஈன்றதாய் அகற்றிடினும்✻ மற்றவள்தன்
அருள் நினைந்தே யழுங்குழவி; அதுவேபோன் றிருந்தேனே. 1

689 கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்றான் செய்திடினும்✻
கொண்டானை யல்லால் அறியாக் குலமகள்போல்✻
விண்தோய் மதிள்புடைசூழ் விற்றுவக்கோட் டம்மா!✻ நீ
கொண்டாளா யாகிலும்உன் குரைகழலே கூறுவனே. 2

690 மீன் நோக்கும் நீள்வயல்சூழ் விற்றுவக்கோட் டம்மா!✻ என்
பால்நோக்காய் ஆகிலுமுன் பற்றல்லால் பற்றில்லேன்✻
தான்நோக்கா தெத்துயரம் செய்திடினும்✻ தார்வேந்தன்
கோல்நோக்கி வாழுங் குடிபோன் றிருந்தேனே. 3

691 வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால்✻
மாளாத காதல்நோ யாளன்போல்✻ மாயத்தால்
மீளாத் துயர்தரினும் விற்றுவக்கோட் டம்மா!✻ நீ
ஆளா வுனதருளே பார்ப்பன் அடியேனே. 4

692 வெங்கண்திண் களிறடர்த்தாய்! விற்றுவக்கோட்டம்மானே!✻
எங்குப்போய் உய்கேன்?உன் னிணையடியே யடையலல்லால்✻
எங்கும்போய்க் கரைகாணா தெறிகடல்வாய் மீண்டேயும்✻
வங்கத்தின் கூம்பேறும் மாப்பறவை போன்றேனே. 5

693 செந்தழலே வந்தழலைச் செய்திடினும்* செங்கமலம்
அந்தரஞ்சேர் வெங்கதிரோற் கல்லால் அலராவால்*
வெந்துயர்வீட் டாவிடினும் விற்றுவக்கோட் டம்மா!* உன்
அந்தமில்சீர்க் கல்லால் அகம்குழைய மாட்டேனே. 6

694 எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும் பைங்கூழ்கள் *
மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல் *
மெய்த்துயர்வீட்டாவிடினும் விற்றிவக்கோட் டம்மா!* என்
சித்தம்மிக உன்பாலே வைப்பன் அடியேனே. 7

695 தொக்கிலங்கி யாறெல்லாம் பரந்தோடி* தொடுகடலே
புக்கன்றிப் புறம்நிற்க மாட்டாதே; மற்றவைபோல்*
மிக்கிலங்கு முகில்நிறத்தாய்! விற்றுவக்கோட்டம்மா!* உன்
புக்கிலங்கு சீரல்லால் புக்கிலன்காண், புண்ணியனே! 8

696 நின்னையே தான்வேண்டி, நீள்செல்வம் வேண்டாதான்
தன்னையே* தான்வேண்டும் செல்வம்போல், மாயத்தால் *
மின்னையே சேர்திகிரி விற்றுவக்கோட் டம்மா!*
நின்னையே தான்வேண்டி நிற்பன் அடியேனே. 9

697 * விற்றுவக்கோட் டம்மாநீ வேண்டாயே யாயிடினும்*
மற்றாரும் பற்றிலே னென்றுஅவனைத் தாள்நயந்த*
கொற்றவேல்-தானைக் குலசேக ரன்சொன்ன*
நற்றமிழ் பத்தும்வல்லார் நண்ணார் நரகமே 10

தரு கண்டார் மீன், வாளால் வெங்கண் செந்தழல், எத்தனை
தொக்கு நின்னை, விற்று - ஏர்.

6. ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்

ஆய்ச்சியர் ஊடி அமலனை எள்கல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ஆதி தாளம்)

698 ✻ ஏர்மலர்ப் பூங்குழ லாயர்மாதர்
எனைப்பல ருள்ளஇவ் வூரில்✻ உன்றன்
மார்வு தழுவுதற், காசையின்மை
அறிந்தறிந் தேயுன்தன் பொய்யைக்கேட்டு✻
கூர்மழை போல்பனிக் கூதலெய்திக்
கூசி நடுங்கி யமுனையாற்றில்✻
வார்மணற் குன்றில் புலரநின்றேன்
வாசுதே வா!உன் வரவுபார்த்தே. 1

699 கெண்டையொண் கண்மட வாளொருத்தி
கீழை யகத்துத் தயிர்கடையக்
கண்டு✻ ஒல்லை நானும் கடைவனென்று
கள்ள விழியை விழித்துப்புக்கு✻
வண்டமர் பூங்குழல் தாழ்ந்துலாவ
வாண்முகம் வேர்ப்பச்செவ் வாய்துடிப்ப✻
தண்தயிர் நீகடைந் திட்டவண்ணம்
தாமோத ரா!மெய் அறிவன்நானே, 2

700 கருமலர்க் கூந்தல் ஒருத்தி தன்னைக்
கடைக்கணித்து✻ ஆங்கே யொருத்தி தன்பால்
மருவி மனம்வைத்து, மற்றொருத்திக்
குரைத்தொரு பேதைக்குப் பொய்குறித்துப்✻
புரிகுழல் மங்கை யொருத்திதன்னைப்
புணர்தி; யவளுக்கும் மெய்யனல்லை✻
மருதிறுத் தாய்!உன் வளர்த்தியூடே
வளர்கின்ற தாலுன்தன் மாயைதானே. 3

701 தாய்முலைப் பாலில் அமுதிருக்கத்
தவழ்ந்து தளர்நடை யிட்டுச்சென்று*
பேய்முலை வாய்வைத்து நஞ்சையுண்டு
பித்தனென் றேபிறர் ஏசநின்றாய்*
ஆய்மிகு காதலோடு யானிருப்ப
யான்விட வந்தவென் தூதியோடே*
நீமிகு போகத்தை நன்குகந்தாய்;
அதுவுமுன் கோரம்புக் கேற்குமன்றே. 4

702 மின்னொத்த நுண்ணிடை யாளைக்கொண்டு
வீங்கிருள் வாயென்தன் வீதியூடே*
பொன்னொத்த ஆடைகுக் கூடலிட்டுப்
போகின்ற போதுநான் கண்டுநின்றேன்*
கண்ணுற் றவளைநீ கண்ணாலிட்டுக்
கைவிளிக் கின்றதும் கண்டேநின்றேன்*
என்னுக் கவளைவிட் டிங்குவந்தாய்?
இன்னம்அங் கேநட நம்பி!நீயே. 5

703 மற்பொரு தோளுடை வாசுதேவா!
வல்வினை யேன்துயில் கொண்டவாறே*
இற்றை யிரவிடை யேமத்தென்னை
இன்னணை மேலிட் டகன்றுநீபோய்*
அற்றை யிரவுமோர் பிற்றைநாளும்
அரிவைய ரோடும் அணைந்துவந்தாய்*
எற்றுக்கு நீயென் மருங்கில்வந்தாய்?
எம்பெரு மான்!நீ யெழுந்தருளே. 6

704 பையர வின்னணைப் பள்ளியினாய்!
பண்டையோ மல்லோம்நாம்* நீயுகக்கும்
மையரி யொண்கண்ணி னாருமல்லோம்;
வைகியெம் சேரி வரவொழிநீ*
செய்ய உடையும் திருமுகமும்
செங்கனி வாயும் குழலும்கண்டு*
பொய்யொரு நாள்பட்ட தேயமையும்;
புள்ளுவம் பேசாதே போகு,நம்பீ! 7

705 என்னை வருக வெனக்குறித்திட்-
டினமலர் முல்லையின் பந்தர்நீழல்*
மன்னியவளைப் புணரப்புக்கு,
மற்றென்னைக் கண்டுழ ருநெகிழ்ந்தாய்*
பொன்னிற ஆடையைக் கையில் தாங்கிப்
பொய்யச்சங் காட்டிநீ போதியேலும்*
இன்னமென் கையகத் தீங்கொருநாள்
வருதியேல், என்சினம் தீர்வன்நானே. 8

706 மங்கல நல்வன மாலைமார்வில்
இலங்க, மயில்தழைப் பீலிசூடி*
பொங்கிள வாடை யரையிற்சாத்திப்
பூங்கொத்துக் காதிற் புணரப்பெய்து*
கொங்கு நறுங்குழ லார்களோடு
குழைந்து குழலினி தூதிவந்தாய்*
எங்களுக் கேயொரு நாள்வந்தூத
உன்குழ லின்னிசை போதராதே. 9

707 * அல்லி மலர்த்திரு மங்கைகேள்வன்-
தன்னை நயந்திள வாய்ச்சிமார்கள்*
எல்லிப் பொழுதினில் ஏமத்தூடி
எள்கி யுரைத்த உரையதனை*
கொல்லி நகர்க்கிறை கூடற்கோமான்
குலசே கரன்இன்னிசையில்மேவி*-
சொல்லிய இன்தமிழ் மாலைபத்தும்
சொல்லவல் லார்க்கில்லை துன்பந்தானே. 10

ஏர் கொண்டை கரு, தாய் மின் மற்பொரு, பையர என்னை மங்கலம், அல்லி - ஆலை.

7. ஆலைநீள்கரும்பு

சேய் வளர் காட்சியின் சீரை யசோதைபோல்
தாய் தேவகி பெருத் தாழ்வெண்ணிப் புலம்பல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(கேதார கௌள ராகம் - அட தாளம்)

708 ✻ 'ஆலை நீள்கரும் பன்னவன் தாலோ!
அம்பு யத்தடங் கண்ணினன் தாலோ!✻
வேலை நீர்நிறத் தன்னவன் தாலோ!
வேழப் போதக மன்னவன் தாலோ!
ஏல வார்குழல் என்மகன் தாலோ!'
என்றென் றுன்னைஎன் வாயிடை நிறைய✻
தாலொ லித்திடும் திருவினை யில்லாத்
தாய ரிற்கடை யாயின தாயே. 1

709 வடிக்கொள் அஞ்சனம் எழுதுசெம் மலர்க்கண்
மருவி மேலினி தொன்றினை நோக்கி✻
முடக்கிச் சேவடி மலர்ச்சிறு கருந்தாள்
பொலியும் நீர்முகிற் குழவியே போல✻
அடக்கி யாரச்செஞ் சிறுவிர லனைத்தும்
அங்கை யோடணைந் தானையிற் கிடந்த✻
கிடக்கை கண்டிடப் பெற்றிலன் அந்தோ!
கேச வா!கெடு வேன்கெடு வேனே. 2

710 முந்தை நன்முறை யன்புடை மகளிர்
முறைமு றைதந்தம் குறங்கிடை யிருத்தி✻
'எந்தை யே!என்தன் குலப்பெருஞ் சுடரே!
எழுமு கிற்கணத் தெழில்கவ ரேறே✻
உந்தை யாவன்' என் றுரைப்பநின் செங்கேழ்
விரலி னும்கடைக் கண்ணினும் காட்ட✻
நந்தன் பெற்றனன்; நல்வினை யில்லா
நங்கள் கோன்வசு தேவன்பெற் றிலனே! 3

711 களிநி லாஎழில் மதிபுரை முகமும்
கண்ண னே!திண்கை மார்வும்,திண் தோளும்*
தளிர்ம லர்க்கருங் குழல்பிறை யதுவும்,
தடங்கொள் தாமரைக் கண்களும் பொலிந்த*
இளமை யின்பத்தை யின்றென்தன் கண்ணுல்
பருகு வேற்கிவள் தாயென நினைந்த*
அளவில் பிள்ளைமை யின்பத்தை யிழந்த
பாவி யேனென தாவிநில் லாதே. 4

712 மருவும் நின்திரு நெற்றியில் சுட்டி
அசைத ரமணி வாயிடை முத்தம்
தருத லும்* உன்தன் தாதையைப் போலும்
வடிவு கண்டுகொண் டுள்ளமுள் குளிர*
விரலைச் செஞ்சிறு வாயிடைச் சேர்த்து
வெகுளி யாய்நின் றுரைக்கும்அவ் வுரையும்*
திருவி லேன்ஒன்றும் பெற்றிலேன்; எல்லாம்
தெய்வ நங்கை யசோதைபெற் றுளே. 5

713 தண்ணந் தாமரைக் கண்ணனே! கண்ணு!
தவழ்ந் தெழுந்து தளர்ந்ததோர் நடையால்*
மண்ணிற் செம்பொடி யாடிவந் தென்தன்
மார்வில் மன்னிடப் பெற்றிலேன் அந்தோ!
வண்ணச் செஞ்சிறு கைவிர லனைத்தும்
வாரி வாய்க்கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில்*
உண்ணப் பெற்றிலேன்; ஓ!கொடு வினையேன்
என்னை என்செய்யப் பெற்றதெம் மோயே! 6

714 குழக னே!என் தன் கோமளப் பிள்ளாய்!
கோவிந் தா!என் குடங்கையில் மன்னி*
ஒழுகு பேரெழி லிளஞ்சிறு தளிர்போல்
ஒருகை யாலொரு முலைமுகம் நெருடா*
மழலை மென்னகை யிடையிடை யருளா
வாயி லேமுலை யிருக்கவென் முகத்தே*
எழில்கொள் நின்திருக் கண்ணினை நோக்கந்-
தன்னை யும்இழந் தேன்,இழந் தேனே. 7

715 முழுதும் வெண்ணெய் அளைந்துதொட் டுண்ணும்
முகிழி ளஞ்சிறுத் தாமரைக் கையும்*
எழில்கொள் தாம்புகொண் டடிப்பதற் கெள்கு
நிலையும், வெண்தயிர் தோய்ந்தசெவ் வாயும்*
அழுகை யும்,அஞ்சி நோக்குமந் நோக்கும்,
அணிகொள் செஞ்சிறு வாய்நெளிப் பதுவும்*
தொழுகை யும்;இவை கண்ட அசோதை
தொல்லை யின்பத் திறுதிகண் டாளே. 8

716 குன்றி னல்குடை கவித்ததும்,கோலக்
குரவை கோத்த துவும்,குட மாட்டும்*
கன்றி னல்விள வெறிந்ததும், காலால்
காளி யன்தலை மிதித்ததும் முதலா*
வென்றி சேர்பிள்ளை நல்விளை யாட்டம்
அனைத்தி லும்அங்கென் உள்ளமுள் குளிர*
ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேன்;அடியேன்,
காணு மாறினி யுண்டெனில்;அருளே. 9

717 வஞ்ச மேவிய நெஞ்சுடைப் பேய்ச்சி
வரண்டு நார்நரம் பெழக்கரிந் துக்க*
நஞ்ச மார்தரு சுழிமுலை யந்தோ!
சுவைத்து நீயருள் செய்து வளர்ந்தாய்*
கஞ்சன் நாள்கவர் கருமுகி லெந்தாய்!
கடைப்பட் டேன்வறி தேமுலை சுமந்து*
தஞ்ச மேலொன்றி லென்உய்ந் திருந்தேன்
தக்க தேநல்ல தாயைப்பெற் றாயே! 10

718 * மல்லை மாநகர்க் கிறையவன் தன்னை
வான்செ லுத்திவந் தீங்கணை மாயத்து*
எல்லை யில்பிள்ளை செய்வன காணத்
தெய்வத் தேவகி புலம்பிய புலம்பல்*
கொல்லி காவலன் மாலடி முடிமேல்
கோல மாம்குல சேகரன் சொன்ன*
நல்லி சைத்தமிழ் மாலைவல் லார்கள்
நண்ணு வாரொல்லை நாரண னுலகே. 11

ஆலை வடி முந்தை, களி மருவு தண்ணம், குழகன் முழுது குன்று வஞ்சம் மல்லை-மன்னு.

8. மன்னுபுகழ்

கண்ணபுரத்தொளிர் காகுத்தன் தாலாட்டு

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(நீலாம்புரி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

719 ✻ மன்னுபுகழ்க் கௌசலைதன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே!✻
தென்னிலங்கைக் கோன்முடிகள் சிந்துவித்தாய்!✻ செம்பொன்சேர்
கன்னிநன்மா மதிள்புடைசூழ் கணபுரத்தென் கருமணியே!✻
என்னுடைய இன்னமுதே! இராகவனே! தாலேலோ. 1

720 புண்டரிக மலரதன்மேல் புவனியெல்லாம் படைத்தவனே!✻
திண்திறலாள் தாடகைதன் உரமுருவச் சிலைவளைத்தாய்✻
கண்டவர்தம் மனம்வழங்கும் கணபுரத்தென் கருமணியே! ✻
எண்திசையும் ஆளுடையாய்! இராகவனே! தாலேலோ. 2

721 கொங்குமலி கருங்குழலாள் கோசலைதன் குலமதலாய்!✻
தங்குபெரும் புகழ்ச்சனகன் திருமருகா! தாசரதீ!✻
கங்கையிலும் தீர்த்தமலி கணபுரத்தென் கருமணியே!✻
எங்கள்குலத் தின்னமுதே! இராகவனே! தாலேலோ. 3

722 தாமரைமேல் அயனவனைப் படைத்தவனே!✻ தசரதன்தன்
மாமதலாய்! மைதிலிதன் மணவாளா!✻ வண்டினங்கள்
காமரங்க ளிசைபாடும் கணபுரத்தென் கருமணியே! ✻
ஏமருவும் சிலைவலவா! இராகவனே! தாலேலோ. 4

723 பாராளும் படர்செல்வம் பரதநம்பிக் கேயருளி ✻
ஆராவன் பிளையவனோ டருங்கான மடைந்தவனே!✻
சீராளும் வரைமார்பா! திருக்கண்ண புரத்தரசே!✻
தாராளும் நீண்முடியென் தாசரதீ! தாலேலோ. 5

724 சுற்றமெல்லாம் பின்தொடரத் தொல்கான மடைந்தவனே!*
அற்றவர்கட் கருமருந்தே! அயோத்திநகர்க் கதிபதியே!*
கற்றவர்கள் தாம்வாழும் கணபுரத்தென் கருமணியே!*
சிற்றவைதன் சொல்கொண்ட சீராமா! தாலேலோ. 6

725 ஆலினிலைப் பாலகனாய் அன்றுலக முண்டவனே!*
வாலியைக்கொன் றரசிளைய வானரத்துக் களித்தவனே!*
காலின்மணி கரையலைக்கும் கணபுரத்தென் கருமணியே!*
ஆலிநகர்க் கதிபதியே! அயோத்திமனே! தாலேலோ. 7

726 * மலையதனால் அணைகட்டி மதிளிலங்கை யழித்தவனே!*
அலைகடலைக் கடைந்தமரர்க் கமுதருளிச் செய்தவனே!*
கலைவலவர் தாம்வாழும் கணபுரத்தென் கருமணியே!*
சிலைவலவா! சேவகனே! சீராமா! தாலேலோ. 8

727 தளையவிழும் நறுங்குஞ்சித் தயரதன்தன் குலமதலாய்!*
வளையவொரு சிலையதனால் மதிளிலங்கை யழித்தவனே!*
களைகழுநீர் மருங்கலரும் கணபுரத்தென் கருமணியே!*
இளையவர்கட் கருளுடையாய்! இராகவனே! தாலேலோ. 9

728 * தேவரையும் அசுரரையும் திசைகளையும் படைத்தவனே!*
யாவரும்வந் தடிவணங்க அரங்கநகர்த் துயின்றவனே!*
காவிரிநல் நதிபாயும் கணபுரத்தென் கருமணியே!*
ஏவரிவெஞ் சிலைவலவா! இராகவனே! தாலேலோ. 10

729 * கன்னிநன்மா மதிள்புடைசூழ் கணபுரத்தென் காகுத்தன்
தன்னடிமேல்,* 'தாலேலோ' என்றுரைத்த தமிழ்மாலை*
கொல்நவிலும் வேல்வலவன் குடைக்குலசே கரன்சொன்ன*
பன்னியநூல் பத்தும்வல்லார் பாங்காய பத்தர்களே. 11

மன்னு புண்டரிகம் கொங்கு, தாமரை பார் சுற்றும். ஆலின் மலை
தளை. தேவர் கன்னி - வன்தாள்.

9. வன்தாளினிணை

தனயன் கான் புகத் தசரதன் புலம்பல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

730 * வன்தாளி னிணைவணங்கி வளநகரம்
தொழுதேத்த மன்ன னுவான்
நின்ருயை* அரியணைமே லிருந்தாயை;
'நெடுங்கானம் படரப் போகு'
என்ருள்* எம் இராமாவோ! உனைப்பயந்த
கைகேசி தன்சொற் கேட்டு*
நன்ருக நானிலத்தை யாள்வித்தேன்,
நன்மகனே! உன்னை நானே. 1

731 வெவ்வாயேன் வெவ்வுரைகேட் டிருநிலத்தை
வேண்டாதே, விரைந்து* வென்றி
மைவாய களிறெழிந்து தேரொழிந்து
மாவொழிந்து வனமே மேவி*
நெய்வாய வேல்நெடுங்கண் நேரிழையும்
இளங்கோவும் பின்பு போக*
எவ்வாறு நடந்தனை?எம் இராமாவோ!
எம்பெருமான்! என்செய் கேனே! 2

732 கொல்லணைவேல் வரிநெடுங்கண் கௌசலைதன்
குலமதலாய்! குனிவில் லேந்தும்*
மல்லணைந்த வரைத்தோளா! வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் வகையே கற்ருய்*
மெல்லணைமேல் முன்துயின்ருய்; இன்றினிப்போய்
வியன்கான மரத்தின் நீழல்*
கல்லணைமேல் கண்துயிலக் கற்றனையோ?
காகுத்தா! கரிய கோவே! 3

733 வா,போகு, வாஇன்னம் வந்தொருகால்
கண்டுபோ மலராள் கூந்தல்*
வேய்போலும் எழில்தோளி தன்பொருட்டா
விடையோன்தன் வில்லைச் செற்றுய்*
மாபோகு நெடுங்கானம் வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் மகனே!* இன்று
நீபோக, என்னெஞ்சம் இருபிளவாய்ப்
போகாதே நிற்கு மாறே! 4

734 பொருந்தார்கை வேல்நுதிபோல் பரல்பாய
மெல்லடிகள் குருதி சோர*
விரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப
வெம்பசிநோய் கூர* இன்று
பெரும்பாவி யேன்மகனே! போகின்றுய்,
கேகயர்கோன் மகளாய்ப் பெற்ற*
அரும்பாவி சொற்கேட்ட அருவினையேன்
என்செய்கேன்! அந்தோ! யானே. 5

735 அம்மா!என் றுகந்தழைக்கு மார்வச்சொல்
கேளாதே, அணிசேர் மார்வம்*
என்மார்வத் திடையழுந்தத் தழுவாதே,
முழுசாதே, மோவா துச்சி*
கைம்மாவின் நடையன்ன மென்னடையும்
கமலம்போல் முகமும் காணுது*
எம்மானை யென்மகனை யிழந்திட்ட
இழிதகையே னிருக்கின் றேனே! 6

736 பூமருவி நறுங்குஞ்சி புன்சடையாப்
புனைந்துபூந் துகில்சே ரல்குல்*
காமரெழில் விழலுடுத்துக் கலனணியாது
அங்கங்க ளழகு மாறி*
ஏமருதோள் என்புதல்வன் யானின்று
செலத்தக்க வனந்தான் சேர்தல்*
தூமறையீர்! இதுதகவோ? சுமந்திரனே!
வசிட்டனே! சொல்லீர் நீரே. 7

737 பொன்பெற்று ரெழில்வேதப் புதல்வனையும்
தம்பியையும் பூவை போலும்*
மின்பற்று நுண்மருங்குல் மெல்லியலென்
மருகியையும் வனத்தில் போக்கி*
நின்பற்று நின்மகன்மேல் பழிவிளைத்திட்
டென்னையும்நீள் வானில் போக்க*
என்பெற்றாய்? கைகேசீ! இருநிலத்தில்
இனிதாக விருக்கின் றாயே! 8

738 முன்னொருநாள் மழுவாளி சிலைவாங்கி
அவன்தவத்தை முற்றும் செற்றாய்*
உன்னையும்உன் னருமையையும் உன்மோயின்
வருத்தமும் ஒன்றாகக் கொள்ளாது*
என்னையும்என் மெய்யுரையும் மெய்யாகக்
கொண்டுவனம் புக்க எந்தாய்*
நின்னையே மகனாகப் பெறப்பெறுவேன்
ஏழ்பிறப்பும், நெடுந்தோள் வேந்தே! 9

739 தேனகுமா மலர்க்கூந்தல் கௌசலையும்
சுமித்திரையும் சிந்தை நோவ*
கூனுருவில் கொடுந்தொழுத்தை சொற்கேட்ட
கொடியவள்தன் சொற்கொண்டு *இன்று
கானகமே மிகவிரும்பி நீதுறந்த
வளநகரைத் துறந்து* நானும்
வானகமே மிகவிரும்பிப் போகின்றேன்;
மனுகுலத்தார் தங்கள் கோவே! 10

740 * ஏரார்ந்த கருநேடுமால் இராமனாய்
வனம்புக்க அதனுக் காற்றா*
தாரார்ந்த தடவரைத்தோள் தயரதன்தான்
புலம்பியஅப் புலம்பல் தன்னை*
கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன்
குடைக்குலசே கரன்சொற் செய்த*
சீரார்ந்த தமிழ்மாலை யிவைவல்லார்
தீநெறிக்கண் செல்லார் தாமே. 11

வன்தாள் வெவ்வாய் கொல்லனை, வாபோகு பொருந்தார் அம்மா,
பூ பொன் முன், தேன் ஏரார்ந்த - அங்கண்.

10. அங்கண் நெடுமதில்

தில்லைநகர்த் திருச்சித்திரை கூடத்தில் தொல்லிராமனுய்த் தோன்றிய கதைமுறை

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

741 * அங்கணெடு மதிள்புடைசூ ழயோத்தி யென்னும்
அணிநகரத் துலகனைத்தும் விளக்கும் சோதி*
வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி
விண்முழுது முயக்கொண்ட வீரன் தன்னை*
செங்கணெடுங் கருமுகிலை யிராமன் தன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
எங்கள்தனி முதல்வனையெம் பெருமான் தன்னை
என்றுகொலோ! கண்குளிரக் காணும் நாளே! 1

742 வந்தெதிர்ந்த தாடகைதன் உரத்தைக் கீறி
வருகுருதி பொழிதரவன் கணையொன் றேவி*
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன் வேள்வி காத்து
வல்லரக்க ருயிருண்ட மைந்தன், காண்மின்*
செந்தளிர்வாய் மலர்நகைசேர் செழுந்தண் சோலைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
அந்தணர்க ளொருமூவா யிரவர் ஏத்த
அணிமணியா சனத்திருந்த அம்மான் தானே. 2

743 செவ்வரிநற் கருநெடுங்கண் சீதைக் காகிச்
சினவிடையோன் சிலையிறுத்து, மழுவா ளேந்தி*
வெவ்வரிநற் சிலைவாங்கி; வென்றி கொண்டு,
வேல்வேந்தர் பகைதடிந்த வீரன் தன்னை*
தெவ்வர் அஞ்சு நெடும்புரிசை யுயர்ந்த பாங்கர்த்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
எவ்வரிவெஞ் சிலைத்தடக்கை யிராமன் தன்னை
இறைஞ்சுவார் இணையடியே யிறைஞ்சி னேனே. 3

744 தொத்தலர்பூஞ் சுரிகுழல்கை கேசி சொல்லால்
தொன்னகரம் துறந்து துறைக் கங்கைதன்னை*
பத்தியுடைக் குகன்கடத்த வனம்போய்ப் புக்குப்
பரதனுக்குப் பாதுகமும் அரசு மீந்து*
சித்திரகூ டத்திருந்தான் தன்னை யின்று
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
எத்தனையும் கண்குளிரக் காணப் பெற்ற
இருநிலத்தார்க் கிமையவர்நே ரொவ்வார் தாமே. 4

745 வலிவணக்கு வரைநெடுந்தோள் விராதைக் கொன்று
வண்தமிழ்மா முனிகொடுத்த வரிவில் வாங்கி*
கலைவணக்கு நோக்கரக்கி மூக்கை நீக்கிக்
கரனோடு தூடணன் தன் உயிரை வாங்கி*
சிலைவணக்கி மான்மறிய வெய்தான் தன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
தலைவணக்கிக் கைகூப்பி யேத்த வல்லார்
திரிதலால் தவமுடைத்துத் தரணி தானே. 5

746 தனமருவு வைதேகி பிரிய லுற்றுத்
தளர்வெய்திச் சடாயுவைவை குந்தத் தேற்றி*
வனமருவு கவியரசன் காதல் கொண்டு
வாலியைக்கொன் றிலங்கைநக ரரக்கர் கோமான்*
சினமடங்க மாருதியாற் சுடுவித் தானைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
இனிதமர்ந்த அம்மானை இராமன் றன்னை
ஏத்துவார் இணையடியே யேத்தி னேனே. 6

747 குரைகடலை அடலம்பால் மறுக வெய்து
குலைகட்டி, மறுகரையை யதனு லேறி*
எரிநெடுவே லரக்கரொடு மிலங்கை வேந்தன்
இன்னுயிர்கொண் டவன் தம்பிக் கரசு மீந்து*
திருமகளோ டினிதமர்ந்த செல்வன் தன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
அரசமர்ந்தா னடிசூடு மரசை யல்லால்
அரசாக வெண்ணேன்மற் றரசு தானே. 7

748 அம்பொனெடு மணிமாட அயோத்தி யெய்தி
அரசெய்தி, அகத்தியன்வாய்த் தான்முன் கொன்றான்
தன்* பெருந்தொல் கதைகேட்டு மிதிலைச் செல்வி
உலகுய்யத் திருவயிறு வாய்த்த மக்கள்,*
செம்பவளத் திரள்வாய்த்தன் சரிதை கேட்டான்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்,*
எம்பெருமான் றன்சரிதை செவியால், கண்ணால்
பருகுவோம்; இன்னமுதம் மதியோ மன்றே. 8

749 செறிதவச்சம் புகன்தன்னைச் சென்று கொன்று,
செழுமறையோ னுயிர்மீட்டுத் தவத்தோ னீந்த*
நிறைமணிப்பூ ணணியுங்கொண் டிலவணன் தன்னைத்
தம்பியால் வானேற்றி, முனிவன் வேண்ட*
திறல்விளக்கு மிலக்குமனைப் பிரிந்தான் தன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந்தன்னுள்
உறைவானை* மறவாத வுள்ளந் தன்னை
உடையோம்;மற் றுறுதுயர் மடையோ மன்றே. 9

750 * அன்றுசரா சரங்களைவை குந்தத் தேற்றி
அடலரவப் பகையேறி யசுரர் தம்மை
வென்று* இலங்கு மணிநெடுந்தோள் நான்கும் தோன்ற
விண்முழுது மெதிர்வரத்தன் தாமம் மேவி*
சென்றினிது வீற்றிருந்த அம்மான் தன்னைத்
தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்*
என்றும்நின்றான் அவனிவனென் றேத்தி நாளும்
இறைஞ்சுமினோ எப்பொழுதும், தொண்டீர்! நீரே. 10

751 * தில்லைநகர்த் திருச்சித்ர கூடந் தன்னுள்
திறல்விளங்கு மாருதியோ டமர்ந்தான் தன்னை*
எல்லையில்சீர்த் தயரதன் தன் மகனாய்த் தோன்றிற்-
றதுமுதலாத் தன்னுலகம் புக்க தீறா*
கொல்லியலும் படைத்தானைக் கொற்ற வொள்வாள்
கோழியர்கோன் குடைக்குலசே கரன்சொற் செய்த*
நல்லியலின் தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார்
நலந்திகழ்நா ரணனடிக்கீழ் நண்ணு வாரே. 11

அங்கண் வந்து செவ்வரி, தொத்து வலி தனம், குரை அம்பொன் செறி, அன்று தில்லை - பூநிலாய.

குலசேகரப் பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

திருமழிசை ஆழ்வார்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

திருச்சந்த விருத்தத் தனியன்கள்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

தருச்சந்தப் பொழில்தழுவு தாரணியின் துயர்தீர,*
திருச்சந்த விருத்தம்செய் திருமழிசைப் பரன்வருமூர்,*
கருச்சந்தும் காரகிலும் கமழ்கோங்கும் மணநாறும்,*
திருச்சந்தத் துடன்மருவு திருமழிசை வளம்பதியே.

வெண்பா

உலகும் மழிசையும் உள்ளுணர்ந்து,* தம்மில்
புலவர் புகழ்க்கோலால் தூக்க* - உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்த பக்கத்தும்* மாநீர் மழிசையே
வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது.

- திருக்கச்சிநம்பிகள்

ஸ்ரீ :

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த

திருச்சந்த விருத்தம்

தத்துவநிலை பரந்தாமனே எனல்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(யமுனுகல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

752 ✻ பூநிலாய வைந்துமாய்ப் புனற்கண்நின்ற நான்குமாய்✻
தீநிலாய மூன்றுமாய்ச் சிறந்தகா லிரண்டுமாய்✻
மீநிலாய தொன்றுமாகி, வேறுவேறு தன்மையாய்✻
நீநிலாய வண்ணம் நின்னை யார்நினைக்க வல்லரே? 1

753 ஆறுமாறு மாறுமாய் ஓரைந்துமைந்து மைந்துமாய்✻
ஏறுசீரி ரண்டுமூன்றும் ஏழுமாறு மெட்டுமாய்✻
வேறுவேறு ஞானமாகி, மெய்யினோடு பொய்யுமாய்✻
ஊறொடோசை யாயவைந்தும் ஆயஆய மாயனே! 2

754 ஐந்துமைந்து மைந்துமாகி அல்லவற்று ளாயுமாய்✻
ஐந்துமூன்று மொன்றுமாகி, நின்ற ஆதி தேவனே!✻
ஐந்துமைந்து மைந்துமாகி, அந்தரத் தணைந்துநின்று✻
ஐந்துமைந்து மாயநின்னை யாவர்காண வல்லரே? 3

755 மூன்றுமுப்ப தாறினோடொ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்✻
மூன்றுமூர்த்தி யாகி, மூன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுமாய்✻
தோன்றுசோதி மூன்றுமாய்த் துளக்கமில் விளக்கமாய்✻
ஏன்றெனாவி யுள்புகுந்த தென்கொலோ? எம்ஈசனே! 4

756 நின்றியங்கு மொன்றலா உருக்கடோறும் ஆவியாய்✻
ஒன்றிஉள் கலந்துநின்ற நின்னதன்மை யின்னதென்று✻
என்றும்யார்க்கும் எண்ணிறந்த ஆதியாய்! நின்னுந்திவாய்✻
அன்றுநான்மு கற்பயந்த ஆதிதேவ னல்லையே? 5

757 நாகமேந்து மேருவெற்பை நாகமேந்து மண்ணினை*
நாகமேந்தும் ஆக! மாகம் மாகமேந்து வார்புனல்*
மாகமேந்து மங்குல்தீயொர் வாயுவைந் தமைந்துகாத்து*
ஏகமேந்தி நின்றநீர்மை நின்கணே இயன்றதே. 6

758 ஒன்றிரண்டு மூர்த்தியாய், உறக்கமோ டுணர்ச்சியாய்*
ஒன்றிரண்டு காலமாகி, வேலைஞால மாயினாய்*
ஒன்றிரண்டு தீயுமாகி ஆயனாய மாயனே!*
ஒன்றிரண்டு கண்ணினானும் உன்னையேத்த வல்லனே? 7

759 ஆதியான வானவர்க்கும் அண்டமாய அப்புறத்து*
ஆதியான வானவர்க்கும் ஆதியான ஆதிநீ*
ஆதியான வானவாணர் அந்தகாலம் நீயுரைத்தி*
ஆதியான காலம்நின்னை யாவர்காண வல்லரே? 8

760 தாதுலாவு கொன்றைமாலை துன்னுசெஞ் சடைச்சிவன்*
நீதியால் வணங்குபாத! நின்மலா!நி லாயசீர்*
வேதவாணர் கீதவேள்வி நீதியான கேள்வியார்*
நீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மைநின்கண் நின்றதே. 9

761 தன்னுளே திரைத்தெழும் தரங்கவெண் தடங்கடல்*
தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல்*
நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவும் திரிபவும்*
நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர்மைநின்கண் நின்றதே. 10

(அபரூப ராகம் - ரூபக தாளம்)

762 சொல்லினால் தொடர்ச்சிநீ, சொலப்படும் பொருளும்நீ*
சொல்லினால் சொலப்படாது தோன்றுகின்ற சோதிநீ*
சொல்லினால் படைக்கநீ படைக்கவந்து தோன்றினார்*
சொல்லினால் சுருங்கநின் குணங்கள் சொல்ல வல்லரே? 11

763 உலகுதன்னை நீபடைத்தி, உள்ளொடுக்கி வைத்தி* மீண்டு
உலகுதன்னு ளேபிறத்தி, ஓரிடத்தை யல்லையால்*
உலகுநின்னொ டொன்றிநிற்க வேறுநிற்றி; யாதலால்*
உலகில்நின்னை யுள்ளசூழல் யாவருள்ள வல்லரே? 12

764 இன்னையென்று சொல்லலாவ தில்லையாதும்* இட்டிடைப்
பின்னைகேள்வ னென்பர்உன் பிணக்குணர்ந்த பெற்றியோர்*
பின்னையாய கோலமோடு பேரும்ஊரும் ஆதியும்*
நின்னையார் நினைக்கவல்லர் நீர்மையால்நி னைக்கிலே? 13

765 தூய்மையோக மாயினாய்? துழாயலங்கல் மாலையாய்*
ஆமையாகி ஆழ்கடல் துயின்றஆதி தேவ!* நின
நாமதேய மின்னதென்ன வல்லமல்ல மாகிலும்*
சாமவேத கீதனாய சக்ரபாணி யல்லையே? 14

766 அங்கமாறும் வேதநான்கு மாகிநின் றவற்றுளே*
தங்குகின்ற தன்மையாய்! தடங்கடற் பணத்தலை*
செங்கண்நாக ணைக்கிடந்த செல்வமல்கு சீரினாய்!*
சங்கவண்ண மன்னமேனி சார்ங்கபாணி யல்லையே? 15

767 தலைக்கணத் துகள்குழம்பு சாதிசோதி தோற்றமாய்*
நிலைக்கணங்கள் காணவந்து நிற்றியேலும், நீடிருங்*
கலைக்கணங்கள் சொற்பொருள் கருத்தினால் நினைக்கொணா*
மலைக்கணங்கள் போலுணர்த்தும் மாட்சிநின்தன் மாட்சியே.

768 ஏகமூர்த்தி, மூன்றுமூர்த்தி, நாலுமூர்த்தி, நன்மைசேர்*
போகமூர்த்தி, புண்ணியத்தின் மூர்த்தியெண்ணில் மூர்த்தியாய்*
நாகமூர்த்தி சயனமாய், நலங்கடற்கி டந்து* மேல்
ஆகமூர்த்தி யாயவண்ணம் எனகொல்? ஆதி தேவனே! 17

769 விடத்தவாய் ஒராயிரம் இராயிரம்கண், வெந்தழல்*
விடுத்துவீழ்வி லாதபோகம் மிக்கசோதி தொக்கசீர்*
தொடுத்து, மேல் விதானமாய பௌவநீர் அராவணை*
படுத்தபாயல் பள்ளிகொள்வ தென்கொல்?வேலை வண்ணனே!

770 புள்ளதாகி வேதம்நான்கும் ஓதினாய், அதன்றியும்*
புள்ளின்வாய் பிளந்துபுட் கொடிப்பிடித்த பின்னரும்*
புள்ளியூர்தி;யாதலால் அதென்கொல்?மின்கொள் நேமியாய்!
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல் கிடத்தல்காத லித்ததே. 10

771 கூசமொன்று மின்றிமாசு ணம்படுத்து, வேலைநீர்*
பேசநின்ற தேவர்வந்து பாடமுன்கி டந்ததும்*
பாசம்நின்ற நீரில்வாழு மாமையான கேசவா!*
ஏசவன்று நீகிடந்த வாறுகூறு தேறவே. 20

(அடாணு ராகம் - ஆதிதாளம்)

772 அரங்கனே! தரங்கநீர் கலங்கவன்று, குன்றுசூழ்*
மரங்கள்தேய, மாநிலம் குலுங்கமாசு ணம்சுலாய்*
நெருங்க,நீ கடைந்துபோது நின்றசூர ரென்செய்தார்?*
குரங்கைஆ ளுகந்தஎந்தை! கூறுதேற வேறிதே. 21

773 பண்டும்இன்றும் மேலுமாயொர் பாலனாகி ஞாலமேழ்*
உண்டுமண்டி யாலிலைத் துயின்றஆதி தேவனே!*
வண்டுகிண்டு தண்துழாய் அலங்கலாய்! கலந்தசீர்ப்*
புண்டரீக பாவைசேரு மார்ப! பூமிநாதனே! 22

774 வால்நிறத்தொர் சீயமாய் வளைந்தவா ளெயிற்றவன்*
ஊன்நிறத் துகிர்த்தலம் அழுத்தினாய்! உலாயசீர்*
நால்நிறத்த வேதநாவர் நல்லயோகி னால்வணங்கு*
பால்நிறக்க டல்கிடந்த பற்பநாப னல்லையே? 23

775 கங்கைநீர் பயந்தபாத பங்கயத்தெம் அண்ணலே!*
அங்கையாழி சங்குதண்டு வில்லும்வாளும் மேந்தினாய்! *
சிங்கமாய தேவதேவ! தேனுலாவு மென்மலர்*
மங்கைமன்னி வாழுமார்ப! ஆழிமேனி மாயனே! 24

776 வரத்தினிற் சிரத்தைமிக்க வாளெயிற்று மற்றவன்*
உரத்தினிற் கரத்தைவைத் துகிர்த்தலத்தை யூன்றினாய்*
இரத்திநீ யிதென்ன பொய்? இரந்தமண் வயிற்றுளே
கரத்தி *உன் கருத்தையாவர் காணவல்லர்? கண்ணனே!*

777 ஆணினோடு பெண்ணுமாகி அல்லவோடு நல்லவாய்*
ஊனொடோசை யூறுமாகி யொன்றலாத மாயையாய்*
பூணிபேணு மாயனாகிப் பொய்யினோடு மெய்யுமாய்*
காணிபேணும் மாணியாய்க் கரந்துசென்ற கள்வனே! 26

778 விண்கடந்த சோதியாய்! விளங்குஞான மூர்த்தியாய்!*
பண்கடந்த தேசமேவு பாவநாச நாதனே!*
எண்கடந்த யோகினோ டிரந்துசென்று மாணியாய்*
மண்கடந்த வண்ணம்நின்னை யார்மதிக்க வல்லரே? 27

779 படைத்தபா ரிடந்தளந் ததுண்டுமிழ்ந்து பௌவநீர்*
படைத்தடைத் ததிற்கிடந்து, முன்கடைந்த பெற்றியோய்!*
மிடைத்தமாலி மாலிமான் விலங்குகால னூர்புக*
படைக்கலம் விடுத்தபல் படைத்தடக்கை மாயனே! 28

780 பரத்திலும் பரத்தையாதி; பௌவநீ ரணைக்கிடந்து*
உரத்திலும் ஒருத்திதன்னை வைத்துகந்த தன்றியும்*
நரத்திலும் பிறத்தி!நாத! ஞானமூர்த்தி யாயினாய்!*
ஒருத்தரும் நினாதுதன்மை இன்னதென்ன வல்லரே? 29

781 வானகம்மும் மண்ணகம்மும் வெற்புமேழ் கடல்களும்,*
போனகம்செய் தாலிலைத் துயின்றபுண்ட ரீகனே!*
தேனகஞ்செய் தண்ணறும் மலர்த்துழாய்நன் மாலையாய்!*
கூனகம் புகத்தெறித்த கொற்றவில்லி யல்லையே? 30

(பியாகடை ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

782 காலநேமி காலனே! கணக்கிலாத கீர்த்தியாய்!*
ஞாலமேழும் உண்டுபண்டொர் பாலனாய பண்பனே!*
வேலைவேவ வில்வளைத்த வெல்சினத்த வீர!* நின்
பாலராய பத்தர்சித்தம் முத்திசெய்யும் மூர்த்தியே! 31

783 குரக்கினப் படைகொடு, குரைகடலின் மீதுபோய்*
அரக்கரங் கரங்கவெஞ் சரந்துரந்த ஆதிநீ*
இரக்கமண் கொடுத்தவற் • கிரக்கமொன்று மின்றியே*
பரக்கவைத் தளந்துகொண்ட பற்பபாத னல்லையே? 32

784 மின்னிறத் தெயிற்றரக்கன் வீழவெஞ் சரம்துரந்து*
பின்னவற் கருள்புரிந் தரசளித்த பெற்றியோய்!*
நல்நிறத்தொ ரின்சொல்லேழை பின்னைகேள்வ! மன்னுசீர்*
பொன்னிறத்த வண்ணனாய புண்டரீக னல்லையே? 33

785 ஆதியாதி யாதி;நீயொ ரண்டமாதி; யாதலால்*
சோதியாத சோதிநீ;அ துண்மையில்வி ளங்கினாய்*
வேதமாகி வேள்வியாகி விண்ணினோடு மண்ணுமாய்*
ஆதியாகி, ஆயனாய மாயமென்ன மாயமே? 34

786 அம்புலாவு மீனுமாகி, யாமையாகி, ஆழியார்*
தம்பிரானு மாகிமிக்க தன்புமிக்க தன்றியும்*
கொம்பராவு நுண்மருங்குல் ஆயர்மாதர் பிள்ளையாய்*
எம்பிரானும் ஆயவண்ணம் என்கொலோ? எம் ஈசனே! 35

787 ஆடகத்த பூண்முலை யசோதையாய்ச்சி பிள்ளையாய்*
சாடுதைத்தொர் புள்ளதாவி கள்ளதாய பேய்மகள்*
வீடவைத்த வெய்யகொங்கை ஐயபா லமுதுசெய்து*
ஆடகக்கை மாதர்வாய் அமுதமுண்ட தென்கொலோ? 36

• இருக்க ஒன்றும் எனவும் பாடம்

788 காய்த்தநீள்விளங்கனி யுதிர்த்தெதிர்ந்த பூங்குருந்து
சாய்த்து* மாபிளந்தகைத் தலத்தகண்ண னென்பரால்*
ஆய்ச்சிபாலை யுண்டு,மண்ணை யுண்டு,வெண்ணெ யுண்டு* பின்
பேய்ச்சிபாலை யுண்டு,பண்டொ ரேனமாய வாமனா! 37

789 கடங்கலந்த வன்கரி மருப்பொசித்து, ஓர் பொய்கைவாய் *
விடங்கலந்த பாம்பின்மேல் நடம்பயின்ற நாதனே! *
குடங்கலந்த கூத்தனாய கொண்டல்வண்ண! தண்துழாய்*
வடங்கலந்த மாலைமார்ப! காலநேமி காலனே! 38

790 வெற்பெடுத்து வேலைநீர் கலக்கினாய்;அ தன்றியும்*
வெற்பெடுத்து வேலைநீர் வரம்புகட்டி, வேலைசூழ்*
வெற்பெடுத்த இஞ்சிசூ ழிலங்கைகட் டழித்தநீ*
வெற்பெடுத்து மாரிகாத்த மேகவண்ண னல்லையே? 39

791 ஆனைகாத்தொ ரானைகொன்ற தன்றியாயர் பிள்ளையாய்*
ஆனைமேய்த்தி; ஆனெயுண்டி அன்றுகுன்ற மொன்றினால்*
ஆனைகாத்து, மையரிக்கண் மாதரார்தி றத்து* முன்
ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயமென்ன மாயமே? 40

(ஆரபி ராகம் - ரூபக தாளம்)

792 ஆயனாகி யாயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்*
ஆய!நின்னை யாவர்வல்ல ரம்பரத்தொ டிம்பராய்*
மாய!மாய மாயைகொல்? அதன்றிநீவ குத்தலும்*
மாயமாய மாக்கினாயுன் மாயமுற்று மாயமே. 41

793 வேறிசைந்த செக்கர்மேனி நீறணிந்த புன்சடை*
கீறுதிங்கள் வைத்தவன்கை வைத்த வன்க பால்மிசை*
ஊறுசெங் குருதியால்நி றைத்தகாரணந்தனை*
ஏறுசென் றடர்த்தஈச! பேசு,கூச மின்றியே. 42

794 வெஞ்சினத்த வேழவெண் மருப்பொசித்து, உருத்தமா*
கஞ்சனைக் கடிந்து,மண் ணளந்துகொண்ட காலனே!*
வஞ்சனத்து வந்தபேய்ச்சி யாவிபாலுள் வாங்கினாய்*
அஞ்சனத்த வண்ணனாய ஆதிதேவ னல்லையே? 43

795 பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை, பாசியின் பசும்புறம்*
போலும்நீர்மை, பொற்புடைத் தடத்துவண்டு விண்டுலாம்*
நீலநீர்மை; என்றிவை நிறைந்தகாலம் நான்குமாய்*
மாலின்நீர்மை வையகம் மறைத்ததென்ன நீர்மையே? 44

796 மண்ணுளாய்கொல்? விண்ணு ளாய்கொல்?
மண்ணுளே மயங்கிநின்று*
எண்ணுமெண் ணகப்படாய்கொல்?என்னமாயை?* நின்தமர்
கண்ணுளாய்கொல்?சேயைகொல்?அனந்தன்மேல் கிடந்தஎம்
புண்ணியா!* புனந்துழாய் அலங்கலம் புனிதனே! 45

797 தோடுபெற்ற தண்துழாய் அலங்கலாடு சென்னியாய்!*
கோடுபற்றி ஆழியேந்தி அஞ்சிறைப்புள் ளூர்தியால்*
நாடுபெற்ற நன்மைநண்ண மில்லையேனும், நாயினேன்*
வீடுபெற் றிறப்பொடும் பிறப்பறுக்கு மாசொலே. 46

798 காரொடொத்த மேனிநங்கள் கண்ண!விண்ணின் நாதனே!*
நீரிடத் தராவணைக் கிடத்தியென்பர்; அன்றியும்*
ஓரிடத்தை யல்லை,எல்லை யில்லையென்பர்; ஆதலால்*
சேர்விடத்தை நாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சு மாசொலே. 47

799 குன்றில்நின்று வானிருந்து, நீள்கடல் கடந்து* மண்
ஒன்றுசென்ற தொன்றையுண்ட தொன்றிடந்து, பன்றியாய்*
நன்றுசென்ற நாளவற்றுள் நல்லுயிர் படைத்,தவர்க்கு*
அன்றுதேவ மைத்,தளித்த ஆதிதேவ னல்லையே? 48

800 * கொண்டைகொண்ட கோதைமீது தேனுலாவு கூனிகூன்*
உண்டைகொண் டரங்கவோட்டி உள்மகிழ்ந்த நாதனூர்*
நண்டையுண்டு நாரைபேர வாளைபாய, நீலமே*
அண்டைகொண்டு கெண்டைமேயம் அந்தணீ ரரங்கமே. 49 *

801 வெண்திரைக் கருங்கடல் சிவந்துவேவ, முன்னொர்நாள்*
திண்டிறற் சிலைக்கைவாளி விட்டவீரர் சேருமூர்*
எண்திசைக் கணங்களும் இறைஞ்சியாடு தீர்த்தநீர் *
வண்டிரைத்த சோலைவேலி, மன்னுசீ ரரங்கமே. 50*

(தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்)

802 சரங்களைத் துரந்துவில் வளைத்துஇலங்கை மன்னவன்*
சிரங்கள்பத் தறுத்துதிர்த்த செல்வர்மன்னு பொன்னிடம்*
பரந்துபொன் நிரந்துநுந்தி வந்தலைக்கும் வார்புனல்*
அரங்கமென்பர் நான்முகத் தயன்பணிந்த கோயிலே. 51

803 பொற்றையுற்ற முற்றல்யானை போரெதிர்ந்து வந்ததை*
பற்றியுற்று மற்றதன் மருப்பொசித்த பாகனூர்*
சிற்றெயிற்று முற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்ட ரொன்றினர்*
அற்றபற்றர் சுற்றிவாழும் அந்தணீரரங்கமே. 52

804 மோடியோ டிலச்சையாய சாபமெய்தி முக்கணன்
கூடுசேனை மக்களோடு கொண்டுமண்டி வெஞ்சமத்
தோட* வாண னுயிரம் கரம்கழித்த வாதிமால்*
பீடுகோயில். கூடுநீ ரரங்கமென்ற பேரதே. 53

805 இலைத்தலைச் சரம்துரந் திலங்கைகட் டழித்தவன்*
மலைத்தலைப் பிறந்திழிந்து வந்துநுந்து சந்தனம்*
குலைத்தலைத் திருத்தெறிந்த குங்குமக் குழம்பினோடு*
அலைத்தொழுகு காவிரி யரங்கம்மேய வண்ணலே. 54

806 மன்னுமா மலர்க்கிழத்தி வையமங்கை மைந்தனாய்*
பின்னுமாயர் பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்த தன்றியும்*
உன்னபாத மென்னசிந்தை மன்னவைத்து நல்கினாய்*
பொன்னி சூழரங்கமேய புண்டரீக னல்லையே. 55

807 இலங்கைமன்ன னைந்தொடைந்து பைந்தலை நிலத்துக*
கலங்கஅன்று சென்றுகொன்று, வென்றிகொண்ட வீரனே!*
விலங்குநூலர் வேதநாவர் நீதியான கேள்வியார்*
வலங்கொளக் குடந்தையுள் கிடந்தமாலு மல்லையே? 56

808 சங்குதங்கு முன்கைநங்கை கொங்கைதங்க லுற்றவன்*
அங்கமங்க, அன்றுசென் றடர்த்தெறிந்த ஆழியான்*
கொங்குதங்கு வார்குழல் மடந்தைமார் குடைந்தநீர்*
பொங்குதண் குடந்தையுள் கிடந்தபுண்ட ரீகனே! 57

809 மரம்கெட நடந்தடர்த்து மத்தயானை மத்தகத்து*
உரம்கெடப் புடைத்தொர்கொம் பொசித்துகந்த வுத்தமா!*
துரங்கம்வாய் பிளந்துமண ணளந்தபாத!* வேதியர்
வரம்கொளக் குடந்தையுள் கிடந்தமாலு மல்லையே? 58

810 சாலிவேலி தண்வயல் தடங்கிடங்கு பூம்பொழில்*
கோலமாட நீடுதண் குடந்தைமேய கோவலா!*
காலநேமி வக்கரன் கரன்முரன் சிரம்மவை*
காலனோடு கூடவிற் குனித்தவிற்கை வீரனே! 59

811 * செழுங்கொழும் பெரும்பனி பொழிந்திட* உயர்ந்தவேய்
விழுந்துலர்ந்து தெழுந்துவிண் புடைக்கும்வேங்க டத்துள்நின்று*
எழுந்திருந்து தேன்பொருந்து பூம்பொழில் தழைக்கொழும்*
செழுந்தடங் குடந்தையுள் கிடந்தமாலு மல்லையே? 60

(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

812 ✻ நடந்தகால்கள் நொந்தவோ? நடுங்ஞால மேனமாய்✻
இடந்தமெய் குலுங்கவோ? இலங்குமால் வரைச்சுரம்✻
கடந்தகால் பரந்தகாவி ரிக்கரைக் குடந்தையுள்✻
கிடந்தவா றெழுந்திருந்து பேசு,வாழி, கேசனே! 61

813 ✻ கரண்டமாடு பொய்கையுள் கரும்பனைப் பெரும்பழம்✻
புரண்டுவீழ வாளைபாய் குறுங்குடி நெடுந்தகாய்!✻
திரண்டதோ ளிரணியன் சினங்கொளாக மொன்றையும்✻
இரண்டுகூறு செய்துகந்த சிங்கமென்ப துன்னையே. 62

814 நன்றிருந்து யோகநீதி நண்ணுவார்கள் சிந்தையுள்✻
சென்றிருந்து, தீவினைகள் தீர்த்ததேவ தேவனே!✻
குன்றிருந்த மாடநீடு பாடகத்து மூரகத்தும்✻
நின்றிருந்து, வெஃகணைக் கிடந்ததென்ன நீர்மையே? 63

815 நின்றதெந்தை யூரகத் திருந்ததெந்தை பாடகத்து✻
அன்றுவெஃக ணைக்கிடந்த தென்னிலாத முன்னெலாம்✻
அன்றுநான் பிறந்திலேன்; பிறந்தபின் மறந்திலேன்✻
நின்றதும் இருந்தும் கிடந்ததும்மென் நெஞ்சுளே. 64

816 நிற்பதும்ஓர் வெற்பகத் திருப்பும்விண்; கிடப்பதும்✻
நற்பெருந் திரைக்கடலுள், நானிலாத முன்னெலாம்✻
அற்புத னனந்தசயன னாதிபூதன் மாதவன்✻
நிற்பதும் இருப்பதும் கிடப்பதும்என் நெஞ்சுளே. 65

817 இன்றுசாதல், நின்றுசாதல், அன்றியாரும் வையகத்து✻
ஒன்றிநின்று வாழ்தலின்மை கண்டும்நீச ரென்கொலோ✻
அன்றுபா ரளந்தபாத போதையுன்னி வானின்மேல்✻
சென்றுசென்று தேவராய் இருக்கிலாத வண்ணமே? 66

818 சண்டமண்ட லத்தினூடு சென்றுவீடு பெற்றுமேல்✻
கண்டுவீடி லாதகாத லின்பம்நாளு மெய்துவீர்!✻
புண்டரீக பாதபுண்ய கீர்த்திநுஞ் செவிமடுத்து
உண்டு✻ நும்உறுவினைத் துயருள்நீங்கி யுய்ம்மினோ. 67

819 முத்திறத்து வாணியத் திரண்டிலொன்று நீசர்கள்✻
மத்தராய் மயங்குகின்ற திட்டதி லிறந்துபோந்து✻
எத்திறத்தும் உய்வதோ ருபாயமில்லை, யுய்குறில்✻
தொத்துறுத்த தண்துழாய்நன் மாலை வாழ்த்தி வாழ்மினோ. 68

820 காணிலும் உருப்பொலார் செவிக்கினாத கீர்த்தியார்*
பேணிலும் வரந்தர மிடுக்கிலாத தேவரை*
ஆணமென் றடைந்துவாழும் ஆதர்காள்!எம் ஆதிபால்*
பேணிநும் பிறப்பெனும் பிணக்கறுக்க கிற்றிரே. 69

821 குந்தமோடு சூலம்வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டுவாள்*
பந்தமான தேவர்கள் பரந்துவான கம்உற*
வந்தவாணன் ஈரைஞ்ஞூறு தோள்களைத் துணித்தநாள்*
அந்தஅந்த ஆகுலம் அமரரே யறிவரே. 70

(ஸாவேரி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

822 வண்டுலாவு கோதைமாதர் காரணத்தி னால்வெகுண்டு*
இண்டவாண னீரைஞ் ஞூறு தோள்களைத் துணித்தநாள்*
முண்டனீறன் மக்கள்வெப்பு மோடியங்கி யோடிடக்
கண்டு* நாணி, வாணனுக் கிரங்கினானெம் மாயனே. 71

823 போதில்மங்கை பூதலக் கிழத்திதேவி; யன்றியும்*
போதுதங்கு நான்முகன் மகன்;அவன் மகன்சொலில்*
மாதுதங்கு கூறன்ஏற தூர்தி;என்று வேதநூல்
ஓதுகின்ற துண்மை,அல்ல தில்லைமற் றுரைக்கிலே. 72

824 மரம்பொதச் சரந்துரந்து, வாலிவீழ முன்னொர்நாள்*
உரம்பொதச் சரந்துரந்த உம்பராளி யெம்பிரான்*
வரம்குறிப்பில் வைத்தவர்க் கலாது,வானம் ஆளிலும்*
நிரம்புநீடு போகம்எத் திறத்தும்யார்க்கு மில்லையே. 73

825 அறிந்தறிந்து வாமனன் அடியிணைவ ணங்கினால்*
செறிந்தெழுந்த ஞானமோடு செல்வமும் சிறந்திடும்*
மறிந்தெழுந்த தெணதிரையுள் மன்னுமாலை வாழ்த்தினால்*
பறிந்தெழுந்து தீவினைகள் பற்றறுதல் பான்மையே. 74

826 ஒன்றிநின்று, நல்தவம்செய் தூழியூழி தோறெலாம்*
நின்றுநின் றவன்குணங்க ளுள்ளி,உள்ளம் தூயராய்*
சென்றுசென்று தேவதேவ ரும்பரும்ப ரும்பராய்*
அன்றி, எங்கள் செங்கண்மாலை யாவர்காண வல்லரே? 75

827 புன்புல வழியடைத் தரக்கிலச் சினைசெய்து*
நன்புல வழிதிறந்து, ஞானநற் சுடர்கொளீஇ*
என்பிலெள்கி, நெஞ்சுருகி,யுள்கனிந் தெழுந்ததோர்*
அன்பிலன்றி, ஆழியானை யாவர்காண வல்லரே 76

828 எட்டுமெட்டு மெட்டுமாய்ஒ ரேழுமேழு மேழுமாய்*
எட்டுமூன்று மொன்றுமாகி நின்றஆதி தேவனை*
எட்டினைய பேதமோ டிறைஞ்சிநின் றவன்பெயர்*
எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர்வான மாளவே. 77

829 சோர்விலாத காதலால் தொடக்கறு மனத்தராய்*
நீரரா வணைக்கிடந்த நின்மலன் நலங்கழல்*
ஆர்வமோ டிறைஞ்சிநின் றவன்பெயரெட் டெழுத்தும்*
வாரமாக ஓதுவார்கள் வல்லர்வான மாளவே. 78

830 பத்தினோடு பத்துமாய் ஒரேழினோடொ ரொன்பதாய்*
பத்தினால் திசைக்கணின்ற நாடுபெற்ற நன்மையாய்*
பத்தினைய தோற்றமோடொ ராற்றல்மிக்க ஆதிபால்*
பத்தரா மவர்க்கலாது, முத்திமுற்ற லாகுமே? 79

831 வாசியாகி,நேசமின்றி வந்தெதிர்ந்த தேனுகன்*
நாசமாகி நாளுலப்ப நன்மைசேர் பனங்கனிக்கு*
வீசிமேல் நிமிர்ந்ததோளின் இல்லையாக்கி னாய்* கழற்கு
ஆசையா மவர்க்கலா லமரராக லாகுமே? 80

(சுருட்டி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

832 கடைந்தபாற் கடல்கிடந்து, காலநேமி யைக்கடிந்து*
உடைந்தவாலி• தன்தனக் குதவவந் திராமனாய்*
மிடைந்தஏழ் மரங்களும் அடங்கவெய்து* வேங்கடம்
அடைந்தமால பாதமே யடைந்துநாளும் உய்ம்மினோ. 81

833 எத்திறத்து மொத்துநின் றுயர்ந்துயர்ந்த பெற்றியோய்!*
முத்திறத்து மூரிநீ ரராவணைத் துயின்ற* நின்
பத்துறுத்த சிந்தையோடு நின்றுபாசம் விட்டவர்க்கு*
எத்திறத்தும் இன்பம்இங்கும் அங்கும்எங்கும் மாகுமே. 82

834 மட்டுலாவு தண்துழா யலங்கலாய்! பொலன்கழல்*
விட்டுவிள்வி லாதபோகம் விண்ணில்நண்ணி யேறினும்*
எட்டினோ டிரண்டெனும் கயிற்றினால் மனந்தனைக்
கட்டி* வீடி லாதுவைத்த காதலின்ப மாகுமே. 83

835 பின்பிறக்க வைத்தனன்கொல்? அன்றிநின்று தன்கழற்கு*
அன்புறைக்க வைத்தநா ளறிந்தனன்கொல்? ஆழியான்*
தன்திறத் தொரன்பிலா அறிவிலாத நாயினேன்*
என்திறத்தி லென்கொல்?எம்பி ரான்குறிப்பில் வைத்ததே!

• தன் 'பினுக்கு' என்று இருக்கலாம்
என்பர் சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் *

836 நச்சராவ ணைக்கிடந்த நாத!பாத போதினில்*
வைத்தசிந்தை வாங்குவித்து நீங்குவிக்க நீயினம்*
மெய்த்தன்வல்லை; யாதலா லறிந்தனன்; நின் மாயமே*
உய்த்துநின் மயக்கினில் மயக்கலென்னை, மாயனே! 85

837 சாடுசாடு பாதனே! சலங்கலந்த பொய்கைவாய்*
ஆடராவின் வன்பிடர் நடம்பயின்ற நாதனே!*
கோடுநீடு கைய!செய்ய பாதம்நாளு முள்ளி னல்*
வீடனுக மெய்செயாத வண்ணமென்கொல்? கண்ணனே! 86

838 நெற்றிபெற்ற கண்ணன்விண்ணின் நாதனோடு போதின்மேல்*
நற்றவத்து நாதனோடு மற்றுமுள்ள வானவர்*
கற்றபெற்றி யால்வணங்கு பாத!நாத! வேத!நின்
பற்றலாலொர் பற்றுமற்ற துற்றிலேன் உரைக்கிலே. 87

839 வெள்ளைவேலை வெற்புநாட்டி வெள்ளெயிற் றராவளாய்*
அள்ளலாக் கடைந்தஅன் றருவரைக்கொ ராமையாய்*
உள்ளநோய்கள் தீர்மருந்து வானவர்க் களித்த* எம்
வள்ளலாரை யன்றி,மற்றொர் தெய்வம்நான்ம திப்பனே? 88

840 பார்மிகுந்த பாரமுன் னொழிச்சுவான் அருச்சுனன்*
தேர்மிகுத்து மாயமாக்கி நின்றுகொன்று வென்றிசேர்*
மாரதர்க்கு வான்கொடுத்து, வையமைவர் பாலதாம்*
சீர்மிகுத்த நின்னலால்ஓர் தெய்வம்நான் மதிப்பனே? 89

841 குலங்களாய ஈரிரண்டி லொன்றிலும் பிறந்திலேன்*
நலங்களாய நற்கலைகள் நாலிலும் நவின்றிலேன்*
புலன்களைந்தும் வென்றிலேன், பொறியிலேன், புனித!* நின்
இலங்குபாத மன்றிமற்றொர் பற்றிலேனெம் ஈசனே! 90

(சங்கராபரண ராகம் - ரூபக தாளம்)

842 பண்ணுலாவு மென்மொழிப் படைத்தடங்க ணாள்பொருட்டு*
எண்ணிலா வரக்கரை நெருப்பினால் நெருக்கினாய்*
கண்ணலாலொர் கண்ணிலேன் கலந்தசுற்றம் மற்றிலேன்*
எண்ணிலாத மாய!நின்னை யென்னுள் நீக்கலென்றுமே. 91

843 விடைக்குலங்க ளேழடர்த்து வென்றிவேற்க ண் மாதரார்*
கடிக்கலந்த தோள்புணர்ந்த காலியாய! வேலைநீ*
படைத்தடைத் ததிற்கிடந்து முன்கடைந்த நின்றனக்கு*
அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்ன வேண்டுமே. 92

844 சுரும்பரங்கு தண்டுழாய் துதைந்தலர்ந்த பாதமே*
விரும்பிநின் றிறைஞ்சுவேற் கிரங்கரங்க வாணனே!*
கரும்பிருந்த கட்டியே!க டல்கிடந்த கண்ணனே!*
இரும்பரங்க வெஞ்சரம் துரந்தவில் லிராமனே! 93

845 ஊனில்மேய ஆவிநீ;உறக்கமோ டுணர்ச்சிநீ*
ஆனில்மேய ஐந்தும்நீ; அவற்றுள்நின்ற தூய்மைநீ *
வானிஞேடு மண்ணும்நீ; வளங்கடற் பயனும்நீ*
யானும்நீ, அதன்றிஎம்பி ரானும்நீ; இராமனே! 94

846 அடக்கரும் புலன்கள்ஐந் தடக்கியாசை யாமவை*
தொடக்கறுத்து வந்துநின் தொழிற்கண்நின்ற வென்னைநீ*
விடக்கருதி மெய்செயாது மிக்கொராசை யாக்கிலும்*
கடற்கிடந்த நின்னலால்ஒர் கண்ணிலேன்எம் அண்ணலே!

847 வரம்பிலாத மாயமாய்! வையமேழும் மெய்ம்மையே*
வரம்பிலூழி யேத்திலும் வரம்பிலாத கீர்த்தியாய்!*
வரம்பிலாத பல்பிறப் பறுத்துவந்து நின்கழல் *
பொருந்துமா திருந்தநீ வரஞ்செய்,புண்ட ரீகனே! 96

848 வெய்யஆழி சங்குதண்டு வில்லும்வாளு மேந்துசீர்க்
கைய* செய்ய போதில்மாது சேருமார்ப! நாதனே!*
ஐயிலாய ஆக்கைநோ யறுத்துவந்து நின்னடைந்து*
உய்வதோ ருபாயம்நீ எனக்குநல்க வேண்டுமே. 97

849 மறம்துறந்து வஞ்சமாற்றி யைம்புலன் களாசையும்
துறந்து* நின்க ணுசையே தொடர்ந்துநின்ற நாயினேன்*
பிறந்திறந்து பேரிடர்ச் சுழிக்கணின்று நீங்குமா*
மறந்திடாது மற்றெனக்கு மாய!நல்க வேண்டுமே. 98

850 காட்டிநான்செய் வல்விளைப் பயன்றனுல் மனந்தனை*
நாட்டிவைத்து, நல்லஅல்ல செய்யவெண்ணி ஞரென*
கேட்டதன்றி, யென்னதாவி, பின்னைகேள்வ! நின்ஞெடும்*
பூட்டிவைத்த வென்னைநின்னுள் நீக்கல்பூவை வண்ணனே!

851 பிறப்பிஞேடு பேரிடர்ச் சுழிக்கண்நின்றும் நீங்குமஃது*
இறப்பவைத்த ஞானநீச ரைக் கரைக்கொடேற்றுமா*
பெறற்கரிய நின்னபாத் பத்தியான பாசனம்*
பெறற்கரிய மாயனே! எனக்குநல்க வேண்டுமே. 100

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

852 இரந்துரைப்ப துண்டு,வாழி! ஏமநீர் நிறத்தமா!*
வரந்தரும் திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில், மன்னுசீர்*
பரந்தசிந்தை யொன்றிநின்று நின்னபாத பங்கயம்*
நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்க வேண்டுமே. 101

853 விள்விலாத காதலால் விளங்குபாத போதில்வைத்து*
உள்ளுவேன தூனநோய் ஒழிக்குமா தெழிக்குநீர்*
பள்ளிமாய! பன்றியாய வென்றிவீர!* குன்றினால்
துள்ளுநீர் வரம்புசெய்த தோன்றல்!ஒன்று சொல்லிடே,

854 திருக்கலந்து சேருமார்ப! தேவதேவ தேவனே!*
இருக்கலந்த வேதநீதி யாகிநின்ற நின்மலா!*
கருக்கலந்த காளமேக மேனியாய! நின்பெயர்*
உருக்கலந் தொழிவிலா துரைக்குமா றுரைசெயே. 103

855 கடுங்கவந்தன் வக்கரன் கரன்முரன்சி ரம்மவை*
இடந்துகூறு செய்தபல் படைத்தடக்கை மாயனே! *
கிடந்திருந்து நின்றியங்கு போதும்,நின்ன பொற்கழல் *
தொடர்ந்துவிள்வி லாததோர்தொடர்ச்சி நல்கவேண்டுமே,

856 மண்ணையுண் டுமிழ்ந்து,பின் இரந்துகொண் டளந்து,மண்
கண்ணுளல்ல தில்லையென்று வென்றகால மாயினாய்!*
பண்ணைவென்ற இன்சொல்மங்கை கொங்கைதங்கு பங்கயக்
கண்ம! நின்ன வண்ணமல்ல தில்லையெண்ணும் வண்ணமே.

857 கறுத்தெதிர்ந்த காலநேமி காலனோடு கூட அன்
றறுத்தவாழி சங்குதண்டு வில்லும்வாளு மேந்தினாய்!*
தொறுக்கலந்த ஊனமஃதொழிக்கஅன்று, குன்றம்முன்*
பொறுத்தநின் புகழ்க்கலால்ஓர் நேசமில்லை நெஞ்சமே! 106

858 காய்சினத்த காசிமன்னன், வக்கரன், பவுண்டிரன்*
மாசினத்த மாலி,மான் சுமாலி,கேசி, தேனுகன்*
நாசமுற்று வீழ,நாள் கவர்ந்தநின் கழற்கலால்*
நேசபாச மெத்திறத்தும் வைத்திடேனெம் ஈசனே! 107

859 கேடில்சீர் வரத்தனாய்க் கெடும்வரத் தயனரன்*
நாடினோடு நாட்டமாயி ரத்தன்நாடு நண்ணிலும்*
வீடதான போகமெய்தி வீற்றிருந்த போதிலும்*
கூடுமாசை யல்லதொன்று கொள்வனோ? குறிப்பிலே *108

860 சுருக்குவாரை யின்றியே சுருங்கினாய், சுருங்கியும்*
பெருக்குவாரை யின்றியே பெருக்கமெய்து பெற்றியோய்*
செருக்குவார்கள் தீக்குணங்கள் தீர்த்ததேவ தேவனென்று*
இருக்குவாய் முனிக்கணங்கள் ஏத்தயானும் ஏத்தினேன். 109

861 தூயனாயு மன்றியும், சுரும்புலாவு தண்துழாய்*
மாய!நின்னை நாயினேன் வணங்கிவாழ்த்து மீதெல்லாம்*
நீயும்நின் குறிப்பினிற் பொறுத்துநல்கு, வேலைநீர்ப்
பாயலோடு பத்தர்சித்தம் மேயவேலை வண்ணனே! 110

(மோகன ராகம் - ரூபக தாளம்)

862 வைதுநின்னை வல்லவா பழித்தவர்க்கும், மாறில்போர்*
செய்துநின்ன செற்றத்தீயில் வெந்தவர்க்கும், வந்துனை*
எய்தலாகு மென்பர்ஆத லால்எம்மாய! நாயினேன்*
செய்தகுற்றம் நற்றமாக வேகொள்ஞால நாதனே! 111

863 வாள்களாகி நாள்கள் செல்ல நோய்மைகுன்றி மூப்பெய்தி*
மாளும்நாள் அது,ஆதலால் வனங்கிவாழ்த்தென்நெஞ்சமே!*
ஆளதாகு நன்மையென்று நன்குணர்ந்த தன்றியும்*
மீள்விலாத போகம்நல்க வேண்டும்மால பாதமே. 112

864 சலங்கலந்த செஞ்சடைக் கறுத்தகண்டன் வெண் தலைப்*
புலன்கலங்க உண்டபாத கத்தன்வன் துயர்கெட*
அலங்கல்மார்வில் வாசநீர் கொடுத்தவன் அடுத்தசீர்*
நலங்கொள்மாலை நண்ணுவண்ண மெண்ணு,வாழி,நெஞ்சமே!*

865 ஈனமாய வெட்டும்நீக்கி யேதமின்றி மீதுபோய்*
வானமாள வல்லையேல் வணங்கிவாழ்த்தென் நெஞ்சமே!*
ஞானமாகி ஞாயிறாகி, ஞாலமுற்று மோரெயிற்று*
ஏனமா யிடந்தமூர்த்தி யெந்தைபாத மெண்ணியே. 114

866 * அத்தனாகி, யன்னையாகி, யாளுமெம்பி ரானுமாய்*
ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப் பொழித்துநம்மை யாட்கொள்வான்*
முத்தனார் முகுந்தனார் புகுந்துநம்முள் மேவினார்*
எத்தினா லிடர்க்கடல் கிடத்தியேழை நெஞ்சமே! 115

867 மாறுசெய்த வாளரக்கன் நாளுலப்ப* அன்றிலங்கை
நீறுசெய்து சென்றுகொன்று, வென்றிகொண்ட வீரனார்*
வேறுசெய்து தம்முளென்னை வைத்திடாமை யால்* நமன்
கூறுசெய்து கொண்டிறந்த குற்றமெண்ண வல்லனே. 116

868 அச்சம்நோயொ டல்லல்பல்பிறப் பவாய மூப்பிவை*
வைத்தசிந்தை, வைத்தவாக்கை மாற்றிவானி லேற்றுவான்*
அச்சுத னநந்தகீர்த்தி; யாதியந்த மில்லவன்*
நச்சுநாக ணைக்கிடந்த நாதன்;வேத கீதனே 117

869 சொல்லினும் தொழிற்கணும் தொடக்கருத அன்பினும்*
அல்லும்நன் பகலினோடும் ஆனமாலை காலையும்*
அல்லிநாண் மலர்க்கிழத்தி நாத!பாத போதினைப்*
புல்லியுள்ளம் விள்விலாது பூண்டுமீண்ட தில்லையே. 118

870 * பொன்னிசூழ ரங்கமேய பூவைவண்ண! மாய!கேள்*
என்னதாவி யென்னும்வல்வி னையினுட்கொழுந்தெழுந்து*
உன்னபாத மென்னநின்ற வொண்சுடர்க்கொழுமலர்*
மன்னவந்து பூண்டுவாட்ட மின்றியெங்கும் நின்றதே. 119

871 * இயக்கருத பல்பிறப்பி லென்னைமாற்றி, யின்றுவந்து*
உயக்கொள்மேக வண்ணன்நண்ணி யென்னிலாய தன்னுளே*
மயக்கினான்தன் மன்னுசோதி; ஆதலால்,என் னாவிதான்*
இயக்கெலா மறுத்தருத இன்பவீடு பெற்றதே. 120

பூ ஆறு ஐந்து மூன்று நின்று நாகம் ஒன்று ஆதி தாது தன்னுள் சொல் - சொல் உலகு இன்னை தூய்மை அங்கம் தலை ஏக விடத்த புள் கூசம் அரங்கன் - அரங்கன் பண்டு வால்நிறக் கங்கை வரத்தினில் ஆண் விண் படை பரத்தில் வானகம் கால - கால குரக்கு மின் ஆதி அம்பு ஆடகத்த காய்த்த கடம் வெற்பு ஆனை ஆயன் - ஆயன் வேறு வெஞ்சின பால் மண் தோடு கார் குன்று கொண்டை வெண்டிரை சரம் - சரம் பொற்றை மோடி இலை மன்னு இலங்கை சங்கு மரம் சாலி செழு நடந்த - நடந்த கரண்டம் நன்று நின்றது நிற்பது இன்று சண்ட முத்திறம் காணிலும் குந்தம் வண்டு - வண்டு போதில் பரம் அறிந்து ஒன்றி புன் - புல எட்டு சோர்வு பத்தின் வாசி கடை - கடை எத்திறம் மட்டு பின் நச்சரா சாடு நெற்றி வெள்ளை பார் குலம் பண்-பண் விடை சுரும்பு ஊன் அடக்கு வரம்பு செய்ய மறம் காட்டிநான் பிறுப்பு இரந்து - இரந்து விள் திரு கடும் மண்ணை கறுத்து காய் கேடு சுருக்கு தூயன் வைது - வைது வாள் சலம் ஈனம் அத்தன் மாறு அச்சம் சொல் பொன்னி இயக்கருத - காவல்.

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருமாலை

திருமாலைத் தனியன்

வெண்பா

மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே! மதிளரங்கர்,
கற்றினம் மேய்த்த கழலிணைக்கீழ். - உற்ற
திருமாலை பாடும்சீர்த் தொண்டரடிப் பொடியெம்
பெருமானை, எப்பொழுதும் பேசு.

- திருவரங்கப்பெருமாள் அரையர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
(ஸஹாநா ராகம் - ரூபக தாளம்)

872 *காவலிற் புலனை வைத்துக்
கலிதன்னைக் கடக்கப் பாய்ந்து*
நாவலிட் டுழிதர் கின்றோம்
நமன்தமர் தலைகள் மீதே*
மூவுல குண்டு மிழ்ந்த
முதல்வ!நின் நாமம் கற்ற*
ஆவலிப் புடைமை கண்டாய்,
அரங்கமா நகரு ளானே! 1

873 *'பச்சைமா மலைபோல் மேனிப்
பவளவாய்க் கமலச் செங்கண்*
அச்சுதா! அமர ரேறே!
ஆயர்தம் கொழுந்தே!' என்னும்*
இச்சுவை தவிர, யான்போய்
இந்திர லோக மாளும்*
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்,
அரங்கமா நகரு ளானே! 2

874 வேதநூற் பிராயம் நூறு
மனிசர்தாம் புகுவ ரேலும் ✻
பாதியும் உறங்கிப் போகும்;
நின்றதில் பதினை யாண்டு ✻
பேதைபா லகன தாகும்;
பிணிபசி மூப்புத் துன்பம் ✻
ஆதலால் பிறவி வேண்டேன்;
அரங்கமா நகரு ளானே! 3

875 மொய்த்தவல் வினையுள் நின்று,
மூன்றெழுத் துடைய பேரால் ✻
கத்திர பந்து மன்றே
பராங்கதி கண்டு கொண்டான் ✻
இத்தனை யடிய ராஞர்க்
கிரங்கும்நம் அரங்க னுய ✻
பித்தனைப் பெற்று மந்தோ!
பிறவியுள் பிணங்கு மாறே! 4

876 பெண்டிரால் சுகங்க ளுய்ப்பான்
பெரியதோ ரிடும்பை பூண்டு ✻
உண்டிராக் கிடக்கும் அப்போது
உடலுக்கே கரைந்து நைந்து ✻
தண்துழாய் மாலை மார்பன்
தமர்களாய்ப் பாடி யாடி ✻
தொண்டுபூண் டமுத முண்ணுத்
தொழும்பர்சோ றுகக்கு மாறே! 5

877 மறம்சுவர் மதிலெ டுத்து,
மறுமைக்கே வெறுமை பூண்டு ✻
புறம்சுவ ரோட்டை மாடம்
புரளும்போ தறிய மாட்டீர் ✻
அறம்சுவ ராகி நின்ற
அரங்கனுர்க் காட்செய் யாதே ✻
புறம்சுவர் கோலஞ் செய்து
புள்கௌவக் கிடக்கின் றீரே! 6

878 புலையற மாகி நின்ற
புத்தொடு சமண மெல்லாம் *
கலையறக் கற்ற மாந்தர்
காண்பரோ? கேட்ப ரோதாம்? *
தலையறுப் புண்டும் சாகேன்
சத்தியம், காண்மின் ஐயா! *
சிலையினு லிலங்கை செற்ற
தேவனே தேவ ஞவான். 7

879 வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர்
விதிஇல்சாக் கியர்கள், நின்பால் *
பொறுப்பரி யனகள் பேசில்,
போவதே நோய தாகி *
குறிப்பெனக் கடையு மாகில்,
கூடுமேல் தலையை ஆங்கே *
அறுப்பதே கருமங் கண்டாய்,
அரங்கமா நகரு ளானே! 8

880 மற்றுமோர் தெய்வ முண்டே? *
மதியிலா மானி டங்காள் *
உற்றபோ தன்றி நீங்கள்
ஒருவனென் றுணர மாட்டீர் *
அற்றமே லொன் றறியீர்;
அவனல்லால் தெய்வ மில்லை *
கற்றினம் மேய்த்த எந்தை
கழலிணை பணிமின் நீரே. 9

881 நாட்டினுன் தெய்வ மெங்கும்;
நல்லதோ ரருள்தன் ஞலே *
காட்டினுன் திருவ ரங்கம்,
உய்பவர்க் குய்யும் வண்ணம் *
கேட்டிரே நம்பி மீர்காள்!
கெருடவா கனனும் நிற்க *
சேட்டைதன் மடிய கத்துச்
செல்வம்பார்த் திருக்கின் நீரே. 10

882 ஒருவில்லால் ஓங்கு முந்நீர்
அடைத்துல கங்க ளுய்ய*
செருவிலே யரக்கர் கோனைச்
செற்றநம் சேவ கனார்*
மருவிய பெரிய கோவில்
மதிள்திரு வரங்கம் என்னா*
கருவிலே திருவி லாதீர்!
காலத்தைக் கழிக்கின் றீரே. 11

883 நமனும்முற் கலனும் பேச,
நரகில்நின் றார்கள் கேட்க*
நரகமே சுவர்க்க மாகும்
நாமங்க ளுடையன் நம்பி*
அவனதூ ரரங்க மென்னாது
அயர்த்துவீழ்ந் தளிய மாந்தர்*
கவலையுள் படுகின் றாரென்
றதனுக்கே கவல்கின் றேனே! 12

884 எறியுநீர் வெறிகொள் வேலை
மாநிலத் துயிர்க ளெல்லாம்*
வெறிகொள்பூந் துளவ மாலை
விண்ணவர் கோனை யேத்த*
அறிவிலா மனிச ரெல்லாம்,
அரங்கமென் றழைப்ப ராகில்*
பொறியில்வாழ் நரக மெல்லாம்
புல்லெழுந் தொழியு மன்றே? 13

885 *வண்டினம் முரலும் சோலை,
மயிலினம் ஆலும் சோலை*
கொண்டல்மீ தணவும் சோலை,
குயிலினம் கூவும் சோலை*
அண்டர்கோன் அமரும் சோலை,
அணிதிரு வரங்க மென்னா*
மிண்டர்பாய்ந் துண்ணும் சோற்றை
விலக்கிநாய்க் கிடுமி னீரே. 14

886 மெய்யர்க்கே மெய்ய னாகும்
விதியிலா என்னைப் போல*
பொய்யர்க்கே பொய்ய னாகும்;
புட்கொடி யுடைய கோமான்*
உய்யப்போம் உணர்வி னார்கட்
கொருவனென் றுணர்ந்த பின்னே*
ஐயப்பா டறுத்துத் தோன்றும்;
அழகனூ ரரங்க மன்றே? 15

887 சூதனாய்க் கள்வ னாகித்
தூர்த்தரோ டிசைந்த காலம்*
மாதரார் கயற்க ணென்னும்
வலையுள்பட் டழுந்து வேனை*
போதரே யென்று சொல்லிப்
புந்தியில் புகுந்து *தன்பால்
ஆதரம் பெருக வைத்த
அழகனூ ரரங்க மன்றே? 16

888 விரும்பிநின் றேத்த மாட்டேன்,
விதியிலேன் மதியொன் றில்லை*
இரும்புபோல் வலிய நெஞ்சம்
இறையிறை யுருகும் வண்ணம்*
சுரும்பமர் சோலை சூழ்ந்த
அரங்கமா கோயில் கொண்ட*
கரும்பினைக் கண்டு கொண்டென்
கண்ணிணை களிக்கு மாறே! 17

889 இனிதிரை திவலை மோத
எறியும்தண் பரவை மீதே*
தனிகிடந் தரசு செய்யும்
தாமரைக் கண்ண னெம்மான்*
கனியிருந் தனைய செவ்வாய்க்
கண்ணனைக் கண்ட கண்கள்*
பனியரும் புதிரு மாலோ?
என்செய்கேன் பாவி யேனே. 18

890 *குடதிசை முடியை வைத்துக்
குணதிசை பாதம் நீட்டி*
வடதிசை பின்பு காட்டித்
தென்திசை யிலங்கை நோக்கி*
கடல்நிறக் கடவு ளெந்தை
அரவணைத் துயிலு மாகண்டு*
உடலெனக் குருகு மாலோ!
என்செய்கேன் உலகத் தீரே! 19

891 பாயும்நீ ரரங்கந் தன்னுள்
பாம்பணைப் பள்ளி கொண்ட*
மாயனூர் திருநன் மார்பும்
மரகத வுருவும் தோளும்*
தூய தாமரைக் கண்களும்
துவரிதழப் பவள வாயும்*
ஆயசீர் முடியும் தேசும்
அடியரோர்க் ககல லர்மே? 20

892 பணிவினுல் மனம் தொன்றிப்
பவளவா யரங்க னூர்க்கு*
துணிவினுல் வாழ மாட்டாத்
தொல்லைநெஞ் சே!நீ சொல்லாய்*
அணியின்ஆர் செம்பொ னுய
அருவரை யனைய கோயில்*
மணியனூர் கிடந்த வாற்றை
மனத்தினுல் நினைக்க லாமே? 21

893 பேசிற்றே பேச லல்லால்
பெருமையொன் றுணர லாகாது*
ஆசற்றார் தங்கட் கல்லால்
அறியலா வானு மல்லன்*
மாசற்றார் மனத்து ளானை
வணங்கி நாமிருப்ப தல்லால்*
பேசத்தான், ஆவ துண்டோ?
பேதைநெஞ் சே!நீ சொல்லாய். 22

894 கங்கையிற் புனித மாய
காவிரி நடுவு பாட்டு*
பொங்குநீர் பரந்து பாயும்
பூம்பொழி லரங்கந் தன்னுள்*
எங்கள்மா லிறைவ னீசன்
கிடந்ததோர் கிடக்கை கண்டும்*
எங்ஙனம் மறந்து வாழ்கேன்?
ஏழையேன் ஏழை யேனே! 23

895 வெள்ளநீர் பரந்து பாயும்
விரிபொழி லரங்கந் தன்னுள்*
கள்வனூர் கிடந்த வாறும்
கமலநன் முகமும் கண்டும்*
உள்ளமே! வலியை போலும்!
ஒருவனென் றுணர மாட்டாய்*
கள்ளமே காதல் செய்துன்
கள்ளத்தே கழிக்கின் றாயே! 24

896 குளித்துமூன் றனலை யோம்பும்
குறிகொளந் தணமை தன்னை*
ஒளித்திட்டேன் என்க ணில்லை:
நின்கணும் பத்த னல்லேன்*
களிப்பதென் கொண்டு நம்பீ!
கடல்வண்ணா! கதறு கின்றேன்*
அளித்தெனக் கருள்செய் கண்டாய்,
அரங்கமா நகரு ளானே! 25

897 போதெல்லாம் போது கொண்டுன்
பொன்னடி புனைய மாட்டேன்*
தீதிலா மொழிகள் கொண்டுன்
திருக்குணம் செப்ப மாட்டேன்*
காதலால் நெஞ்ச மன்பு
கலந்திலேன்; அதுதன் னாலே*
ஏதிலே னரங்கர்க்கு; எல்லே!
என்செய்வான் தோன்றி னேனே? 26

898 குரங்குகள் மலையை நூக்கக்
குளித்துத்தாம் புரண்டிட் டோடி*
தரங்கநீ ரடைக்க லுற்ற
சலமிலா அணிலும் போலேன்*
மரங்கள்போல் வலிய நெஞ்ச
வஞ்சனேன், நெஞ்சு தன்னால்*
அரங்கனார்க் காட்செய் யாதே
அளியத்தேன் அயர்க்கின் றேனே! 27

899 உம்பரா லறிய லாகா
ஒளியுளார், ஆனைக் காகி*
செம்புலா லுண்டு வாழும்
முதலைமேற் சீறி வந்தார்*
நம்பர மாய துண்டே?
நாய்களோம் சிறுமை யோரா*
எம்பிராற் காட்செய் யாதே
என்செய்வான் தோன்றி னேனே? 28

900 ஊரிலேன் காணி யில்லை
உறவுமற் றொருவ ரில்லை*
பாரில்நின் பாத மூலம்
பற்றிலேன்; பரம மூர்த்தி*
காரொளி வண்ண னே!(என்)
கண்ணனே! கதறு கின்றேன்*
ஆருளர் க்களைக ணம்மா!
அரங்கமா நகரு ளானே! 29

901 மனத்திலோர் தூய்மை யில்லை,
வாயிலோ ரின்சொ லில்லை*
சினத்தினால் செற்றம் நோக்கித்
தீவிளி விளிவன்; வாளா*
புனத்துழாய் மாலை யானே!
பொன்னிசூழ் திருவ ரங்கா*
எனக்கினிக் கதியென் சொல்லாய்?
என்னையா ளுடைய கோவே! 30

902 தவத்துளார் தம்மி லல்லேன்;
தனம்படைத் தாரி லல்லேன்*
உவர்த்தநீர் போல என்றன்
உற்றவர்க் கொன்று மல்லேன்*
துவர்த்தசெவ் வாயி னார்க்கே
துவக்கறத் துரிச னானேன்*
அவத்தமே பிறவி தந்தாய்,
அரங்கமா நகரு ளானே! 31

903 ஆர்த்துவண் டலம்பும் சோலை
அணிதிரு வரங்கந் தன்னுள்*
கார்த்திர ளனைய மேனிக்
கண்ணனே! உன்னைக் காணும்*
மார்க்கமொன் றறிய மாட்டா
மனிசரில் துரிச னாய*
மூர்க்கனேன் வந்து நின்றேன்;
மூர்க்கனேன் மூர்க்க னேனே. 32

904 மெய்யெலாம் போக விட்டு,
விரிகுழ லாரிற் பட்டு*
பொய்யெலாம் பொதிந்து கொண்ட
போட்கனேன் வந்து நின்றேன்*
ஐயனே! அரங்க னே!உன்
அருளென்னு மாசை தன்னால்*
பொய்யனேன் வந்து நின்றேன்;
பொய்யனேன் பொய்யனேனே. 33

905 உள்ளத்தே யுறையும் மாலை
உள்ளுவா னுணர்வொன் றில்லா*
கள்ளத்தேன் நானும் தொண்டாய்த்
தொண்டுக்கே கோலம் பூண்டு*
உள்ளுவா ருள்ளிற் றெல்லாம்
உடனிருந் தறிதி யென்று*
வெள்கிப்போ யென்னுள் ளேநான்
விலவறச் சிரித்திட் டேனே! 34

906 தாவியன் றுலக மெல்லாம்
தலைவிளாக் கொண்ட எந்தாய்!*
சேவியே னுன்னை யல்லால்
சிக்கெனச் செங்கண் மாலே!,*
ஆவியே! அமுதே! என்றன்
ஆருயி ரனைய எந்தாய்!,*
பாவியேன் உன்னை யல்லால்;
பாவியேன் பாவி யேனே. 35

907 மழைக்கன்று வரைமு னேந்தும்
மைந்தனே! மதுர வாறே!*
உழைக்கன்றே போல நோக்கம்
உடையவர் வலையுள் பட்டு*
உழைக்கின்றேற் கென்னை நோக்கா
தொழிவதே* உன்னை யன்றே
அழைக்கின்றேன், ஆதிமூர்த்தி!
அரங்கமா நகரு ளானே! . 36

908 தெளிவிலாக் கலங்கல் நீர்சூழ்
திருவரங் கத்துள் ளோங்கும்*
ஒளியுளார் தாமே யன்றே
தந்தையும் தாயு மாவார்*
எளியதோ ரருளு மன்றே
என்திறத்து? எம்பி ரானார்*
அளியன்நம் பையல் என்னார்,
அம்மவோ! கொடிய வாறே! •37

909 *மேம்பொருள் போக விட்டு,
மெய்ம்மையை மிக உணர்ந்து*
ஆம்பரி சறிந்து கொண்டு,
ஐம்புல னகத்த டக்கி*
காம்பறத் தலைசி ரைத்துன்
கடைத்தலை யிருந்து* வாழும்
சோம்பரை உகத்தி போலும்;
சூழ்புனல் அரங்கத்தானே! 38

910 அடிமையிற் குடிமை யில்லா
அயல்சதுப் பேதி மாரில்*
குடிமையில் கடைமை பட்ட
குக்கரில் பிறப்ப ரேலும்*
முடியினில் துளபம் வைத்தாய்!
மொய்கழற் கன்பு செய்யும்*
அடியரை யுகத்தி போலும்;
அரங்கமா நகரு ளானே! 39

911 திருமறு மார்வ! நின்னைச்
சிந்தையுள் திகழ வைத்து*
மருவிய மனத்த ராகில்,
மாநிலத் துயிர்க ளெல்லாம்*
வெருவரக் கொன்று சுட்டிட்
டீட்டிய வினைய ரேலும்*
அருவினைப் பயன துய்யார்*
அரங்கமா நகரு ளானே! 40

912 'வானுளா ரறிய லாகா
வானவா!' என்ப ராகில்*
'தேனுலாந் துளப மாலைச்
சென்னியாய்;' என்ப ராகில்*
ஊனமா யினகள் செய்யும்
ஊனகா ரகர்க ளேலும்*
போனகம் செய்த சேடம்
தருவரேல், புனித மன்றே? 41

913 'பழுதிலா வொழுக லாற்றுப்
பலசதுப்பேதி மார்கள்*
இழிகுலத் தவர்க ளேலும்
எம்மடி யார்க ளாகில்*
தொழுமின்நீர், கொடுமின் கொள்மின்!'
என்றுநின் னோடு மொக்க*
வழிபட வருளி னாய்போல்!
மதிள்திரு வரங்கத் தானே! 42

914 அமரவோ ரங்க மாறும்
வேதமோர் நான்கு மோதி*
தமர்களில் தலைவ ராய
சாதியந் தணர்க ளேலும்*
நுமர்களைப் பழிப்ப ராகில்,
நொடிப்பதோ ரளவில்* ஆங்கே
அவர்கள்தாம் புலையர் போலும்;
அரங்கமா நகரு ளானே! 43

915 *பெண்ணுலாம் சடையி னானும்
பிரமனும் உன்னைக் காண்பான்*
எண்ணிலா வூழி யூழி
தவஞ்செய்தார் வெள்கி நிற்ப*
விண்ணுளார் வியப்ப வந்து
ஆனைக்கன் றருளை யீந்த
கண்ணறா!* உன்னை யென்னோ?
களைகணாக் கருது மாறே! 44

916 *வளவெழும் தவள மாட
மதுரைமா நகரந் தன்னுள்*
கவளமால் யானை கொன்ற
கண்ணனை அரங்க மாலை*
துளவத்தொண் டாய தொல்சீர்த்
தொண்டர டிப்பொ டிசொல்*
இளையபுன் கவிதை யேலும்
எம்பிராற் கினிய வாறே! 45

காவல் பச்சை வேதம் மொய்த்த பெண்டிர், மறம் புலை வெறுப்பு மற்றும் நாட்டினுன், ஒரு நமனும் எறி வண்டு மெய், சூது விரும்பி இனிது குட பாய், பணி பேசு கங்கை வெள்ளம் குளித்து, போது குரங்கு உம்பரால் ஊர் மனம், தவம் ஆர்த்து மெய் உள்ளம் தாவி, மழை தெளி மேம்பொருள் அடிமை திரு, வான் பழுதிலா அமர பெண் வளவெழும் - கதிர்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

திருப்பள்ளியெழுச்சித் தனியன்கள்

தமேவமத்வா பரவாஸுதேவம்
ரங்கேஶயம் ராஜவதர்ஹணீயம் -
ப்ராபோதகீம் யோக்ருத ஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரி ரேணும் பகவந்த மீடே.

- திருமாலை யாண்டான்

வெண்பா

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர், மன்னியசீர்த்
தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம், - வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத் தம்மானைப் பள்ளி
உணர்த்தும் பிரானுதித்த வூர்.

- திருவரங்கப்பெருமான் அரையர்

ஸ்ரீ :

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்
(பூபாள ராகம் - ஆதி தாளம்)

917 ✻கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தணைந்தான்
கனையிரு ளகன்றது காலையம் பொழுதாய்✻
மதுவிரிந் தொழுகின மாமல ரெல்லாம்;
வானவ ரரசர்கள் வந்துவந் தீண்டி;
எதிர்திசை நிறைந்தனர்; இவரொடும் புகுந்த
இருங்களிற் றீட்டமும் பிடியொடு முரசும்✻
அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுள தெங்கும்
அரங்கத்தம் மா! பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 1

918 கொழுங்கொடி முல்லையின் கொழுமல ரணவிக்
கூர்ந்தது குணதிசை மாருத மிதுவோ!✻
எழுந்தன மலரணைப் பள்ளிகொள் ளன்னம்
ஈன்பனி நனைந்ததம் இருஞ்சிற குதறி✻
விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரை பேழ்வாய்
வெள்ளெயி றுற, அதன் விடத்தினுக் கனுங்கி✻
அழுங்கிய ஆனையி னருந்துயர் கெடுத்த
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 2

919 சுடரொளி பரந்தன சூழ்திசை யெல்லாம்;
துன்னிய தாரகை மின்னொளி சுருங்கி✻
படரொளி பசுத்தனன் பனிமதி யிவனோ!
பாயிரு ளகன்றது பைம்பொழில் கமுகின்✻
மடலிடைக் கீறிவண் பாளைகள் நாற,
வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ✻
அடலொளி திகழ்தரு திகிரியந் தடக்கை
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 3

920 மேட்டிள மேதிகள் தளைவிடு மாயர் (கள்)
வேய்ங்குழ லோசையும் விடைமணிக் குரலும்*
ஈட்டிய இசைதிசை பரந்தன; வயலுள்
இரிந்தன சுரும்பினம்; இலங்கையர் குலத்தை
வாட்டிய வரிசிலை வானவ ரேறே!
மாமுனி வேள்வியைக் காத்து* அவ பிரதம்
ஆட்டிய அடுதிறல் அயோத்தியெம் மரசே!
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 4

921 புலம்பின புட்களும் பூம்பொழில் களின்வாய்;
போயிற்றுக் கங்குல்; புகுந்தது புலரி*
கலந்தது குணதிசைக் கனைகட லரவம்;
களிவண்டு மிழற்றியகலம்பகம் புனைந்த*
அலங்கலந் தொடையல்கொண் டடியிணை பணிவான்
அமரர்கள் புகுந்தனர் ஆதலில் அம்மா*
இலங்கையர் கோன்வழி பாடுசெய் கோயில்
எம்பெரு மான்!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 5

922 இரவியர் மணிநெடுந் தேரொடு மிவரோ!
இறையவர் பதினொரு விடையரு மிவரோ!*
மருவிய மயிலினன் அறுமுக னிவனே!
மருதரும் வசுக்களும் வந்துவந் தீண்டி*
புரவியோ டாடலும் பாடலும் தேரும்
குமரதண் டம்புகுந் தீண்டிய வெள்ளம்*
அருவரை யனையநின் கோயில்முன், இவரோ!
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 6

923 அந்தரத் தமரர்கள் கூட்டங்க ளிவையோ!
அருந்தவ முனிவரும் மருதரு மிவரோ!*
இந்திர னானையும் தானும்வந் திவனே!
எம்பெரு மானுன கோயிலின் வாசல்*
சுந்தரர் நெருக்கவிச் சாதரர் நூக்க
இயக்கரும் மயங்கினர்; திருவடி தொழுவான்*
அந்தரம் பாரிட மில்லை,மற் றிதுவோ?
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 7

924 வம்பவிழ் வானவர் வாயுறை வழங்க
மாநிதி கபிலையொண் கண்ணாடி முதலா*
எம்பெரு மான்படி மக்கலம் காண்டற்கு
ஏற்பன வாயின கொண்டுநன் முனிவர்*
தும்புரு நாரதர் புகுந்தன ரிவரோ!
தோன்றினன் இரவியும் துலங்கொளி பரப்பி*
அம்பர தலத்தில்நின் றகல்கின்ற திருள்போய்;
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 8

925 *ஏதமில் தண்ணுமை யெக்கம் மத்தளி
யாழ்குழல் முழவமோ டிசைதிசை கெழுமி*
கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்
கந்தரு வர்அவர் கங்குலு ளெல்லாம்*
மாதவர் வானவர் சாரண ரியக்கர்
சித்தரும் மயங்கினர் திருவடி தொழுவான்*
ஆதலி லவர்க்குநா ளோலக்க மருள,
அரங்கத்தம் மா!பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே, 9

926 *கடிமலர்க் கமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ!
கதிரவன் கனைகடல் முளைத்தனன் இவனோ!*
துடியிடை யார்சுரி குழல்பிழிந் துதறித்
துகிலுடுத் தேறினர் சூழ்புன லரங்கா!*
தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து
தோன்றிய தோள்தொண்ட ரடிப்பொடி யென்னும்
அடியனை* அளியனென் றருளியுன் னடியார்க்-
காட்படுத் தாய்!பள்ளி யெழுந்தருளாயே. 10

கதிர் கொழு சுடர், மேட்டு புலம் இரவு, அந்தரம் வம்பவிழ் ஏதம், கடி - அமலன்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

அமலனாதிபிரான் தனியன்கள்

ஆபாத சூடமநுபூய ஹரிம்ஶயாநம்
மத்யேகவேர துஹிதுர்முதிதாந்தராத்மா
அத்ரஷ்ட்ருதாம் நயநயோர் விஷயாந்தராணும்
யோநிஶ்சிகாயமநவைமுநிவாஹநந்தம்.

- பெரிய நம்பிகள்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

காட்டவே கண்ட பாத கமலம்நல் லாடை யுந்தி,
தேட்டரு முதர பந்தம் திருமார்பு கண்டம் செவ்வாய்,
வாட்டமில் கண்கள் மேனி முனியேறித் தனிபு குந்து,
பாட்டினால் கண்டு வாழும் பாணர்தாள் பரவி னோமே.

- திருமலை நம்பிகள்

ஸ்ரீ :

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த

அமலனாதி பிரான்

ஆசிரியத்துறை

(யமுனா கல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

927 ✻அமல னாதிபிரா னடியார்க் கென்னை யாட்படுத்த
விமலன்✻ விண்ணவர் கோன்விரை யார்பொழில் வேங்கடவன்,
நிமலன் நின்மலன் நீதி வானவன்
நீள்மதி ளரங்கத் தம்மான்✻ திருக்
கமல பாதம்,வந் தென்கண்ணி னுள்ளன வொக்கின்றதே!

928 ✻உவந்த வுள்ளத்தனா யுலகமளந் தண்டமுற✻
நிவந்த நீள்முடியன் அன்று நேர்ந்த நிசாசரரை✻
கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன் கடியார்பொழில்
அரங்கத் தம்மான் ✻அரைச்
சிவந்த ஆடையின் மேல்,சென்ற தாமென சிந்தனையே! 2

929 ✻மந்தி பாய்வட வேங்கட மாமலை✻ வானவர்கள்
சந்தி செய்ய நின்றா னரங்கத் தரவி னணையான்✻
அந்தி போல்நிறத் தாடையு மதன்மேல்
அயனைப் படைத்த தோரெழில்✻
உந்தி மேலதன் றோ!அடி யேனுள்ளத் தின்னுயிரே! 3

930 சதுரமா மதில்சூ ழிலங்கைக் கிறைவன் தலைபத்து
உதிர வோட்டி✻ ஓர் வெங்கணை யுய்த்தவ னோத வண்ணன்✻
மதுரமா வண்டு பாட மாமயி லாடரங்கத்
தம்மான்✻ திருவயிற்
றுதரபந்தம்,என் னுள்ளத்துள்நின் றுலாகின்றதே! 4

931 பாரமாய பழவினை பற்றறுத்து✻ என்னைத்தன்
வாரமாக்கி வைத்தான் வைத்ததன்றி யென்னுள் புகுந்தான்✻
கோர மாதவம் செய்தனன்கொ லறியே னரங்கத் தம்மான்✻திரு
ஆர மார்வது அன்றோ!அடி யேனை யாட்கொண்டதே! 5

932 துண்ட வெண்பிறை யன்துயர் தீர்த்தவன்⁎ அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ் பொழில்சூ ழரங்கநகர் மேய வப்பன்⁎
அண்ட ரண்டபகி ரண்டத்தொரு மாநிலம்
எழுமால்வரை⁎ முற்றும்
உண்ட கண்டம், கண்டீ ரடியேனை யுய்யக்கொண்டதே! 6

933 கையி னார்சுரி சங்கன லாழியர்⁎ நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளப விரையார் கமழ்நீள் முடியெம்
ஐயனார்⁎ அணியரங்கனா ரரவி னணைமிசை மேய மாயனார் ⁎
செய்யவாய்,ஐயோ! என்னைச் சிந்தை கவர்ந்ததுவே! 7

934 பரிய னாகி வந்த அவுண னுடல்கீண்ட⁎ அமரர்க்கு
அரிய ஆதிப்பிரா னரங்கத் தமலன் முகத்து⁎
கரிய வாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து
செவ்வரி யோடி நீண்டஅப்
பெரிய வாய கண்கள் என்னைப் பேதைமை செய்தனவே! 8

935 ⁎ஆலமா மரத்தின் இலைமே லொருபாலகனாய்⁎
ஞால மேழு முண்டா னரங்கத் தரவி னணையான்⁎
கோல மாமணி யாரமும் முத்துத் தாமமும்
முடிவில்ல தோரெழில்
நீல மேனி, ஐயோ! நிறை கொண்டதென் நெஞ்சினையே! 9

936 ⁎கொண்டல் வண்ணனைக் கோவல னாய்வெண்ணெய்
உண்ட வாயன்⁎ என் னுள்ளம் கவர்ந்தானை⁎
அண்டர் கோனணி யரங்கன்என் னமுதினைக்
கண்ட கண்கள்,மற் றொன்றினைக் காணாவே. 10

அமல உவந்த மந்தி, சதுரம் பாரம் துண்ட. கை பரி ஆலம், கொண்டல் - கண்ணி.

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புத் தனியன்கள்

அவிதி தவிஷயாந்தரஸ்ஸடாரே
ருபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக;
அபிசகுணவஶாத் ததேகஶேஷீ
மதுரகவிர் ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து

வெண்பா

வேறொன்றும் நானறியேன் வேதம் தமிழ்செய்த,
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறு, எங்கள்
வாழ்வாமென் றேத்தும் மதுரகவி யார்,எம்மை
ஆள்வார் அவரே யரண்

- நாதமுனிகள்

ஸ்ரீ :

மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்த :

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு

கலிவிருத்தம்
(ஆரபி ராகம் - ஆதி தாளம்)

937 ✻கண்ணி நுண்சிறுத் தாம்பினுல் கட்டுண்ணப்
பண்ணி யபெரு மாயன்✻என் னப்பனில்✻
நண்ணித் தென்குரு கூர்நம்பி யென்றக்கால்✻
அண்ணிக் கும்அமு தூறுமென் நாவுக்கே. 1

938 நாவி ஞல்நவிற்றி இன்ப மெய்தினேன்✻
மேவி னேனவன் பொன்னடி, மெய்ம்மையே✻
தேவு மற்றறி யேன்; குரு கூர்நம்பி✻
பாவி னின்னிசை பாடித் திரிவனே. 2

939 திரிதந் தாகிலும் தேவ பிரானுடை✻
கரிய கோலத் திருவுருக் காண்பன்நான்✻
பெரிய வண்குரு கூர்நகர் நம்பிக்காள் -
உரிய ஞய்✻அடி யேன்பெற்ற நன்மையே. 3

940 நன்மை யால்மிக்க நான்மறை யாளர்கள்✻
புன்மை யாகக் கருதுவர் ஆதலின்✻
அன்னே யாய்அத்த ஞய்என்னே யாண்டிடும்
தன்மை யான்✻சட கோபனென் நம்பியே. 4

941 நம்பி னேன்பிறர் நன்பொருள் தன்னேயும்✻
நம்பி னேன்மட வாரையும், முன்னெலாம்✻
செம்பொன் மாடத் திருக்குரு கூர்நம்பிக்
கன்ப ஞய் ✻அடி யேன்சதிர்த் தேன்,இன்றே.

942 இன்று தொட்டும் எழுமையும் எம்பிரான்✻
நின்று தன்புக ழேத்த வருளிஞன்✻
குன்ற மாடத் திருக்குரு கூர்நம்பி✻
என்றும் என்னே யிகழ்விலன், காண்மினே. 6

943 கண்டு கொண்டென்னைக் காரிமா றப்பிரான்*
பண்டை வல்வினை பாற்றி யருளினான்*
எண்தி சையும் அறிய இயம்புகேன்*
ஒண்த மிழ்ச்சட கோப னருளையே.

944 அருள்கொண் டாடும் அடியவ ரின்புற*
அருளி னான்அவ் வருமறை யின்பொருள்*
அருள்கொண் டாயிரம் இன்தமிழ் பாடினான்*
அருள்கண் டீர்இவ் வுலகினில் மிக்கதே.

945 மிக்க வேதியர் வேதத்தி னுட்பொருள்*
நிற்கப் பாடியென் நெஞ்சுள் நிறுத்தினான்*
தக்க சீர்ச்சட கோபனென் நம்பிக்கு *ஆட்-
புக்க காத லடிமைப் பயனன்றே?

946 *பயன்அன் றாகிலும் பாங்கல ராகிலும்*
செயல்நன் றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான்*
குயில்நின் றார்பொழில் சூழ்குரு கூர்நம்பி*
முயல்கின் றேன்உன்றன் மொய்கழற் கன்பையே.

947 *அன்பன் தன்னை யடைந்தவர் கட்கெல்லாம்
அன்பன்* தென்குரு கூர்நகர் நம்பிக்கு*
அன்ப னாய்மது ரகவி சொன்னசொல்
நம்பு வார்பதி* வைகுந்தம் காண்மினே.

கண்ணி நாவினால் திரி, நன்மையால் நம்பினேன் இன்று, கண்டு அருள் மிக்க, பயன் அன்பன் - வாடினேன்.

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதலாயிரம் முற்றும்

ஸ்ரீ :

முதலாயிரம்

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

திருமங்கையாழ்வார்

ஸ்ரீ :

திவ்வியப் பிரபந்தம்

பெரியதிருமொழி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரிய திருமொழித் தனியன்கள்

கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோக திவாகரம்!
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாஶாபி: ஆவித்யம் நிஹதம்தம : !!

- திருக்கோட்டியூர் நம்பி

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி,
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ,
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள், மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

-எம்பெருமானுர்

நெஞ்சுக் கிருள்கடி தீபம், அடங்கா நெடும்பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்ல வமுதம், தமிழநன் னூல்துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரண சாரம், பரசமயப்
பஞ்சுக் கனலின் பொறிபர காலன் பனுவல்களே.

-ஆழ்வான்

எங்கள் கதியே! இராமா னுசமுனியே!
சங்கைகெடுத் தாண்ட தவராசா! - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோ னீந்த மறையா யிரமனைத்தும்,
தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா.

மாலைத் தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்று,
கோலிப் பதிவிருந்த கொற்றவனே! - வேலை
அணைத்தருளும் கையால் அடியேன் வினையைத்,
துணித்தருள வேணும் துணிந்து.

- எம்பார்

ஸ்ரீ:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த

பெரிய திருமொழி

முதற்பத்து

1 வாடினேன்

அஷ்டாக்ஷரத்தின் பெருமை

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(சங்கராபரண ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

948 *வாடினேன்; வாடி, வருந்தினேன் மனத்தால்;
பெருந்துயர் இடும்பையில் பிறந்து*
கூடினேன் ; கூடி யிளையவர் தம்மோ
டவர் தரும் கலவியே கருதி*
ஓடினேன் ஓடி யுய்வதோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும்பதந் தெரிந்து*
நாடினேன்; நாடி, நான்கண்டு கொண்டேன்-
நாராய ணாவென்னும் நாமம். 1

949 *'ஆவியே! அமுதே!' எனநினைந் துருகி,
அவரவர் பணைமுலை துணையா*
பாவியேன் உணரா தெத்தனை பகலும்
பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்*
தூவிசேர் அன்னம் துணையொடும் புணரும்
சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுது* என்
நாவினால் உய்ய நான் கண்டு கொண்டேன் -
நாராய ணாவென்னும் நாமம். 2

950 சேமமே வேண்டித் தீவினை பெருக்கித்
தெரிவைமார் உருவமே மருவி,*
ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதாய்
ஒழிந்தன கழிந்தஅந் நாள்கள்*

காமனார் தாதை நம்முடை யடிகள்*
 தம்மடைந் தார்மனத் திருப்பார்*
நாமம்நா னுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் -
 நாராய ணாவென்னும் நாமம். 3

951 வென்றியே வேண்டி, வீழ்பொருட் கிரங்கி
 வேற்கணார் கலவியே கருதி*
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினை யுடையேன்
 என்செய்கேன்? நெடுவிசும் பணவும்*
பன்றியா யன்று பாரகங் கீண்ட
 பாழியான் ஆழியா னருளே*
நன்றுநா னுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் -
 நாராய ணாவென்னும் நாமம். 4

952 கள்வனேன்; ஆனேன் படிறுசெய் திருப்பேன்;
 கண்டவா திரிதந்தே னேலும்*
தெள்ளியேன் ஆனேன்; செல்கதிக் கமைந்தேன்;
 சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்*
உள்ளெலாம் உருகிக் குரல்தழுத் தொழுந்தேன்;
 உடம்பெலாம் கண்ணநீர் சோர*
நள்ளிரு ளளவும் பகலும்நா னழைப்பன் -
 நாராய ணாவென்னும் நாமம். 5

953 *எம்பிரான் எந்தை யென்னுடைச் சுற்றம்
 எனக்கர சென்னுடை வாணாள்*
அம்பினா லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி,
 அவருயிர் செகுத்தஎம் மண்ணல்*
வம்புலாஞ் சோலை மாமதிள் தஞ்சை
 மாமணிக் கோயிலே வணங்கி*
நம்பிகாள்! உய்ய நான் கண்டு கொண்டேன் -
 நாராய ணாவென்னும் நாமம். 6

954 இற்பிறப் பறியீர், இவரவ ரென்னீர்,
 இன்னதோர் தன்மையென் றுணரீர்*
கற்பகம்! புலவர் களைகண்!என் றுலகில்
 கண்டவா தொண்டரைப் பாடும்*

சொற்பொரு ளாளீர்! சொல்லுகேன் வம்மின்;
சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுமின்;
நற்பொருள் காண்மின் பாடிநீ ருய்ம்மின் -
நாராய ணாவென்னும் நாமம். 7

955 கற்றிலேன் கலைகள்; ஐம்புலன் கருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை*
பெற்றிலே னதனால் பேதையேன் நன்மை;
பெருநிலத் தாருயிர்க் கெல்லாம்*
செற்றமே வேண்டித் திரிதர்வேன்; தவிர்ந்தேன்;
செல்கதிக் குய்யுமா றெண்ணி*
நற்றுணை யாகப் பற்றினே னடியேன் -
நாராய ணாவென்னும் நாமம். 8

956 *குலந்தரும்; செல்வந் தந்திடும்; அடியார்
படுதுய ராயின வெல்லாம்*
நிலந்தரஞ் செய்யும்; நீள்விசும் பருளும்;
அருளொடு பெருநில மளிக்கும்*
வலந்தரும்; மற்றுந் தந்திடும்; பெற்ற
தாயினு மாயின செய்யும்*
நலந்தருஞ் சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன் -
நாராய ணாவென்னும் நாமம். 9

957 *மஞ்சுலாஞ் சோலை வண்டறை மாநீர்
மங்கையார் வாள்கலி கன்றி*
செஞ்சொலா லெடுத்த தெய்வநன் மாலை
இவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர்*
துஞ்சும்போ தழைமின்; துயர்வரில் நினைமின்;
துயரிலீர்! சொல்லிலும் நன்றாம்*
நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடைய வினைக்கு -
நாராய ணாவென்னும் நாமம். 10

வாடினேன் ஆவியே சேமம், வென்றி கள்வனேன் எம்பிரான்,
இற்பிறப்பு கற்றிலேன் குலம், மஞ்சு - வாலி.

2. வாலிமாவலத்து

திருப்பிருதி

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

பண் : முதிர்ந்த குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(அடாணா ராகம் - ஆதி தாளம்)

958 *வாலி மாவலத் தொருவன துடல்கெட
வரிசிலை வளைவித்தன்று*
ஏல நாறுதண் தடம்பொழி லிடம்பெற
இருந்தநல் இமயத்துள்*
ஆலி மாமுகி லதிர்தர, அருவரை
அகடுற, முகடேறி*
பீலி மாமயில் நடஞ்செயும் தடஞ்சுனைப்
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 1

959 கலங்க மாக்கட லரிகுலம் பணிசெய்ய
அருவரை யணைகட்டி*
இலங்கை மாநகர் பொடிசெய்த அடிகள்தாம்
இருந்தநல் இமயத்து*
விலங்கல் போல்வன விறலிருஞ் சினத்தன
வேழங்கள் துயர்கூர*
பிலங்கொள் வாளெயிற் றரியவை திரிதரு
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 2

960 துடிகொள் நுண்ணிடைச் சுரிகுழல் துளங்கெயிற்று
இளங்கொடி திறத்து* ஆயர்
இடிகொள் வெங்குர லினவிடை யடர்த்தவன்
இருந்தநல் இமயத்து *
கடிகொள் வேங்கையின் நறுமல ரமளியின்
மணியறை மிசைவேழம்*
பிடியி னேடுவண் டிசைசொலத் துயில்கொளும்
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 3

961 மறங்கொ ளாளரி யுருவென வெருவர,
ஒருவன தகல்மார்வம்
திறந்து* வானவர் மணிமுடி பணிதர
இருந்தநல் இமயத்துள்*
இறங்கி யேனங்கள் வளைமருப் பிடந்திடக்
கிடந்தரு கெரிவீசும்*
பிறங்கு மாமணி யருவியொ டிழிதரு
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 4

962 கரைசெய் மாக்கடல் கிடந்தவன் கனைகழல்
அமரர்கள் தொழுதேத்த*
அரைசெய் மேகலை யலர்மக ளவளொடும்
அமர்ந்த நல்இமயத்து*
வரைசெய் மாக்களி றிளவெதிர் வளர்முளை
அளைமிகு தேன்தோய்த்து*
பிரச வாரிதன் னிளம்பிடிக் கருள்செயும்
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 5

963 'பணங்க ளாயிர முடையநல் லரவணைப்
பள்ளிகொள் பரமா!' என்று*
இணங்கி வானவர் மணிமுடி பணிதர
இருந்தநல் இமயத்து*
மணங்கொள் மாதவி நெடுங்கொடி விசும்புற
நிமிர்ந்தவை முகில்பற்றி*
பிணங்கு பூம்பொழில் நுழைந்துவண் டிசைசொலும்
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 6

964 கார்கொள் வேங்கைகள் கனவரை தழுவிய
கறிவளர் கொடிதுன்னி*
போர்கொள் வேங்கைகள் புனவரை தழுவிய
பூம்பொழில் இமயத்துள்*
ஏர்கொள் பூஞ்சுனைத் தடம்படிந் தினமலர்
எட்டுமிட் டிமையோர்கள்*
பேர்க ளாயிரம் பரவிநின் றடிதொழும்
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 7

965 இரவு கூர்ந்திருள் பெருகிய வரைமுழை
இரும்பசி யதுகூர*
அரவம் ஆவிக்கும் அகன்பொழில் தழுவிய
அருவரை யிமயத்து*
பரம ஞுதியெம் பனிமுகில் வண்ணனென்
றெண்ணிநின் றிமையோர்கள்*
பிரம ஞேடுசென் றடிதொழும் பெருந்தகைப்
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 8

966 ஓதி ஆயிர நாமங்க ளுணர்ந்தவர்க்
குறுதுய ரடையாமல்*
ஏத மின்றிநின் றருளும்நம் பெருந்தகை
இருந்தநல் இமயத்து*
தாது மல்கிய பிண்டிவிண் டலர்கின்ற
தழல்புரை யெழில்நோக்கி*
பேதை வண்டுக ளெரியென வெருவரு
பிருதிசென் றடைநெஞ்சே! 9

967 *கரிய மாமுகில் படலங்கள் கிடந்தவை
முழங்கிட* களிறென்று
பெரிய மாசுணம் வரையெனப் பெயர்தரு
பிருதியெம் பெருமானை*
விரிகொள் வண்டறை பைம்பொழில் மங்கையர்
கலியன தொலிமாலை*
அரிய இன்னிசை பாடுநல் லடியவர்க்
கருவினை யடையாவே. 10

வாலி கலங்கத் துடி, மறம் கரைசெய் பணங்கள், கார் இரவு ஓதி, கரிய - முற்ற.

3. முற்றமூத்து

திருவதரி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(முகாரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

968 ✻முற்ற மூத்துக் கோல்துணையாமுன்னடி நோக்கிவளைந்து✻
இற்ற கால்போல் தள்ளி மெள்ள இருந்தங் கிளையாமுன்✻
பெற்ற தாய்போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுலை யூடு✻ உயிரை
வற்ற வாங்கி யுண்ட வாயான் வதரி வணங்குதுமே. 1

969 முதுகு பற்றிக் கைத்த லத்தால் முன்னொரு கோலூன்றி✻
விதிர்வி திர்த்துக் கண்சு ழன்று மேற்கிளை கொண்டிருமி✻
'இதுவென் னப்பர்மூத்த வா'றென் றிளையவ ரேசாமுன்✻
மதுவுண் வண்டு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. 2

970 உறிகள் போல்மெய்ந் நரம்பெழுந் தூன் தளர்ந்துள்ளமெள்கி✻
நெறியை நோக்கிக் கண்சு ழன்று நின்று நடுங்காமுன்✻
அறிதி யாகில் நெஞ்சம்!அன்பாய் ஆயிர நாமஞ்சொல்லி✻
வெறிகொள் வண்டு பண்கள் பாடும்வதரி வணங்குதுமே. 3

971 பீளை சோரக் கண் இடுங்கிப் பித்தெழ மூத்திருமி✻
தாள்கள் நோவத் தம்மில் முட்டித் தள்ளி நடவாமுன்✻
காளை யாகிக் கன்று மேய்த்துக் குன்றெடுத் தன்றுநின்றான்✻
வாளை பாயும் தண்த டஞ்சூழ் வதரி வணங்குதுமே. 4

972 பண்டு காம ரான வாறும், பாவையர் வாயமுதம்✻
உண்ட வாறும், வாழ்ந்த வாறும், ஒக்க வுரைத்திருமி✻
தண்டு காலா வூன்றி யூன்றித் தள்ளி நடவாமுன்✻
வண்டு பாடும் தண் துழாயான் வதரி வணங்குதுமே. 5

973 எய்த்த சொல்லோ டீளை யேங்கி யிருமி யிளைத்துடலம்✻
பித்தர் போலச் சித்தம் வேறாய்ப் பேசி, அயராமுன்✻
அத்தன் எந்தை யாதி மூர்த்தி ஆழ்கட லைக்கடைந்த✻
மைத்த சோதி யெம்பெ ருமான் வதரி வணங்குதுமே. 6

974 'பப்ப அப்பர் மூத்த வாறு பாழ்ப்பது சீத்திரளே
ஒப்ப* ஐக்கள் போத வுந்த; வுன் தமர் காண்மின்' என்று*
செப்பு நேர்மென் கொங்கை நல்லார் தாம்சிரி யாதமுன்னம்*
வைப்பும் நங்கள் வாழ்வும் ஆனுன் வதரி வணங்குதுமே, 7

975 'ஈசி போமின் ஈங்கி ரேன்மின்; இருமி யிளைத்தீர்* உள்ளம்
கூசி யிட்டீர்' என்று பேசும் குவளையங் கண்ணியர்பால்*
நாச மான பாசம் விட்டு நன்னெறி நோக்கலுறில்*
வாசம் மல்கு தண்துழாயான் வதரி வணங்குதுமே, 8

976 புலன்கள் நைய மெய்யில் மூத்துப் போந்திருந் துள்ளமெள்கி*
கலங்க ஐக்கள் போத வுந்திக் கண்ட பிதற்ருமுன்*
அலங்க லாய தண்துழாய்கொண் டாயிர நாமஞ்சொல்லி*
வலங்கொள் தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே. 9

977 *வண்டு தண்தே னுண்டு வாழும் வதரி நெடுமாலை*
கண்டல் வேலி மங்கை வேந்தன் கலிய னொலிமாலை*
கொண்டு தொண்டர் பாடி யாடக் கூடிடில்* நீள் விசும்பில்
அண்ட மல்லால் மற்றவர்க்கோர் ஆட்சி யறியோமே 10

முற்ற முதுகு உறி, பீளை பண்டு எய்த்த, பப்ப ஈசி புலன், வண்டு - ஏனம்.

4 ஏனமுனாகி

திருவதரியாச்சிராமம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்க ராகம்) (தாளம் : நடையொத்து
(பந்துவராளி ராகம் - ஆதிதாளம்)

978 *ஏனம்முன்ஆகி யிருநில மிடந்தன்
றிணையடி யிமையவர் வணங்க*
தானவன் ஆகம் தரணியிற் புரளத்
தடஞ்சிலை குனித்தஎன் தலைவன்*
தேனமர் சோலைக் கற்பகம் பயந்த
தெய்வநன் னறுமலர் கொணர்ந்து*
வானவர் வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே. 1

979 கானிடை யுருவைச் சுடுசரந் துரந்து
கண்டுமுன் கொடுந்தொழி லுரவோன்*
ஊனுடை யகலத் தடுகணை குளிப்ப
உயிர்கவர்ந் துகந்த எம் மொருவன்*
தேனுடைக் கமலத் தயனொடு தேவர்
சென்றுசென் றிறைஞ்சிட* பெருகு
வானிடை முதுநீர்க் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே. 2

980 இலங்கையும் கடலும் அடலருந் துப்பின்
இருநிதிக் கிறைவனும்* அரக்கர்
குலங்களும் கெடமுன் கொடுந்தொழில் புரிந்த
கொற்றவன் - கொழுஞ்சுடர் சுழன்ற*
விலங்கலி லுரிஞ்சி மேல்நின்ற விசும்பில்
வெண்துகில் கொடியென விரிந்து*
வலந்தரு மணிநீர்க் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே 3

981 துணிவினி யுனக்குச் சொல்லுவன், மனமே!
தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்கு*
பிணியொழித் தமரர் பெருவிசும் பருளும்
பேரரு ளாளன்எம் பெருமான்*
அணிமலர்க் குழலார் அரம்பையர் துகிலும்
ஆரமும் வாரிவந்து* அணிநீர்
மணிகொழித் திழிந்த கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே. 4

982 பேயிடைக் கிருந்து வந்தமற் றவள்தன்
பெருமுலை சுவைத்திட* பெற்ற
தாயிடைக் கிருத்தல் அஞ்சுவன் என்று
தளர்ந்திட வளர்ந்தஎந் தலைவன்*
சேய்முகட் டுச்சி யண்டமும் சுமந்த
செம்பொன்செய் விலங்கலில் இலங்கு*
வாய்முகட் டிழிந்த கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே.* 5

983 தேரணங் கல்குல் செழுங்கயல் கண்ணி-
திறத்தொரு மறத்தொழில் புரிந்து*
பாரணங் கிமிலே றேழும்முன் அடர்த்த
பனிமுகில் வண்ணன்எம் பெருமான்*
காரணந் தன்னால் கடும்புனல் கயத்த
கருவரை பிளவெழக் குத்தி*
வாரணம் கொணர்ந்த கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள்ளானே. 6

984 வெந்திறல் களிறும் வேலைவா யமுதும்
விண்ணொடு விண்ணவர்க் கரசும்*
இந்திரற் கருளி யெமக்குமீந் தருளும்
எந்தையெம் மடிகள்எம் பெருமான்*
அந்தரத் தமரர் அடியிணை வணங்க
ஆயிர முகத்தினு லருளி*
மந்தரத் திழிந்த கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே. 7

985 மான்முனிந் தொருகால் வரிசிலை வளைத்த
மன்னவன் பொன்னிறத் துரவோன்*
ஊன்முனிந் தவன துடலிரு பிளவா
உகிர்நுதி மடுத்து* அய னரனைத்
தான்முனிந் திட்ட வெந்திறல் சாபந்
தவிர்த்தவன்* தவம்புரிந் துயர்ந்த
மாமுனி கொணர்ந்த கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே. 8

986 கொண்டல்மா ருதங்கள் குலவரை தொகுநீர்க்
குரைகடல் உலகுடன் அனைத்தும்*
உண்டமா வயிற்றோன் ஒண்சுட ரேய்ந்த
உம்பரும் ஊழியு மானான்*
அண்டமூ டறுத்தன் றந்தரத் திழிந்தங்
கவனியாள் அலமர* பெருகும்
மண்டுமா மணிநீர்க் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானே. 9

987 *வருந்திரை மணிநீர்க் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள் ளானை*
கருங்கடல் முந்நீர் வண்ணனை யெண்ணிக்
கலியன்வா யொலிசெய்த பனுவல்*
வரஞ்செய்த ஐந்தும் ஐந்தும்வல் லார்கள்
வானவ ருலகுடன் மருவி*
இருங்கடல் உலக மாண்டுவெண் குடைக்கீழ்
இமையவ ராகுவர் தாமே. 10

ஏளம் கான் இலங்கை, துணிவு பேய் தேர், வெந்திறல் மான் கொண்டல், வருந்திரை - கலை.

5 கலையும் கரியும்

திருச்சாளக்கிராமம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : செந்திருதி) (தாளம் : ஏழொத்து

(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

988 *கலையும் கரியும் பரிமாவும்?
திரியும் கானம் கடந்துபோய்*
சிலையும் கணையும் துணையாகச்
சென்றான், வென்றிச் செருக்களத்து*
மலைகொண் டலைநீ ரணைகட்டி
மதிள்நீ ரிலங்கை வாளரக்கர்
தலைவன்* தலைபத் தறுத்துகந்தான்
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 1

989 கடம்சூழ் கரியும் பரிமாவும்
ஒலிமான் தேரும் காலாளும்*
உடன்சூழ்ந் தெழுந்த கடியிலங்கை
பொடியா வடிவாய்ச் சரந்துரந்தான்*
இடஞ்சூழ்ந் தெங்கும் இருவிசும்பில்
இமையோர் வணங்க மணங்கமழும்*
தடஞ்சூழ்ந் தெங்கும் அழகாய
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 2

990 உலவு திரையும் குலவரையும்
ஊழி முதலா எண்திக்கும்*
நிலவும் சுடரும் இருளுமாய்
நின்றான்; வென்றி விறலாழி
வலவன்* வானோர் தம்பெருமான்
மருவா வரக்கர்க் கெஞ்ஞான்றும்
சலவன்* சலஞ்சூழ்ந் தழகாய
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 3

991 ஊரான்; குடந்தை யுத்தமன்;
ஒருகால் இருகால் சிலைவளைய*
தேரா வரக்கர் தேர்வெள்ளம்
செற்றான்; வற்றா வருபுனல்சூழ்
பேரான்* பேரா யிரமுடையான்;
பிறங்கு சிறைவண் டறைகின்ற
தாரான்* தாரா வயல்சூழ்ந்த
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 4

992 அடுத்தார்த் தெழுந்தாள் பிலவாய்விட்
டலற; அவள்மூக் கயில்வாளால்
விடுத்தான்* விளங்கு சுடராழி
விண்ணோர் பெருமான்; நண்ணார்முன்*
கடுத்தார்த் தெழுந்த பெருமழையைக்
கல்லொன் றேந்தி யினநிரைக்காத்
தடுத்தான்* தடஞ்சூழ்ந் தழகாய
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 5

993 தாயாய் வந்த பேயுயிரும்,
தயிரும் விழுதும் உடனுண்ட
வாயான்* தூய வரியுருவிற்
குறளாய்ச் சென்று, மாவலியை
ஏயா னிரப்ப* 'மூவடிமண்
இன்றே தா' என் றுலகேழும்
தாயான்* காயா மலர்வண்ணன்
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 6

994 ஏனோர் அஞ்ச வெஞ்சமத்துள்
அரியாய்ப் பரிய இரணியனை*
ஊனார் அகலம் பிளவெடுத்த
ஒருவன்; தானே இருசுடராய்*
வானாய்த் தீயாய் மாருதமாய்
மலையாய் அலைநீ ருலகனைத்தும்
தானாய்* தானு மானான்தன்
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 7

995 வெந்தார் என்பும் சுடுநீறும்
மெய்யிற் பூசிக் கையகத்து* ஓர்
சந்தார் தலைகொண் டுலகேழுந்
திரியும் பெரியோன் தான்சென்று* 'என்
எந்தாய்! சாபம் தீர்' என்ன
இலங்கு அமுதுநீர் திருமார்பில்
தந்தான்* சந்தார் பொழில்சூழ்ந்த
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 8

996 தொண்டாம் இனமும் இமையோரும்
துணைநூல் மார்வின் அந்தணரும்,*
'அண்டா! எமக்கே யருளாய்,' என்
றணையும் கோயில், அருகெல்லாம்*
வண்டார் பொழிலின் பழனத்து
வயலின் அயலே கயல்பாய*
தண்டா மரைகள் முகமலர்த்தும்
சாளக் கிராமம் அடைநெஞ்சே! 9

997 *தாரா ஆரும் வயல்சூழ்ந்த
சாளக் கிராமத் தடிகளை
காரார் புறவில் மங்கைவேந்தன்
கலிய னொலிசெய் தமிழ்மாலை*
ஆரார் உலகத் தறிவுடையார்
அமரர் நன்னாட் டரசாள*
பேரா யிரமும் ஓதுமின்கள்;
அன்றி யிவையே பிதற்றுமினே. 10

கலை கடம் உலவு, ஊர் அடுத்து தாய், ஏனோர் வெந்தார் தொண்டு, தாரா - வாணிலா.

6. வாணிலா முறுவல்

நைமிசாரணியம்

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்க ராகம்) (தாளம் : நடையொத்து

(காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

998 *வாணிலா முறுவல் சிறுநுதல் பெருந்தோள்
மாதரார் வனமுலைப் பயனே
பேணினேன்* அதனைப் பிழையெனக் கருதிப்
பேதையேன் பிறவிநோ யறுப்பான்*
ஏணிலேன் இருந்தேன்; எண்ணினேன்; எண்ணி
இளையவர் கலவியின் திறத்தை
நாணினேன்* வந்துன் திருவடி யடைந்தேன் -
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 1

999 சிலம்படி யுருவின் கருநெடுங் கண்ணார்
திறத்தனாய் அறத்தையே மறந்து*
புலம்படிந் துண்ணும் போகமே பெருக்கிப்
போக்கினேன் பொழுதினை வாளா*
அலம்புரி தடக்கை ஆயனே! மாயா!
வானவர்க் கரசனே!* வானோர்
நலம்புரிந் திறைஞ்சும் திருவடி யடைந்தேன்-
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 2

1000 சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து,
சுரிகுழல் மடந்தையர் திறத்து*
காதலே மிகுத்துக் கண்டவா திரிந்த
தொண்டனேன் நமன்தமர் செய்யும்*
வேதனைக் கொடுங்கி நடுங்கினேன்; வேலை
வெண்டிரை யலமரக் கடைந்த
நாதனே*! வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்-
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 3

1001 வம்புலாங் கூந்தல் மனைவியைத் துறந்து,
பிறர்பொருள், தாரமென் றிவற்றை*
நம்பினார் இறந்தால் நமன்தமர் பற்றி
எற்றிவைத்து* 'எரியெழு கின்ற
செம்பினால் இயன்ற பாவையைப் பாவீ!
தழுவெ'ன மொழிவதற் கஞ்சி*
நம்பனே! வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்-
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 4

1002 இடும்பையால் அடார்ப்புண்டு, 'இடுமினோ துறவெ'றன்
றிரந்தவர்க் கில்லையே யென்று*
நெடுஞ்சொலால் மறுத்த நீசனேன், அந்தோ!
நினைக்கிலேன் வினைப்பயன் தன்னை*
கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனார் தமரால்
படுவதோர் கொடுமிறைக் கஞ்சி*
நடுங்கிநான் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்-
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 5

1003 கோடிய மனத்தால் சினத்தொழில் புரிந்து
திரிந்துநா யினத்தொடும் திளைத்திட்டு*
ஓடியும் உழன்றும் உயிர்களே கொன்றேன்,
உணர்விலேன் ஆதலால்* நமனார்
பாடியைப் பெரிதும் பரிசழித் திட்டேன்;
பரமனே! பாற்கடல் கிடந்தாய்!*
நாடிநான் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்-
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 6

1004 நெஞ்சினால் நினைந்தும், வாயினால் மொழிந்தும்
நீதியல் லாதன செய்தும்*
துஞ்சினார் செல்லும் தொன்னெறி கேட்டே
துளங்கினேன்; விளங்கனி முனிந்தாய்!*
வஞ்சனேன் அடியேன் நெஞ்சினிற் பிரியா
வானவா! தானவர்க் கென்றும்
நஞ்சனே!* வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்-
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 7

1005 ஏவினுர் கலியார் நலிகவென் றென்மேல்-
எங்ஙனே வாழுமாறு?* ஐவர்
கோவினுர் செய்யும் கொடுமையை மடித்தேன்,
குறுங்குடி நெடுங்கடல் வண்ணு!*
பாவின்ஆர் இன்சொல் பன்மலர் கொண்டுன்
பாதமே பரவிநான் பணிந்து* என்
நாவினுல் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்!
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 8

1006 ஊனிடைச் சுவர்வைத் தென்புதூண் நாட்டி
உரோமம்மேய்ந்து ஒன்பது வாசல்*
தானுடைக் குரம்பை பிரியும்போ துன்றன்
சரணமே சரணமென் றிருந்தேன்*
தேனுடைக் கமலத் திருவினுக் கரசே!
திரைகொள்மா நெடுங்கடல் கிடந்தாய்!*
நானுடைத் தவத்தால் திருவடி யடைந்தேன்-
நைமிசா ரணியத்துள் எந்தாய்! 9

1007 *ஏதம்வந் தணுகா வண்ணம்நா மெண்ணி
எழுமினே தொழுதும், என்று* இமையோர்
நாதன்வந் திறைஞ்சும் நைமிசா ரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள் வைத்து*
காதலே மிகுத்த கலியன்வாய் ஒலிசெய்
மாலைதான் கற்றுவல் லார்கள்*
ஓதநீர் வையம் ஆண்டுவெண் குடைக்கீழ்
உம்பரு மாகுவர் தாமே. 10

வாணிலா சிலம்பு சூது, வம்பு இடும்பை கோடிய, நெஞ்சினுல்
ஏவினுர் ஊண், ஏதம் - அங்கண்.

7. அங்கண் ஞாலம்

சிங்கவேள் குன்றம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

பண் : நைவளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கமாஸ் ராகம் - ரூபக தாளம்)

1008 ✻அங்கண் ஞாலம் அஞ்ச அங்கோ ராளரியாய்✻அவுணன்
பொங்க ஆகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதன் இடம்✻
பைங்கண் ஆனைக்கொம்புகொண்டு பத்திமையால்✻அடிக்கீழ்ச்
செங்கண் ஆளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றமே. 1

1009 அலைத்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய்✻ அவுணன்
கொலைக்கை யாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகி ராளன்இடம்✻
மலைத்த செல்சாத் தெறிந்தபூசல் வன்துடி வாய்கடுப்ப✻
சிலைக்கை வேடர் தெழிப்பருத சிங்கவேள் குன்றமே. 2

1010 ஏய்ந்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய்✻ அவுணன்
வாய்ந்த ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தஅம் மானதிடம்✻
ஓய்ந்த மாவும் உடைந்தகுன்றும் அன்றியும் நின்றழலால்✻
தேய்ந்த வேயும் அல்லதில்லாச் சிங்கவேள் குன்றமே. 3

1011 எவ்வும் வெவ்வேல் பொன்பெயரோன் ஏதலன் இன்னுயிரை✻
வவ்வி, ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தஅம் மானதிடம்✻
கவ்வும் நாயும் கழுகும்உச்சிப் போதொடு கால்சுழன்று✻
தெய்வ மல்லால் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள் குன்றமே. 4

1012 மென்ற பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரி யாய்✻ அவுணன்
பொன்ற ஆகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதன் இடம்✻
நின்ற செந்தீ மொண்டுசூறை நீள்விசும் பூடிரிய✻
சென்று காண்டற் கரியகோயில் சிங்கவேள் குன்றமே. 5

• இப் பாசுரங்களைக் கலிநிலைத்துறை என்றும் சொல்லுவர்.

1013 எரிந்த பைங்கண் இலங்குபேழ்வா யெயிற்றொடு இதெவ்வுருஎன்று*
இரிந்து வானோர் கலங்கியோட இருந்தஅம் மானதிடம்*
நெரிந்த வேயின் முழையுள் நின்று நீள்நெறி வாயுழுவை*
திரிந்த ஆனைச் சுவடுபார்க்கும் சிங்கவேள் குன்றமே. 6

1014 முனைத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய்மூவுல கும்பிறவும்*
அனைத்தும் அஞ்ச ஆளரியாய் இருந்தஅம் மானதிடம்*
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்*
தினைத்த னையுஞ் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள் குன்றமே. 7

1015 நாத்த ழும்ப நான்முகனும் ஈசனு மாய்முறையால்
ஏத்த,* அங்கோ ராளரியாய் இருந்தஅம் மானதிடம்*
காய்த்த வாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங்கழைபோய்*
தேய்த்த தீயால் விண்சிவக்கும் சிங்கவேள் குன்றமே. 8

1016 நல்லை நெஞ்சே! நாம்தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்*
அல்லி மாதர் புல்கநின்ற ஆயிரந் தோளன்இடம்*
நெல்லி மல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலை யார்த்து* அதர்வாய்
சில்லு சில்லென் றொல்லறாத சிங்கவேள் குன்றமே. 9

1017 *செங்கண் ஆளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள் குன்றுடைய*
எங்கள் ஈசன் எம்பிரானை இருந்தமிழ் நூற்புலவன்*
மங்கை யாளன் மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்*
செங்கை யாளன் செஞ்சொல்மாலை வல்லவர் தீதிலரே. 10

அங்கண் அலைத்த ஏய்ந்த, எவ்வும் மென்ற எரித்த, முனைந்த நா நல்லை, செங்கண் - கொங்கு.

8. கொங்கலர்ந்த

திருவேங்கடம் - 1

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : இடையொத்து

(யமுனா கல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

1018 ✻கொங்க லர்ந்த மலர்க்குருந்தம்
ஒசித்த கோவலன், எம்பிரான்✻
சங்கு தங்கு தடங்க டல்துயில்
கொண்ட தாமரைக் கண்ணினன்✻
பொங்கு புள்ளினை வாய்பி ளந்த
புராணர் தம்மிடம்✻ பொங்குநீர்
செங்க யல்திளைக் கும்சு னைத்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 1

1019 ✻பள்ளி யாவது பாற்கடல், அரங்-
கம்;இ ரங்கவன் பேய்முலை✻
பிள்ளை யாயுயி ருண்ட வெந்தை
பிரான் அவன்பெரு கும்இடம்✻
வெள்ளி யான்,கரி யான்,ம ணிநிற
வண்ணன், என்றெண்ணி✻ நாடொறும்
தெள்ளி யார்வணங் கும்ம லைத்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 2

1020 நின்ற மாமரு திற்று வீழ
நடந்த நின்மலன், நேமியான்✻
என்றும் வானவர் கைதொ ழும்இணைத்
தாம ரையடி யெம்பிரான்✻
கன்றி மாரி பொழிந் திடக்கடிது
ஆநி ரைக்கிடர் நீக்குவான்✻
சென்று குன்றம் எடுத்த வன்திரு-
வேங்கடம் அடைநெஞ்சமே! 3

1021 பார்த்தற் காயன்று பார தங்கைசெய்-
திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர்*
கோத்தங் காயர்தம் பாடி யில்குர-
வைபிணைந்தஎம் கோவலன்*
ஏத்து வார்தம் மனத்துள் ளான்,இட-
வெந்தை மேவிய வெம்பிரான்*
தீர்த்த நீர்த்தடஞ் சோலை சூழ்ந்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 4

1022 வண்கை யான்அவு ணர்க்கு நாயகன்
வேள்வி யில்சென்று, மாணியாய்*
மண்கை யால்இரந் தான்,ம ராமரம்
ஏழும் எய்த வலத்தினன்*
எண்கை யான்,இம யத்துள் ளான்,இருஞ்
சோலை மேவிய எம்பிரான்*
திண்கைம் மாதுயர் தீர்த்த வன்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 5

1023 எண்டி சைகளும் ஏழு லகமும்
வாங்கிப் பொன்வயிற் றில்பெய்து*
பண்டொ ராலிலைப் பள்ளி கொண்டவன்,
பான்ம திக்கிடர் தீர்த்தவன்*
ஒண்டி றல்அவு ணன்உ ரத்துகிர்
வைத்த வன்,ஒள்ளெ யிற்றொடு*
திண்திறல்அரி யாய வன்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 6

1024 பாரும் நீரெரி காற்றி னோடா
காச மும்இவை யாயினன்*
பேரு மாயிரம் பேச நின்ற
பிறப்பி லிபெரு கும்இடம்*
காரும் வார்பனி நீள்வி சும்பிடைச்
சோரு மாமுகில் தோய்தர*
சேரும் வார்பொழில் சூழெ ழில்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 7

1025 அம்ப ரம்அனல் கால்நி லம்சலம்
ஆகி நின்ற அமரர்கோன்*
வம்பு லாமலர் மேல்ம லிமட
மங்கை தன்கொழு நன்அவன்*
கொம்பின் அன்னஇ டைம டக்குற
மாதர் நீள்இத ணந்தொறும்*
செம்பு னம்அவை காவல் கொள்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 8

1026 பேசும் இன்திரு நாம மெட்டெழுத்-
தும்சொல் லிநின்று பின்னரும்
பேசு வார்தமை யுய்ய வாங்கிப்
பிறப்ப றுக்கும் பிரானிடம்*
வாச மாமலர் நாறு வார்பொழில்
சூழ்த ரும்;உல குக்கெல்லாம்*
தேச மாய்த்திக ழும்ம லைத்திரு-
வேங்க டம்அடை நெஞ்சமே! 9

1027 *செங்க யல்திளைக் குஞ்சு னைத்திரு-
வேங்க டத்துறை செல்வனை*
மங்கை யர்தலை வன் கலிகன்றி
வண்ட மிழ்செஞ்சொல் மாலைகள்*
சங்கை யின்றித் தரித்து ரைக்கவல்-
லார்கள் தஞ்சம தாகவே*
வங்க மாகடல் வையங் காவலர்
ஆகி வானுல காள்வரே. 10

கொங்கு பள்ளி நின்ற, பார்த்தன் வண்கை எண்டிசை, பார் அம்பரம் பேசுமின், செங்கயல் - தாய்.

9. தாயே தந்தை

திருவேங்கடம் - 2

கலிநிலைத்துறை
(முகாரி ராகம் - அட தாளம்)

1028 *தாயே தந்தையென்றும், தாரமே, கிளை, மக்களென்றும்*
நோயே பட்டொழிந்தேன்; நுன்னைக்காண்பதோர் ஆசையினால்*
வேயேய் பூம்பொழில்சூழ் விரையார்திரு வேங்கடவா!*
நாயேன் வந்தடைந்தேன்; நல்கியாளென்னைக் கொண்டருளே. 1

1029 மானேய் கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு* மாநிலத்து
நானே நானாவித நரகம்புகும் பாவஞ்செய்தேன்*
தேனேய் பூம்பொழில்சூழ் திருவேங்கட மாமலை* என்
ஆனாய்! வந்தடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருளே. 2

1030 கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன் றிலாமையினால்*
என்றே னும்இரந்தார்க் கினிதாக வுரைத்தறியேன்*
குன்றேய் மேகமதிர் குளிர்மாமலை வேங்கடவா!*
அன்றே வந்தடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருளே. 3

1031 குலந்தான் எத்தனையும் பிறந்தேயிறந் தெய்த்தொழிந்தேன்*
நலந்தான் ஒன்றுமிலேன்; நல்லதோரறஞ் செய்துமிலேன்*
நிலந்தோய் நீள்முகில்சேர் நெறியார்திரு வேங்கடவா!*
அலந்தேன் வந்தடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருளே. 4

1032 எப்பா வம்பலவும் இவையேசெய் திளைத்தொழிந்தேன்*
துப்பா! நின்னடியே தொடர்ந்தேத்தவுங் கிற்கின்றிலேன்*
செப்பார் திண்வரைசூழ் திருவேங்கட மாமலை* என்
அப்பா! வந்தடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருளே. 5

1033 மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமா காசமுமாம்*
புண்ணார் ஆக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந் தெய்த்தொழிந்தேன்
விண்ணார் நீள்சிகர விரையார்திரு வேங்கடவா!*
அண்ணா! வந்தடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருளே. 6

1034 தெரியேன் பாலகனாய்ப் பலதீமைகள் செய்துமிட்டேன்*
பெரியேன் ஆயினபின் பிறர்க்கேயுழைத் தேழையானேன்*
கரிசேர் பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலை வேங்கடவா!*
அரியே! வந்தடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருளே. 7

1035 நோற்றேன் பல்பிறவி நுன்னைக்காண்பதோ ராசையினால்*
ஏற்றேன் இப்பிறப்பே இடருற்றனன் எம்பெருமான்!*
கோற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா!*
ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருளே. 8

1036 பற்றேல் ஒன்றுமிலேன்; பாவமேசெய்து பாவியானேன்*
மற்றேல் ஒன்றறியேன் மாயனே!எங்கள் மாதவனே!*
கற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுனை வேங்கடவா!*
அற்றேன் வந்தடைந்தேன்;அடியேனையாட்கொண்டருளே. 9

1037 *கண்ணாய் ஏழுலகுக் குயிராயஎங் கார்வண்ணனை*
விண்ணோர் தாம்பரவும் பொழில்வேங்கட வேதியனை*
திண்ணார் மாடங்கள்சூழ் திருமங்கையர் கோன்கலியன்*
பண்ணார் பாடல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பாவங்களே. 10

தாய் மான் கொன்றேன், குலம் எப்பாவம் மண், தெரி நோற்றேன் பற்றேல், கண்ணாய் - கண்ணார்.

10. கண்ணார் கடல்சூழ்

திருவேங்கடம் - 3

கலிவிருத்தம்

பண் : மேகராகக் குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து
(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

1038 *கண்ணார் கடல்சூ ழிலங்கைக் கிறைவன்தன்*
திண்ணாகம் பிளக்கச் சரஞ்செல உய்த்தாய்!*
விண்ணோர் தொழும்வேங் கடமா மலைமேய
அண்ணா* அடியேன் இடரைக் களையாயே. 1

1039 இலங்கைப் பதிக்கன் றிறையாய* அரக்கர்
குலங்கெட் டவர்மாளக் கொடிப்புள் திரித்தாய்!*
விலங்கல் குடுமித் திருவேங் கடம்மேய*
அலங்கல் துளப முடியாய்! அருளாயே. 2

1040 நீரார் கடலும் நிலனும் முழுதுண்டு*
ஏரா லம்இளந் தளிர்மேல் துயிலெந்தாய்!*
சீரார் திருவேங் கடமா மலைமேய*
ஆரா அமுதே! அடியேற் கருளாயே. 3

1041 உண்டாய் உறிமேல் நறுநெய் யமுதாக*
கொண்டாய்-குறளாய் நிலமீ ரடியாலே*
விண்தோய் சிகரத் திருவேங் கடம்மேய*
அண்டா! அடியே னுக்கருள் புரியாயே. 4

1042 தூணாய் அதனூ டரியாய் வந்துதோன்றி*
பேணா அவுணன் உடலம் பிளந்திட்டாய்!*
சேணார் திருவேங் கடமா மலைமேய*
கோள்நா கணையாய்! குறிக்கொள் எனைநீயே. 5

1043 மன்னா இம்மனி சப்பிற வியைநீக்கி*
தன்னாக்கித் தன்னின் அருள்செய் யும்தலைவன்*
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங் கடம்மேய*
என்னானை யென்னப்பன் என்நெஞ்சி லுளானே, 6

1044 மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர்வந்த*
ஆனேழ் விடைசெற்ற அணிவரைத் தோளா!
தேனே! திருவேங் கடமா மலைமேய*
கோனே! என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே. 7

1045 சேயன், அணியன், என்சிந் தையுள்நின்ற
மாயன்* மணிவா ளொளிவெண் தரளங்கள்*
வேய்விண் டுதிர்வேங் கடமா மலைமேய*
ஆயன் அடியல்லது மற்றறியேனே. 8

1046 வந்தாய்; என்மனம் புகுந்தாய்; மன்னிநின்றாய்*
நந்தாதகொழுஞ் சுடரே! எங்கள் நம்பீ!*
சிந்தா மணியே! திருவேங் கடம்மேய
எந்தாய்!* இனியா னுன்னையென்றும்விடேனே. 9

1047 *வில்லார் மலிவேங் கடமா மலைமேய*
மல்லார் திரடோள் மணிவண்ணன் அம்மானை*
கல்லார் திரடோள் கலியன் சொன்னமாலை*
வல்லார் அவர்வா னவரா குவர்தாமே. 10

கண் இலங்கை நீர், உண்டாய் தூணாய் மன்னு, மானேய் சேயன் வந்தாய், வில் - வானவர்.

2
பத்து
1. வானவர்

திருவேங்கடம் -4

ஆசிரியத்துறை

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆனந்த பைரவி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1048 *வானவர் தங்கள் சிந்தை போல, என்
நெஞ்சமே! இனிதுஉவந்து* மாதவ
மானவர் தங்கள் சிந்தை யமர்ந்துறை கின்ற எந்தை*
கானவர்இடு காரகிற்புகை
யோங்கு வேங்கடம் மேவி* மாண்குறள்
ஆன அந்தணற்கின்ற அடி மைத்தொழில் பூண்டாயே. 1

1049 உறவு சுற்றமென் றுஒன்றிலா வொருவன்
உகந்தவர் தம்மை மண்மிசைப்
பிறவி யேகெடுப் பான்,அது கண்டென் நெஞ்ச மென்பாய்!*
குறவர் மாதர்களோடு வண்டு
குறிஞ்சி மருளிசை பாடும் வேங்கடத்து*
அறவன் நாயகற் கின்ற அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே 2

1050 இண்டை யாயின கொண்டு தொண்டர்கள்
ஏத்து வார்உற வோடும்* வானிடைக்
கொண்டு போயிடவும், அதுகண்டென் நெஞ்ச மென்பாய்!*
வண்டு வாழ்வட வேங்கடமலே
கோயில் கொண்டத னோடும்* மீமிசை
அண்டம் ஆண்டிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. 3

1051 பாவி யாதுசெய் தாய்,என் னெஞ்சமே!
பண்டு தொண்டுசெய் தாரை*மண்மிசை
மேவி யாட்கொண்டு போய் விசும்பேற வைக்கும் எந்தை*
கோவி நாயகன் கொண்டல்உந்து உயர்
வேங்கட மலேயாண்டு* வான்வர்
ஆவி யாயிருப்பாற்கு அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. 4

1052 பொங்கு போதியும் பிண்டி யும்உடைப்
புத்தர் நோன்பியர் பள்ளி யுள்ளுறை*
தங்கள் தேவரும் தாங்களு மேயாக என்நெஞ்ச மென்பாய்!*
எங்கும் வானவர் தான வர்நிறைந்
தேத்தும் வேங்கடம் மேவி நின்றருள்*
அங்கண் நாயகற் கின்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே.5

1053 துவரி யாடையர் மட்டை யர்சமண்
தொண்டர் கள்மண்டி யுண்டு பின்னரும்*
தமரும் தாங்களுமே தடிக்கஎன் நெஞ்சமென்பாய்!*
கவரி மாக்கணம் சேரும் வேங்கடம்
கோயில் கொண்டகண் ணார்வி சும்பிடை*
அமர நாயகற் கின்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. 6

1054 தருக்கி னல்சமண் செய்து சோறுதண்
தயிரி னல்திர ளை*மி டற்றிடை
நெருக்குவார் அலக்கண்அது கண்டென் நெஞ்சமென்பாய்!
மருட்கள் வண்டுகள் பாடும் வேங்கடம்
கோயில் கொண்டத னேடும்* வானிடை
அருக்கன் மேவிநிற் பாற்கு அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. 7

1055 சேயன் அணியன் சிறியன் பெரியன்
என்பதும் சிலர்பேசக் கேட்டிருந்
தே* என் னெஞ்சமென் பாய்!எனக் கொன்று சொல்லாதே*
வேய்கள் நின்றுவெண் முத்த மேசொரி
வேங்க டமலை கோயில் மேவிய *
ஆயர் நாயகற் கின்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. 8

1056 கூடி யாடி யுரைத்ததே யுரைத்தாய்,என்
நெஞ்சமென் பாய்! துணிந்துகேள்*
பாடி யாடிப் பலரும் பணிந்தேத்திக் காண்கிலார்*
ஆடு தாமரை யோனு மீசனும்
அமரர் கோனும்நின் றேத்தும்* வேங்கடத்து
ஆடு கூத்தனுக் கின்று அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே. 9

1057 *மின்னு மாமுகில் மேவு தண்திரு-
வேங்க டமலை கோயில் மேவிய*
அன்னமாய் நிகழ்ந்த அமரர் பெருமானை*
கன்னி மாமதிள் மங்கை யர்கலி-
கன்றி இன்தமி ழாலு ரைத்த*இம்
மன்னு பாடல்வல் லார்க்கிட ம்ஆகும் வானுலகே. 10

வான் உறவு இண்டை, பாவியாது பொங்கு துவரி, தருக்கினல்
சேயன் கூடி, மின்னு - காசையாடை.

2. காசையாடை

திருஎவ்வுளூர்

கலிநிலைத்துறை

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கமாஸ் ராகம் - ரூபக தாளம்)

1058 ✻காசை யாடை மூடியோடிக் காதல்செய் தானவனூர்✻
நாச மாக நம்பவல்ல நம்பி நம்பெருமான்✻
வேயின் அன்ன தோள்மடவார் வெண்ணெயுண்-
டான் இவனென்று✻
ஏச நின்ற எம்பெருமான்-எவ்வுள் கிடந்தானே. 1

1059 தைய லாள்மேல் காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன்✻
பொய்யிலாத பொன்முடிகள் ஒன்பதோ டொன்றும்✻அன்று
செய்த வெம்போர் தன்னில் அங்கோர் செஞ்சரத் தால்உருள ✻
எய்த எந்தை எம்பெருமான்-எவ்வுள் கிடந்தானே 2

1060 முன்,ஓர் தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்து✻அரக்கன்
மன்னூர் தன்னை வாளியினால் மாள முனிந்து✻அவனே
பின்,ஓர் தூது ஆதிமன்னர்க் காகிப் பெருநிலத்தார்✻
இன்னார் தூதன் எனநின்றான்-எவ்வுள் கிடந்தானே. 3

1061 பந்த ணைந்த மெல்விரலாள் பாவைதன் காரணத்தால்✻
வெந்தி றல்ஏ ழேறும்வென்ற வேந்தன் விரிபுகழ்சேர்✻
நந்தன் மைந்த னாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்✻
எந்தை தந்தை தம்பெருமான்-எவ்வுள் கிடந்தானே. 4

1062 பால னாகி ஞாலமேழு முண்டுபண் டாலிலைமேல்✻
சால நாளும் பள்ளிகொள்ளும் தாமரைக் கண்ணன்✻எண்ணில்
நீலம் ஆர்வண் டுண்டுவாழும் நெய்தலந் தண்கழனி✻
ஏலம் நாறும் பைம்புறவின் எவ்வுள் கிடந்தானே. 5

1063 சோத்தம், நம்பியென்றுதொண்டர் மிண்டித்
தொடர்ந்தழைக்கும்*
ஆத்தன் நம்பி செங்கண்நம்பி பாகிலும் தேவர்க்கெல்லாம்*
மூத்த நம்பி முக்கண்நம்பி யென்று முனிவர்தொழுது
ஏத்தும்* நம்பி யெம்பெருமான்-எவ்வுள் கிடந்தானே. 6

1064 திங்கள் அப்பு வான்எரிகா லாகி* திசைமுகனூர்
தங்கள் அப்பன், சாமியப்பன், பாகத் திருந்த* வண்டுண்
தொங்கல் அப்பு நீண்முடியான் சூழ்கழல் சூடநின்ற*
எங்கள் அப்பன் எம்பெருமான்-எவ்வுள் கிடந்தானே. 7

1065 முனிவன், மூர்த்தி மூவராகி, வேதம் விரித்துரைத்த
புனிதன்* பூவை வண்ணன், அண்ணல், புண்ணியன்,
விண்ணவர்கோன்*
தனியன், சேயன், தானொருவன் ஆகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியன்* எந்தை எம்பெருமான்-எவ்வுள் கிடந்தானே. 8

1066 பந்தி ருக்கும் மெல்விரலாள், பாவை, பனிமலராள்*
வந்தி ருக்கும் மார்வன்,நீல மேனி மணிவண்ணன்*
அந்த ரத்தில் வாழும் வானோர் நாயகனாயமைந்த*
இந்தி ரற்கும் தம்பெருமான் -எவ்வுள் கிடந்தானே. 9

1067 *இன்டை கொண்டு தொண்டரேத்த எவ்வுள் கிடந்தானை*
வண்டு பாடும் பைம்புறவில் மங்கையர் கோன்கலியன்*
கொண்ட சீரால் தண்டமிழ்செய் மாலை ரைந்தும்வல்லார்*
அண்டம் ஆள்வதாணை; அன்றேல் ஆள்வர் அமருலகே. 10

காசை தையல் முன், பந்தணைந்த பாலன் சோத்தம், திங்கள் முனிவன் பந்திருக்கும், இண்டை - வில்.

3. விற்பெருவிழவும்

திருவல்லிக்கேணி

எழுசீர்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1068 *விற்பெரு விழவும் கஞ்சனும் மல்லும்
வேழமும் பாகனும் வீழ*
செற்றவன் தன்னைப் புரமெரி செய்த
சிவனுறு துயர்களை தேவை*
பற்றலர் வீயக் கோல்கையில் கொண்டு
பார்த்தன்தன் தேர்முன் நின்றானை*
சிற்றவை பணியால் முடிதுறந் தானைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 1

1069 *வேதத்தை, வேதத் தின்சுவைப் பயனை,
விழுமிய முனிவரர் விழுங்கும்*
கோதில்இன் கனியை, நந்தனார் களிற்றைக்
குவலயத் தோர்தொழு தேத்தும்*
ஆதியை, யமுதை, என்னை யாளுடை
அப்பனை-ஒப்பவ ரில்லா
மாதர்கள் வாழும்* மாடமா மயிலைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 2

1070 வஞ்சனை செய்யத் தாயுரு வாகி
வந்தபேய் அலறிமண் சேர*
நஞ்சமர் முலையூ டுயிர்செக வுண்ட
நாதனைத் தானவர் கூற்றை*
விஞ்சைவா னவர்சா ரணர் சித்தர் வியந்து
துதிசெய்யப் பெண்ணுருவாகி*
அஞ்சுவை யமுதம் அன்றளித் தானைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 3

1071 இந்திர னுக்கென் றுயர்கள் எடுத்த
எழில்விழ வில்பழ நடைசெய்*
மந்திர விதியில் பூசனை பெறாது,
மழைபொழிந் திடத்தளர்ந்து* ஆயர்
எந்தம்மோ டினஆ நிரைதள ராமல்
எம்பெரு மான்!அருள் என்ன*
அந்தமில் வரையால் மழைதடுத் தானைத்-
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 4

1072 இன்துணைப் பதுமத் தலர்மகள் தனக்கும்
இன்பம், நற் புவிதனக் கிறைவன்*
தன்துணை யாயர் பாவைநப் பின்னை-
தனக்கிறை, மற்றையோர்க் கெல்லாம்
வன்துணை* பஞ்ச பாண்டவர்க் காகி
வாயுரை தூதுசென் றியங்கும்
என்துணை* எந்தை தந்தைதம் மானைத்
திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. 5

1073 அந்தகன் சிறுவன் அரசர்தம் அரசற்
கிளையவன் அணியிழை யைச்சென்று*
'எந்தமக் குரிமை செய்' எனத் தரியாது
'எம்பெரு மான்அருள்!' என்ன*
சந்தம்அல் குழலாள் அலக்கண்நூற் றுவர்தம்
பெண்டிரும் எய்திநூ லிழப்ப*
இந்திரன் சிறுவன் தேர்முன்நின் றானைத்-
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 6

1074 *பரதனும் தம்பி சத்துருக் கனனும்
இலக்கும னோடு மை திலியும்*
இரவும்நன் பகலும் துதிசெய்ய நின்ற
இராவணந் தகனை, எம் மானை*
குரவமே கமழும் குளிர்பொழி லூடு
குயிலொடு மயில் கள்நின் றால*
இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல்செய் தறியாத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 7

1075 *பள்ளியில் ஓதி வந்ததன் சிறுவன்
வாயில்ஓர் ஆயிர நாமம்*
ஒள்ளிய வாகிப் போதஆங் கதனுக்
கொன்றுமோர் பொறுப்பில னாகி*
பிள்ளையைச் சீறி வெகுண்டுதூண் புடைப்ப,
பிறையெயிற் றனல்விழிப் பேழ்வாய்*
தெள்ளிய சிங்க மாகிய தேவைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 8

1076 *மீனமர் பொய்கை நாண்மலர் கொய்வான்
வேட்கையி னோடுசென் றிழிந்த*
கானமர் வேழம் கையெடுத் தலறக்
கராஅதன் காலினைக் கதுவ*
ஆனையின் துயரம் தீரப்புள் ளூர்ந்து
சென்றுநின் றாழிதொட் டானை*
தேனமர் சோலை மாடமா மயிலைத்
திருவல்லிக் கேணிக்கண் டேனே. 9

1077 *மன்னுதண் பொழிலும் வாவியும் மதிளும்
மாடமா ளிகையும்மண் டபமும்*
தென்னன்தொண் டையர்கோன் செய்தநன் மயிலைத்
திருவல்லிக் கேணிநின் றானை*
கன்னிநன் மாடமங்கையர் தலைவன்
காமரு சீர்க்கலி கன்றி*
சொன்னசொன் மாலை பத்துடன் வல்லார்
சுகம்இனி தாள்வர்வா னுலகே. 10

வில் வேத வஞ்சனை, இந்திரன் இன்துணை அந்தகன், பரதன் பள்ளி மீனமர், மன்னு- அன்றுயர்.

4. அன்றுயர்

திருநீர்மலை

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : மிடந்தொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1078 *அன்றுயர் குலக்கொடி யோடணிமா
மலர்மங்கையொ டன்பளவி* அவுணர்க்கு
என்றும் இரக்கமி லாதவனுக்
குறையும்இட மாவது* இரும்பொழில்சூழ்
நன்றுயபு னல்நறை யூர்,திருவாலி,
குடந்தை, தடந்திகழ் கோவல்நகர்*
நின்றான்,இருந் தான்,கிடந் தான்,நடந்தாற்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 1

1079 காண்டாவனம் என்பதோர் காடமரர்க்
கரையன்அது கண்டவன் நிற்க*முனே
மூண்டாரழல் உண்ணமு னிந்ததுவும்
அதுவன்றியும், முன்னுல கம்பொறைதீர்த்
தாண்டான்* அவு ணன்அவன் மார்வகலம்
உகிரால்வகி ராகமு னிந்து* அரியாய்
நீண்டான்குற ளாகிநி மிர்ந்தவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 2

1080 அலம்,மன்னும் அடல்சுரி சங்கமெடுத்து,
அடலாழியி னுல்அணி யார்உருவில்*
புலமன்னு வடம்புனே கொங்கையினுள்
பொறைதீர,மு ன்ஆள்அடு வாளமரில்*
பலமன்னர் படச்சுடர் ஆழியினைப்
பகலோன்மறை யப்பணி கொண்டு* அணிசேர்
நிலமன்னுமாய், உலகாண்டவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 3

1081 தாங்காததொ ராளி யாய்அவுணன்-
தனைவீட முனிந்து,அவ னுல்அமரும்*
பூங்கோதையர் பொங்கெரி மூழ்கவிளைத்து,
அதுவன்றியும் வென்றிகொள் வாளமரில்*
பாங்காக முன்ஐவரொ டன்பளவிப்
பதிற்றைந்திரட் டிப்படை வேந்தர்பட*
நீங்காச்செரு வில்நிறை காத்தவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 4

1082 மாலும்கட லாரம லைக்குவடிட்டு,
அணைகட்டி வரம்புருவ* மதிசேர்
கோலமதி ளாயஇலங்கைகெடப்
படைதொட்டொரு கால்,அமரில்அதிர*
காலமிது என்றயன் வாளியினுல்
கதிர்நீண்முடி பத்தும் அறுத்தமரும்*
நீலமுகில் வண்ணன் எமக்கிறைவற்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 5

1083 பாரார்உல கும்,பனி மால்வரையும்,
கடலும்,சுட ரும்இவை யுண்டும்* 'எனக்
காராதென நின்றவன், எம்பெருமான்,
அலைநீருல குக்கர சாகிய* அப்-
பேரானைமுனிந்த முனிக்கரையன்,
பிறரில்லை நுனக்கெனு மெல்லையினுன்,
நீரார் பேரான்நெடு மால்-அவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 6

1084 புகரார்உரு வாகி முனிந்தவனைப்
புகழ்வீட முனிந்துயி ருண்டு*அசுரன்
நகராயின பாழ்பட நாமமெறிந்-
ததுவன்றியும், வென்றிகொள் வாளவுணன்*
பகராதவன் ஆயிர நாமம்அடிப்
பணியாதவ னைப்பணி யால்அமரில்*
நிகராயவன் நெஞ்சிடந்தான் அவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 7

1085 பிச்சச்சிறு பீலி பிடித்துலகில்
பிணந்தின்மடவார் அவர்போல்* அங்ஙனே
அச்சம்இலர்நா ணிலர் ஆதன்மையால்
அவர்செய்கை வெறுத்து,அணி மாமலர்தூய்*
'நச்சி,நம ஞரடை யாமைநமக்
கருள்செய்'என வுள்குழைந் தார்வமொடு*
நிச்சம்நினை வார்க்கருள் செய்யும்அவற்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 8

1086 பேசும்அள வன்றிது வம்மின்,நமர்!
பிறர்கேட்பதன் முன்பணி வார்வினைகள்*
நாசம்அது செய்திடும் ஆதன்மையால்,
அதுவேநம துய்விடம்; நாண்மலர்மேல்*
வாசம்அணி வண்டறை பைம்புறவில்
மனமைந்தொடு நைந்துழல் வார்* மதியில்
நீசர்-அவர் சென்றடை யாதவனுக்
கிடம்மாமலை யாவது-நீர்மலையே. 9

1087 *நெடுமாலவன் மேவிய நீர்மலைமேல்
நிலவும்புகழ் மங்கையர் கோன்* அமரில்
கடமாகளி யானைவல் லான்கலியன்
ஒலிசெய்தமிழ் மாலைவல் லார்க்கு* உடனே
விடுமால்வினை; வேண்டிடில் மேலுலகும்
எளிதாயிடும்; அன்றி யிலங்கொலிசேர்*
கொடுமாகடல் வையக மாண்டுமதிக்
குடைமன்னவ ராய்அடி கூடுவரே. 10

அன்று காண்டா அலம், தாங்காத மால் பார், புகர் பிச்சம் பேசு, நெடுமால் - பாராயது.

5. பாராயது

திருக்கடல்மல்லை

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : நடையொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1088 ✻பாராய துண்டுமிழ்ந்த பவளத்தூணைப்
படுகடலில் அமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீரானை✻ எம்மானைத் தொண்டர் தங்கள்
சிந்தையுள்ளே முளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினை✻
போரானைக் கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதம் இறநடந்த பொற்குன்றினை✻
காரானை யிடர்கடிந்த கற்பகத்தைக்
கண்டதுநான் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 1

1089 ✻பூண்டவத்தம், பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப்
பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலென் றென்றுமோதி
மாண்டு✻ அவத்தம் போகாதே வம்மின்;எந்தை
என்வணங்கப் படுவானை✻ கணங்களேத்தும்
நீண்டவத்தைக் கருமுகிலை எம்மான்தன்னை
நின்றவூர் நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலை✻
காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய்ப் பெய்வித்தானைக்
கண்டதுநான் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 2

1090 உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய் மூர்த்திவேறாய்
உலகுய்ய நின்றானை✻ அன்றுபேச்சி
விடம்பருகு வித்தகனைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாட வல்லானை; வரைமீகானில்✻
தடம்பருகு கருமுகிலைத் தஞ்சைக்கோயில்
தவநெறிக்கோர் பெருநெறியை, வையங்காக்கும்✻
கடும்பரிமேல் கற்கியைநான் கண்டுகொண்டேன்:
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 3

1091 பேய்த்தாயை முலையுண்ட பிள்ளைதன்னைப்
பிணைமருப்பில் கருங்களிற்றைப் பிணைமான்நோக்கின்*
ஆய்த்தாயர் தயிர்வெண்ணெய் அமர்ந்தகோவை;
அந்தணர்தம் அமுதத்தைக் குரவைமுன்னே
கோத்தானை* குடமாடு கூத்தன் றன்னைக்
கோகுலங்கள் தளராமல் குன்றமேந்திக்
காத்தானை* எம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்:
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே 4

1092 பாய்ந்தானைத் திரிசகடம் பாறிவீழப்
பாலகனாய் ஆலிலையில் பள்ளியின்பம்
ஏய்ந்தானை* இலங்கொளிசேர் மணிக்குன்றன்ன
ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள் எம்மான்தன்னை*
தோய்ந்தானை நிலமகள்தோள், தூதிற்சென்றப்
பொய் யறைவாய்ப் புகப்பெய்த மல்லர்மங்கக்
காய்ந்தானை* எம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்:
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 5

1093 கிடந்தானைத் தடங்கடலுள் பணங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறிய மறிதிரிய அதனின்பின்னே
படர்ந்தானை* படுமதத்த களிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப் பாரிடத்தை எயிறுகீற
இடந்தானை* வளைமருப்பின் ஏனமாகி
இருநிலனும் பெருவிசும்பும் எய்தாவண்ணம்
கடந்தானை* எம்மானைக் கண்டுகொண்டேன்:
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 6

1094 பேணாத வலியரக்கர் மெலியஅன்று
பெருவரைத்தோள் இறநெரித்தன் றவுணர்கோனை*
பூணாகம் பிளவெடுத்த போர்வல்லோனைப்
பொருகடலுள் துயிலமர்ந்த புள்ளூர்தியை*
ஊணாகப் பேய்முலைநஞ் சுண்டான் தன்னை
உள்ளுவார் உள்ளத்தே யுறைகின்றானை*
காணாது திரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்:
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 7

1095 பெண்ணாகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன் றடலரியாய்ப் பெருகினானை*
தண்ணார்ந்த வார்புனல்சூழ் மெய்யமென்னும்
தடவரைமேல் கிடந்தானைப் பணங்கள்மேவி*
எண்ணானை, யெண்ணிறந்த புகழினானை;
இலங்கொளிசேர் அரவிந்தம் போன்றுநீண்ட
கண்ணானை* கண்ணாரக் கண்டுகொண்டேன்:
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 8

1096 தொண்டாயார் தாம்பரவும் அடியினானைப்
படிகடந்த தாளாளற் காளாய்உய்தல்
விண்டானை* தென்னிலங்கை யரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ண வலங்கைவாய்ச் சரங்களாண்டு*
பண்டாய வேதங்கள் நான்கும்ஐந்து
வேள்விகளும் வேள்வியோ டங்கமாறும்
கண்டானை* தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்:
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. 9

1097 *படநாகத் தணைக்கிடந்தன்று அவுணர்கோனைப்
படவெகுண்டு மருதிடைபோய்ப் பழனவேலி*
தடமார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த தலைவன் தன்னை*
கடமாரும் கருங்களிறு வல்லான்வெல்போர்க்
கலிகன்றி யொலிசெய்த இன்பப்பாடல்*
திடமாக இவையைந்தும் ஐந்தும்வல்லார்
தீவினையை முதலரிய வல்லார்தாமே. 10

பார் பூண்டு உடம்பு, பேய் பாய் கிடந்தான், பேணாத பெண் கொண்டு, படம் - நணாத.

6. நண்ணாத

திருக்கடல்மல்லை -2

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : அந்தாளி) (தானம் : ஏழொத்து

(ஸஹானா ராகம் - ரூபக தாளம்)

1098 *நண்ணாத வாளவுண ரிடைப்புக்கு* வானவரைப்
பெண்ணாகி யமுதூட்டும் பெருமானார்* மருவினிய
தண்ணார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரை*
எண்ணாதே யிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணோமே. 1

1099 பார்வண்ண மடமங்கை பனிநன்மா மலர்க்கிழத்தி*
நீர்வண்ணன்மார்வகத்தில் இருக்கையைமுன்நினைந்து, அவனூர்*
கார்வண்ண முதுமுந்நீர்க் கடல்மல்லைத் தலசயனம்*
ஆர்எண்ணும் நெஞ்சுடையார் அவரெம்மை யாள்வாரே. 2

1100 *ஏனத்தின் உருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்*
வானத்தில் அவர் முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி வலங்கொள்ள*
கானத்தின் கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைகின்ற*
ஞானத்தின் ஒளியுருவை நினைவார்என் நாயகரே. 3

1101 விண்டாரை வென்றாவி விலங்குண்ண* மெல்லியலார்
கொண்டாடும் மல்லகலம் அழலேற, வெஞ்சமத்துக்
கண்டாரை* கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரை*
கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார் அவரெங்கள் குலதெய்வமே. 4

1102 பிச்சச் சிறுபீலிச் சமண்குண்டர் முதலாயோர்*
விச்சைக் கிறையென்னும் அவ்விறையைப் பணியாதே*
கச்சிக் கிடந்தவன்ஊர் கடல்மல்லைத் தலசயனம்*
நச்சித் தொழுவாரை நச்சென்றன் நன்னெஞ்சே! 5

1103 புலன்கொள்நிதிக் குவையோடு புழைக்கைம்மா களிற்றினமும்*
நலங்கொள்நவ மணிக்குவையும் சுமந்தெங்கும் நான்றொசிந்து*
கலங்கள்இயங் கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத் தலசயனம்*
வலங்கொள்மனத் தார்அவரை வலங்கொள்,என் மடநெஞ்சே! 6

1104 பஞ்சிச் சிறுகூழை யுருவாகி* மருவாத
வஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்ட அண்ணல்,முன் நண்ணுத*
கஞ்சைக் கடந்தவன்ஊர் கடல்மல்லைத் தலசயனம்*
நெஞ்சில் தொழுவாரைத் தொழுவாய்என் தூய்நெஞ்சே!7

1105 செழுநீர் மலர்க்கமலம் திரையுந்து வன்பகட்டால்*
உழுநீர் வயலுழவர் உழப்பின்முன் பிழைத்தெழுந்த*
கழுநீர் கடிகமழும் கடல்மல்லைத் தலசயனம்*
தொழுநீர் மனத்தவரைத் தொழுவாயென் தூய்நெஞ்சே! 8

1106 பிணங்களிடு காடதனுள் நடமாடு பிஞ்ஞகனோடு*
இணங்குதிருச் சக்கரத்தெம் பெருமானார்க் கிடம்*விசும்பில்
கணங்கள் இயங் கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத் தலசயனம்*
வணங்குமனத் தார்அவரை வணங்கென்றன் மடநெஞ்சே! 9

1107 *கடிகமழு நெடுமறுகில் கடல்மல்லைத் தலசயனத்து*
அடிகள்அடி யேநினையும் அடியவர்கள் தம்மடியான்*
வடிகொள்நெடு வேல்வலவன் கலிகன்றி யொலிவல்லார்*
முடிகொள்நெடு மன்னவர்தம் முதல்வர்முத லாவாரே. 10

நண்ணுத பார் ஏனம், விண்டார் பிச்சு புலன், பஞ்சி செழுநீர் பிணம், கடி - திவளும்.

7. திவளும்

திருவிடவெந்தை

தலைவியின் ஆற்றுமை கண்ட தாய் இரங்கல்
எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(ஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1108 *திவளும்வெண் மதிபோல் திருமுகத் தரிவை
செழுங்கடல் அமுதினிற் பிறந்த
அவளும்* நின் னுகத் திருப்பதும் அறிந்தும்
ஆகிலும் ஆசைவி டாளால்*
குவளையங் கண்ணி கொல்லியம் பாவை-
சொல்லு:நின் தாள்நயந் திருந்த
இவளை* உன் மனத்தா லென்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 1

1109 துளம்படு முறுவல் தோழியர்க் கருளாள்;
துணைமுலை சாந்துகொண் டணியாள்*
குளம்படு குவளைக் கண்ணிணை யெழுதாள்;
கோலநன் மலர்குழற் கணியாள்*
வளம்படு முந்நீர் வையமுன் னளந்த
மாலென்னும்; மாலின மொழியாள்*
இளம்படி யிவளுக் கென்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 2

1110 சாந்தமும் பூணும் சந்தனக் குழம்பும்
தடமுலைக் கணியிலும் தழலாம்*
போந்தவெண் திங்கள் கதிர்சுட மெலியும்;
பொருகடல் புலம்பிலும் புலம்பும்*
மாந்தளிர் மேனி வண்ணமும் பொன்னும்;
வளைகளும் இறைநில்லா* என்றன்
ஏந்திழை யிவளுக் கென்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 3

1111 'ஊழியில் பெரிதால் நாழிகை!' என்னும்
'ஒண்சுடர் துயின்றதால்!' என்னும்*
'ஆழியும் புலம்பும், அன்றிலும் உறங்கா,
தென்றலும் தீயினிற் கொடிதாம்*
தோழியோ! என்னும்; துணைமுலை யரக்கும்;
சொல்லுமின் என்செய்கேன்?' என்னும்*
ஏழையென் பொன்னுக் கென்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 4

1112 ஓதிலும் உன்பேர் அன்றிமற் றோதாள்;
உருகும்நின் திருவுரு நினைந்து*
காதன்மை பெரிது; கையற வுடையள்;
கயல்நெடுங் கண்துயில் மறந்தாள்*
பேதையேன் பேதை பிள்ளைமை பெரிது;
தெள்ளியள்; வள்ளிநுண் மருங்குல்*
ஏதலர் முன்னா என்நினைந் திருந்தாய்?'
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 5

1113 தன்குடிக் கேதும் தக்கவா நினையாள்;
தடங்கடல் நுடங்கெயில் இலங்கை*
வன்குடி மடங்க வாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட் டின்புறும்; மயங்கும்*
மின்கொடி மருங்குல் சுருங்கமேல் நெருங்கி
மென்முலை பொன்பயந் திருந்த*
என்கொடி யிவளுக் கென்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 6

1114 உளங்கனிந் திருக்கும்; உன்னையே பிதற்றும்;
உனக்கன்றி யெனக்கன்பொன் றிலளால்*
'வளங்கனி பொழில்சூழ் மாலிருஞ் சோலை
மாயனே!' என்றுவாய் வெருவும்*
களங்கனி முறுவல் காரிகை, பெரிது
கவலையோ டவலம்சேர்ந் திருந்த*
இளங்கனி, இவளுக் கென்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 7

1115 *'அலங்கெழு தடக்கை யாயன்வா யாம்பற்
கழியுமா லென்னுள்ளம்!' என்னும்*
புல்ங்கெழு பொருநீர்ப் புட்குழி பாடும்;
'போதுமோ நீர்மலைக் கென்னும்*
குலங்கெழு கொல்லிக் கோமள வல்லி
கொடியிடை நெடுமழைக் கண்ணி*
இலங்கெழில் தோளிக் கென்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 8

1116 பொன்குலாம் பயலை பூத்தன மென்தோள்;
பொருகயல் கண்துயில் மறந்தாள்*
அன்பினல் உன்மேல் ஆதரம் பெரிது;என்
அணங்கினுக் குற்றநோய் அறியேன்*
மின்குலா மருங்குல் சுருங்கமேல் நெருங்கி
வீங்கிய வனமுலை யாளுக்கு*
என்கொலாம்? குறிப்பில் என்நினைந் திருந்தாய்?-
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே! 9

1117 *'அன்னமும் மீனும் ஆமையும் அரியும்
ஆயஎன் மாயனே! அருளாய்,'*
என்னும்இன் தொண்டர்க் கின்னருள் புரியும்
இடவெந்தை யெந்தை பிரானை*
மன்னுமா மாட மங்கையர் தலைவன்
மானவேல் கலியன்வா யொலிகள்*
பன்னிய பனுவல் பாடுவார் நாளும்
பழவினை பற்றறுப் பாரே. 10

திவள் துளம் சாந்தம், ஊழி ஓதிலும் தன், உளம் அலம் பொன், அன்னம் - திரிபுரம்.

8. திரிபுரம்

திருவட்டபுயகரம்

தலைவனது உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவி
தோழி - தாயர்க்குக்கூறல்
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : நடையொத்து
(தர்பார் ராகம் - ரூபக தாளம்)

1118 *திரிபுரம் மூன்றெரித் தானும் மற்றை
மலர்மிசை மேல் அயனும்வியப்ப*
முரிதிரை மாகடல் போல்முழங்கி
மூவுல கும்முறை யால்வணங்க*
எரியன கேசர வாளெயிற்றோடு
இரணிய னாகம் இரண்டுகூறு
அரியுரு வாம்இவர் ஆர்கொல்? என்ன
அட்ட புயகரத் தேன் என்றாரே. 1

1119 வெந்திறல் வீரரில் வீரரொப்பார்;
வேதம் உரைத்திமை யோர்வணங்கும்*
செந்தமிழ் பாடுவார் - தாம்வணங்கும்
தேவர் இவர்கொல்? தெரிக்கமாட்டேன்*
வந்து குறளுரு வாய்நிமிர்ந்து
மாவலி வேள்வியில் மண்ணளந்த*
அந்தணர் போன்றிவர் ஆர்கொல்? என்ன-
அட்ட புயகரத் தேன் என்றாரே. 2

1120 செம்பொன் இலங்கு வலங்கைவாளி
திண்சிலை தண்டொடு சங்கம் ஒள்வாள்*
உம்பர் இருசுட ராழியோடு
கேடகம் ஒண்மலர் பற்றி,யெற்றே*
வெம்பு சினத்தடல் வேழம்வீழ
வெண்மருப் பொன்று பறித்து* இருண்ட
அம்புதம் போன்றிவர் ஆர்கொல்? என்ன-
அட்ட புயகரத் தேன் என்றாரே. 3

1121 மஞ்சுயர் மாமணிக் குன்றமேந்தி
மாமழை காத்தொரு மாயஆனை
அஞ்ச* அதன்மருப் பன்றுவாங்கும்
ஆயர்கொல் மாயம் அறியமாட்டேன்*
வெஞ்சுடர் ஆழியும் சங்கும் ஏந்தி
வேதமுன் ஓதுவர், நீதிவானத்து*
அஞ்சுடர் போன்றிவர் ஆர்கொல்? என்ன-
அட்ட புயகரத் தேன்என்றாரே. 4

1122 கலைகளும், வேதமும், நீதிநூலும்,
கற்பமும் சொற்பொருள் தானும்* மற்றை
நிலைகளும், வானவர்க் கும்பிறர்க்கும்
நீர்மையி னால்அருள் செய்து* நீண்ட
மலைகளும், மாமணி யும்,மலர்மேல்
மங்கையும், சங்கமும் தங்குகின்ற*
அலைகடல் போன்றிவர் ஆர்கொல்? என்ன-
அட்ட புயகரத் தேன்என்றாரே. 5

1123 எங்ஙனும் நாமிவர் வண்ணம் எண்ணில்
ஏதும் அறிகிலம்* ஏந்திழையார்
சங்கும் மனமும் நிறைவுமெல்லாம்
தம்மன ஆகப் புகுந்து* தாமும்
பொங்கு கருங்கடல், பூவை, காயா,
போதவிழ் நீலம், புனைந்தமேகம்*
அங்ஙனம் போன்றிவர் ஆர்கொல்? என்ன-
அட்ட புயகரத் தேன்என்றாரே. 6

1124 முழுசிவண் டாடிய தண்துழாயின்
மொய்ம்மலர்க் கண்ணியும்* மேனியஞ்சாந்து
இழிசிய கோலம் இருந்தவாறும்
எங்ஙனஞ் சொல்லுகேன்? ஓவிநல்லார்*
எழுதிய தாமரை யன்னகண்ணும்,
ஏந்தெழில் ஆகமும், தோளும், வாயும்*
அழகிய தாம்இவர் ஆர்கொல்? என்ன-
அட்ட புயகரத் தேன்என்றாரே. 7

1125 மேவியெப் பாலும்விண் ணோர்வணங்க
வேதம் உரைப்பர்,முந் நீர்மடந்தை
தேவி✻அப் பாலதிர் சங்கம்;இப்பால்
சக்கரம்; மற்றிவர் வண்ணம்எண்ணில்✻
காவியொப் பார்;கட லேயுமொப்பார்;
கண்ணும் வடிவும் நெடியராய்✻ என்
ஆவியொப் பார்;இவர் ஆர்கொல்? என்ன-
அட்ட புயகரத் தேன்என்றாரே. 8

1126 தஞ்சம் இவர்க்கென் வளையும்நில்லா;
நெஞ்சமும் தம்மதே, சிந்தித்தேற்கு✻
வஞ்சி மருங்குல் நெருங்கநோக்கி,
வாய்திறந் தொன்று பணித்ததுண்டு✻
நஞ்ச முடைத்திவர் நோக்கும் நோக்கம்;
நானிவர் தம்மை யறியமாட்டேன்✻
அஞ்சுவன் மற்றிவர் ஆர்கொல்? என்ன:
அட்ட புயகரத் தேன்என்றாரே. 9

1127 ✻மன்னவன் தொண்டையர் கோன்வணங்கும்
நீள்முடி மாலை வயிரமேகன்✻
தன்வலி தன்புகழ் சூழ்ந்தகச்சி
அட்ட புயகரத் தாதிதன்னை✻
கன்னிநன் மாமதிள் மங்கைவேந்தன்
காமரு சீர்க்கலி கன்றி✻ குன்ரு
இன்னிசை யால்சொன்ன செஞ்சொல்மாலை
யேத்தவல் லார்க்கிடம் வைகுந்தமே. 10

திரி வெந்திறல் செம்பொன், மஞ்சு கலை எங்ஙனம், முழுசி மேவி
தஞ்சம், மன்னவன் - சொல்லுவன்.

9. சொல்லுவன்

பரமேச்சுர விண்ணகரம்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : முடுகின இடந்தொத்து

(யமுனா கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1128 *சொல்லுவன் சொல்பொருள் தானவை யாய்ச்
சுவையூறொலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்*
நல்லரன் நான்முகன் நாரணனுக்
கிடம்தான்-தடஞ் சூழ்ந்தழ காயகச்சி*
பல்லவன் வில்லவ னென்றுலகில்
பலராய்ப்பல வேந்தர் வணங்குகழல்
பல்லவன்* மல்லையர் கோன்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம்-அதுவே. 1

1129 கார்மன்னு நீள்விசும் பும்கடலும்
சுடரும்நில னும்மலை யும்*தன்னுந்தித்
தார்மன்னு தாமரைக் கண்ணன் இடம்-
தடமாமதிள் சூழ்ந்தழ காயகச்சி*
தேர்மன்னு தென்னவ னைமுனையில்
செருவில்திறல் வாட்டிய திண்சிலையோன்*
பார்மன்னு பல்லவர் கோன்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் அதுவே. 2

1130 உரந்தரு மெல்லணைப் பள்ளிகொண்டான்
ஒருகால்முன்னம் மாவுரு வாய்க்கடலுள்*
வரந்தரும் மாமணி வண்ணன்இடம்-
மணி மாடங்கள்சூழ்ந் தழகாய கச்சி
நிரந்தவர் மண்ணையில் புண்ணுகர்வேல்
நெடுவாயில் உகச்செரு வில்முனநாள்*
பரந்தவன் பல்லவர் கோன்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் அதுவே. 3

1131 அண்டமும் எண்திசை யும்நிலனும்
அலைநீரொடு வானெரி கால்முதலா
உண்டவன், எந்தைபி ரானதிடம்-
ஒளிமாடங்கள் சூழ்ந்தழ காயகச்சி*
விண்டவர் இண்டைக் குழாமுடனே
விரைந்தார்இரி யச்செரு வில்முனிந்து*
பண்டொரு கால்வளைத் தான்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் அதுவே. 4

1132 தூம்புடைத் திண்கைவன் தாள்களிற்றின்
துயர்தீர்த்தரவம் வெருவ* முனநாள்
பூம்புனல் பொய்கைபுக் கான்அவனுக்
கிடம்தான்-தடஞ் சூழ்ந்தழ காயகச்சி*
தேம்பொழில் குன்றெழில் தென்னவனைத்
திசைப்பச்செரு மேல்வியந் தன்றுசென்ற*
பாம்புடைப் பல்லவர் கோன்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் அதுவே. 5

1133 திண்படைக் கோளரி யின்உருவாய்த்
திறலோன்அகலம் செருவில் முனநாள்*
புண்படப் போழ்ந்தபி ரானதிடம்-
பொருமாடங்கள் சூழ்ந்தழ காயகச்சி*
வெண்குடை நீழல்செங் கோல்நடப்ப
விடைவெல்கொடி வேல்படை முன்னுயர்த்த*
பண்புடைப் பல்லவர் கோன்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் அதுவே. 6

1134 இலகிய நீண்முடி மாவலிதன்
பெருவேள்வியில் மாணுரு வாய்முனநாள்*
சலமொடு மாநிலங் கொண்டவனுக்
கிடம்தான்-தடஞ் சூழ்ந்தழ காயகச்சி*
உலகுடை மன்னவன் தென்னவனைக்
கன்னிமாமதிள் சூழ்கரு வூர்வெருவ*
பலபடை சாயவென் றான்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் அதுவே. 7

1135 குடைத்திறல் மன்னவ னுயொருகால்
குரங்கைப்படை யா* மலையால்கடலை
அடைத்தவன் எந்தைபிரானதிடம்-
அணிமாடங்கள் சூழ்ந்தழ காயகச்சி*
விடைத்திறல் வில்லவன் நென்மெலியில்
வெருவச்செரு வேல்வலங் கைப்பிடித்த*
படைத்திறல் பல்லவர் கோன் பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் அதுவே. 8

1136 பிறையுடை வாணுதல் பின்னை திறத்-
து முன்னெரு கால்செரு வில்உருமின்*
மறையுடை மால்விடை யேழடர்த்தாற்
கிடம்தான்-தடஞ்சூழ்ந் தழகாயகச்சி
கறையுடை வாள்மற மன்னர்கெடக்
கடல்போல முழங்கும் குரல்கடுவாய்*
பறையுடைப் பல்லவர் கோன்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம்அதுவே. 9

1137 *பார்மன்னு தொல்புகழ்ப் பல்லவர்கோன்
பணிந்த பரமேச் சுரவிண் ணகர்மேல்*
கார்மன்னு நீள்வயல் மங்கையர் தம்
தலைவன்கலி கன்றிகுன் றுதுரைத்த*
சீர்மன்னு செந்தமிழ் மாலைவல் லார்
திருமாமகள் தன்னரு ளால்* உலகில்
தேர்மன்ன ராயொலி மாகடல் சூழ்
செழுநீருல காண்டு திகழ்வர்களே. 10

சொல்லு கார் உரம், அண்டம் தூம்பு திண், இலகிய குடை பிறை.
பார் - மஞ்சாடு.

10. மஞ்சாடு

திருக்கோவலூர்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : நடையொத்து

(ஆரபிராகம் - ஆதி தாளம்)

1138 ✻மஞ்சாடு வரையேழும் கடல்கள் ஏழும்
வானகமும் மண்ணகமும் மற்றும் எல்லாம்✻
எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கி யாலின் மேலோர்
இளந்தளிரில் கண்வளர்ந்த ஈசன் தன்னை✻
துஞ்சாநீர் வளஞ்சுரக்கும் பெண்ணைத் தென்பால்
தூயநான் மறையாளர் சோமுச் செய்ய✻
செஞ்சாலி விளைவயலுள் திகழ்ந்து தோன்றும்
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 1

1139 கொந்தலர்ந்த நறுந்துழாய் சாந்தம் தூபம்
தீபங்கொண் டமரர்தொழப் பணங்கொள் பாம்பில்✻
சந்தணிமென் முலைமலராள் தரணி மங்கை
தாம்இருவர் அடிவருடும் தன்மை யானை✻
வந்தனைசெய்து இசையேழ் ஆறங்கம் ஐந்து
வளர்வேள்வி நான்மறைகள் மூன்று தீயும்✻
சிந்தனைசெய் திருபொழுதும் ஒன்றும் செல்வத்
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 2

1140 கொழுந்தலரும் மலர்ச்சோலைக் குழாங்கொள் பொய்கைக்
கோள்முதலை வாளெயிற்றுக் கொண்டற் கெள்கி✻
அழுந்தியமா களிற்றினுக்கன் றாழி யேந்தி,
அந்தரமே வரத்தோன்றி யருள்செய் தானை✻
எழுந்தமலர்க் கருநீலம் இருந்தில் காட்ட,
இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன் காட்ட✻
செழுந்தடநீர்க் கமலம்தீ வினகபோல் காட்டும்
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 3

1141 தாங்கரும்போர் மாலிபடப் பறவை யூர்ந்து
தராதலத்தோர் குறைமுடித்த தன்மை யானை*
ஆங்கரும்பிக் கண்ணீர்சோர்ந் தன்பு கூரும்
அடியவர்கட் காரமுத மானன் தன்னை*
கோங்கரும்பு சுரபுன்னை குரவார் சோலைக்
குழாவரிவண் டிசைபாடும் பாடல் கேட்டு*
தீங்கரும்பு கண்வளரும் கழனி சூழ்ந்த
திருகோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 4

1142 கறைவளர்வேல் கரன்முதலாக் கவந்தன்,வாலி
கணையொன்றி னால்மடிய, இலங்கை தன்னுள்*
பிறையெயிற்று வாளரக்கர் சேனை யெல்லாம்
பெருந்தகையோ டுடன்துணித்த பெம்மான் தன்னை
மறைவளரப் புகழ்வளர, மாடந் தோறும்
மண்டபமொண் தொளியனைத்தும் வாரம் ஓத*
சிறையணைந்த பொழிலணைந்த தென்றல் வீசும்
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 5

1143 உறியார்ந்த நறுவெண்ணெய் ஒளியால் சென்றங்
குண்டானைக் கண்டாய்ச்சி யுரலோ டார்க்க*
தறியார்ந்த கருங்களிறே போல நின்று,
தடங்கண்கள் பனிமல்கும் தன்மை யானை*
வெறியார்ந்த மலர்மகள்நா மங்கை யோடு,
வியன்கலையெண் தோளினாள் விளங்கு* செல்வச்
செறியார்ந்த மணிமாடம் திகழ்ந்து தோன்றும்
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 6

1144 இருங்கைமா கரிமுனிந்து, பரியைக் கீறி,
இனவிடைகள் ஏழடர்த்து, மருதம் சாய்த்து*
வரும்சகட ம் இறவுதைத்து, மல்லையட்டு,
வஞ்சஞ்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சா னானை*
கருங்கமுகு பசும்பாளை வெண்முத் தீன்று
காயெல்லாம் மரகதமாய்ப் பவளங் காட்ட*
செருந்திமிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள் சோலைத்
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 7

1145 *பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் பண்டு
பாரதத்துத் தூதியங்கி* பார்த்தன் செல்வத்
தேரேறு சாரதியாய் எதிர்ந்தார் தேனை
செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்ருன் தன்னை*
போரேரென் றுடையானும் அளகைக் கோனும்
புரந்தரனும் நான்முகனும் பொருந்தும் ஊர்போல்*
சீரேறு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 8

1146 தூவடிவின் பார்மகள்பூ மங்கை யோடு
சுடராழி சங்கிருபால் பொலிந்து தோன்ற*
காவடிவின் கற்பகமே போல நின்று
கலந்தவர்கட் கருள்புரியுங் கருத்தி ளுனை*
சேவடிகை திருவாய்கண் சிவந்த ஆடை
செம்பொன்செய் திருவுருவம் ஆனுன் தன்னை
தீவடிவின் சிவனயனே போல்வார் மன்னு
திருக்கோவ லூர்-அதனுள்-கண்டேன் நானே. 9

1147 *வாரணங்கொள் இடர்கடிந்த மாலே, நீல
மரகதத்தை, மழைமுகிலே போல்வான் தன்னை*
சீரணங்கு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவ லூர்அதனுள் கண்டேன், என்று*
வாரணங்கு முலேமடவார் மங்கை வேந்தன்
வாட்கலிய ஞெலியைந்து மைந்தும் வல்லார்*
காரணங்க ளாலுலகங் கலந்தங் கேத்தக்
கரந்தெங்கும் பரந்தானைக் காண்பர் தாமே. 10

மஞ்சு கொந்து கொழுந்து, தாங்கு கறை உறி, இருங்கை பார்
தூவடிவு, வாரணம் - இருந்தண்.

3
பத்து
1. இருந்தண்

திருவயிந்திரபுரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தோடி) (தாளம் : ஏழொத்து

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ஆதிதாளம்)

1148 ✻இருந்தண் மாநிலம் ஏனம தாய்,வளை
மருப்பினில் அகத்தொடுக்கி✻
கருந்தண் மாகடல் கண்துயின் றவன்இடம்-
கமலநன் மலர்த்தேறல்
அருந்தி✻ இன்னிசை முரன்றெழும் அளிகுலம்
பொதுளியம் பொழிலூடே✻
செருந்தி நாண்மலர் சென்றணைந் துழிதரு
திருவயிந் திரபுரமே. 1

1149 மின்னும் ஆழியங் கையவன், செய்யவள்
உறைதரு திருமார்பன்✻
பன்னு நான்மறைப் பல்பொரு ளாகிய
பரன்இடம்-வரைச்சாரல்✻
பின்னு மாதவிப் பந்தலில் பெடைவரப்
பிணியவிழ் கமலத்து✻
தென்ன என்றுவண் டின்னிசை முரல்தரு
திருவயிந் திரபுரமே. 2

1150 ✻வையம் ஏழுமுண் டாலிலை வைகிய
மாயவன்✻ அடியவர்க்கு
மெய்ய னாகிய தெய்வநா யகன்இடம்-
மெய்தகு வரைச்சாரல்✻
மொய்கொள் மாதவி சண்பகம் முயங்கிய
முல்லையங் கொடியாட✻
செய்ய தாமரைச் செழும்பணை திகழ்தரு
திருவயிந் திரபுரமே. 3

1151 மாறு கொண்டுடன் றெதிர்ந்தவல் அவுணன்தன்
மார்பகம் இருபிளவா*
கூறு கொண்டு, அவன் குலமகற் கின்னருள்
கொடுத்தவன் இடம்* மிடைந்து
சாறு கொண்டமென் கரும்பிளங் கழைதகை
விசும்புற, மணிநீழல்*
சேறு கொண்டதண் பழனம் தெழில்திகழ்
திருவயிந் திரபுரமே. 4

1152 ஆங்கு மாவலி வேள்வியில் இரந்துசென்
றகலிட மளந்து* ஆயர்
பூங்கொ டிக்கின விடைபொரு தவன்இடம்-
பொன்மலர் திகழ்* வேங்கை
கோங்கு செண்பகக் கொம்பினில் குதிகொடு
குரக்கினம் இரைத்தோடி*
தேன்க லந்ததண் பலங்கனி நுகர்தரு
திருவயிந் திரபுரமே: 5

1153 கூனு லாவிய மடந்தைதன் கொடுஞ்சொலின்
திறத்திளங் கொடியோடும்*
கானு லாவிய கருமுகில் திருநிறத்
தவன்இடம்-கவினுரும்*
வானு லாவிய மதிதவழ் மால்வரை
மாமதிள் புடைசூழ*
தேனு லாவிய செழும்பொழில் தழுவிய
திருவயிந் திரபுரமே. 6

1154 மின்னின் நுண்ணிடை மடக்கொடி காரணம்,
விலங்கலின் மிசையிலங்கை
மன்னன்* நீண்முடி பொடிசெய்த மைந்தன
திடம்-மணி வரைநீழல்*
அன்ன மாமலர் அரவிந்தத் தமளியில்
பெடையொடும் இனிதமர*
செந்நெல் ஆர்கவ ரிக்குலே வீசுத்தண்
திருவயிந் திரபுரமே. 7

1155 விரைக மழ்ந்தமென் கருங்குழல் காரணம்,
வில்லிறுத்து அடல் மழைக்கு*
நிரைக லங்கிட வரைகுடை யெடுத்தவன்
நிலவிய இடம்-தடமார்*
வரைவ ளந்திகழ் மதகரி மருப்பொடு
மலைவள ரகிலுந்தி*
திரைகொ ணர்ந்தணை செழுநதி வயல்புகு
திருவயிந் திரபுரமே. 8

1156 வேல்கொள் கைத்தலத் தரசர்வெம் போரினில்
விசயனுக் காய்* மணித்தேர்க்
கோல்கொள் கைத்தலத் தெந்தைபெம் மானிடம்-
குலவுதண் வரைச்சாரல்*
கால்கொள் கண்கொடிக் கையெழக் கமுகிளம்
பாளைகள் கமழ்சாரல்*
சேல்கள் பாய்தரு செழுநதி வயல்புகு
திருவயிந் திரபுரமே. 9

1157 *மூவ ராகிய ஒருவனை மூவுல
குண்டுமிழ்ந் தளந்தானை*
தேவர் தானவர் சென்றுசென் றிறைஞ்சத்தண்
திருவயிந் திரபுரத்து*
மேவு சோதியை வேல்வல வன்கலி
கன்றி விரித் துரைத்த*
பாவு தண்டமிழ் பத்திவை பாடிடப்
பாவங்கள் பயிலாவே. 10

இருந்தண் மின்னும் வையம், மாறு ஆங்கு கூன், மின்னின் திரை வேல், மூவர் - வாட.

2. ஊன்வாட

தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(சங்கராபரண ராகம்- அட தாளம்)

1158 *ஊன்வாட உண்ணா துயிர்காவ லிட்டு
உடலிற் பிரியாப் புலனைந்தும் நொந்து*
தாம்வாட வாடத் தவம்செய்ய வேண்டா-
தமதா இமையோ ருலகாள கிற்பீர்!*
கானாட மஞ்ஞைக் கணமாட மாடே
கயலாடு கால்நீர்ப் பழனம் புடைபோய்*
தேனாட மாடக் கொடியாடு தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர் மின்களே. 1

1159 காயோடு நீடு கனியுண்டு வீசு
கடுங்கால் நுகர்ந்து நெடுங்காலம்* ஐந்து
தீயோடு நின்று தவஞ்செய்ய வேண்டா-
திருமார்ப னைச்சிந்தை யுள்வைத்து மென்பீர்!*
வாயோது வேதம் மலிகின்ற தொல்சீர்
மறையாளர் நாளும் முறையால் வளர்த்த*
தீயோங்க ஓங்கப் புகழோங்கு தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர்மின்களே. 2

1160 வெம்பும் சினத்துப் புனக்கேழ லொன்றாய்
விரிநீர் முதுவெள்ளம் உள்புக் கழுந்த*
வம்புண் பொழில்சூழ் உலகன் றெடுத்தான்
அடிப்போ தணைவான் விருப்போ டிருப்பீர்!*
பைம்பொன்னும் முத்தும் மணியும் கொணர்ந்து
படைமன்ன வன்பல் லவர்கோன் பணிந்த*
செம்பொன் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர்மின்களே. 3

1161 அருமா நிலம்அன் றளப்பான் குறளாய்
அவுணன் பெருவேள் வியில்சென் றிரந்த*
பெருமான் திருநாமம்பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித் துயர்நீங்குதும் என்ன கிற்பீர்!*
கருமா கடலுள் கிடந்தான் உவந்து
கவைநா அரவின் அணைப்பள்ளி யின்மேல்*
திருமால் திருமங்கையொ டாடு தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர்மின்களே. 4

1162 கோமங்க வங்கக் கடல்வைய முய்யக்
குலமன்னர் அங்கம் மழுவில் துணிய*
தாமங் கமருள் படைதொட்ட வென்றித்
தவமா முனியைத் தமக்காக்க கிற்பீர்!*
பூமங்கை தங்கிப் புலமங்கை மன்னிப்
புகழ்மங்கை யெங்கும் திகழ* புகழ்சேர்
சேமங்கொள் பைம்பூம் பொழில்சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர்மின்களே. 5

1163 நெய்வா யழலம்பு துரந்து, முந்நீர்
துணியப் பணிகொண் டணியார்ந்து* இலங்கு
மையார் மணிவண் ணனையெண்ணி நுந்தம்
மனத்தே யிருத்தும் படிவாழ வல்லீர்!*
அவ்வா யிளமங்கையர் பேசவுந்தான்
அருமா மறையந் தணர்சிந்தைபுக*
செவ்வாய்க் கிளிநான் மறைபாடு தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர்மின்களே. 6

1164 மௌவல் குழலாய்ச்சி மென்தோள் நயந்து
மகரம் சுழலச் சுழல்நீர் பயந்த*
தெய்வத் திருமாமலர் மங்கை தங்கு
திருமார் பனைச்சிந்தை யுள்வைத்து மென்பீர்!*
கௌவைக் களிற்றின் மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ்சந்தும் உந்தி நிவாவ லங்கொள்*
தெய்வப் புனல்சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்று சேர்மின்களே. 7

1165 மாவாயின் அங்கம் மதியாது கீறி
மழைமா முதுகுன் றெடுத்து* ஆயர் தங்கள்
கோவாய் நிரைமேய்த் துலகுண்ட மாயன்
குரைமா கழல்கூடும் குறிப்புடையீர்!*
மூவா யிரநான்மறையாளர் நாளும்
முறையால் வணங்க அணங்காய சோதி*
தேவாதி தேவன் திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்றுசேர்மின்களே. 8

1166 செருநீல வேற்கண் மடவார் திறத்துச்
சினத்தோடு நின்று மனத்தால் வளர்க்கும்*
அருநீல பாவம் அகலப் புகழ்சேர்
அமரர்க்கும் எய்தாத அண்டத் திருப்பீர்!*
பெருநீர் நிவாவுந்தி முத்தங்கொணர்ந்து
வித்தும் வயலுள் கயல்பாய்ந் துகள*
திருநீலம் நின்று திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடம் சென்று சேர்மின்களே. 9

1167 *சீரார் பொழில் சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்ர கூடத் துறைசெங்கண் மாலுக்கு*
ஆராத உள்ளத் தவர்கேட் டுவப்ப
அலைநீ ருலகுக் கருளே புரியும்*
காரார் புயற்கைக் கலிகன்றி குன்று
ஒலிமாலையொ ரொன்பதொ டொன்றும் வல்லார்*
பாரா ருலகம் அளந்தான் அடிக்கீழ்ப்
பலகாலம் நிற்கும் படிவாழ்வர் தாமே. 10

ஊன் காய் வெம்பும், அருமா கோமங்க நெய்வாய, மௌவல் மாவாய் செரு, சீரார் - வாட.

3. வாட மருதிடை

திருச்சித்திரகூடம் - 2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்)

1168 ✻வாட மருதிடை போகி மல்லரைக் கொன்றெுக்க லித்திட்டு✻
ஆடல்நல் மாவுடைத்து,ஆயர் ஆநிரைக்கன்றிடர் தீர்ப்பான்✻
கூடிய மாமழை காத்த கூத்தன் எனவரு கின்றான்✻
சேடுயர் பூம்பொழில் தில்லைச் சித்திர கூடத்துள் ளானே. 1

1169 பேய்மகள் கொங்கைநஞ் சுண்ட பிள்ளை பரிசிதுவென்றால்✻
மாநில மாமகள் மாதர் கேள்வன் இவனென்றும்✻ வண்டுண்
பூமகள் நாயகன் என்றும் புலங்கெழு கோவியர் பாடி✻
தேமலர் தூவ வருவான்-சித்திர கூடத்துள் ளானே. 2

1170 பண்டிவன் வெண்ணெயுண் டானென் றாய்ச்சியர் கூடியிழிப்ப✻
எண்திசை யோரும் வணங்க இணைமரு தூடு நடந்திட்டு✻
அண்டரும் வானத் தவரும் ஆயிர நாமங்க ளோடு✻
திண்திறல் பாட வருவான்-சித்திர கூடத் துள்ளானே. 3

1171 வளைக்கை நெடுங்கண் மடவார் ஆய்ச்சியர் அஞ்சி யழைப்ப✻
தளைத்தவிழ் தாமரைப் பொய்கைத் தண்தடம் புக்கண்டர் காண✻
முளைத்த எயிற்றழல் நாகத் துச்சியில் நின்றது வாட✻
திளைத்தமர் செய்து வருவான்-சித்திர கூடத்துள் ளானே. 4

1172 பருவக் கருமுகில் ஒத்து, முத்துடை மாகடல் ஒத்து✻
அருவித் திரள் திகழ் கின்ற ஆயிரம் பொன்மலை யொத்து✻
உருவக் கருங்குழ லாய்ச்சி திறத்தின மால்விடை செற்று✻
தெருவில் திளைத்து, வருவான்-சித்திர கூடத்துள் ளானே. 5

1173 ✻எய்யச் சிதைந்த திலங்கை மலங்க வருமழை காப்பான்✻
உய்யப் பருவரை தாங்கி யாநிரை காத்தானென் றேத்தி✻
வையத் தெவரும் வணங்க அணங்கெழு மாமலை போல✻
தெய்வப்புள் ளேறி வருவான்-சித்திர கூடத்துள் ளானே. 6

1174 ஆவர் இவைசெய் தறிவார்? அஞ்சன மாமலை போல*
மேவு சினத்தடல் வேழம் வீழ முனிந்து* அழ காய
காவி மலர்நெடுங் கண்ணார் கைதொழ வீதி வருவான்* -
தேவர் வணங்குதண் தில்லைச் சித்திர கூடத்துள் ளானே. 7

1175 பொங்கி யமரில் ஒருகால் பொன்பெய ரோனை வெருவ*
அங்கவன் ஆக மளைந்திட் டாயிரந் தோள்எழுந் தாட*
பைங்கண் இரண்டெரி கான்ற நீண்ட எயிற்றொடு பேழ்வாய்*
சிங்க உருவில் வருவான்-சித்திர கூடத்துள் ளானே. 8

1176 கருமுகில் போல்வதோர் மேனி; கையன ஆழியும் சங்கும்*
பெருவிறல் வானவர் சூழ ஏழுல கும்தொழு தேத்த*
ஒருமகள் ஆயர் மடந்தை யொருத்தி நிலமகள்* மற்றைத்
திருமக ளோடும் வருவான்-சித்திர கூடத்துள் ளானே. 9

1177 *தேனமர் பூம்பொழில் தில்லைச் சித்திர கூட மமர்ந்த*
வானவர் தங்கள் பிரானை மங்கையர் கோன்மரு வார்தம்*
ஊனமர் வேல்கலி கன்றி யொண்தமி ழொன்பதொடொன்றும்*
தானிவை கற்றுவல் லார்மேல் சாரகில் லாவினைதாமே.10

வாட பேய் பண்டு, வளை பருவம் எய்ய, ஆவர் பொங்கி கருமுகில், தேனமர் - ஒருகுறள்.

4. ஒருகுறளாய்

காழிச்சீராம விண்ணகரம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : மேகராகக்குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(பியாகடை ராகம் - ரூபக தாளம்)

1178 *ஒருகுறளாய் இருநிலம்மூ வடிமண் வேண்டி
உலகனைத்தும் ஈரடியால் ஒடுக்கி* ஒன்றும்
தருகஎனு மாவலியைச் சிறையில் வைத்த
தாடாளன் தாளணைவீர்!* தக்க கீர்த்தி
அருமறையின் திரள்நான்கும் வேள்வி யைந்தும்
அங்கங்கள் அவையாறும் இசைகள் ஏழும்*
தெருவில்மலி விழாவளமும் சிறக்கும் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 1

1179 நான்முகன்நாள் மிகைத்தருக்கை யிருக்கு வாய்மை
நலமிகுசீர் உரோமசனுல் நவிற்றி* நக்கன்
ஊன்முகமார் தலையோட்டூண் ஒழித்த எந்தை
ஒளிமலர்ச்சே வடியணைவீர்!* உழுசே யோடச்
சூன்முகமார் வளையளைவாய் உகுத்த முத்தைத்
தொல்குருகு சினையெனச்சூழ்ந் தியங்க* எங்கும்
தேன்முகமார் கமலவயல் சேல்பாய் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 2

1180 வையணைந்த நுதிக்கோட்டு வராகம் ஒன்றாய்
மண்ணெல்லாம் இடந்தெடுத்து மதங்கள் செய்து*
நெய்யணைந்த திகிரியினுல் வாணன் திண்தோள்
நேர்ந்தவன்தாள் அணைகிற்பீர்!* நெய்த லோடு
மையணைந்த குவளைகள்தங் கண்க ளென்றும்,
மலர்க்குமுதம் வாயென்றும், கடைசி மார்கள்*
செய்யணைந்து, களைகளையா தேறும் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 3

1181 பஞ்சியமெல் அடிப்பின்னை திறத்து முன்னாள்
பாய்விடைகள் ஏழடர்த்துப் பொன்னன் பைம்பூண்*
நெஞ்சிடந்து குருதியுக உகிர்வேலாண்ட
நின்மலன்தாள் அணைகிற்பீர்!* நீல மாலைத்
தஞ்சுடைய இருள் தழைப்பத் தரளம் ஆங்கே
தண்மதியின் நிலாக்காட்டப் பவளந் தன்னால்*
செஞ்சுடர வெயில்விரிக்கும் அழகார் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 4

1182 தெவ்வாய மறமன்னர் குருதி கொண்டு
திருக்குலத்தில் இறந்தோர்க்குத் திருத்தி செய்து*
வெவ்வாய மாகீண்டு, வேழம் அட்ட
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர்!* விகிர்த மாதர்
அவ்வாய வாள்நெடுங்கண் குவளை காட்ட,
அரவிந்தம் முகங்காட்ட, அருகே யாம்பல்*
செவ்வாயின் திரள்காட்டும் வயல்சூழ் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 5

1183 பைங்கண்விறல் செம்முகத்து வாலி மாளப்
படர்வனத்துக் கவந்தனொடும் படையார் திண்கை*
வெங்கண்விறல் விராதன்உக விற்கு னித்த
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர்!* வெற்புப் போலும்
துங்கமுக மாளிகைமேல் ஆயங் கூறும்
துடியிடையார் முகக்கமலச் சோதி தன்னால்*
திங்கள் முகம் பனிபடைக்கும் அழகார் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 6

1184 பொருவில்வலம் புரியரக்கன் முடிகள் பத்தும்
புற்றுமறிந் தனபோலப் புவிமேல் சிந்த*
செருவில்வலம் புரிசிலைக்கை மலைத்தோள் வேந்தன்
திருவடிசேர்ந் துய்கிற்பீர்!* திரைநீர்த் தெள்கி
மருவிவலம் புரிகைதைக் கழியூ டாடி
வயல்நண்ணி மழைதருநீர் தவழ்கால் மன்னி*
தெருவில்வலம் புரிதரளம் ஈனும் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 7

1185 பட்டரவே ரகல்குல் பவளச் செவ்வாய்
பணைநெடுந்தோள் பிணைநெடுங்கண்பாலாம் இன்
மட்டவிழுங் குழலிக்கா வானோர் காவில் (சொல்✻
மரங்கொணர்ந்தான் அடியணைவீர்!✻ அணில்கள்தாவ
நெட்டிலைய கருங்கமுகின் செங்காய் வீழ
நீள்பலவின் தாழ்சினையில் நெருங்கு✻ பீனத்
தெட்டபழம் சிதைந்து,மதுச் சொரியும் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 8

1186 பிறைதங்கு சடையானை வலத்தே வைத்துப்
பிரமனைத்தன் உந்தியிலே தோற்று வித்து✻
கறைதங்கு வேல்தடங்கண் திருவை மார்பில்
கலந்தவன்தான் அணைகிற்பீர்!✻ கழுநீர் கூடித்
துறைதங்கு கமலத்துத் துயின்று, கைதைத்
தோடாரும் பொதிசோற்றுச் சுண்ணம் நண்ணி✻
சிறைவண்டு களிபாடும் வயல்சூழ் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மின் நீரே. 9

1187 ✻செங்கமலத் தயன்அனைய மறையோர் காழிச்
சீராம விண்ணகர்என் செங்கண் மாலை✻
அங்கமலத் தடவயல்சூழ் ஆலி நாடன்,
அருள்மாரி, அரட்டமுக்கி, அடையார் சீயம்
கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள், மங்கை வேந்தன்,
கொற்றவேல் பரகாலன், கலியன் சொன்ன✻
சங்கமுகத் தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார்
தடங்கடல்சூழ் உலகுக்குத் தலைவர் தாமே. 10

ஒருகுறள் நான்முகன் வை, பஞ்சியல் தெவ்வாய பைங்கண்,
பொருவில் பட்டு பிறை, செங்கமலத்து - வந்து.

5. வந்து

திருவாலி-1

ஆசிரியத்துறை

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1188 *வந்துன தடியேன் மனம்புகுந்தாய்
புகுந்ததற்பின் வணங்கும்* என்
சிந்தனைக் கினியாய்! திருவே! என் னுருயிரே!*
அந்தளிர் அணியார் அசோகின் இளந்தளிர்கள்
கலந்து* அவை யெங்கும்
செந்தழல் புரையும் திருவாலி யம்மானே! 1

1189 நீலத் தடவரை மாமணி நிகழக்
கிடந்ததுபோல்* அரவணை
வேலைத் தலைக்கிடந்தாய்; அடியேன் மனத்திருந்தாய்!*
சோலைத் தலைக்கண மாமயில் நடமாட,
மழைமுகில் போன்றெழுந்து* எங்கும்
ஆலைப் புகைகமழும் அணியாலி யம்மானே! 2

1190 நென்னல்போய், வருமின் றென்றெண்ணி
யிராமையென் மனத்தே புகுந்தது*
இம்மைக்கென் றிருந்தேன்-எறிநீர் வளஞ்செறுவில்*
செந்நெற் கூழை வரம்பொரீஇ, அரிவார்
முகத்தெழு வாளைபோய்* கரும்பு
அந்நற் காடணையும் அணியாலி யம்மானே! 3

1191 மின்னின் மன்னு நுடங்கிடை மடவார்தம்
சிந்தை மறந்து வந்து* நின்
மன்னு சேவடிக்கே மறவாமை வைத்தாயால்*
புன்னை மன்னு செருந்தி வண்பொழில்வாய்
அகன் பணைகள் கலந்து* எங்கும்
அன்னம் மன்னும் வயல் அணிஆலி யம்மானே! 4

1192 நீடு பன்மலர் மாலையிட்டு, நின்னிணையடி
தொழுதேத்தும்✳ என்மனம்
வாட நீநினையேல்✳ மரமெய்த மாமுனிவா!
பாடல் இன்னொலி சங்கி ஞோசை பரந்து
பல்பணை யால்மலிந்து, எங்கும்
ஆட லோசையரு அணியாலி யம்மானே! 5

1193 கந்த மாமலர் எட்டுமிட்டு நின்காமர்
சேவடி கைதொழுதெழும்✳
புந்தியேன் மனத்தே புகுந்தாயைப் போக லொட்டேன்✳
சந்தி வேள்வி, சடங்கு, நான்மறை
ஓதி யோதுவித் தாதி யாய்வரும்✳
அந்த ணாளர் அருஅணியாலி யம்மானே! 6

1194 உலவுதிரைக் கடற்பள்ளி கொண்டு வந்துன்
அடியேன் மனம்புகுந்த✳ அப்
புலவ! புண்ணிய னே!புகுந் தாயைப் போகலொட்டேன்✳
நிலவு மலர்ப்புன்னை நாழல் நீழல்
தண்தாமரை மலரின் மிசை✳ மலி
அலவன் கண்படுக்கும் அணியாலி யம்மானே! 7

1195 சங்கு தங்கு தடங்கடல், கடல்மல்லை
யுள்கிடந்தாய்✳ அருள் புரிந்து
இங்கென்னுள் புகுந்தாய்; இனிப்போயி னுல்அறையோ✳-
கொங்கு செண்பகம் மல்லிகை மலர்புல்கி
இன்னிள வண்டு போய்✳ இளந்
தெங்கின் தாதளையும் திருவாலி யம்மானே! 8

1196 ஓதி யாயிர நாமமும் பணிந்தேத்தி,
நின்னடைந் தேற்கு✳ ஒரு பொருள்
வேதியா! அரையா! உரையாய் ஒருமாற்றம்-எந்தாய்✳
நீதி யாகிய வேதமா முனியாளர்
தோற்ற முரைத்து✳ மற்றவர்க்
காதியாய் இருந்தாய்! அணியாலி யம்மானே! 9

1197 ✳புல்லி வண்டறையும் பொழில் புடைசூழ்
தென்னாலி யிருந்த மாயனை✳
கல்லின் மன்னு திண்டோள் கலிய னொலிசெய்த✳
நல்ல இன்னிசை மாலை நாலுமோர்
ஐந்துமொன் றும்நவின்று✳ தாமுடன்
வல்ல ராய்உரைப் பார்க்கிட மாகும் வானுலகே. 10

வந்து நீல நென்னல், மின்னில் நீடு கந்தம், உலவு சங்கு ஓதி, புல்ல - தூவிரிய.

6. தூவிரிய

திருவாலி-2

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வண்டு முதலியவற்றை நோக்கி இரங்கிக் கூறுதல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

பண் : பஞ்சமம்) (தாளம்: ஏழொத்து

(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ரூபக தாளம்)

1198 *தூவிரிய மலருழக்கித் துணையோடும் பிரியாதே*
பூவிரிய மதுநுகரும் பொறிவரிய சிறுவண்டே!*
தீவிரிய மறைவளர்க்கும் புகழாளர் திருவாலி*
ஏவரிவெஞ் சிலையானுக் கென்னிலைமை யுரையாயே. 1

1199 பிணியவிழும் நறுநீல மலர்கிழியப் பெடையோடும்*
அணிமலர்மேல் மதுநுகரும் அறுகால சிறுவண்டே!*
மணிகெழுநீர் மருங்கலரும் வயலாலி மணவாளன்*
பணியறியேன்; நீசென்றென் பயலைநோய் உரையாயே. 2

1200 நீர்வானம் மண்ணெரிகா லாய்நின்ற நெடுமால்*தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெருந்தகையேற் கருளானே!*
சீராரும் வளர்பொழில்சூழ் திருவாலி வயல்வாழும்*
கூர்வாய சிறுகுருகே! குறிப்பறிந்து கூறுயே. 3

1201 தானாக நினையானேல் தன்னினைந்து நைவேற்கு* ஓர்
மீனாய கொடிநெடுவேள் வலிசெய்ய மெலிவேனோ?*
தேன்வாய வரிவண்டே! திருவாலி நகராளும்*
ஆனாயற் கென்னுறுநோய் அறியச்சென் றுரையாயே. 4

1202 வாளாய கண்பனிப்ப மென்முலைகள் பொன்னரும்ப*
நாணாளும் நின்னினைந்து நைவேற்கு* ஓ! மண்ணளந்த
தாளாளா! தண்குடந்தை நகராளா! வரையெடுத்த
தோளாளா!* என்தனக்கோர் துணையாளன் ஆகாயே! 5

1203 தாராய தண்துளவ வண்டுழுத வரைமார்பன்*
போரானைக் கொம்பொசித்த புட்பாகன் என்னம்மான்*
தேராரும் நெடுவீதித் திருவாலி நகராளும்*
காராயன் என்னுடைய கனவளையும் கவர்வானோ? 6

1204 கொண்டரவத் திரையுலவு குரைகடல்மேல் குலவரைபோல்*
பண்டரவின் அணைக்கிடந்து பாரளந்த பண்பாளா!*
வண்டமரும் வளர்பொழில்சூழ் வயலாலி மைந்தா!* என்
கண்துயில்நீ கொண்டாய்க்கென் கனவளையும் கடவேனோ? 7

1205 *குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ் தண்குடந்தைக் குடமாடீ!*
துயிலாத கண்ணிணை யேன் நின்னினைந்து துயர்வேனோ*
முயலாலும் இளமதிக்கே வளையிழந்தேற்கு* இதுநடுவே
வயலாலி மணவாளா! கொள்வாயோ மணிநிறமே? 8

1206 நிலையாளா நின்வணங்க வேண்டாயே யாகிலும்* என்
முலையாள வொருநாள்உன் அகலத்தால் ஆளாயே?*
சிலையாளா! மரமெய்த திறலாளா! திருமெய்ய
மலையாளா!* நீயாள வளையாள மாட்டோமே. 9

1207 *மையிலங்கு கருங்குவளை மருங்கலரும் வயலாலி*
நெய்யிலங்கு சுடராழிப் படையானை நெடுமாலை*
கையிலங்கு வேல்கலியன் கண்டுரைத்த தமிழ்மாலை*
ஐயிரண்டும் இவைவல்லார்க் கருவினைகள் அடையாவே. 10

தூவிரிய பிணி நீர், தான் வாள் தாராய, கொண்டு குயில் நிலை, மையிலங்கு - கள்வன்.

7. கள்வன்கொல்

திருவாலி : 3

உடன்போக்கிற் சென்ற தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்குதல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(த்வஜாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1208 *கள்வன்கொல்? யான்அறியேன்-கரியானொரு காளைவந்து*
வள்ளிமருங்குல் என்தன் மடமானினைப் போதஎன்று*
வெள்ளிவளைக்கைப்பற்ற, பெற்றதாயரை விட்டகன்று*
அள்ளலம் பூங்கழனி யணியாலி புகுவர்கொலோ? 1

1209 பண்டிவன் ஆயன், நங்காய்! படிறன்புகுந்து* என்மகள்தன்
தொண்டையஞ் செங்கனிவாய் நுகர்ந்தானை யுகந்து* அவன்பின்
கெண்டைஒண் கண்மிளிரக் கிளிபோல்மிழற்றி நடந்து*
வண்டமர் கானல்மல்கும் வயலாலி புகுவர்கொலோ? 2

1210 அஞ்சுவன், வெஞ்சொல்; நங்காய்! அரக்கர்குலப் பாவைதன்னை*
வெஞ்சின மூக்கரிந்த விறலோன்திறம் கேட்கில்* மெய்யே
பஞ்சியல் மெல்லடியெம் பணைத்தோளி பரக்கழிந்து*
வஞ்சியந் தண்பணைசூழ் வயலாலி புகுவர்கொலோ? 3

1211 ஏதுஅவன் தொல்பிறப்பு? இளையவன்,வளை யூதி*மன்னர்
தூதுவன் ஆயவனூர் சொல்வீர்கள்! சொல்லீர்; அறியேன்*
மாதவன் தன் துணையா நடந்தாள்தடஞ் சூழ்புறவில்*
போதுவண் டாடுசெம்மல் புனலாலி புகுவர்கொலோ? 4

1212 தாயெனை யென்றிரங்காள், தடந்தோளி; தனக்கமைந்த*
மாயனை மாதவனை மதித்தென்னை யகன்றஇவள்*
வேயன தோள்விசிறிப் பெடையன்னம் எனநடந்து*
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகுவர்கொலோ? 5

1213 ✻என்துணை யென்றெடுத்தேற் கிறையேனு மிரங்கிற்றிலள்✻
தன்துணை யாயஎன்தன் தனிமைக்கும் இரங்கிற்றிலள்✻
வன்துணை வானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங் கத்துறையும்✻
இன்துணை வன்னொடும்போய் எழிலாலி புகுவர்கொலோ? 6

1214 அன்னையும் அத்தனும்என் றடியோமுக் கிரங்கிற்றிலள்✻
பின்னைதன் காதலன்தன் பெருந்தோள்நலம் பேணினளால்✻
மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்கும் இடையாள்நடந்து✻
புன்னையும் அன்னமும்சூழ் புனலாலி புகுவர்கொலோ? 7

1215 முற்றிலும் பைங்கிளியும் பந்தும் ஊசலும் பேசுகின்ற✻
சிற்றில்மென் பூவையும்விட் டகன்றசெழுங் கோதைதன்னை✻
பெற்றிலேன் முற்றிழையை: பிறப்பிலிபின் னேநடந்து✻
மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய் வயலாலி புகுவர்கொலோ? 8

1216 காவியங் கண்ணியெண்ணில் கடிமாமலர்ப் பாவையொப்பாள்✻
பாவியேன் பெற்றமையால் பணைத்தோளி பரக்கழிந்து✻
தூவிசேர் அன்னம் அன்ன நடையாள்நெடு மாலொடும்போய்✻
வாவியந் தண்பணைசூழ் வயலாலி புகுவர்கொலோ? 9

1217 ✻தாய்மனம் நின்றிரங்கத் தனியேநெடு மால்துணையா✻
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகுவரென்று✻
காய்சின வேல்கலியன் ஒலிசெய்தமிழ் மாலைபத்தும்✻
மேவிய நெஞ்சுடையார் தஞ்சமாவது விண்ணுலகே. 10

கள்வன் பண்டு அஞ்சுவன், ஏதவன் தாய் என்துணை, அன்னை முற்றில் காவி, தாய்மனம் - நந்தா.

8. நந்தாவிளக்கு

திருநாங்கூர் மணிமாடக்கோயில்

நெஞ்சொடுகூறல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(தோடி ராகம் - அட தாளம்)

1218 *நந்தா விளக்கே!அளத்தற் கரியாய்!
நரநா ரணனே! கருமா முகில்போல்
எந்தாய்!*எமக்கே யருளாய்,' எனநின்று
இமையோர் பரவும் இடம்* எத்திசைக்கும்
கந்தாரம் அந்தேன் இசைபாட, மாடே
களிவண்டு மிழற்ற, நிழல் துதைந்து*
மந்தாரம் நின்று மணமல்கும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 1

1219 முதலைத் தனிமா முரண்தீர அன்று
முதுநீர்த் தடத்துச் செங்கணவேழ முய்ய*
விதலைத் தலைச்சென் றதற்கே யுதவி
வினைதீர்த்த அம்மான் இடம்*விண் அணவும்
பதலைக் கபோதத் தொளிமாட நெற்றிப்
பவளக் கொழுங்கால பைங்கால் புறவம்*
மதலைத் தலைமென் பெடைகூடும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 2

1220 கொலைப்புண் தலைக்குன்றம் ஒன்றுய்ய அன்று
கொடுமா முதலைக் கிடர்செய்து* கொங்கார்
இலைப்புண்டரீகத் தவள்இன்பம் அன்போ
டணைந்திட்ட அம்மான் இடம்* ஆளரியால்
அலைப்புண்ட யானை மருப்பும் அகிலும்
அணிமுத்தும் வெண்சா மரையோடு* பொன்னி
மலைப்பண்டம் அண்டத் திரையுந்தும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 3

1221 சிறையார் உவணப்புள் ஒன்றேறி யன்று
திசைநான்கும் நான்கும் இரிய* செருவில்
கறையார் நெடுவேல் அரக்கர் மடியக்
கடல்சூ ழிலங்கை கடந்தான் இடந்தான்*
முறையால் வளர்க்கின்ற முத்தீயர், நால்வேதர்
ஐவேள்வி, யாறங்கர், ஏழி னிசையோர்*
மறையோர் வணங்கப் புகழெய்தும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 4

1222 இழையாடு கொங்கைத் தலைநஞ்சம் உண்டிட்டு
இளங்கன்று கொண்டு விளங்காய் எறிந்து*
தழைவாட வன்தாள் குருந்தம் ஒசித்துத்
தடந்தாம ரைப்பொய்கை புக்கான் இடம்தான்*
குழையாட வல்லிக் குலமாட, மாடே
குயில்கூவ, நீடு கொடிமாடம் மல்கு*
மழையாடு சோலை மயிலாலும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 5

1223 பண்நேர் மொழி யாய்ச்சியர் அஞ்ச வஞ்சப்
பகுவாய்க் கழுதுக் கிரங்காது* அவள்தன்
உண்ணா முலைமற் றவளாவி யோடும்
உடனே சுவைத்தான் இடம்ஓங்கு பைந்தாள்
கண்ஆர் கரும்பின் கழைதின்று வைகிக்
கழுநீரில் மூழ்கிச் செழுநீர்த் தடத்து*
மண்ஏந் திளமேதிகள் வைகு நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 6

1224 தளைக்கட் டவிழ்தா மரைவைகு பொய்கைத்
தடம்புக்கு அடங்கா விடங்கா லரவம்*
இளைக்கத் திளைத்திட் டதனுச்சி தன்மேல்
அடிவைத்த அம்மான் இடம்*மா மதியம்
திளைக்கும் கொடிமா ளிகைசூழ் தெருவில்
செழுமுத்து வெண்ணெற் கெனச்சென்று*முன்றில்
வளைக்கை நுளைப்பாவையர் மாறும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 7

1225 துளையார் கருமென் குழலாய்ச் சியர்தம்
துகில்வாரி யும்சிற்றில் சிதைத்தும்* முற்று
இளையார் விளையாட் டொடுகாதல் வெள்ளம்
விளைவித்த அம்மான் இடம்*வேல் நெடுங்கண்
முளைவா ளெயிற்று மடவார் பயிற்று
மொழிகேட் டிருந்து முதிராத இன்சொல்*
வளைவாய கிள்ளை மறைபாடும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 8

1226 'விடையோடு வென்றுய்ச்சி மென்தோள் நயந்த
விகிர்தா! விளங்கு சுடராழி யென்னும்*
படையோடு சங்கொன் றுடையாய்!' எனநின்று
இமையோர் பரவும் இடம்*பைந்த டத்துப்
பெடையோடு செங்கால அன்னம் துகைப்பத்
தொகைப்புண்ட ரீகத் திடைச்செங் கழுநீர்*
மடையோட,நின்று மதுவிம்மும் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில்-வணங்கென் மனனே! 9

1227 *வண்டார் பொழில்சூழ்ந் தழகாய நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் நெடுமாலுக்கு'*என்றும்
தொண்டாய தொல்சீர் வயல்மங் கையர்கோன்
கலியன் ஒலிசெய் தமிழ்மாலை வல்லார்*
கண்டார் வணங்கக் களியானை மீதே
கடல்சூ ழுலகுக் கொருகா வலராய்*
விண்தோய் நெடுவெண் குடைநீழ லின்கீழ்
விரிநீர் உலகாண்டு விரும்புவரே. 10

நந்தா முதலை கொலை. சிறை இழை பண், தளை துளை விடை, வண்டார்-சலம்.

9. சலங்கொண்ட

திருநாங்கூர் வைகுந்தவிண்ணகரம்

நெஞ்சொடுகூறல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(அடாணு ராகம் - அட தாளம்)

1228 *சலங்கொண்ட இரணியன தகல்மார்வம் கீண்டு
தடங்கடலைக் கடைந்தமுதங் கொண்டுகந்த காளை *
நலங்கொண்ட கருமுகில்போல் திருமேனி யம்மான்
நாள்தோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்*
சலங்கொண்டு மலர்சொரியும் மல்லிகையொண் செருந்தி
சண்பகங்கள் மணநாறும் வண்பொழிலி னூடே*
வலங்கொண்டு கயலோடி விளையாடும் நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 1

1229 திண்ணியதோர் அரியுருவாய்த் திசையனைத்தும் நடுங்கத்
தேவரோடு தானவர்கள் திசைப்ப* இர ணியனை
நண்ணிஅவன் மார்வகலத் துகிர்மடுத்த நாதன்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்*
எண்ணில்மிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விளங்கு மறையும்
ஏழிசையும் வேள்விகளும் இயன்றபெருங் குணத்தோர்*
மண்ணில்மிகு மறையவர்கள் மலிவெய்தும் நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 2

1230 அண்டமுமிவ் வலைகடலும் அவனிகளும் எல்லாம்
அமுதுசெய்த திருவயிற்றன் அரன்கொண்டு திரியும்*
முண்டமது நிறைத்துஅவன்கண் சாபமது நீக்கும்
முதல்வன்அவன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்*
எண்திசையும் பெருஞ்செந்நெல் இளந்தெங்கு கதலி
இலைக்கொடியொண் குலைக்கமுகொ டிகலிவளம் சொரிய*
வண்டுபல இசைபாட மயிலாலும் நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 3

1231 கலையிலங்கும் அகலல்குல் அரக்கர்குலக் கொடியைக்
காதொடுமூக் குடனரியக் கதறிஅவ ளோடி*
தலையில்அங்கை வைத்துமலை யிலங்கைபுகச் செய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்*
சிலையிலங்கு மணிமாடத் துச்சிமிசைச் சூலம்
செழுங்கொண்டல் அகடிரியச் சொரிந்தசெழு முத்தம்*
மலையிலங்கு மாளிகைமேல் மலிவெய்தும் நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 4

1232 மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியற்காய் இலங்கை
வேந்தன்முடி யொருபதும்தோ ளிருபதும்போய் உதிர*
தன்நிகரில் சிலைவளைத்தன் றிலங்கைபொடி செய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்*
செந்நெலொடு செங்கமலம் சேல்கயல்கள் வாளை
செங்கழுநீ ரொடுமிடைந்து கழனிதிகழ்ந் தெங்கும்*
மன்னுபுகழ் வேதியர்கள் மலிவெய்தும் நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 5

1233 பெண்மைமிகு வடிவுகொடு வந்தவளைப் பெரிய
பேயினது உருவுகொடு மாளஉயி ருண்டு*
திண்மைமிகு மருதொடுநற் சகடம்இறுத் தருளும்
தேவன்அவன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்*
உண்மைமிகு மறையொடுநற் கலைகள்நிறை பொறைகள்
உதவுகொடை யென்றிவற்றின் ஒழிவில்லா* பெரிய
வண்மைமிகு மறையவர்கள் மலிவெய்தும் நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 6

1234 விளங்கனியை யிளங்கன்று கொண்டுதிர எறிந்து
வேல்நெடுங்கண் ஆய்ச்சியர்கள் வைத்ததயிர் வெண்ணெய்*
உளங்குளிர அமுதுசெய்திவ் வுலகுண்ட காளை
உகந்தினிது நாள்தோறும் மருவியுறை கோயில்*
இளம்படிநற் கமுகுகுலைத் தெங்குகொடிச் செந்நெல்
ஈன்கரும்பு கண்வளரக் கால்தடவும் புனலால்*
வளங்கொண்ட பெருஞ்செல்வம் வளருமணி நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 7

1235 ஆருத சினத்தின்மிகு நரகனுரம் அழித்த
அடலாழித் தடக்கையன், அலர்மகட்கும் அரற்கும்*
கூருகக் கொடுத்தருளும் திருவுடம்பன், இமையோர்
குலமுதல்வன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்*
மாருத மலர்க்கமலம் செங்கழுநீர் ததும்பி
மதுவெள்ளம் ஒழுகவய லுழவர்மடை யடைப்ப*
மாருத பெருஞ்செல்வம் வளருமணி நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 8

1236 வங்கமலி தடங்கடலுள் வானவர்களோடு
மாமுனிவர் பலர்கூடி மாமலர்கள் தூவி*
'எங்கள்தனி நாயகனே!' எமக்கருளாய் என்னும்
ஈசன்அவன் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில் *
செங்கயலும் வாளைகளும் செந்நெலிடைக் குதிப்பச்
சேலுகளும் செழும்பணைசூழ் வீதிதொறும் மிடைந்து*
மங்குல்மதி யகடுஉரிஞ்சும், மணிமாட நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 9

1237 *சங்குமலி தண்டுமுதல் சக்கரமுன் ஏந்தும்
தாமரைக்கண் நெடியபிரான் தானமரும் கோயில்*
வங்கமலி கடலுலகில் மலிவெய்தும் நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகர்மேல் வண்டறையும் பொழில்சூழ்*
மங்கையர்தம் தலைவன்,மரு வலர் தம்உடல் துணிய
வாள்வீசும் பரகாலன், கலிகன்றி சொன்ன*
சங்கமலி தமிழ்மாலை பத்திவைவல் லார்கள்
தரணியொடு விசும்பாளும் தன்மைபெறு வாரே. 10

சலம் திண்ணியது அண்டமும், கலை முன் வெண்மை, விளங்கனி
ஆருத வங்கம், சங்கு - திருமடந்தை.

10. திருமடந்தை

திருநாங்கூர் அரிமேய விண்ணகரம்

நெஞ்சொடு கூறல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(மோகன ராகம் - ஜம்பை தாளம்)

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

1238 *திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலும் திகழத்
தீவினைகள் போயகல அடியவர்கட் கென்றும்
அருள் நடந்து* இவ் வேழுலகத் தவர்பணிய வானோர்
அமர்ந்தேத்த இருந்தவிடம்* பெரும்புகழ்வே தியர்வாழ்
தரும்இடங்கள் மலர்கள்மிகு கைதைகள்செங் கழுநீர்
தாமரைகள் தடங்கடொறும் இடங்கடொறும் திகழ*
அருவிடங்கள் பொழில்தழுவி யெழில்திகழும் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே! 1

1239 வென்றிமிகு நரகனுரம் அதுவழிய விசிறும்
விறலாழித் தடக்கையன், விண்ணவர்கட்கு* அன்று
குன்றுகொடு குரைகடலைக் கடைந்தமுதம் அளிக்கும்
குருமணிஎன் ஆரமுதம், குலவியுறை கோயில்*
என்றுமிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விளங்கு மறையோர்
ஏழிசையும் கேள்விகளும் இயன்றபெருங்குணத்தோர்*
அன்றுலகம் படைத்தவனே யனையவர்கள் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 2

1240 உம்பரும்இவ் வேழுலகும் ஏழ்கடலும் எல்லாம்
உண்டபிரான், அண்டர்கள்முன் கண்டுமகிழ் வெய்த*
கும்பமிகு மதயானை மருப்பொசித்துக் கஞ்சன்
குஞ்சிபிடித் தடித்தபிரான் கோயில்* மருங் கெங்கும்
பைம்பொனொடு வெண்முத்தம் பலபுன்னை காட்டப்
பலங்கனிகள் தேன்காட்டப் படஅரவே ரல்குல்*
அம்பனைய கண்மடவார் மகிழ்வெய்தும் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 3

1241 ஓடாத ஆளரியின் உருவமது கொண்டுஅன்-
றுலப்பில்மிகு பெருவரத்த இரணியனைப் பற்றி*
வாடாத வள்ளுகிரால் பிளந்தவன் தன் மகனுக்
கருள்செய்தான் வாழுமிடம்-மல்லிகைசெங் கழுநீர்*
சேடேறு மலர்ச்செருந்தி செழுங்கமுகம் பாளை
செண்பகங்கள் மணநாறும் வண்பொழிலி னூடே*
ஆடேறு வயலாலைப் புகைகமழும் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 4

1242 கண்டவர்தம் மனம்மகிழ மாவலிதன் வேள்விக்
களவில்மிகு சிறுகுறளாய் மூவடியென் றிரந்திட்டு*
அண்டமும்இவ் வலைகடலும் அவனிகளும் எல்லாம்
அளந்தபிரான் அமருமிடம்-வளங்கொள்பொழி லயலே*
அண்டமுறு முழவொலியும் வண்டினங்கள் ஒலியும்
அருமறையின் ஒலியும்மட வார்சிலம்பின் ஒலியும்*
அண்டமுறும் அலைகடலின் ஒலிதிகழும் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 5

1243 வாள்நெடுங்கண் மலர்க்கூந்தல் மைதிலிக்கா இலங்கை
மன்னன்முடி யொருபதும்தோள் இருபதும்போ யுதிர*
தாள்நெடுந்திண் சிலைவளைத்த தயரதன்சேய், என்தன்
தனிச்சரண்,வா னவர்க்கரசு கருதும்இடம்* தடமார்
சேணிடங்கொள் மலர்க்கமலம் சேல்கயல்கள் வாளை
செந்நெலோடு மடுத்தரிய உதிர்ந்தசெழு முத்தம்*
வாள்நெடுங்கண் கடைசியர்கள் வாருமணி நாங்கூர்
அரிமேய விண்ண கரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 6

1244 தீமனத்தான் கஞ்சனது வஞ்சனையில் திரியும்
தேனுகனும் பூதனைதன் ஆருயிரும் செகுத்தான்*
காமனைத்தான் பயந்தகரு மேனியுடை யம்மான்
கருதுமிடம், பொருதுபுனல் துறைதுறைமுத் துந்தி*
நாமனத்தால் மந்திரங்கள் நால்வேதம் ஐந்து
வேள்வியோ டாறங்கம் நவின்றுகலை பயின்று* அங்-
காமனத்து மறையவர்கள் பயிலுமணி நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 7

1245 கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்த்த காளை,
காமருசீர் முகில்வண்ணன், காலிகள்முன் காப்பான்*
குன்றதனால் மழைதடுத்துக் குடமாடு கூத்தன்
குலவுமிடம்-கொடிமதிள்கள் மாளிகைகோ புரங்கள்*
துன்றுமணி மண்டபங்கள் சாலைகள்தூ மறையோர்
தொக்கீண்டித் தொழுதியொடு மிகப்பயிலும் சோலை*
அன்றலர்வாய் மதுவுண்டங் களிமுரலும் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 8

1246 வஞ்சனையால் வந்தவள்தன் உயிருண்டு வாய்த்த
தயிருண்டு வெண்ணெயமு துண்டு* வலி மிக்க
கஞ்சனுயி ரதுவுண்டிவ் வுலகுண்ட காளை
கருதுமிடம்-காவிரிசந் தகில்கனக முந்தி*
மஞ்சுலவு பொழிலூடும் வயலூடும் வந்து
வளங்கொடுப்ப மாமறையோர் மாமலர்கள் தூவி*
அஞ்சலித்தங் கரிசரணென் றிறைஞ்சுமணி நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம்-வணங்குமட நெஞ்சே! 9

1247 *சென்றுசின விடையேழும் படஅடர்த்துப் பின்னை
செவ்வித்தோள் புணர்ந்துகந்த திருமால்தன் கோயில்*
அன்றயனும் அரன்சேயும் அனையவர்கள் நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் அமர்ந்தசெழுங் குன்றை*
கன்றிநெடு வேல்வலவன் மங்கையர்தம் கோமான்
கலிகன்றி யொலிமாலை யைந்தினொடு மூன்றும்*
ஒன்றினொடும் ஒன்றுமிவை கற்றுவல்லார் உலகத்
துத்தமர்கட் குத்தமராய் உம்பருமா வர்களே. 10

திரு வென்றி உம்பர், ஓடாத கண்ட வாள், தீமனத்தான் கன்று வஞ்சனை, சென்று - போது.

4
பத்து

1. போதலர்ந்த

திருத்தேவனார் தொகை

கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : பழந்தக்கராகம்) (தாளம் : நடையொத்து

(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1248 *போதலர்ந்த பொழில்சோலைப் புறமெங்கும்பொருதிரைகள்*
தாதுதிர வந்தலைக்கும் தடமண்ணித் தென்கரைமேல்*
மாதவன்தான் உறையுமிடம்-வயல்நாங்கை* வரிவண்டு
தேதெனஎன் றிசைபாடும்-திருத்தேவ னார்தொகையே. 1

1249 யாவருமாய் யாவையுமாய் எழில்வேதப் பொருள்களுமாய்*
மூவருமாய் முதலாய மூர்த்தியமர்ந் துறையுமிடம்*
மாவரும்திண் படைமன்னை வென்றிகொள்வார் மன்னுநாங்கை*
தேவரும்சென் றிறைஞ்சுபொழில் திருத்தேவ னார்தொகையே. 2

1250 வானாடும் மண்ணாடும் மற்றுள்ள பல்லுயிரும்*
தானாய எம்பெருமான் தலைவன்அமர்ந் துறையும்இடம்*
ஆனாத பெருஞ்செல்வத் தருமறையோர் நாங்கை தன்னுள்*
தேனாரும் மலர்ப்பொழில்சூழ்-திருத்தேவ னார்தொகையே. 3

1251 இந்திரனும் இமையவரும் முனிவர்களும் எழிலமைந்த*
சந்தமலர்ச் சதுமுகனும் கதிரவனும் சந்திரனும்*
'எந்தையெமக் கருள்,' எனநின் றருளும் இடம்,எழில்நாங்கை*
சுந்தரநல் பொழில்புடைசூழ்-திருத்தேவ னார்தொகையே 4

1252 அண்டமும் இவ்வலைகடலும் அவனிகளும் குலவரையும்*
உண்டபிரான் உறையும்இடம், ஒளிமணிசந் தகில்கனகம்*
தெண்திரைகள் வரத்திரட்டும் திகழ்மண்ணித் தென்கரைமேல்*
திண்திறலார் பயில்-நாங்கைத் திருத்தேவ னார்தொகையே. 5

1253 ஞாலமெல்லாம் அமுதுசெய்து நான்மறையும் தொடராத*
பாலகனய், ஆலிலையில் பள்ளிகொள்ளும் பரமன்இடம்*
சாலிவளம் பெருகிவரும் தடமண்ணித் தென்கரைமேல்*
சேலுகளும் வயல்-நாங்கைத் திருத்தேவ னூர்தொகையே. 6

1254 ஓடாத ஆளரியின் உருவாகி யிரணியனை*
வாடாத வள்ளுகிரால் பிளந்தளைந்த மாலதிடம்*
ஏடேறு பெருஞ்செல்வத் தெழில்மறையோர் நாங்கைதன்னுள்*
சேடேறு பொழில்தழுவு-திருத்தேவ னூர்தொகையே. 7

1255 வாராரும் இளங்கொங்கை மைதிலியை மணம்புணர்வான்*
காரார்திண் சிலையிறுத்த தனிக்காளை கருதும்இடம்*
ஏராரும் பெருஞ்செல்வத் தெழில்மறையோர் நாங்கைதன்னுள்*
சீராரும் மலர்ப்பொழில்சூழ்-திருத்தேவ னூர்தொகையே.* 8

1256 கும்பமிகு மதயானை பாகனெடும் குலைந்துவிழ*
கொம்பதனைப் பறித்தெறிந்த கூத்தன்அமர்ந் துறையுமஇடம்*
வம்பவிழும் செண்பகத்தின் மணங்கமழும் நாங்கை தன்னுள்*
செம்பொன்மதிள் பொழில்புடைசூழ்-திருத்தேவ னூர்தொகையே. 9

1257 *காரார்ந்த திருமேனிக் கண்ணன்அமர்ந் துறையும்இடம்*
சீரார்ந்த பொழில்நாங்கைத் திருத்தேவ னூர்தொகைமேல்*
கூரார்ந்த வேற்கலியன் கூறுதமிழ் பத்தும்வல்லார்*
ஏரார்ந்த வைகுந்தத் திமையவரோ டிருப்பாரே. 10

போது யாவர் வானேடு, இந்திரன் அண்டம் ஞாலம், ஓடாத வாரார்
கும்பம், காரார் - கம்பமா.

2. கம்பமா

திருவண்புருடோத்தமம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழம்பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1258 *கம்ப மாகடல் அடைத்திலங் கைக்குமன்
கதிர்முடி யவைபத்தும்
அம்பி னுலறுத்து* அரசவன் தம்பிக்கு
அளித்தவன் உறைகோயில்*
செம்ப லாநிரை செண்பகம் மாதவி
சூதகம் வாழைகள்சூழ்*
வம்பு லாம்கமு கோங்கிய நாங்கூர்
வண்புரு டோத்தமமே. 1

1259 பல்ல வம்திகழ் பூங்கடம் பேறிஅக்
காளியன் பணஅரங்கில்*
ஒல்லை வந்துறப் பாய்ந்தரு நடஞ்செய்த
உம்பர்கோன் உறைகோயில்*
நல்ல வெந்தழல் மூன்றுநால் வேதம்ஐ-
வேள்வியோ டாறங்கம்*
வல்ல அந்தணர் மல்கிய நாங்கூர்
வண்புரு டோத்தமமே. 2

1260 அண்ட ரானவர் வானவர் கோனுக்கென்
றமைத்தசோ றதுவெல்லாம்
உண்டு* கோநிரை மேய்த்தவை காத்தவன்
உகந்தினி துறைகோயில்*
கொண்டல் ஆர்முழ வின்குளிர் வார்பொழில்
குலமயில் நடமாட*
வண்டு தான்இசை பாடிடு நாங்கூர்-
வண்புரு டோத்தமமே. 3

1261 பருங்கை யானையின் கொம்பினைப் பறித்ததன்
பாகனைச் சாடிப்புக்கு*
ஒருங்க மல்லரைக் கொன்று,பின் கஞ்சனை
உதைத்தவன் உறைகோயில்*
கரும்பி னூடுயர் சாலிகள் விளைதரு
கழனியில் மலிவாவி*
மருங்கெலாம்பொழில் ஓங்கிய நாங்கூர்-
வண்புரு டோத்தமமே. 4

1262 சாடு போய்விழத் தாள்நிமிர்த் தீசன்தன்
படையொடுங் கிளையோடும்
ஓட,வாணனை யாயிரந் தோள்களும்
துணித்தவன் உறைகோயில்*
ஆடு வான்கொடி யகல்விசும் பணவிப்போய்ப்
பகலவன் ஒளிமறைக்கும்*
மாட மாளிகை சூழ்தரும் நாங்கூர்
வண்புரு டோத்தமமே. 5

1263 அங்கை யாலடி மூன்றுநீர் ஏற்றயன்
அலர்கொடு தொழுதேத்த*
கங்கை போதரக் கால்நிமிர்த் தருளிய
கண்ணன்வந் துறைகோயில்*
கொங்கை கோங்கவை காட்ட, வாய் குமுதங்கள்
காட்ட,மா பதுமங்கள்*
மங்கை மார்முகம் காட்டிடும் நாங்கூர்-
வண்புரு டோத்தமமே. 6

1264 உளைய ஒண்திறல் பொன்பெய ரோன்தன
துரம்பிளந் துதிரத்தை
அளையும்* வெஞ்சினத் தரி,பரி கீறிய
அப்பன்வந் துறைகோயில்*
இளைய மங்கையர் இணையடிச் சிலம்பினொ
டெழில்கொள்பந் தடிப்போர்* கை
வளையில் நின்றொலி மல்கிய நாங்கூர்-
வண்புரு டோத்தமமே. 7

1265 வாளை யார்தடங் கண்உமை பங்கன் வன்
சாபமற் றதுநீங்க*
மூளை யார்சிரத் தையம்முன் அளித்தஎம்
முகில்வண்ணன் உறைகோயில்*
பாளை வான்கமு கூடுயர் தெங்கின் வண்
பழம்விழ வெருவிப்போய்*
வாளை பாய்தடம் சூழ்தரு நாங்கூர்-
வண்புரு டோத்தமமே. 8

1266 இந்து வார்சடை யீசனைப் பயந்தநான்-
முகனைத்தன் னெழிலாரும்*
உந்தி மாமலர் மீமிசைப் படைத்தவன்
உகந்தினி துறைகோயில்*
குந்தி வாழையின் கொழுங்கனி நுகர்ந்துதன்
குருளையைத் தழுவிப்போய்*
மந்தி மாம்பணை மேல்வைகு நாங்கூர்-
வண்புரு டோத்தமமே. 9

1267 *மண்ணு ளார்புகழ் வேதியர் நாங்கூர்
வண்புரு டோத்தமத்துள்*
அண்ணல் சேவடிக் கீழடைந் துய்ந்தவன்
ஆலிமன் அருள்மாரி*
பண்ணு ளார்தரப் பாடிய பாடல்இப்
பத்தும்வல் லார்* உலகில்
எண்ணி லாதபே ரின்பமுற் றிமையவ
ரோடும் கூடுவரே. 10

கம்பம் பல்லவம் அண்டர், பருங்கை சாடு அங்கையால், உளைய வாளை இந்து, மண் - பேரணிந்து.

3. பேரணிந்து

திருநாங்கூர்ச் செம்பொன் செய்கோயில்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(பந்துவராளி ராகம் - அட தாளம்)

1268 *பேரணிந் துலகத் தவர்தொழு தேத்தும்
பேரரு ளாளனெம் பிரானை*
வாரணி முலையாள் மலர்மக ளோடு
மண்மக ளும்உடன் நிற்ப*
சீரணி மாட நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே*
காரணி மேகம் நின்றதொப் பானைக்
கண்டுகொண் டுய்ந்தொழிந் தேனே. 1

1269 பிறப்பொடு மூப்பொன் றில்லவன் தன்னைப்
பேதியா இன்பவெள் ளத்தை*
இறப்பெதிர் காலம்கழிவும் ஆனானை,
ஏழிசை யின்சுவை தன்னை*
சிறப்புடை மறையோர் நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே*
மறைப்பெரும் பொருளை வானவர் கோனைக்
கண்டுநான் வாழ்ந்தொழிந் தேனே. 2

1270 திடவிசும் பெரிநீர் திங்களும் சுடரும்
செழுநிலத் துயிர்களும் மற்றும்*
படர்பொருள் களுமாய் நின்றவன் தன்னைப்
பங்கயத் தயனவன் அனைய*
திடமொழி மறையோர் நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே*
கடல்நிற வண்ணன் தன்னைநா னடியேன்
கண்டுகொண் டுய்ந்தொழிந் தேனே. 3

1271 வசையறு குறளாய் மாவலி வேள்வி
மண்அள விட்டவன் தன்னை*
அசைவறும் அமரர் அடியிணை வணங்க
அலைகடல் துயின்றஅம் மானை*
திசைமுகன் அனையோர் நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலினுள்ளே*
உயர்மணி மகுடம் சூடிநின் றானைக்
கண்டுகொண் டுய்ந்தொழிந் தேனே. 4

1272 'தீமனத் தரக்கர் திறலழித் தவனே!'
என்றுசென் றடைந்தவர் தமக்கு
தாய்மனத் திரங்கி யருளினைக் கொடுக்கும்
தயரதன் மதலையை, சயமே*
தேமலர்ப் பொழில்சூழ் நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே*
காமனைப் பயந்தான் தன்னைநா னடியேன்
கண்டுகொண் டுய்ந்தொழிந் தேனே. 5

1273 மல்லைமா முந்நீர் அதர்பட மலையால்
அணைசெய்து மகிழ்ந்தவன் தன்னை*
கல்லின்மீ தியன்ற கடிமதிள் இலங்கை
கலங்கவோர் வாளிதொட் டானை*
செல்வநான் மறையோர் நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே*
அல்லிமா மலராள் தன்னொடும் அடியேன்
கண்டுகொண் டல்லல்தீர்ந் தேனே. 6

1274 வெஞ்சினக் களிறும் வில்லொடு மல்லும்
வெகுண்டிறுத் தடர்த்தவன் தன்னை*
கஞ்சனைக் காய்ந்த காளையம் மானைக்
கருமுகில் திருநிறத் தவனை*
செஞ்சொல்நான் மறையோர் நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே*
அஞ்சனக் குன்றம் நின்றதொப் பானைக்
கண்டுகொண் டல்லல்தீர்ந் தேனே. 7

1275 ✻அன்றிய வாணன் ஆயிரம் தோளும்
துணிய அன் ரூழிதொட் டானை✻
மின்திகழ் குடுமி வேங்கட மலைமேல்
மேவிய வேதநல் விளக்கை✻
தென்திசைத் திலதம் அனையவர் நாங்கைச்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே✻
மன்றது பொலிய மகிழ்ந்துநின் ரூனை
வணங்கிநான் வாழ்ந்தொழிந் தேனே. 8

1276 'களங்கனி வண்ணு! கண்ணனே! என்தன்
கார்முகி லே!என நினைந்திட்டு✻
உளங்கனிந் திருக்கும் அடியவர் தங்கள்
உள்ளத்துள் ஊறிய தேனை✻
தெளிந்தநான் மறையோர் நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே✻
வளங்கொள்பே ரின்பம் மன்னிநின் ரூனை
வணங்கிநான் வாழ்ந்தொழிந் தேனே. 9

1277 ✻தேனமர் சோலை நாங்கைநன் னடுவுள்
செம்பொன்செய் கோயிலி னுள்ளே✻
வானவர் கோனைக் கண்டமை சொல்லும்
மங்கையார் வாட்கலி கன்றி✻
ஊனமில் பாடல் ஒன்பதோ டொன்றும்
ஒழிவின்றிக் கற்றுவல் லார்கள்✻
மானவெண் குடைக்கீழ் வையக மாண்டு
வானவ ராகுவர் மகிழ்ந்தே. 10

பேரணி பிறப்பு திட, வசை தீமனத்து மல்லை, வெஞ்சினம் அன்றிய களங்கனி, தேனவர் - மாற்றரசர்.

4. மாற்றரசர்

திருநாங்கூர்த் திருத்தெற்றியம்பலம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : நடையொத்து

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1278 *மாற்றரசர் மணிமுடியும் திறலும் தேசும்
மற்றவர்தம் காதலிமார் குழையும்* தந்தை
கால்தளையும் உடன்கழல வந்து தோன்றிக்
கதநாகம் காத்தளித்த கண்ணர் கண்டீர்*
நூற்றிதழ்கொள் அரவிந்தம் நுழைந்த பள்ளத்து
இளங்கமுகின் முதுபாளை பகுவாய் நண்டின்*
சேற்றளையில் வெண்முத்தம் சிந்தும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 1

1279 பொற்றொடித்தோள் மடமகள்தன் வடிவு கொண்ட
பொல்லாத வன்பேய்ச்சி கொங்கை வாங்கி*
பெற்றெடுத்த தாய்போல மடுப்ப, ஆரும்
பேணாநஞ் சுண்டுகந்த பிள்ளை கண்டீர்*
நெல்தொடுத்த மலர்நீலம் நிறைந்த சூழல்
இருஞ்சிறைய வண்டொலியும் நெடுங்க ணார்தம்*
சிற்றடிமேல் சிலம்பொலியும் மிழற்றும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. 2

1280 படலடைத்த சிறுகுரம்பை நுழைந்து புக்குப்
பசுவெண்ணெய் பதமாரப் பண்ணை முற்றும்*
அடலடர்த்த வேற்கண்ணார் தோக்கை பற்றி
அலந்தலைமை செய்துழலும் ஐயன் கண்டீர்*
மடலெடுத்த நெடுந்தெங்கின் பழங்கள் வீழ
மாங்கனிகள் திரட்டுருட்டா வருநீர்ப் பொன்னி*
திடலெடுத்து மலர்சுமந்தங் கிழியும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 3

1281 வாராரும் முலைமடவாள் பின்னைக் காகி
வளைமருப்பில் கடுஞ்சினத்து வந்தா ளார்ந்த*
காரார்திண் விடையடர்த்து வதுவை யாண்ட
கருமுகில்போல் திருநிறத்தென் கண்ணர் கண்டீர்*
ஏராரும் மலர்ப்பொழில்கள் தழுவி யெங்கும்
எழில்மதியைக் கால்தொடர விளங்கு சோதி*
சீராரும் மணிமாடம் திகழும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 4

1282 கலையிலங்கும் அகலல்குல் கமலப் பாவை
கதிர்முத்த வெண்ணகையாள் கருங்க ணுய்ச்சி*
முலையிலங்கும் ஒளிமணிப்பூண் வடமும் தேய்ப்ப
மூவாத வரைநெடுந்தோள் மூர்த்தி கண்டீர்*
மலையிலங்கு நிரைச்சந்தி மாட வீதி
ஆடவரை, மடமொழியார் முகத்து* இரண்டு
சிலைவிலங்கி மனஞ்சிறைகொண் டிருக்கும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 5

1283 தான்போலும் என்றெழுந்தான் தரணியாளன்
அதுகண்டு தரித்திருப்பான் அரக்கர் தங்கள்*
கோன்போலும் என்றெழுந்தான் குன்ற மன்ன
இருபதுதோ ளுடன்துணித்த ஒருவன் கண்டீர்*
மான்போலு மென்னேக்கின் செய்ய வாயார்
மரகதம்போல் மடக்கிளியைக் கைமேல் கொண்டு*
தேன்போலும் மென்மழலை பயிற்றும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 6

1284 பொங்கிலங்கு புரிநூலும் தோலும் தாழப்
பொல்லாத குறளுருவாய்ப் பொருந்தா வாணன்*
மங்கலம்சேர் மறைவேள்வி யதனுள் புக்கு
மண்ணகலம் குறையிரந்த மைந்தன் கண்டீர்*
கொங்கலர்ந்த மலர்க்குழலார் கொங்கை தோய்ந்த
குங்குமத்தின் குழம்பளைந்த கோலந் தன்னல்*
செங்கலங்கல் வெண்மணல்போல் தவழும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 7

1285 சிலம்பினிடைச் சிறுபரல்போல் பெரிய மேரு
திருக்குளம்பில் கணகணப்பத் திருவா காரம்
குலுங்க* நில மடந்தைதனை யிடந்து புல்கிக்
கோட்டிடைவைத் தருளியஎங் கோமான் கண்டீர்*
இலங்கியநான் மறையனைத்தும் அங்க மாறும்
ஏழிசையும் வேள்விகளும் எண்திக் கெங்கும்*
சிலம்பியநற் பெருஞ்செல்வம் திகழும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 8

1286 ஏழுலகும் தாழ்வரையும் எங்கும் மூடி
எண்திசையும் மண்டலமும் மண்டி* அண்டம்
மோழையெழுந் தாழிமிகும் ஊழி வெள்ளம்
முன்,அகட்டில் ஒடுக்கியஎம் மூர்த்தி கண்டீர்*
ஊழிதொறும் ஊழிதொறும் உயர்ந்த செல்வத்
தோங்கியநான் மறையனைத்தும் தாங்கும் நாவர்*
சேமுயர்ந்த மணிமாடம் திகழும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலே. 9

1287 *சீரணிந்த மணிமாடம் திகழும் நாங்கூர்த்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தென் செங்கண் மாலை*
கூரணிந்த வேல்வலவன் ஆலி நாடன்
கொடிமாட மங்கையர்கோன் குறைய லாளி*
பாரணிந்த தொல்புகழான் கலியன் சொன்ன
பாமாலை யிவையைந்து மைந்தும் வல்லார்*
சீரணிந்த உலகத்து மன்ன ராகிச்
சேண்விசும்பில் வானவராய்த் திகழ்வர் தாமே. 10

மாற்றரசர் பொற்றெடி படல், வாரார் தலை தான், பொங்கு சிலம்பின் ஏழுலகும், சீரணிந்த - தூம்புடை.

5. தூம்புடை

திருநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(பிலகரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1288 *தூம்புடைப் பனைக்கை வேழம்
துயர்கெடுத் தருளி* மன்னு
காம்புடைக் குன்ற மேந்திக்
கடுமழை காத்த எந்தை*
பூம்புனல் பொன்னி முற்றும்
புகுந்துபொன் வரண்ட* எங்கும்
தேம்பொழில் கமழும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 1

1289 கவ்வைவாள் எயிற்று வன்பேய்க்
கதிர்முலை சுவைத்து* இலங்கை
வவ்விய இடும்பை கூரக்
கடுங்கணை துரந்த எந்தை*
கொவ்வைவாய் மகளிர் கொங்கைக்
குங்குமம் கழுவிப் போந்த*
தெய்வநீர் கமழும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 2

1290 மாத்தொழில் மடங்கச் செற்று
மருதிற நடந்து* வன்தாள்
சேத்தொழில் சிதைத்துப் பின்னை
செவ்வித்தோள் புணர்ந்த எந்தை*
நாத்தொழில் மறைவல் லார்கள்
நயந்தறம் பயந்த* வண்கைத்
தீத்தொழில் பயிலும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 3

1291 தாங்கருஞ் சினத்து வன்தாள்
தடக்கைமா மருப்பு வாங்கி*
பூங்குருந் தொசித்துப் புள்வாய்
பிளந்தெரு தடர்த்த எந்தை*
மாங்கனி நுகர்ந்த மந்தி
வந்துவண் டிரிய* வாழைத்
தீங்கனி நுகரும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 4

1292 கருமக ளிலங்கை யாட்டி
பிலங்கொள்வாய் திறந்து* தன்மேல்
வருமவள் செவியும் மூக்கும்
வாளினால் தடிந்த எந்தை*
பெருமகள் பேதை மங்கை
தன்னொடும் பிரிவி லாத*
திருமகள் மருவும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 5

1293 கெண்டையும் குறளும் புள்ளும்
கேழலும் அரியும் மாவும்*
அண்டமும் சுடரும் அல்லா
ஆற்றலு மாய எந்தை*
ஒண்திறல் தென்னன் ஓட
வடவர சோட்டங் கண்ட*
திண்திற லாளர் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 6

1294 குன்றமும் வானும் மண்ணும்
குளிர்புனல் திங்களோடு*
நின்றவெஞ் சுடரும் அல்லா
நிலைகளும் ஆய எந்தை*
மன்றமும் வயலும் காவும்
மாடமும் மணங்கொண்டு* எங்கும்
தென்றல்வந் துலவும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே 7

1295 சங்கையும் துணிவும் பொய்யும்
மெய்யும்இத் தரணி யோம்பும்*
பொங்கிய முகிலும் அல்லாப்
பொருள்களும் ஆய எந்தை*
பங்கயம் உகுத்த தேறல்
பருகிய வாளை பாய*
செங்கயல் உகளும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 8

1296 பாவமும் அறமும் வீடும்
இன்பமும் துன்பந் தானும்*
கோவமும் அருளும் அல்லாக்
குணங்களும் ஆய எந்தை*
'மூவரில் எங்கள் மூர்த்தி
இவன்,' என முனிவ ரோடு*
தேவர்வந் திறைஞ்சும் நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானே. 9

1297 *திங்கள்தோய் மாட நாங்கூர்த்
திருமணிக் கூடத் தானை*
மங்கையர் தலைவன் வண்தார்
கலியன்வா யொலிகள் வல்லார்*
பொங்குநீ ருலக மாண்டு
பொன்னுல காண்டு* பின்னும்
வெங்கதிர்ப் பரிதி வட்டத்
தூடுபோய் விளங்கு வாரே. 10

தூம்பு கவ்வை மாத்தொழில், தாங்கரு கருமகள் கெண்டை, குன்றம் சங்கை பாவம், திங்கள் - தாவளந்து.

6. தாவளந்து

திருநாங்கூர்க் காவளம்பாடி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பாலையாழ்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(மத்தியமாவதி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1298 *தாவளந் துலகமுற்றும்
தடமலர்ப் பொய்கை புக்கு*
நாவளம் நவின்றங் கேத்த
நாகத்தின் நடுக்கம் தீர்த்தாய்!*
மாவளம் பெருகி மன்னும்
மறையவர் வாழும்* நாங்கைக்
காவளம் பாடி மேய
கண்ணனே! களைகண் நீயே. 1

1299 மண்ணிடந் தேன மாகி
மாவலி வலிதொ லைப்பான்*
விண்ணவர் வேண்டச் சென்று
வேள்வியில் குறையி ரந்தாய்!*
துண்ணென மாற்றார் தம்மைத்
தொலைத்தவர் நாங்கை மேய*
கண்ணனே! காவ ளந்தண்
பாடியாய்! களைகண் நீயே. 2

1300 உருத்தெழு வாலி மார்பில்
ஒருகணை யுருவ வோட்டி*
கருத்துடைத் தம்பிக் கின்பக்
கதிர்முடி யரச ளித்தாய்*
பருத்தெழு பலவும் மாவும்
பழம் விழுந் தொழுகும்* நாங்கைக்
கருத்தனே! காவ ளந்தண்
பாடியாய்! களைகண் நீயே. 3

1301 முனைமுகத் தரக்கன் மாள
முடிகள்பத் தறுத்து வீழ்த்து* ஆங்
கனையவற் கிளைய வற்கே
அரசளித் தருளி ஞனே!*
சுனைகளில் கயல்கள் பாயச்
சுரும்புதேன் நுகரும்* நாங்கைக்
கனைகழல் காவ ளந்தண்
பாடியாய்! களைகண் நீயே. 4

1302 படவர வுச்சி தன்மேல்
பாய்ந்துபல் நடங்கள் செய்து*
மடல்வரல் மங்கை தன்னை
மார்வகத் திருத்தி ஞனே!*
தடவரை தங்கு மாடத்
தகுபுகழ் நாங்கை மேய*
கடவுளே! காவ ளந்தண்
பாடியாய் களைகண் நீயே. 5

1303 மல்லரை யட்டு மாளக்
கஞ்சனை மலைந்து கொன்று*
பல்லர சவிந்து வீழப்
பாரதப் போர் முடித்தாய்!*
நல்லரண் காவின் நீழல்
நறைகமழ் நாங்கை மேய*
கல்லரண் காவ ளந்தண்
பாடியாய்! களைகண் நீயே. 6

1304 மூத்தவற் கரசு வேண்டி
முன்பு தூதெழுந் தருளி*
மாத்தமர் பாகன் வீழ
மதகரி மருப்பொ சித்தாய்!*
பூத்தமர் சோலை யோங்கிப்
புனல்பரந் தொழுகும்* நாங்கைக்
காத்தனே! காவ ளந்தண்
பாடியாய்! களைகண் நீயே. 7

1305 ஏவிளங் கன்னிக் காகி
இமையவர் கோனைச் செற்று*
காவளம் கடிதி றுத்துக்
கற்பகம் கொண்டு போந்தாய்!*
பூவளம் பொழில்கள் சூழ்ந்த
புரந்தரன் செய்த நாங்கை*
காவளம் பாடி மேய
கண்ணனே! களைகண் நீயே. 8

1306 சந்தமாய்ச் சமய மாகிச்
சமயஐம் பூத மாகி*
அந்தமா யாதி யாகி,
அருமறை யவையு மானாய்!*
மந்தமார் பொழில்கள் தோறும்
மடமயி லாலும் நாங்கை*
கந்தமார் காவ ளந்தண்
பாடியாய்! களைகண் நீயே. 9

1307 *மாவளம் பெருகி மன்னும்
மறையவர் வாழும்* நாங்கைக்
காவளம் பாடி மேய
கண்ணனைக் கலியன் சொன்ன*
பாவளம் பத்தும் வல்லார்
பார்மிசை யரச ராகி*
கோஇள மன்னர் தாழக்
குடைநிழல் பொலிவர் தாமே. 10

தாவளந்து மண் உருத்து, முனை படம் மல்லர், மூத்து ஏவிளம் சந்தம், மாவளம் - கண்ணார்.

7. கண்ணார் கடல்

திருநாங்கூர்த் திருவெள்ளக்குளம்

கலிவிருத்தம்

பண் : கொல்லி) (தாளம் : இடையொத்து

(தேசிய ராகம் - ஆதி தாளம்)

1308 ✻கண்ணார் கடல்போல் திருமேனி கரியாய்!✻
நண்ணார்முனை வென்றிகொள் வார்மன்னு நாங்கூர்✻
திண்ணார் மதில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள்
அண்ணா!✻ அடியேன் இடரைக் களையாயே. 1

1309 கொந்தார் துளவ மலர்கொண் டணிவானே!✻
நந்தா தபெரும் புகழ்வே தியர்நாங்கூர்✻
செந்தா மரைநீர்த் திருவெள்ளக் குளத்துள்
எந்தாய்!✻ அடியேன் இடரைக் களையாயே. 2

1310 குன்றால் குளிர்மா ரிதடுத் துகந்தானே!✻
நன்றா யபெரும் புகழ்வே தியர்நாங்கூர்✻
சென்றார் வணங்கும் திருவெள்ளக் குளத்துள்
நின்றாய்!✻ நெடியாய்! அடியேன் இடர்நீக்கே. 3

1311 கானார் கரிகொம் பதுஒசித்த களிறே!✻
நானா வகைநல் லவர்மன் னியநாங்கூர்✻
தேனார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள்
ஆனாய்!✻ அடியேனுக் கருள்புரி யாயே. 4

1312 ✻வேடார் திருவேங் கடம்மேய விளக்கே!✻
நாடார் புகழ்வே தியர்மன் னியநாங்கூர்✻
சேடார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்தாய்!✻
பாடா வருவேன் வினையா யினபாற்றே. 5

1313 கல்லால் கடலை யணைகட்டி யுகந்தாய்!✻
நல்லார் பலர்வே தியர்மன் னியநாங்கூர்ச்
செல்வா!✻ திருவெள்ளக் குளத்துறை வானே!✻
எல்லா இடரும் கெடுமா றருளாயே. 6

1314 கோலால் நிரைமேய்த்த எங்கோ வலர்கோவே!*
நாலா கியவே தியர்மன் னியநாங்கூர்*
சேலார் வயல்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள்
மாலே!* எனவல் வினைதீர்த் தருளாயே. 7

1315 வாரா கமதாகி யிம்மண்ணை யிடந்தாய்!*
நாரா யணனே! நல்வேதியர் நாங்கூர்*
சீரார் பொழில்சூழ் திருவெள்ளக் குளத்துள்
ஆரா அமுதே* அடியேற் கருளாயே. 8

1316 பூவார் திருமா மகள்புல் லியமார்பா!*
நாவார் புகழ்வே தியர்மன் னியநாங்கூர்*
தேவா! திருவெள்ளக் குளத்துறை வானே!*
‘ஆவா! அடியான் இவன்,’ என் றருளாயே. 9

1317 *நல்அன் புடைவே தியர்மன் னியநாங்கூர்*
செல்வன் திருவெள் ளக்குளத் துறைவானே!*
கல்லின் மலிதோள் கலியன் சொன்னமாலை*
வல்லர் எனவல் லவர்வா னவர்தாமே. 10

கண் கொந்து குன்று, கான் வேடு கல், கோல் வாராகம் பூவார் நல்லன்பு - கவள யானை.

8. கவளயானை

திருநாங்கூர்ப் பார்த்தன்பள்ளி

திருமாலிடத்து ஈடுபட்ட தலைமகளது செயல்கண்டு
நற்றாய் இரங்கிக் கூறுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(தன்யாசி ராகம் - அட தாளம்)

1318 *கவளயானைக் கொம்பொசித்த
கண்ணன் என்றும்* காமருசீர்க்
குவளைமேக மன்னமேனி
கொண்டகோன்என் ஞானையென்றும்*
தவளமாட நீடுநாங்கைத்
தாமரையாள் கேள்வன் என்றும்*
பவளவாயாள் என்மடந்தை
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 1

1319 கஞ்சன்விட்ட வெஞ்சினத்த
களிறடர்த்த காளையென்றும்*
வஞ்சமேவி வந்தபேயின்
உயிரையுண்ட மாயன்என்றும்*
செஞ்சொலாளர் நீடுநாங்கைத்
தேவதேவன் என்றென்றோதி*
பஞ்சியன்ன மெல்லடியாள்
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 2

1320 அண்டர்கோன்என் ஞானையென்றும்
ஆயமாதர் கொங்கைபுல்கு
செண்டன்என்றும்* நான்மறைகள்
தேடியோடும் செல்வன்என்றும்*
வண்டுலவு பொழில்கொள் நாங்கை
மன்னுமாயன் என்றென்றோதி*
பண்டுபோலன்று என்மடந்தை
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 3

1321 கொல்லையானுள் பரிசழிந்தாள்
கோல்வளையார் தம்முகப்பே*
மல்லைமுந்நீர் தட்டிலங்கை
கட்டழித்த மாயன்என்றும்*
செல்வம்மல்கு மறையோர் நாங்கை
தேவதேவன் என்றென்ருேதி*
பல்வளையாள் என்மடந்தை
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 4

1322 அரக்கராவி மாளஅன்று
ஆழ்கடல்சூ ழிலங்கைசெற்ற*
குரக்கரசன் என்றும்கோல
வில்லியென்றும்* மாமதியை
நெருக்குமாட நீடுநாங்கை
நின்மலன்தான் என்றென்ருேதி*
பரக்கழிந்தாள் என்மடந்தை
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 5

1323 ஞாலமுற்றும் உண்டுமிழ்ந்த
நாதன்என்றும்* நானிலம்சூழ்
வேலையன்ன கோலமேனி
வண்ணன்என்றும்* மேலெழுந்து
சேலுகளும் வயல்கொள்நாங்கைத்
தேவதேவன் என்றென்ருேதி*
பாலின்நல்ல மென்மொழியாள்
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 6

1324 நாடியென்றன் உள்ளங்கொண்ட
நாதன்என்றும்* நான்மறைகள்
தேடியென்றும் காணமாட்டாச்
செல்வன்என்றும்* சிறைகொள்வண்டு
சேடுலவு பொழில்கொள்நாங்கைத்
தேவதேவன் என்றென்ருேதி*
பாடகம்சேர் மெல்லடியாள்
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 7

1325 உலகமேத்தும் ஒருவனென்றும்
ஒண்சுடரோ டும்பரெய்தா*
நிலவுமாழிப் படையன் என்றும்
நேசன்என்றும்* தென்திசைக்குத்
திலதம்அன்ன மறையோர் நாங்கைத்
தேவதேவன் என்றென்றோதி*
பலரும்ஏச என்மடந்தை
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 8

1326 கண்ணன்என்றும் வானவர்கள்
காதலித்து மலர்கள் தூவும்*
எண்ணன்என்றும் இன்பன்என்றும்
ஏழுலகுக் காதியென்றும்*
திண்ணமாட நீடுநாங்கைத்
தேவதேவன் என்றென்றோதி*
பண்ணினன்ன மென்மொழியாள்
பார்த்தன்பள்ளி பாடுவாளே. 9

1327 *பாருள்நல்ல மறையோர்நாங்கைப்
பார்த்தன்பள்ளிச் செங்கண்மாலை*
வார்கொள்நல்ல முலைமடவாள்
பாடலைத்தாய் மொழிந்தமாற்றம்*
கூர்கொள்நல்ல வேல்கலியன்
கூறுதமிழ் பத்தும்வல்லார்*
ஏர்கொள்நல்ல வைகுந்தத்துள்
இன்பம்நாளும் எய்துவாரே. 10

கவளம் கஞ்சன் அண்டர், கொல்லை அரக்கா ஞாலம், நாடி உலகம் கண்ணன், பாருள் - நும்மை.

9. நும்மைத் தொழுதோம்

திருவிந்தளூர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1328 *நும்மைத் தொழுதோம் நுந்தம் பணிசெய் திருக்கும் நும்மடி
இம்மைக் கின்பம் பெற்றோம் எந்தாய்! இந்தளூரீரே!* [யோம்*
எம்மைக் கடிதாக் கருமம் அருளி ஆவா என்றிரங்கி*
நம்மை யொருகால் காட்டி நடந்தால் நாங்க ளுய்யோமே? 1

1329 *சிந்தை தன்னுள் நீங்கா திருந்த திருவே! மருவினிய
மைந்தா!* அந்தண் ஆலி மாலே! சோலை மழகளிறே!*
நந்தா விளக்கின் சுடரே! நறையூர் நின்ற நம்பீ!* என்
எந்தாய்! இந்த ளூராய்! அடியேற் கிறையும் இரங்காயே, 2

1330 பேசு கின்ற திதுவே-வைய மீரடி யாலளந்த*
மூசி வண்டு முரலும் கண்ணி முடியீர்!* உமைக்காணும்
ஆசை யென்னும் கடலில் வீழ்ந்திங் கயர்த்தோம்* அயலாரும்
ஏசு கின்ற திதுவே காணும், இந்த ளூரே! 3

1331 ஆசை வழுவா தேத்தும் எமக்கிங் கிழுக்காய்த்து* அடியோர்க்குத்
தேச மறிய உமக்கே யாளாய்த் திரிகின் றோமுக்கு*
காசி னொளியில் திகழும் வண்ணம் காட்டீர்* எம்பெருமான்!
வாசி வல்லீர்! இந்த ளூரீர்! வாழ்ந்தே போம்நீரே! 4

1332 தீயெம் பெருமான் நீரெம் பெருமான் திசையும் இருநிலனு-
மாய்* எம் பெருமா னாகி நின்றால் அடியோம் காணோமால்*
தாய்,எம் பெருமான் தந்தை தந்தை யாவீர்!* அடியோமுக்-
கேயெம் பெருமான் அல்லீ ரோநீர்? இந்த ளூரீரே! 5

1333 சொல்லா தொழிய கில்லேன் அறிந்த சொல்லில்* நும்மடியார்*
எல்லா ரோடும்ஒக்க எண்ணியிருந்தீர் அடியேனை*
நல்லார் அறிவீர் தீயார் அறிவீர் நமக்கிவ் வுலகத்தில்*
எல்லா மறிவீர் ஈதே யறியீர், இந்த ளூரீரே! 6

1334 மாட்டீ ரானீர் பணிநீர் கொள்ள; எம்மைப் பணியறியா
வீட்டீர்* இதனை வேறே சொன்னோம்; இந்த ளூரீரே!*
காட்டீ ரானீர் நுந்த மடிகள்; காட்டில் உமக்கிந்த*
நாட்டே வந்து தொண்டரான நாங்க ளுய்யோமே? 7

1335 முன்னை வண்ணம் பாலின் வண்ணம்;
முழுதும் நிலைநின்ற*
பின்னை வண்ணம் கொண்டல் வண்ணம்;
வண்ணம் எண்ணுங்கால்*
பொன்னின் வண்ணம் மணியின் வண்ணம்
புரையும் திருமேனி*
இன்ன வண்ணம் என்று காட்டீர்,
இந்த ளூரீரே! 8

1336 எந்தை தந்தை தம்மான் என்றென் றெமரே ழேழளவும்*
வந்து நின்ற தொண்ட ரோர்க்கே வாசி வல்லீரால்*
சிந்தை தன்னுள் முந்தி நிற்றிர்; சிறிதும் திருமேனி*
இந்த வண்ணம் என்று காட்டீர், இந்த ளூரீரே! 9

1337 *ஏரார் பொழில்சூழ் இந்த ளூரில் எந்தை பெருமானை*
காரார் புறவில் மங்கை வேந்தன் கலிய னொலிசெய்த*
சீரார் இன்சொல் மாலை கற்றுத் திரிவார் உலகத்து*
ஆரார், அவரே யமரர்க் கென்றும் அமர ராவாரே. 10

நும் சிந்தை பேசு, ஆசை தீயெம் சொல்லா, மாட்டீர் முன்னை எந்தை, ஏரார் - ஆய்ச்சியர்.

10. ஆய்ச்சியர்

திருவெள்ளியங்குடி

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(மோகன ராகம் - அட தாளம்)

1338 *ஆய்ச்சியர் அழைப்ப வெண்ணெயுண் டொருகால்
ஆலிலை வளர்ந்த எம்பெருமான்*
பேய்ச்சியை முலையுண் டிணைமரு திறுத்துப்
பெருநிலம் அளந்தவன் கோயில்*
காய்த்தநீள் கமுகும் கதலியும் தெங்கும்
எங்கும்ஆம் பொழில்களின் நடுவே*
வாய்த்தநீர் பாயும் மண்ணியின் தென்பால்
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 1

1339 ஆநிரை மேய்த்தன் றலைகட லடைத்திட்
டரக்கர்தம் சிரங்களை யுருட்டி*
கார்நிறை மேகம் கலந்ததோ ருருவக்
கண்ணனூர் கருதிய கோயில்*
பூநிரைச் செருந்தி புன்னைமுத் தரும்பிப்
பொதும்பிடை வரிவண்டு மிண்டி*
தேனிரைத் துண்டங் கின்னிசை முரலும்
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 2

1340 கடுவிடம் உடைய காளியன் தடத்தைக்
கலக்கிமுன் அலக்கழித் து*அவன்தன்
படமிறப் பாய்ந்து பன்மணி சிந்தப்
பல்நடம் பயின்றவன் கோயில்*
படஅர வல்குல் பாவைநல் லார்கள்
பயிற்றிய நாடகத் தொலிபோய்*
அடைபுடை தழுவி யண்டம்நின் றதிரும்
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 3

1341 கறவைமுன் காத்துக் கஞ்சனைக் காய்ந்த
காளமே கத்திரு வுருவன்*
பறவைமுன் உயர்த்துப் பாற்கடல் துயின்ற
பரமனுர் பள்ளிகொள் கோயில்*
துறைதுறை தோறும் பொன்மணி சிதறும்
தொகுதிரை மண்ணியின் தென்பால்*
செறிமணி மாடக் கொடிகதி ரணவும்
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 4

1342 பாரினை யுண்டு பாரினை யுமிழ்ந்து
பாரதம் கையெறிந்து* ஒருகால்
தேரினை யூர்ந்து தேரினைத் துரந்த
செங்கண்மால் சென்றுறை கோயில்*
ஏர்நிரை வயலுள் வாளைகள் மறுகி
எமக்கிட மன்று இதென் றெண்ணி*
சீர்மலி பொய்கை சென்றணை கின்ற
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 5

1343 காற்றிடைப் பூளை கரந்தன அரந்தை
உறக்கட லரக்கர்தம் சேனை*
கூற்றிடைச் செல்லக் கொடுங்கணை துரந்த
கோலவில் இராமன்தன் கோயில்*
ஊற்றிடை நின்ற வாழையின் கனிகள்
ஊழ்த்துவீழ்ந் தனவுண்டு மண்டி*
சேற்றிடைக் கயல்கள் உகள்திகழ் வயல்சூழ்
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 6

1344 ஒள்ளிய கருமம் செய்வன்என் றுணர்ந்த
மாவலி வேள்வியில் புக்கு*
தெள்ளிய குறளாய் மூவடி கொண்டு
திக்குற வளர்ந்தவன் கோயில்*
அள்ளியம் பொழில்வா யிருந்துவாழ் குயில்கள்
அரியரி யென்றவை யழைப்ப*
வெள்ளியார் வணங்க விரைந்தருள் செய்வான்
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 7

1345 முடியுடை யமரர்க் கிடர்செயும் அசுரர்
தம்பெரு மானை* அன் றரியாய்
மடியிடை வைத்து மார்வைமுன் கீண்ட
மாயனூர் மன்னிய கோயில்*
படியிடை மாடத் தடியிடைத் தூணில்
பதித்தபன் மணிகளி னொளியால்*
விடிபகல் இரவென் றறிவரி தாய
திருவெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 8

1346 குடிகுடி யாகக் கூடிநின் றமரர்
குணங்களே பிதற்றிநின் றேத்த*
அடியவர்க் கருளி யரவணைத் துயின்ற
ஆழியான் அமர்ந்துறை கோயில்*
கடியுடைக் கமலம் அடியிடை மலரக்
கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல் அசைய*
வடிவுடை யன்னம் பெடையொடும் சேரும்
வயல்வெள்ளி யங்குடி-அதுவே. 9

1347 *பண்டுமுன் ஏன மாகியன் றொருகால்,
பாரிடந் தெயிற்றினில் கொண்டு*
தெண்திரை வருடப் பாற்கடல் துயின்ற
திருவெள்ளி யங்குடி யானை*
வண்டமை சோலை மங்கையர் தலைவன்
மானவேல் கலியன்வா யொலிகள்*
கொண்டிவை பாடும் தவமுடை யார்கள்
ஆள்வர்இக் குரைகட லுலகே. 10

ஆய்ச்சி ஆநிரை கடு, கறவை பார் காற்று, ஒள்ளிய முடி குடி, பண்டு - அறிவது.

5
பத்து

1 அறிவது

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : செந்துருத்தி) (தாளம் : ஏழொத்து

(பந்துவராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1348 *அறிவ தரியான், அனைத்துலகும்
உடையான், என்னை யாளுடையான்*
குறிய மாணி யுருவாய
கூத்தன் மன்னி யமரும்இடம்*
நறிய மலர்மேல் சுரும்பார்க்க
எழிலார் மஞ்ஞை நடமாட*
பொறிகொள் சிறைவண் டிசைபாடும்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 1

1349 கள்ளக் குறளாய் மாவலியை
வஞ்சித் துலகம் கைப்படுத்து*
பொள்ளைக் கரத்த போதகத்தின்
துன்பம் தவிர்த்த புனிதன்இடம்*
பள்ளச் செறுவில் கயலுகளப்
பழனக் கழனி யதனுள்போய்*
புள்ளுப் பிள்ளைக் கிரைதேடும்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 2

1350 மேவா வரக்கர் தென்னிலங்கை
வேந்தன் வீயச் சரம்துரந்து*
மாவாய் பிளந்து மல்லடர்த்து
மருதம் சாய்த்த மாலதிடம்*
காவார் தெங்கின் பழம்வீழக்
கயல்கள் பாயக் குருகிரியும்*
பூவார் கழனி யெழிலாரும்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 3

1351 வெற்பால் மாரி பழுதாக்கி
விறல்வா ளரக்கர் தலைவன்தன்*
வற்பார் திரள்தோ ளைந்நான்கும்
துணித்த வல்வில் இராமன்இடம்*
கற்பார் புரிசை செய்குன்றம்
கவினுர் கூடம் மாளிகைகள்*
பொற்பார் மாடம் எழிலாரும்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 4

1352 மையார் தடங்கண் கருங்கூந்தல்
ஆய்ச்சி மறைய வைத்ததயிர்*
நெய்யார் பாலோ டமுதுசெய்த
நேமி யங்கை மாயன்இடம்*
செய்யார் ஆரல் இரைகருதிச்
செங்கால் நாரை சென்றணையும்*
பொய்யா நாவில் மறையாளர்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 5

1353 மின்னின் அன்ன நுண்மருங்குல்
வேயேய் தடந்தோள் மெல்லியற்கா*
மன்னு சினத்த மழவிடைகள்
ஏழன் றடர்த்த மாலதிடம்*
மன்னு முதுநீர் அரவிந்த
மலர்மேல் வரிவண் டிசைபாட*
புன்னை பொன்னேய் தாதுதிர்க்கும்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 6

1354 குடையா விலங்கல் கொண்டேந்தி
மாரி பழுதா நிரைகாத்து*
சடையான் ஓட, அடல்வாணன்
தடந்தோள் துணித்த தலைவன்இடம்*
குடியா வண்டு கள்ளுண்ணக்
கோல நீலம் மட்டுகுக்கும்*
புடையார் கழனி யெழிலாரும்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 7

1355 கறையார் நெடுவேல் மறமன்னர்
வீய விசயன் தேர்கடவி*
இறையான் கையில் நிறையாத
முண்டம் நிறைத்த எந்தையிடம்*
மறையால் முத்தீ யவைவளர்க்கும்
மன்னு புகழால் வண்மையால்*
பொறையால் மிக்க அந்தணர்வாழ்-
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 8

1356 துன்னி மண்ணும் விண்ணுடும்
தோன்ரு திருளாய் மூடியநாள்*
அன்ன மாகி யருமறைகள்
அருளிச் செய்த அமலன்இடம்*
மின்னு சோதி நவமணியும்
வேயின் முத்தும் சாமரையும்*
பொன்னும் பொன்னி கொணர்ந்தலைக்கும்
புள்ளம் பூதங் குடிதானே. 9

1357 *கற்ரு மறித்துக் காளியன்தன்
சென்னி நடுங்க நடம்பயின்ற*
பொற்ரு மரையாள் தன்கேள்வன்
புள்ளம் பூதங் குடிதன்மேல்*
கற்ருர் பரவும் மங்கையர்கோன்
காரார் புயற்கைக் கலிகன்றி*
சொற்ருன் ஈரைந் திவைபாடச்
சோர நில்லா துயர்தாமே. 10

அறிவது கள்ளம் மேவா, வெற்பால் மையார் மின்னின், குடை
கறை, துன்னி, கற்ரு - தாந்தம்.

2. தாந்தம்

திருக்கூடலூர்

கலிவிருத்தம்

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : நடையொத்து

(அபரூப ராகம் - ஆதி தாளம்)

1358 *தாந்தம் பெருமை யறியார்* தூது
வேந்தர்க் காய வேந்த ரூர்போல்*
காந்தள் விரல்மென் கலைநன் மடவார்*
கூந்தல் கமழும்-கூட லூரே. 1

1359 செறும்திண் திமிலே றுடைய* பின்னை
பெறும்தண் கோலம் பெற்ற ரூர்போல்*
நறுந்தண் தீந்தே னுண்ட வண்டு*
குறிஞ்சி பாடும்-கூட லூரே. 2

1360 பிள்ளை யுருவாய்த் தயிருண்டு* அடியேன்
உள்ளம் புகுந்த ஒருவ ரூர்போல்*
கள்ள நாரை வயலுள்* கயல்மீன்
கொள்ளை கொள்ளும்-கூட லூரே. 3

1361 கூற்றே ருருவின் குறளாய்* நிலநீர்
ஏற்றான் எந்தை பெருமா னூர்போல்*
சேற்றே ருழவர் கோதைப் போதூண்*
கோல்தேன் முரலும்-கூட லூரே. 4

1362 தொண்டர் பரவச் சுடர்சென் றணவ*
அண்டத் தமரும் அடிக ளூர்போல்*
வண்டல் அலையுள் கெண்டை மிளிர*
கொண்டல் அதிரும்-கூட லூரே. 5

1363 தக்கன் வேள்வி தகர்த்த தலைவன்*
துக்கம் துடைத்த துணைவ ரூர்போல்*
எக்க லிடுநுண் மணல்மேல்* எங்கும்
கொக்கின் பழம்வீழ்-கூட லூரே. 6

1364 கருந்தண் கடலும் மலையும் உலகும்*
அருந்தும் அடிகள் அமரு மூர்போல்*
பெருந்தண் முல்லைப் பிள்ளை யோடி*
குருந்தம் தவழும்-கூட லூரே. 7

1365 கலைவாழ் பிணையோ டணையும்* திருநீர்-
மலைவா ழெந்தை மருவு மூர்போல்*
இலைதாழ் தெங்கின் மேல்நின்று* இளநீர்க்
குலைதாழ் கிடங்கின்-கூட லூரே. 8

1366 பெருகு காத லடியேன் உள்ளம்*
உருகப் புகுந்த ஒருவ ரூர்போல்*
அருகு கைதை மலர* கெண்டை
குருகென் றஞ்சும்-கூட லூரே. 9

1367 *காவிப் பெருநீர் வண்ணன்* கண்ணன்
மேவித் திகழும் கூட லூர்மேல்*
கோவைத் தமிழால் கலியன் சொன்ன*
பாவைப் பாடப் பாவம் போமே. 10

தாம் செறும் பிள்ளை, கூற்றேர் தொண்டர் தக்கன், கருந்தண் கலை பெருகு, காவி - வென்றி.

3. வென்றிமா

திருவெள்ளறை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : கவ்வாணம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சங்கராபரண ராகம் - ரூபக தாளம்)

1368 *வென்றி மாமழு வேந்திமுன், மண்மிசை
மன்னரை மூவெழுகால்
கொன்ற தேவ!* நின் குரைகழல் தொழுவதோர்
வகையெனக் கருள்புரியே*
மன்றில் மாம்பொழில் நுழைதந்து மல்லிகை
மௌவலின் போதலர்த்தி*
தென்றல் மாமணம் கமழ்தர வருதிரு-
வெள்ளறை நின்றானே. 1

1369 வசையில் நான்மறை கெடுத்தஅம் மலரயற்
கருளி,முன் பரிமுகமாய்*
இசைகொள் வேதநூல் என்றிவை பயந்தவ-
னே!எனக் கருள்புரியே*
உயர்கொள் மாதவிப் போதொடு லாவிய
மாருதம் வீதியின்வாய்*
திசையெல் லாம்கம ழும்பொழில் சூழ்திரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 2

1370 வெய்ய னுய்உல கேழுடன் நலிந்தவன்
உடலகம் இருபிளவா*
கையில் நீளுகிர்ப் படையது வாய்த்தவ-
னே!எனக் கருள்புரியே*
மையி னார்தரு வராலினம் பாய,வண்
தடத்திடைக் கமலங்கள்*
தெய்வம் நாறுமொண் பொய்கைகள் சூழ்திரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 3

1371 வாம்ப ரியுக மன்னர்தம் உயிர்செக
ஐவர்கட் கரசளித்த*
காம்பி னார்திரு வேங்கடப் பொருப்ப!நின்
காதலை யருளெனக்கு*
மாம்பொ ழில்தளிர் கோதிய மடக்குயில்
வாயது துவர்ப்பெய்த*
தீம்ப லங்கனித் தேனது நுகர்திரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 4

1372 மான வேல்ஒண்கண் மடவரல் மண்மகள்
அழுங்கமுந் நீர்ப்பரப்பில்*
ஏன மாகியன் றிருநில மிடந்தவ-
னே!எனக் கருள்புரியே*
கான மாமுல்லை கழைக்கரும் பேறிவெண்
முறுவல்செய் தலர்கின்ற*
தேனின் வாய்மலர் முருகுகுக் கும்திரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 5

1373 பொங்கு நீள்முடி யமரர்கள் தொழுதெழ
அமுதினைக் கொடுத்தளிப்பான்*
அங்கொ ராமைய தாகிய வாதி!நின்
அடிமையை யருளெனக்கு*
தங்கு பேடையோ டூடிய மதுகரம்
தையலார் குழலணைவான்*
திங்கள் தோய்சென்னி மாடம்சென் றணைதிரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 6

1374 ஆறி னோடொரு நான்குடை நெடுமுடி
அரக்கன்தன் சிரமெல்லாம்*
வேறு வேறுக வில்லது வளைத்தவ-
னே!எனக் கருள்புரியே*
மாறில் சோதிய மரகதப் பாசடைத்
தாமரை மலர்வார்ந்த*
தேறல் மாந்திவண் டின்னிசை முரல்திரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 7

1375 முன்இவ் வேழுல குணர்வின்றி யிருள்மிக
உம்பர்கள் தொழுதேத்த*
அன்ன மாகியன் றருமறை பயந்தவ-
னே!எனக் கருள்புரியே*
மன்னு கேதகை சூதக மென்றிவை
வனத்திடைச் சுரும்பினங்கள்*
தென்ன என்னவண் டின்னிசை முரல்திரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 8

1376 ஆங்கு மாவலி வேள்வியில் இரந்துசென்
றகலிட முழுதினையும்*
பாங்கி னாற்கொண்ட பரம!நிற் பணிந்தெழு
வேன்எனக் கருள்புரியே*
ஓங்கு பிண்டியின் செம்மல ரேறிவண்
டுழிதர* மாவேறித்
தீங்கு யில்மிழற் றும்படப் பைத்திரு-
வெள்ளறை நின்றானே! 9

1377 *மஞ்சு லாமணி மாடங்கள் சூழ்திரு
வெள்ளறை யதின்மேய*
அஞ்ச னம்புரை யும்திரு வுருவனே,
ஆதியை யமுதத்தை*
நஞ்சு லாவிய வேல்வல வன்கலி-
கன்றிசொல் ஐயிரண்டும்*
எஞ்ச லின்றிநின் றேத்தவல் லார்இமை-
யோர்க்கர சாவர்களே. 10

வென்றி வசை வெய்ய, வாம்பரி மானவேல் பொங்கு, ஆறு முன்
ஆங்கு, மஞ்சு - உந்திமேல்.

4. உந்திமேல்

திருவரங்கம்-1

கலிநிலைத்துறை

பண் : பழம்பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சகானா ராகம் - அட தாளம்)

1378 *உந்திமேல்நான் முகனைப் படைத்தான், உல குண்டவன்
எந்தை பெம்மான்* இமையோர்கள் தாதைக்கிடம் என்பரால்*
சந்தி னோடு மணியும் கொழிக்கும்புனற் காவிரி*
அந்தி போலும் நிறத்தார் வயல்சூழ்-தென் னரங்கமே. 1

1379 வையமுண் டாலிலை மேவு மாயன்மணி நீண்முடி*
பைகொள் நாகத் தணையான் பயிலும்இடம் என்ப ரால்*
தையல் நல்லார் குழல்மா லையும்மற்றவர் தடமுலை*
செய்ய சாந்தும் கலந்திழி புனல்சூழ்-தென் னரங்கமே. 2

1380 பண்டிவ் வைய மளப்பான் சென்றுமாவலி கையில்நீர்
கொண்ட* ஆழித் தடக்கைக் குறளன்இடம் என்பரால்*
வண்டு பாடும் மதுவார் புனல்வந்திழி காவிரி*
அண்டம் நாறும் பொழில்சூழ்ந் தழகார்-தென் னரங்கமே. 3

1381 விளைத்த வெம்போர் விறல்வா ளரக்கன்நகர் பாழ்பட*
வளைத்த வல்வில் தடக்கை யவனுக்கிடம் என்பரால்*
துளைக்கை யானை மருப்பும் அகிலும்கொணர்ந் துந்தி* முன்
திளைக்கும் செல்வப் புனற்கா விரிசூழ்-தென் னரங்கமே. 4

1382 வம்புலாம் கூந்தல் மண்டோதரி காதலன் வான்புக.
அம்பு தன்னால் முனிந்த அழகனிடம் என்பரால்*
உம்பர் கோனும் உலகேழும் வந்தீண்டி வணங்கும்* நல்
செம்பொ னாரும் மதில்சூழ்ந் தழகார்-தென் னரங்கமே. 5

1383 கலையு டுத்த அகல்அல்குல் வன்பேய்மகள் தாயென*
முலைகொ டுத்தாள் உயிருண்டவன்வாழும்இடம் என்பரால்*
குலையெ டுத்த கதலிப் பொழிலூடும் வந்துந்தி* முன்
அலையெ டுக்கும் புனற்கா விரிசூழ்-தென் னரங்கமே. 6

1384 கஞ்சன் நெஞ்சும் கடுமல் லரும்சகடமும் காலினல்*
துஞ்ச வென்ற சுடராழி யான்வாழும்இடம் என்பரால்*
மஞ்சு சேர்மாளிகை நீடகில்புகையும்* மறையோர்
செஞ்சொல் வேள்விப் புகையும் கமழும்-தென் னரங்கமே. 7

1385 ஏன மீனமையோ டரியும்சிறு குறளுமாய்*
தானு மாய தரணித் தலைவன்இடம் என்பரால்*
வானும் மண்ணும் நிறையப் புகுந்தீண்டி வணங்கும்* நல்
தேனும் பாலும் கலந்தன்னவர்சேர்-தென் னரங்கமே. 8

1386 சேய னென்றும் மிகப்பெரியன் நுண்ணேர்மையி னய* இம்
மாயையை ஆரும்அறியா வகையான்இடம் என்பரால்*
வேயின் முத்தும் மணியும் கொணர்ந்தார்புனற் காவிரி*
ஆய பொன்மா மதிள்சூழ்ந் தழகார்-தென் னரங்கமே. 9

1387 *அல்லி மாதர் அமரும் திருமார்வன் அரங்கத்தை*
கல்லின் மன்னு மதிள்மங் கையர்கோன்கலி கன்றிசொல்*
நல்லிசை மாலைகள் நாலிரண்டும் இரண்டும் உடன்*
வல்லவர் தாம்உல காண்டு பின்வானுல காள்வரே. 10

உந்தி வையம் பண்டு, விளைத்த வம்பு கலை, கஞ்சன் ஏனம் சேயன், அல்லி - வெருவாதாள்.

5. வெருவாதாள்

திருவரங்கம்-2

பிரிவாற்றாத தலைவியைக் குறித்து தாய் இரங்கிக் கூறுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பியந்தை) (தாளம் : இடையொத்து

(காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1388 *வெருவாதாள் வாய்வெருவி 'வேங்கடமே!
வேங்கடமே!' என்கின் றாளால்*
மருவாளால் என்குடங்கால்; வாள்நெடுங்கண்
துயில்மறந்தாள்* வண்டார் கொண்டல்
உருவாளன் வானவர்தம் உயிராளன்
ஒலிதிரைநீர்ப் பௌவங் கொண்ட
திருவாளன்* என்மகளைச் செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான் சிந்திக்கேனே! 1

1389 கலையாளா அகலல்குல்; கனவளையும்
கையாளா-என்செய் கேன்நான்?*
விலையாளா அடியேனை வேண்டுதியோ?
வேண்டாயோ? என்னும்* மெய்ய
மலையாளன் வானவர்தம் தலையாளன்
மராமரமே ழெய்த வென்றிச்
சிலையாளன்* என்மகளைச் செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான் சிந்திக் கேனே? 2

1390 மானாய மெல்நோக்கி வாள்நெடுங்கண்
நீர்மல்கும்; வளையும் சோரும்*
தேனாய நறுந்துழா யலங்கலின்
திறம்பேசி யுறங்காள் காண்மின்*
கானாயன் கடிமனையில் தயிருண்டு
நெய்பருக நந்தன் பெற்ற
ஆனாயன்* என்மகளைச் செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகி லேனே! 3

1391 தாய்வாயில் சொற்கேளாள்; தன்ஆயத்
தோடணையாள்; தடமென் கொங்கை-
யே* ஆரச் சாந்தணியாள்; எம்பெருமான்
திருவரங்கம் எங்கே? என்னும்*
பேய்மாய முலையுண்டிவ் வுலகுண்ட
பெருவயிற்றன், பேசில், நங்காய்!*
மாமாயன் என்மகளைச் செய்தனகள்
மங்கைமீர்! மதிக்கி லேனே! 4

1392 பூண்முலைமேல் சாந்தணியாள்; பொருகயல்கண்
மையெழுதாள்; பூவை பேணாள்*
ஏணறியாள் எத்தனையும்; 'எம்பெருமான்
திருவரங்கம் எங்கே!' என்னும்*
நாண்மலராள் நாயகனாய் நாமறிய
ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த நம்பி*
ஆண்மகனாய் என்மகளைச் செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகி லேனே. 5

1393 'தாதாடு வனமாலை தாரானோ?'
என்றென்றே தளர்ந்தாள் காண்மின்*
யாதானு மொன்றுரைக்கில் 'எம்பெருமான்
திருவரங்கம்' என்னும்* பூமேல்
மாதாளன் குடமாடி மதுசூதனன்
மன்னர்க்காய் முன்னம் சென்ற
தூதாளன்* என்மகளைச் செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான் சொல்லு கேனே? 6

1394 வாராளும் இளங்கொங்கை வண்ணம்வே
றாயினவா றெண்ணாள்* எண்ணில்
பேராளன் பேரல்லால் பேசாள்; இப்
பெண்பெற்றேன் என்செய் கேன்நான்?-
தாராளன் தண்குடந்தை நகராளன்
ஐவர்க்காய் அமரி லுய்த்த
தேராளன்* என்மகளைச் செய்தனகள்
எங்ஙனம்நான் செப்பு கேனே? 7

1395 உறவாதும் இலள்என்றென் றொழியாது
பலரேசும் அலரா யிற்ருல்✳
மறவாதே யெப்பொழுதும் 'மாயவனே!
மாதவனே!' என்கின் ருளால்✳
பிறவாத பேராளன்✳ பெண்ணுளன்
மண்ணுளன் விண்ணோர் தங்கள்
அறவாளன்✳ என்மகளைச் செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகி லேனே! 8

1396 பந்தோடு கழல்மருவாள்; பைங்கிளியும்
பாலூட்டாள்; பாவை பேணுள்✳
'வந்தானே திருவரங்கன் வாரானே!'
என்றென்றே வளையும் சோரும்✳
சந்தோகன் பௌழியன்ஐந் தழலோம்பு
தைத்திரியன் சாம வேதி✳
அந்தோ!வந் தென்மகளைச் செய்தனகள்
அம்மனைமீர்! அறிகி லேனே! 9

1397 ✳சேலுகளும் வயல்புடைசூழ் திருவரங்கத்
தம்மானைச் சிந்தை செய்த✳
நீலமலர்க் கண்மடவாள் நிறையழிவைத்
தாய்மொழிந்த அதனை✳ நேரார்
காலவேல் பரகாலன் கலிகன்றி
ஒலிமாலை கற்று வல்லார்✳
மாலைசேர் வெண்குடைக்கீழ் மன்னவராய்
பொன்னுலகில் வாழ்வர் தாமே. 10

வெருவா கலை மான், தாய் பூண தாதாடு, வாராளும் உறவு பந்தோடு, சேல் - கைம்மானம்.

6. கைம்மானம்

திருவரங்கம்-3

கலிவிருத்தம்

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(பைரவி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1398 *கைம்மான மழகளிற்றைக் கடற்கிடந்த கருமணியை*
மைம்மான மரகதத்தை மறையுரைத்த திருமாலை*
எம்மானை எனக்கென்றும் இனியானைப் பனிகாத்த
அம்மானை* யான்கண்டது-அணிநீர்த்தென் னரங்கத்தே 1

1399 *பேரானைக் குறுங்கு டியெம் பெருமானை* திருத்தண்கால்
ஊரானைக் கரம்பனூர் உத்தமனை* முத்திலங்கு
காரார்திண் கடலேழு மலையேழிவ் வுலகேழுண்டு*
ஆராதென் றிருந்தானைக் கண்டது-தென் னரங்கத்தே. 2

1400 ஏனுகி யுலகிடந்தன் றிருநிலனும் பெருவிசும்பும்*
தானுய பெருமானைத் தன்னடியார் மனத்தென்றும்
தேனுகி யமுதாகித் திகழ்ந்தானை* மகிழ்ந்தொருகால்
ஆனுயன் ஆனுனைக் கண்டது-தென் னரங்கத்தே 3

1401 வளர்ந்தவனைத் தடங்கடலுள் வலியுருவில் திரிசகடம்*
தளர்ந்துதிர உதைத்தவனைத் தரியாதன் றிரணியனைப்
பிளந்தவனை* பெருநிலம் ஈரடிநீட்டிப் பண்டொருநாள்
அளந்தவனை* யான்கண்டது-அணிநீர்த்தென் னரங்கத்தே. 4

1402 நீரழலாய் நெடுநிலனுய் நின்றுனை* அன்றரக்கன்
ஊரழலால் உண்டானைக் கண்டார்பின் காணுமே*
பேரழலாய்ப் பெருவிசும்பாய்ப் பின்மறையோர் மந்திரத்தின்*
ஆரழலால் உண்டானைக் கண்டது-தென் னரங்கத்தே. 5

1403 தஞ்சினத்தைத் தவிர்த்தடைந்தார் தவநெறியை* தரியாது
கஞ்சனைக்கொன் றன்றுலகம் உண்டுமிழ்ந்த கற்பகத்தை*
வெஞ்சினத்த கொடுந்தொழிலோன் விசையுருவை யசைவித்த*
அஞ்சிறைப்புட் பாகனையான் கண்டது-தென் னரங்கத்தே. 6

1404 சிந்தனையைத் தவநெறியைத் திருமாலை* பிரியாது
வந்தெனது மனத்திருந்த வடமலையை* வரிவண்டார்
கொந்தணைந்த பொழில்கோவல் உலகளப்பான் அடிநிமிர்த்த
அந்தணனை* யான்கண்டது-அணிநீர்த்தென் னரங்கத்தே. 7

1405 துவரித்த உடையவர்க்கும் தூய்மையில்லாச் சமணர்க்கும்*
அவர்கட்கங் கருளில்லா அருளானை* தன்னடைந்த
எமர்கட்கும் அடியேற்கும் எம்மாற்கும் எம்மனைக்கும்*
அமரர்க்கும் பிரானாரைக் கண்டது-தென் னரங்கத்தே. 8

1406 பொய்வண்ணம் மனத்தகற்றிப் புலனைந்தும் செலவைத்து*
மெய்வண்ணம் நினைந்தவர்க்கு மெய்ந்நின்ற வித்தகனை*
மைவண்ணம் கருமுகில்போல் திகழ்வண்ண மரகதத்தின்*
அவ்வண்ண வண்ணனையான் கண்டது-தென் னரங்கத்தே. 9

1407 *ஆமருவி நிரைமேய்த்த அணியரங்கத் தம்மானை*
காமருசீர்க் கலிகன்றி யொலிசெய்த மலிபுகழ்சேர்*
நாமருவு தமிழ்மாலை நாலிரண்டோ டிரண்டினையும்*
தாமருவி வல்லார்மேல் சாராதீ வினைதாமே. 10

கைம்மானம் பேரானை ஏனுகி, வளர்ந்த நீர் தம், சிந்தனை துவரி பொய், ஆமருவி - பண்டை.

7. பண்டை

திருவரங்கம்-4

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நட்டம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1408 *பண்டைநான் மறையும் வேள்வியும் கேள்விப்
பதங்களும் பதங்களின் பொருளும்*
பிண்டமாய் விரிந்த பிறங்கொளி யனலும்
பெருகிய புனலொடு நிலனும்*
கொண்டல்மா ருதமும் குரைகட லேழும்
ஏழுமா மலைகளும் விசும்பும்*
அண்டமும் தானய் நின்றஎம் பெருமான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 1

1409 இந்திரன் பிரம னீசன்என் றிவர்கள்
எண்ணில்பல் குணங்களே யியற்ற*
தந்தையும் தாயும் மக்களும் மிக்க
சுற்றமும் சுற்றிநின் றகலாப்
பந்தமும்* பந்த மறுப்பதோர் மருந்தும்
பான்மையும் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்*
அந்தமும் வாழ்வும் ஆயவெம் பெருமான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 2

1410 மன்னுமா நிலனும் மலைகளும் கடலும்
வானமும் தானவ ருலகும்*
துன்னுமா இருளாய்த் துலங்கொளி சுருங்கித்
தொல்லைநான் மறைகளும் மறைய*
பின்னும்வா னவர்க்கும் முனிவர்க்கும் நல்கிப்
பிறங்கிருள் நிறங்கெட* ஒருநாள்
அன்னமாய் அன்றங் கருமறை பயந்தான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 3

1411 மாயிருங் குன்ற மொன்றுமத் தாக
மாசுணம் அதனொடும் அளவி*
பாயிரும் பௌவம் பகடுவிண் டலறப்
படுதிரை விசும்பிடைப் படர*
சேயிரு விசும்பும் திங்களும் சுடரும்
தேவரும் தாமுடன் திசைப்ப*
ஆயிரந் தோளால் அலைகடல் கடைந்தான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 4

1412 எங்ஙனே யுய்வர் தானவர் நினைந்தால்?
இரணியன் இலங்குபூ ணகலம்*
பொங்குவெங் குருதி பொன்மலை பிளந்து
பொழிதரு மருவியொத் திழிய*
வெங்கண்வா ளெயிற்றோர் வெள்ளிமா விலங்கல்
விண்ணுறக் கனல்விழித் தெழுந்தது*
அங்ஙனே யொக்க அரியுரு வானன்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 5

1413 ஆயிரம் குன்றம் சென்றுதொக் கனைய
அடல்புரை யெழில்திகழ் திரள்தோள்*
ஆயிரந் துணிய அடல்மழுப் பற்றி*
மற்றவன் அகல்விசும் பணைய*
ஆயிரம் பெயரா லமரர்சென் றிறைஞ்ச
அறிதுயி லலைகடல் நடுவே*
ஆயிரம் சுடர்வாய் அரவணைத் துயின்றான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே 6

1414 சுரிகுழல் கனிவாய்த் திருவினைப் பிரித்த
கொடுமையிற் கடுவிசை யரக்கன்*
எரிவிழித் திலங்கு மணிமுடி பொடிசெய்
திலங்கைபாழ் படுப்பதற் கெண்ணி*
வரிசிலை வளைய அடுசரம் துரந்து
மறிகடல் நெறிபட* மலையால்
அரிகுலம் பணிகொண் டலைகடல் அடைத்தான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 7

1415 ஊழியாய் ஓமத் துச்சியாய் ஒருகால்
உடையதோர் ஒருவனாய் உலகில்*
சூழிமால் யானைத் துயர்கெடுத் திலங்கை
மலங்கஅன் றடுசரந் துரந்து*
பாழியால் மிக்க பார்த்தனுக் கருளிப்
பகலவன் ஒளிகெட* பகலே
ஆழியா லன்றங் காழியை மறைத்தான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 8

1416 பேயினார் முலையூண் பிள்ளையாய் ஒருகால்
பெருநிலம் விழுங்கி*அ துமிழ்ந்த
வாயனாய் மாலாய் ஆலிலை வளர்ந்து
மணிமுடி வானவர் தமக்குச்
சேயனாய்*அடியேற் கணியனாய் வந்தென்
சிந்தையுள் வெந்துய ரறுக்கும்*
ஆயனாய் அன்று குன்றமொன் றெடுத்தான்-
அரங்கமா நகரமர்ந் தானே. 9

1417 *பொன்னுமா மணியும் முத்தமும் சுமந்து
பொருதிரை மாநதி புடைசூழ்ந்து*
அன்னமா டுலவும் அலைபுனல் சூழ்ந்த
அரங்கமா நகரமர்ந் தானை*
மன்னுமா மாட மங்கையர் தலைவன்
மானவேல் கலியன்வா யொலிகள்*
பன்னிய பனுவல் பாடுவார் நாளும்
பழவினை பற்றறுப் பாரே. 10

பண்டை இந்திரன் மன்னு, மாயிருங் எங்ஙனே ஆயிரம். சுரி ஊழி
பேய், பொன் - ஏழை.

8. ஏழை ஏதலன்

திருவரங்கம் - 5

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழந்தக்கராகம்) (தாளம் : நடையொத்து

(தன்யாசி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1418 *ஏழை ஏதலன் கீழ்மகன் என்னு
திரங்கி மற்றவற் கின்னருள் சுரந்து*
'மாழை மான்மட நோக்கியுன் தோழி;
உம்பி எம்பி'என் றொழிந்திலை* உகந்து,
தோழன் நீயெனக் கிங்கொழி, என்ற
சொற்கள் வந்தடி யேன் மனத் திருந்திட*
ஆழி வண்ண! நின் அடியிணை யடைந்தேன்-
அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 1

1419 வாத மாமகன் மர்க்கடம் விலங்கு
மற்றோர் சாதியென் றொழிந்திலை* உகந்து
காதல் ஆதரம் கடலினும் பெருகச்
செய் தகவினுக் கில்லைகைம் மாறென்று*
'கோதில் வாய்மையி னுயொடு முடனே
உண்பன் நான்' என்ற ஒண்பொருள்* எனக்கும்
ஆதல் வேண்டுமென் றடியிணை யடைந்தேன்-
அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 2

1420 கடிகொள் பூம்பொழில் காமரு பொய்கை
வைகு தாமரை வாங்கிய வேழம்*
முடியும் வண்ணம்ஓர் முழுவலி முதலை
பற்ற, மற்றது நின் சரண் நினைப்ப*
கொடிய வாய்விலங் கின்உயிர் மலங்கக்
கொண்ட சீற்றமொன் றுண்டுள தறிந்து* உன்
அடிய னேனும்வந் தடியிணை யடைந்தேன்-
அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 3

1421 நஞ்சு சோர்வதோர் வெஞ்சின அரவம்
வெருவி வந்துநின் சரணெனச் சரணாய்*
நெஞ்சிற் கொண்டுநின் அஞ்சிறைப் பறவைக்
கடைக்க லம்கொடுத் தருள்செய்த தறிந்து*
வெஞ்சொ லாளர்கள் நமன்தமர் கடியர்
கொடிய செய்வன உள* அதற் கடியேன்
அஞ்சி வந்துநின் னடியிணை யடைந்தேன்-
அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 4

1422 மாக மாநிலம் முழுதும்வந் திறைஞ்சும்
மலர டிகண்ட மாமறை யாளன்*
தோகை மாமயி லன்னவ ரின்பம்
துற்றி லாமையில் 'அத்த!இங் கொழிந்து*
போகம் நீயெய்திப் பின்னும்நம் மிடைக்கே
போது வாய்,' என்ற பொன்னருள்* எனக்கும்
ஆக வெண்டுமென் றடியிணை யடைந்தேன்-
அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 5

1423 மன்னு நான்மறை மாமுனி பெற்ற
மைந்த னைமதி யாதவெங் கூற்றந்
தன்னை யஞ்சி*நின் சரணெனச் சரணாய்த்
தகவில் காலனை யுகமுனிந் தொழியா*
பின்னை யென்றும்நின் திருவடி பிரியா
வண்ண மெண்ணிய பேரருள்* எனக்கும்
அன்ன தாகுமென் றடியிணை யடைந்தேன்-
அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 6

1424 ஓது வாய்மையும் உவனியப் பிறப்பும்
உனக்கு முன்தந்த அந்தண னொருவன்*
காதல் என்மகன் புகலிடங் காணேன்;
கண்டு நீதரு வாயெனக் கென்று*
கோதில் வாய்மை யினான்,உனை வேண்டிய
குறைமு டித்தவன் சிறுவனைக் கொடுத்தாய்*
ஆத லால்வந்துன் அடியிணை யடைந்தேன்
அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 7

1425 வேத வாய்மொழி யந்தணன் ஒருவன்
 'எந்தை! நின்சரண் : என்னுடை மனைவி*
காதல் மக்களைப் பயத்தலும் காணாள்
 கடிய தெய்வங்கொண் டொளிக்கும்,' என் றழைப்ப*
ஏத லார்முன்னே யின்னருள் அவற்குச்
 செய்துன் மக்கள்மற் றிவரென்று கொடுத்தாய்*
ஆத லால்வந்துன் அடியிணை யடைந்தேன்-
 அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 8

1426 *துளங்கு நீண்முடி அரசர்தம் குரிசில்
 தொண்டை மன்னவன் திண்டிற லொருவற்கு*
உளங்கொ ளன்பினோ டின்னருள் சுரந்தங்
 கோடு நாழிகை யேழுட னிருப்ப*
வயங்கொள் மந்திரம் மற்றவற் கருளிச்
 செய்த வாறடி யேன் அறிந்து* உலகம்
அளந்த பொன்னடி யேயடைந் துய்ந்தேன்-
 அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானே! 9

1427 *மாட மாளிகை சூழ்திரு மங்கை
 மன்னன், ஒன்னலர் தங்களை வெல்லும்*
ஆடல் மாவல வன்,கலி கன்றி
 அணிபொ ழில்திரு வரங்கத்தம் மானை*
நீடு தொல்புக ழாழிவல் லானை
 எந்தை யைநெடு மாலைநி னைந்த*
பாடல் பத்திவை பாடுமின் தொண்டீர்!
 பாட நும்மிடைப் பாவம்நில் லாவே. 10

ஏழை வாதம் கடி, நஞ்சு மாகம் மன்னு, ஓது வேதம் துளங்கு, மாடம் - கையிலங்கு.

9. கையிலங்கு

திருப்பேர் நகர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(அடாணு ராகம் - ஜம்பை தாளம்)

1428 *கையிலங் காழி சங்கன்,
கருமுகில் திருநி றத்தன்*
பொய்யிலன், மெய்யன் தன்தாள்
அடைவரேல் அடிமை யாக்கும்*
செய்யலர் கமல மோங்கு
செறிபொழில் தென்தி ருப்பேர்*
பையர வணையான் நாமம்
பரவி,நான் உய்ந்த வாறே! 1

1429 வங்கமார் கடல்கள் ஏழும்
மலையும்வா னகமும் மற்றும்*
அங்கண்மா ஞால மெல்லாம்
அமுதுசெய் துமிழ்ந்த எந்தை*
திங்கள்மா முகில்அ ணவு
சொறிபொழில் தென்தி ருப்பேர்*
எங்கள்மால் இறைவன் நாமம்
ஏத்தி,நான் உய்ந்த வாறே! 2

1430 ஒருவனை யுந்திப் பூமேல்
ஓங்குவித் தாகந் தன்னால்*
ஒருவனைச் சாபம் நீக்கி
'உம்பராள்,' என்று விட்டான்*
பெருவரை மதில்கள் சூழ்ந்த
பெருநகர் அரவ ணைமேல்*
கருவரை வண்ணன் தென்பேர்
கருதி,நான் உய்ந்தவாறே! 3

1431 ஊனமர் தலையொன் றேந்தி
உலகெல்லாம் திரியு மீசன்*
'ஈனமர் சாபம் நீக்காய்,'
என்ன, ஒண் புனலை யீந்தான்*
தேனமர் பொழில்கள் சூழ்ந்த
செறிவயல் தென்தி ருப்பேர்*
வானவர் தலைவன் நாமம்
வாழ்த்தி,நான் உய்ந்த வாறே! 4

1432 'வக்கரன் வாய்முன் கீண்ட
மாயனே!' என்று வானோர்
புக்கு* அரண் தந்த ருள்வாய்,
என்னப்பொன் ஆகத் தானை*
நக்கரி யுருவ மாகி
நகங்கிளர்ந் திடந்து கந்த*
சக்கரச் செல்வன் தென்பேர்த்
தலைவன்தாள் அடைந்துய்ந் தேனே! 5

1433 விலங்கலால் கடல் அடைத்து
விளங்கிழை பொருட்டு* வில்லால்
இலங்கைமா நகர்க்கி றைவன்
இருபது புயந்து ணித்தான்*
நலங்கொள்நான் மறைவல் லார்கள்
ஓத்தொலி யேத்தக் கேட்டு*
மலங்குபாய் வயல்தி ருப்பேர்
மருவி,நான் வாழ்ந்த வாறே! 6

1434 வெண்ணெய்தான் அமுது செய்ய,
வெகுண்டு,மத் தாய்ச்சி யோச்சி*
கண்ணியார் குறுங்க யிற்றால்
கட்ட,வெட் டென்றி ருந்தான்*
திண்ணமா மதிள்கள் சூழ்ந்த
தென்திருப் பேருள்* வேலை
வண்ணனார் நாமம் நாளும்
வாய்மொழிந் துய்ந்த வாறே! 7

1435 அம்பொன்ஆர் உலக மேழும்
அறியஆய்ப் பாடி தன்னுள்*
கொம்பனூர் பின்னை கோலம்
கூடுதற் கேறு கொன்றான்*
செம்பொனூர் மதிள்கள் சூழ்ந்த
தென்திருப் பேருள் மேவும்*
எம்பிரான் நாமம் நாளும்
ஏத்தி,நான் உய்ந்த வாறே! 8

1436 நால்வகை வேதம், ஐந்து
வேள்வி,யா றங்கம் வல்லார்*
மேலைவா னவரின் மிக்க
வேதியர், ஆதி காலம்*
சேலுகள் வயல்தி ருப்பேர்ச்
செங்கண்மா லோடும் வாழ்வார்*
சீலமா தவத்தர் சிந்தை
யாளியென் சிந்தை யானே. 9

1437 *வண்டறை பொழில்தி ருப்பேர்
வரியர வணையில்* பள்ளி
கொண்டுறை கின்ற மாலைக்
கொடிமதில் மாட மங்கை*
திண்திறல் தோள்க லியன்
செஞ்சொலால் மொழிந்த மாலை*
கொண்டிவை பாடி யாடக்
கூடுவர் நீள்வி சும்பே. 10

கை வங்கம் ஒருவனை, ஊன் வக்கரன் விலங்கல், வெண்ணெய்
அம்பொன் நால்வகை, வண்டறை - தீதறு.

10. தீதறு

திருநந்திபுர விண்ணகரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : வியாழக்குறிஞ்சி) (தாளம் : மழுமுடித்தல்

(சுருட்டி ராகம் - ஜம்பை தாளம்)

1438 ✻தீதறு நிலத்தொடெரி காலினொடு நீர்கெழு
விசும்பும் அவையாய்✻
மாசறு மனத்தினொ டுறக்கமொ டிறக்கையவை
யாய பெருமான்✻
தாய்செறஉளைந்துதயி ருண்டுகுட மாடுதட
மார்வர், தகைசேர்✻
நாதன்உறை கின்றநகர் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 1

1439 உய்யும்வகை யுண்டுசொன செய்யில்;உல கேழுமொழி-
யாமை முனநாள்✻
மெய்யினள வேயமுது செய்யவல ஐயனவன்
மேவு நகர் தான்✻
மையவரி வண்டுமது உண்டு,கிளை யோடுமலர்
கிண்டி அ தன்மேல்✻
நைவளம் நவிற்றுபொழில் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 2

1440 உம்பருல கேழுகட லேழுமலை யேழுமொழி-
யாமை முனநாள்✻
தம்பொன்வயி றாரளவும் உண்டவை யுமிழ்ந்ததட
மார்வர், தகைசேர்✻
வம்புமலர் கின்றபொழில் பைம்பொன்வரு தும்பிமணி
கங்குல் வயல்சூழ்✻
நம்பன்உறை கின்றநகர் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 3

1441 பிறையினொளி எயிறிலக, முறுகி,யெதிர் பொருதுமென
வந்த அசுரர்*
இறைகள்அவை நெறுநெறென, வெறியஅவர் வயிறழல
நின்ற பெருமான்*
சிறைகொள்மயில் குயில்பயில, மலர்கள்உக அளிமுரல,
அடிகொள் நெடுமா*
நறைசெய்பொழில் மழைதவழும் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 4

1442 மூளஎரி சிந்தி,முனி வெய்தி,யமர் செய்துமென
வந்த அசுரர்*
தோளுமவர் தாளுமடி யோடுபொடி யாகநொடி-
யாம்அ ளவெய்தான்*
வாளும்*வரி வில்லும்,வளை யாழி,கதை, சங்கமிவை
யங்கை யுடையான்*
நாளும்உறை கின்றநகர் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 5

1443 தம்பியொடு தாமொருவர் தந்துணைவி காதல்துணை-
யாக, முனநாள்*
வெம்பியெரி கானக முலாவுமவர் தாம்இனிது
மேவு நகர்தான்*
கொம்புகுதி கொண்டுகுயில் கூவ,மயி லாலுமெழில்
ஆர்பு றவுசேர்*
நம்பியுறை கின்றநகர் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 6

1444 தந்தைமன முந்துதுயர் நந்த,இருள் வந்தவிறல்
நந்தன் மதலை*
எந்தையிவன் என்றமரர் கந்தமலர் கொண்டுதொழ
நின்ற நகர்தான்*
மந்தமுழ வோசைமழை யாகவெழு கார்மயில்கள்
ஆடு பொழில்சூழ்*
நந்திபணி செய்தநகர் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 7

1445 எண்ணில்நினை வெய்தி,யினி யில்லையிறை யென்றுமுனி-
யாளர் திருவார்*
பண்ணில்மலி கீதமொடு பாடி,யவ ராடலொடு
கூட, எழிலார்*
மண்ணிலிது போலநக ரில்லையென வானவர்கள்
தாம லர்கள்தூய்*
நண்ணியுறை கின்றநகர் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 8

1446 வங்கமலி பௌவமது மாமுகடின் உச்சிபுக,
மிக்க பெருநீர்*
அங்கம்அழி யார்,அவன தாணைதலை சூடுமடி-
யார்;அ றிதியேல்*
பொங்குபுன லுந்துமணி கங்குலிருள் சீறுமொளி
யெங்கு முளதால்*
நங்கள்பெரு மான்உறையும் நந்திபுர விண்ணகரம்-
நண்ணு, மனமே! 9

1447 *நறைசெய்பொழில் மழைதவழும் நந்திபுர விண்ணகரம்
நண்ணி யுறையும்*
உறைகொள்புக ராழிசுரி சங்கமவை யங்கையுடை-
யானை* ஒளிசேர்
கறைவளரும் வேல்வல்ல கலியனொலி மாலையிவை
யைந்தும் ஐந்தும்*
முறையிலிவை பயிலவல அடியவர்கள் கொடுவினைகள்
முழுத கலுமே. 10

தீது உய்யும் உம்பர், பிறை மூள தம்பி, தந்தை எண்ணில் வங்கம்,
நரைசெய் - வண்டு,

6 பத்து

1. வண்டுணும்

திருவிண்ணகர்-1

வஞ்சிவிருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : மழுமுடித்தல்

(புன்னுகவராளி ராகம் - அடதாளம்)

1448 ✻வண்டுணும் நறுமலர் இண்டைகொண்டு,
பண்டைநம் வினைகெட என்று✻ அடிமேல்
தொண்டரும் அமரரும் பணியநின்று அங்கு
அண்டமொ டகலிடம் அளந்தவனே!✻
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்✻
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 1

1449 அண்ணல்செய் தலைகடல் கடைந்ததனுள்
கண்ணுதல் நஞ்சுணக் கண்டவனே!✻
விண்ணவர் அமுதுண அமுதில்வரும்
பெண்ணமு துண்டஎம் பெருமானே!✻
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்✻
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 2

1450 குழல்நிற வண்ண!நின் கூறுகொண்ட
தழல்நிற வண்ணன்நண் ணூர்நகரம்
விழ✻நனி மலைசிலை வளைவுசெய்துஅங்
கழல்நிற அம்பது வானவனே!✻
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்✻
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 3

1451 நிலவொடு வெயில்நில விருசுடரும்
உலகமும் உயிர்களும் உண்டொருகால்✻
கலைதரு குழவியின் உருவினையாய்
அலைகடல் ஆலிலை வளர்ந்தவனே!✻
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்✻
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 4

1452 பாரெழு கடலெழு மலையெழுமாய்
சீர்கெழும் இவ்வுல கேழுமெல்லாம்*
ஆர்கெழு வயிற்றினில் அடக்கிநின்றங்கு
ஓரெழுத் தோருரு வானவனே!
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்*
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 5

1453 கார்கெழு கடல்களும் மலைகளுமாய்
ஏர்கெழும் உலகமும் ஆகி*முத
லார்களும் அறிவரு நிலையினையாய்ச்
சீர்கெழு நான்மறை யானவனே!*
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்*
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 6

1454 உருக்குறு நறுநெய்கொண் டாரழலில்
இருக்குறும் அந்தணர் சந்தியின்வாய்*
பெருக்கமொ டமரர்கள் அமரநல்கும்
இருக்கினில் இன்னிசை யானவனே!*
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்*
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 7

1455 காதல்செய் திளையவர் கலவிதரும்
வேதனை வினையது வெருவுதலாம்*
ஆதலின் உனதடி யணுகுவன் நான்
போதலர் நெடுமுடிப் புண்ணியனே!*
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்*
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 8

1456 சாதலும் பிறத்தலும் என்றிவற்றைக்
காதல்செய் யாதுன கழலடைந்தேன்*
ஓதல்செய் நான்மறை ஆகி,உம்பர்
ஆதல்செய் மூவுரு வானவனே!*
ஆண்டாய்!உனைக் காண்பதோர் அருளெனக் கருளுதியேல்*
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை-விண்ணகர் மேயவனே! 9

1457 *பூமரு பொழிலணி விண்ணகர்மேல்*
காமரு சீர்க்கலி கன்றிசொன்ன*
பாமரு தமிழிவை பாடவல்லார்*
வாமனன் அடியிணை மருவுவரே. 10

வண்டு அண்ணல் குழல், நிலவு பார் கார், உருக்குறு காதல் சாதல், பூமரு - பொறுத்தேன்.

2. பொறுத்தேன்

திருவிண்ணகர்-2

கலிநிலைத்துறை

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ஆதி தாளம்)

1458 *பொறுத்தேன் புன்சொல்நெஞ்சில்; பொருள்இன்பம் எனஇரண்டும்
இறுத்தேன்* ஐம்புலன்கட் கிடனுயின வாயிலொட்டி
அறுத்தேன்* ஆர்வச்செற்றம்; அவைதம்மை மனத்தகற்றி
வெறுத்தேன்* நின்னடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 1

1459 மறந்தேன் உன்னைமுன்னம் மறந்தமதி யின்மனத்தால்*
இறந்தேன் எத்தனையும் அதனுல்இடும் பைக்குழியில்*
பிறந்தே யெய்த்தொழிந்தேன் பெருமாஅன்! திருமார்பா*
சிறந்தேன் நின்னடிக்கே-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 2

1460 மானேய் நோக்கியர்தம் வயிற்றுக்குழி யில்உழைக்கும்*
ஊனேய் ஆக்கைதனை யுதவாமை யுணர்ந்துணர்ந்து*
வானே! மாநிலமே! வந்துவந்தென் மனத்திருந்த
தேனே!* நின்னடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 3

1461 பிறிந்தேன், பெற்றமக்கள் பெண்டிர் என்றிவர் பின்னுதவா
தறிந்தேன்* நீபணித்த அருளென்னும் ஒள் வாளுருவி
எறிந்தேன்* ஐம்புலன்கள் இடர்தீர எறிந்துவந்து
செறிந்தேன்* நின்னடிக்கே-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 4

1462 பாண்தேன் வண்டறையும் குழலார்கள்பல் லாண்டிசைப்ப*
ஆண்டார் வையமெல்லாம் அரசாகி,முன் ஆண்டவரே*
மாண்டா ரென்றுவந்தார்; அந்தோ!மனை வாழ்க்கைதன்னை
வேண்டேன்*நின்னடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 5

1463 கல்லா ஐம்புலன்கள் அவைகண்டவா செய்யகில்லேன்*
மல்லா! மல்லமருள் மல்லர்மாள மல்லடர்த்த
மல்லா!* மல்லலம்சீர் மதிள்நீரிலங் கையழித்த
வில்லா!* நின்னடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 6

1464 வேறு யானிரந்தேன்; வெகுளாது மனக்கொள், எந்தாய்*
ஆறு வெந்நரகத் தடியேனை யிடக்கருதி*
கூறு ஐவர்வந்து குமைக்கக்குடி விட்டவரை*
தேறு துன்னடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 7

1465 தீவாய் வல்வினையார் உடன்நின்று சிறந்தவர்போல்*
மேவா வெந்நரகத் திடஉற்று விரைந்துவந்தார்*
மூவா வானவர்தம் முதல்வா! மதி கோள்விடுத்த
தேவா! நின்னடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 8

1466 போதார் தாமரையாள் புலவிக்குல வானவர்தம்
கோதா!* கோதில்செங்கோல் குடைமன்னர் இடைநடந்த
தூதா!* தூமொழியாய்! சுடர்போலென் மனத்திருந்த
வேதா!* நின்னடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே! 9

1467 *தேனார் பூம்புறவில் திருவிண்ணகர் மேயவனை*
வானா ரும்மதில்சூழ் வயல்மங்கையர் கோன்* மருவார்
ஊனார் வேல்கலியன் ஒலிசெய்தமிழ் மாலைவல்லார்*
கோனாய் வானவர்தம் கொடிமாநகர் கூடுவரே. 10

பொறுத்தேன் மறந்தேன் மானேய், பிரிந்தேன் பாண்தேன் கல்லா,
வேறு தீவாய் போதார், தேனார் - துறப்பேன்.

3. துறப்பேன்

திருவிண்ணகர்-3

கலிநிலைத்துறை

பண் : பழந்தக்கராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1468 *துறப்பேன் அல்லேனின்பம்; துறவாது* நின்னுருவம்
மறப்பேன் அல்லேனென்றும்; மறவாது* யானுலகில்
பிறப்பேன் ஆகஎண்ணேன் பிறவாமை பெற்றது* நின்
திறத்தேன் ஆதன்மையால்-திருவிண் ணகரானே! 1

1469 துறந்தேன், ஆர்வச்செற்றச் சுற்றம்;துறந்தமையால்*
சிறந்தேன் நின்னடிக்கே யடிமை; திருமாலே!*
அறந்தா னுய்த்திரிவாய்! உன்னையென் மனத்தகத்தே*
திறம்பா மல்கொண்டேன்-திருவிண்ணகரானே! 2

1470 மானேய் நோக்குநல்லார் மதிபோல் முகத்துலவும்*
ஊனேய் கண்வாளிக் குடைந்தோட்டந்துன்னடைந்தேன்!*
கோனே! குறுங்குடியுள் குழகா! திருநறையூர்த்
தேனே! வருபுனல்சூழ் திருவிண் ணகரானே! 3

1471 சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோள்புணர்இன்பவெள்ளத்
தாழ்ந்தேன்* அருநரகத் தழுந்தும் பயன்படைத்தேன்*
போந்தேன் புண்ணியனே! உன்னையெய்தியென் தீவினைகள்
தீர்ந்தேன்* நின்னடைந்தேன்-திருவிண் ணகரானே! 4

1472 மற்றோர் தெய்வமெண்ணேன் உன்னையென் மனத்துவைத்துப்
பெற்றேன்* பெற்றதுவும் பிறவாமை:யெம்பெருமான்*
வற்றா நீள்கடல்சூழ் இலங்கையி ராவணனைச்
செற்றாய்!* கொற்றவனே! திருவிண் ணகரானே! 5

1473 மையொண் கருங்கடலும் நிலனும் மணிவரையும்*
செய்ய சுடரிரண்டும் இவையாய நின்னை* நெஞ்சில்
உய்யும் வகையுணர்ந்தேன், உண்மையால்; இனி* யாதும்
தெய்வம் பிறிதறியேன்-திருவிண் ணகரானே! (மற்றோர்

1474 வேறே கூறுவதுண் டடியேன் விரித்துரைக்கு
மாறே* நீபணியா தடை,நின் திருமனத்து*
கூறேன் நெஞ்சு தன்னுல் குணங்கொண்டுமற் ரோர்தெய்வம்*
தேறேன், உன்னையல்லால்-திருவிண் ணகரானே! 7

1475 முளிந்தீந்த வெங்கடத்து மூரிப் பெருங்களிற்ருல்*
விளிந்தீந்த மாமரம்போல் வீழ்ந்தாரைநி னையாதே*
அளிந்தோர்ந்த சிந்தைநின்பால் அடியேற்கு* வானுலகம்
தெளிந்தேயென் றெய்துவது?-திருவிண் ணகரானே! 8

1476 சொல்லாய் திருமார்வா! உனக்காகித் தொண்டுபட்ட
நல்லே னை* வினைகள் நலியாமை நம்பு-நம்பீ*
மல்லா! குடமாடி! மதுசூத னே!* உலகில்
செல்லா நல்லிசையாய்!-திருவிண் ணகரானே! 9

1477 *தாரார் மலர்க்கமலத் தடஞ்சூழ்ந்த தண்புறவில்*
சீரார் நெடுமறுகில் திருவிண் ணகரானை*
காரார் புயல்தடக்கைக் கலியன் ஒலிமாலை*
ஆரார் இவைவல்லார் அவர்க்கல்லல் நில்லாவே. 10

துறப்பேன் துறந்தேன் மானேய், சாந்து மற்ரோர் மை, வேறே முளிந்து சொல், தாரார் - கண்ணும்.

4. கண்ணும்சுழன்று

திருநறையூர்-1

கலிநிலைத்துறை

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : இடையொத்து

(பந்துவராளி ராகம் - ஜம்பை தாளம்)

1478 *கண்ணும் சுழன்று பீளையோ டீளைவந் தேங்கினல்*
பண்ணின் மொழியார் 'பையநடமின்'என் ஞதமுன்*
விண்ணும் மலையும் வேதமும் வேள்வியும் ஆயினன்*
நண்ணும் நறையூர் நாம்தொழு தும்,எழுநெஞ்சமே! 1

1479 கொங்குண் குழலார் கூடி யிருந்து சிரித்து*'நீர்
இங்கென் இருமி யெம்பால் வந்தெ'தன் றிகழாதமுன்*
திங்கள் எரிகால் செஞ்சுட ராயவன் தேசுடை*
நங்கள் நறையூர் நாம்தொழு தும்,எழு,நெஞ்சமே! 2

1480 கொங்கார் குழலார் கூடியிருந்து சிரித்து*'எம்மை
எங்கோலம், ஐயா! என்இனிக் காண்பெ'தன்ஞதமுன்*
செங்கோல் வலவன் தாள்பணிந் தேத்தித் திகழுமூர்*
நங்கோன் நறையூர்-நாம்தொழுதும்,எழு,நெஞ்சமே! 3

1481 கொம்பும் அரவமும் வல்லியும் வென்றநுண் ணேரிடை*
வம்புண் குழலார் வாசல் அடைத்திக ழாதமுன்*
செம்பொன் கமுகினந் தான்கனி யும்செழுஞ் சோலைசூழ்
நம்பன் நறையூர் நாம்தொழு தும்,எழு,நெஞ்சமே! 4

1482 விலங்கும் கயலும் வேலும்ஒண் காவியும் வென்றகண்*
சலம்கொண்ட சொல்லார் தாங்கள் சிரித்திக ழாதமுன்*
மலங்கும் வராலும் வாளையும் பாய்வயல் சூழ்தரு*
நலங்கொள் நறையூர் நாம்தொழு தும்,எழு,நெஞ்சமே! 5

1483 மின்னே ரிடையார் வேட்கையை மாற்றி யிருந்து*
'என்நீ ரிருமியெம் பால்வந்ததென்றிக ழாதமுன்*
தொன்னீ ரிலங்கை மலங்க இலங்கெரி யூட்டினன்*
நன்னீர் நறையூர் நாம்தொழு தும்,எழு,நெஞ்சமே! 6

1484 வில்லேர் நுதலார் வேட்கையை மாற்றிச் சிரித்து* 'இவன்
பொல்லான் திரைந்தான்' என்னும் புறனுரை கேட்பதன்முன்*
சொல்லார் மறைநான் கோதி யுலகில் நிலாயவர்*
நல்லார் நறையூர் நாம்தொழு தும்,எழு,நெஞ்சமே! 7

1485 வாளொண்கண் நல்லார் தாங்கள் மதனன் என்ரார் தம்மை*
'கேண்மின்கள் ஈளையோ டேங்கு கிழவன்'என் னுதமுன்*
வேள்வும் விழவும் வீதியில் என்றும் அருதவூர்*
நாளும் நறையூர் நாம்தொழு தும்,எழு,நெஞ்சமே! 8

1486 கனிசேர்ந் திலங்கும் நல் வாயவர், காதன்மை விட்டிட*
குனிசேர்ந் துடலம் கோயில் தளர்ந்திளை யாதமுன்*
பனிசேர் விசும்பில் பான்மதி கோள்விடுத் தானிடம்*
நனிசேர் நறையூர் நாம் தொழு தும்,எழு,நெஞ்சமே! 9

1487 *'பிறைசேர் நுதலார் பேணுதல் நம்மை யிலாதமுன்*
நறைசேர் பொழில்சூழ் நறையூர் தொழுநெஞ்சமே!'என்ற*
கறையார் நெடுவேல் மங்கையர் கோன்கலி கன்றிசொல்*
மறவா துரைப்பவர் வானவர்க் கின்னர சாவரே. 10

கண் கொங்குண் கொங்கார், கொம்பு விலங்கு மின், வில் வாள்
கனி, பிறை - கலங்க.

5. கலங்க

திருநறையூர்-2

கலிநிலைத்துறை

பண் : குறண்டி) (தாளம் : ஏழொத்து

(செஞ்சுருட்டிராகம் - அடதாளம்)

1488 *கலங்க முந்நீர் கடைந்தமு தங்கொண் டு* இமையோர்
துளங்கல் தீர நல்கு, சோதிச் சுடராய*
வலங்கை யாழி யிடங்கைச் சங்க முடையானூர்*
நலங்கொள் வாய்மை யந்தணர் வாழும்-நறையூரே. 1

1489 முனையார் சீயம் ஆகி யவுணன் முரண்மார்வம்*
புனைவா ளுகிரால் போழ்பட ஈர்ந்த புனிதனூர்*
சினையார் தேமாஞ் செந்தளிர் கோதிக் குயில்கூவும்*
நனையார் சோலை சூழ்ந்தழ காய-நறையூரே. 2

1490 ஆனை புரவி தேரோடு காலாள் அணிகொண்ட*
சேனைத் தொகையைச் சாடி யிலங்கை செற்றானூர்*
மீனைத் தழுவி வீழ்ந்தெழும் மள்ளர்க் கலமந்து*
நானப் புதலில் ஆமை யொளிக்கும்-நறையூரே. 3

1491 உறியார் வெண்ணெய் உண்டுர லோடும் கட்டுண்டு*
வெறியார் கூந்தல் பின்னை பொருட்டுஆன் வென்றானூர்*
பொறியார் மஞ்ஞை பூம்பொழில் தோறும் நடமாட*
நறுநாண் மலர்மேல் வண்டிசை பாடும்-நறையூரே. 4

1492 விடையேழ் வென்று மென்தோள் ஆய்ச்சிக் கன்பனாய்*
நடையால் நின்ற மருதம் சாய்த்த நாதனூர்*
பெடையோ டன்னம் பெய்வளை யார்தம் பின்சென்று*
நடையோ டியலி நாணி யொளிக்கும்-நறையூரே. 5

1493 பகுவாய் வன்பேய் கொங்கை சுவைத்து, ஆர்உயிருண்டு*
புகுவாய் நின்ற போதகம் வீழப் பொருதானூர்*
நெகுவாய் நெய்தல் பூமது மாந்திக் கமலத்தின்*
நகுவாய் மலர்மேல் அன்னம் உறங்கும்-நறையூரே. 6

1494 முந்து நூலும் முப்புரி நூலும் முன்னீந்த*
அந்த ணாளன் பிள்ளையை யஞ்ஞான் றளித்தானூர்*
பொந்தில் வாழும் பிள்ளைக் காகிப் புள்ளோடி*
நந்து வாரும் பைம்புனல் வாவி-நறையூரே. 7

1495 வெள்ளைப் புரவித் தேர்விச யற்காய் விறல்வியூகம்
விள்ள* சிந்துக் கோன்விழ ஊர்ந்த விமலனூர்*
கொள்ளைக் கொழுமீன் உண்குரு கோடிப் பெடையோடும்*
நள்ளக் கமலத் தேறல் உகுக்கும்-நறையூரே. 8

1496 *பாரை யூரும் பாரந் தீரப் பார்த்தன்தன்*
தேரை யூரும் தேவ தேவன் சேருமூர்*
தாரை யூரும் தண்தளிர் வேலி புடைசூழ*
நாரை யூரும் நல்வயல் சூழ்ந்த-நறையூரே. 9

1497 *தாமத் துளப நீண்முடி மாயன் தான்நின்ற*
நாமத் திரள்மா மாளிகை சூழ்ந்த நறையூர்மேல்*
காமக் கதிர்வேல் வல்லான் கலியன் ஒலிமாலை*
சேமத் துணையாம் செப்பும் அவர்க்குத் திருமாலே. 10

கலங்க முனை ஆனை, உறி விடை பகுவாய், முந்து வெள்ளை பாரை, தாமம் - அம்பரமும்.

6. அம்பரமும்

திருநறையூர்-3

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : இடையொத்து

(தோடிராகம் - ஆதி தாளம்)

1498 அம்பரமும் பெருநிலனும் திசைகள் எட்டும்
அலைகடலும் குலவரையும் உண்டகண்டன்*
கொம்பமரும் வடமரத்தின் இலைமேல்பள்ளி
கூடினான் திருவடியே கூடகிற்பீர்!*
வம்பவிழும் செண்பகத்தின் வாச முண்டு
மணிவண்டு வகுளத்தின் மலர்மேல்வைகும்*
செம்பியன்கோச் செங்கணான் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 1

1499 கொழுங்கயலாய் நெடுவெள்ளங் கொண்டகாலம்
குலவரையின் மீதோடி, அண்டத் தப்பால்*
எழுந்தினிது விளையாடும் ஈசன் எந்தை
இணையடிக்கீழ் இனிதிருப்பீர்! இனவண்டாலும்*
உழும்செறுவில் மணிகொணர்ந்து கரைமேல் சிந்தி
உலகெல்லாம் சந்தனமும் அகிலுங்கொள்ள*
செழும்பொன்னி வளங்கொடுக்கும் சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 2

1500 பவ்வநீ ருடையாடை யாகச் சுற்றிப்
பாரகலம் திருவடியாப் பவனம்மெய்யா*
செவ்விமா திரமெட்டும் தோளா, அண்டம்
திருமுடியா நின்றான்பால் செல்லகிற்பீர்!*
கவ்வைமா களிறுந்தி வெண்ணி யேற்ற
கழல்மன்னர் மணிமுடிமேல் காகமேற*
தெய்வவாள் வலங்கொண்ட சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 3

1501 பைங்கண்ஆ ளரியுருவாய் வெருவ நோக்கிப்
பருவரைத்தோள் இரணியனைப் பற்றிவாங்கி*
அங்கைவா ளுகிர்நுதியால் அவன தாகம்
அங்குருதி பொங்குவித்தான் அடிக்கீழ்நிற்பீர்!*
வெங்கண்மா களிறுந்தி வெண்ணி யேற்ற
விறல்மன்னர் திறலழிய வெம்மாவுய்த்த*
செங்கணான் கோச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 4

1502 அன்றுலக மூன்றினையு மளந்து வேறோர்
அரியுருவாய் இரணியன தாகங்கீண்டு*
வென்றுஅவனை விண்ணுலகில் செலவுய்த் தாற்கு
விருந்தாவீர்! மேலெழுந்து விலங்கல் பாய்ந்து*
பொன்சிதறி மணிகொணர்ந்து கரைமேல் சிந்திப்
புலம்பரந்து நிலம்பரக்கும் பொன்னிநாடன்*
தென்தமிழன் வடபுலக்கோன் சோழன் சேர்ந்த
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 5

1503 தன்னாலே தன்னுருவம் பயந்து தானாய்த்
தயங்கொளிசேர் மூவுலகும் தானாய்வானாய்*
தன்னாலே தன்னுருவில் மூர்த்தி மூன்றாய்த்
தானாயன் ஆயினான் சரணென்றுய்வீர்!*
மின்னாடு வேலேந்து விளந்தை வேளை
விண்ணேறத் தனிவேலுய்த் துலகமாண்ட*
தென்னாடன் குடகொங்கன் சோழன் சேர்ந்த
திருநிறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 6

1504 முலைத்தடத்த நஞ்சுண்டு துஞ்சப் பேய்ச்சி
முதுதுவரைக் குலபதியாய்க் காலிப்பின்னே*
இலைத்தடத்த குழலூதி யாயர் மாதர்
இனவளைகொண் டான்அடிக்கீழ் எய்தகிற்பீர்!*
மலைத்தடத்த மணிகொணர்ந்து வைய முய்ய
வளங்கொடுக்கும் வருபுனல்அம் பொன்னிநாடன்*
சிலைத்தடக்கைக் குலச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 7

1505 முருக்கிலங்கு கனித்துவர்வாய்ப் பின்னை கேள்வன்
மன்னெல்லாம் முன்னவியச் சென்று* வென்றிச்
செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்ற வேந்தன்
சிரந்துணித்தான் திருவடிநும் சென்னிவைப்பீர்!*
இருக்கிலங்கு திருமொழிவாய் எண்தோ ளீசற்கு
எழில்மாடம் எழுபதுசெய் துலகமாண்ட*
திருக்குலத்து வளச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 8

1506 தாராளன், தண்ணரங்க ஆளன், பூமேல்
தனியாளன், முனியாளர் ஏத்தநின்ற
பேராளன்* ஆயிரம்பே ருடைய ஆளன்,
பின்னைக்கு மணவாளன் பெருமைகேட்பீர்!*
பாராளர் அவர்இவரென் றழுந்தை யேற்ற
படைமன்னர் உடல்துணியப் பரிமாவுய்த்த*
தேராளன் கோச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநிறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே. 9

1507 *செம்மொழிவாய் நால்வேத வாணர் வாழும்
திருநறையூர் மணிமாடச் செங்கண்மாலை*
பொய்மொழியொன் றில்லாத மெய்ம்மை யாளன்
புலமங்கைக் குலவேந்தன் புலமையார்ந்த*
அம்மொழிவாய்க் கலிகன்றி யின்பப் பாடல்
பாடுவார் வியனுலகில் நமனுர்பாடி*
வெம்மொழிகேட் டஞ்சாதே, மெய்ம்மை சொல்லில்,
விண்ணவர்க்கு விருந்தாகும் பெருந்தக்கோரே. 10

அம்பரமும் கொழு பவ்வம், பைங்கண் அன்று தன்னுலே, முலை
முருக்கு தாராளன், செம்மொழி - ஆளும்.

7. ஆளும்பணியும்

திருநிறையூர் - 4

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : செந்துருத்தி) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆரபி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1508 *ஆளும் பணியும் அடியேனைக்
கொண்டான்; விண்ட நிசாசரரை*
தோளும் தலையும் துணிவெய்தச்
சுடுவெஞ் சிலைவாய்ச் சரந்துரந்தான்*
வேளும் சேயும் அனையாரும்
வேற்க ணாரும் பயில்வீதி*
நாளும் விழவின் ஒலியோவா
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 1

1509 முனியாய் வந்து மூவெழுகால்
முடிசேர் மன்னர் உடல்துணிய*
தனிவாய் மழுவின் படையாண்ட
தாரார் தோளான் வார்புறவில்*
பனிசேர் முல்லை பல்லரும்பப்
பானல் ஒருபால் கண்காட்ட*
நனிசேர் கமலம் முகங்காட்டும்
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 2

1510 தெள்ளார் கடல்வாய் விடவாய
சினவாள் அரவில் துயிலமர்ந்து*
துள்ளா வருமான் விழவாளி
துரந்தா னிரந்தான் மாவலிமண்*
புள்ளார் புறவில் பூங்காவி
புலன்கொள் மாதர் கண்காட்ட*
நள்ளார் கமலம் முகங்காட்டும்
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 3

1511 ஒளியா வெண்ணெ யுண்டானென்
றுரலோ டாய்ச்சி யொண்கயிற்றால்*
விளியா, ஆர்க்க ஆப்புண்டு
விம்மி யழுதான்-மென்மலர்மேல்*
களியா, வண்டு கள்ளுண்ணக்
காமர் தென்றல் அலர்தூற்ற*
நளிர்வாய் முல்லை முறுவலிக்கும்
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 4

1512 வில்லார் விழவில் வடமதுரை
விரும்பி, விரும்பா மல்லடர்த்து*
கல்லார் திரள்தோள் கஞ்சனைக்
காய்ந்தான், பாய்ந்தான் காளியன்மேல்*
சொல்லார் சுருதி முறையோதிச்
சோமுச் செய்யும் தொழிலினோர்*
நல்லார் மறையோர் பலர்வாழும்
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 5

1513 வள்ளி கொழுநன் முதலாய
மக்க ளொடு முக்கண்ணன்
வெள்கி யோட* விறல்வாணன்
வியன்தோள் வனத்தைத் துணித்துகந்தான்*
பள்ளி கமலத் திடைப்பட்ட
பகுவாய் அலவன் முகம்நோக்கி*
நள்ளி யூடும் வயல்சூழ்ந்த
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 6

1514 மிடையா வந்த வேல்மன்னர்
வீய, விசயன் தேர்கடவி*
குடையா வரையொன் றெடுத்தாயர்
கோவாய் நின்றான்-கூராழிப்
படையான்* வேதம் நான்கைந்து
வேள்வி யங்க மாறிசையேழ்*
நடையா வல்ல அந்தணர்வாழ்
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 7

1515 பந்தார் விரலாள் பாஞ்சாலி
கூந்தல் முடிக்கப் பாரதத்து*
கந்தார் களிற்றுக் கழல்மன்னர்
கலங்கச் சங்கம் வாய்வைத்தான்*
செந்தா மரைமேல் அயனோடு
சிவனும் அனைய பெருமையோர்*
நந்தா வண்கை மறையோர்வாழ்
நறையூர் நின்ற நம்பியே. 8

1516 ஆறும் பிறையும் அரவமும்
அடம்பும் சடைமே லணிந்து* உடலம்
நீறும் பூசி யேறூரும்
இறையோன் சென்று குறையிரப்ப*
மாறென் றில்லா வாசநீர்
வரைமார் வகலத் தளித்துகந்தான்*
நாறும் பொழில்சூழ்ந் தழகாய
நறையூர் நின்ற நம்பியே 9

1517 *நன்மை யுடைய மறையோர்வாழ்
நறையூர் நின்ற நம்பியை*
கன்னி மதில்சூழ் வயல்மங்கைக்
கலிய னொலிசெய் தமிழ்மாலை*
பன்னி யுலகில் பாடுவார்
பாடு சாரா பழவினைகள்*
மன்னி யுலகம் ஆண்டுபோய்
வானோர் வணங்க வாழ்வாரே. 10

ஆளும் முனி தெள்ளார், ஒளி வில் வள்ளி, மிடை பந்து ஆறு நன்மை - மான்.

8. மான்கொண்ட

திருநறையூர் - 5

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(பைரவி ராகம் - ஜம்பை தாளம்)

1518 *மான்கொண்ட தோல்மார்வில் மாணியாய்* மாவலிமண்
தான்கொண்டு தாளால் அளந்த பெருமானை*
தேன்கொண்ட சாரல் திருவேங் கடத்தானை*
நான்சென்று நாடி, நறையூரில் கண்டேனே. 1

1519 முந்நீரை முன்னாள் கடைந்தானை* மூழ்த்தநாள்
அந்நீரை மீனாய் அமைத்த பெருமானை*
தென்னாலி மேய திருமாலை, யெம்மானை*
நன்னீர் வயல்சூழ் நறையூரில் கண்டேனே. 2

1520 தூவாய புள்ளூர்ந்து வந்து துறைவேழம்*
மூவாமை நல்கி முதலை துணித்தானை*
தேவாதி தேவனைச் செங்கமலக் கண்ணானை*
நாவாய் உளானை நறையூரில் கண்டேனே. 3

1521 ஓடா அரியாய் இரணியனை ஊனிடந்த*
சேடார் பொழில்சூழ் திருநீர் மலையானை*
வாடா மலர்த்துழாய் மாலை முடியானை*
நாடோறும் நாடி, நறையூரில் கண்டேனே. 4

1522 கல்லார் மதில்சூழ் கடியிலங்கைக் காரரக்கன்*
வல்லாகங் கீள வரிவெஞ் சரம்துரந்த
வில்லானை* செல்வ விபீடணற்கு வேறாக*
நல்லானைநாடி, நறையூரில் கண்டேனே. 5

1523 உம்ப ருலகோ டுயிரெல்லாம்* உந்தியில்
வம்பு மலர்மேல் படைத்தானை, மாயோனை*
அம்பன்ன கண்ணாள் அசோதைதன் சிங்கத்தை*
நம்பனை நாடி, நறையூரில் கண்டேனே. 6

1524 கட்டேறு நீள்சோலைக் காண்டவத்தைத் தீமூட்டி
விட்டானை* மெய்யம் அமர்ந்த பெருமானை*
மட்டேறு கற்பகத்தை மாதர்க்காய்* வண்துவரை
நட்டானை நாடி, நறையூரில் கண்டேனே. 7

1525. மண்ணின்மீ பாரங் கெடுப்பான் மறமன்னர்*
பண்ணின்மேல் வந்த படையெல்லாம் பாரதத்து*
விண்ணின்மீ தேற விசயன்தேர் ஊர்ந்தானை*
நண்ணிநான் நாடி, நறையூரில் கண்டேனே. 8

1526 *பொங்கேறு நீள்சோதிப் பொன்னாழி தன்னோடும்*
சங்கேறு கோலத் தடக்கைப் பெருமானை*
கொங்கேறு சோலைக் குடந்தைக் கிடந்தானை*
நங்கோனை நாடி, நறையூரில் கண்டேனே. 9

1527 *மன்னு மதுரை வசுதேவர் வாழ்முதலை*
நன்னறையூர் நின்ற நம்பியை* வம்பவிழ்தார்க்
கன்னவிலும் தோளான் கலிய1 ஒலிவல்லார்*
பொன்னுலகில் வானவர்க்குப் புத்தேளி ராகுவரே. 10

மான் முந்நீர் தூவாய், ஓடா கல் உம்பர், கட்டேறு மண் பொங்கு மன்னு - பெடை.

9. பெடையடர்த்த

திருநறையூர் - 6

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : இடையொத்து

(யமுனு கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1528 *பெடையடர்த்த மடவன்னம் பிரியாது* மலர்க்கமலம்
மடலெடுத்து மதுநுகரும் வயலுடுத்த திருநறையூர்*
முடையடர்த்த சிரமேந்தி மூ வுலகும் பலிதிரிவோன்*
இடர்கெடுத்த திருவாளன் இணையடியே யடை,நெஞ்சே! 1

1529 கழியாரும் கனசங்கம் கலந்தெங்கும் நிறைந்தேறி*
வழியார முத்தீன்று வளங்கொடுக்கும் திருநறையூர்*
பழியாரும் விறலரக்கன் பருமுடிகள் அவைசிதற*
அழலாரும் சரந்துரந்தான் அடியிணையே யடை,நெஞ்சே! 2

1530 சுளைகொண்ட பலங்கனிகள் தேன்பாய* கதலிகளின்
திளைகொண்ட பழம்கெழுமித் திகழ்சோலைத் திருநறையூர்*
வளைகொண்ட வண்ணத்தன் பின்தோன்றல்* மூவுலகோடு
அளைவெண்ணெய்உண்டான் தன் அடியிணையேயடை, நெஞ்சே! 3

1531 துன்ருேளித் துகில்படலம் துன்னியெங்கும், மாளிகைமேல்*
நின்ருர, வான்மூடும் நீள்செல்வத் திருநறையூர்*
மன்ருரக் குடமாடி வரையெடுத்து மழைதடுத்த*
குன்ருரும் திரள்தோளன் குரைகழலே யடை,நெஞ்சே! 4

1532 அகிற்குறடும் சந்தனமும் அம்பொன்னும் மணிமுத்தும்*
மிகக்கொணர்ந்து திரையுந்தும் வியன்பொன்னித் திருநறையூர்*
பகற்கரந்த சுடராழிப் படையான் இவ் வுலகேழும்*
புகக்கரந்த திருவயிற்றன் பொன்னடியே யடை,நெஞ்சே! 5

1533 பொன்முத்தும், அரியுகிரும், புழைக்கைம்மா கரிக்கோடும்*
மின்னத்தண் திரையுந்தும் வியன்பொன்னித் திருநறையூர்*
மின்ஞெத்த நுண்மருங்குல் மெல்லியலை* திருமார்வில்
மன்னத்தான் வைத்துகந்தான் மலரடியே யடை,நெஞ்சே! 6

1534 சீர்தழைத்த கதிர்ச்செந்நெல் செங்கமலத் திடையிடையின்*
பார்தழைத்துக் கரும்போங்கிப் பயன்விளைக்கும் திருநறையூர்*
கார்தழைத்த திருவுருவன் கண்ணபிரான் விண்ணவர்கோன்
தார்தழைத்த துழாய்முடியன் தளிரடியே யடை,நெஞ்சே! 7

1535 *குலையார்ந்த பழுக்காயும் பசுங்காயும் பாளைமுத்தும்*
தலையார்ந்த இளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத் திருநறையூர்*
மலையார்ந்த கோலஞ்சேர் மணிமாடம் மிகமன்னி*
நிலையார நின்றான்தன் நீள்கழலே யடை,நெஞ்சே! 8

1536 மறையாரும் பெருவேள்விக் கொழும்புகைபோய் வளர்ந்து* எங்கும்
நிறையார வான்மூடும் நீள்செல்வத் திருநறையூர்*
பிறையாரும் சடையானும் பிரமனுமுன் தொழுதேத்த*
இறையாகி நின்றான்தன் இணையடியே யடை,நெஞ்சே! 9

1537 *திண்களக மதிள்புடைசூழ் திருநறையூர் நின்றானை*
வண்களக நிலவெறிக்கும் வயல்மங்கை நகராளன்*
பண்களகம் பயின்றசீர்ப் பாடலிவை பத்தும்வல்லார்*
விண்களகத் திமையவராய் வீற்றிருந்து வாழ்வாரே. 10

பெடை கழி சுளை, துன்று அகில் பொன், சீர் குலை மறை, திண் - கிடந்த.

10. கிடந்த நம்பி

திருநறையூர்-7

அருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : இடையொத்து

(கமாஸ்ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

1538 ✻கிடந்த நம்பி குடந்தை மேவிக் கேழலாய் உலகை
இடந்த நம்பி✻ எங்கள் நம்பி, எறிஞர் அரணழிய✻
கடந்த நம்பி கடியார் இலங்கை, உலகை யீரடியால்✻
கடந்த நம்பி நாமம் சொல்லில்-நமோநா ராயணமே. 1

1539 விடந்தா னுடைய அரவம் வெருவச் செருவில் முன நாள்✻முன்
தடந்தா மரைநீர்ப் பொய்கை புக்கு மிக்க தாடாளன்✻
இடந்தான் வையம் கேழலாகி, உலகை யீரடியால்✻
நடந்தா னுடைய நாமம் சொல்லில்-நமோநா ராயணமே 2

1540 பூணா தனலும் தறுகண் வேழம் மறுக வளைமருப்பை✻
பேணான் வாங்கி,யமுதம் கொண்ட பெருமான்,திருமார்வன்✻
பாணா வண்டு முரலும் கூந்தல் ஆய்ச்சி தயிர்வெண்ணெய்✻
நாணா துண்டான் நாமம் சொல்லில்-நமோநாராயணமே 3

1541 கல்லார் மதிள்சூழ் கச்சி நகருள் நச்சிப் பாடகத்துள்✻
எல்லாவுலகும் வணங்க இருந்த அம்மான்✻ இலங்கைக்கோன்
வல்லா ளாகம் வில்லால் முனிந்த எந்தை✻ விபீடணற்கு
நல்லா னுடைய நாமம் சொல்லில்-நமோநா ராயணமே 4

1542 குடையா வரையால் நிரைமுன் காத்த பெருமான்✻ மருவாத
விடைதான் ஏழும் வென்றான், கோவல் நின்றான்✻ தென்இலங்கை
அடையா அரக்கர் வீயப் பொருது,மேவி வெங்கூற்றம்✻
நடையா உண்ணக் கண்டான் நாமம்-நமோநா ராயணமே 5

1543 கான எண்கும் குரங்கும் முசுவும் படையா* அடலரக்கர்
மானம் அழித்து நின்ற வென்றி அம்மான்* எனக்கென்றும்
தேனும் பாலும் அமுதும்ஆய திருமால் திருநாமம்*
நானும் சொன்னேன்; நமரும் உரைமின்-நமோநா ராயணமே 6

1544 நின்ற வரையும் கிடந்த கடலும் திசையும் இருநிலனும்*
ஒன்றும் ஒழியா வண்ணம் எண்ணி நின்ற அம்மானுர்*
குன்று குடையா எடுத்த அடிக ளுடைய திருநாமம்*
நன்று காண்மின்; தொண்டீர்! சொன்னேன்-நமோநா ராயணமே. 7

1545 கடுங்கால் மாரி கல்லே பொழிய, அல்லே யெமக்கென்று
படுங்கால்* நீயே சரணென் றுயர் அஞ்ச, அஞ்சாமுன்*
நெடுங்கால் குன்றம் குடையொன் றேந்தி நிரையைச் சிரமத்தால்*
நடுங்கா வண்ணம் காத்தான் நாமம்-நமோநா ராயணமே. 8

1546 பொங்கு புணரிக் கடல்சூழ் ஆடை நிலமா மகள், மலர்மா
மங்கை* பிரமன், சிவன், இந்திரன்,வா னவர்நா யகராய*
எங்கள் அடிகள் இமையோர் தலைவ ருடைய திருநாமம்*
நங்கள் வினைகள் தவிர உரைமின்-நமோநா ராயணமே 9

1547 *வாவித் தடஞ்சூழ் மணிமுத் தாற்று நறையூர் நெடுமாலை*
நாவில் பரவி நெஞ்சில் கொண்டு நம்பி நாமத்தை*
காவித் தடங்கண் மடவார் கேள்வன் கலிய னொலிமாலை*
மேவிச் சொல்ல வல்லார் பாவம் நில்லா வீயுமே. 10

கிடந்த விடம் பூண், கல் குடை காண, நின்ற கடுங்கால்
பொங்கு, வாவி - கறவா.

7
பத்து

1. கறவா மடநாகு

திருநறையூர்-8

கலிவிருத்தம்

பண் : பழந்தக்கராகம்) (தாளம் : நடையொத்து

(முகாரி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1548 *கறவா மடநாகுதன் கன்றுள்ளி னூற்போல்*
மறவா தடியே னுன்னையே யழைக்கின்றேன்*
நறவார் பொழில்சூழ் நறையூர் நின்றநம்பி!*
பிறவாமை யெனைப்பணி-யெந்தை பிரானே! 1

1549 வற்ரு முதுநீரொடு மால்வரை யேழும்*
துற்ரு முன்துற்றிய தொல்புக ழோனே!*
அற்றேன் அடியேன் உன்னையே யழைக்கின்றேன்*
பெற்றே னருள் தந்திடு-எனெந்தை பிரானே! 2

1550 தாரேன் பிறர்க்குஉன் அருளென் னிடைவைத்தாய்*
ஆரேன் அதுவே பருகிக் களிக்கின்றேன்*
காரேய் கடலே, மலையே, திருக்கோட்டி
யூரே* உகந்தாயையுகந் தடியேனே. 3

1551 'புள்வாய் பிளந்த புனிதா!' என் றழைக்க*
உள்ளேநின் றென்னுள்ளங் குளிரும் ஒருவா!*
கள்வா! கடன்மல்லைக் கிடந்த கரும்பே!*
வள்ளால்! உன்னை யெங்ஙனம் நான் மறக்கேனே! 4

1552 வில்லேர் நுதல்வேல் நெடுங்கண் ணியும்நீயும்*
கல்லார் கடுங்கானம் திரிந்த களிறே!*
நல்லாய்! நரநா ரணனே! எங்கள் நம்பி!*
சொல்லாய்-உன்னையான் வணங்கித் தொழுமாறே. 5

1553 பனியேய் பரங்குன்றின் பவளத் திரளே!*
முனியே திருமூழிக் களத்து விளக்கே!*
இனியாய்! தொண்டரோம் பருகின் னமுதாய
கனியே!* உன்னைக்கண்டு கொண்டுய்ந் தொழிந்தேனே. 6

1554 கதியேல் இல்லைநின் னருளல்லதெனக்கு*
நிதியே! திருநீர் மலைநித் திலத்தொத்தே!*
பதியே பரவித் தொழும்தொண் டர்தமக்குக்
கதியே!* உன்னைக்கண்டு கொண்டுய்ந் தொழிந்தேனே 7

1555 'அத்தா! அரியே!' என்றுன்னையழைக்க*
பித்தா என்று பேசுகின்றார் பிறரென்னை*
முத்தே! மணிமா ணிக்கமே! முளைக்கின்ற
வித்தே!* உன்னையெங் ஙனம்நான் விடுகேனே! 8

1556 தூயாய்! சுடர்மா மதிபோல் உயிர்க்கெல்லாம்*
தாயாய் அளிக்கின்ற தண்தா மரைக்கண்ணா!*
ஆயா! அலைநீ ருலகேழும் முன்னுண்ட
வாயா!* உன்னையெங் ஙனம்நான் மறக்கேனே. 9

1557 *வண்டார் பொழில்சூழ் நறையூர் நம்பிக்கு* என்றும்
தொண்டாய்க் கலியன் ஒலிசெய் தமிழ்மாலை*
தொண்டீர்! இவைபாடுமின் பாடிநின்றாட*
உண்டே விசும்பு உந்தமக் கில்லைதுயரே. 10

கறவா வற்று தாரேன், புள் வில் பனி, கதி அத்தா தூயாய், வண்டார் - புள்ளாய்.

2. புள்ளாயேனமுமாய்

திருநறையூர்-9

கலிநிலைத்துறை

பண் : பாலையாழ்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கேதாரகௌரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1558 ✻புள்ளாய் ஏனமுமாய்ப் புகுந்து✻ என்னை யுள்ளங்கொண்ட
கள்வா!' என்றலும்என் கண்கள்நீர் சோர்தருமால்✻
உள்ளே நின்றுருகி, நெஞ்சம் உன்னை யுள்ளியக்கால்✻
நள்ளேன் உன்னையல்லால், நறையூர்நின்ற நம்பீயோ! 1

1559 ஓடா ஆளரியின் உருவாய் மருவி✻ என்றன்
மாடே வந்தடியேன் மனங்கொள்ள வல்லமைந்தா!✻
பாடேன் தொண்டர்தம்மைக் கவிதைப் பனுவல்கொண்டு✻
நாடேன் உன்னையல்லால், நறையூர்நின்ற நம்பீயோ! 2

1560 எம்மானும் எம்மனையும் என்னைப்பெற் றொழிந்ததற்பின்✻
அம்மானும் அம்மனையும் அடியேனுக் காகிநின்ற✻
நன்மான ஒண்சுடரே! நறையூர்நின்ற நம்பீ!✻ உன்
மைம்மான வண்ணமல்லால் மகிழ்ந்தேத்த மாட்டேனே. 3

1561 சிறியாய், ஓர் பிள்ளையுமாய் உலகுண்டோ ராலிலைமேல்
உறைவாய்!✻ என்நெஞ்சினுள்ளே உறைவாய், உறைந்ததுதான்✻
அறியா திருந்தறியேன் அடியேன், அணி வண்டுகிண்டும்✻
நறைவா ரும்பொழில்சூழ் நறையூர்நின்ற நம்பீயோ! 4

1562 நீண்டாயை வானவர்கள் நினைந்தேத்திக் காண்பரிதால்✻
ஆண்டாயென் றாதரிக்கப் படுவாய்க்கு நானடிமை
பூண்டேன்✻ என் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போக லொட்டேன்✻
நாண்தான் உனக்கொழிந்தேன் நறையூர்நின்ற நம்பீயோ!5

1563 எந்தாதை தாதையப்பால் எழுவர் பழவடிமை
வந்தார்✻என் நெஞ்சினுள்ளே வந்தாயைப் போகலொட்டேன்✻
அந்தோ!என் னாருயிரே! அரசே! அருளெனக்கு✻ .
நந்தாமல் தந்தவெந்தாய்! நறையூர்நின்ற நம்பீயோ✻ 6

1564 மன்னஞ்ச ஆயிரந்தோள் மழுவில் துணித்தமைந்தா!*
என்நெஞ்சத் துள்ளிருந்திங் கினிப்போய்ப் பிறரொருவர்*
வன்னெஞ்சம்புக்கிருக்க ஒட்டேன்; வளைத்துவைத்தேன்*
நன்னெஞ்ச அன்னம்மன்னும் நறையூர்நின்றநம்பீயோ! 7

1565 எப்போதும் பொன்மலரிட் டிமையோர்தொழுது* தங்கள்
கைப்போதுகொண்டிறைஞ்சிக்கழல்மேல்வணங்கநின்றாய்*
இப்போதென் னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப் போகலொட்டேன்*
நற்போது வண்டுகிண்டும் நறையூர்நின்ற நம்பீயோ! 8

1566 ஊனேர் ஆக்கைதன்னை உழந்தோம்பி வைத்தமையால்*
யானாய் என்றனக்காய் அடியேன் மனம்புகுந்த
தேனே!* தீங்கரும்பின் தெளிவே! என் சிந்தைதன்னால்*
நானே யெய்தப்பெற்றேன்-நறையூர்நின்ற நம்பீயோ! 9

1567 *நன்னீர் வயல்புடைசூழ் நறையூர்நின்ற நம்பியை*
கன்னீர மால்வரைத்தோள் கலிகன்றி மங்கையர்கோன்*
சொன்னீர சொல்மாலை சொல்வார்கள்* சூழ்விசும்பில்
நன்னீர்மை யால்மகிழ்ந்து, நெடுங்காலம் வாழ்வாரே. 10

புள் ஓடா எம்மான், சிறியாய் நீண்டாய் எந்தாதை, மன் எப்போதும் ஊனேர், நன்னீர் - சினவில்.

3. சினஇல்

திருநறையூர்-10

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்கேசி) (தாளம் : நடையொத்து

(மோகனராகம் - ரூபகதாளம்)

1568 ✻சினஇல் செங்கண் அரக்கர் உயிர்மாளச்
செற்ற வில்லியென்று கற்றவர் தந்தம்
மனமுட் கொண்டு✻ என்றுமெப் போதும்நின் றேத்தும்
மாமுனி யை,மர மேழெய்த மைந்தனை✻
நனவில் சென்றார்க்கும் நண்ணற் கரியானை,
நானடி யேன்நறை யூர்நின்ற நம்பியை✻
கனவில் கண்டேன் இன்று;கண் டமையாலென்
கண்ணி ணைகள் களிப்பக் களித்தேனே! 1

1569 தாய்நி னைந்தகன் றேயொக்க என்னையும்
தன்னை யேநினைக் கச்செய்து✻ தானெனக்
காய்நி னைந்தருள் செய்யு மப்பனை,
அன்றிவ் வையக முண்டுமிழ்ந் திட்ட
வாய னை✻மக ரக்குழைக் காதனை,
மைந்த னை,மதிள் கோவல் இடைகழி
ஆய னை✻அம ரர்க்கரி யேற்றை,யென்
அன்ப னையன்றி, யாதரி யேனே. 2

1570 வந்த நாள்வந்தென் நெஞ்சிடங் கொண்டான்
மற்றோர் நெஞ்சறி யான்✻அடி யேனுடைச்
சிந்தை யாய்வந்து தென்புலர்க் கென்னைச்
சேர்கொ டான்;இது சிக்கெனப் பெற்றேன்✻
கொந்து லாம்பொழில் சூழ்குடந் தைத்தலைக்
கோவி னைக்குட மாடிய கூத்தனை✻
எந்தை யை,யெந்தை தந்தைதம் மானை,
எம்பி ரானை,யெத் தால்மறக் கேனே? 3

1571 உரங்க ளால்இயன் றமன்னர் மாளப்
பார தத்தொரு தேர் ஐவர்க் காய்ச்சென்று*
இரங்கி யூர்ந்தவர்க் கின்னருள் செய்யும்
எம்பி ரானை,வம் பார்புனல் காவிரி*
அரங்க மாளியென் னாளி,விண் ணாளி,
ஆழி சூழிலங்கைமலங் கச்சென்று*
சரங்கள் ஆண்டதண் தாமரைக் கண்ணனுக்
கன்றி, யென்மனம் தாழ்ந்துநில் லாதே 4

1572 ஆங்கு வெந்நர கத்தழுந் தும்போ
தஞ்சேல் என்றடி யேனையங் கேவந்து
தாங்கு* தாமரை யன்னபொன் னாரடி
எம்பி ரானை,உம் பர்க்கணி யாய்நின்ற*
வேங்க டத்தரி யைப்பரி கீறியை,
வெண்ணெ யுண்டுர லின்இடை யாப்புண்ட
தீங்க ரும்பினை* தேனை,நன் பாலினை,
அன்றி யென்மனம் சிந்தைசெய் யாதே. 5

1573 எட்ட னைப்பொழு தாகிலு மென்றும்
என்ம னத்தக லாதிருக் கும்புகழ்*
தட்டலர்த்த பொன்னே அலர் கோங்கின்
தாழ்பொ ழில்திரு மாலிருஞ் சோலையங்
கட்டி யை* கரும் பீன்றஇன் சாற்றைக்
காத லால்மறை நான்குமுன் னோதிய
பட்ட னை* பர வைத்துயி லேற்றை,யென்
பண்ப னை,யுன்றிப் பாடல்செய் யேனே. 6

1574 பண்ணி னின்மொழி யாழ்நரம் பில்பெற்ற
பாலை யாகி யிங்கே புகுந்து* என்
கண்ணும் நெஞ்சும் வாயும் இடங்கொண்டான்
கொண்ட பின்,மறை யோர்மனம் தன்னுள்*
விண்ணு ளார்பெரு மானை,யெம் மானை,
வீங்கு நீர்மக ரந்திளைக் கும்கடல்
வண்ணன்* மாமணி வண்ணன்எம் மண்ணல்
வண்ண மேயன்றி, வாயுரை யாதே. 7

1575 இனியெப் பாவம்வந் தெய்தும்சொல் லீர்,எமக்-
கிம்மை யேயருள் பெற்றமை யால்⁕ அடும்
துனியைத் தீர்த்தின்ப மேதரு கின்றதோர்
தோற்றத் தொன்னெறி யை⁕ வையம் தொழப்படும்
முனியை, வானவ ரால்வணங் கப்படும்
முத்தி னைப்பத்தர் தாம்நுகர் கின்றதோர்
கனியை⁕ காதல்செய் தென்னுள்ளங் கொண்ட
கள்வ னை-யின்று கண்டுகொண் டேனே. 8

1576 என்செய் கேன்அடி யேன்உரை யீர்இதற்
கென்றும் என்மனத் தேயிருக் கும்புகழ்⁕
தஞ்சை யாளியைப் பொன்பெய ரோன்நெஞ்சம்
அன்றிடந்தவ னைத்தழ லேபுரை⁕
மின்செய் வாளரக் கன்நகர் பாழ்படச்
சூழ்க டல்சிறை வைத்திமை யோர்தொழும்⁕
பொன்செய் மால்வரை யை,மணிக் குன்றினை
அன்றி, யென்மனம் போற்றியென் ஞதே. 9

1577 ⁕தோடு விண்டலர் பூம்பொழில் மங்கையர்
தோன்றல் வாள்கலி யன்திரு வாலி
நாடன்⁕ நன்னறை யூர்நின்ற நம்பிதன்
நல்ல மாமலர்ச் சேவடி⁕ சென்னியில்
சூடி யும்தொழு தும்எழுந் தாடியும்
தொண்டர் கட்கவன் சொன்னசொல் மாலை⁕
பாடல் பத்திவை பாடுமின் தொண்டீர்!
பாட நும்மிடைப் பாவம்நில் லாவே. 10

சினஇல் தாய் வந்த, உரங்கள் ஆங்கு எட்டனை, பண்ணின் இனி
என்செய்கேன், தோடு - கண்.

4. கண்சோர

திருச்சேறை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பியந்தை) (தாளம் : நடையொத்து

(அஸாவேரிராகம் - அடதாளம்)

1578 *‘கண்சோர வெங்குருதி வந்திழிய
வெந்தழல்போல் கூந்த லாளை*
மண்சேர முலையுண்ட மாமதலாய்!
வானவர்தம் கோவே!’ என்று*
விண்சேரும் இளந்திங்கள் அகடுரிஞ்சு
மணிமாட மல்கு* செல்வத்
தண்சேறை யெம்பெருமான் தாள்தொழுவார்
காண்மின்என் தலைமே லாரே. 1

1579 அம் புருவ வரிநெடுங்கண் அலர்மகளை
வரையகலத் தமர்ந்து* மல்லல்
கொம்புருவ விளங்கனிமே லிளங்கன்று
கொண்டெறிந்த கூத்தர் போலாம்*
வம்பலரும் தண்சோலை வண்சேறை
வானுந்து கோயில் மேய*
எம்பெருமான் தாள்தொழுவார், எப்பொழுதும்,
என்மனத்தே யிருக்கின் றாரே. 2

1580 ‘மீதோடி வாளெயிறு மின்னிலக,
முன்விலகும் உருவி னாளை*
காதோடு கொடிமூக்கன் றுடனறுத்த
கைத்தலத்தா!’ என்று நின்று*
தாதோடு வண்டலம்பும் தண்சேறை
எம்பெருமான் தாளை யேத்தி*
போதோடு புனல்தூவும் புண்ணியரே
விண்ணவரின் பொலிகின் றாரே. 3

1581 'தோராளும் வாளரக்கன் தென்னிலங்கை
வெஞ்சமத்துப் பொன்றி வீழ*
போராளும் சிலையதனுல் பொருகணைகள்
போக்குவித்தாய்' என்று* நாளும்
தாராளும் வரைமார்பன், தண்சேறை
எம்பெருமான், உம்ப ராளும்*
பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை
ஒருகாலும் பிரிகி லேனே. 4

1582 வந்திக்கும் மற்றவர்க்கும், மாசுடம்பின்
வல்லமணர் தமக்கு மல்லேன்*
முந்திச்சென் றரியுருவா யிரணியனை
முரணழித்த முதல்வர்க் கல்லால்*
சந்தப்பூ மலர்ச்சோலைத் தண்சேறை
எம்பெருமான் தாளை* நாளும்
சிந்திப்பார்க் கென்னுள்ளம் தேனூறி
எப்பொழுதும் தித்திக் குமே. 5

1583 'பண்டேன மாய்உலகை அன்றிடந்த
பண்பாளா!' என்று நின்று*
தொண்டானேன்; திருவடியே துணையல்லால்
துணையில்லேன்; சொல்லு கின்றேன்*
வண்டேந்தும் மலர்ப்புறவில் வண்சேறை
எம்பெருமான் அடியார் தம்மை*
கண்டேனுக் கிதுகாணீர்-என்நெஞ்சும்
கண்ணிணையும் களிக்கு மாறே!. 6

1584 'பைவிரியும் வரியரவில் படுகடலுள்
துயிலமர்ந்த பண்பா!' என்றும்*
'மைவிரியும் மணிவரைபோல் மாயவனே!'
என்றென்றும், வண்டார் நீலம்*
செய்விரியும் தண்சேறை யெம்பெருமான்
திருவடியைச் சிந்தித் தேற்கு* என்
ஐயறிவும் கொண்டானுக் காளானார்க்
காளாம்-என் அன்பு தானே. 7

1585 உண்ணாது வெங்கூற்றம்; ஓவாத
பாவங்கள் சேரா* மேலை
விண்ணோரும் மண்ணோரும் வந்திறைஞ்சும்
மென்தளிர்போல் அடியி னை*
பண்ணார வண்டியம்பும் பைம்பொழில்சூழ்
தண்சேறை யம்மான் தன்னை*
கண்ணாரக் கண்டுருகிக் கையாரத்
தொழுவாரைக் கருதுங் காலே. 8

1586 கள்ளத்தேன், பொய்யகத்தேன்; ஆதலால்
போதொருகால் கவலை யென்னும்*
வெள்ளத்தேற் கென்கொலோ? விளைவயலுள்
கருநீலம், களைஞர் தாளால்
தள்ள* தேன் மணநாறும் தண்சேறை
எம்பெருமான் தாளை* நாளும்
உள்ளத்தே வைப்பாருக் கிதுகாணீர்-
என்னுள்ளம் உருகு மாறே. 9

1587 *பூமாண்சேர் கருங்குழலார் போல்நடந்து
வயல்நின்ற பெடையோடு* அன்னம்
தேமாவின் இன்னிழலில் கண்துயிலும்
தண்சேறை யம்மான் தன்னை*
வாமான்தேர்ப் பரகாலன் கலிகன்றி
ஒலிமாலை கொண்டு தொண்டீர்!*
தூமாண்சேர் பொன்னடிமேல் சூட்டுமின்-நும்
துணைக்கையால் தொழுது நின்றே. 10

கண் அம்பு மீதோடி, தேராளும் வந்தி பண்டு, பைவிரி
உண்ணாது கள்ளம், பூமாண் - தந்தை.

5. தந்தை காலில்

திருவழுந்தூர்-1

தலைவனைப் புணர்ந்து பிரிந்த தலைவி தனது
பாங்கியற்குத் தலைவன்பதி உரைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்கராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சௌராஷ்ட்ர ராகம் - அட தாளம்)

1588 *தந்தை காலில் பெருவிலங்கு
தாள் அவிழ* நள்ளிருட்கண்
வந்த எந்தை பெருமானுர்
மருவி நின்ற ஊர்போலும்*
முந்தி வானம் மழைபொழியும்
மூவா உருவில் மறையாளர்*
அந்தி மூன்றும் அனலோம்பும்
அணியார் வீதி அழுந்தூரே. 1

1589 பாரித் தெழுந்த படைமன்னர்
தம்மை மாள* பாரதத்துத்
தேரில் பாக னூர்ந்த
தேவ தேவன் ஊர்போலும்*
நீரில் பணைத்த நெடுவாளைக்
கஞ்சிப் போன குருகினங்கள்*
ஆரல் கவுளோ டருகணையும்
அணியார் வயல்சூழ் அழுந்தூரே. 2

1590 செம்பொன் மதிள்சூழ் தென்னிலங்கைக்
கிறைவன் சிரங்கள் ஐயிரண்டும்*
உம்பர் வாளிக் கிலக்காக
உதிர்த்த உரவோன் ஊர்போலும்*
கொம்பி லார்ந்த மாதவிமேல்
கோதி மேய்ந்த வண்டினங்கள்*
அம்ப ராவும் கண்மடவார்
ஐம்பால் அணையும் அழுந்தூரே. 3

1591 வெள்ளத் துள்ஓர் ஆலிலேமேல்
மேவி யடியேன் மனம்புகுந்து* என்
உள்ளத் துள்ளும் கண்ணுள்ளும்
நின்ருர் நின்ற ஊர்போலும்*
புள்ளுப் பிள்ளைக் கிரைதேடிப்
போன காதல் பெடையோடும்*
அள்ளல் செறுவில் கயல்நாடும்
அணியார் வயல்சூழ் அழுந்தூரே. 4

1592 பகலும் இரவும் தானேயாய்ப்
பாரும் விண்ணும் தானேயாய்*
நிகரில் சுடராய் இருளாகி
நின்ருர் நின்ற ஊர்போலும்*
துகிலின் கொடியும் தேர்த்துகளும்
துன்னி மாதர் கூந்தல்வாய்*
அகிலின் புகையால் முகிலேய்க்கும்
அணியார் வீதி அழுந்தூரே. 5

1593 ஏடி லங்கு தாமரைபோல்
செவ்வாய் முறுவல் செய்தருளி*
மாடு வந்தென் மனம்புகுந்து
நின்ருர் நின்ற ஊர்போலும்*
நீடு மாடத் தனிச்சூலம்
போழக் கொண்டல் துளிதூவ*
ஆடல் அரவத் தார்ப்போவா
அணியார் வீதி அழுந்தூரே. 6

1594 மாலைப் புகுந்து, மலரணைமேல்
வைகி, யடியேன் மனம்புகுந்து* என்
நீலக் கண்கள் பனிமல்க
நின்ருர் நின்ற ஊர்போலும்*
வேலைக் கடல்போல் நெடுவீதி
விண்தோய் சுதைபெண் மணிமாடத்து*
ஆலைப் புகையால் அழல்கதிரை
மறைக்கும் வீதி அழுந்தூரே. 7

1595 வஞ்சி மருங்குல் இடைநோவ
மணந்து நின்ற கனவகத்து* என்
நெஞ்சு நிறையக் கைகூப்பி
நின்ருர் நின்ற ஊர்போலும்*
பஞ்சி யன்ன மெல்லடிநற்
பாவை மார்கள்* ஆடகத்தின்
அஞ்சி லம்பி ஞர்ப்போவா
அணியார் வீதி அழுந்தூரே. 8

1596 என்ஐம் புலனும் எழிலுங்கொண்
டிங்கே நெருநல் எழுந்தருளி*
பொன்னங் கலேகள் மெலிவெய்தப்
போன புனிதர் ஊர்போலும்*
மன்னு முதுநீ ரரவிந்த
மலர்மேல் வரிவண் டிசைபாட*
அன்னம் பெடையோ டுடனுடும்
அணியார் வயல்சூழ் அழுந்தூரே. 9

1597 *நெல்லில் குவளே கண்காட்ட
நீரில் குமுதம் வாய்காட்ட*
அல்லிக் கமலம் முகங்காட்டும்
கழனி யழுந்தூர் நின்ருனே*
வல்லிப் பொதும்பில் குயில்கூவும்
மங்கை வேந்தன் பரகாலன்*
சொல்லில் பொலிந்த தமிழ்மாலே
சொல்லப் பாவம் நில்லாவே. 10

தந்தை பாரித்துச் செம்பொன், வெள்ளத்து பகல் ஏடு, மாலே வஞ்சி என், நெல்லில் - சிங்கம்.

6. சிங்கமதாய்

திருவழுந்தூர்-2

கலிநிலைத்துறை

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : நடையொத்து

(மத்யமாவதி ராகம் - ரூபகதாளம்)

1598 *சிங்கம தாய் அவுணன் திறலாகம்முன் கீண்டுகந்த*
சங்கம் இடத்தானைத் தழலாழி வலத்தானை*
செங்கமலத் தயனனையார் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற*
அங்கம லக்கண்ணனை-அடியேன்கண்டு கொண்டேனே.1

1599 கோவா னர்மடியக் கொலையார்மழுக் கொண்டருளும்*
மூவா வானவனை, முழுநீர்வண் ணனை,அடியார்க்கு*
ஆவா என்றிரங்கித் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற*
தேவாதி தேவனை-யான் கண்டுகொண்டு திளைத்தேனே. 2

1600 உடையா னையொலிநீர் உலகங்கள் படைத்தானை*
விடையான் ஓடஅன்று விறலாழி விசைத்தானை*
அடையார் தென்னிலங்கை யழித்தானை, அணியழுந்தூர்
உடையா னை* அடியேன் அடைந்துய்ந்து போனேனே. 3

1601 குன்றால் மாரிதடுத் தவனை க்குல வேழம்அன்று
பொன்றா மை* அதனுக் கருள்செய்த போரேற்றை*
அன்றா வின்நறுநெய் யமர்ந்துண்ட அணியழுந்தூர்
நின்றா னை* -அடியேன் கண்டுகொண்டு நிறைந்தேனே.4

1602 கஞ்சனைக் காய்ந்தானைக் கண்ணமங்கையுள் நின்றானை*
வஞ்சனப் பேய் முலையூ டுயிர்வாய்மடுத் துண்டானை*
செஞ்சொல் நான்மறையோர் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற*
அஞ்சனக் குன்றந்தன்னை-யடியேன்கண்டு கொண்டேனே. 5

1603 பெரியானை யமரர் தலைவற்கும் பிரமனுக்கும்*
உரி யானை யுகந்தான் அவனுக்கு முணர்வதனுக்
கரியானை* அழுந்தூர் மறையோர்கள் அடிபணியும்
கரியானை* அடியேன் கண்டுகொண்டு களித்தேனே. 6

1604 திருவாழ் மார்வன் தன்னைத் திசைமண்நீ ரெரிமுதலா*
உருவாய் நின்றவனை, ஒலிசேரும் மாருதத்தை*
அருவாய் நின்றவனைத் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற*
கருவார் கற்பகத்தைக் கண்டுகொண்டு களித்தேனே. 7

1605 நிலையா ளாகஎன்னை யுகந்தானை* நிலமகள்தன்
முலையாள் வித்தகனை முதுநான்மறை வீதிதொறும்*
அலையா ரும்கடல்போல் முழங்கழுந்தையில் மன்னிநின்ற*
கலையார் சொற்பொருளை-கண்டுகொண்டு களித்தேனே. 8

1606 *பேரா னைக்குடந்தைப் பெருமானை* இலங்கொளிசேர்
வாரார் வனமுலையாள் மலர்மங்கை நாயகனை*
ஆரா இன்னமுதைத் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற*
காரார் கருமுகிலை-கண்டுகொண்டு களித்தேனே. 9

1607 *திறல்முரு கன்அனையார் தென்னழுந்தையில் மன்னிநின்ற*
அறமுதல் வன்அவனை அணியாலியர் கோன்மருவார்*
கறைநெடு வேல்வலவன் கலிகன்றிசொல் ஐயிரண்டும்*
முறைவழு வாமைவல்லார் முழுதாள்வர் வானுலகே. 10

சிங்கம் கோ உடையான், குன்றுல் கஞ்சன் பெரியான், திரு நிலை பேரான், திறல் - திரு.

7. திருவுக்கும்

திருவழுந்தூர்-3

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1608 திருவுக் கும்திரு வாகிய செல்வா!
தெய்வத் துக்கர சே!செய்ய கண்ணா!*
உருவச் செஞ்சுட ராழிவல் லானே!
உலகுண்ட ஒரு வா!திரு மார்பா!*
ஒருவற் காற்றியுய் யும்வகை யின்றால்,
உடன்நின் றைவர்என் னுள்புகுந்து* ஒழியா
தருவித் தின்றிட, அஞ்சிநின் னடைந்தேன்-
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 1

1609 பந்தார் மெல்விரல் நல்வளைத் தோளி
பாவை பூமகள் தன்னொடு முடனே
வந்தாய்!* என்மனத் தேமன்னி நின்றாய்!
மால்வண் ணா!மழை போலொளி வண்ணா!*
சந்தோ கா!பௌழி யா!தைத் திரியா!
சாம வேதிய னே!நெடு மாலே!*
அந்தோ! நின்னடி யன்றிமற் றறியேன்-
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 2

1610 நெய்யார் ஆழியும் சங்கமு மேந்தும்
நீண்ட தோளுடை யாய்!* அடி யேனைச்
செய்யா தவுல கத்திடைச் செய்தாய்;
சிறுமைக் கும்பெரு மைக்குமுள் புகுந்து*
பொய்யால் ஐவரென் மெய்குடி யேறிப்
போற்றி வாழ்வதற் கஞ்சிநின் னடைந்தேன்*
ஐயா! நின்னடி யன்றிமற் றறியேன்*
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 3

1611 பரனே! பஞ்சவன் பௌழியன் சோழன்
பார்மன்னர்மன்னர் தாம்பணிந் தேத்தும்
வரனே!* மாதவ னே!மது சூதா!
மற்றோர் நல்துணை நின்னலால் இலேன்காண்*
நரனே! நாரண னே!திரு நறையூர்
நம்பீ! எம்பெரு மான்!உம்ப ராளும்
அரனே!* ஆதிவ ராகமுன் னானாய்!
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 4

1612 விண்டான் விண்புக, வெஞ்சமத் தரியாய்ப்
பரியோன் மார்வகம் பற்றிப் பிளந்து*
பண்டு-ஆன் உய்யஓர் மால்வரை யேந்தும்
பண்பா ளா!பர னே!பவித் திரனே*
கண்டேன் நான்கலி யுகத்ததன் தன்மை;
கரும மாவதும் என்தனக் கறிந்தேன்*
அண்டா! நின்னடி யன்றிமற் றறியேன்-
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 5

1613 தோயா இன்தயிர் நெய்யமு துண்ணச்
சொன்னார் சொல்லி நகும்பரி சே*பெற்ற
தாயா லாப்புண் டிருந்தழு தேங்கும்
தாடா ளா!தரை யோர்க்கும்விண் ணோர்க்கும்
சேயாய்!* கிரேத திரேத துவாபர
கலியு கம்இவை நான்குமுன் ஆனாய்!*
ஆயா! நின்னடி யன்றிமற் றறியேன்-
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 6

1614 கறுத்துக் கஞ்சனை யஞ்ச முனிந்தாய்!
கார்வண் ணா!கடல் போல்ஒளி வண்ணா!*
இறுத்திட் டான்விடை யேழும்முன் வென்றாய்!
எந்தாய்! அந்தரம் ஏழும்முன் ஆனாய்!*
பொறுத்துக் கொண்டிருந் தால்பொறுக் கொணாப்
போக மேநுகர் வான்புகுந்து* ஐவர்
அறுத்துத் தின்றிட அஞ்சிநின் னடைந்தேன்.
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 7

1615 நெடியா னே!கடி ஆர்கலி நம்பீ!
நின்னை யேநினைந் திங்கிருப் பேனை*
கடியார் காளையர் ஐவர் புகுந்து
காவல் செய்தஅக் காவலைப் பிழைத்து*
குடிபோந் துன்னடிக் கீழ்வந்து புகுந்தேன்;
கூறை சோறிவை தந்தெனக் கருளி*
அடியே னைப்பணி யாண்டுகொள்-எந்தாய்!
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 8

1616 கோவாய் ஐவரென் மெய்குடி யேறிக்
'கூறை சோறிவை தா' என்று குமைத்துப்
போகார்* நானவ ரைப்பொறுக் ககிலேன்:
புனிதா! புட்கொடி யாய்!நெடு மாலே!*
தீவாய் நாகணை யில்துயில் வானே!
திருமா லே!இனிச் செய்வதொன் றறியேன்*
ஆவா என்றடி யேற்கிறை யிரங்காய்-
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானே! 9

1617 *அன்ன மன்னுபைம் பூம்பொழில் சூழ்ந்த
அழுந்தூர் மேல்திசை நின்றஅம் மானை*
கன்னி மன்னுதிண் தோள்கலி கன்றி
ஆலி நாடன்மங் கைக்குல வேந்தன்*
சொன்ன இன்தமிழ் நன்மணிக் கோவை
தூய மாலை யிவைபத்தும் வல்லார்*
மன்னி மன்னவ ராய்உல காண்டு
மான வெண்குடைக் கீழ்மகிழ் வாரே. 10

திருவுக்கும் பந்தார் நெய், பரனே விண்டான் தோயா, கறுத்து நெடியானே கோவாய், அன்னம் - செங்கமலம்.

8. செங்கமலம்

திருவழுந்தூர்-4

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
பண் : சீகாமரம்
(பியாகடை ராகம் - ஆதி தாளம்)

1618 *செங்கமலத் திருமகளும், புவியும் செம்பொன்
திருவடியின் இணைவருட, முனிவ ரேத்த*
வங்கமலி தடங்கலுள் அனந்த னென்னும்
வரியரவின் அணைத்துயின்ற மாயோன் காண்மின்*
எங்குமலி நிறைபுகழ்நால் வேதம் ஐந்து
வேள்விகளும் கேள்விகளும் இயன்ற தன்மை*
அங்கமலத் தயனனையார் பயிலும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 1

1619 முன்னிவ்உல கேழுமிருள் மண்டி யுண்ண
முனிவரொடு தாவனவர்கள் திசைப்ப* வந்து
பன்னுகலை நால்வேதப் பொருளை யெல்லாம்
பரிமுகமாய் அருளியஎம் பரமன் காண்மின்*
செந்நெல்மலி கதிர்க்கவரி வீசச் சங்கம்
அவைமுரலச் செங்கமல மலரை யேறி*
அன்னமலி பெடையோடும் அமரும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 2

1620 குலத்தலைய மதவேழம் பொய்கை புக்குக்
கோள்முதலை பிடிக்க,அதற் கனுங்கி நின்று*
'நிலத்திகழும் மலர்ச்சுடரேய் சோதீ!' என்ன
நெஞ்சிடர்தீர்த் தருளியஎன் நிமலன் காண்மின்*
மலைத்திகழ்சந் தகில்கனக மணியும் கொண்டு
வந்துந்தி வயல்கள்தொறும் மடைகள் பாய*
அலைத்துவரும் பொன்னிவளம் பெருகும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 3

1621 சிலம்புமுதல் கலனணிந்தோர் செங்கண் குன்றம்
திகழ்ந்ததெனத் திருவுருவம் பன்றி யாகி*
இலங்குபுலி மடந்தைதனை யிடந்து புல்கி,
எயிற்றிடைவைத் தருளியஎம் ஈசன் காண்மின்*
புலம்புசிறை வண்டொலிப்பப் பூகம் தொக்க
பொழில்கடொறும் குயில்கூவ, மயில்க ளால*
அலம்புதிரைப் புனல்புடைசூழ்ந் தழகார் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 4

1622 சினமேவும் அடலரியின் உருவ மாகித்
திறல்மேவும் இரணியன தாகம் கீண்டு*
மனமேவு வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி
மாள,உயிர் வவ்வியஎம் மாயோன் காண்மின்*
இனமேவு வரிவளைக்கை யேந்தும், கோவை
ஏய்வாய மரகதம்போல் கிளியின் இன்சொல்*
அனமேவு நடைமடவார் பயிலும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 5

1623 வானவர்தம் துயர்தீர வந்து தோன்றி,
மாணுருவாய் மூவடிமா வலியை வேண்டி*
தானமர வேழுலகு மளந்த வென்றித்
தனிமுதல்சக் கரப்படையென் தலைவன் காண்மின்*
தேனமரும் பொழில்தழுவும் எழில்கொள் வீதிச்
செழுமாட மாளிகைகள் கூடந் தோறும்*
ஆனதொல்சீர் மறையாளர் பயிலும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 6

1624 பந்தணைந்த மெல்விரலாள் சீதைக் காகிப்
பகலவன்மீ தியங்காத இலங்கை வேந்தன்*
அந்தமில்திண் கரஞ்சிரங்கள் புரண்டு வீழ,
அடுகணையால் எய்துகந்த அம்மான் காண்மின்*
செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவர்,
திசைமுகனை யனையவர்கள், செம்மை மிக்க*
அந்தணர்தம் ஆகுதியின் புகையார் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 7

1625 கும்பமிகு மதவேழம் குலையக் கொம்பு
பறித்து,மழ விடையடர்த்துக் குரவை கோத்து*
வம்பவிழும் மலர்க்குழலாள் ஆய்ச்சி வைத்த
தயிர்வெண்ணெய் உண்டுகந்த மாயோன் காண்மின்*
செம்பவள மரகதநன் முத்தம் காட்டத்
திகழ்பூகம் கதலிபல வளம்மிக் கெங்கும்*
அம்பொன்மதிள் பொழில்புடைசூழ்ந் தழகார் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 8

1626 ஊடேறு கஞ்சனொடு மல்லும் வில்லும்
ஒண்கரியும் உருள்சகடும் உடையச் செற்ற*
நீடேறு பெருவலித்தோ ளுடைய வென்றி
நிலவுபுகழ் நேமியங்கை நெடியோன் காண்மின்*
சேடேறு பொழில்தழுவும் எழில்கொள் வீதித்
திருவிழவில் மணியணிந்த திண்ணை தோறும்*
ஆடேறு மலர்க்குழலார் பயிலும் செல்வத்
தணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அமரர் கோவே. 9

1627 *பன்றியாய் மீனாகி யரியாய்ப் பாரைப்
படைத்துக்காத் துண்டுமிழ்ந்த பரமன் தன்னை*
அன்றமரர்க் கதிபதியும் அயனும் சேயும்
அடிபணிய அணியழுந்தூர் நின்ற கோவை*
கன்றிநெடு வேல்வலவ னாலி நாடன்
கலிகன்றி யொலிசெய்த இன்பப் பாடல்*
ஒன்றினொடு நான்குமோ ரைந்தும் வல்லார்
ஒலிகடல்சூ ழுலகாளு மும்பர் தாமே. 10

செங்கமலம் முன் குலம், சிலம்பு சினம் வானவர், பந்து கும்பம் ஊடேறு, பன்றி - கள்ளம்.

9. கள்ளம் மனம்

திருச்சிறுபுலியூர்

கலிவிருத்தம்

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(அபரூப ராகம் - ஆதி தாளம்)

1628 *கள்ளம்மனம் விள்ளும்வகை கருதிக்கழல் தொழுவீர்!*
வெள்ளம்முது பரவைத்திரை விரிய* கரை யெங்கும்
தெள்ளும்மணி திகழும் சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்
துள்ளும்* என துள்ளத்துளும் உறைவாரையுள் ளீரே. 1

1629 தெருவில்திரி சிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றொடு கஞ்சி
மருவி* பிரிந் தவர்வாய்மொழி மதியாதுவந் தடைவீர்!*
திருவில்பொலி மறையோர்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்து*
உருவக்குறள் அடிகள்அடி யுணர்மின்உணர் வீரே. 2

1630 பறையும்வினை தொழுதுய்ம்மின்,நீர் பணியும்சிறு தொண்டீர்!*
அறையும்புனல் ஒருபால்வயல் ஒருபால்பொழில் ஒருபால்*
சிறைவண்டினம் அறையும்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்
துறையும்* இறை யடியல்லதொன் றிறையும்அறி யேனே. 3

1631 வானார்மதி பொதியும்சடை மழுவாளியொ டொருபால்*
தானாகிய தலைவன்அவன் அமரர்க்கதி பதியாம்*
தேனார்பொழில் தழுவும்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்
தானாயனது* அடியல்லதொன் றறியேன்அடி யேனே. 4

1632 நந்தாநெடு நரகத்திடை நணுகாவகை* நாளும்
எந்தாய்!என இமையோர்தொழு தேத்தும்இடம்* எறிநீர்ச்
செந்தாமரை மலரும்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்து*
அந்தாமரை யடியாய்!உன தடியேற்கருள் புரியே. 5

1633 முழுநீலமும் அலராம்பலும் அரவிந்தமும் விரவி*
கழுநீரொடு மடவாரவர் கண்வாய்முகம் மலரும்*
செழுநீர்வயல் தழுவும்சிறு புலியூர்ச்சல சயனம்*
தொழுநீர்மைய துடையார்அடி தொழுவார்துய ரிலரே. 6

1634 ✻சேயோங்குதண் திருமாலிருஞ் சோலைமலை யுறையும்
மாயா!✻ எனக் குரையாய்இது-மறைநான் கினுளாயோ!✻
தீயோம்புகை மறையோர்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்
தாயோ!✻ உன தடியார்மனத் தாயோ!அறி யேனே. 7

1635 மையார்வரி நீலம்மலர்க் கண்ணார்மனம் விட்டிட்டு✻
உய்வான்உன கழலேதொழு தெழுவேன்✻ கிளி மடவார்
செவ்வாய்மொழி பயிலும்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்து✻
ஐவாய்அர வணைமேலுறை அமலா!அரு ளாயே. 8

1636 ✻கருமாமுகில் உருவா!கனல் உருவா!புனல் உருவா!✻
பெருமால்வரை யுருவா!பிற வுருவா!நின துருவா✻
திருமாமகள் மருவும்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்து✻
அருமாகட லமுதே!உன தடியேசர ணாமே. 9

1637 ✻சீரார்நெடு மறுகில்சிறு புலியூர்ச்சல சயனத்து✻
ஏரார்முகில் வண்ணன்தனை யிமையோர்பெரு மானை✻
காரார்வயல் மங்கைக்கிறை கலியன்ஒலி மாலை✻
பாரார்இவை பரவித்தொழப் பாவம்பயி லாவே. 10

கள்ளம் தெருவில் பறை, வான் நந்தா முழு, சேயோங்கு மையார் கரு, சீரார் - பெரும்புறம்.

10. பெரும்புறக்கடலை

திருக்கண்ணமங்கை

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(தோடி ராகம் - அட தாளம்)

1638 *பெரும்பு றக்கட லை,யட லேற்றினைப்
பெண்ணை, ஆணை* எண் ணில்முனி வர்க்கருள்
தருந்த வத்தை,முத் தின்திரள் கோவையைப்
பத்த ராவியை, நித்திலத் தொத்தினை*
அரும்பி னை,யல ரை,யடி யேன்மனத்
தாசை யை,அமு தம்பொதி யின்சுவைக்
கரும்பி னை*கனி யைச் சென்று நாடிக்
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 1

1639 மெய்ந்ந லத்தவத் தைத்திவத் தைத்தரும்
மெய்யைப் பொய்யினைக் கையிலோர் சங்குடை*
மைந்நி றக்கட லைக்கடல் வண்ணனை,
மாலை, ஆலிலைப் பள்ளிகொள் மாயனை*
நென்ன லைப்பக லை,யிற்றை நாளினை,
நாளை யாய்வரும் திங்களை, யாண்டினை*
கன்ன லைக்கரும் பின்இடைத் தேறலைக்
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 2

1640 எங்க ளுக்கருள் செய்கின்ற ஈசனை,
வாச வார்குழ லாள்மலை மங்கைதன்
பங்க னை*பங்கில் வைத்துகந் தான் தன்னைப்
பான்மை யைப்பனி மா மதி யம்தவழ்
மங்கு லை*சுட ரை,வட மாமலை
உச்சி யை,நச்சி நாம்வணங் கப்படும்
கங்கு லை*பக லைச்சென்று நாடிக்
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 3

1641 பேய்மு லைத்தலை நஞ்சுண்ட பிள்ளையைத்
தெள்ளி யார்வணங் கப்படுந் தேவனை*
மாய னை,மதிள் கோவ லிடைகழி
மைந்த னை,யன்றி, யந்தணர் சிந்தையுள்
ஈச னை*இலங் கும்சுடர்ச் சோதியை,
எந்தை யை,எனக் கெய்ப்பினில் வைப்பினை*
காசி னை,மணி யைச்சென்று நாடிக்-
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 4

1642 *ஏற்றி னை,இம யத்துளெம் ஈசனை,
இம்மை யை,மறு மைக்கு மருந்தினை*
ஆற்ற லை,அண்டத் தப்புறத் துய்த்திடும்
ஐய னைக்கையி லாழியொன் றேந்திய
கூற்றி னை*குரு மாமணிக் குன்றினை,
நின்ற வூர்நின்ற நித்திலத் தொத்தினை*
காற்றி னைப்புன லைச்சென்று நாடிக்-
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 5

1643 துப்ப னைத்துரங் கம்படச் சீறிய
தோன்ற லைச்சுடர் வான்கலன் பெய்ததோர்
செப்பி னை*திரு மங்கை மணாளனைத்
தேவ னைத்திக ழும்பவ ளத்தொளி
ஒப்ப னை*உல கேழினை, ஊழியை,
ஆழி யேந்திய கையனை, அந்தணர்
கற்பி னை*கழு நீர்மல ரும்வயல்
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 6

1644 திருத்த னைத்திசை நான்முகன் தந்தையைத்
தேவ தேவனை, மூவரில் முன்னிய
விருத்த னை*விளங் கும்சுடர்ச் சோதியை,
விண்ணை, மண்ணினைக் கண்ணுதல் கூடிய
அருத்தனை* அரி யைப்பரி கீறிய
அப்ப னை,அப்பில் ஆரழ லாய்நின்ற
கருத்தனை* களி வண்டறை யும்பொழில்
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 7

1645 வெஞ்சி னக்களிற் றை,விளங் காய்விழக்
கன்று வீசிய ஈசனை* பேய்மகள்
துஞ்ச நஞ்சு சுவைத்துண்ட தோன்றலைத்
தோன்றல் வாளரக் கன்கெடத் தோன்றிய
நஞ்சினை* அமு தத்தினை, நாதனை,
நச்சு வார்உச்சி மேல்நிற்கும் நம்பியை*
கஞ்ச னை-துஞ்ச வஞ்சித்த வஞ்சனை-
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 8

1646 பண்ணி னைப்பண்ணில் நின்றதோர் பான்மையைப்
பாலுள் நெய்யினை, மாலுரு வாய்நின்ற
விண்ணி னை* விளங் கும்சுடர்ச் சோதியை,
வேள்வி யை,விளக் கின்ஒளி தன்னை*
மண்ணி னை,மலை யை,யலை நீரினை,
மாலை, மாமதி யை,மறை யோர் தங்கள்
கண்ணி னை* கண்கள் ஆரளவும்நின்று
கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேனே. 9

1647 *'கண்ண மங்கையுள் கண்டுகொண் டேன்'என்று
காத லால்கலி கன்றி யுரைசெய்த*
வண்ண வொண்தமி ழொன்பதோ டொன்றிவை
வல்ல ராய்உரைப் பார்மதி யம்தவழ்*
விண்ணில் விண்ணவ ராய்மகிழ் வெய்துவர்;
மெய்ம்மை சொல்லில்,வெண் சங்கமொன் றேந்திய
கண்ண!* நின்தனக் கும்குறிப் பாகில்
கற்க லாம்கவி யின்பொருள் தானே. 10

பெரு மெய் எங்கள், பேய் ஏற்றினை துப்பனை, திருத்தனை
வெஞ்சினம் பண்ணினை, கண்ணமங்கை - சிலை.

8
பத்து

1. சிலையிலங்கு

திருக்கண்ணபுரம்-1

தலைமகன்பால் ஈடுபட்ட தலைமகளது செயல்களை
வினவ வந்தார்க்குத் தாய் கூறுதல் :

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(காம்பூஜி ராகம் - ரூபகதாளம்)

1648 ✻சிலையிலங்கு பொன்னாழி திண்படைதண்
டொண்சங்கம்' என்கின் றாளால்✻
'மலையிலங்கு தோள் நான்கே மற்றவனுக்
கெற்றேகாண்!' என்கின் றாளால்✻
முலையிலங்கு பூம்பயலை முன்போட,
அன்போடி, இருக்கின் றாளால்✻
கலையிலங்கு மொழியாளர் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 1

1649 ✻'செருவரைமுன் ஆசறுத்த சிலையன்றோ?
கைத்தலத்த தென்கின் றாளால்✻
'பொருவரைமுன் போர்தொலைத்த பொன்னாழி
மற்றொருகை' என்கின் றாளால்✻
'ஒருவரையும் நின்னொப்பார் ஒப்பிலா
என்னப்பா!' என்கின் றாளால்✻
கருவரைபோல் நின்றானைக் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 2

1650 'துன்னுமா மணிமுடிமேல் துழாயலங்கல்
தோன்றுமால்' என்கின் றாளால்✻
'மின்னுமா மணிமகர குண்டலங்கள்
வில்வீசும்' என்கின் றாளால்✻

'பொன்னின்மா மணியாரம் அணியாகத்
திலங்குமால்' என்கின் றாளால்*
கன்னிமா மதில்புடைசூழ் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 3

1651 'தாராய தண்துளப வண்டுழுத
வரைமார்பன்' என்கின் றாளால்*
'போரானைக் கொம்பொசித்த புட்பாகன்
என்னம்மான்' என்கின் றாளால்*
'ஆரானும் காண்மின்கள் அம்பவளம்
வாய்அவனுக் கென்கின் றாளால்*
கார்வானம் நின்றதிரும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 4

1652 'அடித்தலமும் தாமரையே, அங்கைகளும்
பங்கயமே' என்கின் றாளால்*
'முடித்தலமும் பொற்பூணும் என்நெஞ்சத்
துள்ளகலா' என்கின் றாளால்*
'வடித்தடங்கண் மலரவளோ வரையாகத்
துள்ளிருப்பாள்?' என்கின் றாளால்*
கடிக்கமலம் கள்ளுகுக்கும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 5

1653 'பேரா யிரமுடைய பேராளன்
பேராளன்' என்கின் றாளால்*
'ஏரார் கனமகர குண்டலத்தன்
எண்தோளன்' என்கின் றாளால்*
'நீரார் மழைமுகிலே நீள்வரையே
ஒக்குமால்' என்கின் றாளால்*
காரார் வயலமரும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 6

1654 'செவ்வரத்த உடையாடை யதன்மேலோர்
சிவளிகைக்கச் சென்கின் றாளால்*
'அவ்வரத்த அடியிணையும் அங்கைகளும்
பங்கயமே' என்கின் றாளால்*

'மைவளர்க்கும் மணியுருவம் மரகதமோ?
மழைமுகிலோ?' என்கின் ரூளால்*
கைவளர்க்கும் அழலாளர் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 7

1655 'கொற்றப்புள் ளொன்றேறி மன்றூடே
வருகின்ருன்' என்கின் ரூளால்*
'வெற்றிப்போ ரிந்திரற்கு மிந்திரனே
ஒக்குமால்' என்கின் ரூளால்*
'பெற்றக்கால் அவனுகம் பெண்பிறந்தோம்
உய்யோமோ?' என்கின் ரூளால்*
கற்றநூல் மறையாளர் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 8

1656 'வண்டமரும் வனமாலை மணிமுடிமேல்
மணநாறும்' என்கின் ரூளால்*
'உண்டிவர்பால் அன்பெனக்கென் ஞெருகாலும்
பிரிகிலேன்' என்கின் ரூளால்*
'பண்டிவரைக் கண்டறிவ தெவ்வூரில்
யாம்?' என்றே பயில்கின் ரூளால்*
கண்டவர்தம் மனம்வழங்கும் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கண்டாள் கொலோ? 9

1657 *'மாவளரும் மென்ஞேக்கி மாதராள்
மாயவனைக் கண்டாள்' என்று*
காவளரும் கடிபொழில்சூழ் கண்ணபுரத்
தம்மானைக் கலியன் சொன்ன*
பாவளரும் தமிழ்மாலை பன்னியநூல்
இவையைந்தும் ஐந்தும் வல்லார்*
பூவளரும் கற்பகம்சேர் பொன்னுலகில்
மன்னவராய்ப் புகழ்தக் கோரே. 10

சிலை செறு துன்னு, தார் அடி பேர், செவ்வாத்த கொற்ற வண்டு, மாவளரும் - தெள்ளியீர்.

2. தெள்ளியீர்

திருக்கண்ணபுரம்-2

தலைவியின் நிலை கண்ட தாய் தலைமகனை இயற்பழித்தும், தலைமகளது இளமைக்கு இரங்கியும் கூறுதல்

வெண்டளையால் வந்த தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
(ஸைந்தவி ராகம் - அட தாளம்)

1658 *தெள்ளியீர்! தேவர்க்கும் தேவர் திருத்தக்கீர்!
வெள்ளியீர்! வெய்ய விழுநிதி வண்ணர்* ஓ!
துள்ளுநீர்க் கண்ண புரம்தொழு தாள்இவள்
கள்வியோ?* கைவளை கொள்வது தக்கதே? 1

1659 நீள்நிலா முற்றத்து நின்றிவள் நோக்கினள்*
காணுமோ!கண்ண புரமென்று காட்டினள்*
பாணனர் திண்ணம் இருக்க இனியிவள்
நாணுமோ?* நன்றுநன் றுநறையூரர்க்கே. 2

1660 *'அருவிசோர் வேங்கடம் நீர்மலை' என்றுவாய்
வெருவினள்* மெய்யம் வினவி யிருக்கின்றாள்*
'பெருகுசீர்க் கண்ண புரம்' என்று பேசினள்
உருகினள்* உள்மெலிந் தாள்இது என்கொலோ? 3

1661 உண்ணும்நா ளில்லை உறக்கமுந் தானில்லை*
பெண்மையும் சால நிறைந்திலள், பேதைதான்*
கண்ணனூர் கண்ண புரம்தொழும்; கார்க்கடல்
வண்ணர்மேல்* எண்ணம்இவட்கிது வென்கொலோ? 4

1662 கண்ணனூர் கண்ண புரம்தொழும் காரிகை*
பெண்மைஎன்? தன்னுடை யுண்மை யுரைக்கின்றாள்*
வெண்ணெயுண் டாப்புண்ட வண்ணம் விளம்பினள்*
வண்ணமும் பொன்னிறம் ஆவ தொழியுமே. 5

1663 ‘வடவரை நின்றும்வந்து இன்று கணபுரம்*
இடவகை கொள்வது யாம்’என்று பேசினுள்*
மடவரல் மாதர்என் பேதை யிவர்க்கிவள்
கடவதென்?* கண்துயில் இன்றிவர் கொள்ளவே. 6

1664 தரங்கநீர் பேசினும் தண்மதி காயினும்*
இரங்குமோ? எத்தனை நாளிருந் தெள்கினுள்?*
‘துரங்கம்வாய் கீண்டுகந் தானது தொன்மைஊர்*
அரங்கமே’ என்ப திவள்தனக் காசையே. 7

1665 தொண்டெல்லாம் நின்னடி யேதொழு துய்யுமா
கண்டு* தான் கணபுரம் கைதொழப் போயினுள்*
வண்டுலாம் கோதைஎன் பேதை மணிநிறம்
கொண்டுதான்* கோயின்மை செய்வது தக்கதே? 8

1666 முள்ளெயி றேய்ந்தில, கூழை முடிகொடா*
தெள்ளியள் என்பதோர் தேசிலள்; என்செய்கேன்?*
கள்ளவிழ் சோலைக் கணபுரம் கைதொழும்
பிள்ளையை* பிள்ளையென் றெண்ணப் பெறுவரே? 9

1667 *கார்மலி கண்ண புரத்தெம் அடிகளை*
பார்மலி மங்கையர் கோன்பர காலன்சொல்*
சீர்மலி பாடல் இவைபத்தும் வல்லவர்*
நீர்மலி வையத்து நீடுநிற் பார்களே. 10

தெள்ளியீர் நீணிலா அருவி, உண்ணும் கண்ணன் வடவரை,
தரங்கம் தொண்டு முள், கார் - கரை.

3.கரையெடுத்த

திருக்கண்ணபுரம்-3

தலைமகனைப் பிரிந்த தலைமகள் இரங்கிக் கூறுதல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

(கேதாரகௌள ராகம் - ரூபக தாளம்)

1668 கரையெடுத்த சுரிசங்கும் கனபவளத் தெழுகொடியும்*
திரையெடுத்து வருபுனல்சூழ் திருக்கண்ண புரத்துறையும்*
விரையெடுத்த துழாயலங்கல் விறல்வரைத்தோள் புடைபெயர*
வரையெடுத்த பெருமானுக் கிழந்தேன்-என் வரிவளையே. 1

1669 அரிவிரவு முகிற்கணத்தால் அகிற்புகையால் வரையோடும்*
தெரிவரிய மணிமாடத் திருக்கண்ண புரத்துறையும்*
வரியரவின் அணைத்துயின்று மழைமதத்த சிறுதறுகண்*
கரிவெருவ மருப்பொசித்தாற் கிழந்தேன்-என் கனவளையே. 2

1670 துங்கமா மணிமாட நெடுமுகட்டின் சூலிகை போம்*
திங்கள்மா முகில்துணிக்கும் திருக்கண்ண புரத்துறையும்*
பைங்கண்மால் விடையடர்த்துப் பனிமதிகோள் விடுத்துகந்த*
செங்கண்மால் அம்மானுக் கிழந்தேன்-என் செறிவளையே. 3

1671 கணமருவு மயிலகவு கடிபொழில்சூழ் நெடுமறுகில்*
திணமருவு கனமதில்சூழ் திருக்கண்ண புரத்துறையும்*
மணமருவு தோளாய்ச்சி யார்க்கப்போய்* உரலோடும்
புணர்மருதம் இறநடந்தாற் கிழந்தேன்-என் பொன்வளையே. 4

1672 வாயெடுத்த மந்திரத்தால் அந்தணர்தம் செய்தொழில்கள்*
தீயெடுத்து மறைவளர்க்கும் திருக்கண்ண புரத்துறையும்*
தாயெடுத்த சிறுகோலுக் குளைந்தோடித் தயிருண்ட*
வாய்துடைத்த மைந்தனுக் கிழந்தேன்-என் வரிவளையே 5

1673 மடலெடுத்த நெடுந்தாழை மருங்கெல்லாம் வளர்பவளம்✻
திடலெடுத்துச் சுடரிமைக்கும் திருக்கண்ண புரத்துறையும்✻
அடலடர்த்தன் றிரணியனை முரணழிய அணியுகிரால்✻
உடலெடுத்த பெருமானுக் கிழந்தேன்-என் ஒளிவளையே. 6

1674 வண்டமரும் மலர்ப்புன்னை வரிநீழல் அணிமுத்தம்✻
தெண்திரைகள் வரத்திரட்டும் திருக்கண்ண புரத்துறையும்✻
எண்திசையும் எழுசுடரும் இருநிலனும் பெருவிசும்பும்✻
உண்டுமிழ்ந்த பெருமானுக் கிழந்தேன்-என் ஒளிவளையே. 7

1675 கொங்குமலி கருங்குவளை கண்ணாக✻ தெண்கயங்கள்
செங்கமல முகமலர்த்தும் திருக்கண்ண புரத்துறையும்✻
வங்கமலி தடங்கடலுள் வரியரவின் அணைத்துயின்ற✻
செங்கமல நாபனுக் கிழந்தேன்-என் செறிவளையே. 8

1676 வாராளும் இளங்கொங்கை நெடும்பணைத்தோள் மடப்பாவை✻
சீராளும் வரைமார்வன் திருக்கண்ண புரத்துறையும்✻
பேராளன்,ஆயிரம்பேர் ஆயிரவாய் அரவணைமேல்✻
பேராளர் பெருமானுக் கிழந்தேன்-என் பெய்வளையே. 9

1677 ✻தேமருவு பொழில்புடைசூழ் திருக்கண்ண புரத்துறையும்
வாமனனை✻ மறிகடல்சூழ் வயலாலி வளநாடன்✻
காமருசீர்க் கலிகன்றி கண்டுரைத்த தமிழ்மாலை✻
நாமருவி யிவைபாட வினையாய நண்ணாவே. 10

கரை அரி துங்கம், கணம் வாய் மடல், வண்டு கொங்கு வாராளும், தேமருவு - விண்ணவர்.

4. விண்ணவர் தங்கள்

திருக்கண்ணபுரம்-4

கோல்தும்பி

வெண்டளையால் வந்த தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(கமாஸ் ராகம் - ஆதி தாளம்)

1678 *விண்ணவர் தங்கள் பெருமான் திருமார்வன்*
மண்ணவர் எல்லாம் வணங்கும் மலிபுகழ்சேர்*
கண்ண புரத்தெம் பெருமான் கதிர்முடிமேல்*
வண்ண நறுந்துழாய் வந்தூ தாய்-கோல்தும்பீ! 1

1679 வேத முதல்வன் விளங்கு புரிநூலன்*
பாதம் பரவிப் பலரும் பணிந்தேத்தி*
காதன்மை செய்யும் கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்*
தாது நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்-கோல்தும்பீ! 2

1680 விண்ட மலரெல்லாம் ஊதிநீ யென்பெறுதி?*
அண்ட முதல்வன் அமரர்க ளெல்லாரும்*
கண்டு வணங்கும் கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்*
வண்டு நறுந்துழாய் வந்தூதாய்-கோல்தும்பீ. 3

1681 நீர்மலி கின்றதோர் மீனாய் ஓர் ஆமையுமாய்*
சீர்மலி கின்றதோர் சிங்க வுருவாகி*
கார்மலி வண்ணன் கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்*
தார்மலி தண்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்-கோல்தும்பீ! 4

1682 ஏரார் மலரெல்லாம் ஊதிநீ யென்பெறுதி?*
பாரா ருலகம் பரவப் பெருங்கடலுள்*
காராமை யான கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்*
தாரார் நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்-கோல்தும்பீ! 5

1683 மார்வில் திருவன், வலனேந்து சக்கரத்தன்*
பாரைப் பிளந்த பரமன்,பரஞ்சோதி*
காரில் திகழ்காயா வண்ணன் கதிர்முடிமேல்*
தாரில் நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூ தாய்-கோல்தும்பீ! 6

1684 வாமனன், கற்கி, மதுசூதன், மாதவன்*
தார்மன்னு தாசரதி யாய தடமார்வன்*
காமன்தன் தாதை, கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்*
தாம நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய் கோல்தும்பீ! 7

1685 நீலமலர்கள் நெடுநீர் வயல்மருங்கில்*
சால மலரெல்லாம் ஊதாதே* வாளரக்கர்
காலன், கண்ணபுரத் தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல்*
கோல நறுந்துழாய் கொண்டூதாய்-கோல்தும்பீ 8

1686 நந்தன் மதலை, நிலமங்கை நல்துணைவன்*
அந்தம், முதல்வன், அமரர்கள் தம்பெருமான்*
கந்தம் கமழ்காயா வண்ணன் கதிர்முடிமேல்*
கொந்து நறுந்துழாய் கொண்டூதாய்-கோல்தும்பீ! 9

1687 *வண்டமருஞ் சோலை வயலாலி நன்னுடன்*
கண்டசீர் வென்றிக் கலிய னொலிமாலை*
கொண்டல் நிறவண்ணன் கண்ண புரத்தானை*
தொண்டரோம் பாட நினைந்தூதாய்-கோல்தும்பீ! 10

விண் வேத விண்ட, நீர் ஏரார் மார்வில், வாமனன் நீல நந்தன், வண்டமர் - தந்தை.

5. தந்தைகால்

திருக்கண்ணபுரம்-5

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(யதுகுல காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1688 *தந்தை காலில்விலங் கற,வந்து தோன்றிய
தோன்றல்பின்* தமியேன்தன்
சிந்தை போயிற்று; திருவருள் அவனிடைப்
பெறுமள விருந்தேனை*
அந்தி காவலன் அமுதுறு பசுங்கதிர்
அவைசுட அதனோடும்*
மந்த மாருதம் வனமுலை தடவந்து
வலிசெய்வ தொழியாதே! 1

1689 மாரி மாக்கடல் வளைவணற் கிளையவன்
வரைபுரை திருமார்பில்*
தாரின் ஆசையில் போயின நெஞ்சமும்
தாழ்ந்தது, ஓர் துணைகாணேன்*
ஊரும் துஞ்சிற்று; உலகமும் துயின்றது;
ஒளியவன் விசும்பியங்கும்*
தேரும் போயிற்று; திசைகளும் மறைந்தன;
செய்வதொன் றறியேனே! 2

1690 ஆயன் மாயமே யன்றிமற் றென்கையில்
வளைகளும் இறைநில்லா*
பேயின் ஆருயி ருண்டிடும் பிள்ளை நம்
பெண்ணுயிர்க் கிரங்குமோ?*
தூய மாமதிக் கதிர்சுடத் துணையில்லை;
இணைமுலை வேகின்றதால்*
ஆயன் வேயினுக் கழிகின்ற துள்ளமும்;
அஞ்சேல் என் பாரில்லையே!. 3

1691 கயங்கொள் புண்தலைக் களிறுந்து வெந்திறல்
கழல்மன்னர் பெரும்போரில்⁕
மயங்க வெண்சங்கம் வாய்வைத்த மைந்தனும்
வந்திலன்⁕ மறிகடல்நீர்
தயங்கு வெண்திரைத் திவலைநுண் பனியென்னும்
தழல்முகந் திளமுலைமேல்⁕
இயங்கு மாருதம் விலங்கில்,என் ஆவியை
எனக்கெனப் பெறலாமே⁕ 4

1692 ஏழு மாமரம் துளைபடச் சிலைவளைத்
திலங்கையை மலங்குவித்த
ஆழி யான்⁕ நமக் கருளிய அருளொடும்
பகலெல்லை கழிகின்றதால்⁕
தோழி! நாமிதற் கென்செய்தும்? துணையில்லை;
சுடர்படு முதுநீரில்⁕
ஆழ ஆழ்கின்ற ஆவியை அடுவதோர்
அந்திவந் தடைகின்றதே! 5

1693 முரியும் வெண்திரை முதுகயம் தீப்பட
முழங்கழல் எரியம்பின்⁕
வரிகொள் வெஞ்சிலை வளைவித்த மைந்தனும்
வந்திலன்; என்செய்கேன்?⁕
எரியும் வெங்கதிர் துயின்றது; பாவியேன்
இணைநெடுங் கண்துயிலா⁕
கரிய நாழிகை ஊழியில் பெரியன
கழியுமா றறியேனே! 6

1694 கலங்க மாக்கடல் கடைந்தடைத் திலங்கையர்
கோனது வரையாகம்⁕
மலங்க வெஞ்சமத் தடுசரம் துரந்தஎம்
அடிகளும் வாராஞல்⁕
இலங்கு வெங்கதிர் இளமதி யதனொடும்
விடைமணி யடும்⁕ ஆயன்
விலங்கல் வேயின தோசையு மாய் இனி
விளைவதொன் றறியேனே! 7

1695 முழுதிவ் வையகம் முறைகெட மறைதலும்,
முனிவனும் முனிவெய்தி*
மழுவி னுல்மன்னர் ஆருயிர் வவ்விய
மைந்தனும் வாராஞல்*
ஒழுகு நுண்பனிக் கொடுங்கிய பேடையை-
யடங்கஅஞ் சிறைகோலி*
தழுவு நள்ளிருள் தனிமையிற் கடியதோர்
கொடுவினை யறியேனே! 8

1696 கனஞ்செய் மாமதிள் கணபுரத் தவனெடும்
கனவினில் அவன்தந்த*
மனஞ்செய் இன்பம்வந் துள்புக வெள்கியென்
வளைநெக இருந்தேனை*
சினஞ்செய் மால்விடைச் சிறுமணி ஓசையென்
சிந்தையைச் சிந்துவிக்கும்*
அனந்தல் அன்றிலின் அரிகுரல் பாவியேன்
ஆவியை யடுகின்றதே! 9

1697 *வார்கொள் மென்முலை மடந்தையர் தடங்கடல்
வண்ணனைத் தாள்நயந்து*
ஆர்வத் தாலவர் புலம்பிய புலம்பலை
அறிந்து,முன் உரைசெய்த*
கார்கொள் பைம்பொழில் மங்கையர் காவலன்
கலிகன்றி யொலிவல்லார்*
ஏர்கொள் வைகுந்த மாநகர் புக்கிமை-
யவரொடும் கூடுவரே! 10

தந்தை மாரி ஆயன், கயம் ஏழு முரியும், கலங்க முழுது கனஞ்செய், வார்கொள் - தொண்டீர்.

6. தொண்டீர்

திருக்கண்ணபுரம்-6

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(நாத நாமக்கிரியை ராகம் - ரூபக தாளம்)

1698 *தொண்டீர்! உய்யும் வகைகண்டேன்;
துளங்கா அரக்கர் துளங்க* முன்
திண்தோள் நிமிரச் சிலைவளையச்
சிறிதே முனிந்த திருமார்பன்*
வண்டார் கூந்தல் மலர்மங்கை
வடிக்கண் மடந்தை மாநோக்கம்
கண்டான்* கண்டு கொண்டுகந்த
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 1

1699 பொருந்தா அரக்கர் வெஞ்சமத்துப்
பொன்ற, அன்று புள்ளூர்ந்து*
பெருந்தோள் மாலி தலைபுரளப்
பேர்ந்த அரக்கர் தென்னிலங்கை*
இருந்தார் தம்மை யுடன்கொண்டங்
கெழிலார் பிலத்துப் புக்கொளிப்ப*
கருந்தாள் சிலைகைக் கொண்டான்ஊர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 2

1700 வல்லி யிடையாள் பொருட்டாக
மதில்நீர் இலங்கை யார்கோவை*
அல்லல் செய்து வெஞ்சமத்துள்
ஆற்றல் மிகுத்த ஆற்றலான்*
வல்லாள் அரக்கர் குலப்பாவை
வாட, முனிதன் வேள்வியை*
கல்விச் சிலையால் காத்தான்ஊர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 3

1701 மல்லை முந்நீர் அதர்பட,
வரிவெஞ் சிலைகால் வளைவித்து*
கொல்லை விலங்கு பணிசெய்யக்
கொடியோன் இலங்கை புகலுற்று*
தொல்லை மரங்கள் புகப்பெய்து
துவலை நிமிர்ந்து வானணவ*
கல்லால் கடலை யடைத்தானூர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 4

1702 ஆமை யாகி அரியாகி
அன்னமாகி* அந்தணர்தம்
ஓம மாகி ஊழியாய்
உலகு சூழ்ந்த நெடும்புணரி*
சேம மதிள்சூ ழிலங்கைக்கோன்
சிரமும் கரமும் துணித்து*முன்
காமற் பயந்தான் கருதும்ஊர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 5

1703 வருந்தா திரு,நீ மடநெஞ்சே!
நம்மேல் வினைகள் வாரா*முன்
திருந்தா அரக்கர் தென்னிலங்கை
செந்தீ யுண்ணச் சிவந்தொருநாள்*
பெருந்தோள் வாணற் கருள்புரிந்து
பின்னை மணாள னாகி*முன்
கருந்தாள் களிற்றொன் றொசித்தானூர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 6

1704 இலையார் மலர்ப்பூம் பொய்கைவாய்
முதலை தன்னால் அடர்ப்புண்டு*
கொலையார் வேழம் நடுக்குற்றுக்
குலைய அதனுக் கருள்புரிந்தான்*
அலைநீ ரிலங்கைத் தசக்கிரிவற்
கிளையோற் கரசை யருளி*முன்
கலைமாச் சிலையால் எய்தானூர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 7

1705 மாலாய் மனமே! அருந்துயரில்
வருந்தா திருநீ* வலிமிக்க
காலார் மருதும், காய்சினத்த
கழுதும், கதமாக் கழுதையும்*
மாலார் விடையும், மதகரியும்,
மல்லர் உயிரும், மடிவித்து*
காலால் சகடம் பாய்ந்தான்ஊர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 8

1706 குன்றால் மாரி பழுதாக்கிக்
கொடியேர் இடையாள் பொருட்டாக*
வன்தாள் விடையே ழன்றடர்த்த
வானோர் பெருமான் மாமாயன்*
சென்றான் தூது பஞ்சவர்க்காய்த்
திரிகால் சகடம் சினமழித்து*
கன்றால் விளங்காய் எறிந்தான்ஊர்
கண்ண புரம்,நாம் தொழுதுமே. 9

1707 *கருமா முகில்தோய் நெடுமாடக்
கண்ண புரத்தெம் அடிகளை*
திருமா மகளால் அருள்மாரி
செழுநீ ராலி வளநாடன்*
மருவார் புயற்கைக் கலிகன்றி
மங்கை வேந்த னொலிவல்லார்*
இருமா நிலத்துக் கரசாகி
இமையோர் இறைஞ்ச வாழ்வாரே. 10

தொண்டீர் பொருந்தா வலி, மல்லை ஆமை வருந்தாது, இலை
மால் குன்றால், கருமா - வியம்.

7. வியமுடை

திருக்கண்ணபுரம்-7

கலிவிருத்தம்

பண் : குறிஞ்சி

(அபரூப ராகம் - ஆதி தாளம்)

1708 *வியமுடை விடையினம் உடைதர, மடமகள்*
குயமிடை தடவரை அகலம துடையவர்*
நயமுடை நடையனம் இளையவர் நடைபயில்*
கயமிடை கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 1

1709 இணைமலி மருதிறு டெருதிற இகல்செய்து*
துணைமலி முலையவள் மணமிகு கலவியுள்*
மணமலி விழவினொ டடியவர் அளவிய*
கணமலி கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 2

1710 புயலுறு வரைமழை பொழிதர, மணிநிரை*
மயலுற, வரைகுடை யெடுவிய நெடியவர்*
முயல்துளர் மிளைமுயல் துளவள விளைவயல்*
கயல்துளு கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 3

1711 ஏதலர் நகைசெய, இளையவர் அளைவெணெய்*
போதுசெய் தமரிய புனிதர்-நல் விரைமலர்*
கோதிய மதுகரம் குலவிய மலர்மகள்*
காதல்செய் கணபுரம்-அடிகள் தம் இடமே. 4

1712 தொண்டரும் அமரரும் முனிவரும் தொழுதெழ*
அண்டமொ டகலிடம் அளந்தவர்-அமர்செய்து*
விண்டவர் படமதில் இலங்கைமுன் எரியெழ*
கண்டவர் கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 5

1713 மழுவியல் படையுடை யவனிடம் மழைமுகில்*
தழுவிய உருவினர்-திருமகள் மருவிய*
கொழுவிய செழுமலர் முழுசிய பறவைபண்*
எழுவிய கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 6

1714 பரிதியொ டணிமதி பனிவரை திசைநிலம்*
எரிதியொ டெனஇன இயல்வினர், செலவினர்*
சுருதியொ டருமறை முறைசொலு மடியவர்*
கருதிய கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 7

1715 படிபுல்கு மடியிணை பலர்தொழ மலர்வைகு*
கொடிபுல்கு தடவரை அகலம துடையவர்*
முடிபுல்கு நெடுவயல் படைசெல அடிமலர்*
கடிபுல்கு கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 8

1716 புலமனு மலர்மிசை மலர்மகள் புணரிய*
நிலமகள் எனஇன மகளிர்கள் இவரொடும்*
வலமனு படையுடை மணிவணர்-நிதிகுவை*
கலமனு கணபுரம்-அடிகள்தம் இடமே. 9

1717 *மலிபுகழ் கணபுர முடையஎம் அடிகளை*
வலிகெழு மதிளயல் வயலணி மங்கையர்*
கலியன தமிழிவை விழுமிய இசையினொடு*
ஒலிசொலும் அடியவர் உறுதுயர் இலரே. 10

வியல் இணை புயல், ஏதலர் தொண்டர் மழு, பரிதி படி புலம், மலி புகழ் - வானோர்.

8. வானோர் அளவும்

திருக்கண்ணபுரம்-8

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(ஸாவேரி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1718 ⁕வானோர் அளவும் முதுமுந்நீர்
வளர்ந்த காலம்⁕ வலியுருவின்
மீனாய் வந்து வியந்துய்யக்
கொண்ட தண்தா மரைக்கண்ணன்⁕
ஆனா உருவில் ஆனாயன்
அவனை-அம்மா விளைவயலுள்⁕
கானார் புறவில் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 1

1719 மலங்கு விலங்கு நெடுவெள்ளம்
மறுக, அங்கோர் வரைநட்டு⁕
இலங்கு சோதி யாரமுதம்
எய்து மளவோர் ஆமையாய்⁕
விலங்கல் திரியத் தடங்கடலுள்
சுமந்து கிடந்த வித்தகனை⁕
கலங்கல் முந்நீர்க் கண்ணபுரத்து
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 2

1720 பாரார் அளவும் முதுமுந்நீர்
பரந்த காலம்⁕ வளைமருப்பில்
ஏரார் உருவத் தேனமாய்
எடுத்த ஆற்றல் அம்மானை⁕
கூரார் ஆரல் இரைகருதிக்
குருகு பாயக் கயலிரியும்⁕
காரார் புறவில் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 3

1721 உளைந்த அரியும் மானிடமும்
உடனுய்த் தோன்ற ஒன்றுவித்து*
விளைந்த சீற்றம் விண்வெதும்ப
வேற்ருேன் அகலம் வெஞ்சமத்து*
பிளந்து வளைந்த உகிரானைப்
பெருந்தண் செந்நெற் குலைதடிந்து*
களஞ்செய் புறவில் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 4

1722 தொழுநீர் வடிவில் குறளுருவாய்
வந்து தோன்றி மாவலிபால்*
முழுநீர் வையம் முன்கொண்ட
மூவா உருவின் அம்மானை*
உழுநீர் வயலுள் பொன்கிளைப்ப
ஒருபால் முல்லை முகையோடும்*
கழுநீர் மலரும் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 5

1723 வடிவாய் மழுவே படையாக
வந்து தோன்றி மூவெழுகால்*
படியார் அரசு களைகட்ட
பாழி யானை யம்மானை*
குடியா வண்டு கொண்டுண்ணக்
கோல நீலம் மட்டுகுக்கும்*
கடியார் புறவில் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 6

1724 வைய மெல்லா முடன்வணங்க
வணங்கா மன்ன னுய்த்தோன்றி*
வெய்ய சீற்றக் கடியிலங்கை
குடிகொண் டோட, வெஞ்சமத்து*
செய்த வெம்போர் நம்பரனைச்
செழுந்தண் கானல் மணநாறும்*
கைதை வேலிக் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 7

1725 ஒற்றைக் குழையும் நாஞ்சிலும்
ஒருபால் தோன்றத் தான்தோன்றி*
வெற்றித் தொழிலார் வேல்வேந்தர்
விண்பால் செல்ல வெஞ்சமத்து*
செற்ற கொற்றத் தொழிலானை
செந்தீ மூன்றும் இல்லிருப்ப*
கற்ற மறையோர் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 8

1726 துவரிக் கனிவாய் நிலமங்கை
துயர்தீர்ந் துய்யப் பாரதத்துள்*
இவரித் தரசர் தடுமாற
இருள்நாள் பிறந்த அம்மானை*
உவரி யோதம் முத்துந்த
ஒருபால், ஒருபால் ஒண்செந்நெல்*
கவரி வீசும் கண்ணபுரத்து-
அடியேன் கண்டு கொண்டேனே. 9

1727 *மீனோ டாமை கேழலரி
குறளாய் முன்னும் இராமனாய்த்
தானாய்* பின்னும் இராமனாய்த்
தாமோ தரனாய்க் கற்கியும்
ஆனான் தன்னை* கண்ணபுரத்
தடியன் கலிய னொலிசெய்த*
தேனார் இன்சொல் தமிழ்மாலை
செப்பப் பாவம் நில்லாவே. 10

வானோர் மலங்கு பார், உளைந்த தொழு வடி, வையம் ஒற்றை துவரி, மீன் - கைம்மானம்.

9. கைம்மானம்

திருக்கண்ணபுரம்-9

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(மோகன ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

1728 *கைம்மான மதயானை யிடர்தீர்த்த கருமுகிலை*
மைம்மான மணியை அணிகொள் மரகதத்தை*
எம்மானை, யெம்பிரானை, யீசனை, என்மனத்துள்
அம்மானை*-அடியேன் அடைந்துய்ந்து போனேனே, 1

1729 தருமான மழைமுகிலைப் பிரியாது தன்னடைந்தார்*
வருமானம் தவிர்க்கும் மணியை அணியுருவில்*
திருமாலை, அம்மானை, அமுதத்தைக் கடற்கிடந்த
பெருமானை*-அடியேன் அடைந்துய்ந்து பிழைத்தேனே.2

1730 *விடையேழன் றடர்த்து வெகுண்டு விலங்கலுற*
படையால்ஆழி தட்ட பரமன் பரஞ்சோதி*
மடையார் நீலம்மல்கும் வயல்சூழ் கண்ணபுரமொன்
றுடையானுக்கு* அடியேன்; ஒருவர்க் குரியேனோ? 3

1731 *மிக்கானை; மறையாய் விரித்த விளக்கை* என்னுள்
புக்கானைப் புகழ்சேர் பொலிகின்ற பொன்மலையை*
தக்கானைக் கடிகைத் தடங்குன்றின் மிசையிருந்த*
அக்காரக் கனியை-அடைந்துய்ந்து போனேனே. 4

1732 வந்தாயென் மனத்தே வந்துநீ புகுந்தபின்னை*
எந்தாய்! போயறியாய்; இதுவே யமையாதோ!*
கொந்தார் பைம்பொழில்சூழ் குடந்தைக் கிடந்துகந்த
மைந்தா!* உன்னையென்றும் மறவாமைப் பெற்றேனே. 5

1733 எஞ்சா வெந்நரகத் தழுந்தி நடுங்குகின்றேற்கு*
அஞ்சேல்என் றடியேனை யாட்கொள்ள வல்லானை*
நெஞ்சே! நீநினையா திறைப்பொழுதும் இருத்திகண்டாய்*
மஞ்சார் மாளிகைசூழ் வயலாலி மைந்தனையே. 6

1734 பெற்றார் பெற்றொழிந்தார் பின்னும்நின் றடியேனுக்கு*
உற்றானாய் வளர்த்தென் உயிராகி நின்றானை*
முற்றா மாமதிகோள் விடுத்தானை,எம்மானை*
எத்தால் யான்மறக்கேன்* இதுசொல்,என் ஏழைநெஞ்சே! 7

1735 கற்றார் பற்றறுக்கும் பிறவிப் பெருங்கடலே!*
பற்றா வந்தடியேன் பிறந்தேன் பிறந்தபின்னை*
வற்றா நீர்வயல்சூழ் வயலாலி யம்மானைப்
பெற்றேன்* பெற்றதுவும் பிறவாமைப் பெற்றேனே. 8

1736 *கண்ணார் கண்ணபுரம், கடிகை, கடிகமழும்*
தண்ணார் தாமரைசூழ் தலைச்சங்க மேல்திசையுள்*
விண்ணோர் நாண்மதியை, விரிகின்ற வெஞ்சுடரை*
கண்ணாரக் கண்டுகொண்டு களிக்கின்றதிங் கென்றுகொலோ? 9

1737 *செருநீர வேல்வலவன் கலிகன்றி மங்கையர்கோன்*
கருநீர் முகில்வண்ணன் கண்ண புரத்தானை*
இருநீர்இன்தமிழ் இன்னிசை மாலைகள் கொண்டுதொண்டீர்*
வருநீர் வையமுய்ய, இவைபாடி யாடுமினே. 10

கைம்மானம் தரு விடை, மிக்கானை வந்தாய் எஞ்சா, பெற்றார் கற்றார் கண்ணார், செரு - வண்டார்.

10. வண்டார்

திருக்கண்ணபுரம்-10

வெண்டளையால் வந்த தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
(சௌராஷ்ட்ர ராகம் - ரூபக தாளம்)

1738 *வண்டார்பூ மாமலர் மங்கை மணநோக்கம்
உண்டானே!* உன்னை யுகந்துகந் துன்தனக்கே
தொண்டானேற்கு* என்செய்கின் றாய்?சொல்லு-நால்வேதம்
கண்டானே!* கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 1

1739 பெருநீரும் விண்ணும் மலையும் உலகேழும்*
ஒருதாரா நின்னுள் ஒடுக்கிய நின்னையல்லால்*
வருதேவர் மற்றுளர்என்றென் மனத் திறையும்
கருதேன்நான்* -கண்ண புரத்துறை யம்மானே 2

1740 *மற்றும்ஓர் தெய்வம் உளதென் றிருப்பாரோடு
உற்றிலேன்* உற்றதும் உன்னடி யார்க்கடிமை*
மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின்திரு எட்டெழுத்தும்
கற்று* நான்-கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 3

1741 பெண்ணுருள் பேரிளங் கொங்கையின் ஆர்அழல்போல்*
உண்ணுநஞ் சுண்டுகந் தாயை யுகந்தேன்நான்*
மண்ணுளா! வாள்நெடுங் கண்ணி, மதுமலராள்
கண்ணுளா!* கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 4

1742 பெற்றாரும் சுற்றமும் என்றிவை பேணேன்நான்*
மற்றாரும் பற்றிலேன் ஆதலால் நின்னடைந்தேன்*
உற்றானென் றுள்ளத்து வைத்தருள் செய்கண்டாய்*
கற்றார்சேர் கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 5

1743 ஏத்தியுன் சேவடி யெண்ணி யிருப்பாரை*
பார்த்திருந் தங்கு நமன்தமர் பற்றாது*
சோத்தம்,நாம் அஞ்சுதும் என்று தொடாமை,நீ
காத்திபோல்-கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 6

1744 வெள்ளைநீர் வெள்ளத் தணைந்த அரவணைமேல்*
துள்ளுநீர் மெள்ளத் துயின்ற பெருமானே!*
வள்ளலே! உன்தமர்க் கென்றும் நமன்தமர்
கள்ளர்போல்* -கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 7

1745 மாணாகி வையம் அளந்ததுவும்* வாளவுணன்
பூணாகம் கீண்டதுவும் ஈண்டு நினைந்திருந்தேன்*
பேணாத வல்வினை யேன்இடர் எத்தனையும்
காணேன்நான்* -கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 8

1746 நாட்டினாய் என்னை, உனக்கு முன் தொண்டாக*
மாட்டினேன் அத்தனையே கொண்டென் வல்வினையை*
பாட்டினால் உன்னையென் நெஞ்சத் திருந்தமை
காட்டினாய்* -கண்ண புரத்துறை யம்மானே! 9

1747 *கண்டசீர்க் கண்ண புரத்துறை யம்மானை*
கொண்டசீர்த் தொண்டன் கலிய னொலிமாலை*
பண்டமாய்ப் பாடும் அடியவர்க் கெஞ்ஞான்றும்*
அண்டம்போய் ஆட்சி யவர்க்கு; அது அறிந்தோமே. 10

வண்டார் பெரு மற்று, பெண் பெற்றார் ஏத்தி, வெள்ளை மாண்
நாட்டினாய், கண்டசீர் - வங்கம்.

9
பத்து

1. வங்கமா முந்நீர்

திருக்கண்ணங்குடி

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(ஆரபி ராகம் - அட தாளம்)

1748 *வங்கமா முந்நீர் வரிநிறப் பெரிய
வாளர வின்அணை மேவி*
சங்கமார் அங்கைத் தடமலர் உந்திச்
சாமமா மேனியென் தலைவன்*
அங்கமா றைந்து வேள்விநால் வேதம்
அருங்கலை பயின்று* எரி மூன்றும்
செங்கையால் வளர்க்கும் துளக்கமில் மனத்தோர்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றானே. 1

1749 கவளமா கதத்த கரியுய்யப் பொய்கைக்
கராம்கொளக் கலங்கி* உள் நினைந்து
துவளமேல் வந்து தோன்றி,வன் முதலை
துணிபடச் சுடுபடை துரந்தோன்*
குவளைநீள் முளரி குமுதம் ஒண் கழுநீர்
கொய்ம்மலர் நெய்தல் ஒண் கழனி*
திவளுமா ளிகைசூழ் செழுமணிப் புரிசைத்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றானே. 2

1750 வாதைவந் தடர, வானமும் நிலனும்
மலைகளும் அலைகடல் குளிப்ப*
மீதுகொண் டுகளும் மீனுரு வாகி,
விரிபுனல் வரியகட் டொளித்தோன்*
போதலர் புன்னை மல்லிகை மௌவல்
புதுவிரை மதுமலர் அணைந்து*
சீதஒண் தென்றல் திசைதொறும் கமழும்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றானே. 3

1751 வென்றிசேர் திண்மை விலங்கல்மா மேனி
வெள்ளெயிற் றுெள்ளெரித் தறுகண்*
பன்றியாய் அன்று பார்மகள் பயலை
தீர்த்தவன்; பஞ்சவர் பாகன்*
ஒன்றலா உருவத் துலப்பில்பல் காலத்
துயர்கொடி யொளிவளர் மதியம்*
சென்றுசேர் சென்னிச் சிகரநன் மாடத்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றுனே. 4

1752 மன்னவன் பெரிய வேள்வியில் குறளாய்,
மூவடி நீரொடும் கொண்டு*
பின்னும் ஏழ் உலகும் ஈரடி யாகப்
பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்*
அன்னமென் கமலத் தணிமலர்ப் பீடத்
தலைபுனல் இலைக்குடை நீழல்*
செந்நெல் ஒண் கவரி யசையவீற் றிருக்கும்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றுனே. 5

1753 மழுவினுல் அவனி அரசைமூ வெழுகால்
மணிமுடி பொடிபடுத்து* உதிரக்
குழுவுவார் புனலுள் குளித்துவெங் கோபம்
தவிர்ந்தவன்-குலைமலி கதலி*
குழுவும்வார் கமுகும் குரவும்நற் பலவும்
குளிர்தரு சூதம்மா தவியும்*
செழுமையார் பொழில்கள் தழுவுநன் மாடத்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றுனே 6

1754 வானுளா ரவரை வலிமையால் நலியும்
மறிகடல் இலங்கையார் கோனை*
பானுநேர் சரத்தால் பனங்கனி போலப்
பருமுடி யுதிரவில் வளைத்தோன்*
கானுலா மயிலின் கணங்கள் நின்றுடக்
கணமுகில் முரசம்நின் றதிர*
தேனுலா வரிவண் டின்னிசை முரலும்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றுனே. 7

1755 அரவநீள் கொடியோன் அவையுள் ஆசனத்தை
அஞ்சிடா தேயிட* அதற்குப்
பெரியமா மேனி யண்டமூ டுருவப்
பெருந்திசை யடங்கிட நிமிர்ந்தோன்*
வரையின்மா மணியும் மரகதத் திரளும்
வயிரமும் வெதிருதிர் முத்தும்*
திரைகொணர்ந் துந்தி வயல்தொறும் குவிக்கும்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றானே. 8

1756 பன்னிய பாரம் பார்மகட் கொழியப்
பாரத மாபெரும் போரில்*
மன்னர்கள் மடிய மணிநெடுந் திண்தேர்
மைத்துனற் குய்த்தமா மாயன்*
துன்னுமா தவியும் சுரபுனைப் பொழிலும்
சூழ்ந்தெழு செண்பக மலர்வாய்*
தென்னவென் றளிகள் முரன்றிசை பாடும்
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றானே. 9

1757 * கலையுலா அல்குல் காரிகை திறத்துக்
கடற்பெரும் படையொடும் சென்று*
சிலையினால் இலங்கை தீயெழச் செற்ற
திருக்கண்ணங் குடியுள்நின் றானை*
மலைகுலா மாட மங்கையர் தலைவன்
மானவேல் கலியன்வா யொலிகள்*
உலவுசொல் மாலை யொன்பதோ டொன்றும்
வல்லவர்க் கில்லைநல் குரவே. 10

வங்க கவளம் வாதை, வென்றி மன்னவன் மழுவினால்,
வானுளார் அரவு பன்னிய, கலை - பொன்.

2. பொன்னிவர் மேனி

திருநாகை

தலைவனது உருவெளிப் பாட்டில்
நலியும் தலைவி தோழியிடம் கூறுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(சாரங்க ராகம் - ஆதி தாளம்)

1758 *பொன்,இவர் மேனி;மரக தத்தின்
பொங்கிளஞ் சோதி யகலத்துஆரம்
மின்;* இவர் வாயில்நல் வேத மோதும்
வேதியர்; வானவ ராவர்;தோழீ!*
என்னையும் நோக்கியென் னல்குல் நோக்கி
ஏந்திளங் கொங்கையும் நோக்குகின்றார்*
அன்னையென் நோக்குமென் றஞ்சு.கின்றேன்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 1

1759 தோடவிழ் நீலம் மணங்கொ டுக்கும்
சூழ்புனல் சூழ்குடந் தைக்கிடந்த*
சேடர்கொல் என்று தெரிக்க மாட்டேன்;
செஞ்சுட ராழியும் சங்குமேந்தி*
பாடக மெல்லடி யார்வ ணங்கப்
பன்மணி முத்தொடி லங்குசோதி*
ஆடகம் பூண்டொரு நான்கு தோளும்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 2

1760 வேயிருஞ் சோலை விலங்கல் சூழ்ந்த
மெய்ய மணாளர்இவ் வையமெல்லாம்*
தாயின நாயக ராவர், தோழி!
தாமரைக் கண்கள் இருந்தவாறு!*
சேயிருங் குன்றம் திகழ்ந்த தொப்பச்
செவ்விய வாகி மலர்ந்தசோதி*
ஆயிரம் தோளொ டிலங்கு பூணும்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 3

1761 வம்பவி ழும்துழாய் மாலை தோள்மேல்;
கையன ஆழியும் சங்கும்ஏந்தி*
நம்பர்நம் இல்லம் புகுந்து நின்று
நாகரி கர்பெரி தும்இளையர்*
செம்பவ ளம்இவர் வாயின் வண்ணம்;
தேவர் இவர துருவம்சொல்லில்*
அம்பவ ளத்திர ளேயும் ஒப்பர்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 4

1762 கோழியும் கூடலும் கோயில் கொண்ட
கோவல ரேயொப்பர்;குன்றமன்ன*
பாழியந் தோளுமோர் நான்கு டையர்;
பண்டிவர் தம்மையும் கண்டறியோம்*
வாழிய ரோஇவர் வண்ண மெண்ணில்,
மாகடல் போன்றுளர்; கையில்வெய்ய*
ஆழியொன் றேந்தியோர் சங்கு பற்றி-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 5

1763 வெஞ்சின வேழம் மருப்பொ சித்த
வேந்தர்கொல்? ஏந்திழை யார்மனத்தை*
தஞ்சுடை யாளர்கொல்?யா னறியேன்;
தாமரைக் கண்கள் இருந்தவாறு*
கஞ்சனை யஞ்சமுன் கால்வி சைத்த
காளைய ராவர்;கண் டார்வணங்கும்*
அஞ்சன மாமலை யேயும் ஒப்பர்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 6

1764 பிணியவிழ் தாமரை மொட்ட லர்த்தும்
பேரரு ளாளர்கொல்? யானறியேன்*
பணியுமென் நெஞ்சம்; இதென்கொல்? தோழி!
பண்டிவர் தம்மையும் கண்டறியோம்*
அணிகெழு தாமரை யன்ன கண்ணும்;
அங்கையும் பங்கயம்; மேனிவானத்து*
அணிகெழு மாமுகி லேயும் ஒப்பர்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 7

1765 மஞ்சுயர் மாமதி தீண்ட நீண்ட
மாலிருஞ் சோலை மணாளர்வந்து* என்
நெஞ்சுள்ளும் கண்ணுள்ளும் நின்று நீங்கார்;
நீர்மலை யார்கொல்? நினைக்கமாட்டேன்*
மஞ்சுயர் பொன்மலை மேலெ ழுந்த
மாமுகில் போன்றுளர்; வந்துகாணீர்*
அஞ்சிறைப் புள்ளுமொன் றேறி வந்தார்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 8

1766 எண்திசை யும்எறி நீர்க்கடலும்
ஏழுல கும்உட னேவிழுங்கி*
மண்டியோ ராலிலைப் பள்ளி கொள்ளும்
மாயர்கொல்? மாயம் அறியமாட்டேன்*
கொண்டல்நன் மால்வரை யேயும் ஒப்பர்;
கொங்கலர் தாமரைக் கண்ணும்வாயும்*
அண்டத் தமரர் பணிய நின்றார்-
அச்சோ ஒருவர் அழகியவா! 9

1767 *அன்னமும் கேழலும் மீனு மாய
ஆதியை, நாகை யழகியாரை*
கன்னிநன் மாமதிள் மங்கை வேந்தன்
காமரு சீர்க்கலி கன்றி* குன்றா
இன்னிசை யால்சொன்ன செஞ்சொல் மாலை
ஏழு மிரண்டுமொ ரொன்றும்வல்லார்*
மன்னவ ராய்உல காண்டு மீண்டும்
வானவ ராய்மகிழ் வெய்துவரே. 10

பொன் தோடு வேய், வம்பு கோழி வெஞ்சினம், பிணி மஞ்சுயர் எண்திசை, அன்னம் - தன்னை.

3. தன்னைநைவிக்கிலென்

திருப்புல்லாணி-1

கலிநிலைத்துறை
(சங்கராபரண ராகம் - ரூபக தாளம்)

1768 *தன்னை னநவிக் கிலென்;வல் வினையேன்; தொழுதும்எழு*
பொன்னை நைவிக்குமப் பூஞ்செருந்தி மணிநீழல்வாய்*
என்னைநை வித்தெழில் கொண்டகன்றபெரு மான் இடம்*
புன்னைமுத் தம்பொழில் சூழ்ந்தழ காய புல்லாணியே. 1

1769 உருகி நெஞ்சே! நினைந்திங் கிருந்தென்! தொழுதும்எழு*
முருகுவண் டுண்மலர்க் கைதையின் நீழலில் முன்னொர்நாள்*
பெருகுகா தன்மையென் உள்ளமெய்தப் பிரிந்தான் இடம்*
பொருதுமுந் நீர்க்கரைக் கேமணி யுந்து புல்லாணியே. 2

1770 ஏது செய்தால் மறக்கேன்? மனமே! தொழுதும்எழு*
தாது மல்கு தடஞ்சூழ் பொழில்தாழ்வர் தொடர்ந்து*பின்
பேதை நின்னைப் பிரியே னினியென் றகன்ருன் இடம்*
போது நாளுங் கமழும் பொழில்சூழ்ந்த புல்லாணியே. 3

1771 கொங்குண் வண்டே கரியாக வந்தான் கொடியேற்கு*முன்
நங்க ளீசன் நமக்கே பணித்த மொழிசெய்திலன்*
மங்கை நல்லாய்! தொழுதும் எழு-போ யவன்மன்னுமூர்*
பொங்கு முந்நீர்க் கரைக்கே மணியுந்து புல்லாணியே. 4

1772 உணரில் உள்ளம் சுடுமால்; வினையேன்; தொழுதும் எழு*
துணரி ஞாழல் நறும்போது நம்சூழ் குழல்பெய்து* பின்
தணரில் ஆவி தளரும்என அன்பு தந்தான்இடம்*
புணரி யோதம் பணிலம் மணியுந்து புல்லாணியே. 5

1773 எள்கி நெஞ்சே! நினைந்திங் கிருந்தென்? தொழுதும்எழு*
வள்ளல் மாயன் மணிவண்ணன் எம்மான் மருவுமிடம்*
கள்ளவி ழும்மலர்க் காவியும் தூமடல் கைதையும்*
புள்ளும் அள்ளல் பழனங் களும்சூழ்ந்த புல்லாணியே. 6

1774 பரவி நெஞ்சே! தொழுதும் எழு-போய் அவன்பாலமாய்*
இரவும் நாளும் இனிக்கண் துயிலா திருந்தென்பயன்?*
விரவி முத்தம் நெடுவெண் மணல்மேல் கொண்டு*வெண்திரை
புரவி யென்னப் புதஞ்செய்து,வந்துந்து புல்லாணியே. 7

1775 அலமும் ஆழிப் படையும் உடையார் நமக்கன்பராய்*
சலம தாகித் தகவொன் றிலர்;நாம் தொழுதும்எழு*
உலவு கால் கழியோங்கு தண்பைம் பொழிலூடு* இசை
புலவு கானல் களிவண் டினம்பாடு புல்லாணியே. 8

1776 ஓதி நாமம், குளித்துச்சி தன்னால்* ஒளிமாமலர்*
பாதம் நாளும் பணிவோம் நமக்கே நலமாதலின்*
ஆது தாரா னெனிலும், தரும்; அன்றியும் அன்பராய்*
போதும் மாதே! தொழுதும்-அவன் மன்னு புல்லாணியே 9

1777 * இலங்கு முத்தும் பவளக் கொழுந்தும் எழில்தாமரை*
புலங்கள் முற்றும் பொழில்சூழ்ந் தழகாய புல்லாணிமேல்*
கலங்க லில்லாப் புகழான் கலிய னொலிமாலை*
வலங்கொள் தொண்டர்க் கிடமா வதுபாடில் வைகுந்தமே. 10

தன்னை உருகி ஏது, கொங்கு உணரில் எள்கி, பரவி அலமும் ஓதி, இலங்கு - காவார்.

4. காவார்

திருப்புல்லாணி-2

பிரிவு ஆற்ருத தலைவி பறவைகளைத்தூது விட்டும்
பிறை, தென்றல் முதலியவற்ருல் வருந்தியும் கூறுதல்

வெண்டளையால் வந்த தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
(காம்போதி ராகம் - அட தாளம்)

1778 ✻காவார் மடல்பெண்ணை அன்றில் அரிகுரலும்✻
ஏவாயி னூடியங்கும் எஃகின் கொடிதாலோ!✻
பூவார் மணங்கமழும் புல்லாணி கைதொழுதேன்✻
பாவாய்! இதுநமக்கோர் பான்மையே யாகாதே. 1

1779 முன்னம் குறளுருவாய் மூவடிமண் கொண்டளந்த✻
மன்னன் சரிதைக்கே மாலாகிப் பொன்பயந்தேன்✻
பொன்னங் கழிக்கானல் புள்ளினங்காள்! புல்லாணி✻
அன்னமாய் நூல்பயந்தாற் காங்கிதனைச் செப்புமினே. 2

1780 வவ்வித் துழாயதன்மேல் சென்ற தனிநெஞ்சம்✻
செவ்வி யறியாது நிற்குங்கொல்? நித்திலங்கள்✻
பவ்வத் திரையுலவு புல்லாணி கைதொழுதேன்✻
தெய்வச் சிலையாற்கென் சிந்தைநோய் செப்புமினே. 3

1781 பரிய இரணியனது ஆகம் அணியுகிரால்✻
அரியுருவாய்க் கீண்டான் அருள்தந்த வாநமக்கு✻
பொருதிரைகள் போந்துலவு புல்லாணி கைதொழுதேன்✻
அரிமலர்க்கண் ணீரதும்ப அந்துகிலும் நில்லாவே. 4

1782 வில்லால் இலங்கை மலங்கச் சரம்துரந்த✻
வல்லாளன் பின்போன நெஞ்சம் வருமளவும்✻
எல்லாரும் என்றன்னை யேசிலும், பேசிடினும்✻
புல்லாணி யெம்பெருமான் பொய்கேட் டிருந்தேனே. 5

1783 சுழன்றிலங்கு வெங்கதிரோன் தேரோடும் போய்மறைந்(தான்✻
அழன்று கொடிதாகி அஞ்சுடரில் தானடுமால்✻
செழுந்தடம்பூஞ் சோலைசூழ் புல்லாணி கைதொழுதேன்✻
இழந்திருந்தேன்-என்றன் எழில்நிறமும் சங்குமே. 6

1784 கனையார் இடிகுரலின் கார்மணியின் நாவாடல்*
தினையேனும் நில்லாது; தீயிற் கொடிதாலோ*
புனையார் மணிமாடப் புல்லாணி கைதொழுதேன்*
வினையேன்மேல் வேலையும் வெந்தழலே வீசுமே. 7

1785 தூம்புடைக்கை வேழம் வெருவ, மருப்பொசித்த*
பாம்பின் அணையான் அருள்தந்த வாநமக்கு!*
பூஞ்செருந்தி பொன்சொரியும் புல்லாணி கைதொழுதேன்*
தேம்பல் இளம்பிறையும் என்தனக்கோர் வெந்தழலே. 8

1786 வேதமும் வேள்வியும் விண்ணும் இருசுடரும்*
ஆதியும் ஆனான் அருள்தந்த வாநமக்கு!*
போதலரும் புன்னைசூழ் புல்லாணி கைதொழுதேன்*
ஓதமும் நானும் உறங்கா திருந்தேனே. 9

1787 *பொன்னலரும் புன்னைசூழ் புல்லாணி யம்மானை*
மின்னிடையார் வேட்கைநோய் கூர இருந்ததனை*
கல்னவிலும் திண்தோள் கலிய னொலிவல்லார்*
மன்னவராய் மண்ணாண்டு வானாடும் முன்னுவரே. 10

காவார் முன்னம் வவ்வி, பரிய வில் சுழன்று, கனை தூம்புடை வேதம், பொன் - தவள.

5. தவள இளம்பிறை

திருக்குறுங்குடி-1

பிரிவு ஆற்ருத தலைவி, தலைவன் இருக்கும் இடத்தில் தன்னைக்கொண்டு சேர்க்குமாறு தோழியரை வேண்டுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
ஆநந்த பைரவி ராகம் - அட தாளம்

1788 *தவள இளம்பிறை துள்ளுமுந்நீர்த்
தண்மலர்த் தென்றலோ டன்றில் ஒன்றித்
துவள* என் நெஞ்சகம் சோராஉரும்;
சூழ்பனி நாள்துயி லாதிருப்பேன்*
இவளும்ஓர் பெண்கொடி யென்றிரங்கார்;
என்னலம் ஐந்துமுன் கொண்டுபோன*
குவளை மலர்நிற வண்ணர்மன்னு
குறுங்குடிக் கேயென்னை யுய்த்திடுமின். 1

1789 தாதவிழ் மல்லிகை புல்லிவந்த
தண்மதி யின்இள வாடை,யின்னே*
ஊதை திரிதந் துழறியுண்ண,
ஓரிர வும்உறங் கேன்* உறங்கும்
பேதையர் பேதைமை யாலிருந்து
பேசிலும் பேசுக; பெய்வளையார்*
கோதை நறுமலர் மங்கைமார்வன்
குறுங்குடிக் கேயென்னை யுய்த்திடுமின். 2

1790 காலையும் மாலையொத் துண்டுகங்குல்
நாழிகை யூழியில் நீண்டுலாவும்*
போல்வதோர் தன்மை புகுந்துநிற்கும்;
பொங்கழ லேயொக்கும், வாடைசொல்லில்*
மாலவன் மாமணி வண்ணன்மாயம்
மற்றும்உள; அவை வந்திடாமுன்*
கோல மயில்பயி லும்புறவின்
குறுங்குடிக் கேயென்னை யுய்த்திடுமின். 3

1791 கருமணி பூண்டுவெண் நாகணைந்து
காரிமில் ஏற்றணர் தாழ்ந்துலாவும்*
ஒருமணி யோசையென் உள்ளந்தள்ள
ஓரிர வும்உறங் காதிருப்பேன்*
பெருமணி வானவர் உச்சிவைத்த
பேரரு ளாளன் பெருமைபேசி*
குருமணி நீர்கொழிக் கும்புறவின்
குறுங்குடிக் கேயென்னை உய்த்திடுமின். 4

1792 திண்திமி லேற்றின் மணியும், ஆயன்
தீங்குழ லோசையும், தென்றலோடு*
கொண்டதோர் மாலையும், அந்தியீன்ற
கோல இளம்பிறை யோடுகூடி*
பண்டைய அல்ல இவைநமக்கு;
பாவியே ளுவியை வாட்டஞ்செய்யும்*
கொண்டல் மணிநிற வண்ணர்மன்னு
குறுங்குடிக் கேயென்னை உய்த்திடுமின் 5

1793 எல்லியும் நன்பக லும்இருந்தே
ஏசிலும் ஏசுக; ஏந்திழையார்*
நல்லர்; அவர்திறம் நாமறியோம்;
நாண்மடம் அச்சம் நமக்கிங்கில்லை*
வல்லன சொல்லி மகிழ்வரேனும்
மாமணி வண்ணரை நாம்மறவோம்*
கொல்லை வளர்இள முல்லைபுல்கு
குறுங்குடிக் கேயென்னை உய்த்திடுமின் 6

1794 செங்கண் நெடிய கரியமேனித்
தேவர்ஒருவரிங் கேபுகுந்து* என்
அங்கம் மெலிய, வளைகழல,
'ஆதுகொ லோ?' என்று சொன்னபின்னை*
ஐங்கணை வில்லிதன் ஆண்மையென்னோ
டாடும் அதனை யறியமாட்டேன்*
கொங்கலர் தண்பணை சூழ்புறவில்
குறுங்குடிக் கேயென்னை உய்த்திடுமின் 7

1795 கேவலம் அன்று கடலிஞேசை;
கேண்மின்கள்; ஆயன்கை ஆம்பல்வந்து* என்
ஆவி யளவும் அணேந்துநிற்கும்;
அன்றியும் ஐந்து கணேதெரிந்திட்டு*
ஏவலங் காட்டி, இவனெருவன்
இப்படி யேபுகுந் தெய்திடாமுன்*
கோவலர் கூத்தன் குறிப்பறிந்து
குறுங்குடிக் கேயென்னே உய்த்திடுமின். 8

1796 சோத்தென நின்று தொழவிரங்கான்;
தொன்னலங் கொண்டெனக்கு இன்றுகாறும்*
போர்ப்பதோர் பொற்படம் தந்துபோனுன்
போயின ஊர்அறி யேன்* என் கொங்கை
மூத்திடு கின்றன, மற்றவன்தன்
மொய்யக லம்அணே யாதுவாளா*
கூத்தன் இமையவர் கோன்விரும்பும்
குறுங்குடிக் கேயென்னே உய்த்திடுமின். 9

1797 *செற்றவன் தென்னிலங் கைமலங்கத்
தேவர்பி ரான்திரு மாமகளேப்
பெற்றும்* என் நெஞ்சகம் கோயில்கொண்ட
பேரரு ளாளன் பெருமைபேசக்
கற்றவன்* காமரு சீர்க்கலியன்
கண்ணகத் தும்மனத் தும்அகலாக்
கொற்றவன்* முற்றுல காளிநின்ற
குறுங்குடிக் கேயென்னே உய்த்திடுமின். 10

தவளம் தாதவிழ் காலே, கருமணி திண்டிமில் எல்லி, செங்கண்
கேவலம் சோத்தென, செற்றவன் - அக்கும்.

6. அக்கும் புலியின்

திருக்குறுங்குடி-2

கலிநிலைத்துறை
(அடாணு ராகம் - ரூபக தாளம்)

1798 ✻அக்கும் புலியின் அதளும் உடையார் அவரொருவர்✻
பக்கம் நிற்க நின்ற பண்பர் ஊர்போலும்✻
தக்க மரத்தின் தாழ்சினை யேறி✻ தாய்வாயில்
கொக்கின் பிள்ளை வெள்ளிற வுண்ணும் குறுங்குடியே. 1

1799 துங்கார் அரவத் திரைவந் துலவத் தொடுகடலுள்✻
பொங்கார் அரவில் துயிலும் புனிதர் ஊர்போலும்✻
செங்கா லன்னம் திகழ்தண் பணையில் பெடையோடும்✻
கொங்கார் கமலத் தலரில் சேரும் குறுங்குடியே. 2

1800 வாழக் கண்டோம்; வந்து காண்மின்; தொண்டீர்காள்!✻
கேழல் செங்கண் மாமுகில் வண்ணர் மருவுமூர்✻
ஏழைச் செங்கால் இன்துணை நாரைக் கிரைதேடி✻
கூழைப் பார்வைக் கார்வயல் மேயும் குறுங்குடியே. 3

1801 சிரமுன் ஐந்தும் ஐந்தும் சிந்தச் சென்று✻ அரக்கன்
உரமும் கரமும் துணித்த உரவோன் ஊர்போலும்✻
இரவும் பகலும் ஈன்தேன் முரல✻ மன்றெல்லாம்
குரிவின் பூவே தான்மணம் நாறுங் குறுங்குடியே. 4

1802 கவ்வைக் களிற்று மன்னர் மாளக் கலிமான்தேர்
ஐவர்க் காய்✻அன் றமரில் உய்த்தான் ஊர்போலும்✻
மைவைத் திலங்கு கண்ணார் தங்கள் மொழியொப்பான்✻
கொவ்வைக் கனிவாய்க் கிள்ளை பேசும் குறுங்குடியே. 5

1803 தீ,நீர், வண்ண மாமலர் கொண்டு, விரையேந்தி✻
தூநீர் பரவித் தொழுமின்; எழுமின்; தொண்டீர்காள்✻
மாநீர் வண்ணன் மருவி யுறையும் இடம்✻ வானில்
கூனீர் மதியை மாடம் தீண்டும் குறுங்குடியே. 6

1804 வல்லிச் சிறுநுண் இடையா ரிடைநீர் வைக்கின்ற*
அல்லல் சிந்தை தவிர, அடைமின், அடியீர்காள்!*
சொல்லில் திருவே யனையார் கனிவாய் எயிறொப்பான்*
கொல்லை முல்லை மெல்லரும் பீனும் குறுங்குடியே. 7

1805 நாரார் இண்டை நாண்மலர் கொண்டு, நம்தமர்காள்*
ஆரா அன்போ டெம்பெரு மானூர்-அடைமின்கள்*
தாரா ஆரும் வார்புனல் மேய்ந்து வயல்வாழும்*
கூர்வாய் நாரை பேடையொ டாடும் குறுங்குடியே. 8

1806 நின்ற வினையும் துயரும் கெடமா மலரேந்தி*
சென்று பணிமின் எழுமின், தொழுமின், தொண்டீர்காள்*
என்றும் இரவும் பகலும் வரிவண் டிசைபாட*
குன்றின் முல்லை மன்றிடை நாறும் குறுங்குடியே. 9

1807 *சிலையால் இலங்கை செற்றான் மற்றோர் சினவேழம்*
கொலையார் கொம்பு கொண்டான் மேய குறுங்குடிமேல்*
கலையார் பனுவல் வல்லான் கலிய னொலிமாலை*
நிலையார் பாடல் பாடப் பாவம் நில்லாவே. 10

அக்கு துங்கார் வாழ, சிரமுன் கவ்வை தீநீர், வல்லி நாரார் நின்ற சிலையால் - தந்தை.

7.தந்தைதாய்

திருவல்லவாழ்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(தன்யாசி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1808 *தந்தைதாய் மக்களே சுற்றமென்
றுற்றவர் பற்றி நின்ற*
பந்தமார் வாழ்க்கையை நொந்துநீ
பழியெனக் கருதி னாயேல்*
அந்தமா யாதியாய் ஆதிக்கும்
ஆதியாய் ஆய னாய*
மைந்தனார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 1

1809 மின்னுமா வல்லியும் வஞ்சியும்
வென்றநுண் இடைநு டங்கும்*
அன்னமென் னடையினார் கலவியை
அருவருத் தஞ்சி னாயேல்*
துன்னுமா மணிமுடிப் பஞ்சவர்க்
காகிமுன் தூது சென்ற*
மன்னனார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவ, நெஞ்சே! 2

1810 பூணுலா மென்முலைப் பாவைமார்
பொய்யினை மெய்யி தென்று
பேணுவார் பேசுமப் பேச்சை நீ
பிழையெனக் கருதி னாயேல்*
நீணிலா வெண்குடை வாணனார்
வேள்வியில் மண்இ ரந்த*
மாணியார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 3

1811 'பண்ணுலாம் மென்மொழிப் பாவைமார்
பணைமுலை அணைதும் நாம்,' என்று*
எண்ணுவார் எண்ணம தொழித்துநீ
பிழைத்துய்யக் கருதி னையேல்*
விண்ணுளார் விண்ணின்மீ தியன்றவேங்-
கடத்துளார்* வளங்கொள் முந்நீர்
வண்ணனார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 4

1812 மஞ்சுதோய் வெண்குடை மன்னராய்
வாரணம் சூழ வாழ்ந்தார்*
துஞ்சினார் என்பதோர் சொல்லைநீ
துயரெனக் கருதி னையேல்*
நஞ்சுதோய் கொங்கைமேல் அங்கைவாய்
வைத்துஅவள் நாளை யுண்ட*
மஞ்சனார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 5

1813 உருவினார் பிறவிசேர் ஊன்பொதி
நரம்புதோல் குரம்பை யுள்புக்கு*
அருவிநோய் செய்துநின் றைவர்தாம்
வாழ்வதற் கஞ்சி னையேல்*
திருவினார் வேதநான் கைந்துதீ
வேள்வியோ டங்க மாறும்*
மருவினார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 6

1814 நோயெலாம் பெய்ததோர் ஆக்கையை
மெய்யெனக் கொண்டு* வாளா
பேயர்தாம் பேசுமப் பேச்சைநீ
பிழையெனக் கருதி னையேல்*
தீயுலாம் வெங்கதிர் திங்களாய்
மங்குல்வா னாகி நின்ற*
மாயனார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 7

1815 மஞ்சுசேர் ஆக்கையை நீர்நிலம்
காலிவை மயங்கி நின்ற*
அஞ்சுசேர் ஆக்கையை அரணம்அன்
றென்றுய்யக் கருதி ஞயேல்*
சந்துசேர் மென்முலைப் பொன்மலர்ப்
பாவையும் தாமும்* நாளும்
வந்துசேர் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 8

1816 வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியார்
என்றிவர் ஓது கின்ற*
கள்ளநூல் தன்னையும் கருமமன்
றென்றுய்யக் கருதி ஞயேல்*
தெள்ளியார் கைதொழும் தேவஞர்
மாமுநீர் அமுது தந்த*
வள்ளலார் வல்லவாழ் சொல்லுமா
வல்லையாய், மருவு, நெஞ்சே! 9

1817 *மறைவலார் குறைவிலார் உறையுமூர்
வல்லவாழ் அடிகள் தம்மை*
சிறைகுலாம் வண்டைறை சோலைசூழ்
கோலநீள் ஆலி நாடன்*
கறையுலாம் வேல்வல்ல கலியன்வாய்
ஒலியிவை கற்று வல்லார்*
இறைவராய் இருநிலம் காவல்பூண்
டின்பம்நன் கெய்து வாரே. 10

தந்தை மின்னும் பூண், பண் மஞ்சுதோய் உருவின், நோய்
மஞ்சுசேர் வெள்ளியார், மறை - முந்துற.

8. முந்துற

திருமாலிருஞ்சோலை - 1

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(சுருட்டி ராகம் - அட தாளம்)

1818 *முந்துற உரைக்கேன்; விரைக்குழல் மடவார்
கலவியை விடு தடு மாறல்*
அந்தர மேழும் அலைகட லேழும்
ஆயவெம் அடிகள் தம் கோயில்*
சந்தொடு மணியும் அணிமயில் தழையும்
தழுவிவந் தருவிகள் நிரந்து*
வந்திழி சாரல் மாலிருஞ் சோலை-
வணங்குதும் வா, மட நெஞ்சே! 1

1819 'இண்டையும் புனலும் கொண்டிடை யின்றி
எழுமினோ தொழுதும்' என்று* இமையோர்
அண்டரும் பரவ, அரவணைத் துயின்ற
சுடர்முடிக் கடவுள் தம் கோயில்*-
விண்டலர் தூளி வேய்வளர் புறவில்
விரைமலர்க் குறிஞ்சியின் நறுந்தேன்*
வண்டமர் சாரல் மாலிருஞ் சோலை -
வணங்குதும் வா, மட நெஞ்சே! 2

1820 பிணிவளர் ஆக்கை நீங்கநின் றேத்தப்
பெருநிலம் அருளின்முன் அருளி*
அணிவளர் குறளாய் அகலிடம் முழுதும்
அளந்தஎம் அடிகள் தம் கோயில்*
கணிவளர் வேங்கை நெடுநில மதனில்
குறவர்தம் கவணிடைத் துரந்த*
மணிவளர் சாரல் மாலிருஞ் சோலை-
வணங்குதும் வா,மட நெஞ்சே! 3

1821 சூர்மையி லாய பேய்முலே சுவைத்துச்
சுடுசரம் அடுசிலேத் துரந்து*
நீர்மையி லாத தாடகை மாள
நினேந்தவர் மனம்கொண்ட கோயில்*
கார்மலி வேங்கை கோங்கலர் புறவில்
கடிமலர்க் குறிஞ்சியின் நறுந்தேன்*
வார்புனல் சூழ்தண் மாலிருஞ் சோலே-
வணங்குதும் வா,மட நெஞ்சே! 4

1822 வணங்கலில் அரக்கன் செருக்களத் தவிய
மணிமுடி ஒருபதும் புரள*
அணங்கெழுந் தவன்தன் கவந்தம்நின் ருட,
அமர்செய்த அடிகள் தம் கோயில்*
பிணங்கலில் நெடுவேய் நுதிமுகம் கிழிப்பப்
பிரசம்வந் திழிதர* பெருந்தேன்
மணங்கமழ் சாரல் மாலிருஞ் சோலே-
வணங்குதும் வா,மட நெஞ்சே! 5

1823 விடங்கலந்தமர்ந்த அரவணைத் துயின்று
விளங்கனிக் கிளங்கன்று விசிறி*
குடங்கலந் தாடிக் குரவைமுன் கோத்த
கூத்தஎம் அடிகள்தம் கோயில்*
தடங்கடல் முகந்து விசும்பிடைப் பிளிறத்
தடவரைக் களிறென்று முனிந்து*
மடங்கல்நின் றதிரும் மாலிருஞ் சோலே-
வணங்குதும் வா,மட நெஞ்சே! 6

1824 தேனுகன் ஆவி போயுக அங்கோர்
செழுந்திரள் பனங்கனி யுதிர*
தானுகந் தெறிந்த தடங்கடல் வண்ணர்
எண்ணிமுன் இடங்கொண்ட கோயில்*
வானகச் சோலே மரகதச் சாயல்
மாமணிக் கல்லதர் நிறைந்து*
மான்நுகர் சாரல் மாலிருஞ் சோலே
வணங்குதும் வா,மட நெஞ்சே! 7

1825 புதமிகு விசும்பில் புணரிசென் றணவப்*
பொருகடல் அரவணைத் துயின்று*
பதமிகு பரியின் மிகுசினம் தவிர்த்த
பனிமுகில் வண்ணர்தம் கோயில்*
கதமிகு சினத்த கடதடக் களிற்றின்
கவுள்வழிக் களிவண்டு பருக*
மதமிகு சாரல் மாலிருஞ் சோலை
வணங்குதும் வா,மட நெஞ்சே! 8

1826 புந்தியில் சமணர் புத்தரென் றிவர்கள்
ஒத்தன பேசவும் உகந்திட்டு*
எந்தையெம் மானூர் இமையவர் தலைவர்
எண்ணிமுன் இடங்கொண்ட கோயில்*
சந்தனப் பொழிலின் தாழ்சினை நீழல்
தாழ்வரை மகளிர்கள் நாளும்*
மந்திரத் திறைஞ்சும் மாலிருஞ் சோலை
வணங்குதும் வா,மட நெஞ்சே! 9

1827 *வண்டமர் சாரல் மாலிருஞ் சோலை
மாமணி வண்ணரை வணங்கும்*
தொண்டரைப் பரவும் சுடரொளி நெடுவேல்
சூழ்வயல் ஆலிநன் னுடன்*
கண்டல்நல் வேலி மங்கையர் தலைவன்
கலியன்வா யொலிசெய்த பனுவல்*
கொண்டிவை பாடும் தவமுடை யார்கள்
ஆள்வர்இக் குரைகட லுலகே. 10

முந்துற இண்டை பிணி, சூர்மை வணங்கலில் விடம், தேனுகன்
புதம் புந்தி, வண்டமர் - மூவரில்.

9. மூவரில்

திருமாலிருஞ்சோலை-2

நற்றுயிரங்கல்

கலிநிலைத்துறை

(கமாஸ் ராகம் - ரூபக தாளம்)

1828 ⁎மூவரில் முன்முதல்வன் முழங்கார்கட லுள்கிடந்து⁎
பூவலர் உந்திதன்னுள் புவனம்படைத் துண்டுமிழ்ந்த⁎
தேவர்கள் நாயகனைத் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற⁎
கோவலர் கோவிந்தனைக் கொடியேரிடை கூடுங்கொலோ? 1

1829 ⁎புனைவளர் பூம்பொழிலார் பொன்னிசூ ழரங்கநகருள்
முனைவனை⁎ மூவுலகும் படைத்தமுதல் மூர்த்திதன்னை⁎
சினைவளர் பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ் சோலைநின்றான்⁎
கனைகழல் காணுங்கொலோ-கயல் கண்ணியெம் காரிகையே? 2

1830 உண்டுல கேழினையும் ஒருபாலகன் ஆலிலைமேல்⁎
கண்துயில் கொண்டுகந்த கருமாணிக்க மாமலையை⁎
திண்திறல் மாகரிசேர் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற⁎
அண்டர்தம் கோவினையின் றணுகுங்கொல்என் ஆயிழையே 3

1831 சிங்கம தாயவுணன் திறலாகம்முன் கீண்டுகந்த⁎
பங்கய மாமலர்க்கண் பரனையெம் பரஞ்சுடரை⁎
திங்கள்நன் மாமுகில்சேர் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற⁎
நங்கள்பி ரானையின்று நணுகுங்கொல்-என் நன்னுதலே. 4

1832 தானவன் வேள்விதன்னில் தனியேகுற ளாய்நிமிர்ந்து⁎
வானமும் மண்ணகமும் அளந்ததிரி விக்கிரமன்⁎
தேனமர் பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலை நின்ற⁎
வானவர் கோனையின்று வணங்கித்தொழ வல்லள்கொலோ? 5

1833 ⁎நேசமி லாதவர்க்கும் நினையாதவர்க் கும்அரியான்⁎
வாசம லர்ப்பொழில்சூழ் வடமாமது ரைப்பிறந்தான்⁎
தேசமெல் லாம்வணங்கும் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற⁎
கேசவநம்பிதன்னைக் கெண்டை யொண்கண்ணி காணுங்கொலோ? 6

1834 புள்ளினை வாய்பிளந்து பொருமாகரி கொம்பொசித்து*
கள்ளச் சகடுதைத்த கருமாணிக்க மாமலையை*
தெள்ளரு விகொழிக்குந் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற*
வள்ளலை வாணுதலாள் வணங்கித்தொழ வல்லள்கொலோ?7

1835 *பார்த்தனுக் கன்றருளிப் பாரதத்தொரு தேர்முன்னின்று*
காத்தவன் தன்னைவிண்ணோர் கருமாணிக்க மாமலையை*
தீர்த்தனைப் பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற*
மூர்த்தியைக் கைதொழவும் முடியுங்கொல்-என் மொய்குழற்கே? 8

1836 *வலம்புரி யாழியனை வரையார்திரள் தோளன் தன்னை*
புலம்புரி நூலவனைப் பொழில்வேங்கட வேதியனை*
சிலம்பிய லாறுடைய திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற*
நலந்திகழ் நாரணனை நணுகுங்கொல்-என் நன்னுதலே. 9

1837 *தேடற் கரியவனைத் திருமாலிருஞ் சோலைநின்ற*
ஆடல் பறவையனை அணியாயிழை காணுமென்று*
மாடக் கொடிமதிள்சூழ் மங்கையார்கலி கன்றிசொன்ன*
பாடல் பனுவல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பாவங்களே!10

மூவரில் புனை உண்டு, சிங்கம் தானவன் நேசம், புள்ளினை
பார்த்தன் வலம்புரி, தேடற்கு - எங்கள்.

10. எங்கள்

திருக்கோட்டியூர்

ஆசிரியத்துறை

(யமுனுகல்யாணி ராகம் - அட தாளம்)

1838 ✻எங்கள் எம்மிறை எம்பிரான் இமை-
யோர்க்கு நாயகன்✻ ஏத் தடியவர்
தங்கள் தம்மனத்துப் பிரியா தருள்புரிவான்✻-
பொங்குதண் அருவி புதம்செய்யப்
பொன்களே சிதறும் இலங்கொளி✻
செங்கமலம் மலரும்-திருக்கோட்டி யூரானே. 1

1839 எவ்வநோய் தவிர்ப்பான் எமக்கிறை
இன்னகைத் துவர்வாய்✻ நிலமகள்
செவ்வி தோய வல்லான் திருமா மகட்கினியான்✻-
மௌவல் மாலை வண்டாடும் மல்லிகை
மாலையோடு மணந்து✻ மாருதம்
தெய்வம் நாற வரும்-திருக்கோட்டி யூரானே. 2

1840 வெள்ளியான், கரியான், மணிநிற-
வண்ணன் விண்ணவர் தமக்கிறை✻ எமக்கு
ஒள்ளியான், உயர்ந்தான், உலகேழும் உண்டுமிழ்ந்தான்✻ -
துள்ளுநீர் மொண்டு கொண்டு சாமரைக்
கற்றை சந்தன முந்தி வந்தடை✻
தெள்ளுநீர்ப் புறவில்-திருக்கோட்டி யூரானே. 3

1841 ஏறும்ஏறி இலங்குமொண் மழுப்-
பற்றும் ஈசற் கிசைந்து✻ உடம்பிலோர்
கூறுதான் கொடுத்தான், குலமாமகட் கினியான்✻ -
நாறு சண்பக மல்லிகை மலர்-
புல்கி இன்னிள வண்டு✻ நன்னறுந்
தேறல்வாய் மடுக்கும்-திருக்கோட்டி யூரானே.- 4

1842 வங்க மாகடல் வண்ணன், மாமணி
வண்ணன், விண்ணவர் கோன்* மதுமலர்த்
தொங்கல் நீண்முடி யான்,நெடி யான்,படி கடந்தான்*
மங்குல் தோய்மணி மாட வெண்கொடி
மாக மீதுயர்ந் தேறி* வானுயர்
திங்கள்தான் அணவும்-திருக்கோட்டி யூரானே. 5

1843 காவலன் இலங்கைக் கிறைகலங்-
கச்சரம் செலவுய்த்து* மற்றவன்
ஏவலம் தவிர்த்தான், என்னை யாளுடை யெம்பிரான்*
நாவ லம்புவி மன்னர் வந்து
வணங்க மாலுறை கின்றதிங்கென*
தேவர் வந்திறைஞ்சும்-திருக்கோட்டி யூரானே. 6

1844 கன்று கொண்டு விளங்கனி யெறிந்து
ஆநிரைக் கழிவென்று* மாமழை
நின்று காத்துகந் தான்,நில மாமகட் கினியான்*
குன்றின் முல்லையின் வாசமும் குளிர்
மல்லிகை மணமும் அளைந்து* இளந்
தென்றல் வந்துலவும்-திருக்கோட்டி யூரானே. 7

1845 பூங்கு ருந்தொசித் தானைகாய்ந் தரி-
மாச் செகுத்து* அடியேனை யாளுகந்து
ஈங்கென் னுள்புகுந் தான்,இமை யோர்கள்தம் பெருமான்*
தூங்கு தண்பல வின்கனி தொகு-
வாழையின் கனியோடு மாங்கனி*
தேங்கு தண்புனல்சூழ்-திருக்கோட்டி யூரானே. 8

1846 கோவை யின்தமிழ் பாடு வார்,குடம்
ஆடு வார்,தட மாமலர்மிசை*
மேவு நான்முகனில் விளங்கு புரிநூலர்*
மேவு நான்மறை வாணர் ஐவகை
வேள்வி ஆறங்கம் வல்லவர் தொழும்*
தேவ தேவபிரான்-திருக்கோட்டி யூரானே. 9

1847 *ஆலுமா வலவன் கலிகன்றி
மங்கையர் தலைவன்* அணிபொழில்
சேல்கள் பாய்கழனித் திருக்கோட்டி யூரானை*
நீல மாமுகில் வண்ணனை நெடு-
மாலை இன்தமி ழால்நி னைந்த* இந்
நாலும் ஆறும்வல் லார்க்கிட மாகும் வானுலகே. 10

எங்கள் எவ்வம் வெள்ளி, ஏறு வங்கம் காவலன், கன்று பூங்குருந்து கோவை, ஆலும் - ஒருநற் சுற்றம்.

10
பத்து

1. ஒருநற் சுற்றம்

பல திருப்பதிகள்

கலிவிருத்தம்
(தர்பார் ராகம் - அட தாளம்)

1848 *ஒருநற் சுற்றம் எனக்குயிர் ஒண்பொருள்*
வருநல் தொல்கதி யாகிய மைந்தனை*
நெருநல் கண்டது நீர்மலை; இன்றுபோய்*
கருநெல் சூழ்கண்ண மங்கையுள் காண்டுமே. 1

1849 *பொன்னை மாமணி யையணி யார்ந்ததோர்
மின்னை* வேங்கடத் துச்சியிற் கண்டுபோய்*
என்னை யாளுடை யீசனை யெம்பிரான்-
தன்னை* யாம்சென்று கண்டும்-தண் காவிலே. 2

1850 வேலை யாலிலைப் பள்ளி விரும்பிய*
பாலை ஆரமு தத்தினைப் பைந்துழாய்*
மாலை ஆலியில் கண்டு மகிழ்ந்துபோய்*
ஞால முன்னியைக் காண்டும்-நாங் கூரிலே. 3

1851 துளக்க மில்சுட ரை*அவு ணன்உடல்
பிளக்கும் மைந்தனைப் பேரில் வணங்கிப்போய்*
அளப்பில் ஆரமு தைஅம ரர்க்கருள்
விளக்கி னை* சென்று வெள்ளறைக் காண்டுமே. 4

1852 சுடலை யில்சுடு நீறன் அமர்ந்தது* ஓர்
நடலை தீர்த்தவ னைநறை யூர்க்கண்டு* என்
உடலை யுள்புகுந் துள்ள முருக்கியுண்*
விடலை யைச்சென்று காண்டும்-மெய் யத்துள்ளே 5

1853 வானை ஆரமு தம்தந்த வள்ளலை*
தேனை நீள்வயல் சேறையில் கண்டுபோய்*
ஆனை வாட்டி யருளும் அமரர்தம்
கோனை* யாம்குடந் தைச்சென்று காண்டுமே 6

1854 கூந்த லார்மகிழ் கோவல ஞய்* வெண்ணெய்
மாந்த முந்தையில் கண்டு மகிழ்ந்துபோய்*
பாந்தட் பாழியில் பள்ளி விரும்பிய*
வேந்த னைச்சென்று காண்டும்-வெஃகாவுளே. 7

1855 *பத்த ராவியைப் பான்மதி யை* அணித்
தொத்தை மாலிருஞ் சோலைத் தொழுதுபோய்*
முத்தி னைமணி யைமணி மாணிக்க
வித்தி னை* சென்று விண்ணகர்க் காண்டுமே. 8

1856 கம்ப மாகளி றஞ்சிக் கலங்க* ஓர்
கொம்பு கொண்ட குரைகழல் கூத்தனை*
கொம்பு லாம்பொழில் கோட்டியூர்க் கண்டுபோய்*
நம்ப னைச்சென்று காண்டும்-நா வாயுளே. 9

1857 *பெற்றம் ஆளியைப் பேரில் மணாளனை*
கற்ற நூல்கலி கன்றி யுரைசெய்த*
சொற்றி றம்இவை சொல்லிய தொண்டர்கட்கு*
அற்ற மில்லை;அண் டம்அவர்க் காட்சியே. 10

ஒரு பொன் வேலை, துளக்கம் சுடலை வானை, கூந்தல் பத்தர் கம்பம், பெற்றம் - இரக்கம்.

2. இரக்கமின்றி

பொங்கத்தம் பொங்கோ

தோல்வியுற்ற அரக்கர் அபயம் வேண்டுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(பியாகடை ராகம் - அட தாளம்)

1858 *இரக்க மின்றியெங் கோன்செய்த தீமை
இம்மையேயெமக் கெய்திற்றுக் காணீர்*
பரக்க யாமின் றுரைத்தென்? இராவணன்
பட்ட னன்;இனி யாவர்க்கு ரைக்கோம்?*
குரக்கு நாயகர் காள்!இளங் கோவே!
கோல வல்வில் இராம பிரானே!
அரக்க ராடழைப் பாரில்லை; நாங்கள்
அஞ்சி னோம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 1

1859 பத்து நீள்முடி யும்அவற் றிரட்டிப்
பாழித் தோளும் படைத்தவன் செல்வம்*
சித்தம் மங்கையர் பால்வைத்துக் கெட்டான்;
செய்வ தொன்றறி யாஅடியோங்கள்*
ஒத்த தோள்இரண் டும்ஒரு முடியும்
ஒருவர் தம்திறத் தோமன்றி வாழ்ந்தோம்*
அத்த! எம்பெரு மான்! எம்மைக் கொல்லேல்;
அஞ்சி னோம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 2

1860 தண்ட காரணி யம்புகுந் தன்று
தைய லைத்தக விலியெங் கோமான்*
கொண்டு போந்துகெட் டான்; எமக் கிங்கோர்
குற்ற மில்லை;கொல் லேல்;குல வேந்தே!*
பெண்டி ரால்கெடு மிக்குடி தன்னைப்
பேசு கின்றதென்? தாசர தீ!* உன்
அண்ட வாணர் உகப்பதே செய்தாய்
அஞ்சி னோம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 3

1861 எஞ்ச லில்இலங் கைக்கிறை யெங்கோன்.
தன்னை முன்பணிந்து* எங்கள்கண் முகப்பே
நஞ்சு தானரக் கர்குடிக் கென்று
நங்கை யையவன் தம்பியே சொன்னான்*
விஞ்சை வானவர் வேண்டிற்றே பட்டோம்;
வேரி வார்பொழில் மாமயிலன்ன*
அஞ்ச லோதியைக் கொண்டு நடமின்;
அஞ்சி னோம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 4

1862 செம்பொன் நீள்முடி எங்கள் இராவணன்
சீதை யென்பதோர் தெய்வம் கொணர்ந்து*
வம்பு லாம்கடி காவில் சிறையா,
வைத்த தேகுற்ற மாயிற்றுக் காணீர்*
கும்ப னோடு நிகும்பனும் பட்டான்;
கூற்றம் மானிட மாய்வந்து தோன்றி*
அம்பி னால்எம்மைக் கொன்றிடு கின்றது;
அஞ்சி னோம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ, 5

1863 ஓத மாகட லைக்கடந் தேறி
உயர்கொள் மாக்கடி காவை யிறுத்து*
காதல் மக்களும் சுற்றமுங் கொன்று
கடியி லங்கை மலங்க எரித்து*
தூதுவந்த குரங்குக்கே உங்கள்
தோன்றல் தேவியை விட்டுக் கொடாதே*
ஆதர் நின்று படுகின்றது அந்தோ!
அஞ்சி னோம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 6

1864 தாழ மின்றிமுந் நீரையஞ் ஞான்று
தகைந்த தேகண்டு வஞ்சிநுண் மருங்குல்*
மாழை மான்மட நோக்கியை விட்டு
வாழ்கி லாமதி யில்மனத் தானை*
ஏழை யையிலங் கைக்கிறை தன்னை,
எங்க ளையொழி யக்கொலை யவனை*
சூழு மாநினை; மாமணி வண்ணா!
சொல்லி னோம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 7

1865 மனங்கொண் டேறும்மண் டோதரி முதலா
அங்க யற்கண்ணி ஞர்கள் இருப்ப*
தனங்கொள் மென்முலை நோக்கம் ஒழிந்து
தஞ்ச மேசில தாபத ரென்று*
புனங்கொள் மென்மயி லைச் சிறை வைத்த
புன்மை யாளன்நெஞ் சில்புக எய்த*
அனங்கன் அன்னதிண் தோளெம்மி ராமற்கு
அஞ்சி னேம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 8

1866 புரங்கள் மூன்றுமோர் மாத்திரைப் போதில்
பொங்கெ ரிக்கிரை கண்டவன் அம்பின்*
சரங்க ளேகொடி தாயடு கின்ற;
சாம்ப வானுடன் நிற்கத் தொழுதோம்*
இரங்கு நீயெமக் கெந்தைபி ரானே!
இலங்கு வெங்கதி ரோன்தன் சிறுவா!
குரங்கு கட்கர சே!எம்மைக் கொல்லேல்;
கூறி னேம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 9

1867 *அங்கவ் வானவர்க் காகுலம் தீர
அணியி லங்கை அழித்தவன் தன்னை*
பொங்கு மாவல வன்கலி கன்றி
புகன்ற பொங்கத்தங் கொண்டு* இவ் வுலகில்
எங்கும் பாடிநின் றுடுமின் தொண்டீர்!
இம்மை யேயிட ரில்லை* இறந்தால்
தங்கு மூர்அண்ட மே; கண்டு கொண்மின்
சாற்றி னேம்-தடம் பொங்கத்தம் பொங்கோ. 10

இரக்கம் பத்து தண்டகா, எஞ்சல் செம்பொன் ஓதம், தாழம் மனம் புரங்கள், அங்கு - ஏத்துகின்றோம்.

3. ஏத்துகின்றோம்

குழமணி தூரம்

தோல்வியுற்ற அரக்கர் அபயம் வேண்டி ஆடும் கூத்து

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(கல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

1868 *ஏத்து கின்றோம் நாத்த ழும்ப, இராமன் திருநாமம்*
சோத்தம், நம்பீ! சுக்கி ரீவா! உம்மைத் தொழுகின்றோம்*
வார்த்தை பேசீர், எம்மை யுங்கள் வானரம் கொல்லாமே*
கூத்தர் போல ஆடு கின்றோம்-குழமணி தூரமே. 1

1869 'எம்பி ரானே! என்னை யாள்வாய்!' என்றென் றலற்றாதே*
அம்பின் வாய்ப்பட் டாற்ற கில்லாது இந்திர சித்தழிந்தான்*
நம்பி அனுமா! சுக்கி ரீவா! அங்கத னே!நளனே!*
கும்ப கர்ணன் பட்டுப் போனான்-குழமணி தூரமே. 2

1870 ஞாலம் ஆளும் உங்கள் கோமான் எங்கள் இராவணற்கு*
கால னாகிவந்த வாகண் டஞ்சிக் கருமுகில்போல்*
நீலன் வாழ்கசு டேணன் வாழ்க அங்கதன் வாழ்கவென்று*
கோல மாக ஆடு கின்றோம்-குழமணி தூரமே. 3

1871 மணங்கள் நாறும் வார்கு ழலார் மாதர்கள் ஆதரத்தை*
புணர்ந்த சிந்தைப் புன்மை யாளன் பொன்றவரிசிலையால்*
கணங்க ளுண்ண வாளி யாண்ட காவல னுக்கிளையோன்*
குணங்கள் பாடி யாடு கின்றோம்-குழமணி தூரமே 4

1872 வென்றி தந்தோம்; மானம் வேண்டோம்; தானம் எமக்காக*
இன்று தம்மின் எங்கள் வாணாள்;எம்பெரு மான்தமர்காள்*
நின்று காணீர் கண்க ளார; நீரெம்மைக் கொல்லாதே*
குன்று போல ஆடு கின்றோம்-குழமணி தூரமே. 5

1873 கல்லின் முந்நீர் மாற்றி வந்து காவல் கடந்து* இலங்கை
அல்லல் செய்தான் உங்கள் கோமான் எம்மை;அமர்க்களத்து*
வெல்ல கில்லா தஞ்சி னோங்காண்;வெங்கதி ரோன்சிறுவா!*
கொல்ல வேண்டா ஆடு கின்றோம்-குழமணி தூரமே. 6

1874 மாற்ற மாவ தித்த லையே; வம்மின் அரக்கருள்ளீர்!*
சீற்றம் நும்மேல் தீர வேண்டில் சேவகம் பேசாதே*
ஆற்றல் சான்ற தொல்பி றப்பில் அநுமனை வாழ்கஎன்று*
கூற்ற மன்னர் காண ஆடீர்-குழமணி தூரமே. 7

1875 கவள யானை பாய்புரவி தேரோ டரக்கரெல்லாம்
துவள* வென்ற வென்றி யாளன் தன்தமர் கொல்லாமே*
தவள மாடம் நீட யோத்தி காவலன் தன்சிறுவன்*
குவளை வண்ணன் காண ஆடீர்-குழமணி தூரமே. 8

1876 ஏடொத் தேந்தும் நீளி லைவேல் எங்கள் இராவணனார்
ஓடிப் போனார்* நாங்கள் எய்த்தோம்; உய்வதோர் காரணத்தால்*
சூடிப்போந்தோம் உங்கள் கோமான் ஆணை;தொடரேன் மின்*
கூடிக் கூடி யாடு கின்றோம்-குழமணி தூரமே. 9

1877 *வென்ற தொல்சீர்த் தென்னி லங்கை வெஞ்சமத்து அன்
குன்ற மன்னர் ஆடி உய்ந்த குழமணி தூரத்தை* (றரக்கர்
கன்றி நெய்ந்நீர் நின்ற வேற்கைக் கலிய னொலிமாலை*
ஒன்றும் ஒன்றும் ஐந்தும் மூன்றும் பாடிநின் றாடுமினே. 10

ஏத்து எம்பிரான் ஞாலம், மணம் வென்றி கல்லின், மாற்றம் கவளம் ஏடு, வென்ற - சந்தம்.

4. சந்தமலர்க்குழல்

அசோதை கண்ணனை அம்மமுண்ண அழைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(புன்னுகவராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1878 *சந்த மலர்க்குழல் தாழத்
தானுகந் தோடித் தனியே
வந்து* என் முலைத்தடந் தன்னை
வாங்கிநின் வாயில் மடுத்து*
நந்தன் பெறப்பெற்ற நம்பீ!
நானுகந் துண்ணும் அமுதே!*
எந்தை பெருமானே! உண்ணாய்;
என்னம்மம் சேமமுண் ணாயே. 1

1879 வங்க மறிகடல் வண்ணா!
மாமுகி லேயொக்கும் நம்பீ!*
செங்கண் நெடிய திருவே!
செங்கம லம்புரை வாயா!*
கொங்கை சுரந்திட வுன்னைக்
கூவியும் காணாதி ருந்தேன்*
எங்கிருந் தாயர்க ளோடும்
என்விளை யாடுகின் றாயே? 2

1880 திருவில் பொலிந்த எழிலார்
ஆயர்தம் பிள்ளைக ளோடு*
தெருவில் திளைக்கின்ற நம்பீ!
செய்கின்ற தீமைகள் கண்டிட்டு*
உருகியென் கொங்கையின் தீம்பால்
ஓட்டந்து பாய்ந்திடு கின்ற*
மருவிக் குடங்கா லிருந்து,
வாய்முலை யுண்ணநீ வாராய். 3

1881 மக்கள் பெறுதவம் போலும்
வையத்து வாழும் மடவார்*
மக்கள் பிறர்கண்ணுக் கொக்கும்
முதல்வா! மதக்களி றன்னாய்!*
செக்கர் இளம்பிறை தன்னை
வாங்கிநின் கையில் தருவன்*
ஒக்கலை மேலிருந் தம்மம்
உகந்தினி துண்ணநீ வாராய். 4

1882 மைத்த கருங்குஞ்சி மைந்தா!
மாமரு தூடு நடந்தாய்!*
வித்தக னே!விரை யாதே;
வெண்ணெய் விழுங்கும் விகிர்தா!*
இத்தனை போ தன்றி யென்றன்
கொங்கை சுரந்திருக் ககில்லா*
உத்தம னே! அம்மம் உண்ணாய்!
உலகளந் தாய்!அம்மம் உண்ணாய். 5

1883 பிள்ளைகள் செய்வன செய்யாய்;
பேசின் பெரிதும் வலியை*
கள்ளம் மனத்தி லுடையை;
காணவே தீமைகள் செய்தி*
உள்ளம் உருகியென் கொங்கை
ஓட்டந்து பாய்ந்திடு கின்ற*
பள்ளிக் குறிப்புச்செய் யாதே;
பாலமுதுண்ணநீ வாராய். 6

1884 தன்மக னாகவன் பேய்ச்சி
தான்முலை யுண்ணக் கொடுக்க*
வன்மக னாய்அவள் ஆவி
வாங்கி, முலையுண்ட நம்பி!*
நன்மகள் ஆய்மக ளோடு
நானில மங்கை மணாளா!*
என்மக னே!அம்ம முண்ணாய்!;
என்னம்மம் சேமமுண் ணாயே. 7

1885 உந்தம் அடிகள் முனிவர்;
உன்னைநான் என்கையிற் கோலால்*
நொந்திட மோதவுங் கில்லேன்;
நுங்கள் தம் ஆநிரை யெல்லாம்*
வந்து புகுதரும் போது,
வானிடைத் தெய்வங்கள் காண*
அந்தியம் போ தங்கு நில்லேல்,
ஆழியங் கையனே! வாராய். 8

1886 பெற்றத் தலைவனெங் கோமான்;
பேரரு ளாளன் மதலாய்!*
சுற்றக் குழாத்திளங் கோவே!
தோன்றிய தொல்புக ழாளா!*
கற்றினந் தோறும் மறித்துக்
கானம் திரிந்த களிறே!*
எற்றுக்கென் அம்மமுண் ணுதே,
எம்பெரு மான்!இருந் தாயே! 9

1887 *இம்மை யிடர்கெட வேண்டி,
ஏந்தெழில் தோள்கலி கன்றி*
செம்மைப் பனுவல்நூல் கொண்டு,
செங்கண் நெடியவன் தன்னை*
'அம்மமுண்' என்றுரைக் கின்ற
பாட லிவையைந்து மைந்தும்*
மெய்ம்மை மனத்துவைத் தேத்த,
விண்ணவ ராகலு மாமே. 10

சந்தம் வங்கம் திருவில், மக்கள் மைத்த பிள்ளை, தன்மகன்
உந்தம் பெற்ற, இம்மை - பூங்கோதை.

5. பூங்கோதை

சப்பாணிப் பருவம்

கலித்தாழிசை

(யமுனகல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

1888 *பூங்கோதை யாய்ச்சி கடை வெண்ணெய் புக்குண்ண*
ஆங்கவ ளார்த்துப் புடைக்கப் புடையுண்டு*
ஏங்கி யிருந்து சிணுங்கி விளையாடும்*
ஓங்கோத வண்ணனே! சப்பாணி;
ஒளிமணி வண்ணனே! சப்பாணி. 1

1889 தாயர் மனங்கள் தடிப்பத் தயிர்நெய்யுண்-
டேயெம் பிராக்கள்!* இருநிலத் தெங்கள் தம்*
ஆயர் அழக! அடிகள்* அரவிந்த
வாயவ னே;கொட்டாய் சப்பாணி;
மால்வண்ண னே!கொட்டாய் சப்பாணி. 2

1890 தாம்மோர் உருட்டித் தயிர்நெய் விழுங்கிட்டு*
தாமோ தவழ்வரென் ருய்ச்சியர் தாம்பினல்*
தாமோ தரக்கையா லார்க்கத் தழும்பிருந்த*
தாமோ தரா!கொட்டாய் சப்பாணி;
தாமரைக் கண்ணனே! சப்பாணி. 3

1891 பெற்ருர் தளைகழலப் பேர்ந்தங் கயலிடத்து*
உற்ரு ரொருவரு மின்றி யுலகினில்*
மற்ருரு மஞ்சப்பேய் வஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்ட*
கற்ருய னே!கொட்டாய் சப்பாணி;
கார்வண்ண னே!கொட்டாய் சப்பாணி. 4

1892 சோத்தென நின்னை த் தொழுவன் வரந்தர*
பேய்ச்சி முலையுண்ட பிள்ளாய்* பெரியன
ஆய்ச்சியர் அப்பம் தருவர்* அவர்க்காகச்
சாற்றியோ ராயிரம் சப்பாணி;
தடங்கைக ளால்கொட்டாய் சப்பாணி. 5

1893 கேவல மன்றுன் வயிறு* வயிற்றுக்கு
நானவல் அப்பம் தருவன்* கருவிளைப்
பூவலர் நீள்முடி நந்தன்தன் போரேறே!*
கோவல னே!கொட்டாய் சப்பாணி;
குடமா டீ!கொட்டாய் சப்பாணி. 6

1894 புள்ளினை வாய்பிளந்து பூங்குருந்தம் சாய்த்து*
துள்ளி விளையாடித் தூங்குறி வெண்ணெயை*
அள்ளிய கையால் அடியேன் முலைநெருடும்*
பிள்ளைப்பிரான்! கொட்டாய் சப்பாணி;
பேய்முலை யுண்டானே! சப்பாணி. 7

1895 யாயும் பிறரும் அறியாத யாமத்து*
மாய வலவைப்பெண் வந்து முலைதர*
பேயென் றவளைப் பிடித்துயி ரையுண்ட*
மாயவ னே!கொட்டாய் சப்பாணி
மால்வண்ண னே!கொட்டாய் சப்பாணி 8

1896 கள்ளக் குழவியாய்க் காலால் சகடத்தை*
தள்ளி யுதைத்திட்டுத் தாயாய் வருவாளை*
மெள்ளத் தொடர்ந்து பிடித்து ஆருயிருண்ட*
வள்ளலே! கொட்டாய் சப்பாணி;
மால்வண்ண னே!கொட்டாய் சப்பாணி. 9

1897 *காரார் புயற்கைக் கலிகன்றி மங்கையர்கோன்*
பேராளன் நெஞ்சில் பிரியா திடங்கொண்ட
சீராளா!* செந்தா மரைக்கண்ணு! தண் துழாய்த்
தாராளா!* கொட்டாய் சப்பாணி;
தடமார்வா! கொட்டாய் சப்பாணி. 10

பூங்கோதை தாயர் தாம்மோர், பெற்றூர் சோத்தென கேவலம்,
புள்ளினையாயும் கள்ளம், காரார் - எங்கானும்.

6. எங்கானும்

மற்ற அவதாரங்களின் மேன்மையோடு கிருஷ்ணவதாரத்தின் எளிமையை அனுபவித்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(ஸாவேரி ராகம் - அட தாளம்)

1898 *எங்கானும் ஈதொப்ப தோர்மாய முண்டே?
நரநா ரணனாய் உலகத் தறநூல்*
சிங்கா மைவிரித் தவன்எம் பெருமான்,
அதுவன் றியும்செஞ் சுடரும் நிலனும்*
பொங்கார் கடலும் பொருப்பும் நெருப்பும்
நெருக்கிப் புகப்பொன் மிடறத் தனைபோது*
அங்காந் தவன்காண்மின்-இன்றுய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 1

1899 குன்றென்று மத்தா அரவம் அளவிக்
குரைமா கடலைக் கடைந்திட்டு* ஒருகால்
நின்றுண்டை கொண்டோட்டி வன்கூன் நிமிர
நினைத்த பெருமான்; அதுவன் றியும்முன்*
நன்றுண்ட தொல்சீர் மகரக் கடலேழ்
மலையே முலகே ழொழியாமை நம்பி*
அன்றுண் டவன்காண்மின்-இன்றுய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 2

1900 உளைந்திட் டெழுந்த மதுகை டவர்கள்
உலப்பில் வலியால் அவர்பால்* வயிரம்
விளைந்திட்ட தென்றெண்ணி விண்ணோர் பரவ
அவர்நா ளொழித்த பெருமான், முனநாள்*
வளைந்திட்ட வில்லாளி வல்வா ளெயிற்று
மலைபோ லவுண னுடல்வள் ளுகிரால்*
அளைந்திட் டவன்காண்மின்-இன்றுய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 3

1901 தளர்ந்திட் டிமையோர் சரண்தா வெனத்தான்
சரணாய் முரணா யவனை* உகிரால்
பிளந்திட் டமரர்க் கருள்செய் துகந்த
பெருமான், திருமால், விரிநீ ருலகை*
வளர்ந்திட்ட தொல்சீர் விறல்மா வலியை
மண்கொள்ள வஞ்சித் தொருமாண் குறளாய்*
அளந்திட் டவன்காண்மின்-இன்றுஆய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 4

1902 நீண்டான் குறளாய் நெடுவா னளவும்;
அடியார் படுமாழ் துயராய வெல்லாம்*
தீண்டா மைநினைந் திமையோ ரளவும்
செலவைத் தபிரான்; அதுவன் றியும்முன்*
'வேண்டாமை நமன்தமரென் தமரை
வினவப் பெறுவார் அலர்'என்று* உலகேழ்
ஆண்டா னவன்காண்மின்-இன்றுஆய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 5

1903 பழித்திட்ட இன்பப் பயன்பற் றறுத்துப்
பணிந்தேத்த வல்லார் துயராய வெல்லாம்*
ஒழித்திட் டவரைத் தனக்காக்க வல்ல
பெருமான், திருமால், அதுவன் றியும்முன்*
தெழித்திட் டெழுந்தே எதிர்நின்ற மன்னன்
சினத்தோள் அவையா யிரமும்* மழுவால்
அழித்திட் டவன்காண்மின்-இன்றுஆய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 6

1904 படைத்திட்ட திவ்வைய முய்ய முனநாள்
பணிந்தேத்த வல்லார் துயராய வெல்லாம்*
துடைத்திட் டவரைத் தனக்காக்க வென்னத்
தெளியா அரக்கர் திறல்போய் அவிய*
மிடைத்திட் டெழுந்த குரங்கைப் படையா
விலங்கல் புகப்பாய்ச்சி விம்ம* கடலை
அடைத்திட் டவன் காண்மின்-இன்றுஆய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 7

1905 நெறித்திட்ட மென்கூழை நன்னே ரிழையோ
டுடனாய வில்லென்ன வல்லே யதனை*
இறுத்திட் டவளின்ப மன்போ டணைந்திட்-
டிளங்கொற் றவனாய்த் துளங்காத முந்நீர்*
செறித்திட் டிலங்கை மலங்க அரக்கன்
செழுநீள் முடிதோ ளொடுதான் துணிய*
அறுத்திட் டவன்காண்மின்-இன்றாய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 8

1906 சுரிந்திட்ட செங்கேழ் உளைப்பொங் கரிமாத்
தொலையப் பிரியாது சென்றெய்தி* எய்தா
திரிந்திட் டிடங்கொண் டடங்கா ததன்வாய்
இருகூறு செய்த பெருமான், முனநாள்*
வரிந்திட்ட வில்லால் மரமேழு மெய்து
மலைபோ லுருவத்தொ ரிராக் கதிமூக்கு*
அரிந்திட் டவன்காண்மின்-இன்றாய்ச் சியரால்
அளைவெண்ணெய் உண் டாப் புண்டிருந் தவனே. 9

1907 *நின்றார் முகப்புச் சிறிதும் நினையான்,
வயிற்றை நிறைப்பான் உறிப்பால் தயிர்நெய்*
அன்றாய்ச் சியர்வெண்ணெய் விழுங்கி யுரலோ
டாப்புண் டிருந்த பெருமான் அடிமேல்*
நன்றாய தொல்சீர் வயல்மங் கையர்கோன்
கலிய னொலிசெய் தமிழ்மாலை வல்லார்*
என்றானும் எய்தார், இடர்; இன்ப மெய்திய
இமையோர்க்கு மப்பால் செலவேய் துவாரே. 10

எங்கானும் குன்று உளைந்து, தளர் நீண்டான் பழி, படை நெறி சுரி, நின்றார் - மானம்.

7. மானமுடைத்து

கண்ணனது செய்தியைக் குறித்து யசோதை பணித்தலும் ஆய்ச்சியர் முறையிடுதலும்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(கேதாரகௌள ராகம் - அட தாளம்)

1908 *மான முடைத்துங்க ளாயர் குலம்; அத-
னால்,பிறர் மக்கள் தம்மை*
ஊன முடையன செய்யப் பெறுயென்
றிரப்பன்; உரப்ப கில்லேன்*
நானு முரைத்திலேன்; நந்தன் பணித்திலன்;
நங்கைகாள்! நானென் செய்கேன்?*
தானுமோர் கன்னியும் கீழை யகத்துத்
தயிர்கடை கின்றான் போலும். 1

1909 காலை யெழுந்து கடைந்தஇம் மோர்விற்கப்
போகின்றேன் கண்டே போனேன்*
மாலை நறுங்குஞ்சி நந்தன் மகனல்லால்
மற்றுவந் தாரு மில்லை*
மேலை யகத்துநங் காய்!வந்து காண்மின்கள்;
வெண்ணெயே யன்று* இருந்த
பாலும் பதின்குடம் கண்டிலேன்; பாவியேன்
என்செய்கேன்? என்செய் கேனே? 2

1910 தெள்ளிய வாய்ச்சிறி யான்நங்கை காள்!உறி
மேலைத் தடாநி றைந்த*
வெள்ளி மலையிருந் தாலொத்த வெண்ணெயை
வாரி விழுங்கி யிட்டு*
கள்வ னுறங்குகின் றான்;வந்து காண்மின்கள்;
கையெல் லாம்நெய், வயிறு
பிள்ளை பரமன்று* இவ் வேழுல கும்கொள்ளும்
பேதையேன் என்செய் கேனே! 3

1911 மைந்நம்பு வேற்கணநல் லாள்முன்னம் பெற்ற
வளைவண்ண நன்மா மேனி*
தன்நம்பி நம்பியு மிங்கு வளர்ந்தது;
அவனிவை செய் தறியான்*
பொய்ந்நம்பி புள்ளுவன் கள்வம் பொதியறை
போகின்ற வாதவழ்ந் திட்டு*
இந்நம்பி நம்பியா, ஆய்ச்சியர்க் குய்வில்லை;
என்செய்கேன்? என்செய் கேனோ? 4

1912 தந்தை புகுந்திலன்; நானிங்கி ருந்திலேன்;
தோழிமா ராரு மில்லை*
சந்த மலர்க்குழ லாள்தனி யேவிளை-
யாடு மிடங்கு றுகி*
பந்து பறித்துத் துகில்பற்றிக் கீறிப்
படிறன் படிறு செய்யும்*
நந்தன் மதலைக்கிங் கென்கட வோம்?நங்காய்!
என்செய்கேன்? என்செய் கேனோ? 5

1913 மண்மகள் கேள்வன் மலர்மங்கை நாயகன்
நந்தன் பெற்ற மதலை*
அண்ணல் இலைக்குழ லூதிநம் சேரிக்கே
அல்லில் தான்வந்த பின்னை*
கண்மலர் சோர்ந்து முலைவந்து விம்மிக்
கமலச்செவ் வாய்வெளுப்ப*
என்மகள் வண்ண மிருக்கின்ற வாநங்காய்!
என்செய்கேன்? என்செய் கேனோ? 6

1914 ஆயிரம் கண்ணுடை இந்திர னுருக்கென்
றுயர் விழவெ டுப்ப*
பாசனம் நல்லன பண்டிக ளால்புகப்
பெய்த அதனை யெல்லாம்*
போயிருந் தங்கொரு பூத வடிவுகொண்
டுன்மக னின்று நங்காய்*
மாயன் அதனையெல் லாம்முற்ற வாரி
வளைத்துண் டிருந்தான் போலும். 7

1915 தோய்த்த தயிரும் நறுநெய்யும் பாலும்மோ
ரோர்குடம் துற்றிடு மென்று*
ஆய்ச்சிர் கூடி யழைக்கவும் நானிதற்
கெள்கி யிவனை நங்காய்*
'சோத்தம்பிரான்! இவை செய்யப் பெருய்!'என்
றிரப்பன்; உரப்ப கில்லேன்*
பேய்ச்சி முலையுண்ட பின்னையிப் பிள்ளையைப்
பேசுவ தஞ்சு வனே. 8

1916 ஈடும் வலியும் உடையஇந் நம்பி
பிறந்த எழு திங்களில்*
ஏடலர் கண்ணியி னானை வளர்த்தி
யமுனைநீ ராடப் போனேன்*
சேடன் திருமறு மார்வன் கிடந்து
திருவடி யால்* மலை போல்
ஓடும் சகடத்தைச் சாடிய பின்னை
உரப்புவ தஞ்சு வனே. 9

1917 அஞ்சுவன் சொல்லி யழைத்திட, நங்கைகாள்!
ஆயிர நாழி நெய்யை*
பஞ்சிய மெல்லடிப் பிள்ளைக ளுண்கின்று,
பாகந் தான்வை யார்களே*
கஞ்சன் கடியன்; கறவெட்டு நாளில்;என்
கைவலத்தாது மில்லை*
நெஞ்சத் திருப்பன செய்துவைத் தாய்நம்பீ!
என்செய்கேன்? என்செய் கேனே? 10

1918 அங்ஙனம் தீமைகள் செய்வர்க ளோ?நம்பீ!
ஆயர் மடமக் களை*
பங்கய நீர்குடைந் தாடுகின் றார்கள்பின்-
னே சென்றொளித் திருந்து*
அங்கவர் பூந்துகில் வாரிக்கொண் டிட்டர-
வேரி டையார் இரப்ப*
'மங்கைநல் லீர்!வந்து கொண்மின்' என் றுமரம்
ஏறி யிருந்தாய் போலும். 11

1919 அச்சம் தினைத்தனை யில்லையிப் பிள்ளைக்கு
ஆண்மையும் சேவ கமும்*
உச்சியில் முத்தி வளர்த்தெடுத் தேனுக்
குரைத்திலன்; தானின்று போய்*
பச்சிலைப் பூங்கடம் பேறி விசைகொண்டு
பாய்ந்து புக்கு* ஆயிரவாய்
நச்சழல் பொய்கையில் நாகத்திஞேடு
பிணங்கிநீ வந்தாய் போலும். 12

1920 தம்பர மல்லன ஆண்மைக ளைத்தனி-
யேநின்று தாம்செய் வரோ?*
எம்பெரு மான்!உன்னைப் பெற்ற வயிறுடை-
யேன்;இனி யானென் செய்கேன்?*
அம்பர மேழும் அதிரும் இடிகுரல்
அங்கனற் செங்க ணுடை*
வம்பவிழ் கானத்து மால்விடை யோடு
பிணங்கிநீ வந்தாய் போலும்! 13

1921 *அன்ன நடைமட ஆய்ச்சி வயிறடித்
தஞ்ச அருவரை போல்*
மன்னு கருங்களிற் றுருயிர் வவ்விய
மைந்தனை மாக டல்சூழ்*
கன்னி நன்மாமதிள் மங்கையர் காவலன்
காமரு சீர்க்கலி கன்றி*
இன்னிசை மாலைகள் ஈரேழும் வல்லவர்க்
கேது மிடரில் லையே. 14

மானம் காலை தெள்ளிய, மை தந்தை மண், ஆயிரம் தோய்த்த ஈடும், அஞ்சுவன் அங்ஙனம் அச்சம், தம்பரம் அன்னம் - காதில்.

8. காதில் கடிப்பு

ஆய்ச்சியின் ஊடல் திறம்

கலிவிருத்தம்

(உசேனி ராகம் - ரூபக தாளம்)

1922 *காதிற் கடிப்பிட்டுக் கலிங்க முடுத்து*
தாதுநல்ல தண்ணந் துழாய்கொ டணிந்து*
போது மறுத்துப் புறமேவந்துநின்றீர்*
ஏதுக்கு,இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னோ? 1

1923 துவரா டையுடுத் தொருசெண்டு சிலுப்பி*
கவராக முடித்துக் கலிக்கச்சுக் கட்டி*
சுவரார் கதவின் புறமேவந்து நின்றீர்*
இவரார்? இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னோ? 2

1924 கருளக் கொடியொன் றுடையீர்! தனிப்பாகீர்!*
உருளச் சகடம துறக்கில் நிமிர்த்தீர்!*
மருளைக் கொடுபாடி வந்தில்லம் புகுந்தீர்*
இருளத் திதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னோ? 3

1925 நாமம் பலவு முடைநா ரணநம்பீ!*
தாமத் துளவம் மிகநா றிடுகின்றீர்*
காம னெனப்பாடி வந்தில்லம் புகுந்தீர்*
ஏமத்து, இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னோ? 4

1926 சுற்றும் குழல்தாழச் சுரிகை யணைத்து*
மற்றும் பலமாமணி பொன்கொ டணிந்து*
முற்றம் புகுந்து முறுவல்செய்து நின்றீர்,
எற்றுக்கு? இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னோ? 5

1927 ஆனா யரும்ஆ னிரையுமங் கொழியக்*
கூனா தொர்கொற்ற வில்லொன்று கையேந்தி*
போனா ரிருந்தா ரையும்பார்த்துப் புகுதீர்*
ஏனோர்கள் முன்னென்? இதுஎன்? இதுஎன்னோ? 6

1928 மல்லே பொருத திரள்தோள் மணவாளீர்!*
அல்லே யறிந்தோம்நும் மனத்தின் கருத்தை*
சொல்லா தொழியீர்; சொன்னபோதி ஞல்வாரீர்*
எல்லே இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னே? 7

1929 புக்கா டரவம் பிடித்தாட்டும் புனிதீர்!*
இக்காலங்கள் யாம்உமக் கேதொன்று மல்லோம்*
தக்கார் பலர்தேவி மார்சால வுடையீர்*
எக்கே! இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னே? 8

1930 ஆடி யசைந்து, ஆய் மடவா ரொடுநீபோய்*
கூடிக் குரவை பிணைகோ மளப்பிள்ளாய்!*
தேடித் திருமா மகள்மண் மகள்நிற்ப*
ஏடி! இதுஎன்? இதுஎன்? இதுஎன்னே? 9

1931 *அல்லிக் கமலக் கண்ணனை அங்கொராய்ச்சி*
எல்லிப் பொழுதா டியஊடல் திறத்தை*
கல்லின் மலிதோள் கலியன்சொன்ன மாலை*
சொல்லித் துதிப்பா ரவர்துக்க மிலரே. 10

காதில் துவர் கருள, நாமம் சுற்றும் ஆனுயர், மல்லே புக்கு ஆடி, அல்லி - புள்ளுருவாகி.

9. புள்ளுருவாகி

பழமொழியாற் பணிந்துரைத்த பாட்டு

நற்றாய் கண்ணனை வேண்டல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(செஞ்சுருட்டி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

1932 *புள்ளுரு வாகி நள்ளிருள் வந்த
பூதனை மாள* இலங்கை
ஒள்ளெரி மண்டி யுண்ணப் பணித்த
ஊக்க மதனை நினைந்தோ?*
கள்ளவிழ் கோதை காதலும் எங்கள்
காரிகை மாதர் கருத்தும்*
பிள்ளைதன் கையில் கிண்ணமே யொக்கப்
பேசுவ தெந்தை பிரானே! 1

1933 மன்றில் மலிந்து கூத்துவந் தாடி,
மால்விடை யேழடர்த்து* ஆயர்
அன்று நடுங்க ஆனிரை காத்த
ஆண்மைகொ லோ?அறி யேன்நான்*
நின்ற பிரானே! நீள்கடல் வண்ணா!
நீயிவள் தன்னைநின் கோயில்*
முன்றில் எழுந்த முருங்கையில் தேனா
முன்கை வளைகவர்ந் தாயே. 2

1934 ஆர்மலி யாழி சங்கொடு பற்றி
ஆற்றலை யாற்றல் மிகுத்து*
கார்முகில் வண்ணா! கஞ்சனை முன்னம்
கடந்தநின் கடுந்திறல் தானோ?*
நேரிழை மாதை நித்திலத் தொத்தை
நெடுங்கடல் அமுதனை யாளை*
ஆரெழில் வண்ணா! அங்கையில் வட்டாம்
இவளெனக் கருதுகின் றாயே. 3

1935 மல்கிய தோளும் மானுரி யதளும்
உடையவர் தமக்குமோர் பாகம்*
நல்கிய நலமோ? நரகனைத் தொலைத்த
கரதலத் தமைதியின் கருத்தோ?
அல்லியங் கோதை யணிநிறம் கொண்டு
வந்துமுன் னேநின்று போகாய்*
சொல்லியென்? நம்பி! இவளைநீ யுங்கள்
தொண்டர்கைத் தண்டென்ற வாறே. 4

1936 செருவழி யாத மன்னர்கள் மாளத்
தேர்வலங் கொண் டவர் செல்லும்*
அருவழி வானம் அதர்படக் கண்ட
ஆண்மைகோ லோ?அறி யேன்நான்*
திருமொழி யெங்கள் தேமலர்க் கோதை
சீர்மையை நினைந்திலை, யந்தோ*
பெருவழி நாவற் கனியினு மெளியள்
இவளெனப் பேசுகின் றுயே. 5

1937 அரக்கிய ராகம் புல்லென, வில்லால்
அணிமதி ளிலங்கையார் கோனை*
செருக்கழித் தமரர் பணியமுன், நின்ற
சேவகமோ செய்த தின்று*
முருக்கிதழ் வாய்ச்சி முன்கை வெண்சங்கம்
கொண்டுமுன் னேநின்று போகாய்*
எருக்கிலைக் காக எறிமழு வோச்சல்
என்செய்வது? எந்தை பிரானே! 6

1938 ஆழியந் திண்தேர் அரசர்வந் திறைஞ்ச
அலைகடல் உலகம்முன் ஆண்ட*
பாழியந் தோளோ ராயிரம் வீழப்
படைமழுப் பற்றிய வலியோ?*
மாழைமென் னேக்கி மணிநிறங் கொண்டு
வந்துமுன் னேநின்று போகாய்*
கோழிவெண் முட்டைக் கென்செய்வது எந்தாய்!
குறுந்தடி நெடுங்கடல் வண்ணு! 7

1939 பொருந்தலன் ஆகம் புள்ளுவந் தேற
வள்ளுகி ரால்பிளந்து* அன்று
பெருந்தகைக் கிரங்கி வாலியை முனிந்த
பெருமைகொ லோ?செய்த தின்று*
பெருந்தடங் கண்ணி சுரும்புறு கோதை
பெருமையை நினைந்திலை; பேசில்*
கருங்கடல் வண்ணு! கவுள்கொண்ட நீராம்
இவளெனக் கருதுகின் ருயே. 8

1940 நீரழல் வானுய் நெடுநிலங் காலாய்
நின்றநின் நீர்மையை நினைந்தோ?*
சீர்கெழு கோதை யென்னல திலளென்
றன்னதோர் தேற்றன்மை தானே?*
பார்கெழு பவ்வத் தாரமு தனைய
பாவையைப் பாவம்செய் தேனுக்கு*
ஆரழ லோம்பும் அந்தணன் தோட்ட
மாகநின் மனத்துவைத் தாயே. 9

1941 *வேட்டத்தைக் கருதா தடியிணை வணங்கி
மெய்ம்மைநின் றெம்பெரு மானை*
வாட்டிறல் தானை மங்கையர் தலைவன்
மானவேல் கலியன்வா யொலிகள்*
தோட்டலர் பைந்தார்ச் சுடர்முடி யானைப்
பழமொழி யால்பணிந் துரைத்த*
பாட்டிவை பாடப் பத்திமை பெருகிச்
சித்தமும் திருவோடு மிகுமே. 10

புள் மன்றில் ஆர், மல்கிய செரு அரக்கியர், ஆழி பொருந்தலன்
நீர், வேட்டத்தை - திருத்தாய்.

10. திருத்தாய்

பறவைகளை நோக்கி 'மாயனை அழைக்க' எனல்

வெண்டுறை

(பரசு ராகம் - ஆதி தாளம்)

1942 *திருத்தாய், செம்போத்தே!*
திருமாமகள் தன்கணவன்*
மருத்தார் தொல்புகழ் மாதவனைவர*
திருத்தாய், செம்போத்தே! 1

1943 கரையாய், காக்கைப்பிள்ளாய்!*
கருமா முகில் போல்நிறத்தன்*
உரையார் தொல்புகழ்உத்தமனைவர*
கரையாய், காக்கைப்பிள்ளாய்! 2

1944 கூவாய், பூங்குயிலே*
குளிர் மாரி தடுத்துகந்த*
மாவாய்கீண்ட மணிவண்ணனைவர*
கூவாய், பூங்குயிலே! 3

1945 கொட்டாய், பல்லிக்குட்டி!*
குடம்ஆடி யுலகளந்த*
மட்டார் பூங்குழல் மாதவனைவர*
கொட்டாய், பல்லிக்குட்டி! 4

1946 சொல்லாய், பைங்கிளியே!*
சுடர்ஆழி வலனுயர்த்த*
மல்லார் தோள்வட வேங்கடவன்வர*
சொல்லாய், பைங்கிளியே! 5

1947 கோழி கூவென்னுமால்*
தோழி! நாணென்செய்கேன்?*
ஆழிவண்ணர் வரும்பொழுதாயிற்று*
கோழி கூவென்னுமால். 6

1948 காமற் கென்கடவேன்?*
கருமாமுகில் வண்ணற்கல்லால்*
பூமேல் ஐங்கணை கோத்துப்புகுந்தெய்ய*
காமற் கென்கடவேன்? 7

1949 இங்கே போதுங்கொலோ?*
இனவேல் நெடுங்கண்களிப்ப?*
கொங்கார்சோலைக் குடந்தைக்கிடந்தமால்*
இங்கே போதுங்கொலோ? 8

1950 இன்னார் என்றறியேன்*
அன்னே! ஆழியொடும்*
பொன்னார்சார்ங்க முடையஅடிகளை-*
இன்னார் என்றறியேன். 9

1951 *தொண்டீர்! பாடுமினோ*
சுரும்பார்பொழில் மங்கையர்கோன்*
ஒண்தார் வேல்கலியன்ஒலி மாலைகள்*
தொண்டீர்! பாடுமினோ. 10

திருத்தாய் கரையாய் கூவாய், கொட்டாய் சொல்லாய் கோழி, காமற்கு இங்கே இன்னார், தொண்டீர் - குன்றம்.

11
பத்து

1. குன்றுமொன்றெடுத்து

தலைவியிரங்கல்-1

கலிவிருத்தம்
(கானடா ராகம் - ஆதி தாளம்)

1952 ✻குன்ற மொன்றெடுத் தேந்தி✻ மாமழை
அன்று காத்தஅம் மான்✻ அரக்கரை
வென்ற வில்லியார் வீரமேகொலோ?✻
தென்றல் வந்துதீ வீசும்? என்செய்கேன்? 1

1953 காரும் வார்பனிக் கடலும் அன்னவன்✻
தாரும் மார்வமும் கண்ட தண்டமோ?✻
சோரு மாமுகில் துளியி னூடுவந்து✻
ஈர வாடைதான் ஈரும்என்னையே! 2

1954 சங்கும் மாமையும் தளரு மேனிமேல்✻
திங்கள் வெங்கதிர் சீறும் என்செய்கேன்?✻
பொங்கு வெண்திரைப் புணரி வண்ணனுர்✻
கொங்க லர்ந்ததார் கூவும், என்னையே! 3

1955 அங்கொ ராய்க்குலத் துள் வளர்ந்துசென்று✻
அங்கொர் தாயுரு வாகி வந்தவள்✻
கொங்கை நஞ்சுண்ட கோயின் மைகொலோ?✻
திங்கள் வெங்கதிர் சீறு கின்றதே?✻ 4

1956 அங்கொ ராளரி யாய்✻ அவுணனைப்
பங்க மாவிரு கூறு செய்தவன்✻
மங்குல் மாமதி வாங்க வேகொலோ✻
பொங்கு மாகடல் புலம்பு கின்றதே? 5

1957 சென்று வார்சிலை வளைத்தி லங்கையை*
வென்ற வில்லியார் வீரமேகொலோ*
முன்றில் பெண்ணைமேல் முளரிக் கூட்டகத்து*
அன்றி லின்குரல் அடரும் என்னையே. 6

1958 பூவை வண்ணனுர் புள்ளின் மேல்வர*
மேவி நின்றுநான் கண்ட தண்டமோ?*
வீவி லைங்கணை வில்லி யம்புகோத்து*
ஆவி யேயிலக் காக எய்வதே! 7

1959 மால்இ னந்துழாய் வருமென் னெஞ்சகம்*
மாலின் அந்துழாய் வந்தென் னுள்புக*
கோல வாடையும் கொண்டு வந்தது* ஓர்
ஆலி வந்ததால் அரிது, காவலே! 8

1960 கெண்டை யொண்கணும் துயிலும்* என்னிறம்
பண்டு பண்டுபோல் ஒக்கும்* மிக்கசீர்த்
தொண்டர் இட்டபூந் துளவின் வாசமே*
வண்டு கொண்டுவந் தூது மாகிலே. 9

1961 *அன்று பாரதத் தைவர் தூதனுய்*
சென்ற மாயனைச் செங்கண் மாலினை*
மன்றி லார்புகழ் மங்கை வாட்கலி
கன்றி* சொல்வல்லார்க் கல்ல லில்லையே. 10

குன்றம் கார் சங்கு, அங்கொராய் அங்கொராளரி சென்று, பூவை
மாலினம் கெண்டை, அன்று - குன்றமெடுத்து.

2. குன்றமெடுத்து

தலைவியிரங்கல்-2

கலிநிலைத்துறை

(கௌளிபந்து ராகம் - ஆதி தாளம்)

1962 *குன்ற மெடுத்து மழைத டுத்துஇளை யாரொடும்*
மன்றில் குரவை பிணைந்த மால்என்னை மால்செய்தான்*
முன்றில் தனிநின்ற பெண்ணை மேல்கிடந் தீர்கின்ற*
அன்றிலின் கூட்டைப் பிரிக்க கிற்பவ ரார்கொலோ? 1

1963 பூங்கு ருந்தொசித்து ஆனை காய்ந்து அரிமாச்செகுத்து*
ஆங்கு வேழத்தின் கொம்பு கொண்டு* வன் பேய்முலை
வாங்கி யுண்ட அவ் வாயன் நிற்க,இவ் ஆயன்வாய்*
ஏங்கு வேய்ங்குழல் என்னோ டாடும்,இளமையே 2

1964 மல்லொடு கஞ்சனும் துஞ்ச வென்ற மணிவண்ணன்*
அல்லி மலர்த்தண் துழாய்நி னைந்திருந் தேனையே*
எல்லி யின்மா ருதம்வந் தடும்;அது வன்றியும்*
கொல்லைவல் லேற்றின் மணியும் கோயின்மை செய்யுமே. 3

1965 பொருந்து மாமரம் ஏழு மெய்த புனிதனூர்*
திருந்து சேவடி யென்ம னத்து நினைதொறும்*
கருந்தண் மாகடல் கங்குல் ஆர்க்கும்; அதுவன்றியும்*
வருந்த வாடை வரும்;இதற்கினி யென்செய்கேன்? 4

1966 அன்னை முனிவதும் அன்றி லின்குர லீர்வதும்*
மன்னு மறிகட லார்ப்ப தும்வளை சோர்வதும்*
பொன்னங் கலையல்குல் அன்ன மென்னடைப் பூங்குழல்*
பின்னை மணாளர் திறத்தம் ஆயின பின்னையே. 5

1967 ஆழியும் சங்கும் உடைய நங்கள் அடிகள்தாம்*
பாழிமை யான கனவில் நம்மைப் பகர்வித்தார்*
தோழியும் நானும் ஒழிய வையம் துயின்றது*
கோழியும் கூகின்ற தில்லை; கூரிரு ளாயிற்றே! 6

1968 காமன் தனக்கு முறையல்லேன்; கடல்வண்ணனார்*
மாமண வாளர்; எனக்குத் தானும் மகன்,சொல்லில்*
யாமங்கள் தோறெரி வீசும் என்னிளங் கொங்கைகள்*
மாமணி வண்ணர் திறத்த வாய்வளர் கின்றவே. 7

1969 மஞ்சுறு மாலிருஞ் சோலை நின்ற மணாளனார்*
நெஞ்சம் நிறைகொண்டு போயி னார்நினை கின்றிலர்*
வெஞ்சுடர் போய்விடி யாமல் எவ்விடம் புக்கதோ!*
நஞ்சு உடலம் துயின்றால், நமக்கினி நல்லதே. 8

1970 காமன் கணைக்கோ ரிலக்க மாய்,நலத் தின்மிகு*
பூமரு கோலம்நம் பெண்மை சிந்தித்தி ராதுபோய்*
தூமலர் நீர்கொடு தோழி! நாம்தொழு தேத்தினால்*
கார்முகில் வண்ணரைக் கண்க ளால்காண லாங்கொலோ? 9

1971 *வென்றி விடையுட னேழ டர்த்த அடிகளை*
மன்றில் மலிபுகழ் மங்கை மன்மலி கன்றிசொல்*
ஒன்று நின்ற ஒன்பதும் உரைப்பவர் தங்கள்மேல்*
என்றும் நில்லா,வினை யொன்றும்; சொல்லில், உலகிலே. 10

குன்றம் பூங்குருந்து மல்லொடு, பொருந்து அன்னை ஆழி, காமன்தனக்கு மஞ்சுறு காமன்கணைக்கு, வென்ற - மன்னிலங்கு.

3. மன்னிலங்கு

தலைவியிரங்கல்-3

வெண்டளையால் வந்த தரவு கொச்சகக்கலிப்பா
(ஸ்ரீராகம் - ரூபக தாளம்)

1972 *மன்னிலங்கு பாரதத்துத் தேரூர்ந்து* மாவலியைப்
பொன்னிலங்கு திண்விலங்கில் வைத்துப் பொருகடல்சூழ்*
தென்னிலங்கை யீடழித்த தேவர்க் கிதுகாணீர்*
என்னிலங்கு சங்கோ டெழில்தோற் றிருந்தேனே. 1

1973 இருந்தான் என்உள்ளத் திறைவன்* கறைசேர்
பருந்தாள் களிற்றுக் கருள்செய்த* செங்கண்
பெருந்தோள் நெடுமாலைப் பேர்பாடி யாட*
வருந்தாதென் கொங்கை யொளிமன்னும், அன்னே! 2

1974 அன்னே! இவரை யறிவன்* மறைநான்கும்
முன்னே யுரைத்த முனிவர்; இவர்வந்து*
பொன்னேய் வளைகவர்ந்து போகார், மனம்புகுந்து*
என்னே? இவரெண்ணும் எண்ணம் அறியோமே. 3

1975 அறியோமே யென்றுரைக்க லாமே? எமக்கு*
வெறியார் பொழில்சூழ் வியன்குடந்தை மேவி*
சிறியானோர் பிள்ளையாய் மெள்ள நடந்திட்டு*
உறியார் நறுவெண்ணெ யுண்டுகந்தார் தம்மையே. 4

1976 தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்கு*
தம்மையே யொக்க அருள்செய்வர்; ஆதலால்*
தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுதிறைஞ்சி*
தம்மையே பற்று மனத்தென்றும் வைத்தோமே. 5

1977 வைத்தார் அடியார் மனத்தினில்; வைத்து* இன்பம்
உய்த்தார் ஒளிவிசும்பி லோரடிவைத்து* ஓரடிக்கும்
எய்த்தாது மண்ணென் றிமையோர் தொழுதேத்தி*
கைத்தா மரைகுவிக்கும் கண்ணன்என் கண்ணனையே. 6

1978 கண்ணன் மனத்துள்ளே நிற்கவும்* கைவளைகள்
என்னே கழன்ற? இவையென்ன மாயங்கள்?*
பெண்ணானோம் பெண்மையோம் நிற்க* அவன்மேய
அண்ணல் மலையும் அரங்கமும் பாடோமே. 7

1979 பாடோமே? யெந்தை பெருமானை* பாடிநின்று
ஆடோமே? யாயிரம் பேரானை* பேர்நினைந்து
சூடோமே? சூடும் துழாயலங்கல்சூடி* நாம்
கூடோமே? கூடக் குறிப்பாகில் நன்னெஞ்சே! 8

1980 நன்னெஞ்சே! நம்பெருமான் நாளும் இனிதமரும்*
அன்னம்சேர் கானல் அணியாலி கைதொழுது*
முன்னம்சேர் வல்வினைகள் போக முகில்வண்ணன்*
பொன்னம்சேர் சேவடிமேல் போதணியப் பெற்றோமே. 9

1981 *பெற்றாரார் ஆயிரம் பேரானை* பேர்பாடப்
பெற்றான் கலியன் ஒலிசெய் தமிழ்மாலை*
கற்றார்.ஓ, முற்றுல காள்வர்; இவைகேட்க-
லுற்றார்க்கு* உறுதுய ரில்லை யுலகத்தே. 10

மன் இருந்தான் அன்னே, அறியோமே தம்மையே வைத்தார்,
கண்ணன் பாடோமே நன்னெஞ்சே, பெற்றாரார் - நிலையிடம்.

4. நிலையிடம்

திருமாலின் திருஅவதாரங்களில் ஈடுபடுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(அடாணு ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

1982 *நிலையிட மெங்கு மின்றி நெடுவெள்ளம் உம்பர்
வளநாடு மூட இமையோர்*
'தலையிட மற்றெ மக்கொர் சரணில்லை' என்ன
அரணுவன் என்னும் அருளால்*
அலைகடல் நீர்கு ழம்ப அகடாட ஓடி
அகல்வா னுரிஞ்ச* முதுகில்
மலைகளை மீது கொண்டு வருமீனை மாலை
மறவா திறைஞ்சென் மனனே! 1

1983 செருமிகு வாளெ யிற்ற அரவொன்று சுற்றித்
திசைமண்ணும் விண்ணு முடனே*
வெருவர வெள்ளை வெள்ளம் முழுதும் குழம்ப,
இமையோர்கள் நின்று கடைய*
பருவரை யொன்று நின்று முதுகிற் பரந்து
சுழலக் கிடந்து துயிலும்*
அருவரை யன்ன தன்மை அடலாமை யான
திருமால் நமக்கொ ரரணே. 2

1984 தீதறு திங்கள் பொங்கு சுடரும்பர் உம்பர்
உலகேழி னேடு முடனே*
மாதிர மண்சு மந்து வடகுன்று நின்ற
மலையாறும் ஏழு கடலும்*
பாதமர் சூழ்கு ளம்பி னகமண்ட லத்தி
னொருபா லொடுங்க வளர்சேர்*
ஆதிமுன் ஏன மாகி அரணாய மூர்த்தி
அதுநம்மை யாளு மரசே. 3

1985 தளையவிழ் கோதை மாலை யிருபால் தயங்க
எரிகான் றிரண்டு தறுகண்*
அளவெழ வெம்மை மிக்க அரியாகி அன்று
பரியோன் சினங்க ளவிழ*
வளையுகி ராளி மொய்ம்பில் மறவோன தாகம்
மதியாது சென்றொ ருகிரால்*
பிளவெழ விட்ட குட்ட மதுவைய மூடு
பெருநீரில் மும்மை பெரிதே. 4

1986 வெந்திறல் வாணன் வேள்வி யிடமெய்தி அங்கொர்
குறளாகி மெய்ம்மை யுணர*
செந்தொழில் வேத நாவின் முனியாகி வைய
மடிமூன் றிரந்து பெறினும்*
மந்தர மீது போகி மதிநின்றி றைஞ்ச
மலரோன் வணங்க வளர்சேர்*
அந்தர மேழி னூடு செலவுய்த்த பாதம்
அதுநம்மை யாளு மரசே. 5

1987 இருநில மன்னர் தம்மை யிருநாலும் எட்டு
மொருநாலு மொன்று முடனே*
செருநுத லூடு போகி யவராவி மங்க
மழுவாளில் வென்ற திறலோன்*
பெருநில மங்கை மன்னர் மலர்மங்கை நாதர்
புலமங்கை கேள்வர் புகழ்சேர்*
பெருநில முண்டு மிழ்ந்த பெருவாய ராகி-
யவர்நம்மை யாள்வர் பெரிதே. 6

1988 இலைமலி பள்ளி யெய்தி யிதுமாயம் என்ன
இனமாய மான்பின் எழில்சேர்*
அலைமலி வேற்க ணாளை யகல்விப்ப தற்கொ
ருருவாய மானை யமையா*
கொலைமலி யெய்து வித்த கொடியோன் இலங்கை
பொடியாக வென்றி யமருள்*
சிலைமலி செஞ்ச ரங்கள் செலவுய்த்த நங்கள்
திருமால் நமக்கொ ரரணே. 7

1989 முன்னுல கங்க ளேழும் இருள்மண்டி யுண்ண
முதலோடு வீடு மறியாது*
'என்னிது? வந்த தென்ன இமையோர் திசைப்ப
எழில்வேத மின்றி மறைய*
பின்னும் வான வர்க்கும் முனிவர்க்கும் நல்கி
இருள்தீர்ந்திவ் வைய மகிழ
அன்னம தாயி ருந்தங் கறநூல் உரைத்த
அதுநம்மை யாளு மரசே. 8

1990 துணை நிலை மற்றெ மக்கொ ருளதென் றிராது
தொழுமின்கள் தொண்டர்! தொலைய*
உணமுலை முன்கொ டுத்த வுரவோள தாவி
யுகஉண்டு வெண்ணெய் மருவி*
பணமுலை யாயர் மாதர் உரலோடு கட்ட
அதனோடு மோடி அடல்சேர்*
இணைமரு திற்று வீழ நடைகற்ற தெற்றல்
வினைபற்ற றுக்கும் விதியே. 9

1991 *கொலைகெழு செம்மு கத்த களிறொன்று கொன்று
கொடியோன் இலங்கை பொடியா*
சிலைகெழு செஞ்ச ரங்கள் செலவுய்த்த நங்கள்
திருமாலை வேலை புடைசூழ்*
கலிகெழு மாட வீதி வயல்மங்கை மன்னு
கலிகன்றி சொன்ன பனுவல்*
ஒலிகெழு பாடல் பாடி உழல்கின்ற தொண்டர்
அவராள்வ ரும்ப ருலகே. 10

நிலை செரு தீதறு, தளை வெந்திறல் இருநிலம், இலைமலி முன் துணை, கொலை - மானமரும்.

5. மானமரும்

திருச்சாழல்

எம்பெருமானது எளிமையையும் உயர்வையும் இரண்டு பெண்கள் எதிரெதிராகக் கூறுதல்

வெண்டளையால் வந்த தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்)

1992 *மானமரும் மென்னோக்கி வைதேவி யின்துணையா*
கானமரும் கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தான் காணேடீ!*
கானமரும் கல்லதர்போய்க் காடுறைந்த பொன்னடிகள்*
வானவர்தம் சென்னி மலர்கண்டாய், சாழலே! 1

1993 தந்தை தளைகழலத் தோன்றிப்போய்* ஆய்ப்பாடி
நந்தன் குலமதலை யாய்வளர்ந்தான் காணேடீ!* -
நந்தன் குலமதலை யாய்வளர்ந்தான் நான்முகற்குத்
தந்தைகாண்* எந்தை பெருமான்காண், சாழலே! 2

1994 ஆழ்கடல்சூழ் வையகத்தார் ஏசப்போய்* ஆய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார் வைத்த தயிருண்டான் காணேடீ!* -
தாழ்குழலார் வைத்த தயிருண்ட பொன்வயிறு* இவ்
வேழுலகும் உண்டும் இடமுடைத்தால், சாழலே! 3

1995 அறியாதார்க் கானுய னாகிப்போய்* ஆய்ப்பாடி
உறியார் நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்தான் காணேடீ!*
உறியார் நறுவெண்ணெய் உண்டுகந்த பொன்வயிற்றுக்கு*
எறிநீ ருலகனைத்து எய்தாதால், சாழலே! 4

1996 வண்ணக் கருங்குழல் ஆய்ச்சியால் மொத்துண்டு*
கண்ணிக் குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான் காணேடீ!*
கண்ணிக் குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டா னாகிலும்*
எண்ணற் கரியன் இமையோர்க்கும், சாழலே! 5

1997 கன்றப் பறைகறங்கக் கண்டவர்தம் கண்களிப்ப*
மன்றில் மரக்கால்கூத் தாடினுன் காணேடீ!*
மன்றில் மரக்கால்கூத் தாடினு ஞகிலும்*
என்றும் அரியன் இமையோர்க்கும், சாழலே! 6

1998 கோதைவேல் ஐவர்க்காய் மண்ணகலம் கூறிடுவான்*
தூதனுய் மன்னவனுல் சொல்லுண்டான் காணேடீ!*
தூதனுய் மன்னவனுல் சொல்லுண்டா ஞகிலும்*
ஓதநீர் வையகம்முன் உண்டுமிழ்ந்தான், சாழலே! 7

1999 பார்மன்னர் மங்கப் படைதொட்டு வெஞ்சமத்து*
தேர்மன்னர்க் காயன்று தேரூர்ந்தான் காணேடீ*
தேர்மன்னர்க் காயன்று தேரூர்ந்தா ஞகிலும்*
தார்மன்னர் தங்கள் தலைமேலான், சாழலே! 8

2000 கண்டார் இரங்கக் கழியக் குறளுருவாய்*
வண்தாரான் வேள்வியில் மண்ணிரந்தான் காணேடீ!*
வண்தாரான் வேள்வியில் மண்ணிரந்தா ஞகிலும்*
விண்டே ழுலகுக்கும் மிக்கான்காண், சாழலே! 9

2001 *கள்ளத்தால் மாவலியை மூவடிமண் கொண்டளந்தான்*
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தான் என்பரால் காணேடீ!*
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தா னேலும் கலிகன்றி*
உள்ளத்தி னுள்ளே உளன்கண்டாய் சாழலே. 10

மான் தந்தை ஆழ்கடல், அறியாதார் வண்ணம் கன்ற, கோதை பார் கண்டார், கள்ளத்தால் - மைந்நின்ற.

6. மைந்நின்ற

உலகைப் பிரளயத்திலிருந்து எம்பெருமான் உய்வித்தமை கூறி, உலகிற்கு உபதேசித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(நீலாம்புரி ராகம் - அட தாளம்)

2002 *மைந்நின்ற கருங்கடல்வா யுலகின்றி
வானவரும் யாமுமெல்லாம்*
நெய்ந்நின்ற சக்கர த்தின் திருவயிற்றில்
நெடுங்காலம் கிடந்ததோரீர்*
எந்நன்றி செய்தாரா ஏதிலோர்
தெய்வத்தை ஏத்துகின்றீர்?*
செய்ந்நன்றி குன்றேன்மின், தொண்டர்காள்!
அண்டனையே ஏத்தீர்களே. 1

2003 நில்லாத பெருவெள்ளம் நெடுவிசும்பின்
மீதோடி நிமிர்ந்தகாலம்*
மல்லாண்ட தடக்கையால் பகிரண்டம்
அகப்படுத்த காலத்து* அன்று
எல்லாரும் அறியாரோ? எம்பெருமான்
உண்டுமிழ்ந்த எச்சில்தேவர்*
அல்லாதார் தாமுளரே? அவனருளே
உலகாவ தறியீர்களே? 2

2004 நெற்றிமேல் கண்ணனும் நிறைமொழிவாய்
நான்முகனும் நீண்டநால்வாய்*
ஒற்றைக்கை வெண்பகட்டின் ஒருவனையும்
உள்ளிட்ட அமரரோடும்*
வெற்றிப்போர்க் கடலரையன் விழுங்காமல்
தான்விழுங்கி யுய்யக்கொண்ட*
கொற்றப்போ ர்ாழியான் குணம்பரவாச்
சிறுதொண்டர் கொடியவாறே! 3

2005 பனிப்பரவைத் திரைததும்பப் பாரெல்லாம்
நெடுங்கடலே யானகாலம்*
'இனிக்களைகண் இவர்க்கில்லை' என்றுலகம்
ஏழினையும் ஊழில்வாங்கி*
முனித்தலைவன் முழங்கொளிசேர் திருவயிற்றில்
வைத்தும்மை உய்யக்கொண்ட*
கனிக்களவத் திருவுருவத் தொருவனையே
கழல்தொழுமா கல்லீர்களே. 4

2006 பாராரும் காணுமே பரவைமா
நெடுங்கடலே யானகாலம்*
ஆரானும் அவனுடைய திருவயிற்றில்
நெடுங்காலம் கிடந்தது* உள்ளத்
தோராத வுணர்விலீர்! உணருதிரேல்
உலகளந்த வும்பர் கோமான்*
பேராளன் பேரான பேர்கள்ஆ-
யிரங்களுமே பேசீர்களே. 5

2007 பேயிருக்கும் நெடுவெள்ளம் பெருவிசும்பின்
மீதோடிப் பெருகுகாலம்*
தாயிருக்கும் வண்ணமே உம்மைத்தன்
வயிற்றிருத்தி உய்யக்கொண்டான்*
போயிருக்க மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம்
கொண்டாடும் தொண்டீர்!* பெற்ற
தாயிருக்க மணைவெந்நீர் ஆட்டுதிரோ-
மாட்டாத தகவற்றீரே. 6

2008 மண்ணாடும் விண்ணாடும் வானவரும்
தானவரும் மற்றுமெல்லாம்*
உண்ணாத பெருவெள்ளம் உண்ணாமல்
தான்விழுங்கி உய்யக்கொண்ட*
கண்ணாளன் கண்ணமங்கை நகராளன்
கழல்சூடி* அவனையுள்ளத்
தெண்ணாத மானிடத்தை யெண்ணாத
போதெல்லாம் இனியவாறே. 7

2009 மறம்கிளர்ந்து கருங்கடல்நீர் உரம்துரந்து
பரந்தேறி யண்டத்தப்பால்*
புறம்கிளர்ந்த காலத்துப் பொன்னுலகம்
ஏழினையும் ஊழில்வாங்கி*
அறம்கிளர்ந்த திருவயிற்றின் அகம்படியில்
வைத்தும்மை யுய்யக்கொண்ட*
நிறம்கிளர்ந்த கருஞ்சோதி நெடுந்தகையை
நினையாதார் நீசர் தாமே. 8

2010 அண்டத்தின் முகடழுந்த அலைமுந்நீர்த்
திரை ததும்ப ஆ!ஆ!வென்று*
தொண்டர்க்கும் அமரர்க்கும் முனிவர்க்கும்
தானருளி* உலகமேழும்
உண்டொத்த திருவயிற்றின் அகம்படியில்
வைத்தும்மை யுய்யக்கொண்ட*
கொண்டற்கை மணிவண்ணன் தண்குடந்தை
நகர்பாடி யாடீர்களே. 9

2011 *தேவரையும் அசுரரையும் திசைகளையும்
கடல்களையும் மற்றும்முற்றும்*
யாவரையு மொழியாமே யெம்பெருமான்
உண்டுமிழ்ந்த தறிந்துசொன்ன*
காவளரும் பொழில்மங்கைக் கலிகன்றி
ஒலிமாலை கற்று வல்லார்*
பூவளரும் திருமகளால் அருள்பெற்றுப்
பொன்னுலகில் பொலிவர் தாமே. 10

மை நில்லா நெற்றி, பனி பார் பேய், மண் மறம் அண்டம், தேவர் - நீணுகம்.

7. நீணகம்

'கண்ணனைக் காணக் கண் முதலியன பயனில' எனல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(வராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2012 *நீணகம் சுற்றி நெடுவரை நட்டு* ஆழ்கடலைப்
பேணான் கடைந்தமுதம் கொண்டுகந்த பெம்மானை*
பூணார மார்வனைப் புள்ளூரும் பொன்மலையை*
காணாதார் கண்ணென்றும் கண் அல்ல; கண்டாமே* 1

2013 நீள்வான் குறளுருவாய் நின்றிரந்து மாவலிமண்*
தாளால் அளவிட்ட தக்கணைக்கு மிக்கானை*
தோளாத மாமணியைத் தொண்டர்க் கினியானை*
கேளாச் செவிகள் செவியல்ல; கேட்டாமே. 2

2014 தூயானைத் தூய மறையானை* தென்னாலி
மேயானை; மேவா ளுயிருண் டமுதுண்ட
வாயானை* மாலை வணங்கி யவன்பெருமை*
பேசாதார் பேச்சென்றும் பேச்சல்ல; கேட்டாமே. 3

2015 கூடா இரணியனைக் கூருகிரால் மார்விடந்த*
ஓடா அடலரியை; உம்பரார் கோமானை*
தோடார் நறுந்துழாய் மார்வனை* ஆர்வத்தால்
பாடாதார் பாட்டென்றும் பாட்டல்ல; கேட்டாமே. 4

2016 மையார் கடலும் மணிவரையும் மாமுகிலும்*
கொய்யார் குவளையும் காயாவும் போன்றிருண்ட
மெய்யானை* மெய்ய மலையானைச் சங்கேந்தும்
கையானை* கைதொழா, கையல்ல; கண்டாமே. 5

2017 கள்ளார் துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும்*
முள்ளார் முளரியும் ஆம்பலுமுன் கண்டக்கால்*
புள்ளாயோர் ஏனமாய்ப்.புக்கிடந்தான் பொன்னடிக்கென்று*
உள்ளாதா ருள்ளத்தை யுள்ளமாக் கொள்ளோமே. 6

2018 கனையார் கடலும் கருவிளையும் காயாவும்
அனையானை* அன்பினால் ஆர்வத்தால்* என்றும்
சுனையார் மலரிட்டுத் தொண்டராய் நின்று*
நினையாதார் நெஞ்சென்றும் நெஞ்சல்ல; கண்டாமே. 7

2019 வெறியார் கருங்கூந்தல் ஆய்ச்சியர் வைத்த*
உறியார் நறுவெண்ணெய் தானுகந் துண்ட
சிறியானை* செங்க ணெடியானைச் சிந்தித்
தறியாதார்* என்றும் அறியாதார்; கண்டாமே. 8

2020 *தேனொடுவண் டாலும் திருமா லிருஞ்சோலை*
தானிடமாக் கொண்டான், தடமலர்க் கண்ணிக்காய்*
ஆன்விடையே ழன்றடர்த்தாற் காளானு ரல்லாதார்*
மானிடவர் அல்லர் என்று என்மனத்தே வைத்தேனே. 9

2021 *மெய்ந்நின்ற பாவம் அகல* திருமாலைக்
கைந்நின்ற ஆழியான் சூழும் கழல்சூடி*
கைந்நின்ற வேற்கைக் கலிய னொலிமாலை*
ஐயொன்று மைந்தும் இவைபாடி யாடுமினே. 10

நீணுகம் நீள்வான் தூயனை, கூடா மையார் கள்ளார், கனை வெறி தேன், மெய் - மாற்றம்.

8. மாற்றமுள

நம்பியை நோக்கி, 'உய்யும் வகையருள்,' எனல்

உவமான முகத்தால் உரைத்தல்

கலிவிருத்தம்

(மாஞ்சி ராகம் - அட தாளம்)

2022 *மாற்றம்உள ஆகிலும், சொல்லுவன்* மக்கள்
தோற்றக் குழிதோற்று விப்பாய்கொ லென்று,இன்னம்*
ஆற்றங் கரைவாழ் மரம்போல அஞ்சுகின்றேன்*
நாற்றஞ் சுவையூ ரெலியா கியநம்பீ! 1

2023 சீற்றம்உள ஆகிலும், செப்புவன்* மக்கள்
தோற்றக் குழிதோற்று விப்பாய்கொ லென்றுஅஞ்சி*
காற்றத் திடைப்பட்ட கலவர் மனம்போல*
ஆற்றத் துளங்கா நிற்பன், ஆழிவலவா! 2

2024 தூங்கார் பிறவிக்கண் இன்னம் புகப்பெய்து*
வாங்காயென்று சிந்தித்து நானதற் கஞ்சி*
பாம்போ டொருகூரையிலே பயின்றாற்போல்*
தாங்காதுள் ளம்தள்ளும், என்தா மரைக்கண்ணா! 3

2025 உருவார் பிறவிக்கண் இன்னம் புகப்பெய்து*
திரிவாயென்று சிந்தித்தி யென்றதற் கஞ்சி*
இருபா டெரிகொள் ளியினுள் எறும்பேபோல்*
உருகாநிற்கும் என்னுள்ளம், ஊழி முதல்வா! 4

2026 கொள்ளக் குறையாத இடும்பைக் குழியில்*
தள்ளிப் புகப்பெய்திகொல் லென் றதற்கஞ்சி*
வெள்ளத் திடைப்பட்ட நரியினம் போலே*
உள்ளம் துளங்காநிற்பன், ஊழி முதல்வா! 5

2027 படைநின்ற பைந்தா மரையோடு* அணிநீலம்
மடைநின் றலரும் வயலாலி மணாளா,*
இடையன் எறிந்த மரமேயொத் திராமே,*
அடைய அருளாய், எனக்குன்ற னருளே. 6

2028 ✻வேம்பின்புழு வேம்பன்றி யுண்ணாது✻ அடியேன்
நான்பின்னு முன்சே வடியன்றி நயவேன்✻
தேம்பல்இளந் திங்கள் சிறைவிடுத்து✻ ஐவாய்ப்
பாம்பின் அணைப்பள்ளி கொண்டாய், பரஞ்சோதீ! 7

2029 ✻அணியார் பொழில்சூழ் அரங்க நகரப்பா✻
துணியேன் இனிநின் அருளல்ல தெனக்கு✻
மணியே! மணிமா ணிக்கமே! மதுசூதா!✻
பணியா யெனக்குய் யும்வகை, பரஞ்சோதீ! 8

2030 ✻நந்தா நரகத் தழுந்தா வகை✻ நாளும்
எந்தாய்! தொண்டரா னவர்க்கின் னருள்செய்வாய்!✻
சந்தோகா! தலைவனே! தாமரைக் கண்ணா!✻
அந்தோ! அடியேற் கருளாய்,உன் னருளே. 9

2031 ✻குன்றமெடுத் தாநிரைகாத்தவன் தன்னை,✻
மன்றில் புகழ்மங்கை மன்கலி கன்றிசொல்,✻
ஒன்றுநின்ற ஒன்பதும் வல்லவர் தம்மேல்,✻
என்றும் வினையாயின சாரகில் லாவே. 10

மாற்றம் சீற்றம் தூங்கார், உருவார் கொள்ள படை, வேம்பின் அணியார் நந்தா, குன்றம் - நிதியினை.

பெரிய திருமொழி முற்றும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
(தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2032 *நிதியினைப் பவளத் தூணை,
நெறிமையால் நினைய வல்லார்*
கதியினைக் கஞ்சன் மாளக்
கண்டுமுன் அண்ட மாளும்*
மதியினை, மாலை, வாழ்த்தி
வணங்கி,என் மனத்து வந்த*
விதியினைக் கண்டு கொண்ட
தொண்டனேன் விடுகி லேனே. 1

2033 காற்றினைப் புனலைத் தீயைக்
கடிமதி ளிலங்கை செற்ற
ஏற்றினை* இமயம் மேய
எழில்மணித் திரளை* இன்ப
ஆற்றினை, அமுதந் தன்னை
அவுணனுர் உயிரை யுண்ட
கூற்றினை* குணங்கொண் டுள்ளம்
கூறுநீ கூறு மாறே. 2

2034 பாயிரும் பரவை தன்னுள்
பருவரை திரித்து* வானோர்க்
காயிருந் தமுதங் கொண்ட
அப்பனை, எம்பி ரானை*
வேயிருஞ் சோலை சூழ்ந்து
விரிகதிர் இரிய நின்ற*
மாயிருஞ் சோலை மேய
மைந்தனை வணங்கி னேனே. 3

2035 கேட்கயா னுற்ற துண்டு:
கேழலா யுலகங் கொண்ட*
பூக்கெழு வண்ண னுரைப்
போதரக் கனவில் கண்டு*
வாக்கினுல் கருமந் தன்னுல்
மனத்தினுல் சிரத்தை தன்னுல்*
வேட்கைமீ தூர வாங்கி
விழுங்கினேற் கினிய வாறே. 4

2036 இரும்பனன் றுண்ட நீர்போல்
எம்பெரு மானுக்கு* என்றன்
அரும்பெற லன்பு புக்கிட்டு
அடிமைபூண் டுய்ந்து போனேன்*
வரும்புயல் வண்ணனுரை
மருவியென் மனத்து வைத்து*
கரும்பினின் சாறு போலப்
பருகினேற் கினிய வாறே. 5

2037 மூவரில் முதல்வ னுய
ஒருவனே, யுலகங் கொண்ட*
கோவினைக் குடந்தை மேய
குருமணித் திரளை* இன்பப்
பாவினைப் பச்சைத் தேனைப்
பைம்பொன்னே, யமரர் சென்னிப்
பூவினை* புகழும் தொண்டர்
என்சொல்லிப் புகழ்வர் தாமே? 6

2038 இம்மையை மறுமை தன்னை,
எமக்குவீ டாகி நின்ற*
மெய்ம்மையை விரிந்த சோலை
வியன்திரு வரங்கம் மேய*
செம்மையைக் கருமை தன்னைத்
திருமலை ஒருமை யானை*
தன்மையை, நினைவா ரென்றன்
தலைமிசை மன்னு வாரே. 7

2039 வானிடைப் புயலை, மாலை,
வரையிடைப் பிரசம் ஈன்ற,*
தேனிடைக் கரும்பின் சாற்றைத்
திருவினை, மருவி வாழார்,*

மானிடப் பிறவி யந்தோ!
மதிக்கிலர் கொள்க* தந்தம்
ஊனிடைக் குரம்பை வாழ்க்கைக்
குறுதியே வேண்டி ஞரே. 8

2040 உள்ளமோ ஒன்றில் நில்லாது;
ஓசையில் எரிநின் றுண்ணும்*
கொள்ளிமே லெறும்பு போலக்
குழையுமால் என்த னுள்ளம்,*
தெள்ளியீர்! தேவர்க் கெல்லாம்
தேவராய் உலகம் கொண்ட*
ஒள்ளியீர்! உம்மை யல்லால்
எழுமையும் துணையி லோமே. 9

2041 சித்தமும் செவ்வை நில்லாது;
என்செய்கேன் தீவி னையேன்,*
பத்திமைக் கன்பு டையேன்
ஆவதே? பணியா யெந்தாய்*
முத்தொளி மரக தமே!
முழங்கொளி முகில்வண் ணா!* என்
அத்த! நின் னடிமை யல்லால்
யாதுமொன் றறிகி லேனே. 10

2042 தொண்டெல்லாம் பரவி நின்னைத்
தொழுதடி பணியு மாறு
கண்டு* தான் கவலை தீர்ப்பான்
ஆவதே பணியாய் எந்தாய்*
அண்டமாய் எண்தி சைக்கும்
ஆதியாய் நீதி யான*
பண்டமாம் பரம சோதி!
நின்னையே பரவு வேனே. 11

2043 ஆவியை யரங்க மாலை
அழுக்குடம் பெச்சில் வாயால்*
தூய்மையில் தொண்ட னேன் நான்
சொல்லினேன் தொல்லை நாமம்*
பாவியேன் பிழைத்த வாறு!என்
றஞ்சினேற் கஞ்ச லென்று*
காவிபோல் வண்ணர் வந்தென்
கண்ணுளே தோன்றி ஞரே. 12

2044 இரும்பனன் றுண்ட நீரும்
போதரும் கொள்க* என்றன்
அரும்பிணி பாவ மெல்லாம்
அகன்றன என்னை விட்டு*
சுரும்பமர் சோலை சூழ்ந்த
அரங்கமா கோயில் கொண்ட*
கரும்பினைக் கண்டு கொண்டேன்
கண்ணிணை களிக்கு மாறே! 13

2045 காவியை வென்ற கண்ணார்
கலவியே கருதி* நாளும்
பாவியே னாக வெண்ணி
அதனுள்ளே பழுத்தொ ழிந்தேன்*
தூவிசேர் அன்னம் மன்னும்
சூழ்புனற் குடந்தை யானை*
பாவியேன் பாவியாது
பாவியேன் ஆயி னேனே! 14

2046 முன்பொலா இராவ ணன்தன்
முதுமதி ளிலங்கை வேவித்து*
அன்பினா லனுமன் வந்தாங்
கடியிணை பணிய நின்றார்க்கு*
என்பெலாம் உருகி யுக்கிட்
டென்னுடை நெஞ்ச மென்னும்*
அன்பினால் ஞான நீர்கொண்
டாட்டுவன் அடியனேனே. • 15

2047 மாயமான் மாயச் செற்று
மருதிற நடந்து* வையம்
தாயமா பரவை பொங்கத்
தடவரை திரித்து* வானோர்க்
கீயுமால் எம்பி ரானார்க்
கென்னுடைச் சொற்க ளென்னும்*
தூயமா மாலை கொண்டு
சூட்டுவன் தொண்ட னேனே. • 16

2048 பேசினார் பிறவி நீத்தார்-
பேருளான் பெருமை பேசி*
ஏசினார் உய்ந்து போனார்
என்பதிவ் வுலகின் வண்ணம்*

• இவ்விரு பாசுரங்களும் திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிப்பவை.

பேசினேன்; ஏச மாட்டேன்;
பேதையேன் பிறவி நீத்தற்கு*
ஆசையோ பெரிது கொள்க
அலைகடல் வண்ணர் பாலே. 17

2049 இளைப்பினை யியக்கம் நீக்கி
யிருந்துமுன் னிமையைக் கூட்டி*
அளப்பில்ஐம் புலன டக்கி
அன்பவர் கண்ணே வைத்து*
துளக்கமில் சிந்தை செய்து
தோன்றலும் சுடர்விட்டு* ஆங்கே
விளக்கினை விதியில் காண்பார்
மெய்ம்மையைக் காண்கிற் பாரே. 18

2050 *பிண்டியார் மண்டை ஏந்திப்
பிறர்மனை திரிதந் துண்ணும்
முண்டியான்* சாபம் தீர்த்த
ஒருவனூர்* உலக மேத்தும்
கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம்
கச்சி பேர் மல்லை என்று
மண்டினூர்* உய்யல் அல்லால்
மற்றையார்க் குய்ய லாமே! 19

2051 *வானவர் தங்கள் கோனும்
மலர்மிசை அயனும்* நாளும்
தேமலர் தூவி ஏத்தும்
சேவடிச் செங்கண்மாலை*
மானவேல் கலியன் சொன்ன
வண்டமிழ் மாலை நாலைந்து*
ஊனம தின்றி வல்லார்
ஒளிவிசும் பாள்வர் தாமே. 20

நிதி காற்று பாயிரும், கேட்க இரும்பு மூவரில், இம்மை வான் உள்ளம், சித்தம் தொண்டு ஆவி, இரும்பு காவி முன், மாய பேசி இளைப்பு, பிண்டி வானவர் - மின்னுருவாய்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருநெடுந் தாண்டகம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(கல்யாணி ராகம் - அட தாளம்)

2052 *மின்னுருவாய் முன்னுருவில், வேதம் நான்காய்,
விளக்கொளியாய், முளைத்தெழுந்த திங்கள் தானுய்*
பின்னுருவாய், முன்னுருவில் பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாய், இறப்பதற்கே எண்ணுது* எண்ணும்
பொன்னுருவாய், மணியுருவில் பூதம் ஐந்தாய்ப்
புனலுருவாய், அனலுருவில் திகழுஞ் சோதி*
தன்னுருவாய், என்னுருவில் நின்ற எந்தை
தளிர்புரையும் திருவடியென் தலைமே லவே. 1

2053 பாருருவி நீரெரிகால் விசும்பு மாகிப்
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற*
ஏருருவில் மூவருமே யென்ன நின்ற
இமையவர்தந் திருவுருவே றெண்ணும்போது*
ஓருருவம் பொன்னுருவம்; ஒன்று செந்தீ;
ஒன்றுமா கடலுருவம்: ஒத்து நின்ற*
மூவுருவும் கண்டபோ தொன் ரும் சோதி
முகிலுருவம் எம்மடிகள் உருவந் தானே. 2

தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்

2054 திருவடிவில் கருநெடுமால் சேயன் என்றும்,
திரேதைக்கண்; வளையுருவாய்த் திகழ்ந்தா னென்றும்*
பெருவடிவில் கடலமுதம் கொண்ட காலம்;
பெருமானைக் கருநீல வண்ணன் தன்னை*
ஒருவடிவத் தோருருவென் றுணர லாகாது;
ஊழிதோ றூழிநின் றேத்தல் அல்லால்*
கருவடிவில் செங்கண்ண வண்ணன் றன்னைக்
கட்டுரையே யாரொருவர் காண்கிற பாரே? 3

2055 இந்திரற்கும் பிரமற்கும் முதல்வன் தன்னை,
இருநிலம்கால் தீநீர்விண் பூதம் ஐந்தாய்*
செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல் லாகித்
திசைநான்கு மாய்த்திங்கள் ஞாயி றாகி*
அந்தரத்தில் தேவர்க்கும் அறிய லாகா
அந்தணனை* அந்தணர்மாட் டந்தி வைத்த
மந்திரத்தை* மந்திரத்தால் மறவா தென்றும்
வாழுதியேல் வாழலாம் மடநெஞ் சமே! 4

தோடி ராகம் - திரிபுடை தாளம்

2056 ஒண்மிதியில் புனலுருவி ஒருகால் நிற்ப,
ஒருகாலுங் காமருசீர் அவுணன் உள்ளத்து*
எண்மதியுங் கடந்தண்ட மீது போகி,
இருவிசும்பி னூடுபோய் எழுந்து* மேலைத்
தண்மதியும் கதிரவனும் தவிர ஓடித்
தாரகையின் புறந்தடவி, அப்பால் மிக்கு*
மண்முழுதும் அகப்படுத்து நின்ற எந்தை
மலர்புரையும் திருவடியே வணங்கி னேனே. 5

2057 அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை அமரர் வேந்தன்,
அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன், அவுணர்க் கென்றும்*
சலம்புரிந்தங் கருளில்லாத் தன்மையாளன்,
தானுகந்த ஊரெல்லாம் தன்தாள் பாடி*
நிலம்பரந்து வரும்கலுழிப் பெண்ணை யீர்த்த
நெடுவேய்கள் படுமுத்த முந்த வுந்தி*
புலம்பரந்து பொன்விளைக்கும் பொய்கை வேலிப்
பூங்கோவ லூர்தொழுதும் போது, நெஞ்சே! 6

2058 வற்புடைய வரைநெடுந்தோள் மன்னர் மாள,
வடிவாய மழுவேந்தி, உலக மாண்டு*
வெற்புடைய நெடுங்கடலுள் தனிவே லுய்த்த
வேள்முதலா வென்றானூர்-விந்தம் மேய*
கற்புடைய மடக்கன்னி காவல் பூண்ட
கடிபொழில்சூழ் நெடுமறுகில் கமல வேலி*
பொற்புடைய மலையரையன் பணிய நின்ற
பூங்கோவ லூர்தொழுதும் போது, நெஞ்சே! 7

2059 ✻நீரகத்தாய்! நெடுவரையின் உச்சி மேலாய்!
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்! நிறைந்த கச்சி
ஊரகத்தாய்!✻ ஒண்துறைநீர் வெஃகா வுள்ளாய்!
உள்ளுவார் உள்ளத்தாய்!✻ உலக மேத்தும்
காரகத்தாய்! கார்வானத் துள்ளாய்! கள்வா!
காமருபூங் காவிரியின் தென்பால் மன்னு
பேரகத்தாய்!✻ பேராதென் நெஞ்சி னுள்ளாய்!
பெருமான்! உன் திருவடியே பேணி னேனே. 8

சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

2060 வங்கத்தால் மாமணிவந் துந்து முந்நீர்
மல்லையாய்! மதிள்கச்சி யூராய்! பேராய்!✻
கொங்கத்தார் வளங்கொன்றை யலங்கல் மார்வன்
குலவரையன் மடப்பாவை யிடப்பால் கொண்டான்✻
பங்கத்தாய்! பாற்கடலாய்! பாரின் மேலாய்!
பனிவரையி னுச்சியாய்! பவள வண்ணா!✻
எங்குற்றாய்? எம்பெருமான்! உன்னை நாடி
ஏழையேன் இங்ஙனமே உழிதரு கேனே! 9

2061 பொன்னானாய்! பொழிலேழும் காவல் பூண்ட
புகழானாய்! இகழ்வாய தொண்ட னேன்நான்✻
'என்னானாய்? என்னானாய்?' என்னல் அல்லால்
என்னறிவன் ஏழையேன்?✻ உலக மேத்தும்
தென்னானாய்! வடவானாய்! குடபாலானாய்!
குணபாலமதயானாய்! இமையோர்க் கென்றும்
முன்னானாய்!✻ பின்னானார் வணங்கும் சோதி!
திருமூழிக் களத்தானாய்! முதலா னாயே! 10

இது முதல் பத்துப் பாசுரங்கள் தலைவியின்
ஆற்றாமைகண்ட தாய் இரங்கிக் கூறியன.

பந்துவராளி ராகம் - அட தாளம்

2062 பட்டுடுக்கும் அயர்த்திரங்கும் பாவை பேணாள்
பனிநெடுங்கண் ணீர்ததும்பப் பள்ளி கொள்ளாள்✻
எட்டுணைப்போ தென்குடங்கால் இருக்க கில்லாள்,
'எம்பெருமான் திருவரங்க மெங்கே? என்னும்✻
மட்டுவிக்கி மணிவண்டு முரலும் கூந்தல்
மடமானை இதுசெய்தார் தம்மை ✻ மெய்யே
கட்டுவிச்சி! சொல் என்னச் சொன்னாள், நங்காய்!
கடல்வண்ணர் இது செய்தார்; காப்பார் ஆரே?' 11

2063 நெஞ்சுருகிக் கண்பனிப்ப நிற்கும் சோரும்,
நெடிதுயிர்க்கும் உண்டறியாள் உறக்கம் பேணாள்*
'நஞ்சரவில் துயிலமர்ந்த நம்பீ!' என்னும்,
'வம்பார்பூம்வயலாலி மைந்தா!' என்னும்*
அஞ்சிறைய புட்கொடியே யாடும்; பாடும்;
'அணியரங்க மாடுதுமோ தோழீ!' என்னும்*
என்சிறகின் கீழடங்காப் பெண்ணைப் பெற்றேன்;
இருநிலத்துஓர் பழிபடைத்தேன், ஏ!பா வமே! 12

2064 'கல்லெடுத்துக் கல்மாரி காத்தாய்!' என்னும்,
'காமருபூங் கச்சியூ ரகத்தாய்!' என்னும்*
'வில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள் தோய்ந்தாய!' என்னும்
'வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த வேந்தே!' என்னும்*
'மல்லடர்த்து மல்லரையன் றட்டாய்!' என்னும்
'மாகீண்ட கைத்தலத்தென் மைந்தா!' என்னும்*
சொல்லெடுத்துத் தன்கிளியைச் 'சொல்லே' என்று
துணை முலைமேல் துளிசோரச் சோர்கின் றாளே! 13

ஸாவேரி ராகம் - ரூபக தாளம்

2065 முளைக்கதிரைக் குறுங்குடியுள் முகிலை, மூவா
மூவுலகும் கடந்தப்பால் முதலாய் நின்ற*
அளப்பரிய ஆரமுதை, அரங்கம்மேய
அந்தணனை, அந்தணர்தம் சிந்தை யானை*
விளக்கொளியை, மரகதத்தைத் திருத்தண் காவில்
வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக் கேட்டு*
'வளர்த்ததனுல் பயன்பெற்றேன் வருக!' என்று
மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கி னாளே. 14

2066 'கல்லுயர்ந்த நெடுமதிள்சூழ் கச்சி மேய
களிறென்றும் 'கடல்கிடந்த கனியே!' என்றும்*
'அல்லியம்பூ மலர்ப்பொய்கைப் பழன வேலி
அணியழுந்தூர் நின்றுகந்த அம்மான்!' என்றும்*
சொல்லுயர்ந்த நெடுவீணை முலைமேல் தாங்கித்
தூமுறுவல் நகையிறையே தோன்ற நக்கு*
மெல்விரல்கள் சிவப்பெய்தத் தடவியாங்கே
மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும் என்பேதையே. 15

2067 *'கன்றுமேய்த் தினிதுகந்த காளாய்!' என்றும்,
'கடிபொழில்சூழ் கணபுரத்தென் கனியே!' என்றும்*
மன்றமரக் கூத்தாடி மகிழ்ந்தாய்!' என்றும்,
'வடதிருவேங் கடம்மேய மைந்தா!' என்றும்*
'வென்றசுரர் குலங்களைந்த வேந்தே!' என்றும்,
'விரிபொழில்சூழ் திருநறையூர் நின்றாய்!' என்றும்*
'துன்றுகுழல் கருநிறத்தென் துணையே!' என்றும்,
துணைமுலைமேல் துளிசோரச் சோர்கின் றாளே! 16

யதுகுல காமபோதி ராகம் - ஜம்பை தாளம்

2068 பொங்கார்மெல் லிளங்கொங்கை பொன்னே பூப்பப்
பொருகயல்கண் ணீரரும்பப் போந்து நின்று*
செங்கால மடப்புறவம் பெடைக்குப் பேசும்
சிறுகுரலுக் குடலுருகிச் சிந்தித்து* ஆங்கே
தண்காலும் தண்குடந்தை நகரும் பாடித்
தண்கோவ லூர்பாடி யாடக் கேட்டு*
'நங்காய்! நங் குடிக்கிதுவோ நன்மை?' என்ன,
நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின் றாளே! 17

பந்துவராளி ராகம் - திரிபுடை தாளம்

2069 கார்வண்ணம் திருமேனி; கண்ணும் வாயும்
கைத்தலமும் அடியிணையும் கமல வண்ணம்*
பார்வண்ண மடமங்கை பத்தர்; பித்தர்
பனிமலர்மேல் பாவைக்கு; பாவம் செய்தேன்!*
ஏர்வண்ண என்பேதை என்சொல் கேளாள்;
'எம்பெருமான் திருவரங்க மெங்கே!' என்னும்*
'நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன்' என்னும்;
இதுவன்றோ நிறையழிந்தார் நிற்கு மாறே? 18

2070 முற்றாரா வனமுலையாள், பாவை மாயன்
மொய்யகலத் துள்ளிருப்பாள் அஃதும் கண்டும்,
அற்றாள்* தன் நிறையழிந்தாள்; ஆவிக் கின்றாள்;
'அணியரங்க மாடுதுமோ? தோழீ!' என்னும்*
பெற்றேன்வாய்ச் சொல்லிறையும் பேசக்கேளாள்;
பேர்பாடித் தண்குடந்தை நகரும் பாடி*
பொற்றாம ரைக்கயம்நீ ராடப் போனாள்;
பொருவற்றாள் என்மகள்உம் பொன்னும் அஃதே? 19

அடாணா ராகம் - ஆதி தாளம்

2071 தேராளும் வாளரக்கன் செல்வம் மாளத்
தென்னிலங்கை முன்மலங்கச் செந்தீ ஒல்கி*
போராளன் ஆயிரம்தோள் வாணன் மாளப்
பொருகடலை யரண்கடந்து புக்கு மிக்க
பாராளன்* பாரிடந்து பாரை யுண்டு
பாருமிழ்ந்து பாரளந்து பாரை யாண்ட
பேராளன்* பேரோதும் பெண்ணை மண்மேல்
பெருந்தவத்தள் என்றல்லால், பேச லாமே? 20

இது முதல் ஐந்து பாசுரங்கள் தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்றல்

2072 *மைவண்ண நறுங்குஞ்சிக் குழல்பின் தாழ,
மகரம்சேர் குழையிருபா டிலங்கி யாட*
எய்வண்ண வெஞ்சிலையே துணையா இங்கே
இருவராய் வந்தார்,என் முன்னே நின்றார்*
கைவண்ணம் தாமரை; வாய் கமலம் போலும்;
கண்ணிணையும் அரவிந்தம்; அடியும் அஃதே*
அவ்வண்ணத் தவர்நிலைமை கண்டும், தோழீ!
அவரைநாம் தேவரென் றஞ்சி னோமே! 21

ஆநந்த பைரவி ராகம் - திரிபுடைதாளம்

2073 நைவளமொன் றாராயா, நம்மை நோக்கா,
நாணினார் போலிறையே நயங்கள் பின்னும்*
செய்வளவில், என்மனமும் கண்ணும் ஓடி
எம்பெருமான் திருவடிக்கீழ் அணைய* இப்பால்
கைவளையும் மேகலையும் காணேன்; கண்டேன்,
கனமகரக் குழையிரண்டும் நான்கு தோளும்*
எவ்வளவுண் டெம்பெருமான் கோயில்?' என்றேற்கு,
'இதுவன்றே எழிலாலி!' என்றார் தாமே. 22

காம்பூஜி ராகம் - திரிபுடை தாளம்

2074 உள்ளூரும் சிந்தைநோய் எனக்கே தந்தென்
ஒளிவளையும் மாநிறமும் கொண்டா ரிங்கே*
தெள்ளூரும் இளந்தெங்கின் தேறல் மாந்திச்
சேலுகளும் திருவரங்கம் நம்மூர் என்ன*
கள்ளூரும் பைந்துழாய் மாலை யானைக்
கனவிடத்தில் யான்காண்பன்; கண்ட போது*
'புள்ளூரும் கள்வாநீ போகேல்,' என்பன்;
என்றாலும் இது நமக்கோர் புலவி தானே? 23

வராளி ராகம் - ரூபக தாளம்

2075 இருகையில்சங் கிவைநில்லா, எல்லே! பாவம்!
இலங்கொலிநீர்ப் பெரும்பெளவம் மண்டி யுண்ட*
பெருவயிற்ற கருமுகிலே யொப்பர் வண்ணம்;
பெருந்தவத்தர் அருந்தவத்து முனிவர் சூழ*
ஒருகையில்சங் கொருகைமற் ருழி யேந்தி
உலகுண்ட பெருவாயர் இங்கே வந்து* என்
பொருகயல்கண் ணீரரும்பப் புலவி தந்து
புனலரங்கம் ஊரென்று போயி ஞரே! 24

2076 மின்னிலங்கு திருவுருவும், பெரிய தோளும்,
கரிமுனிந்த கைத்தலமும், கண்ணும், வாயும்*
தன்னலர்ந்த நறுந்துழாய் மலரின் கீழே
தாழ்ந்திலங்கும் மகரம்சேர் குழையும் காட்டி*
என்னலனும், என்னிறையும், என்சிந் தையும்,
என்வளையும் கொண்டு; என்னை யாளுங் கொண்டு*
பொன்னலர்ந்த நறுஞ்செருந்திப் பொழிலினூடே
புனலரங்கம் ஊரென்று, போயி ஞரே! 25

வண்டு விடுதூது

கேதாரகௌள ராகம் - ரூபக தாளம்

2077 தேமருவு பொழிலிடத்து மலர்ந்த போதைத்
தேனதனை வாய்மடுத்துன் பெடையும் நீயும்*
பூமருவி யினிதமர்ந்து பொறியி லார்ந்த
அறுகால சிறுவண்டே! தொழுதேன் உன்னை*
ஆமருவி நிரைமேய்த்த அமரர் கோமான்
அணியழுந்தூர் நின்ருனுக் கின்றே சென்று*
நீமருவி, யஞ்சாதே 'நின்று,ஓர் மாது
நின்நயந்தாள்,' என்றிறையே இயம்பிக் காணே. 26

நாரைவிடு தூது

சாரங்க ராகம் - ரூபக தாளம்

2078 *செங்கால மடநாராய்! இன்றே சென்று
திருக்கண்ண புரம்புக்கென் செங்கண் மாலுக்கு*
என்காத லென்துணைவர்க் குரைத்தி யாகில்,
இதுவொப்ப தெமக்கின்ப மில்லை* நாளும்
பைங்கானம் ஈதெல்லாம் உனதே யாகப்
பழனமீன் கவர்ந்துண்ணத் தருவன்* தந்தால்
இங்கேவந் தினிதிருந்துன் பெடையும் நீயும்
இருநிலத்தில் இனிதின்ப மெய்த லாமே. 27

தலைவி ஊடல் கொண்டு தோழிக்கு உரைத்த பாசுரம்

மோகன ராகம் - அட தாளம்

2079 தென்னிலங்கை யரண்சிதறி அவுணன் மாளச்
சென்றுலக மூன்றினையும் திரிந்தோர் தேரால்*
மன்னிலங்கு பாரதத்தை மாள வூர்ந்த
வரையுருவின் மாகளிற்றைத் தோழீ!* என்றன்
பொன்னிலங்கு முலைக்குவட்டில் பூட்டிக் கொண்டு
போகாமை வல்லேனாய்ப் புலவி யெய்தி*
என்னில் அங்கம் எல்லாம் வந்தின்பம் எய்த,
எப்பொழுதும் நினைந்துருகி யிருப்பன் நானே. 28

2080 *அன்றுயர் குலமகளுக்குக் கரையன் றன்னை
அலைகடலைக் கடைந்தடைத்த அம்மான் றன்னை*
குன்றாத வலியரக்கர் கோனை மாளக்
கொடுஞ்சிலைவாய்ச் சரந்துரந்து குலங்க ளைந்து
வென்றானை* குன்றெடுத்த தோளி னானை
விரிதிரைநீர் விண்ணகரம் மருவி நாளும்
நின்றானை* தண்குடந்தைக் கிடந்த மாலை,
நெடியானை அடிநாயேன் நினைந்திட் டேனே. 29

2081 *'மின்னுமா மழைதவழும் மேக வண்ணா!
விண்ணவர்தம் பெருமானே! அருளாய்,' என்று,
அன்னமாய் முனிவரோ டமர ரேத்த
அருமறையை வெளிப்படுத்த அம்மான் றன்னை,
மன்னுமா மணிமாட மங்கை வேந்தன்
மானவேல் பரகாலன் கலியன் சொன்ன*
பன்னியநூல் தமிழ்மாலை வல்லார் தொல்லைப்
பழவினையை முதலரிய வல்லார் தாமே. 30

மின் பார் திருவடிவில், இந்திரற்கும் ஒண்மிதி அலம், வற்பு நீரகம் வங்கம், பொன் பட்டு நெஞ்சு, கல் முனை கல்லுயர்ந்த, கன்று பொங்கு கார், முற்று தேராளும் மை, நைவளம் உள்ளூரும் இருகை, மின் தேமருவு செங்கால, தென்னிலங்கை அன்றுயர் மின்னுமா - உயர்வற.

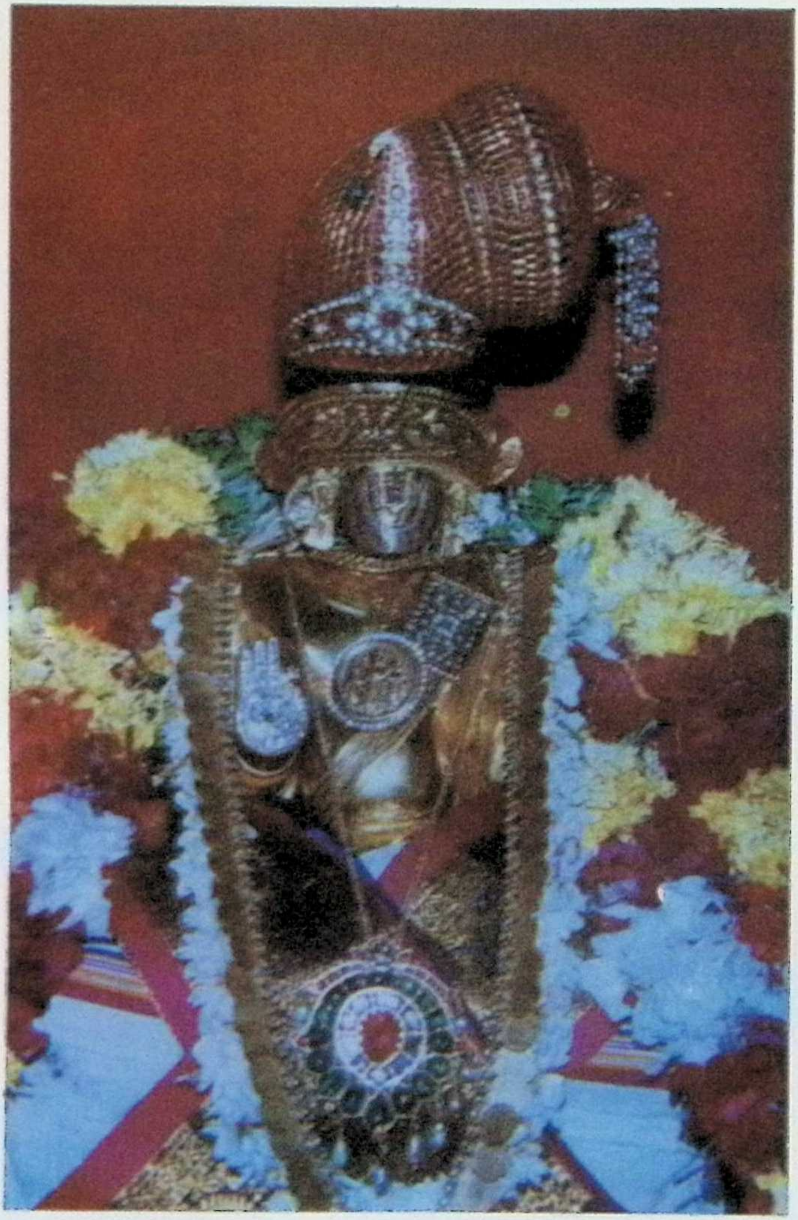
திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:
ஓமதே ராமானுஜாய நம:

பெரியதிருமொழி

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

எண்கள்-பாசுர எண்கள்

நம்மாழ்வார்

ஸ்ரீ :

திவ்வியப் பிரபந்தம்

திருவாய்மொழி

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

பக்தாம்ருதம் விஶ் வஜநா நுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஶ டகோப வாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேத ஸாகரம்.

-நாதமுனிகள்

வெண்பா

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும்,
மருவினிய வண்பொருநல் என்றும்,-அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தான் அடியிணையே எப்பொழுதும்,
சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து, -ஈச்வரமுனிகள்

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும்
இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன்,-தனத்தாலும்
ஏதுங் குறைவிலேன் எந்தை சடகோபன்,
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று. -சொட்டை நம்பிகள்

ஏய்ந்தபெருங் கீர்த்தி யிராமா னுசமுனிதன்
வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன், -ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வே தந்தரிக்கும்,
பேராத வுள்ளம் பெற, -அனந்தாழ்வான்

வான்திகழும் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ்மறைகள் ஆயிரமும்,-ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தா யிராமா னுசன்.

மிக்க இறைநிலையும் மெய்யாம் உயிர்நிலையும்,
தக்க நெறியும் தடையாகித்-தொக்கியலும்,
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர்கோன்,
யாழினிசை வேதத் தியல். -பட்டர்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவாய்மொழி

1

பத்து

உயர்வற •

ஆத்ம உபதேசம்

கலிவிருத்தம்

பண் : (முதிர்ந்த குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(கமாஸ் ராகம் - ஆதி தாளம்)

2082 *உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் எவன்? அவன்*
மயர்வற மதிநலம் அருளினன் எவன்? அவன்*
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி எவன்? அவன்*
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே! 1

2083 மனனகமலமற மலர்மிசை யெழுதரும்*
மனனுணர் வளவிலன், பொறியுணர் வவையிலன்*
இனனுணர், முழுநலம், எதிர்நிகழ் கழிவினும்*
இனனிலன், எனன்உயிர், மிகுநரை யிலனே. 2

2084 இலனது உடையனி தெனநினை வரியவன்*
நிலனிடை விசும்பிடை உருவினன் அருவினன்*
புலனொடு புலனலன், ஒழிவிலன்; பரந்த* அந்
நலனுடை யொருவனை நணுகினம் நாமே. 3

2085 நாமவன் இவன்உவன், அவள்இவள் உவளெவள்*
தாமவர் இவர்உவர், அதுவிது வுதுவெது*
வீமவை யிவையுவை, அவைநலம், தீங்கவை*
ஆமவை, ஆயவை, ஆய்நின்ற அவரே. 4

• இது கோயில் திருவாய்மொழி.

2086 அவரவர் தமதம தறிவறி வகைவகை*
அவரவர் இறையவர்எனஅடி யடைவர்கள்*
அவரவர் இறையவர் குறைவிலர்; இறையவர்*
அவரவர் விதிவழி யடையநின் றனரே. 5

2087 நின்றனர் இருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்*
நின்றிலர் இருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்*
என்றுமொர் இயல்வினர் எனநினை வரியவர்*
என்றுமொர் இயல்வொடு நின்றஎம் திடரே. 6

2088 திடவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை*
படர்பொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்*
உடல்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்*
சுடர்மிகு சுருதியுள் இவையுண்ட சுரனே. 7

2089 சுரர்அறி வருநிலை விண்முதல் முழுவதும்*
வரன்முத லாயவை முழுதுண்ட பரபரன்*
புரமொரு மூன்றெரித் தமரர்க்கு மறிவியந்து*
அரனயன் எனஉல கழித்தமைத் துளனே. 8

2090 உளனெனில் உளன்அவன் உருவம்இவ் வுருவுகள்*
உளனலன் எனில்,அவன் அருவமிவ் வருவுகள்*
உளனென இலனென இவைகுண முடைமையில்*
உளன்இரு தகைமையொ டொழிவிலன் பரந்தே. 9

2091 பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்*
பரந்தஅண் டமிதென: நிலவிசும் பொழிவற*
கரந்தசி லிடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள்தொறும்*
கரந்தெங்கும் பரந்துளன்: இவையுண்ட கரனே. 10

2092 *கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை*
வரன்நவில் திறல்வலி யளிபொறை யாய்நின்ற*
பரன்அடி மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே. 11

2. வீடுமின்•

உலகிற்கு உபதேசம்

வஞ்சி விருத்தம்

பண் : (முதிர்ந்த குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - அட தாளம்)

2093 ✻வீடுமின் முற்றவும்✻ வீடுசெய்து✻ உம்முயிர்
வீடுடை யானிடை✻ வீடுசெய்ம்மினே. 1

2094 மின்னின் நிலையில✻ மன்னுயி ராக்கைகள்✻
என்னு மிடத்து✻ இறை உன்னுமின் நீரே. 2

2095 நீர்நும தென்றிவை✻ வேர்முதல் மாய்த்து✻ இறை
சேர்மின் உயிர்க்கு✻ அத னேர்நிறை யில்லே. 3

2096 இல்லது முள்ளதும்✻ அல்ல தவனுரு✻
எல்லையி லந்நலம்✻ புல்குபற் றற்றே. 4

2097 அற்றது பற்றெனில்✻ உற்றது வீடுயிர்✻
செற்றது மன்னுறில்✻ அற்றிறை பற்றே. 5

2098 பற்றில னீசனும்✻ முற்றவும் நின்றனன்✻
பற்றிலை யாய்✻ அவன் முற்றி லடங்கே. 6

2099 அடங்கெழில் சம்பத்து✻ அடங்கக்கண்டு✻ ஈசன்
அடங்கெழி லஃதென்று✻ அடங்குக வுள்ளே. 7

2100 உள்ள முரைசெயல்✻ உள்ளவிம் மூன்றையும்✻
உள்ளிக் கெடுத்து✻ இறை யுள்ளிலொ டுங்கே. 8

2101 ஒடுங்க அவன்கண்✻ ஒடுங்கலு மெல்லாம்✻
விசும்பின்னு மாக்கை✻ விடும்பொழு தெண்ணே. 9

2102 ✻எண்பெருக் கந்நலத்து✻ ஒண்பொரு ளீறில✻
வண்புகழ் நாரணன்✻ திண்கழல் சேரே. 10

2103 ✻சேர்த்தடத்✻ தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்✻
சீர்த்தொடை யாயிரத்து✻ ஓர்த்தவிப் பத்தே. 11

• இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3. பத்துடை

அடியவர்க்கு எளியவன்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஏழொத்து

(அபரூப ராகம் ரூபக தாளம்)

2104 *பத்துடை யடியவர்க் கெளியவன்; பிறர்களுக் கரிய
வித்தகன்* மலர்மகள் விரும்பும்நம் அரும்பெற லடிகள்*
மத்துறு கடைவெண்ணெய் களவினில்உரவிடை யாப்புண்டு*
எத்திறம், உரலினோ டிணைந்திருந் தேங்கிய எளிவே! 1

2105 எளிவரு மியல்வினன் நிலைவரம் பிலபல பிறப்பாய்*
ஒளிவரு முழுநலம் முதலில கேடில; வீடாம்*
தெளிதரு நிலைமைய தொழிவிலன் முழுவதும்; இறையோன்*
அளிவரு மருளினோ டகத்தனன், புறத்தன னமைந்தே. 2

2106 அமைவுடை யறநெறி முழுவது முயர்வற வுயர்ந்த*
அமைவுடை முதல்கெடல் ஒடிவிடை யறநில மதுவாம்*
அமைவுடை யமரரும் யாவையும் யாவரும் தானும்*
அமைவுடை நாரணன் மாயையை யறிபவர் யாரே? 3

2107 யாருமோர் நிலைமையன் எனவறி வரிய வெம்பெருமான்*
யாருமோர் நிலைமையன் எனவறி வெளியவெம் பெருமான்*
பேருமோ ராயிரம் பிறபல உடையவெம் பெருமான்*
பேருமோ ருருவமு முளதில்லை யிலதில்லை பிணக்கே. 4

2108 பிணக்கற அறுவகைச் சமயமும் நெறியுள்ளி யுரைத்த*
கணக்கறு நலத்தனன்; அந்தமி லாதியம் பகவன்*
வணக்குடைத் தவநெறி வழிநின்று புறநெறி களைகட்டு*
உணக்குமின் பசையற! அவனுடை யுணர்வுகொண் டுணர்ந்தே.

2109 உணர்ந்துணர்ந் திழிந்தகன் றுயர்ந்துரு வியந்தவிந்நிலைமை*
உணர்ந்துணர்ந் துணரிலும் இறைநிலையுணர்வரி துயிர்காள்!*
உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத் தரியய னரனென்னு மிவரை
உணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத் திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட
தொன்றே. 6

2110 ஒன்றெனப் பலவென அறிவரும் வடிவினுள் நின்ற*
நன்றெழில் நாரணன் நான்முகன் அரனென்னு மிவரை*
ஒன்றநும் மனத்துவைத் துள்ளிநும் இருபசை யறுத்து*
நன்றென நலஞ்செய்வ தவனிடை நம்முடை நாளே. 7

2111 நாளுநின் றடுநம பழமையங் கொடுவினையுடனே
மாளும்* ஓர் குறைவில்லை; மனனக மலமறக் கழுவி*
நாளுநந் திருவுடை யடிகள்தம் நலங்கழல் வணங்கி*
மாளுமோ ரிடத்திலும் வணக்கொடு மாள்வது வலமே. 8

2112 வலத்தனன் திரிபுர மெரித்தவன், இடம்பெறத் துந்தித்
தலத்து* எழு திசைமுகன் படைத்தநல் லுலகமும் தானும்
புலப்பட* பின்னும்தன் உலகத்தி லகத்தனன் தானே*
சொலப்புகில் இவைபின்னும் வயிற்றுள; இவையவன் துயக்கே. 9

2113 துயக்கறு மதியில்நல் ஞானத்துள் அமரரைத் துயக்கும்*
மயக்குடை மாயைகள் வானிலும் பெரியன வல்லன்*
புயற்கரு நிறத்தனன்; பெருநிலங் கடந்தநல் லடிப்போது*
அயர்ப்பிலன் அலற்றுவன் தழுவுவன்வணங்குபவன் அமர்ந்தே.

2114 *அமரர்கள் தொழுதெழ அலைகடல் கடைந்தவன் றன்னை*
அமர்பொழில் வளங்குரு கூர்ச்சடகோபன்குற் றேவல்*
அமர்சுவை யாயிரத் தவற்றினு ளிவைபத்தும் வல்லார்*
அமரரோ டுயர்விற்சென்று அறுவர்தம் பிறவியஞ் சிறையே. 11

4. அஞ்சிறைய

தலைமகள் தூதுவிடல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஏழொத்து

(கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்)

2115 *அஞ்சிறைய மடநாராய்! அளியத்தாய்!* நீயும்நின்
அஞ்சிறைய சேவலுமாய் ஆவாவென் றெனக்கருளி*
வெஞ்சிறைப்புள் உயர்த்தாற்கென் விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால்*
வன்சிறையில் அவன்வைக்கில் வைப்புண்டால் என்செய்யுமோ?

2116 என்செய்ய தாமரைக்கண் பெருமானார்க் கென் தூதாய்*
என்செய்யும் உரைத்தக்கால்? இனக்குயில்காள்! நீரலிரே?*
முன்செய்த முழுவினையால் திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்*
முன்செய்ய முயலாதேன் அகல்வதுவோ? விதியினமே. 2

2117 விதியினால் பெடைமணக்கும் மென்னடைய அன்னங்காள்!*
மதியினால் குறள்மாணாய் உலகிரந்த கள்வற்கு*
'மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ? என்று ஒருத்தி*
மதியெல்லாம் உள்கலங்கி மயங்குமால்' என்னீரே! 3

2118 என்நீர்மை கண்டிரங்கி யிதுதகா தென்னாத*
என்நீல முகில்வண்ணற்கென்சொலியான் சொல்லுகேனோ?*
நன்னீர்மை யினியவர்கண் தங்காதென் றொருவாய்ச்சொல்*
நன்னீல மகன்றில்காள்! நல்குதிரோ? நல்கீரோ? 4

2119 நல்கித்தான் காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் வினையேற்கே*
நல்கத்தா னாகாதோ? நாரணனைக் கண்டக்கால்*
மல்குநீர்ப் புனற்படப்பை இரைதேர்வண் சிறுகுருகே!*
மல்குநீர்க் கண்ணேற்கோர் வாசகங்கொண் டருளாயே.*5

2120 'அருளாத நீரருளி யவராவி துவராமுன்*
அருளாழிப் புட்கடவீர் அவர்வீதி யொருநாள்' என்று*
அருளாழி யம்மானைக் கண்டக்கால் இதுசொல்லி
யருள்* ஆழி வரிவண்டே! யாமுமென் பிழைத்தோமே?6

2121 என்பிழைகோப் பதுபோலப் பனிவாடை யீர்கின்றது*
என்பிழையே நினைந்தருளி யருளாத திருமாலார்க்கு*
என்பிழைத்தாள் திருவடியின் தகவினுக்கென் றொருவாய்ச்சொல்*
என்பிழைக்கும் இளங்கிளியே! யான்வளர்த்த நீயலையே? 7

2122 நீயலையே? சிறுபூவாய்! நெடுமாலார்க் கென்தூதாய்*
நோயெனது நுவலென்ன, நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய்*
சாயலொடு மணிமாமை தளர்ந்தேன் நான்* இனியுனது
வாயலகில் இன்னடிசில் வைப்பாரை நாடாயே. 8

2123 நாடாத மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன்*
வாடாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று*
வீடாடி வீற்றிருத்தல் வினையற்ற தென்செய்வதோ?*
ஊடாடு பனிவாடாய்! உரைத்தீராய் எனதுடலே. 9

2124 உடலாழிப் பிறப்புவீ டுயிர்முதலா முற்றுமாய்*
கடலாழி நீர்தோற்றி யதனுள்ளே கண்வளரும்*
அடலாழி யம்மானைக் கண்டக்கால் இதுசொல்லி*
விடலாழி மடநெஞ்சே! வினையோமொன் றுமளவே. 10

2125 *அளவியன்ற ஏழுலகத் தவர்பெருமான் கண்ணனை*
வளவயல்சூழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த*
அளவியன்ற அந்தாதி யாயிரத்துள் இப்பத்தின்*
வளவுரையால் பெறலாகும் வானோங்கு பெருவளமே. 11

5. வளவேழ்

மாறனை மால் சீலகுணத்தால் சேர்த்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : செருந்தி) (தாளம் : ஏழொத்து

கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

2126 ✻வளவே ழுலகின் முதலாய
வானோ ரிறையை அருவினையேன்✻
'களவேழ் வெண்ணெய் தொடுவுண்ட
கள்வா!' என்பன்; பின்னையும்✻
'தளவேழ் முறுவல் பின்னைக்காய்
வல்லா னாயர் தலைவனாய்✻
இளவே றேழும் தழுவிய
எந்தாய்!' என்பன் நினைந்துநைந்தே. 1

2127 நினைந்து நைந்துள் கரைந்துருகி,
இமையோர் பலரும் முனிவரும்✻
புனைந்த கண்ணி நீர்சாந்தம்
புகையோ டேந்தி வணங்கினால்✻
நினைந்த எல்லாப் பொருள்கட்கும்
வித்தாய், முதலில் சிதையாமே✻
மனஞ்செய் ஞானத் துன்பெருமை
மாசூ ணாதோ? மாயோனே! 2

2128 மாயோ னிகளாய் நடைகற்ற
வானோர் பலரும் முனிவரும்✻
'நீயோ னிகளைப் படை' என்று
நிறைநான் முகனைப் படைத்தவன்✻
சேயோ னெல்லா அறிவுக்கும்;
திசைக ளெல்லாம் திருவடியால்
தாயோன்✻ எல்லா எவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன் தானோ ருருவனே. 3

2129 தானே ருருவே தனிவித்தாய்த்
தன்னில் மூவர் முதலாய*
வானோர் பலரும் முனிவரும்
மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்*
தானோர் பெருநீர் தன்னுள்ளே
தோற்றி அதனுள் கண்வளரும்*
வானோர் பெருமான் மாமாயன்
வைகுந் தன்எம் பெருமானே. 4

2130 மானேய் நோக்கி மடவாளை
மார்வில் கொண்டாய்! மாதவா!*
கூனே சிதைய வுண்டைவில்
நிறத்தில் தெறித்தாய்! கோவிந்தா!*
வானார் சோதி மணிவண்ணா!
மதுசூ தா!நீ யருளாய்* உன்
தேனே மலரும் திருப்பாதம்
சேரு மாறு வினையேனே. 5

2131 வினையேன் வினைதீர் மருந்தானாய்!
விண்ணோர் தலைவா! கேசவா!*
மனைசே ராயர் குலமுதலே!
மா மாயனே! மாதவா!*
சினையேய் தழைய மராமரங்கள்
ஏழும் எய்தாய்! சிரீதரா!*
இனையாய்! இனைய பெயரினாய்!
என்று நைவன் அடியேனே. 6

2132 அடியேன் சிறிய ஞானத்தன்;
அறித லார்க்கு மரியானை*
கடிசேர் தண்ணந் துழாய்க்கண்ணி
புனைந்தான் றன்னைக் கண்ணனை*
செடியார் ஆக்கை யடியாரைச்
சேர்தல் தீர்க்கும் திருமாலை*
அடியேன் காண்பான் அலற்றுவன்;
இதனில் மிக்கோர் அயர்வுண்டே? 7

2133 உண்டா யுலகேழ் முன்னமே;
உமிழ்ந்து மாயை யால்புக்கு*
உண்டாய் வெண்ணெய் சிறுமனிசர்
உவலை யாக்கை நிலையெய்தி*
மண்தான் சோர்ந்த துண்டேலும்
மனிசர்க் காகும் பீர்* சிறிதும்
அண்டா வண்ணம் மண்கரைய
நெய்யூண் மருந்தோ? மாயோனே! 8

2134 மாயோம் தீய அலவலைப்
பெருமா வஞ்சப் பேய்வீய*
தூய குழவி யாய்விடப்பால்
அமுதா அமுது செய்திட்ட
மாயன்* வானோர் தனித்தலைவன்
மலராள் மைந்த னெவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன்* தம்மான் என்னம்மான்
அம்மா மூர்த்தி யைச்சார்ந்தே. 9

2135 சார்ந்த இருவல் வினைகளும்
சரித்து மாயப் பற்றறுத்து*
தீர்ந்து தன்பால் மனம்வைக்கத்
திருத்தி, வீடு திருத்துவான்*
ஆர்ந்த ஞானச் சுடராகி
அகலம் கீழ்மேல் அளவிறந்து*
நேர்ந்த வுருவாய் அருவாகும்
இவற்றி னுயிராம் நெடுமாலே! 10

2136 *'மாலே! மாயப் பெருமானே!
மா மாயவனே!' என்றென்று*
மாலே யேறி மாலருளால்
மன்னு குருகூர்ச் சடகோபன்*
பாலேய் தமிழ ரிசைகாரர்
பத்தர் பரவும் ஆயிரத்தின்
பாலேபட்ட* இவைபத்தும்
வல்லார்க் கில்லை பரிவதே 11

6. பரிவதில்

ஆராதனைக் கெளியவன்

வஞ்சி விருத்தம்

பண் : முதிர்ந்த குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - அட தாளம்)

2137 *பரிவதி லீசனைப் பாடி* விரிவது மேவ லுறுவீர்!*
பிரிவகை யின்றிநன் னீர்தூய்* புரிவது வும்புகை பூவே. 1

2138 மதுவார் தண்ணந் துழாயான்* முதுவே தமுதல் வனுக்கு*
எதுவே தென்பணி என்னு* ததுவே யாட்செய்யு மீடே. 2

2139 ஈடு மெடுப்புமில் ஈசன்* மாடு விடாதென் மனனே*
பாடுமென் நாஅவன் பாடல்* ஆடுமென் அங்க மணங்கே. 3

2140 அணங்கென ஆடுமெ னங்கம்* வணங்கி வழிபடு மீசன்
பிணங்கி யமரர் பிதற்றும்* குணங்கெழு கொள்கையி னானே. 4

2141 கொள்கைகொ ளாமையி லாதான்* எள்கல் இராக மிலாதான்*
விள்கைவிள் ளாமைவி ரும்பி* உள்கலந் தார்க்கோ ரமுதே. 5

2142 அமுதம் அமரர்கட் கீந்த* நிமிர்சுட ராழி நெடுமால்*
அமுதிலு மாற்ற இனியன்* நிமிர்திரை நீள்கட லானே. 6

2143 நீள்கடல் சூழிலங் கைக்கோன்* தோள்கள் தலைதுணி செய்தான்*
தாள்கள் தலையில் வணங்கி* நாள்க டலைக்க ழிமினே. 7

2144 கழிமின்தொண் டர்கள் கழித்துத்*
தொழுமின் அவனைத் தொழுதால்*
வழிநின்ற வல்வினை மாள்வித்து*
அழிவின்றி யாக்கம் தருமே. 8

2145 தரும அரும்பய னாய* திருமக ளார்தனிக் கேள்வன்*
பெருமை யுடைய பிரானார்* இருமை வினைகடி வாரே. 9

2146 கடிவார் தீய வினைகள்* நொடியா ரும்அள வைக்கண்*
கொடியா அடுபுள் ளுயர்த்த* வடிவார் மா தவ னாரே. 10

2147 *மாதவன் பால்சட கோபன்* தீதவ மின்றி யுரைத்த*
ஏதமி லாயிரத் திப்பத்து* ஓதவல் லார்பிற வாரே. 11

7. பிறவித்துயர்

ஆராதிப்பார்க்கு மிக இனியன்

கலிவிருத்தம்

பண் : வியந்தம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(மத்தியமாவதி ராகம் - அட தாளம்)

2148 *பிறவித் துயரற ஞானத்துள் நின்று*
துறவிச் சுடர்விளக் கம்தலைப் பெய்வார்*
அறவனை யாழிப் படையந் தணனை*
மறவியை யின்றி மனத்துவைப் பாரே. 1

2149 வைப்பாம் மருந்தாம் அடியரை* வல்வினைத்
துப்பாம் புலனைந்தும் துஞ்சக் கொடானவன்*
எப்பால் எவர்க்கும் நலத்தா லுயர்ந்துயர்ந்து*
அப்பா லவன்எங்க ளாயர் கொழுந்தே. 2

2150 ஆயர் கொழுந்தாய் அவரால் புடையுண்ணும்*
மாயப் பிரானையென் மாணிக்கச் சோதியை*
தூய அமுதைப் பருகிப் பருகி* என்
மாயப் பிறவி மயர்வறுத் தேனே. 3

2151 மயர்வற என்மனத்தே மன்னினான் றன்னை*
உயர்வினை யேதரும் ஒண்சுடர்க் கற்றையை*
அயர்வில் அமரர்கள் ஆதிக் கொழுந்தை* என்
இசைவினை யென்சொல்லி யான்விடு வேனோ? 4

2152 விடுவே னோ-என் விளக்கைஎன் னாவியை*
நடுவே வந்துய்யக் கொள்கின்ற நாதனை*
தொடுவே செய்திள ஆய்ச்சியர் கண்ணினுள்*
விடவே செய்து விழிக்கும் பிரானையே? 5

2153 பிரான் பெருநிலங் கீண்டவன்* பின்னும்
விராய் மலர்த்துழாய் வேய்ந்த முடியன்*
மராமர மெய்த மாயவன்* என்னுள்
இரானெனில் பின்னை யானொட்டு வேனோ? 6

2154 யாஞெட்டி யென்னுள் இருத்துவ மென்றிலன்*
தாஞெட்டி வந்தென் தனிநெஞ்சை வஞ்சித்து*
ஊஞெட்டி நின்றென் உயிரில் கலந்து* இயல்
வாஞெட்டு மோஇனி யென்னை நெகிழ்க்கவே. 7

2155 என்னை நெகிழ்க்கிலும் என்னுடை நன்னெஞ்சந்
தன்னை* அகல்விக்கத் தானும்கில்லான்இனி*
பின்னை நெடும்பணைத் தோள்மகிழ் பீடுடை*
முன்னை யமரர் முழுமுத லானே. 8

2156 அமரர் முழுமுத லாகிய ஆதியை*
அமரர்க் கமுதீந்த ஆயர் கொழுந்தை*
அமர அழும்பத் துழாவியென் ஞவி*
அமரத் தழுவிற் றின்அகலுமோ.? 9

2157 அகலில் அகலும் அணுகில் அணுகும்*
புகலு மரியன் பொருவல்ல னெம்மான்*
நிகரில் அவன்புகழ் பாடி யிளைப்பிலம்*
பகலும் இரவும் படிந்து குடைந்தே. 10

2158 *குடைந்துவண் டுண்ணும் துழாய்முடி யானை*
அடைந்த தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்*
மிடைந்த சொல்தொடை யாயிரத் திப்பத்து*
உடைந்து நோய்களை யோடு விக்குமே. 11

8. ஓடும்புள்

ஈஃவரன் ஆர்ஜவ குணமுடையவன்

வஞ்சித்துறை

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(தேசிய ராகம் - ஆதி தாளம்

2159 *ஓடும் புள்ளேறி* சூடும் தண்டுழாய்*
நீடு நின்றவை* ஆடும் அம்மானே. 1

2160 அம்மா ஞய்ப்பின்னும்* எம்மாண் பும்ஆஞன்*
வெம்மா வாய்கீண்ட* செம்மா கண்ணனே. 2

2161 கண்ண வான்என்றும்* மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு*
தண்ணார் வேங்கட* விண்ணோர் வெற்பனே. 3

2162 வெற்பை யொன்றெடுத்து* ஒற்க மின்றியே*
நிற்கும் அம்மான்சீர்* கற்பன் வைகலே. 4

2163 வைக லும்வெண்ணெய்* கைக லந்துண்டான்*
பொய்க லவாது* என்மெய்க லந்தோனே. 5

2164 கலந்தென் ஞவி* நலங்கொள் நாதன்*
புலன்கொள் மாஞய்* நிலம்கொண் டானே. 6

2165 கொண்டான் ஏழ்விடை* உண்டான் ஏழ்வையம்*
தண்டா மஞ்செய்து* என் எண்டான் ஆஞனே. 7

2166 ஆஞ ஞயன்* மீஞே டேனமும்*
தாஞ ஞனென்னில்* தாஞ யசங்கே. 8

2167 சங்கு சக்கரம்* அங்கை யில்கொண்டான்*
எங்கும் தாஞய* நாங்கள் நாதனே. 9

2168 நாதன் ஞாலங்கொள்-பாதன்* என்னம்மான்*
ஓதம் போல்கிளர்* வேத நீரனே. 10

2169 *நீர்புரை வண்ணன்* சீர்சட கோபன்*
நேர்த லாயிரத்து* ஓர்த் லிவையே. 11

9.இவையும் அவையும்

ஆழ்வாரோடு எம்பெருமான் கலந்தவகை

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : கொல்லி) (தாளம் : ஏழொத்து

(மோஹந ராகம் - ஆதி தாளம்)

2170 *இவையும் அவையும் உவையும்
இவரும் அவரும் உவரும்*
எவையும் எவரும்தன் னுள்ளே
ஆகியும் ஆக்கியும் காக்கும்*
அவையுள் தனிமுத லெம்மான்
கண்ண பிரான் என்னமுதம்*
சுவையன் திருவின் மணாளன்
என்னுடைச் சூழலு ளானே. 1

2171 சூழல் பலபல வல்லான்
தொல்லையங் காலத் துலகை*
கேழலொன் றாகி யிடந்த
கேசவன் என்னுடை யம்மான்*
வேழ மருப்பை யொசித்தான்
விண்ணவர்க் கெண்ணல் அரியான்*
ஆழ நெடுங்கடல் சேர்ந்தான்
அவனென் னருகலி லானே. 2

2172 அருகலி லாய பெருஞ்சீர்
அமரர்கள் ஆதி முதல்வன்*
கருகிய நீலநன் மேனி
வண்ணன்செந் தாமரைக் கண்ணன்*
பொருசிறைப் புள்ளுவந் தேறும்
பூமக ளார்தனிக் கேள்வன்*
ஒருகதி யின்சுவை தந்திட்
டொழிவிலன் என்னோ டுடனே. 3

2173 உடனமர் காதல் மகளிர்
திருமகள் மண்மகள் ஆயர்
மடமகள்* என்றிவர் மூவர்
ஆளும் உலகமும் மூன்றே*
உடனவை யொக்க விழுங்கி
ஆலிலைச் சேர்ந்தவ னெம்மான்*
கடல்மலி மாயப் பெருமான்
கண்ணனென் ஒக்கலை யானே. 4

2174 ஒக்கலை வைத்து முலைப்பால்
உண்ணென்று தந்திட வாங்கி*
செக்கஞ் செகவன் றவள்பால்
உயிர்செக வுண்ட பெருமான்*
நக்க பிரானோ டயனும்
இந்திர னும்முத லாக*
ஒக்கலும் தோற்றிய ஈசன்
மாயனென் னெஞ்சினு ளானே. 5

2175 மாயன் என நெஞ்சி னுள்ளான்
மற்றும் எவர்க்கும் அதுவே*
காயமும் சீவனும் தானே
காலு மெரியும் அவனே*
சேயன் அணியன் எவர்க்கும்
சிந்தைக்கும் கோசர மல்லன்*
தூயன் துயக்கன் மயக்கன்
என்னுடைத் தோளிணை யானே. 6

2176 தோளிணை மேலும்நன் மார்பின்
மேலும் சுடர்முடி மேலும்*
தாளிணை மேலும் புனைந்த
தண்ணந் துழாயுடை யம்மான்*
கேளிணை யொன்றுமி லாதான்*
கிளரும் சுடரொளி மூர்த்தி*
நாளணைந் தொன்று மகலான்;
என்னுடை நாவினு ளானே. 7

2177 நாவினுள் நின்று மலரும்
ஞானக் கலைகளுக் கெல்லாம்*
ஆவியும் ஆக்கையும் தானே;
அழிப்போ டளிப்பவன் தானே*
பூவியல் நால்தடந் தோளன்
பொருபடை யாழிசங் கேந்தும்*
காவிநன் மேனிக் கமலக்
கண்ணனென் கண்ணினு ளானே. 8

2178 கமலக்கண் ணன்என்கண் ணினுள்ளான்
காண்பன் அவன்கண்க ளாலே*
அமலங்க ளாக விழிக்கும்;
ஐம்புல னும்அவன் மூர்த்தி*
கமலத் தயனநம்பி தன்னைக்
கண்ணுத லானொடும் தோற்றி*
அமலத் தெய்வத்தொ டுலகம்
ஆக்கியென் நெற்றியு ளானே. 9

2179 நெற்றியுள் நின்றென்னை யாளும்
நிரைமலர்ப் பாதங்கள் சூடி*
கற்றைத் துழாய்முடிக் கோலக்
கண்ண பிரானைத் தொழுவார்*
ஒற்றைப் பிறையணிந் தானும்
நான்முக னும்இந் திரனும்*
மற்றை யமரரு மெல்லாம்
வந்தென துச்சியு ளானே. 10

2180 *உச்சியுள் ளேநிற்கும் தேவ
தேவற்குக் கண்ண பிராற்கு*
இச்சையுள் செல்ல வுணர்த்தி
வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்*
இச்சொன்ன ஆயிரத்துள்
இவையுமோர் பத்தெம்பி ராற்கு*
நிச்சலும் விண்ணப்பம் செய்ய
நீள்கழல் சென்னி பொருமே. 11

10. பொருமாநீள்படை

ஈச்வரன் காரணம் இன்றிச் செய்யும் உபகாரம்

கலிவிருத்தம்

பண் : தக்கராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2181 *பொருமா நீள்படை யாழிசங் கத்தொடு*
திருமா நீள்கழல் ஏழுல கும்தொழ*
ஒருமா ணிக்குற ளாகி நிமிர்ந்த* அக்
கருமா ணிக்கமென் கண்ணுள தாகுமே. 1

2182 கண்ணுள் ளேநிற்கும் காதன்மை யால்தொழில்*
எண்ணி லும்வரும் என்னினி வேண்டுவம்*
மண்ணும் நீரும் எரியும்நல் வாயுவும்*
விண்ணு மாய்விரி யும்எம் பிரானையே. 2

2183 எம்பி ரானையெந் தைதந்தை தந்தைக்கும்
தம்பி ரானை* தண் தாமரைக் கண்ணனை*
கொம்ப ராவுநுண் ணேரிடை மார்வனை*
எம்பி ரானைத் தொழாய்,மட நெஞ்சமே! 3

2184 நெஞ்ச மே!நல்லை!நல்லை! உன்னைப் பெற்றால்
என்செய் யோம்?* இனி யென்ன குறைவினம்?*
மைந்த னைமல ராள்மண வாளனை*
துஞ்சும் போதும் விடாது தொடர்கண்டாய். 4

2185 கண்டாயே நெஞ்சே! கருமங்கள் வாய்க்கின்று* ஓர்
எண்டானும் இன்றியேவந்தியலுமாறு*
உண்டா னையுல கேழுமோர் மூவடி
கொண்டா னை* கண்டு கொண்டனை நீயுமே. 5

2186 நீயும் நானுமிந் நேர்நிற்கில்* மேல்மற்றோர்
நோயும் சார்கொடான் நெஞ்சமே! சொன்னேன்*
தாயும் தந்தையு மாயிவ் வுலகினில்*
வாயு மீசன் மணிவண்ணன் எந்தையே. 6

2187 எந்தை யே!என்றும், எம்பெரு மான்!என்றும்*
சிந்தை யுள்வைப்பன் சொல்லுவன் பாவியேன்*
எந்தை! யெம்பெரு மான்!என்று வானவர்*
சிந்தை யுள்வைத்துச் சொல்லும்செல் வனையே. 7

2188 செல்வ நாரணன் என்றசொல் கேட்டலும்*
மல்கும் கண்பனி; நாடுவன் மாயமே*
அல்லும் நன்பக லும்இடை வீடின்றி
நல்கி* என்னை விடான்நம்பி நம்பியே. 8

2189 *நம்பி யைத்தென் குறுங்குடி நின்ற* அச்
செம்போ னேதிக ழும்திரு மூர்த்தியை*
உம்பர் வானவ ராதியஞ் சோதியை*
எம்பி ரானையென் சொல்லி மறப்பெனோ? 9

2190 மறப்பும் ஞானமும் நானொன் றுணர்ந்திலன்*
மறக்கும் என்றுசெந் தாமரைக் கண்ணொடு*
மறப்பற என்னுள்ளே மன்னினான் றன்னை*
மறப்ப னோ,இனி யானென் மணியையே? 10

2191 *மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோர்
அணியை* தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்* சொல்
பணிசெய் ஆயிரத் துள்ளிவை பத்துடன்*
தணிவி லர்கற்ப ரேல்கல்வி வாயுமே. 11

2
பத்து

1 . வாயுந்திரை

பிரிவாற்றுமைக்கு வருந்தல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : இடையொத்து

(எதுகுலகாம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2192 *வாயுந் திரைஉகளும் கானல் மடநாராய்*
ஆயும் அமருலகும் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால்*
நோயும் பயலைமையும் மீதூர எம்மேபோல்*
நீயும் திருமாலால் நெஞ்சம்கோட் பட்டாயே? 1

2193 கோட்பட்ட சிந்தையையாய்க் கூர்வாய அன்றிலே!*
சேட்பட்ட யாமங்கள் சேரா திரங்குதியால்*
ஆட்பட்ட எம்மேபோல் நீயும் அரவணையான்*
தாட்பட்ட தண்டுழாய்த் தாமம்கா முற்றுயே? 2

2194 காமுற்ற கையறவோ டெல்லே இராப்பகல்*
நீமுற்றக் கண்டுயிலாய்; நெஞ்சுருகி யேங்குதியால்*
தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினுன் தாள்நயந்த*
யாமுற்ற துற்றுயோ? வாழி கனைகடலே! 3

2195 கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்எம்போல்*
சுடர்கொள் இராப்பகல் துஞ்சாயால் தண்வாடாய்!*
அடல்கொள் படையாழி அம்மானைக் காண்பான்நீ*
உடலம்நோ யுற்றுயோ ஊழிதோ றூழியே. 4

2196 ஊழிதோ றூழி யுலகுக்கு நீர்கொண்டு*
தோழியரும் யாமும்போல் நீராய் நெகிழ்கின்ற*
வாழிய வானமே! நீயும் மதுசூதன்*
பாழிமையிற் பட் டவன்கண் பாசத்தால் நைவாயே? 5

2197 நைவாய எம்மேபோல் நாண்மதியே! நீயிந்நாள்*
மைவான் இருளகற்ருய்; மாழாந்து தேம்புதியால்*
ஐவாய் அரவணைமேல் ஆழிப் பெருமாளுர்* -
மெய்வாச கம்கேட்டுன் மெய்ந்நீர்மை தோற்ருயே? 6

2198 தோற்ரேம் மடநெஞ்சம் எம்பெருமான் நாரணற்கு* எம்
ஆற்ருமை சொல்லி அழுவோமை, நீநடுவே*
வேற்ரோர் வகையில் கொடிதாய் எனையூழி*
மாற்ருண்மை நிற்றியோ? வாழி கனையிருளே! 7

2199 இருளின் திணிவண்ணம் மாநீர்க் கழியே! போய்*
மருளுற் றிராப்பகல் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால்*
உருளும் சகடம் உதைத்த பெருமாளுர்*
அருளின் பெருநசையால் ஆழாந்து நொந்தாயே? 8

2200 நொந்தாராக் காதல்நோய் மெல்லாவி யுள்ளுலர்த்த*
நந்தா விளக்கமே! நீயும் அளியத்தாய்*
செந்தா மரைத்தடங்கண் செங்கனிவா யெம்பெருமான்*
அந்தாமத் தண்துழாய் ஆசையால் வேவாயே? 9

2201 வேவாரா வேட்கைநோய் மெல்லாவி யுள்ளுலர்த்த*
ஓவாதி ராப்பகல் உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்*
மாவாய் பிளந்து மருதிடைபோய் மண்ணளந்த*
மூவா முதல்வா! இனியெம்மைச் சோரேலே. 10

2202 *சோராத எப்பொருட்கும் ஆதியாம் சோதிக்கே*
ஆராத காதல் குருகூர்ச் சடகோபன்*
ஓரா யிரம்சொன்ன அவற்று ளிவைபத்தும்*
சோரார், விடார்கண்டீர் வைகுந்தம் திண்ணனவே. 11

2. திண்ணன் வீடு

திருமால் பரத்துவத்தை அவதாரத்திலே எடுத்துக் காட்டல்

வஞ்சி விருத்தம்[1]

பண் : தக்கராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2203 *திண்ணன் வீடு முதல்மு ழுதுமாய்*
எண்ணின் மீதியன் எம்பெரு மான்*
மண்ணும் விண்ணுமெல் லாம் உடனுண்ட* நங்
கண்ணன் கண்ணல்ல தில்லையோர் கண்ணே. 1

2204 ஏபாவம்!பரமே!ஏழுலகும்*
ஈபா வஞ்செய் தருளா லளிப்பாரார்?*
மாபா வம்விட அரற்குப் பிச்சைபெய்*
கோபால கோளரி யேறன்றியே? 2

2205 ஏறனைப் பூவனைப் பூமகள் தன்னை*
வேறின்றி விண்தொழத் தன்னுள் வைத்து*
மேல்தன்னை மீதிட நிமிர்ந்துமண் கொண்ட*
மால்தனில் மிக்குமோர் தேவும் உளதே? 3

2206 தேவும் எப்பொரு ளும்ப டைக்க*
பூவில் நான்முக னைப்ப டைத்த*
தேவன் எம்பெரு மானுக் கல்லால்*
பூவும் பூச னையும் தகுமே? 4

2207 தகும்சீர்த் தன்தனி முதலி னுள்ளே*
மிகும்தே வும்எப் பொருளும் படைக்க*
தகும்கோலத் தாமரைக்கண்ண னெம்மான்*
மிகும்சோ திமேலறிவார் எவரே? 5

---

[1] கலிவிருத்தமுமாம்

2208 எவரும் யாவையு மெல்லாப் பொருளும்*
கவர்வின்றித் தன்னு ளொடுங்க நின்ற*
பவர்கொள் ஞானவெள் ளச்சுடர் மூர்த்தி*
அவரெம் ஆழியம் பள்ளி யாரே. 6

2209 பள்ளி யாலிலை யேழுல கும்கொள்ளும்*
வள்ளல் வல்வ யிற்றுப் பெருமான்*
உள்ளு ளார்அறி வார்அ வன்றன்*
கள்ள மாய மனக்க ருத்தே? 7

2210 கருத்தில் தேவு மெல்லாப் பொருளும்*
வருத்தித்த மாயப் பிரானையன்றி* ஆரே
திருத்தித் திண்ணிலை மூவுலகும்* தம்முள்
இருத்திக் காக்கு மியல்வி னரே? 8

2211 காக்கும் இயல்வினன் கண்ண பெருமான்*
சேர்க்கை செய்துதன் னுந்தி யுள்ளே*
வாய்த்த திசைமுகன் இந்திரன் வானவர்*
ஆக்கி னான்தெய்வ வுலகுகளே. 9

2212 'கள்வா! எம்மையு மேழுல கும்* நின்
உள்ளே தோற்றிய இறைவ!' என்று*
வெள்ளேறன் நான்முக னிந்திரன் வானவர்*
புள்ளூர் திகழல் பணிந்தேத் துவரே. 10

2213 *ஏத்த ஏழுல குங்கொண்ட கோலக்
கூத்த னை* குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
வாய்த்த வாயிரத் துள்ளிவை பத்துடன்*
ஏத்த வல்லவர்க் கில்லையோ ரூனமே. 11

3. ஊனில் வாழ்

அடியார் குழாத்தைக் கூடும் ஆசையுற்று உரைத்தல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(முகாரி ராகம் - அட தாளம்)

2214 *ஊனில்வாழ் உயிரே! நல்லைபோ! உன்னைப்பெற்று*
வானுளார் பெருமான் மதுசூத னென்னம்மான்*
தானும்யா னும்எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்*
தேனும்பா லும்நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமொத்தே. 1

2215 ஒத்தார்மிக் காரை இலையாய மாமாயா*
ஒத்தாய்எப் பொருட்கும் உயிராய்* என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த் தந்தையாய் அறியாதன அறிவித்த*
அத்தா!நீ செய்தன அடியேன் அறியேனே. 2

2216 அறியாக் காலத்துள்ளே யடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து*
அறியா மாமாயத் தடியேனை வைத்தாயால்*
அறியா மைக்குறளாய் நிலம்மாவலி மூவடியென்று*
அறியாமை வஞ்சித்தாய் எனதாவி யுள்கலந்தே. 3

2217 எனதாவியுள் கலந்தபெரு நல்லுதவிக் கைம்மாறு*
எனதாவி தந்தொழிந்தேன்; இனிமீள்வ தென்பதுண்டே?*
எனதாவி யாவியும்நீ, பொழிலேழும் உண்டவெந்தாய்!*
எனதாவி யார்?யானார்? தந்தநீகொண் டாக்கினையே. 4

2218 இனியார் ஞானங்களால் எடுக்க லெழாதவெந்தாய்!*
கனிவார் வீட்டின்பமே! என்கடல் படாவமுதே!*
தனியேன் வாழ்முதலே! பொழிலேழு மேனமொன்றாய்*
நுனியார் கோட்டில்வைத்தாய்! உனபாதம் சேர்ந்தேனே. 5

2219 சேர்ந்தார் தீவினைகட் கருநஞ்சைத் திண்மதியை*
தீர்ந்தார் தம்மனத்துப் பிரியா தவருயிரை*
சோர்ந்தே போகல்கொடாச் சுடரை அரக்கியைமூக்
கீர்ந்தா யை* அடியேன் அடைந்தேன் முதல்முன்னமே. 6

2220 முன்நல் யாழ்பயில்நூல் நரம்பின் முதிர்சுவையே!*
பன்ன லார்பயிலும் பரனே! பவித்திரனே!*
கன்ன லே!அமுதே! கார்முகிலே! என்கண்ணா!*
நின்னலால் இலேன்காண்; என்னைநீ குறிக்கொள்ளே. 7

2221 குறிக்கொள் ஞானங்களால் எனையூழி செய்தவமும்*
கிறிக்கொண் டிப்பிறப்பே சிலநாளி லெய்தினன்யான்*
உறிக்கொண்ட வெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணுமம்மான்பின்*
நெறிக்கொண்ட நெஞ்சனாய்ப் பிறவித் துயர்கடிந்தே. 8

2222 கடிவார் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண் ணவர்பெருமான்*
படிவா னம்இறந்த பரமன் பவித்திரன்சீர்*
செடியார் நோய்கள்கெடப் படிந்து குடைந்தாடி*
அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக் களித்தேனே. 9

2223 களிப்பும் கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்பற்று*
ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ?*
துளிக்கின்ற வானிந்நிலம் சுடராழி சங்கேந்தி*
அளிக்கின்ற மாயப்பிரான் அடியார்கள் குழாங்களையே. 10

2224 *குழாங்கொள் பேரரக்கன் குலம்வீய முனிந்தவனை*
குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்துரைத்த*
குழாங்கொள் ஆயிரத்துள் இவைபத்து முடன்பாடி*
குழாங்களா யடியீர்!உடன் கூடிநின் றாடுமினே. 11

4. ஆடியாடி

தலைவியின் ஆற்றாமை கண்ட தாய் தலைவனை நோக்கிக் கூறல்

வஞ்சி விருத்தம்

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(யமுனாகல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

2225 *ஆடியாடி யகம்கரைந்து* இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி* எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா! என்று*
வாடி வாடும்இவ் வாணுதலே. 1

2226 வாணுதல்இம் மடவரல்* உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின் றாள்* விறல்
வாணனாயிரந் தோள்துணித் தீர்!* உம்மைக்
காணநீர் இரக்க மிலீரே. 2

2227 இரக்க மனத்தோ டெரியணை*
அரக்கும் மெழுகும்ஒக் கும்இவள்*
இரக்கம் எழீர் இதற் கென்செய்கேன்?*
அரக்கன் இலங்கைசெற் றீருக்கே. 3

2228 'இலங்கைசெற் றவனே!' என்னும்* பின்னும்
'வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்!' என்னும்* உள்ளம்
மலங்கவெவ் வுயிர்க்கும்* கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும் நின்றிவளே. 4

2229 இவளிராப் பகல்வாய் வெரீஇ* தன
குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்* வண்டு
திவளும்தண் ணந்துழாய் கொடீர்* என
தவள வண்ணர் தகவுகளே. 5

2230 'தகவுடை யவனே!' என்னும்* பின்னும்
'மிகவிரும் பும்பிரான்!' என்னும்* 'என
தகவுயிர்க் கமுதே!' என்னும்* உள்ளம்
உகவு ருகிநின் றுள்ளுளே. 6

2231 உள்ளுள் ஆவி யுலர்ந்துலர்ந்து* 'என
வள்ளலே! கண்ணனே!' என்னும்* பின்னும்
'வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்!' என்னும்* என
கள்விதான் பட்ட வஞ்சனையே! 7

2232 'வஞ்சனே!' என்னும் கைதொழும்* தன
நெஞ்சம் வேவ நெடிதுயிர்க்கும்* விறல்
கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர்* உம்மைத்
தஞ்சமென் றிவள்பட் டனவே! 8

2233 பட்ட போதெழு போதறியாள்* 'விரை
மட்டலர் தண்டுழாய்' என்னும்* சுடர்
வட்ட வாய்நுதி நேமியீர்* நும
திட்ட மென்கொல்இவ் வேழைக்கே? 9

2234 ஏழை பேதை யிராப்பகல்* தன
கேழிலொண் கண்ணநீர் கொண்டாள்* கிளர்
வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற் றீர்* இவள்
மாழைநோக் கொன்றும் வாட்டேன்மினே. 10

2235 *வாட்ட மில்புகழ் வாமனனை* இசை
கூட்டி வண்சட கோபன்சொல்* அமை
பாட்டோ ராயிரத் திப்பத்தால்* அடி
சூட்ட லாகும்அந் தாமமே. 11

5. அந்தாமத்தன்பு

இறைவன் ஆபரணாதிகளுடன் வந்து கலக்க ஆழ்வார் மகிழ்தல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : நடையொத்து

(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்).

2236 *அந்தாமத் தன்புசெய்தென் னாவிசேர் அம்மானுக்கு*
அந்தாம வாழ்முடிசங் காழிநூ லாரமுள*
செந்தா மரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய் செங்கமலம்*
செந்தா மரையடிகள்; செம்பொன் திருவுடம்பே. 1

2237 திருவுடம்பு வான்சுடர்;செந் தாமரைகண் கைகமலம்*
திருவிடமே மார்பம்; அயனிடமே கொப்பூழ்*
ஒருவு இடமும்எந்தை பெருமாற் கரனே; ஓ!*
ஒருவுஇடமொன் றின்றியென் னுள்கலந் தானுக்கே. 2

2238 என்னுள் கலந்தவன் செங்கனிவாய் செங்கமலம்*
மின்னும் சுடர்மலைக்குக் கண்பாதம் கைகமலம்*
மன்னும் முழுஏழுலகும் வயிற்றினுள*
தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானிலையே. 3

2239 எப்பொருளும் தானாய் மரகதக் குன்றமொக்கும்*
அப்பொழுதைத் தாமரைப்பூக் கண்பாதங் கைகமலம்*
எப்பொழுதும் நாள்திங்க ளாண்டூழி யூழிதொறும்*
அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் ஆரா அமுதமே. 4

2240 ஆரா அமுதமாய் அல்லாவி யுள்கலந்த*
காரார் கருமுகில்போல் என்னம்மான் கண்ணனுக்கு*
நேராவாய் செம்பவளம் கண்பாதம் கைகமலம்*
பேரார நீள்முடிநாண் பின்னும் இழைபலவே. 5

2241 பலபலவே யாபரணம்; பேரும் பலபலவே*
பலபலவே சோதி வடிவு;பண்பு எண்ணில்*
பலபல கண்டுண்டு கேட்டுற்று மோந்தின்பம்*
பலபலவே ஞானமும்: பாம்பணைமே லாற்கேயோ! 6

2242 பாம்பணைமேல் பாற்கடலுள் பள்ளி யமர்ந்ததுவும்*
காம்பணைதோள் பின்னைக்கா ஏறுடனேழ் செற்றதுவும்*
தேம்பணைய சோலை மராமரமேழ் எய்ததுவும்*
பூம்பிணைய தண்டுழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறே. 7

2243 பொன்முடியம் போரேற்றை யெம்மானை நால்தடந்தோள்*
தன்முடிவொன் றில்லாத தண்டுழாய் மாலையனை*
என்முடிவு காணாதே யென்னுள் கலந்தானை*
சொல்முடிவு காணேன்நான்; சொல்லுவதென்? சொல்லீரே. 8

2244 சொல்லீரென் அம்மானை என்னாவி யாவிதனை*
எல்லையில் சீரென் கருமாணிக் கச்சுடரை*
நல்ல அமுதம் பெறற்கரிய வீடுமாய்*
அல்லி மலர்விரையொத் தாணல்லன்; பெண்ணல்லனே. 9

2245 ஆணல்லன்; பெண்ணல்லன்; அல்லா அலியுமல்லன்*
காணலும் ஆகான்; உளனல்லன்; இல்லையல்லன்*
பேணுங்கால் பேணு முருவாகும்; அல்லனுமாம்*
கோணை பெரிதுடைத்தெம் பெம்மானைக் கூறுதலே. 10

2246 *கூறுதலொன் றாராக் குடக்கூத்த அம்மானை*
கூறுதலே மேவிக் குருகூர்ச் சடகோபன்*
கூறினஅந் தாதியோ ராயிரத்துள் இப்பத்தும்*
கூறுதல்வல் லாருளரேல் கூடுவர்வை குந்தமே. 11

6. வைகுந்தா

ஆழ்வார் இறைவனைச் சிக்கெனப் பிடித்தல்

ஆசிரியத்துறை

பண் : பழந்தக்கராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆனந்த பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2247 *வைகுந்தா! மணிவண்ணனே! என்பொல்லாத்
திருக்குறளா! என்னுள் மன்னி*
வைகும் வைகல் தோறும் அமுதாய வானேறே!*
செய்குந் தாஅருந் தீமையுன் னடியார்க்குத்-
தீர்த்தசுரர்க்குத் தீமைகள்
செய்குந்தா* உன்னைநான் பிடித்தேன்;கொள் சிக்கெனவே. 1

2248 சிக்கெனச் சிறிதோ ரிடமும் புறப்படாத்-
தன்னுள்ளே* உலகுகள்
ஒக்கவே விழுங்கிப் புகுந்தான்; புகுந்ததற்பின்*
மிக்க ஞான வெள்ளச் சுடர்விளக்காய்த்
துளக்கற் றமுதமாய்* எங்கும்
பக்கநோக் கறியான்என் பைந் தாமரைக் கண்ணனே. 2

2249 தாமரைக் கண்ணனை விண்ணோர் பரவும்
தலைமகனை* துழாய்விரைப்
பூமருவு கண்ணியெம் பிரானைப் பொன்மலையை*
நாமருவி நன்கேத்தி யுள்ளி வணங்கி
நாம்மகிழ்ந் தாட* நாவலர்
பாமருவி நிற்கத் தந்த பான்மையேய் வள்ளலே. 3

2250 வள்ளலே! மதுசூதனா! என்மரகத
மலையே!* உனைநினைந்-
தெள்கல் தந்த எந்தாய்!உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன்?*
வெள்ள மேபுரை நின்புகழ் குடைந்தாடிப்
பாடிக்களித் துகந்துகந்து*
உள்ள நோய்க ளெல்லாம் துரந்துய்ந்து போந்திருந்தே. 4

2251 உய்ந்து போந்தென் உலப்பிலாத வெந்-
தீவினைகளை நாசஞ் செய்து* உன
தந்தமில் அடிமை அடைந்தேன்; விடுவேனோ?*
ஐந்து பைந்தலை யாடர வணைமேவிப்-
பாற்கடல் யோக நித்திரை*
சிந்தை செய்த எந்தாய்! உன்னைச் சிந்தை செய்து செய்தே. 5

2252 உன்னைச் சிந்தை செய்து செய்துன் நெடுமா-
மொழியிசை பாடியாடி* என்
முன்னைத் தீவினைகள் முழுவே ரரிந்தனன்யான்*
உன்னைச் சிந்தையினுல் இகழ்ந்த இரணியன்
அகல்மார்வங் கீண்ட* என்
முன்னைக் கோளரியே! முடியாத தென்னெனக்கே? 6

2253 முடியாத தென்னெனக் கேல்இனி? முழுவே
முலகு முண்டான்* உகந்துவந்
தடியேனுள் புகுந்தான்; அகல்வானும் மல்லனினி*
செடியார் நோய்களெல்லாம் துரந்-
தெமர் கீழ்மே லெழுபிறப்பும்*
விடியா வெந்நரகத் தென்றும் சேர்தல் மாறினரே. 7

2254 மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்-
தடியை யடைந்துள்ளந் தேறி*
ஈறி லின்பத்து இருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்*
பாறிப் பாறி யசுரர் தம் பல்குழாங்கள்
நீறெழ* பாய்பறவையொன்று
ஏறி வீற்றிருந் தாய்! உன்னை யென்னுள் நீக்கேல் எந்தாய்! 8

2255 எந்தாய்! தண்திரு வேங்கடத்துள் நின்ருய்!
இலங்கை செற்ருய்!* மராமரம்
பைந்தா ளேழுருவ ஒருவாளி கோத்த வில்லா!*
கொந்தார் தண்ணந் துழாயினுய்! அமுதே!
உன்னை என்னுள்ளே குழைத்தஎம்
மைந்தா!* வானேறே! இனியெங்குப் போகின்றதே? 9

2256 போகின்ற காலங்கள் போய காலங்கள்
போகு காலங்கள்* தாய்தந்தையுயிர்
ஆகின்ருய்! உன்னைநான் அடைந்தேன் விடுவேனே?
பாகின்ற தொல்புகழ் மூவுலகுக்கும்
நாதனே! பரமா!* தண்வேங்கடம்
மேகின்ருய்! தண்டுழாய் விரைநாறு கண்ணியனே! 10

2257 *கண்ணித் தண்ணந் துழாய்முடிக் கமலத்
தடம்பெருங் கண்ணனை* புகழ்
நண்ணித் தென்குருகூர்ச் சடகோபன் மாறன்சொன்ன-*
எண்ணில் சோர்விலந்தாதி யாயிரத்துள்
இவையுமோர் பத்திசையொடும்*
பண்ணில் பாட வல்லார்வர் கேசவன் தமரே. 11

7. கேசவன்தமர்

பன்னிருநாமப் பாட்டு

கலிநிலைத்துறை

பண்: தக்கராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2258 *கேச வன்தமர் கீழ்மேல் எமரே ழெழுபிறப்பும்*
மாசதிர் இதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!*
ஈசன்என்கரு மாணிக்கம்என் செங்கோலக் கண்ணன் விண்ணோர்
நாயகன்* எம்பிரான் எம்மான் நாரா யணனாலே. 1

2259 நாரணன்; முழுவே ழுலகுக்கும் நாதன்; வேதமயன்*
காரணம் கிரிசை கருமம் இவைமுதல்வன்; எந்தை*
சீரணங் கமரர் பிறர்பல ரும்தொழு தேத்தநின்று*
வாரணத் தைமருப் பொசித்த பிரான்;என் மாதவனே. 2

2260 மாதவன் என்றதே கொண்டென்னை யினியிப்பால் பட்டது*
யாத வங்களும் சேர்கொடே னென்றென்று என்னுள் புகுந்திருந்து*
தீதவம் கெடுக்கும் அமுதம்; செந்தாம ரைக்கட்குன்றம்*
கோதவம் இல்என்கன்னற் கட்டி;எம்மான்; என்கோவிந்தனே. 3

2261 கோவிந் தன்குடக் கூத்தன் கோவலனென் றென்றேகுனித்து*
தேவும் தன்னையும் பாடியாடத் திருத்தி* என் னைக்கொண்டென்
பாவந் தன்னையும் பாறக்கைத் தெமரே ழெழுபிறப்பும்*
மேவும் தன்மையம் ஆக்கினான்; வல்லன்எம் பிரான்விட்டுவே 4

2262 விட்டிலங்கு செஞ்சோதித் தாமரை பாதம் கைகள்கண்கள்*
விட்டிலங்கு கருஞ்சுடர் மலையே திருவுடம்பு*
விட்டிலங்கு மதியம் சீர்சங்கு; சக்கரம் பரிதி*
விட்டிலங்கு முடிஅம்மான் மதுசூதனன் தனக்கே. 5

2263 மதுசூதனையன்றி மற்றிலேனென் றெத்தாலும் கருமமின்றி*
துதிசூழ்ந்த பாடல்கள் பாடியாட நின்றூழி யூழிதொறும்*
எதிர்சூழல் புக்கெனைத் தோர்பிறப்பும் எனக்கே யருள்கள்செய்ய*
விதிசூழ்ந்த தால்,எனக் கேல்அம்மான் திரிவிக் கிரமனையே. 6

2264 'திரிவிக் கிரமன் செந்தா மரைக்கணெம் மானென் செங்கனிவாய்*
உருவில் பொலிந்த வெள்ளைப் பளிங்குநிறத்தனன்' என்றென்று* உள்ளிப்
பரவிப் பணிந்து பல்லூழி யூழிநின் பாத பங்கயமே*
மருவித் தொழும்மன மேதந்தாய்; வல்லைகாணென் வாமனனே! 7

2265 'வாமனன்! என்மரகத வண்ணன்! தாமரைக் கண்ணினன்!
காமனைப் பயந்தாய்'!* என்றென்றுன் கழல்பாடி யேபணிந்து*
தூமனத் தனனுய்ப் பிறவித் துழதி நீங்க* என்னைத்
தீமனங் கெடுத்தாய்;உனக்கென் செய்கேன்?என் சிரீதரனே 8

2266 சிரீஇதரன் செய்ய தாமரைக் கண்ணனென்றென் றிராப்பகல்வாய்
வெரீஇ* அலமந்து கண்கள் நீர்மல்கிவெவ் வுயிர்த்துயிர்த்து*
மரீஇய தீவினை மாள இன்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ* உன்னையென்னுள்வைத் தனை;என் இருடீகேசனே! 9

2267 'இருடீ கேசன் எம்பிரான் இலங்கை யரக்கர்குலம்*
முருடு தீர்த்த பிரான்எம்மான் அமரர்பெம்மான்' என்றென்று*
தெருடி யாகில் நெஞ்சே! வணங்கு;திண்ணம் அறி;அறிந்து*
மருடி யேலும் விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்ப நாபனையே. 10

2268 பற்ப நாபன் உயர்வற வுயரும் பெருந்திறலோன்*
எற்பரன்என்னை யாக்கிக்கொண் டெனக்கே தன்னைத்தந்த
கற்பகம்* என்னமுதம் கார்முகில் போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன்* விசும்போர் பிரான்;எந்தை தாமோ தரனே. 11

2269 தாமோ தரனைத் தனிமுதல்வனை ஞால முண்டவனை*
ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கு என்றே தொழுமவர்கள்*
தாமோ தரனுரு வாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும்*
ஆமோ தரமறிய எம்மானை யென்னுழி வண்ணனையே! 12

2270 *வண்ண மாமணிச் சோதியை, அமரர் தலைமகனை*
கண்ணனை, நெடுமாலைத் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்*
பண்ணிய தமிழ்மாலை யாயிரத்துள் ளிவைபன் னிரண்டும்*
பண்ணில் பன்னிரு நாமப்பாட்டு அண்ணல்தாள் அணைவிக்குமே. 13

8. அணைவது

எம்பெருமானது வீடு அளிக்கும் தன்மை

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சௌராஷ்ட்ர ராகம் - அட தாளம்)

2271 *அணைவது அரவணைமேல்; பூம்பாவை யாகம்
புணர்வது* இருவ ரவர்முதலும் தானே*
இணைவனு மெப்பொருட்கும்: வீடு முதலாம்*
புணைவன் பிறவிக் கடல்நீந்து வார்க்கே. 1

2272 நீந்தும் துயர்ப்பிறவி யுட்படமற் றெவ்வெவையும்*
நீந்தும்; துயரில்லா வீடுமுதலாம்*
பூந்தண் புனல்பொய்கை யானை இடர்கடிந்த*
பூந்தண் துழாயென் தனிநா யகன்புணர்ப்பே. 2

2273 புணர்க்கும் அயனும்; அழிக்கும் அரனும்*
புணர்த்ததன் உந்தியோ டாகத்து மன்னி*
புணர்த்த திருவாகித் தன்மார்வில் தான்சேர்*
புணர்ப்பன் பெரும்புணர்ப் பெங்கும் புலனே. 3

2274 புலனைந்து மேயும் பொறியைந்தும் நீங்கி*
நலமந்த மில்லதோர் நாடு புகுவீர்*
அலமந்து வீய அசுரரைச் செற்றான்*
பலமுந்து சீரில் படிமின்ஓ வாதே. 4

2275 ஓவாத் துயர்ப்பிறவி யுட்படமற் றெவ்வெவையும்*
மூவாத் தனிமுதலாய் மூவுலகும் காவலோன்*
மாவாகி யாமையாய் மீனாகி மானிடமாம்*
தேவாதி தேவ பெருமானென் தீர்த்தனே. 5

2276 தீர்த்தன் உலகளந்த சேவடிமேல் பூந்தாமம்*
சேர்த்தி யவையே சிவன்முடிமேல் தான்கண்டு*
பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழா யான்பெருமை*
பேர்த்தும் ஒருவரால் பேசக் கிடந்ததே? 6

2277 கிடந்திருந்து நின்றளந்து கேழலாய்க் கீழ்புக்
கிடந்திடும்* தன்னுள் கரக்கும்; உமிழும்*
தடம்பெருந்தோ ளாரத் தழுவும்; பாரென்னும்
மடந்தையை* மால் செய்கின்ற மாலார்காண் பாரே? 7

2278 காண்பாரார்? எம்மீசன் கண்ணனை என் காணுமாறு?*
ஊண்பேசில்எல்லா உலகுமோர் துற்றாற்றா*
சேண்பால வீடோ, உயிரோமற்றெப்பொருட்கும்*
ஏண்பாலும் சோரான் பரந்துளனும் எங்குமே. 8

2279 'எங்கும் உளன்கண்ணன்' என்ற மகனைக்காய்ந்து*
'இங்கில்லை யால்'என் றிரணியன் தூண்புடைப்ப*
அங்கப் பொழுதே அவன்வீயத் தோன்றிய* என்
சிங்கப் பிரான்பெருமை யாராயும் சீர்மைத்தே? 9

2280 சீர்மைகொள் வீடு சுவர்க்கம் நரகீறு*
ஈர்மைகொள் தேவர் நடுவா,மற் றெப்பொருட்கும்*
வேர்முதலாய் வித்தாய்ப் பரந்து தனிநின்ற*
கார்முகில்போல் வண்ணனென் கண்ணனைநான் கண்டேனே. 10

2281 *கண்தலங்கள் செய்ய கருமேனி யம்மானை*
வண்டலம்பும் சோலை வழுதி வளநாடன்*
பண்தலையில் சொன்னதமிழ் ஆயிரத்திப் பத்தும்வல்லார்*
விண்தலையில் வீற்றிருந் தாள்வர்எம் மாவீடே. 11

9. எம்மாவீடு

வேண்டிப் பெறுதல் ஈதெனல்

கலிவிருத்தம்

பண் : (முதிர்ந்த குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2282 ✻எம்மா வீட்டுத் திறமும் செப்பம்✻ நின்
செம்மா பாதபற்புத் தலைசேர்த்து; ஒல்லை✻
கைம்மா துன்பம் கடிந்த பிரானே!✻
அம்மா! அடியேன் வேண்டுவது ஈதே 1

2283 ஈதேயா னுன்னைக் கொள்வதெஞ் ஞான்றும்✻ என்
மைதோய் சோதி மணிவண்ண எந்தாய்!✻
எய்தா நின்கழல் யானெய்த✻ ஞானக்
கைதா; காலக் கழிவுசெய் யேலே. 2

2284 செய்யேல் தீவினை யென்றருள் செய்யும்✻ என்
கையார் சக்கரக் கண்ண பிரானே!✻
ஐயார் கண்டம் அடைக்கிலும்✻ நின்கழல்
எய்யா தேத்த அருள்செய் எனக்கே. 3

2285 'எனக்கேயாட் செய்யெக் காலத்தும்' என்று✻ என்
மனக்கே வந்திடை வீடின்றி மன்னி✻
தனக்கே யாக வெனைக்கொள்ளு மீதே✻
எனக்கே கண்ணனை யான்கொள் சிறப்பே. 4

2286 சிறப்பில் வீடு சுவர்க்கம் நரகம்✻
இறப்பில் எய்துக, எய்தற்க✻ யானும்
பிறப்பில் பல்பிற விப்பெரு மானை✻
மறப்பொன் றின்றியென் றும்மகிழ் வனே. 5

2287 மகிழ்கொள் தெய்வம் உலோகம் அலோகம்✻
மகிழ்கொள் சோதி மலர்ந்தஅம் மானே!✻
மகிழ்கொள் சிந்தைசொல் செய்கைகொண்டு✻ என்றும்
மகிழ்வுற் றுன்னை வணங்கவா ராயே. 6

2288 வாராய்! உன்திருப் பாத மலர்க்கீழ்*
பேரா தேயான் வந்தடை யும்படி
தாராதாய்!* உன்னை என்னுள் வைப்பிலென்றும்
ஆரா தாய்!* எனக் கென்றுமெக் காலே. 7

2289 எக்காலத் தெந்தையாய் என்னுள் மன்னில்* மற்
றெக்கா லத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்*
மிக்கார் வேத விமலர் விழுங்கும்* என்
அக்காரக் கனியே! உன்னை யானே. 8

2290 யானே என்னை அறியகி லாதே*
யானே என்றன தேயென் றிருந்தேன்*
யானே நீ;என் உடைமையும் நீயே*
வானே ஏத்துமெம் வானவ ரேறே! 9

2291 ஏறேலேழும்வென் றேர்கொள் இலங்கையை*
நீறே செய்த நெடுஞ்சுடர்ச் சோதி!*
தேறேல் என்னை யுன்பொன்னடி சேர்த்தொல்லே*
வேறே போகஎஞ் ஞான்றும் விடலே. 10

2292 *விடலில் சக்கரத் தண்ணலை* மேவல்
விடலில் வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
கெடலில் ஆயிரத் துள்ளிவை பத்தும்*
கெடலில் வீடுசெய் யும்கிளர் வார்க்கே. 11

10. கிளரொளி*

திருமாலிருஞ்சோலை மலையை வணங்குக எனல்

கலிவிருத்தம்

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கேதாரகௌள ராகம் - ஆதி தாளம்)

2293 *கிளரொளி யிளமை கெடுவதன் முன்னம்*
வளரொளி மாயோன் மருவிய கோயில்*
வளரிளம் பொழில்சூழ் மாலிருஞ் சோலை*
தளர்வில ராகில் சார்வது சதிரே. 1

2294 சதிரிள மடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது*
அதிர்குரல் சங்கத் தழகர்தம் கோயில்*
மதிதவழ் குடுமி மாலிருஞ் சோலை*
பதியது ஏத்தி எழுவது பயனே. 2

2295 பயனல்ல செய்து பயனில்லை, நெஞ்சே!*
புயல்மழை வண்ணர் புரிந்துறை கோயில்*
மயல்மிகு பொழில்சூழ் மாலிருஞ் சோலை*
அயல்மலை யடைவ தது கருமமே. 3

2296 கருமவன் பாசம் கழித்துழன் றுய்யவே*
பெருமலை யெடுத்தான் பீடுறை கோயில்*
வருமழை தவழும் மாலிருஞ் சோலை*
திருமலை யதுவே அடைவது திறமே. 4

2297 திறமுடை வலத்தால் தீவினை பெருக்காது*
அறமுயல் ஆழிப் படையவன் கோயில்*
மறுவில்வண் சுனைசூழ் மாலிருஞ் சோலை*
புறமலை சாரப் போவது கிறியே. 5

2298 கிறியென நினைமின்! கீழ்மைசெய் யாதே*
உறியமர் வெண்ணெய் உண்டவன் கோயில்*
மறியொடு பிணைசேர் மாலிருஞ் சோலை*
நெறிபட அதுவே நினைவது நலமே. 6

- இது கோயில் திருவாய்மொழி

2299 நலமென நினைமின் நரகழுந் தாதே*
நிலமுனம் இடந்தான் நீடுறை கோயில்*
மலமறு மதிசேர் மாலிருஞ் சோலை*
வலமுறை யெய்தி மருவுதல் வலமே. 7

2300 வலம்செய்து வைகல் வலங்கழி யாதே*
வலம்செய்யும் ஆய மாயவன் கோயில்*
வலம்செய்யும் வானோர் மாலிருஞ் சோலை*
வலம்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே. 8

2301 வழக்கென நினைமின் வல்வினை மூழ்காது*
அழக்கொடி யட்டான் அமர்பெருங் கோயில்*
மழக்களிற் றினஞ்சேர் மாலிருஞ் சோலை*
தொழக்கரு துவதே துணிவது சூதே. 9

2302 சூதென்று களவும் சூதும்செய் யாதே*
வேதமுன் விரித்தான் விரும்பிய கோயில்*
மாதுறு மயில்சேர் மாலிருஞ் சோலை*
போதவிழ் மலையே புகுவது பொருளே. 10

2303 *பொருளென்றிவ் வுலகம் படைத்தவன் புகழ்மேல்*
மருளில்வண் குருகூர் வண்சட கோபன்*
தெருள்கொள்ளச் சொன்னஓ ராயிரத்து ளிப்பத்து*
அருளுடை யவன்தாள் அணைவிக்கும் முடித்தே. 11

3
பத்து
1. முடிச்சோதி

அழகரது வடிவில் ஈடுபடல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : நடையொத்து

(குண்டக்கிரியை ராகம் - ரூபக தாளம்)

2304 *முடிச்சோதி யாய்!உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ?*
அடிச்சோதி நீநின்ற தாமரையாய் அலர்ந்ததுவோ?*
படிச்சோதி யாடையொடும் பல்கலனுய்* நின்பைம்பொன்
கடிச்சோதி கலந்ததுவோ? திருமாலே! கட்டுரையே. 1

2305 கட்டுரைக்கில் தாமரைநின் கண்பாதம் கையொவ்வா*
சுட்டுரைத்த நன்பொன்னுன் திருமேனி ஒளிஒவ்வாது*
ஒட்டுரைத்திவ் வுலகுன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும்*
பட்டுரையாய்ப் புற்கென்றே காட்டுமால் பரஞ்சோதீ! 2

2306 பரஞ்சோதி நீபரமாய் நின்இகழ்ந்து பின்* மற்றோர்
பரஞ்சோதி யின்மையில் படியோவி நிகழ்கின்ற*
பரஞ்சோதி நின்னுள்ளே படருலகம் படைத்த* எம்
பரஞ்சோதி! கோவிந்தா! பண்புரைக்க மாட்டேனே. 3

2307 மாட்டாதே யாகிலும்,இம் மலர்தலைமா ஞாலம்* நின்
மாட்டாய மலர்புரையும் திருவுருவம் மனம்வைக்க*
மாட்டாத பலசமய மதிகொடுத்தாய்* மலர்த்துழாய்
மாட்டேநீ மனம்வைத்தாய்; மாஞாலம் வருந்தாதே? 4

2308 வருந்தாத அருந்தவத்த மலர்கதிரின் சுடருடம்பாய்*
வருந்தாத ஞானமாய் வரம்பின்றி முழுதியன்றாய்!*
வருங்காலம் நிகழ்காலம் கழிகால மாய்* உலகை
ஒருங்காக அளிப்பாய்!சீர் எங்குலக்க ஓதுவனே? 5

2309 ஓதுவார் ஓத்தெல்லாம் எவ்வுலகத் தெவ்வெவையும்*
சாதுவாய் நின்புகழின் தகையல்லால் பிறிதில்லை*
போதுவாழ் புனந்துழாய் முடியினாய்!* பூவின்மேல்
மாதுவாழ் மார்பினாய்! என்சொல்லியான் வாழ்த்துவனே? 6

2310 வாழ்த்துவார் பலராக; நின்னுள்ளே நான்முகனை*
மூழ்த்தநீ ருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்!*
கேழ்த்தசீ ரரன்முதலாக் கிளர்தெய்வ மாய்க்கிளர்ந்து*
சூழ்த்தமரர் துதித்தால்உன் தொல்புகழ்மா சூணாதே? 7

2311 மாசூணாச் சுடருடம்பாய் மலராது குவியாது*
மாசூணா ஞானமாய் முழுதுமாய் முழுதியன்றாய்!*
மாசூணா வான்கோலத் தமரர்கோன் வழிப்பட்டால்*
மாசூணா உன்பாத மலர்ச்சோதி மழுங்காதே? 8

2312 மழுங்காத வைந்நுதிய சக்கரநல் வலத்தையாய்*
தொழுங்காதல் களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே*
மழுங்காத ஞானமே படையாக* மலருலகில்
தொழும்பாயார்க் களித்தால்,உன் சுடர்ச்சோதி மறையாதே! 9

2313 மறையாய நால்வேதத் துள்நின்ற மலர்ச்சுடரே!*
முறையாலிவ் வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்!*
பிறையேறு சடையானும் நான்முகனும் இந்திரனும்*
இறையாதல் அறிந்தேத்த, வீற்றிருத்தல் இதுவியப்பே? 10

2314 *வியப்பாய வியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞான வேதியனை*
சயப்புகழார் பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச் சடகோபன்*
துயக்கின்றித் தொழுதுரைத்த ஆயிரத்து ளிப்பத்தும்*
உயக்கொண்டு பிறப்பறுக்கும் ஒலிமுந்நீர் ஞாலத்தே. 11

2. முந்நீர் ஞாலம்

அழகரை முற்றும் அனுபவிக்க ஏலாது, ஆழ்வார் கலங்க எம்பெருமான் அவரது கலக்கம் தீர்த்தல்

கலிவிருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(முகாரி ராகம் - அட தாளம்)

2315 *முந்நீர் ஞாலம் படைத்தஎம் முகில்வண்ணனே!*
அந்நாள்நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்*
வெந்நாள்நோய் வீய வினைகளைவேர் அறப்பாய்ந்து*
எந்நாள்யான் உன்னை இனிவந்து கூடுவனே? 1

2316 வன்மா வையம் அளந்தஎம் வாமனா!* நின்
பன்மா மாயப் பல்பிறவியில் படிகின்றயான்*
தொன்மா வல்வினைத் தொடர்களை முதலரிந்து*
நின்மாதாள் சேர்ந்து நிற்பதெஞ் ஞான்றுகொலோ? 2

2317 கொல்லா மாக்கோல் கொலைசெய்து பாரதப்போர்*
எல்லாச் சேனையும் இருநிலத் தவித்தஎந்தாய்!*
பொல்லா ஆக்கையின் புணர்வினை அறுக்கலறு*
சொல்லாய்யா னுன்னைச் சார்வதோர் சூழ்ச்சியே. 3

2318 சூழ்ச்சிஞானச் சுடரொளி யாகி* என்றும்
ஏழ்ச்சிக்கே டின்றி எங்கணும் நிறைந்தஎந்தாய்!*
தாழ்ச்சிமற் றெங்கும் தவிர்ந்துநின் தாளிணைக்கீழ்
வாழ்ச்சி* யான் சேரும் வகையருளாய் வந்தே. 4

2319 வந்தாய்போ லேவந்தும் என்மனத் தினைநீ*
சிந்தாமல் செய்யாய்; இதுவே யிதுவாகில்*
கொந்தார்கா யாவின் கொழுமலர்த் திருநிறத்த
எந்தாய்* யா னுன்னை எங்குவந் தணுகிற்பனே? 5

2320 கிற்பன் கில்லேன் என்றிலன் முனம்நாளால்*
அற்பசா ரங்கள் அவைசுவைத் தகன்றொழிந்தேன்*
பற்பல் லாயிரம் உயிர்செய்த பரமா* நின்
நற்பொற்சோ தித்தாள் நணுகுவ தெஞ்ஞான்றே? 6

2321 எஞ்ஞான்று நாமிருந் திருந்திரங்கி நெஞ்சே!*
மெய்ஞ்ஞான மின்றி வினையியல் பிறப்பழுந்தி*
எஞ்ஞான்றும் எங்கும் ஒழிவற நிறைந்துநின்ற*
மெய்ஞ்ஞானச் சோதிக் கண்ணனை மேவுதுமே? 7

2322 மேவு துன்ப வினைகளை விடுத்துமிலேன்*
ஓவுத லின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்*
பாவுதொல் சீர்க்கண் ணாஎன் பரஞ்சுடரே!*
கூவுகின்றேன் காண்பான்; எங்கெய்தக் கூவுவனே? 8

2323 கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத் தூற்றுள் நின்று*
பாவியேன் பலகாலம் வழிதிகைத் தலமர்கின்றேன்*
மேவியன் றாநிரை காத்தவன், உலகமெல்லாம்*
தாவிய அம்மானை எங்கினித் தலைப்பெய்வனே? 9

2324 தலைப்பெய் காலம் நமன்தமர் பாசம்விட்டால்*
அலைப்பூ ணுண்ணுமவ் வல்லலெல் லாமகல*
கலைப்பல் ஞானத்தென் கண்ணனைக் கண்டுகொண்டு*
நிலைப்பெற்றென் னெஞ்சம் பெற்றது நீடுயிரே. 10

2325 *உயிர்க ளெல்லா உலகமு முடையவனை*
குயில்கொள் சோலைத் தென்குருகூர்ச் சடகோபன்*
செயிரில்சொல் இசைமாலை ஆயிரத்து ளிப்பத்தும்*
உயிரின்மேல் ஆக்கை ஊனிடை ஒழிவிக்குமே. 11

3. ஒழிவில் காலம்

திருவேங்கடத்தானுக்கு அடிமை செய்ய வேண்டும் எனல்

கலிவிருத்தம்

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸௌராஷ்ட்ர ராகம் - அட தாளம்)

2326 ✻ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி✻
வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும்நாம்✻
தெழிகு ரல்அரு வித்திரு வேங்கடத்து✻
எழில்கொள் சோதி எந் தைதந்தை தந்தைக்கே. 1

2327 எந்தை தந்தை தந்தைதந்தை தந்தைக்கும்
முந்தை✻ வானவர் வானவர் கோனொடும்✻
சிந்துபூ மகிழும் திருவேங் கடத்து✻
அந்த மில்புகழ்க் காரெழில் அண்ணலே. 2

2328 அண்ணல் மாயன் அணிகொள்செந் தாமரைக்
கண்ணன்✻ செங்கனி வாய்க்கரு மாணிக்கம்✻
தெண்ணி றைச்சுனை நீர்த்திரு வேங்கடத்து✻
எண்ணில் தொல்புகழ் வானவ ரீசனே. 3

2329 ஈசன் வானவர்க் கென்பன் என்றால்✻ அது
தேச மோதிரு வேங்கடத் தானுக்கு?✻
நீச னேன்;நிறை வொன்றுமி லேன்✻ என்கண்
பாசம் வைத்த பரஞ்சுடர்ச் சோதிக்கே. 4

2330 சோதி யாகியெல் லாவுல கும்தொழும்✻
ஆதி மூர்த்தியென் றால்அள வாகுமோ?✻
வேதி யர்முழு வேதத் தமுதத்தை✻
தீதில் சீர்த்திரு வேங்கடத் தானையே. 5

• இது கோயில் திருவாய்மொழி.

2331 வேங்க டங்கள்மெய்ம் மேல்வினை முற்றவும்*
தாங்கள் தங்கட்கு நல்லன வேசெய்வார்*
வேங்க டத்துறை வார்க்கு நமவென்ன
லாங்க டமை* அதுசுமந் தார்கட்கே. 6

2332 சுமந்து மாமலர் நீர்சுடர் தூபம்கொண்டு*
அமர்ந்து வானவர் வானவர் கோனொடும்*
நமன்றெ ழும்திரு வேங்கடம் நங்கட்கு*
சமன்கொள் வீடு தரும்தடங் குன்றமே. 7

2333 * குன்றம் ஏந்திக் குளிர்மழை காத்தவன்*
அன்று ஞாலம் அளந்த பிரான்* பரன்
சென்று சேர்திரு வேங்கட மாமலை*
ஒன்று மேதொழ நம்வினை ஓயுமே. 8

2334 ஓயு மூப்புப் பிறப்பிறப் புப்பிணி*
வீயு மாறுசெய் வான்திரு வேங்கடத்
தாயன்* நாண்மல ராமடித் தாமரை*
வாயுள் ளும்மனத் துள்ளும்வைப் பார்கட்கே. 9

2335 வைத்த நாள்வரை எல்லை குறுகிச்சென்று*
எய்த்தி ளைப்பதன் முன்னம் அடைமினோ*
பைத்த பாம்பணை யான்திரு வேங்கடம்*
மொய்த்த சோலைமொய் பூந்தடம் தாழ்வரே. 10

2336 *தாள்ப ரப்பிமண் தாவிய ஈசனை*
நீள்பொ ழில்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
கேழில் ஆயிரத் திப்பத்தும் வல்லவர்*
வாழ்வர் வாழ்வெய்தி ஞாலம் புகழவே. 11

4. புகழுநல் ஒருவன்

ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் அவனே

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(யமுனகல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2337 ✻புகழும்நல் ஒருவன் என்கோ?
பொருவில்சீர்ப் பூமி யென்கோ?✻
திகழும்தண் பரவை என்கோ?
தீயென்கோ? வாயு என்கோ?✻
நிகழும்ஆ காச மென்கோ?
நீள்சுடர் இரண்டும் என்கோ?✻
இகழ்விலிவ் வனைத்தும் என்கோ?
கண்ணனைக் கூவு மாறே. 1

2338 கூவுமா றறிய மாட்டேன்:
குன்றங்கள் அனைத்தும் என்கோ?✻
மேவுசீர் மாரி என்கோ?
விளங்குதா ரகைகள் என்கோ?✻
நாவியல் கலைகள் என்கோ?
ஞானநல் லாவி என்கோ?✻
பரவுசீர்க் கண்ணன் எம்மான்
பங்கயக் கண்ண னையே. 2

2339 பங்கயக் கண்ணன் என்கோ?
பவளச்செவ் வாயன் என்கோ?✻
அங்கதிர் அடியன் என்கோ?
அஞ்சன வண்ணன் என்கோ?✻
செங்கதிர் முடியன் என்கோ?
திருமறு மார்வன் என்கோ?✻
சங்குசக் கரத்தன் என்கோ?
சாதிமா ணிக்கத்தையே! 3

2340 சாதிமா ணிக்கம் என்கோ?
சவிகொள்பொன் முத்தம் என்கோ?*
சாதிநல் வயிரம் என்கோ?
தவிவில்சீர் விளக்கம் என்கோ?*
ஆதியஞ் சோதி என்கோ?
ஆதியம் புருடன் என்கோ?*
ஆதுமில் காலத் தெந்தை
அச்சுதன் அமல னேயே! 4

2341 அச்சுதன் அமலன் என்கோ?
அடியவர் வினைகெ டுக்கும்*
நச்சுமா மருந்தம் என்கோ?
நலங்கடல் அமுதம் என்கோ?*
அச்சுவைக் கட்டி என்கோ?
அறுசுவை அடிசில் என்கோ?*
நெய்ச்சுவைத் தேறல் என்கோ?
கனியென்கோ? பாலென் கேனோ? 5

2342 பாலென்கோ? நான்கு வேதப்
பயனென்கோ?* சமய நீதி
நூலென்கோ? நுடங்கு கேள்வி
இசையென்கோ?* இவற்றுள் நல்ல
மேலென்கோ? வினையின் மிக்க
பயனென்கோ?* கண்ணன் என்கோ?
மாலென்கோ? மாயன் என்கோ?
வானவர் ஆதியையே! 6

2343 வானவர் ஆதி என்கோ?
வானவர் தெய்வம் என்கோ?*
வானவர் போகம் என்கோ?
வானவர் முற்றும் என்கோ?*
ஊனமில் செல்வம் என்கோ?
ஊனமில் சுவர்க்கம் என்கோ?*
ஊனமில் மோக்கம் என்கோ?
ஒளிமணி வண்ண னேயே. 7

2344 ஒளிமணி வண்ணன் என்கோ?
ஒருவனென் றேத்த நின்ற*
நளிர்மதிச் சடையன் என்கோ?
நான்முகக் கடவுள் என்கோ?*
அளிமகிழ்ந் துலக மெல்லாம்
படைத்தவை ஏத்த நின்ற*
களிமலர்த் துளவ னெம்மான்
கண்ணனை மாய னையே. 8

2345 கண்ணனை மாயன் றன்னை
கடல்கடைந் தமுதங் கொண்ட*
அண்ணலை அச்சு தனை
அனந்தனை அனந்தன் றன்மேல்*
நண்ணிநன் குறைகின் றானை
ஞாலமுண் டுமிழ்ந்த மாலை*
எண்ணுமா றறிய மாட்டேன்,
யாவையும் யவரும்தானே. 9

2346 யாவையும் யவரும் தானாய்
அவரவர் சமயந் தோறும்*
தோய்விலன் புலனைந் துக்கும்
சொலப்படான்; உணர்வின் மூர்த்தி*
ஆவிசேர் உயிரின் உள்ளால்
ஆதுமோர் பற்றி லாத*
பாவனை அதனைக் கூடில்*
அவனையும் கூட லாமே. 10

2347 *கூடிவண் டறையும் தண்தார்க்
கொண்டல்போல் வண்ணன் றனை*
மாடலர் பொழில்கு ருகூர்
வண்சட கோபன் சொன்ன*
பாடலோர் ஆயி ரத்துள்
இவையும் ஓர் பத்தும் வல்லார்*
வீடில போக மெய்தி
விரும்புவர் அமரர் மொய்த்தே. 11

5. மொய்ம்மாம்

திருமாலுக்கு அன்பு செய்பவரை ஆதரித்தலும் அன்பிலாதாரை நிந்தித்தலும்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : இடையொத்து

(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - அட தாளம்)

2348 *மொய்ம்மாம் பூம்பொழில் பொய்கை
முதலைச் சிறைப்பட்டு நின்ற*
கைம்மா வுக்கருள் செய்த
கார்முகில் போல்வண்ணன் கண்ணன்*
எம்மா னைச்சொல்லிப் பாடி
எழுந்தும் பறந்தும்துள் ளாதார்*
தம்மால் கருமம்என்? சொல்லீர்!
தண்கடல் வட்டத்துள் ளீரே! 1

2349 தண்கடல் வட்டத்துள் ளாரைத்
தமக்கிரை யாத்தடிந் துண்ணும்*
திண்கழற் காலசு ரர்க்குத்
தீங்கிழைக் கும்திரு மாலை*
பண்கள் தலைக்கொள்ளப் பாடிப்
பறந்தும் குனித்துழ லாதார்*
மண்கொள் உலகில் பிறப்பார்
வல்வினை மோத மலைந்தே. 2

2350 மலையை எடுத்துக்கல் மாரி
காத்துப் பசுநிரை தன்னை*
தொலைவு தவிர்த்த பிரானைச்
சொல்லிச்சொல் லிநின்றெப் போதும்*
தலையினோ டாதனம் தட்டத்
தடுகுட்ட மாய்ப்பற வாதார்*
அலைகொள் நரகத் தழுந்திக்
கிடந்துழைக் கின்ற வம்பரே. 3

2351 வம்பவிழ் கோதை பொருட்டா
மால்விடை யேழும் அடர்த்த*
செம்பவ ளத்திரள் வாயன்
சிரீதரன் தொல்புகழ் பாடி*
கும்பிடு நட்டமிட் டாடிக்
கோகுகட் டுண்டுழ லாதார்*
தம்பிறப் பால்பய னென்னே?
சாது சனங்க ளிடையே. 4

2352 சாது சனத்தை நலியும்
கஞ்சனைச் சாதிப்ப தற்கு*
ஆதியஞ் சோதி யுருவை
அங்குவைத் திங்குப் பிறந்த*
வேத முதல்வனைப் பாடி
வீதிகள் தோறும்துள் ளாதார்*
ஓதி யுணர்ந்தவர் முன்னு
என்சவிப் பார்ம னிசரே? 5

2353 மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய்
மாயப் பிறவி பிறந்த*
தனியன் பிறப்பிலி தன்னைத்
தடங்கடல் சேர்ந்த பிரானை*
கனியைக் கரும்பினின் சாற்றைக்
கட்டியைத் தேனை அமுதை*
முனிவின்றி ஏத்திக் குனிப்பார்
முழுதுணர் நீர்மையி னாரே. 6

2354 நீர்மையில் நூற்றுவர் வீய
ஐவர்க் கருள்செய்து நின்று*
பார்மல்கு சேனை அவித்த
பரஞ்சுட ரைநினைந் தாடி*
நீர்மல்கு கண்ணின ராகி
நெஞ்சம் குழைந்துநை யாதே*
ஊன்மல்கி மோடு பருப்பார்
உத்தமர் கட்கென்செய் வாரே? 7

2355 வார்புனல் அந்தண் அருவி
வடதிரு வேங்கடத் தெந்தை*
பேர்பல சொல்லிப் பிதற்றிப்
பித்தரென் றேபிறர் கூற*
ஊர்பல புக்கும் புகாதும்
உலோகர் சிரிக்கநின் ருடி*
ஆர்வம் பெருகிக் குனிப்பார்
அமரர் தொழப்படு வாரே. 8

2356 அமரர் தொழப்படு வானை
அனைத்துல குக்கும் பிரானை*
அமர மனத்தினுள் யோகு
புணர்ந்தவன் றன்னொடொன் ருக*
அமரத் துணியவல் லார்கள்
ஒழியஅல் லாதவ ரெல்லாம்*
அமர நினைந்தெழுந் தாடி
அலற்றுவ தேகரு மமே. 9

2357 கருமமும் கரும பலனும்
ஆகிய காரணன் றன்னை*
திருமணி வண்ணனைச் செங்கண்
மாலினைத் தேவ பிரானை*
ஒருமை மனத்தினுள் வைத்து
உள்ளங் குழைந்தெழுந் தாடி*
பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து
பிதற்றுமின் பேதைமை தீர்ந்தே. 10

2358 *தீர்ந்த அடியவர் தம்மைத்
திருத்திப் பணிகொள்ள வல்ல*
ஆர்ந்த புகழச் சுதனை
அமரர் பிரானையெம் மானை*
வாய்ந்த வளவயல் சூழ் தண்-
வளங்குரு கூர்ச்சட கோபன்*
நேர்ந்தவோ ராயிரத் திப்பத்
தருவினை நீறு செய்யுமே. 11

6. செய்யதாமரை

அர்ச்சாவதாரமே எளிதென அருளிச் செய்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சௌராஷ்ட்ர ராகம் - ஆதி தாளம்)

2359 *செய்ய தாமரைக் கண்ண னுயுல
கேழு முண்ட அவன்கண்டீர்*
வையம் வானம் மனிசர் தெய்வம்மற்
றும்மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்*
செய்ய சூழ்சுடர் ஞான மாய்வெளிப்
• பட்டி வைபடைத் தான்* பின்னும்
மொய்கொள் சோதியொ டாயி னன்ஒரு
மூவ ராகிய மூர்த்தியே. 1

2360 மூவ ராகிய மூர்த்தி யைமுதல்
மூவர்க் குமுதல் வன்றன்னை*
சாவ முள்ளன நீக்கு வானைத்
தடங்க டல்கிடந் தான்றன்னை*
தேவ தேவனைத் தென்னிலங்கை
எரியெ ழச்செற்ற வில்லியை*
பாவ நாசனைப் பங்க யத்தடங்
கண்ண னைப்பர வுமினோ. 2

2361 பரவி வானவ ரேத்த நின்ற
பரம னைப்பரஞ் சோதியை*
குரவை கோத்த குழக னைமணி
வண்ண னைக்குடக் கூத்தனை*
அரவ மேறி யலைக டல்அம-
ரும்து யில்கொண்ட அண்ணலை*
இரவும் நன்பக லும்வி டாதென்றும்
ஏத்து தல்மனம் வைம்மினோ. 3

2362 வைம்மின் நும்மனத் தென்று யானுரைக்-
கின்ற மாயவன் சீர்மையை*
எம்ம ஞேர்க ளுரைப்ப தென்?அது
நிற்க,நாடொறும்* வானவர்
தம்மை யாளும் அவனும் நான்முக-
னும்ச டைமுடி அண்ணலும்*
செம்மை யாலவன் பாத பங்கயம்
சிந்தித் தேத்தித் திரிவரே. 4

2363 திரியும் காற்ரோ டகல்வி சும்பு
திணிந்த மண்கிடந் தகடல்*
எரியும் தீயோ டிருசு டர்தெய்வம்
மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்*
கரிய மேனியன் செய்ய தாமரைக்
கண்ணன் கண்ணன்விண் ணோரிறை*
சுரியும் பல்கருங் குஞ்சி யெங்கள்
சுடர்மு டியண்ணல் தோற்றமே. 5

2364 தோற்றக் கேடவை யில்ல வன்உடை-
யான் அவன்ஒரு மூர்த்தியாய்*
சீற்றத் தோடருள் பெற்ற வன்அடிக்
கீழ்ப்பு கநின்ற செங்கண்மால்*
நாற்றத் தோற்றச் சுவையொலிஉறல்
ஆகி நின்ற* எம் வானவர்
ஏற்றை யேயன்றி மற்ரொ ருவரை
யானி லேனெழு மைக்குமே. 6

2365 எழுமைக் கும்என தாவிக் கின்னமு-
தத்தி னைஎன தாருயிர்*
கெழுமி யகதிர்ச் சோதி யைமணி
வண்ண னைக்குடக் கூத்தனை*
விழுமி யஅம ரர்மு னிவர்
விழுங்கும் கன்னல் கனியினை*
தொழுமின் தூயம னத்த ராய்இறை-
யும்நில் லாதுய ரங்களே. 7

2366 துயர மேதரு துன்ப இன்ப
வினைக ளாய்அவை அல்லனாய்*
உயர நின்றதோர் சோதி யாயுல
கேழு முண்டுமிழ்ந் தான்றன்னை*
அயர வாங்கு நமன்ற மர்க்கரு
நஞ்சி னையச்சு தன்றன்னை*
தயர தற்கும கன்றன் னையன்றி
மற்றி லேன் தஞ்ச மாகவே. 8

2367 தஞ்ச மாகிய தந்தை தாயொடு
தானு மாயவை அல்லனாய்*
எஞ்சலில் அம ரர்கு லமுதல்
மூவர் தம்முள்ளு மாதியை*
அஞ்சி நீருல கத்துள் ளீர்கள்!
அவன்இ வன்என்று கூழேன்மின்*
நெஞ்சி னுல்நினைப் பான்எவன்,அவன்
ஆகும் நீள்கடல் வண்ணனே. 9

2368 கடல்வண் ணன்கண்ணன் விண்ண வர்கரு
மாணிக் கம்என தாருயிர்*
படஅ ரவின் அணைக்கி டந்த
பரஞ்சு டர்பண்டு நூற்றுவர்*
அடவ ரும்படை மங்க ஐவர்கட்
காகி வெஞ்சமத்து* அன்றுதேர்
கடவி யபெரு மான்கனைகழல்
காண்ப தென்றுகொல் கண்களே? 10

2369 *கண்கள் காண்டற் கரிய னாய்க்கருத்-
துக்கு நன்றும்எ ளியனாய்*
மண்கொள் ஞாலத் துயிர்க்கெல் லாம்அருள்
செய்யும் வானவர் ஈசனை*
பண்கொள் சோலை வழுதி நாடன்
குருகைக் கோன்சட கோபன்சொல்*
பண்கொள் ஆயிரத் திப்பத் தால்பத்த-
ராகக் கூடும் பயின்மினே. 11

7. பயிலும் சுடரொளி

அடியார்களின் அடியார்க்குத் தாம் அடியவர் எனல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நாட்டம்)	(தாளம் : ஏழொத்து

(ஸஹாரு ராகம் - அட தாளம்)

2370 ✻பயிலும் சுடரொளி மூர்த்தியைப் பங்கயக் கண்ணனை✻
பயில இனியநம் பாற்கடல் சேர்ந்த பரமனை✻
பயிலும் திருவுடை யார்எவ ரேலும், அவர்கண்டீர்✻
பயிலும் பிறப்பிடை தோறெம்மை யாளும் பரமரே. 1

2371 ஆளும் பரமனைக் கண்ணனை ஆழிப் பிரான்றன்னை✻
தோளுமோர் நான்குடைத் தூமணி வண்ணனெம் மான்றன்னை✻
தாளும் தடக்கையும் கூப்பிப் பணியும் அவர்கண்டீர்✻
நாளும் பிறப்பிடை தோறெம்மை யாளுடை நாதரே. 2

2372 நாதனை ஞாலமும் வானமும் ஏத்தும் நறுந்துழாய்ப்
போதனை✻ பொன்னெடுஞ் சக்கரத் தெந்தை பிரான்றன்னை✻
பாதம் பணியவல் லாரைப் பணியும் அவர்கண்டீர்✻
ஓதும் பிறப்பிடை தோறெம்மை யாளுடை யார்களே. 3

2373 உடையார்ந்த ஆடையன் கண்டிகை யன்உடை நாணினன்✻
புடையார்பொன் னூலினன் பொன்முடி யன்மற்றும் பல்கலன்✻
நடையாவுடைத்திரு நாரணன் தொண்டர்தொண் டர்கண்டீர்✻
இடையார் பிறப்பிடை தோறெமக் கெம்பெரு மக்களே. 4

2374 பெருமக்க ளுள்ளவர் தம்பெரு மானை✻ அமரர்கட்
கருமை யொழியஅன்று ஆரமு தூட்டிய அப்பனை✻
பெருமை பிதற்றவல் லாரைப் பிதற்றும் அவர்கண்டீர்✻
வருமையும் இம்மையும் நம்மை யளிக்கும் பிராக்களே. 5

2375 அளிக்கும் பரமனைக் கண்ணனை ஆழிப் பிரான்றன்னை✻
துளிக்கும் நறுங்கண்ணித் தூமணி வண்ணனெம் மான்றன்னை✻
ஒளிக்கொண்ட சோதியை உள்ளத்துக்கொள்ளும் அவர்கண்டீர்✻
சலிப்பின்றி யாண்டெம்மைச் சன்மசன் மாந்தரங் காப்பரே. 6

2376 சன்மசன் மாந்தரங் காத்தடி யார்களைக் கொண்டுபோய்*
தன்மை பெறுத்தித்தன் தாளிணைக் கீழ்க்கொள்ளும் அப்பனை*
தொன்மை பிதற்றவல் லாரைப் பிதற்றும் அவர்கண்டீர்*
நன்மை பெறுத்தெம்மை நாளுய்யக் கொள்கின்ற நம்பரே. 7

2377 நம்பனை ஞாலம் படைத்தவ னைத்திரு மார்பனை*
உம்பர் உலகினில் யார்க்கும் உணர்வரி யான்றன்னை*
கும்பி நரகர்கள் ஏத்துவ ரேலும் அவர்கண்டீர்*
எம்பல் பிறப்பிடை தோறெம் தொழுகுலம் தாங்களே. 8

2378 குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் கீழிழிந்து* எத்தனை
நலந்தா னிலா தசண்டாளசண் டாளர்க ளாகிலும்*
வலந்தாங்கு சக்கரத் தண்ணல் மணிவண்ணற் காளென்றுஉள்
கலந்தார்* அடியார் தம்அடி யாரெம் அடிகளே. 9

2379 அடியார்ந்த வையமுண் டாலிலை யன்ன வசஞ்செய்யும்*
படியாது மில்குழ விப்படி யெந்தைபி ரான்றனக்கு*
அடியார் அடியார் தம்அடி யார்அடி யார் தமக்
கடியார் அடியார்தம்* அடியாரடி யோங்களே. 10

2380 *அடியோங்கு நூற்றுவர் வீயஅன் றைவர்க் கருள் செய்த,
நெடியோனை, தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்குற் றேவல்கள்,
அடியார்ந்த ஆயிரத் துள்ளிவை பத்தவன் தொண்டர்மேல்
முடிவு* ஆரக் கற்கிற்கில் சன்மம்செய் யாமை முடியுமே. 11

8. முடியானே

ஆழ்வார், கரணங்களும் தாமும் பெருவிடாய்ப் பட்டுப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2381 *முடியானே! மூவுலகும் தொழுதேத் தும்சீர்
அடியானே!* ஆழ்கடலைக் கடைந்தாய்! புள்ளூர்
கொடியானே!* கொண்டல்வண் ணா!அண்டத் தும்பரில்
நெடியானே!* என்று கிடக்குமென் நெஞ்சமே. 1

2382 நெஞ்சமே! நீள்நக ராக இருந்தஎன்
தஞ்சனே!* தண்ணிலங் கைக்கிறை யைச்செற்ற
நஞ்சனே!* ஞாலங்கொள் வான்குற ளாகிய
வஞ்சனே!* என்னுமெப் போதும்என் வாசகமே. 2

2383 வாசகமே ஏத்த அருள்செய்யும் வானவர் தம்
நாயகனே!* நாளிளந் திங்களைக் கோள்விடுத்து*
வேயகம் பால்வெண்ணெய் தொடுவுண்ட ஆனுயர்
தாயவனே!* என்று தடவுமென் கைகளே. 3

2384 கைகளால் ஆரத் தொழுது தொழு துன்னை*
வைகலும் மாத்திரைப் போதுமோர் வீடின்றி*
பைகொள் பாம்பேறி உறைபர னே*உன்னை
மெய்கொள்ளக் காண விரும்புமென் கண்களே. 4

2385 கண்களால் காண வருங்கொல்!என் ஞசையால்*
மண்கொண்ட வாமனன் ஏற மகிழ்ந்துசெல்*
பண்கொண்ட புள்ளின் சிறகொலி பாவித்து*
திண்கொள்ள ஓர்க்கும் கிடந்தென் செவிகளே. 5

2386 செவிகளால் ஆரநின் கீர்த்திக் கனியென்னும்
கவிகளே* காலப்பண் தேனுறைப் பத்துற்று*
புவியின்மேல் பொன்னெடுஞ் சக்கரத் துன்னையே*
அவிவின்றி யாதரிக் கும்என தாவியே. 6

2387 ஆவியே! ஆரமு தே!என்னை ஆளுடை*
தூவியம் புள்ளுடை யாய்!சுடர் நேமியாய்!*
பாவியேன் நெஞ்சம் புலம்பப் பலகாலும்*
கூவியும் காணப் பெறேன்உன் கோலமே. 7

2388 கோலமே! தாமரைக் கண்ணதோர் அஞ்சன
நீலமே!* நின்றெனை தாவியை யீர்கின்ற
சீலமே!* சென்றுசெல் லாதன முன்னிலாம்
காலமே!* உன்னையெந் நாள்கண்டு கொள்வனே? 8

2389 'கொள்வன்நான் மாவலி மூவடி தா'என்ற
கள்வனே!* கஞ்சனை வஞ்சித்து வாணனை
உள்வன்மை தீர* ஓ ராயிரம் தோள் துணித்த
புள்வல்லாய்!* உன்னையெஞ் ஞான்று பொருந்துவனே? 9

2390 பொருந்திய மாமரு தின்இடை போயஎம்
பெருந்தகாய்!* உன்கழல் காணிய பேதுற்று*
வருந்திநான் வாசக மாலைகொண்டு* உன்னையே
இருந்திருந் தெத்தனை காலம் புலம்புவனே? 10

2391 *புலம்புசீர்ப் பூமி அளந்த பெருமானை*
நலங்கொள்சீர் நன்குரு கூர்ச்சட கோபன்* சொல்
வலங்கொண்ட ஆயிரத் துள்இவை யுமோர்பத்து*
இலங்கு வான் யாவரும் ஏறுவர் சொன்னலே. 11

9. சொன்னால்

மானிடரைப் பாடாது மாதவனை ஏத்தும் எனல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : முதிர்ந்த குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸஹானா ராகம் - ரூபக தாளம்)

2392 ✻சொன்னால்விரோதம்இது,ஆகிலும்சொல்லுவன் கேண்மினோ!
என்நாவில் இன்கவி யானொரு வர்க்கும் கொடுக்கிலேன்✻
தென்னா தெனாவென்று வண்டு மரல்திரு வேங்கடத்து✻
என்னானை என்னப்பன் எம்பெரு மானுள னாகவே. 1

2393 உளனாக வேயெண்ணித் தன்னையொன் றாகத்தன் செல்வத்தை ✻
வளனா மதிக்கும்இம் மானிடத் தைக்கவி பாடியென்?✻
குளனார் கழனிசூழ் கண்ணன் குறுங்குடி மெய்ம்மையே✻
உளனாய எந்தையை எந்தைபெம் மானை ஒழியவே. 2

2394 ஒழிவொன்றில் லாதபல் ஊழிதோ றூழி நிலாவ✻ போம்
வழியைத் தரும்நங்கள் வானவர் ஈசனை நிற்கப்போய்✻
கழிய மிகநல்ல வான்கவி கொண்டு புலவீர்காள்!✻
இழியக் கருதியோர் மானிடம் பாடல்என் னாவதே? 3

2395 என்னாவ தெத்தனை நாளைக்குப் போதும் புலவீர்காள்!✻
மன்னா மனிசரைப் பாடிப் படைக்கும் பெரும்பொருள்✻
மின்னார் மணிமுடி விண்ணவர் தாதையைப் பாடினால்✻
தன்னாக வேகொண்டு சன்மம்செய் யாமையும் கொள்ளுமே. 4

2396 கொள்ளும் பயனில்லை, குப்பை கிளர்த்தன்ன செல்வத்தை✻
வள்ளல் புகழ்ந்துநும் வாய்மை இழக்கும் புலவீர்காள்!✻
கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல் லாம்தரும் கோதில்✻ என்
வள்ளல் மணிவண்ணன் றன்னைக் கவிசொல்ல வம்மினோ 5

2397 வம்மின் புலவீர்!நும் மெய்வருத் திக்கைசெய் துய்ம்மினோ✻
இம்மன் னுலகினில் செல்வரிப் போதில்லை நோக்கினோம்✻
நும்மின் கவிகொண்டு நும்நுமிட் டாதெய்வம் ஏத்தினால்✻
செம்மின் சுடர்முடி என்திரு மாலுக்குச் சேருமே. 6

2398 சேரும் கொடைபுகழ் எல்லையி லானை* ஓ ராயிரம்
பேரும் உடைய பிரானையல் லால்மற்று யான்கிலேன்*
மாரி யனையகை மால்வரை யொக்கும்திண் தோளென்று*
பாரிலோர் பற்றையைப் பச்சைப் பசும்பொய்கள் பேசவே. 7

2399 வேயின் மலிபுரை தோளிபின் னைக்கு மணாளனை*
ஆய பெரும்புகழ் எல்லையி லாதன பாடிப்போய்*
காயம் கழித்து அவன் தாளிணைக் கீழ்ப்புகுங் காதலன்*
மாய மனிசரை என்சொல்ல வல்லேனென் வாய்கொண்டே? 8

2400 வாய்கொண்டு மானிடம் பாடவந் தகவி யேனல்லேன்*
ஆய்கொண்ட சீர்வள்ளல் ஆழிப் பிரானெனக் கேயுளன்*
'சாய்கொண்ட இம்மையும் சாதித்து வானவர் நாட்டையும்*
நீகண்டு கொள்' என்று வீடும் தரும்நின்று நின்றே. 9

2401 நின்றுநின் றுபல நாளுய்க்கும் இவ்வுடல் நீங்கிப்போய்*
சென்றுசென் றாகிலும் கண்டுசன் மங்கழிப் பானெண்ணி*
ஒன்றியொன் றியுல கம்படைத் தான்கவி யாயினேற்கு*
என்றுமென் றும்இனி மற்றெரு வர்கவி யேற்குமே? 10

2402 *ஏற்கும் பெரும்புகழ் வானவர் ஈசன்கண் ணன்றனக்கு*
ஏற்கும் பெரும்புகழ் வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
ஏற்கும் பெரும்புகழ் ஆயிரத் துள்இவையும் ஓர்பத்து*
ஏற்கும் பெரும்புகழ் சொல்லவல் லார்க்கில்லை சன்மமே. 11

10. சன்மம் பலபல

திருமால்சீர் பரவப்பெற்ற எனக்கு ஒரு குறையும் இல்லை எனல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(அடாணு ராகம் - திரிபுடை தாளம்

2403 *சன்மம் பலபல செய்து வெளிப்பட்டுச்
சங்கொடு சக்கரம்வில்*
ஒண்மை யுடைய உலக்கையொள் வாள்தண்டு
கொண்டுபுள் ளூர்ந்து* உலகில்
வன்மை யுடைய அரக்கர் அசுரரை
மாளப் படைபொருத*
நன்மை யுடையவன் சீர்பர வப்பெற்ற
நானோர் குறைவிலனே. 1

2404 குறைவில் தடங்கடல் கோளர வேறித்தன்
கோலச்செந் தாமரைக்கண்*
உறைபவன் போலஓர் யோகு புணர்ந்த
ஒளிமணி வண்ணன் கண்ணன்*
கறையணி மூக்குடைப் புள்ளைக் கடாவி
அசுரரைக் காய்ந்தஅம்மான்*
நிறைபுகழ் ஏத்தியும் பாடியும் ஆடியும்
யானொரு முட்டிலனே. 2

2405 முட்டில்பல் போகத் தொருதனி நாயகன்
மூவுல குக்குரிய*
கட்டியைத் தேனை அமுதைநன் பாலைக்
கனியைக் கரும்புதன்னை*
மட்டவிழ் தண்ணந் துழாய்முடி யானை
வணங்கி அவன்திறத்துப்
பட்டபின் னை* இறை யாகிலும் யானென்
மனத்துப் பரிவிலனே. 3

2406 'பரிவின்றி வாணனைக் காத்தும்'என் றன்று
படையொடும் வந்தெதிர்ந்த*
திரிபுரம் செற்றவ னும்மக னும்பின்னும்
அங்கியும் போர்தொலைய*
பொருசிறைப் புள்ளைக் கடாவிய மாயனை
ஆயனைப் பொற்சக்கரத்
தரியினை* அச்சுத னைப்பற்றி யானிறை-
யேனும் இடரிலனே. 4

2407 இடரின்றி யேயொரு நாளொரு போழ்திலெல்-
லாஉல கும்கழிய*
படர்புகழ்ப் பார்த்தனும் வைதிக னும்உடன்
ஏறத்திண் தேர்கடவி*
சுடரொளி யாய்நின்ற தன்னுடைச் சோதியில்
வைதிகன் பிள்ளைகளை*
உடலொடும் கொண்டு கொடுத்தவ னைப்பற்றி
ஒன்றும் துயரிலனே. 5

2408 துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச் சோதிநின்-
றவண்ணம் நிற்கவே*
துயரில் மலியும் மனிசர் பிறவியில்
தோன்றிக்கண் காணவந்து*
துயரங்கள் செய்துதன் தெய்வ நிலையுல-
கில்புக உய்க்குமம்மான்*
துயரமில் சீர்க்கண்ணன் மாயன் புகழ்துற்ற
யானோர் துன் பம்இலனே. 6

2409 துன்பமும் இன்பமு மாகிய செய்வினை
யாய்உல கங்களுமாய்*
இன்பமில் வெந்நர காகி இனியநல்
வான்சுவர்க் கங்களுமாய்*
மன்பல் லுயிர்களு மாகிப் பலபல
மாய மயக்குகளால்*
இன்புறும் இவ்விளை யாட்டுடை யானைப்பெற்
றேதும்அல் லல்இலனே. 7

2410 அல்லலில் இன்பம் அளவிறந் தெங்கும்
அழகமர் சூழொளியன்*
அல்லி மலர்மகள் போக மயக்குகள்
ஆகியும் நிற்குமம்மான்*
எல்லையில் ஞானத்தன் ஞானமஃ தேகொண்டு
எல்லாக்கரு மங்களும்செய்*
எல்லையில் மாயனைக் கண்ணனைத் தாள்பற்றி
யானோர்துக் கம்இலனே. 8

2411 துக்கமில் ஞானச் சுடரொளி மூர்த்தி
துழாயலங் கல்பெருமான்*
மிக்கபல் மாயங்க ளால்விகிர் தம்செய்து
வேண்டும் உருவுகொண்டு*
நக்கபிரானோ டயன்முத லாகஎல்-
லாரும் எவையும்* தன்னுள்
ஒக்க ஒடுங்க விழுங்கவல் லானைப்பெற்-
றொன்றும் தளர்விலனே. 9

2412 தளர்வின்றி யேயென்றும் எங்கும் பரந்த
தனிமுதல் ஞானமொன்றாய்*
அளவுடை யைம்புலன் கள்அறி யாவகை
யால்அரு வாகிநிற்கும்*
வளரொளி யீசனை மூர்த்தியைப் பூதங்கள்
ஐந்தை யிருசுடரை*
கிளரொளி மாயனைக் கண்ணனைத் தாள்பற்றி
யானென்றும் கேடிலனே. 10

2413 *கேடில்விழுப்புகழ்க் கேசவ னைக்குரு-
கூர்ச்சட கோபன்சொன்ன*
பாடலோ ராயிரத் துள்இவை பத்தும்
பயிற்றவல் லார்கட்கு* அவன்
நாடும் நகரமும் நன்குடன் காண
நலனிடை யூர்திபண்ணி*
வீடும்பெறுத்தித்தன் மூவுல குக்கும்
தருமொரு நாயகமே. 11

4
பத்து
1. ஒரு நாயகம்

செல்வம் நிலையாமையும் திருமாலடிமையின் நிலைபேறும்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சுருட்டி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

2414 *ஒருநா யகமாய் ஓட உலகுட னுண்டவர்*
கருநாய் கவர்ந்த காலர் சிதைகிய பானையர்*
பெருநாடு காண இம்மையி லேபிச்சை தாம்கொள்வர்*
திருநா ரணன்தாள் காலம் பெறச்சிந்தித் துய்ம்மினோ. 1
2415 உய்ம்மின் திறைகொணர்ந் தென்றுல காண்டவர்* இம்மையே
தம்மின் சுவைமட வாரைப் பிறர்கொள்ளத் தாம்விட்டு*
வெம்மின் ஒளிவெயில் கானகம் போய்க்குமை தின்பர்கள்*
செம்மின் முடித்திரு மாலை விரைந்தடி சேர்மினோ. 2
2416 அடிசேர் முடியின ராகி யரசர்கள் தாம்தொழ*
இடிசேர் முரசங்கள் முற்றத் தியம்ப இருந்தவர்*
பொடிசேர் துகளாய்ப் போவர்கள் ஆதலின் நொக்கென*
கடிசேர் துழாய்முடிக் கண்ணன் கழல்கள் நினைமினோ. 3
2417 நினைப்பான் புகில்கடல் எக்கலின் நுண்மண லிற்பலர்*
எனைத்தோ ருகங்களும் இவ்வுல காண்டு கழிந்தவர்*
மனைப்பால் மருங்கற மாய்தலல் லால்மற்றுக் கண்டிலம்*
பனைத்தாள் மதகளி றட்டவன் பாதம் பணிமினோ. 4
2418 பணிமின் திருவருள் என்னும்அஞ் சீதப்பைம் பூம்பள்ளி*
அணிமென் குழலார் இன்பக் கலவி அமுதுண்டார்*
துணிமுன்பு நாலப்பல் லேழையர் தாமிழிப் பச்செல்வர்*
மணிமின்னு மேனிநம் மாயவன் பேர்சொல்லி வாழ்மினோ. 5
2419 வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தது மாமழை மொக்குளின் மாய்ந்து மாய்ந்து
ஆழ்ந்தாரென் றல்லால் அன்று முதலின் றறுதியா*
வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தே நிற்பரென்பதில்லை; நிற்குறில்*
ஆழ்ந்தார் கடற்பள்ளி அண்ணல் அடியவர் ஆமினோ. 6

2420 ஆமின் சுவையவை ஆறோ டடிசிலுண் டார்ந்தபின்*
தூமென் மொழிமட வாரிரக் கப்பின்னும் துற்றுவார்*
'ஈமின் எமக்கொரு துற்'றென் றிடறுவர்; ஆதலின்*
கோமின் துழாய்முடி ஆதியஞ் சோதி குணங்களே. 7

2421 குணங்கொள் நிறைபுகழ் மன்னர் கொடைக்கடன் பூண்டிருந்து*
இணங்கி யுலகுட னாக்கிலும் ஆங்கவ னையில்லார்*
மணங்கொண்ட போகத்துமன்னியும் மீள்வர்கள் மீள்வில்லை*
பணங்கொள் அரவணை யான்திரு நாமம் படிமினோ. 8

2422 படிமன்னு பல்கலன் பற்றோ டறுத்துஐம் புலன்வென்று*
செடிமன்னு காயம்செற் றார்களும் ஆங்கவ னையில்லார்*
குடிமன்னும் இன்சுவர்க்கம் எய்தியும் மீள்வர்கள் மீள்வில்லை*
கொடிமன்னு புள்ளுடை அண்ணல் கழல்கள் குறுகுமினோ. 9

2423 குறுக மிகுஉணர் வத்தொடு நோக்கியெல் லாம்விட்ட*
இறுகல் இறப்பென்னும் ஞானிக்கும் அப்பய னில்லையேல்*
சிறுக நினைவதோர் பாசமுண் டாம்பின்னும் வீடில்லை*
மறுகலில் ஈசனைப் பற்றி விடாவிடில் வீடஃதே. 10

2424 *அஃதே உய்யப் புகுமாறென்று கண்ணன் கழல்கள்மேல்*
கொய்பூம் பொழில்சூழ் குருகூர்ச் சடகோபன் குற்றவேல்*
செய்கோலத் தாயிரம் சீர்த்தொடைப் பாடல் இவைபத்தும்*
அஃகாமற் கற்பவர் ஆழ்துயர் போய்உய்யற் பாலரே. 11

2. பாலனாய்

தலைமகள் நிலைகண்டு தாய் இரங்கல்

கலிவிருத்தம்

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(ஸ்ரீ ராகம் - ஆதி தாளம்)

2425 *பாலனா யேழுல குண்டு பரிவின்றி*
ஆலிலை யன்ன வசஞ்செய்யும் அண்ணலார்*
தாளிணை மேலணி தண்ணந் துழாயென்றே
மாலுமால்* வல்வினை யேன்மட வல்லியே. 1

2426 வல்லிசேர் நுண்ணிடை யாய்ச்சியர் தம்மொடும்*
கொல்லைமை செய்து குரவை பிணைந்தவர்*
நல்லடி மேலணி நாறு துழாயென்றே
சொல்லுமால்* சூழ்வினை யாட்டியேன் பாவையே. 2

2427 பாவியல் வேதநன் மாலை பலகொண்டு*
தேவர்கள் மாமுனிவர் இறைஞ்ச நின்ற*
சேவடி மேலணி செம்பொற் றுழாயென்றே
கூவுமால்* கோள்வினை யாட்டியேன் கோதையே. 3

2428 கோதில வண்புகழ் கொண்டு சமயிகள்*
பேதங்கள் சொல்லிப் பிதற்றும் பிரான்பரன்*
பாதங்கள் மேலணி பைம்பொற் றுழாயென்றே
ஓதுமால்* ஊழ்வினை யேன்தடந் தோளியே. 4

2429 தோளிசேர் பின்னை பொருட்டெரு தேழ்தழீஇக்
கோளியார்* கோவல னார்குடக் கூத்தனார்*
தாளிணை மேலணி தண்ணந் துழாயென்றே
நாளுநாள்* நைகின்ற தால்என்றன் மாதரே. 5

2430 மாதர்மா மண்மடந் தைபொருட் டேனமாய்*
ஆதியங் காலத் தகலிடம் கீண்டவர்*
பாதங்கள் மேலணி பைம்பொற் றுழாயென்றே
ஓதும்மால்* எய்தினள் என்றன் மடந்தையே. 6

2431 மடந்தையை வண்கம லத்திரு மாதினை*
தடங்கொள்தார் மார்பினில் வைத்தவர் தாளின்மேல்*
வடங்கொள்பூந் தண்ணந் துழாய்மலர்க் கேயிவள்
மடங்குமால்* வாணுத லீர்!என் மடக்கொம்பே. 7

2432 கொம்புபோல் சீதை பொருட்டிலங் கைநகர்*
அம்பெரி யுய்த்தவர் தாளிணை மேலணி*
வம்பவிழ் தண்ணந் துழாய்மலர்க் கேயிவள்
நம்புமால்* நானிதற் கென்செய்கேன் நங்கைமீர்? 8

2433 நங்கைமீர்! நீரும்ஓர் பெண்பெற்று நல்கினீர்*
எங்ஙனே சொல்லுகேன்? யான்பெற்ற ஏழையை*
சங்கென்னும்; சக்கர மென்னும்; துழாயென்னும்*
இங்ஙனே சொல்லும் இராப்பகல் என்செய்கேன்? 9

2434 என்செய்கேன்? என்னுடைப் பேதை என் கோமளம்*
என்சொல்லும் என்வச மும்அல்லள் நங்கைமீர்!*
மின்செய்பூண் மார்பினன் கண்ணன் கழல்துழாய்*
பொன்செய்பூண் மென்முலைக் கென்று மெலியுமே. 10

2435 *மெலியுநோய் தீர்க்கும்நங் கண்ணன் கழல்கள்மேல்*
மலிபுகழ் வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
ஒலிபுகழ் ஆயிரத் திப்பத்தும் வல்லவர்*
மலிபுகழ் வானவர்க் காவர்நற் கோவையே. 11

3. கோவை வாயாள்

எம்பிரானது சேர்க்கையால் எய்திய இன்பம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்கேசி) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆரபி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2436 *கோவை வாயாள் பொருட்டேற்றின்
எருத்தம் இறுத்தாய்!* மதிளிலங்கைக்
கோவை வீயச் சிலைகுனித்தாய்!
குலநல் யானை மருப்பொசித்தாய்!*
பூவை வீயா நீர்தூவிப்
போதால் வணங்கே னேலும்* நின்
பூவை வீயாம் மேனிக்குப்
பூசும் சாந்தென் னெஞ்சமே. 1

2437 பூசும் சாந்தென் னெஞ்சமே;
புனையும் கண்ணி எனதுடைய*
வாச கம்செய் மாலையே;
வான்பட் டாடை யும்அஃதே*
தேச மான அணிகலனும்
என்கை கூப்புச் செய்கையே*
ஈசன் ஞால முண்டுமிழ்ந்த
எந்தை யேகமூர்த்திக்கே. 2

2438 ஏக மூர்த்தி இருமூர்த்தி
மூன்று மூர்த்தி பலமூர்த்தி
ஆகி* ஐந்து பூதமாய்
இரண்டு சுடராய் அருவாகி*
நாகம் ஏறி நடுக்கடலுள்
துயின்ற நாரா யணனே* உன்
ஆகம் முற்றும் அகத்தடக்கி
ஆவி யல்லல் மாய்த்ததே. 3

2439 மாய்த்தல் எண்ணி வாய்முலை
தந்த மாயப் பேயுயிர்
மாய்த்த* ஆய மாயனே!
வாம னனே! மாதவா!*
பூத்தண் மாலை கொண்டுன்னைப்
போதால் வணங்கே னேலும்* நின்
பூத்தண் மாலை நெடுமுடிக்குப்
புனையும் கண்ணி எனதுயிரே. 4

2440 கண்ணி யெனதுயிர்; காதல்
கனகச் சோதி முடிமுதலா*
எண்ணில் பல்க லன்களும்
ஏலு மாடை யும்அஃதே*
நண்ணி மூ வுலகும்
நவிற்றும் கீர்த்தி யும்அஃதே*
கண்ணன் எம்பி ரான்எம்மான்
கால சக்கரத் தானுக்கே. 5

2441 'கால சக்கரத் தொடு
வெண்சங் கம்கை யேந்தினாய்*
ஞால முற்று முண்டுமிழ்ந்த
நாரா யணனே!' என்றென்று*
ஓல மிட்டு நானழைத்தால்
ஒன்றும் வாரா யாகிலும்*
கோல மாமென் சென்னிக்குன்
கமலம் அன்ன குரைகழலே. 6

2442 குரைக ழல்கள் நீட்டிமண்
கொண்ட கோல வாமனா!*
குரைக ழல்கை கூப்புவார்கள்
கூட நின்ற மாயனே!*
விரைகொள் பூவும் நீரும்கொண்
டேத்த மாட்டே னேலும்* உன்
உரைகொள் சோதித் திருவுருவம்
என்ன தாவி மேலதே. 7

2443 என்ன தாவி மேலையாய்
ஏர்கொள் ஏழ் உலகமும்*
துன்னி முற்று மாகிநின்ற
சோதி ஞான மூர்த்தியாய்*
உன்ன தென்ன தாவியும்;
என்ன துன்ன தாவியும்*
இன்ன வண்ண மேநின்றாய்
என்று ரைக்க வல்லேனே? 8

2444 உரைக்க வல்லேன் அல்லேனுன்
உலப்பில் கீர்த்தி வெள்ளத்தின்*
கரைக்கண் என்று செல்வன் நான்?
காதல் மையல் ஏறினேன்*
புரைப்பி லாத பரம்பரனே!
பொய்யி லாத பரஞ்சுடரே!*
இரைத்து நல்ல மேன்மக்கள்
ஏத்த யானும் ஏத்தினேன். 9

2445 யானும் ஏத்தி ஏழுலகும்
முற்றும் ஏத்தி* பின்னையும்
தானும் ஏத்தி லும்தன்னை
ஏத்த ஏத்த எங்கெய்தும்?*
தேனும் பாலும் கன்னலும்
அமுது மாகித் தித்திப்ப*
யானு மெம் பிரானையே
ஏத்தி னேன்யா னுய்வானே. 10

2446 *உய்வு பாயம் மற்றின்மை
தேறிக் கண்ணன் ஒண்கழல்மேல்*
செய்ய தாம ரைப்பழனத்
தென்னன் குருகூர்ச் சடகோபன்*
பொய்யில் பாடல் ஆயிரத்துள்
இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்*
வையம் மன்னி வீற்றிருந்து
விண்ணும் ஆள்வர் மண்ணூடே. 11

4. மண்ணை

பிரிவாற்ருது போலிப் பொருள்களைக் கண்டு வருந்தும் தலைவியின் நிலையைத் தாய் உரைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பஞ்சமம்) (தாளம் : இடையொத்து

(பிலஹரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2447 ⁕மண்ணை யிருந்து துழாவி
'வாமனன் மண்ணிது' என்னும்⁕
விண்ணைத் தொழுதவன் மேவு
வைகுந்த மென்றுகை காட்டும்⁕
கண்ணையுள் நீர்மல்க நின்று
'கடல்வண்ணன்' என்னும்; அன்னே!⁕ என்
பெண்ணைப் பெருமயல் செய்தாற்
கென்செய்கேன் பெய்வளை யீரே? 1

2448 பெய்வளைக் கைகளைக் கூப்பிப்
'பிரான்கிடக் கும்கடல்' என்னும்⁕
செய்யதோர் ஞாயிற்றைக் காட்டிச்
'சிரீதரன் மூர்த்தியீ'தென்னும்⁕
நையும்கண் ணீர்மல்க நின்று
'நாரணன்' என்னும்; அன்னே!⁕ என்
தெய்வ வுருவில் சிறுமான்
செய்கின்ற தொன்றறி யேனே. 2

2449 அறியும்செந் தீயைத் தழுவி
'அச்சுதன்' என்னும்;மெய் வேவாள்⁕
எறியும்தண் காற்றைத் தழுவி
'என்னுடைக் கோவிந்தன்' என்னும்⁕
வெறிகொள் துழாய்மலர் நாறும்
வினையுடை யாட்டியேன பெறற⁕
செறிவளை முன்கைச் சிறுமான்
செய்கின்ற தென்கண்ணுக் கொன்றே. 3

2450 ஒன்றிய திங்களைக் காட்டி
'ஒளிமணி வண்ணனே!' என்னும்*
நின்றகுன் றத்தினை நோக்கி
'நெடுமாலே! வா'என்று கூவும்*
நன்றுபெய் யும்மழை காணில்
'நாரணன் வந்தான்'என் றாலும்*
என்றின மையல்கள் செய்தார்
என்னுடைக் கோமளத் தையே. 4

2451 கோமள ஆன்கன்றைப் புல்கிக்
'கோவிந்தன் மேய்த்தன' என்னும்*
போமிள நாகத்தின் பின்போய்
'அவன்கிடக் கையீ தெ'ன்னும்*
ஆமள வொன்றும் அறியேன்
அருவினை யாட்டியேன் பெற்ற*
கோமள வல்லியை மாயோன்
மால்செய்து செய்கின்ற கூத்தே. 5

2452 கூத்தர் குடமெடுத் தாடில்
'கோவிந்த னாம்'எனா ஓடும்*
வாய்த்த குழலோசை கேட்கில்
'மாயவன்' என்றுமை யாக்கும்*
ஆய்ச்சியர் வெண்ணெய்கள் காணில்
'அவனுண்ட வெண்ணெயீ தெ'ன்னும்*
பேய்ச்சி முலைசுவைத் தாற்கென்
பெண்கொடி யேறிய பித்தே! 6

2453 ஏறிய பித்தினோ டெல்லா
உலகும்கண் ணன்படைப் பெ'ன்னும்*
நீறுசெவ் வேயிடக் காணில்
'நெடுமால் அடியார்'என் றோடும்*
நாறு துழாய்மலர் காணில்
'நாரணன் கண்ணியீ தெ'ன்னும்*
தேறியும் தேறாதும் மாயோன்
திறத்தன ளேயித் திருவே. 7

2454 திருவுடை மன்னரைக் காணில்
'திருமாலைக் கண்டேனே' என்னும்*
உருவுடை வண்ணங்கள் காணில்
'உலகளந் தான்'என்று துள்ளும்*
கருவுடைத் தேவில்க ளெல்லாம்
'கடல்வண்ணன் கோயிலே' என்னும்*
வெருவிலும் வீழ்விலும் ஓவாக்
கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே. 8

2455 விரும்பிப் பகவரைக் காணில்
'வியலிடம் உண்டானே' என்னும்*
கரும்பெரு மேகங்கள் காணில்
'கண்ணன்'என் றேறப் பறக்கும்*
பெரும்புல ஆநிரை காணில்
'பிரானுளன்' என்றுபின் செல்லும்*
அரும்பெறற் பெண்ணினை மாயோன்
அலற்றி அயர்ப்பிக்கின் றானே! 9

2456 அயர்க்கும்;சுற்றும்பற்றி நோக்கும்;
அகலவே நீளேக்குக் கொள்ளும்*
வியர்க்கும்; மழைக்கண் துளும்ப
வெவ்வுயிர்க் கொள்ளும்;மெய் சோரும்*
பெயர்த்தும்'கண் ணா!'என்று பேசும்;
'பெருமானே!வா' என்று கூவும்*
மயற்பெருங் காதலென் பேதைக்
கென்செய்கேன் வல்வினை யேனே? 10

2457 *வல்வினை தீர்க்கும் கண்ணனை
வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்*
சொல்வினை யால்சொன்ன பாடல்
ஆயிரத் துள்ளிவை பத்தும்*
நல்வினை யென்றுகற் பார்கள்
நலனிடை வைகுந்தம் நண்ணி*
தொல்வினை தீரஎல் லாரும்
தொழுதெழ வீற்றிருப் பாரே. 11

5. வீற்றிருந்து

எம்பிரானுடைய இருப்பைக் கண்டு இன்புறல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : இந்தளம், குறிஞ்சி) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2458 *வீற்றிருந் தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல, வீவில்சீர்*
ஆற்றமிக் காளும் அம்மானை வெம்மா பிளந்தான்றன்னை*
போற்றி யென்றே கைகளாரத் தொழுது, சொல்மாலைகள்*
ஏற்ற நோற்றேற் கினியென்னகுறை யெழுமையுமே? 1

2459 மைய கண்ணாள் மலர்மே லுறைவாள் உறைமார்பினன்*
செய்ய கோலத் தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை
மொய்ய சொல்லா லிசைமாலைகள் ஏத்தி யுள்ளப்பெற்றேன்*
வெய்ய நோய்கள் முழுதும் வியன்ஞாலத்து வீயவே. 2

2460 வீவில் இன்பம் மிகஎல்லை நிகழ்ந்தநம் அச்சுதன்*
வீவில் சீரன் மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்றன்னை*
வீவில் காலம் இசைமாலைகள் ஏத்தி மேவப்பெற்றேன்*
வீவில் இன்பமிக எல்லை நிகழ்ந்தனன் மேவியே. 3

2461 மேவி நின்று தொழுவார் வினைபோக மேவும்பிரான்*
தூவியம்புள் ளுடையான் அடலாழியம் மான்தன்னை*
நாவிய லாலிசை மாலைகள் ஏத்திநண் ணப்பெற்றேன்*
ஆவியென் னாவியை யானறி யேன்செய்த வாற்றையே 4

2462 ஆற்ற நல்ல வகைகாட்டும் அம்மானை* அமரர்தம்
ஏற்றை யெல்லாப் பொருளும் விரித்தானை எம்மான்றன்னை*
மாற்ற மாலை புனைந்தேத்தி நாளும் மகிழ்வெய்தினேன்*
காற்றின் முன்னம் கடுகி வினைநோய்கள் கரியவே. 5

2463 கரிய மேனிமிசை வெளிய நீறுசிறி தேயிடும்*
பெரிய கோலத் தடங்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்றன்னை*
உரிய சொல்லா லிசைமாலைகள் ஏத்தியுள்ளப் பெற்றேற்கு*
அரிய துண்டோ எனக்கின்று தொட்டுமினி யென்றுமே?6

2464 என்றும் ஒன்ருகி யொத்தாரும் மிக்கார்களும்* தன்றனக்
கின்றி நின்ருனை யெல்லா வுலகும் உடையான் றன்னை*
குன்ற மொன்ருல் மழைகாத்த பிரானைச்சொன் மாலைகள்*
நன்று சூட்டும் விதியெய்தினம்; என்ன குறைநமக்கே? 7

2465 நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கும் இன்பனை* ஞாலத்தார்
தமக்கும் வானத் தவர்க்கும் பெருமானை* தண்தாமரை
சுமக்கும் பாதப் பெருமானைச் சொல்மாலைகள்* சொல்லுமா
றமைக்க வல்லேற் கினியாவர் நிகரகல் வானத்தே? 8

2466 வானத்தும் வானத்துள் ளும்பரும் மண்ணுள்ளும் மண்ணின்
தானத்தும்* எண்திசையும்தவிராதுநின் ருன்றன்னை* (கீழ்த்
கூனற்சங் கத்தடக் கையவனைக் குடமாடியை வானக்
கோனை* கவிசொல்ல வல்லேற் கினிமா றுண்டோ? 9

2467 உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடந்தும் இடந்தும் கிடந்தும் நின்றும்*
கொண்ட கோலத் தொடுவீற் றிருந்தும் மணங்கூடியும்*
கண்ட வாற்ருல் தனதே யுலகென நின்ருன்றன்னை*
வண்டமிழ் நூற்க நோற்றேன் அடியார்க் கின்பமாரியே. 10

2468 *மாரி மாருத தண்ணம்மலை வேங்கடத் தண்ணலை*
வாரி மாருத பைம்பூம் பொழில்சூழ் குருகூர்நகர்*
காரி மாறன் சடகோபன் சொல்லாயிரத் திப்பத்தால்*
வேரி மாருத பூமே லிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே. 11

6. தீர்ப்பாரை

வெறிவிலக்கு

கலிநிலைத்துறை

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : இடையொத்து

(பந்துவராளி ராகம் - அட தாளம்)

2469 *தீர்ப்பாரை யாமினி யெங்ஙனம் நாடுதும்? அன்னைமீர்!*
ஓர்ப்பாலிவ் வொண்ணுதல் உற்றநன் னோயிது தேறினோம்*
போர்ப்பாகு தான்செய்தன் றைவரை வெல்வித்த* மாயப்போர்த்
தேர்ப்பாக னார்க்கிவள் சிந்தை துழாய்த்திசைக் கின்றதே. 1

2470 திசைக்கின்ற தேயிவள் நோய்;இது மிக்க பெருந்தெய்வம்*
இசைப்பின்றி நீரணங் காடும் இளந்தெய்வம் அன்றிது*
திசைப்பின்றி யேசங்கு சக்கர மென்றிவள் கேட்க* நீர்
இசைக்கிற்றி ராகில்நன் றேஇல் பெறும்இது காணமினே. 2

2471 இதுகாண்மின் அன்னைமீர்!இக்கட்டு விச்சிசொற் கொண்டு* நீர்
எதுவானும் செய்தங்கோர் கள்ளும் இறைச்சியும் தூவேன்மின்*
மதுவார் துழாய்முடி மாயப் பிரான்கழல் வாழ்த்தினால்*
அதுவே யிவளுற்ற நோய்க்கும் அருமருந் தாகுமே. 3

2472 மருந்தாகும் என்றங்கோர் மாய வலவைசொற் கொண்டு* நீர்
கருஞ்சோறும் மற்றைச் செஞ்சோறும் களனிழைத் தென்பயன்?*
ஒருங்காக வேயுல கேழும் விழுங்கி உமிழ்ந்திட்ட*
பெருந்தேவன் பேர்சொல்ல கிற்கில் இவளைப் பெறுதிரே. 4

2473 இவளைப் பெறும்பரி சிவ்வணங் காடுதல் அன்று;அந்தோ!*
குவளைத் தடங்கண்ணும் கோவைச்செவ் வாயும் பயந்தனள்*
கவளக் கடாக்களி றட்ட பிரான்திரு நாமத்தால்*
தவளப் பொடிக்கொண்டு நீரிட் டிடுமின்; தணியுமே. 5

2474 தணியும் பொழுதில்லை நீரணங் காடுதிர்; அன்னைமீர்!*
பிணியும் ஒழிகின்ற தில்லை பெருகு மிதுவல்லால்*
மணியின் அணிநிற மாயன் தமரடி நீறுகொண்டு*
அணிய முயலின்மற் றில்லைகண் டீர்இவ் வணங்குக்கே. 6

2475 அணங்குக் கருமருந் தென்றங்கோர் ஆடும்கள் ளும்பராய்✳
துணங்கை யெறிந்துநுந் தோள்குலைக் கப்படும் அன்னைமீர்!✳
உணங்கல் கெடக்கழுதை யுதடாட்டம்கண் டென்பயன்?✳
வணங்கீர்கள் மாயப் பிரான்தமர் வேதம்வல் லாரையே. 7

2476 வேதம்வல் லார்களைக் கொண்டுவிண் ணோர்பெரு மான்திருப்
பாதம் பணிந்து✳ இவள் நோயிது தீர்த்துக்கொள் ளாது போய்✳
ஏதம் பறைந்தல்ல செய்துகள் ளூடு கலாய்த்தூய்✳
கீதம் முழவிட்டு நீர்அணங் காடுதல் கீழ்மையே. 8

2477 கீழ்மையி லங்கோர் கீழ்மக னிட்ட முழவின்கீழ்✳
நாழ்மை பலசொல்லி நீரணங் காடும்பொய் காண்கிலேன்✳
ஏழ்மைப் பிறப்புக்கும் சேமம்;இந் நோய்க்குமீ தேமருந்து✳
ஊழ்மையில் கண்ண பிரான்கழல் வாழ்த்துமின், உன்னித்தே!✳ 9

2478 உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழாள்அவ னையல்லால்✳
நும்மிச்சை சொல்லிநும் தோள்குலைக் கப்படும் அன்னைமீர்!✳
மன்னப் படும்மறை வாணனை வண்துவ ராபதி
மன்னனை✳ ஏத்துமின்! ஏத்துத லும்தொழு தாடுமே. 10

2479 ✳தொழுதாடித் தூமணி வண்ணனுக் காட்செய்து நோய்தீர்த்த✳
வழுவாத தொல்புகழ் வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்✳ சொல்
வழுவாத ஆயிரத்துள்இவை பத்து வெறிகளும்✳
தொழுதாடிப் பாடவல் லார்துக்க சீலம் இலர்களே. 11

7. சீலம் இல்லா

திருமாலை வந்தருளுமாறு தங் குறைகூறி வருந்தி அழைத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழந்தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்)

2480 *சீலம் இல்லாச் சிறிய னேலும் செய்வினை யோபெரிதால்*
ஞாலம் உண்டாய்! ஞானமூர்த்தி!நாராயணா! என்றென்று*
காலந் தோறும் யானிருந்து கைதலை பூசலிட்டால்*
கோல மேனி காண வாராய் கூவியும் கொள்ளாயே. 1

2481 'கொள்ள மாளா இன்ப வெள்ளம் கோதில தந்திடும்* என்
வள்ள லேயோ! வையங் கொண்டவாமனா வோ!'என்றென்று*
நள்ளி ராவும் நண்பகலும் நானிருந் தோல மிட்டால்*
கள்ள மாயா! உன்னை யென்கண் காணவந் தீயாயே. 2

2482 'ஈவி லாத தீவினைகள் எத்தனை செய்த னன்கொல்?*
தாவி வையம் கொண்ட எந்தாய்!தாமோதரா!'என்றென்று*
கூவிக் கூவி நெஞ்சுருகிக் கண்பனி சோர நின்றால்*
பாவி நீயென் றென்று சொல்லாய் பாவியேன் காணவந்தே. 3

2483 'காண வந்தென் கண்மு கப்பே தாமரைக் கண்பிறழ*
ஆணி செம்பொன் மேனி எந்தாய்!நின்றருளாய்' என்றென்று*
நாண மில்லாச் சிறுத கையேன் நானிங் கலற்றுவதென்*
பேணி வானோர் காண மாட்டாப் பீடுடை யப்பனையே. 4

2484 அப்பனே!அடலாழி யானே! ஆழ்கட லைக்கடைந்த
துப்பனே!* உன் தோள்கள் நான்கும் கண்டிடக் கூடுங்கொல்? என்று*
எப்பொ ழுதும் கண்ண நீர்கொண் டாவி துவர்ந்து துவர்ந்து*
இப்பொ ழுதே வந்தி டாயென் றேழையேன் நோக்குவனே. 5

2485 நோக்கி நோக்கி உன்னைக் காண்பான் யானென தாவியுள்ளே*
நாக்கு நீள்வன்; ஞான மில்லை நாடோறு மென்னுடைய*
ஆக்கை யுள்ளும் ஆவி யுள்ளும் அல்ல புறத்தினுள்ளும்*
நீக்க மின்றி யெங்கும் நின்ருய்! நின்னை யறிந்தறிந்தே. 6

2486 அறிந்த றிந்து தேறித் தேறி யானென தாவியுள்ளே*
நிறைந்த ஞான மூர்த்தி யாயை நின்மல மாகவைத்து*
பிறந்தும் செத்தும் நின்றிடறும்பேதைமை தீர்ந்தொ ழிந்தேன்*
நறுந்து ழாயின் கண்ணியம்மா! நானுன்னைக் கண்டுகொண்டே. 7

2487 கண்டு கொண்டென் கைகளார நின்திருப் பாதங்கள்மேல்*
எண்தி சையும் உள்ள பூக்கொண்ண டேத்தி யுகந்துகந்து*
தொண்ட ரோங்கள் பாடியாடச் சூழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே*
வண்டு ழாயின் கண்ணி வேந்தே! வந்திட கில்லாயே. 8

2488 இடகிலேன்;ஒன் றட்ட கில்லேன்; ஐம்புலன் வெல்லகில்லேன்*
கடவ ஞகிக் காலந் தோறும் பூப்பறித் தேத்தகில்லேன்*
மடவன் நெஞ்சம் காதல் கூர வல்வினை யேன் அயர்ப்பாய்*
தடவு கின்றேன்; எங்குக் காண்பன் சக்கரத் தண்ணலையே? 9

2489 சக்க ரத்தண்ணலே! என்று தாழந்து கண்ணீர் ததும்ப*
பக்கம் நோக்கி நின்ற லந்தேன்; பாவியேன் காண்கின்றிலேன்*
மிக்க ஞான மூர்த்தி யாய வேத விளக்கினை* என்
தக்க ஞானக் கண்க ளாலே கண்டு தழுவுவனே. 10

2490 *தழுவி நின்ற காதல் தன்ஞல் தாமரைக் கண்ணன்றன்னை*
குழுவு மாடத் தென்குருகூர் மாறன்சட கோபன்* சொல்
வழுவி லாதஒண்த மிழ்கள் ஆயிரத்து ளிப்பத்தும்*
தழுவப் பாடி யாட வல்லார் வைகுந்த மேறுவரே. 11

8. ஏருளும்

எம்பிரான் விரும்பாதவைகளால் தமக்குப் பயன் இல்லை என்று தலைவி கூற்றுகப் பேசுதல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸாரங்க ராகம் - அட தாளம்)

2491 *ஏருளும் இறையோனும் திசைமுகனும் திருமகளும்*
கூறுளும் தனியுடம்பன் குலங்குலமா அசுரர்களை*
நீருகும் படியாக நிருமித்துப் படைதொட்ட*
மாறுளன் கவராத மணிமாமை குறைவிலமே. 1

2492 மணிமாமை குறைவில்லா மலர்மாதர் உறைமார்பன்*
அணிமானத் தடவரைத்தோள் அடலாழித் தடக்கையன்*
பணிமானம் பிழையாமே யடியேனைப் பணிகொண்ட*
மணிமாயன் கவராத மடநெஞ்சால் குறைவிலமே. 2

2493 மடநெஞ்சால் குறைவில்லா மகள்தாய்செய் தொருபேய்ச்சி*
விடநஞ்ச முலைசுவைத்த மிகுஞானச் சிறுகுழவி*
படநாகத் தணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள் பரம்புருடன்*
நெடுமாயன் கவராத நிறையினுல் குறைவிலமே. 3

2494 நிறையினுற் குறைவில்லா நெடும்பணைத்தோள் மடப்பின்னை*
பொறையினுல் முலையணைவான் பொருவிடைஏழ் அடர்த்துகந்த*
கறையினுர் துவருடுக்கை கடையாவின் கழிகோல்கை*
சறையினுர் கவராத தளிர்நிறத்தால் குறைவிலமே. 4

2495 தளிர்நிறத்தால் குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற*
கிளிமொழியாள் காரணமாக் கிளரரக்கன் நகரெரித்த*
களிமலர்த் துழாயலங்கல் கமழ்முடியன் கடல்ஞாலத்து*
அளிமிக்கான் கவராத அறிவினுல் குறைவிலமே. 5

2496 அறிவினுல் குறைவில்லா அகல்ஞாலத் தவரறிய*
நெறியெல்லாம் எடுத்துரைத்த நிறைஞானத் தொருமூர்த்தி*
குறியமாண் உருவாகிக் கொடுங்கோளால் நிலங்கொண்ட*
கிறியம்மான் கவராத கிளரொளியால் குறைவிலமே. 6

2497 கிளரொளியால் குறைவில்லா அரியுருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து*
கிளரொளிய இரணியன தகல்மார்பம் கிழித்துகந்த*
வளரொளிய கனலாழி வலம்புரியன் மணிநீல*
வளரொளியான் கவராத வரிவளையால் குறைவிலமே. 7

2498 வரிவளையால் குறைவில்லாப் பெருமுழக்கால் அடங்காரை*
எரியழலம் புகவூதி யிருநிலமுன் துயர்தவிர்த்த*
தெரிவரியசிவன்பிரமன் அமரர்கோன் பணிந்தேத்தும்*
விரிபுகழான் கவ்ராத மேகலையால் குறைவிலமே. 8

2499 மேகலையால் குறைவில்லா மெலிவுற்ற அகலல்குல்*
போகமகள் புகழ்த்தந்தை விறல்வாணன் புயம்துணித்து
நாகமிசைத் துயில்வான்போல் உலகெல்லாம் நன்கொடுங்க*
யோகணைவான் கவராத உடம்பினால் குறைவிலமே. 9

2500 உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம்*
கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித்துகந்த*
திடம்புனல சடைமுடியன் தனியொருகூ றமர்ந்துறையும்*
உடம்புடையான் கவராத உயிரினால் குறைவிலமே. 10

2501 *உயிரினால் குறைவில்லா உலகேழ்தன் உள்ளொடுக்கி*
தயிர்வெண்ணெ யுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச் சடகோபன்*
செயிரில்சொல் இசைமாலை யாயிரத்து ளிப்பத்தால்*
வயிரம்சேர் பிறப்பறுத்து வைகுந்தம் நண்ணுவரே. 11

9. நண்ணாதார்

உலகியற்கையில் வெறுப்புற்ற ஆழ்வார், திருவடி சேர்க்குமாறு எம்பெருமானை வேண்டுதல்

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : இடையொத்து

(தந்யாசி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2502 *நண்ணாதார் முறுவலிப்ப நல்லுற்றார் கரைந்தேங்க*
எண்ணாராத் துயர்விளைக்கும்இவையென்ன உலகியற்கை?*
கண்ணாளா! கடல்கடைந்தாய்! உனகழற்கே வரும்பரிசு*
தண்ணாவா தடியேனைப் பணிகண்டாய் சாமாறே. 1

2503 சாமாறும் கெடுமாறும் தமருற்றார் தலைத்தலைப்பெய்து*
ஏமாறிக் கிடந்தலற்றும் இவையென்ன உலகியற்கை?*
ஆமாறொன் றறியேன்நான் அரவணையாய்! அம்மானே!*
கூமாறே விரைகண்டாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டே. 2

2504 கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும் தமருற்றார் விழுநிதியும்*
வண்டார்பூங் குழலாளும் மனையொழிய உயிர்மாய்தல்*
கண்டாற்றேன் உலகியற்கை! கடல்வண்ணா! அடியேனை*
பண்டேபோல் கருதாதுன் அடிக்கேகூய்ப் பணிகொள்ளே* 3

2505 கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக*
கொள்ளென்று தமம்மூடும் இவையென்ன உலகியற்கை?*
வள்ளலே! மணிவண்ணா! உனகழற்கே வரும்பரிசு*
வள்ளல்செய் தடியேனை உனதருளால் வாங்காயே. 4

2506 வாங்குநீர் மலருலகில் நிற்பனவும் திரிவனவும்*
ஆங்குயிர்கள் பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால் தகர்ப்புண்ணும்*
ஈங்கிதன்மேல் வெந்நரகம்; இவையென்ன உலகியற்கை?*
வாங்கெனைநீ மணிவண்ணா! அடியேனை மறுக்கேலே. 5

2507 மறுக்கிவல் வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர்*
அறப்பொருளை யறிந்தோரார்;இவையென்ன உலகியற்கை?*
வெறித்துளவ முடியானே! வினையேனை உனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய்* இனியென்ஆ ரமுதே!கூய் அருளாயே. 6

2508 ஆயே!இவ் வுலகத்து நிற்பனவும் திரிவனவும்*
நீயே;மற் றொருபொருளும் இன்றிநீ நின்றமையால்*
நோயேமுப் பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென் றிவையொழிய*
கூயேகொள் அடியேனை; கொடுவுலகம் காட்டேலே. 7

2509 காட்டிநீ கரந்துமிழும் நிலம்நீர்தீ விசும்புகால்*
ஈட்டிநீ வைத்தமைத்த இமையோர்வாழ் தனிமுட்டை*
கோட்டையினில் கழித்தென்னையுன் கொழுஞ்சோதியுயரத்து*
கூட்டரிய திருவடிக்கண் எஞ்ஞான்று கூட்டுதியே? 8

2510 கூட்டுதிநின் குரைகழல்கள்இமையோரும் தொழாவகை செய்து*
ஆட்டுதிநீ அரவணையாய்! அடியேனும் அஃதறிவன்*
வேட்கையெல்லாம் விடுத்தென்னையுன் திருவடியே சுமந்துழல*
கூட்டரிய திருவடிக்கண் கூட்டினைநான் கண்டேனே. 9

2511 கண்டுகேட் டுற்றுமோந் துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டஇன்பம்* தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம்*
ஒண்தொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப*
கண்டசதிர் கண்டொழிந்தேன்: அடைந்தேனுன் திருவடியே. 10

2512 *திருவடியை நாரணனைக் கேசவனைப் பரஞ்சுடரை*
திருவடிசேர் வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச் சடகோபன்*
திருவடிமே லுரைத்ததமிழ் ஆயிரத்து ளிப்பத்தும்*
திருவடியே அடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந் தொன்றுமினே. 11

10. ஒன்றுந்தேவும்

எம்பெருமான் எல்லாத் தேவர்கட்கும் மேம்பட்டவன் எனல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2513 *ஒன்றுந் தேவும் உலகும் உயிரும்
மற்றும் யாதுமில்லா
அன்று* நான்முகன் றன்னொடுதேவர்
உலகோ டுயிர்படைத்தான்*
குன்றம் போல்மணி மாடம்நீடு
திருக்குரு கூரதனுள்*
நின்ற ஆதிப்பி ரான்நிற்க மற்றைத்
தெய்வம் நாடுதிரே. 1

2514 நாடி நீர்வணங்கும் தெய்வமும்
உம்மையும் முன்படைத்தான்*
வீடில் சீர்ப்புக ழாதிப் பிரான்அவன்
மேவி யுறைகோயில்*
மாட மாளிகை சூழ்ந்தழகாய
திருக்குரு கூரதனை*
பாடி யாடிப் பரவிச் செல்மின்கள்
பல்லுல கீர்!பரந்தே. 2

2515 பரந்த தெய்வமும் பல்லுல கும்படைத்
தன்றுட னேவிழுங்கி*
கரந்து மிழ்ந்து கடந் திடந்தது
கண்டும் தெளியகில்லீர்!*
சிரங்க ளால்அ மரர் வணங்கும்
திருக்குரு கூரதனுள்*
பரன்திற மன்றிப் பல்லுலகீர்! தெய்வம்
மற்றில்லை பேசுமினே. 3

2516 ✻பேசநின்ற சிவனுக் கும்பிர-
மன்றனக் கும்பிறர்க்கும்
நாயகன்அவனே✻ கபாலநன்
மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்✻
தேச மாமதிள் சூழ்ந்தழகாய
திருக்குரு கூரதனுள்✻
ஈசன் பாலோர் அவம் பறைதல்
என்னாவது இலிங்கியர்க்கே? 4

2517 ✻இலிங்கத் திட்ட புராணத்தீரும்
சமணரும் சாக்கியரும்✻
வலிந்து வாதுசெய் வீர்களும் மற்றும்நுந்
தெய்வமு மாகிநின்றான்✻
மலிந்து செந்நெல் கவரி வீசும்
திருக்குரு கூரதனுள்✻
பொலிந்து நின்ற பிரான்கண்டீ ரொன்றும்
பொய்யில்லை போற்றுமினே. 5

2518 போற்றி மற்றோர் தெய்வம் பேணப்
புறத்திட்டு உம்மையின்னே✻
தேற்றி வைத்த தெல்லீரும் வீடுபெற்-
றால்உல கில்லையென்றே✻
சேற்றில் செந்நெல் கமலம் ஓங்கு
திருக்குரு கூரதனுள்✻
ஆற்ற வல்லவன் மாயம் கண்டீர்அது
அறிந்தறிந் தோடுமினே. 6

2519 ஓட யோடிப் பல்பி றப்பும்
பிறந்துமற் றோர்தெய்வம்✻
பாடி யாடிப் பணிந்துபல் படி-
கால் வழி யேறிக்கண்டீர்✻
கூடி வானவ ரேத்த நின்ற
திருக்குரு கூரதனுள்✻
ஆடு புட்கொடி யாதி மூர்த்திக்
கடிமை புகுவதுவே. 7

2520 புக்கடி மையிழுல் தன்னைக் கண்ட
மார்க்கண் டேயனவனே*
நக்க பிரானுமன் றுய்யக் கொண்டது
நாரா யணனருளே*
கொக்க லர்தடந் தாழை வேலித்
திருக்குரு கூரதனுள்*
மிக்க ஆதிப்பி ரான்நிற்க, மற்றைத்
தெய்வம் விளம்புதிரே. 8

2521 விளம்பும் ஆறு சமய மும்அவை
யாகியும் மற்றும்தன்பால்*
அளந்து காண்டற் கரிய னாகிய
ஆதிப்பி ரான்அமரும்*
வளங்கொள் தண்பணை சூழ்ந்தழ காய
திருக்குரு கூரதனை*
உளங்கொள் ஞானத்து வைம்மின் உம்மை
உய்யக்கொண்டு போகுறிலே. 9

2522 உறுவ தாவ தெத்தேவும் எவ்வுல-
கங்களும் மற்றும்தன்பால்*
மறுவில் மூர்த்தியோ டொத் தித்தனையும்
நின்றவண் ணம்நிற்கவே*
செறுவில் செந்நெல் கரும்பொ டோங்கு
திருக்குரு கூரதனுள்*
குறிய மாணுரு வாகிய நீள்குடக்
கூத்தனுக் காட்செய்வதே. 10

2523 *ஆட்செய் தாழிப்பி ரானைச் சேர்ந்தவன்
வண்குரு கூர்நகரான்*
நாட்க மழ்மகிழ் மாலை மார்பினன்
மாறன் சடகோபன்*
வேட்கை யால்சொன்ன பாடல் ஆயிரத்
துள்இப் பத்தும்வல்லார்*
மீட்சி யின்றி வைகுந்த மாநகர்
மற்றது கையதுவே. 11

5
பத்து
1. கையார்

உண்மையான பக்தி இல்லாத நிலையிலும் சிறந்த பேற்றை அருளும் எம்பெருமான் கருணைத் திறம்

கலிநிலைத்துறை

பண் : குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(முகாரி ராகம் - அட தாளம்)

2524 *'கையார் சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமே!'என்றென்று*
பொய்யே கைம்மைசொல்லிப் புறமேபுற மேயாடி*
மெய்யே பெற்றொழிந்தேன்;விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்?*
ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோஇனிப் போனுலே! 1

2525 'போனுய் மாமருதின் நடுவே!என்பொல் லாமணியே!*
தேனே! இன்னமுதே!' என்றென்றேசில கூற்றுச்சொல்ல*
தானேல் எம்பெருமான் அவனென்னு கியொழிந்தான்*
வானே மாநிலமே மற்றுமுற்றுமென் னுள்ளனவே. 2

2526 உள்ளன மற்றுளவாப் புறமேசில மாயஞ்சொல்லி*
வள்ளல்,மணிவண்ணனே! என்றென்றேயுனே யும்வஞ்சிக்கும்*
கள்ள மனம்தவிர்ந்தே யுனைக்கண்டுகொண் டுய்ந்தொழிந்தேன்*
வெள்ளத் தணைக்கிடந்தாய்!இனியுன்னைவிட் டென்கொள்வனே? 3

2527 என்கொள்வ னுன்னைவிட்டு?என் னும்வாசகங் கள்சொல்லியும்*
வன்கள்வ னேன்மனத்தை வலித்துக்கண்ண நீர்கரந்து*
நின்கண் நெருங்கவைத்தே எனதாவியை நீக்ககில்லேன்*
என்கண் மலினமறுத் தென்னைக்கூவி யருளாய்கண்ணனே! 4

2528 கண்ண பிரானைவிண்ணோர் கருமாணிக்கத் தையமுதை*
நண்ணியும் நண்ணகில்லேன்; நடுவேயோ ருடம்பிலிட்டு*
திண்ணம் அழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினை வன்கயிற்றால்*
புண்ணை மறையவரிந் தென்னைப்போரவைத் தாய்புறமே. 5

2529 புறமறக் கட்டிக்கொண் டிருவல்வினை யார்குமைக்கும்*
முறைமுறை யாக்கைபுகல் ஒழியக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன்*
நிறமுடை நால்தடந்தோள் செய்யவாய்ச்செய்ய தாமரைக்கண்
அறமுய லாழியங்கைக் கருமேனியம் மான்றன்னையே. 6

2530 அம்மா னாழிப்பிரான் அவனெவ்விடத் தான்? யானார்?*
எம்மா பாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்று வாய்க்கும்கண்டீர்*
'கைம்மா துன்பொழித்தாய்!' என்றுகைதலை பூசலிட்டே*
மெய்ம்மா லாயொழிந்தேன் எம்பிரானுமென் மேலானே. 7

2531 மேலாத் தேவர்களும் நிலத்தேவரும் மேவித்தொழும்*
மாலார் வந்தின நாள் அடியேன்மனத் தேமன்னினார்*
சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும்*
மேலாத் தாய்தந்தையும் அவரேயினி யாவாரே. 8

2532 ஆவா ரார்துணை?என் றலைநீர்க்கட லுள்அழுந்தும்
நாவாய் போல்* பிறவிக் கடலுள்நின்று நான்துளங்க*
தேவார் கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம் சங்கினொடும்*
ஆவா என்றருள்செய் தடியேனொடு மானானே. 9

2533 ஆனான் ஆளுடையான் என்றஃதேகொண் டுகந்துவந்து*
தானே யின்னருள்செய் தென்னைமுற்றவும் தானானான்*
மீனா யாமையுமாய் நரசிங்கமு மாய்க்குறளாய்*
கானா ரேனமுமாய்க் கற்கியாம் இன்னம்கார்வண்ணனே. 10

2534 *கார்வண்ணன்கண்ணபிரான் கமலத்தடங் கண்ணன்றன்னை*
ஏர்வளஒண்கழனிக் குருகூர்ச்சட கோபன்சொன்ன*
சீர்வண்ண ஒண்தமிழ்கள்இவையாயிரத்துள் இப்பத்தும்*
ஆர்வணத் தால்உரைப்பார்அடிக்கீழ்புகு வார்பொலிந்தே. 11

2. பொலிக

அடியார் திருக்கூட்டத்தைக் கண்டு வாழ்த்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : இடையொத்து

(கல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

2535 *பொலிக! பொலிக! பொலிக!
போயிற்று வல்லுயிர்ச் சாபம்*
நலியும் நரகமும் நைந்த;
நமனுக்கிங் கியாதொன்று மில்லை*
கலியும் கெடும்கண்டு கொண்மின்;
கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்*
மலியப் புகுந்திசை பாடி
யாடி யுழிதரக் கண்டோம். 1

2536 கண்டோம், கண்டோம், கண்டோம்;
கண்ணுக் கினியன கண்டோம்*
தொண்டீர்! எல்லீரும் வாரீர்;
தொழுது தொழுதுநின்ருர்த்தும்*
வண்டார் தண்ணந் துழாயான்
மாதவன் பூதங்கள் மண்மேல்*
பண்தான் பாடிநின் ருடிப்
பரந்து திரிகின் றனவே. 2

2537 திரியும் கலியுகம் நீங்கித்
தேவர்கள் தாமும் புகுந்து*
பெரிய கிதயுகம் பற்றிப்
பேரின்ப வெள்ளம் பெருக*
கரிய முகில்வண்ணன் எம்மான்
கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்*
இரியப் புகுந்திசை பாடி
எங்கும் இடங்கொண் டனவே. 3

2538 இடங்கொள் சமயத்தை யெல்லாம்
எடுத்துக் களைவன போல*
தடங்கடல் பள்ளிப் பெருமான்
தன்னுடைப் பூதங்க ளேயாய்*
கிடந்தும் இருந்தும் எழுந்தும்
கீதம் பலபல பாடி*
நடந்தும் பரந்தும் குனித்தும்
நாடகம் செய்கின் றனவே. 4

2539 செய்கின்ற தென்கண்ணுக் கொன்றே
ஒக்கின்ற திவ்வுல கத்து*
வைகுந்தன் பூதங்க ளேயாய்
மாயத்தி னுலெங்கும் மன்னி*
ஐயமொன் றில்லை; அரக்கர்
அசுரர் பிறந்தீருள் ளீரேல்*
உய்யும் வகையில்லை தொண்டீர்!
ஊழி பெயர்த்திடும் கொன்றே. 5

2540 கொன்றுயி ருண்ணும் விசாதி
பகைபசி தீயன வெல்லாம்*
நின்றிவ் வுலகில் கடிவான்
நேமிப் பிரான்தமர் போந்தார்*
நன்றிசை பாடியும் துள்ளி
யாடியும் ஞாலம் பறந்தார்*
சென்று தொழுதுய்ம்மின்; தொண்டீர்!
சிந்தையைச் செந்நி றுத்தியே. 6

2541 நிறுத்திநும் உள்ளத்துக் கொள்ளும்
தெய்வங்க ளும்மையுய் யக்கோள்*
மறுத்தும் அவனேடே கண்டீர்;
மார்க்கண் டேயனும் கரியே*
கறுத்த மனமொன்றும் வேண்டா,
கண்ணன் அல் லால்தெய்வ மில்லை*
இறுப்பதெல் லாமவன் மூர்த்தி-
யாய்அவர்க் கேயி றுமினே. 7

2542 இறுக்கும் இறையிறுத் துண்ண
எவ்வுல குக்கும்தன் மூர்த்தி*
நிறுத்தினுன் தெய்வங்க ளாக
அத்தெய்வ நாயகன் தானே*
மறுத்திரு மார்வன் அவன்றன்
பூதங்கள் கீதங்கள் பாடி*
வெறுப்பின்றி ஞாலத்து மிக்கார்
மேவித் தொழுதுய்ம்மி னீரே. 8

2543 மேவித் தொழுதுய்ம்மி னீர்கள்;
வேதப் புனித இருக்கை*
நாவிற்கொண் டச்சுதன் றன்னே
ஞான விதிபிழை யாமே*
பூவில் புகையும் விளக்கும்
சாந்தமும் நீரும் மலிந்து*
மேவித் தொழுமடி யாரும்
பகவரும் மிக்க துலகே. 9

2544 மிக்க உலகுகள் தோறும்
மேவிக்கண் ணன்திரு மூர்த்தி*
நக்க பிராஞே டயனும்
இந்திர னும்முத லாக*
தொக்க அமரர் குழாங்கள்
எங்கும் பரந்தன; தொண்டீர்*
ஒக்கத் தொழுகிற்றி ராகில்
கலியுக மொன்றுமில் லேயே. 10

2545 *கலியுக மொன்றுமின் றிக்கே
தன்னடி யார்க்கருள் செய்யும்*
மலியும் சுடரொளி மூர்த்தி
மாயப் பிரான் கண்ணன் தன்னே*
கலிவயல் தென்னன் குருகூர்க்
காரிமா றன்சட கோபன்*
ஒலிபுக ழாயிரத் திப்பத்து
உள்ளத்தை மாசறுக் குமே. 11

3. மாசறு சோதி

தலைமகள் காதல் கைமிக்கு மடலூரத் துணிதல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஏழொத்து

(பியாகடை ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

2546 *மாசறு சோதியென் செய்ய வாய்மணிக் குன்றத்தை*
ஆசறு சீலனை யாதி மூர்த்தியை நாடியே*
பாசற வெய்தி யறிவிழிந் தெனைநா ளையம்?*
ஏசறும் ஊரவர் கவ்வை தோழீ! என்செய்யுமே? 1

2547 என்செய்யும் ஊரவர் கவ்வை? தோழீ! இனிநம்மை*
என்செய்ய தாமரைக் கண்ணன் என்னை நிறைகொண்டான்*
முன்செய்ய மாமை யிழந்து மேனி மெலிவெய்தி*
என் செய்ய வாயும் கருங்கண் ணும்பயப் பூர்ந்தவே. 2

2548 ஊர்ந்த சகடம் உதைத்தபா தத்தன்* பேய்முலை
சார்ந்து சுவைத்த செவ்வாயன் என்னை நிறைகொண்டான்*
பேர்ந்தும் பெயர்ந்தும் அவனோ டன்றியோர் சொல்லிலேன்*
தீர்ந்தஎன் தோழீ!என்செய்யும் ஊரவர்கவ்வையே? 3

2549 ஊரவர் கவ்வை யெருவிட் டன்னைசொல் நீர்படுத்து*
ஈரநெல் வித்தி முளைத்த நெஞ்சப் பெருஞ்செய்யுள்*
பேரமர் காதல் கடல் புரைய விளைவித்த*
காரமர் மேனிநங் கண்ணன் தோழீ! கடியனே. 4

2550 கடியன் கொடியன் நெடிய மால்உல கங்கொண்ட
அடியன்* அறிவரு மேனிமா யத்தன்* ஆகிலும்
கொடியஎன் நெஞ்சம் அவனென்றே கிடக்கு மெல்லே!*
துடிகொள் இடைமடத் தோழீ! அன்னையென் செய்யுமே? 5

2551 அன்னையென் செய்யில்என்?ஊரென் சொல்லில் என்? தோழீயீர்!*
என்னை யினியுமக் காசை யில்லை; அகப்பட்டேன்*
முன்னை யமரர் முதல்வன் வண்துவ ராபதி
மன்னன்* மணிவண் ணன்வாசு தேவன் வலையுளே. 6

2552 வலையுள் அகப்படுத் தென்னைநல் நெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு*
அலைகடற் பள்ளி யம்மானை ஆழிப் பிரான்றன்னை*
கலைகொள் அகலல்குல் தோழீ! நம்கண்க ளால்கண்டு*
தலையில் வணங்கவும் ஆங்கொலோ தைய லார்முன்பே. 7

2553 பேய்முலை யுண்டு சகடம் பாய்ந்து மருதிடைப்
போய்முதல் சாய்த்து* புள்வாய் பிளந்து களிறட்ட*
தூமுறு வல்தொண்டைவாய்ப்பிரானை எந்நாள்கொலோ?
யாமுறு கின்றது தோழீ! அன்னையர் நாணவே. 8

2554 நாணும் நிறையும் கவர்ந்தென்னைநன்னெஞ்சம் கூவிக்
சேணுயர் வானத் திருக்கும் தேவ பிரான்றன்னை* (கொண்டு*
ஆணையென்? தோழீ! உலகு தோறலர் தூற்றி,* ஆம்
கோணைகள் செய்து குதிரி யாய்மட லூர்துமே. 9

2555 யாம்மட லூர்ந்தும் எம்மாழி யங்கைப் பிரானுடை*
தூமடல் தண்ணந் துழாய்மலர் கொண்டு சூடுவோம்*
யாம்மடம் இன்றி,தெருவு தோறயல் தையலார்*
நாமடங் காப்பழி தூற்றி, நாடும் இரைக்கவே. 10

2556 *இரைக்கும்கருங்கடல் வண்ணன் கண்ண பிரான்றன்னை*
விரைக்கொள் பொழிற்குரு கூர்ச்சட கோபன் சொன்ன*
நிரைக்கொளந் தாதி யோரா யிரத்துள் இப்பத்தும்*
உரைக்கவல் லார்க்கு வைகுந்த மாகும்தம் ஊரெல்லாம். 11

4. ஊரெல்லாம்

தலைவி இரவு நீட்டிப்புக்கு வருந்தி கூறல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : நடையொத்து

(கண்டா ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

2557 *ஊரெல்லாம் துஞ்சி யுலகெல்லாம் நள்ளிருளாய்*
நீரெல்லாம் தேறியோர் நீளிரவாய் நீண்டதால்*
பாரெல்லாம் உண்டநம் பாம்பணையான் வாராஞல்*
ஆரெல்லே! வல்வினையேன் ஆவிகாப் பாரினியே? 1

2558 ஆவிகாப் பாரினியார்? ஆழ்கடல்மண் விண்மூடி*
மாவிகார மாய்ஓர் வல்லிரவாய் நீண்டதால்*
காவிசேர் வண்ணன்என் கண்ணனும் வாராஞல்*
பாவியேன் நெஞ்சமே! நீயும்பாங் கல்லையே. 2

2559 நீயும்பாங் கல்லைகாண் நெஞ்சமே! நீளிரவும்*
ஓயும் பொழுதின்றி யூழியாய் நீண்டதால்*
காயும் கடுஞ்சிலையென் காகுத்தன் வாராஞல்*
மாயும் வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே. 3

2560 பெண்பிறந்தார் எய்தும் பெருந்துயர் காண்கிலெனென்று*
ஒண்சுடரோன் வாரா தொளித்தான்* இம் மண்ணளந்த
கண்பெரிய செவ்வாய்எங் காரேறு வாராஞல்*
எண் பெரிய சிந்தைநோய் தீர்ப்பார் ஆர்என்னையே? 4

2561 ஆரென்னை யாராய்வார்? அன்னையரும் தோழியரும்*
'நீரென்னே!'? என்ஞதே நீளிரவும் துஞ்சுவரால்*
காரன்ன மேனிநங் கண்ணனும் வாராஞல்*
பேரென்னை மாயாதால் வல்வினையேன் பின்நின்றே. 5

2562 பின்நின்ற காதல்நோய் நெஞ்சம் பெரிதடுமால்✻
முன்நின் றிராவூழி கண்புதைய மூடிற்றால்✻
மன்நின்ற சக்கரத்தெம் மாயவனும் வாரானால்✻
இந்நின்ற நீளாவி காப்பாரார் இவ்விடத்தே? 6

2563 காப்பாரார் இவ்விடத்து? கங்கிருளின் நுண்துளியாய்✻
சேட்பால தூழியாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்வாய்✻
தூப்பால வெண்சங்கு சக்கரத்தன் தோன்றானால்✻
தீப்பால வல்வினையேன் தெய்வங்காள்! என்செய்கேனோ? 7

2564 தெய்வங்காள்! என்செய்கேன்? ஓரிரவேழ் ஊழியாய்✻
மெய்வந்து நின்றெனதாவி மெலிவிக்கும்✻
கைவந்த சக்கரத்தென் கண்ணனும் வாரானால்✻
தைவந்த தண்தென்றல் வெஞ்சுடரில் தானடுமே. 8

2565 வெஞ்சுடரில் தானடுமால் வீங்கிருளின் நுண்துளியாய்✻
அஞ்சுடர வெய்யோன் அணிநெடுந்தேர் தோன்றாதால்✻
செஞ்சுடர்த் தாமரைக்கண் செல்வனும் வாரானால்✻
நெஞ்சிடர்தீர்ப் பார்இனியார்? நின்றுருகு கின்றேனே! 9

2566 நின்றுருகு கின்றேனே போல நெடுவானம்✻
சென்றுருகி நுண்துளியாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்வாய்✻
அன்றொருகால் வையம் அளந்தபிரான் வாரானென்று✻
ஒன்றொருகால் சொல்லா துலகோ உறங்குமே! 10

2567 ✻உறங்குவான் போல்யோகு செய்த பெருமானை✻
சிறந்தபொழில் சூழ்குருகூர்ச்சட கோபன்சொல்✻
நிறங்கிளர்ந்த அந்தாதி யாயிரத்து ளிப்பத்தால்✻
இறந்துபோய் வைகுந்தம் சேராவா றெங்ஙனேயோ? 11

5. எங்ஙனேயோ

உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவி தாயை மறுத்துரைத்தல்

(திருக்குறுங்குடி)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : கைசிகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

((செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2568 ✻எங்ஙனேயோ அன்னை மீர்காள்! என்னை முனிவதுநீர்?✻
நங்கள் கோலத் திருக்கு றுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்✻
சங்கினோடும் நேமியோடும் தாமரைக் கண்களோடும்✻
செங்கனிவாய் ஒன்றி னோடும் செல்கின்ற தென்நெஞ்சமே. 1

2569 என்நெஞ் சினால்நோக்கிக் காணீர் என்னை முனியாதே✻
தென்நன் சோலைத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்✻
மின்னும் நூலும் குண்டலமும் மார்வில் திருமறுவும்✻
மன்னு பூணும் நான்குதோளும் வந்தெங்கும் நின்றிடுமே. 2

2570 நின்றிடும் திசைக்கும் நையும்என் றன்னைய ரும்முனிதிர்✻
குன்ற மாடத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்✻
வென்றி வில்லும் தண்டும் வாளும் சக்கரமும் சங்கமும்✻
நின்று தோன்றிக் கண்ணுள் நீங்கா; நெஞ்சுள்ளும் நீங்காவே. 3

2571 நீங்கநில்லா கண்ண நீர்கள்என் றன்னையரும் முனிதிர்✻
தேன்கொள் சோலைத் திருக்குறுங்குடி நிம்பியைநான்கண்டபின்✻
பூந்தண் மாலைத் தண் துழாயும் பொன்முடி யும்வடிவும்✻
பாங்கு தோன்றும் பட்டும்நாணும் பாவியேன் பக்கத்தவே. 4

2572 பக்கம்நோக்கி நிற்கும் நையும்என் றன்னைய ரும்முனிதர்✻
தக்ககீர்த்தித் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்✻
தொக்கசோதித் தொண்டை வாயும் நீண்ட புருவங்களும்✻
தக்கதாமரைக் கண்ணும் பாவியேன் ஆவியின் மேலனவே. 5

2573 மேலும் வன்பழி நங்குடிக்கிவள் என்றன்னை காணக்கொடாள்*
சோலைசூழ்தண் திருக் குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
கோலநீள்கொடி மூக்கும் தாமரைக் கண்ணும் கனிவாயும்*
நீலமேனியும் நான்கு தோளும்என் நெஞ்சம் நிறைந்தனவே. 6

2574 நிறைந்த வன்பழி நங்குடிக்கிவள் என்றன்னை காணக் கொடாள்*
சிறந்தகீர்த்தித் திருக்கு றுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
நிறைந்தசோதி வெள்ளஞ் சூழ்ந்த நீண்டபொன் மேனியொடும்*
நிறைந்தென் னுள்ளே நின்றொழிந்தான்;நேமி அங்கையுளதே. 7

2575 கையுள் நன்முகம்வைக்கும் நையும்என் றன்னைய ரும்முனிதிர்*
மைகொள் மாடத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
செய்யதாமரைக் கண்ணும் அல்குலும் சிற்றிடை யும்வடிவும்*
மொய்யநீள்குழல் தாழ்ந்த தோள்களும் பாவியேன் முன்னிற்குமே. 8

2576 முன்னின் றாய்என்று தோழிமார்களும் அன்னைய ரும்முனிதிர்*
மன்னு மாடத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
சென்னி நீண்முடி யாதியாய உலப்பில் அணிகலத்தன்*
கன்னல் பால்அமு தாகிவந்தென் நெஞ்சம் கழியானே. 9

2577 கழியமிக்கதோர் காதலள் இவளென் றன்னை காணக்கொடாள்*
வழுவில் கீர்த்தித் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*
குழுமித் தேவர் குழாங்கள்கைதொழச் சோதிவெள் ளத்தினுள்ளே*
எழுவ தோருரு என்னெஞ்சுள்ளெழும் ஆர்க்கும் அறிவரிதே. 10

2578 *அறிவரிய பிரானை யாழியங் கையனை யேயலற்றி*
நறிய நன்மலர் நாடிநன்குரு கூர்ச்சடகோபன் சொன்ன*
குறிகொ ளாயிரத் துள்ளிவைபத்தும் திருக்குறுங் குடியதன்மேல்*
அறியக் கற்றுவல்லார் வைட்ணவர்ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே. 11

6. கடல் ஞாலம்

தலைவன் தன்மைகளைத் தன்னதாகக் கொண்டு பேசும் தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் 'ஆவேசமோ' என்று நொந்து கூறல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(யதுகுல காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2579 *'கடல்ஞாலம் செய்தேனும் யானே' என்னும்;
'கடல்ஞாலம் ஆவேனும் யானே'என்னும்*
'கடல்ஞாலம் கொண்டேனும் யானே' என்னும்;
'கடல்ஞாலம் கீண்டேனும் யானே' என்னும்*
'கடல்ஞான முண்டேனும் யானே' என்னும்;
கடல்ஞாலத் தீசன்வந் தேறக் கொலோ?*
கடல்ஞா லத்தீர்க் கிவையென் சொல்லுகேன்?
கடல்ஞா லத்தென் மகள்கற் கின்றவே. 1

2580 'கற்கும்கல் விக்கெல்லை யிலனே' என்னும்;
'கற்கும்கல்வி ஆவேனும் யானே' என்னும்*
'கற்கும்கல்வி செய்வேனும் யானே' என்னும்;
'கற்கும்கல்வி தீர்ப்பேனும் யானே' என்னும்*
'கற்கும்கல்விச் சாரமும் யானே' என்னும்;
கற்கும்கல்வி நாதன்வந் தேறக் கொலோ?*
கற்கும் கல்வியீர்க் கிவையென் சொல்லுகேன்?
கற்கும் கல்வியென்மகள் காண்கின்றவே. 2

2581 'காண்கின்ற நிலமெல்லாம் யானே' என்னும்;
'காண்கின்ற விசும்பெல்லாம் யானே' என்னும்*
'காண்கின்ற வெந்தீயெல்லாம் யானே' என்னும்;
'காண்கின்ற இக்காற்றெல்லாம் யானே' என்னும்*
'காண்கின்ற கடலெல்லாம் யானே' என்னும்;
காண்கின்ற கடல்வண்ணன் ஏறக் கொலோ?*
காண்கின்ற உலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்?
காண்கின்ற என் காரிகைசெய் கின்றவே. 3

2582 'செய்கின்ற கிதியெல்லாம் யானே' என்னும்;
'செய்வான்நின் றனகளும் யானே' என்னும்*
செய்துமுன் இறந்தவும் யானே என்னும்
செய்கைப் பயன் உண்பேனும்யானே என்னும்*
'செய்வார்களைச் செய்வேனும் யானே' என்னும்;
செய்யகம லக்கண்ணன் ஏறக் கொலோ?*
செய்யவுல கத்தீர்க் கிவையென் சொல்லுகேன்
செய்ய கனிவாய் இளமான் திறத்தே. 4

2583 'திறம்பாமல் மண்காக்கின்றேன் யானே' என்னும்;
'திறம்பாமல் மலையெடுத் தேனே' என்னும்*
'திறம்பாமல் அசுரரைக்கொன் றேனே' என்னும்;
'திறங்காட்டி யன்றைவரைக் காத்தேனே' என்னும்*
'திறம்பாமல் கடல்கடைந் தேனே' என்னும்;
திறம்பாத கடல்வண்ணன் ஏறக் கொலோ?*
திறம்பாத உலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்?
திறம்பாதென் திருமகள் எய்தினவே. 5

2584 'இனவேய்மலை யேந்தினேன் யானே' என்னும்;
'இனஏறுகள் செற்றேனும் யானே' என்னும்*
'இனஆன்கன்று மேய்த்தேனும் யானே' என்னும்
'இனஆநிரை காத்தேனும் யானே' என்னும்*
'இனஆயர் தலைவனும் யானே' என்னும்;
இனத்தேவர் தலைவன்வந் தேறக் கொலோ?*
இனவேற்கண் நல்லீர்க் கிவையென் சொல்லுகேன்?
இனவேற் கண்ணி யென்மக ளுற்றனவே. 6

2585 'உற்றார்கள் எனக்கில்லை யாரும்' என்னும்;
'உற்றார்கள் எனக்கிங்கெல் லாரும்' என்னும்*
'உற்றார்களைச் செய்வேனும் யானே' என்னும்;
'உற்றார்களை அழிப்பேனும் யானே' என்னும்*
'உற்றார்களுக் குற்றேனும் யானே' என்னும்;
உற்றாரிலி மாயன்வந் தேறக் கொலோ?*
உற்றீர்கட் கென்சொல்லிச் சொல்லு கேன்யான்?
உற்றென் னுடைப்பேதை யுரைக்கின்றவே. 7

2586 'உரைக்கின்ற முக்கட்பிரான் யானே' என்னும்;
'உரைக்கின்ற திசைமுகன் யானே' என்னும்*
'உரைக்கின்ற அமரரும் யானே' என்னும்;
'உரைக்கின்ற அமரர்கோன் யானே' என்னும்*
'உரைக்கின்ற முனிவரும் யானே' என்னும்;
உரைக்கின்ற முகில்வண்ணன் ஏறக் கொலோ?*
உரைக்கின்ற உலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்?
உரைக்கின்ற என்கோமள ஒண்கொடிக்கே. 8

2587 'கொடிய வினையாது மிலனே' என்னும்;
'கொடியவினை யாவேனும் யானே' என்னும்*
'கொடியவினை செய்வேனும் யானே' என்னும்
'கொடியவினை தீர்ப்பேனும் யானே' என்னும்*
கொடியான் இலங்கைசெற் றேனே' என்னும்;
'கொடியபுள் உடையவன் ஏறக் கொலோ?*
கொடிய வுலகத்தீர்க் கிவையென் சொல்லுகேன்?
கொடியேன்கொடி யென்மகள் கோலங்களே. 9

2588 'கோலங்கொள் சுவர்க்கமும் யானே' என்னும்;
'கோலம்இல் நரகமும் யானே' என்னும்*
'கோலம்திகழ் மோக்கமும் யானே' என்னும்;
'கோலங்கொள் உயிர்களும் யானே' என்னும்*
'கோலங்கொள் தனிமுதல் யானே' என்னும்;
'கோலங்கொள் முகில்வண்ணன் ஏறக் கொலோ?*
கோலங்கொள் உலகத்தீர்க் கென்சொல்லுகேன்?
கோலந்திகழ் கோதையென் கூந்தலுக்கே. 10

2589 *கூந்தல்மலர் மங்கைக்கும் மண்மடந் தைக்கும்
குலவாயர் கொழுந்துக்கும் கேள்வன் றன்னை*
வாய்ந்த வழிதிவள நாடன் மன்னு
குருகூர்ச் சடகோபன் குற்றேவல்செய்து*
ஆய்ந்த தமிழ்மாலை ஆயி ரத்துள்
இவையுமோர் பத்தும்வல் லார்* உலகில்
ஏந்து பெருஞ்செல்வத்த ராய்த் திருமால்
அடியார்களைப் பூசிக்க நோற்றார்களே. 11

7. நோற்ற நோன்பு

வானமாமலைப் பெருமானது அருளை வேண்டல்

(சிரீவர மங்கை)

ஆசிரியத்துறை

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2590 *நோற்ற நோன்பிலேன்; நுண்ணறி விலேன்*
ஆகிலும் இனி யுன்னைவிட்டு* ஒன்றும்
ஆற்றகிற் கின்றிலேன்; அரவினணை யம்மானே!*
சேற்றுத் தாமரை செந்நெ லூடுமலர்
சிரீவர மங்கலநகர்*
வீற்றிருந்த எந்தாய்! உனக்கு மிகையல்லேன் அங்கே. 1

2591 அங்குற்றே னல்லேன்;இங்குற்றே னல்லேன்;
உன்னைக் காணும் அவாவில் வீழ்ந்து* நான்
எங்குற் றேனுமல் லேன்;இலங் கைசெற்ற அம்மானே!*
திங்கள் சேர்மணி மாடம் நீடு
சிரீவர மங்கல நகருறை*
சங்கு சக்கரத் தாய்!தமி யேனுக் கருளாயே. 2

2592 கருளப் புட்கொடி சக்க ரப்படை
வான நாட!என் கார்முகில் வண்ணா!*
பொருளல் லாத என்னைப் பொருளாக்கி யடிமை கொண்டாய்!*
தெருள்கொள் நான்மறை வல்லவர் பலர்வாழ்
சிரீவர மங்கலநகர்க்கு*
அருள்செய் தங்கிருந் தாய்!அறி யேன்ஒரு கைம்மாறே. 3

2593 மாறு சேர்படை நூற்றுவர் மங்க ஓரைவர்க்
காய்அன்று மாயப்போர் பண்ணி*
நீறு செய்த எந்தாய்! நிலங்கீண்ட அம்மானே!*
தேறு ஞானத்தர் வேத வேள்வியருச்
சிரீவர மங்கலநகர்*
ஏறிவீற் றிருந்தாய்! உன்னை எங்கெய்தக் கூவுவனே? 4

2594 எய்தக் கூவுதல் ஆவதே எனக்கு? எவ்
தெவ் வத்துள் ஆயுமாய் நின்று*
கைத வங்கள்செய் யும்கரு மேனியம் மானே!*
செய்த வேள்வியர் வையத் தேவர்அருச்
சிரீவர மங்கலநகர்*
கைதொழ இருந்தாய்! அதுநானும் கண்டேனே. 5

2595 *ஏன மாய்நிலங் கீண்டஎன் அப்பனே! கண்ணா!
என்றும் என்னை யாளுடை*
வானநா யகனே! மணிமா ணிக்கச் சுடரே!*
தேன மாம்பொழில் தண்சிரீ வரமங்கலத்-
தவர்கை தொழஉறை*
வான மாமலை யே!அடி யேன்தொழ வந்தருளே. 6

2596 வந்தருளி யென்னெஞ் சிடங்கொண்ட வானவர்
கொழுந்தே!* உலகுக்கோர்
முந்தைத் தாய்தந்தை யே!முழு ஏழுலகு முண்டாய்!*
செந்தொழிலவர் வேத வேள்விஅருச்
சிரீவர மங்கலநகர்*
அந்தமில் புகழாய்! அடியேனை அகற்றேலே. 7

2597 அகற்ற நீவைத்த மாயவல் ஐம்புலன்க-
ளாம்அவை நன்கறிந்தனன்*
அகற்றி யென்னையும் நீஅருஞ் சேற்றில் வீழ்த்தி கண்டாய்*
பகற்கதிர் மணிமாடம் நீடு சிரீவர மங்கை
வாணனே!* என்றும்
புகற்கரிய எந்தாய்! புள்ளின்வாய் பிளந்தானே! 8

2598 புள்ளின்வாய் பிளந்தாய்! மருதிடை போயினாய்!
எருதேழ் அடர்த்த* என்
கள்ள மாயவனே! கருமாணிக்கச் சுடரே!*
தெள்ளியார் திருநான் மறைகள் வல்லார்
மலிதண் சிரீவர மங்கை*
யுள்ளிருந்த எந்தாய்! அருளாய் உய்யுமா றெனக்கே. 9

2599 ஆறெ னக்குநின் பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்-
தாய்* உனக் கோர்கைம்-
மாறு நானொன் றிலேன்; என தாவியும் உனதே*
சேறு கொள்கரும் பும்பெருஞ் செந்நெலும்
மலிதண் சிரீவர மங்கை*
நாறு பூந்தண் துழாய்முடி யாய்!தெய்வ நாயகனே! 10

2600 *தெய்வ நாயகன் நாரணன் திரிவிக்-
கிரமன் அடியிணைமிசை*
கொய்கொள் பூம்பொழில் சூழ்குரு கூர்ச்சட கோபன்*
செய்த ஆயிரத் துள்ளிவை தண்சிரீ வரமங்கை
மேய பத்துடன்*
வைகல் பாட வல்லார் வானோர்க் காரா வமுதே. 11

8. ஆரா அமுதே•

ஆராவமுதாழ்வார் பேறுகளைத் தாராமையால்.
ஆழ்வார் தீராத ஆசையுடன்
ஆற்ருமை பேசி அலமருதல்

(திருக்குடந்தை)
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : காந்தாரம்) (தாளம் : ஏழொத்து
(தந்யாசி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2601 *ஆரா அமுதே! அடியேன் உடலம்
நின்பால் அன்பாயே*
நீராய் அலைந்து கரைய உருக்கு-
கின்ற நெடுமாலே*
சீரார் செந்நெல் கவரி வீசும்
செழுநீர்த் திருக்குடந்தை*
ஏரார் கோலம் திகழக் கிடந்தாய்!
கண்டேன் எம்மானே! 1

2602 எம்மா னே!என் வெள்ளை மூர்த்தி!
என்னை ஆள்வானே!*
எம்மா உருவும் வேண்டு மாற்ருல்
ஆவாய் எழிலேறே!*
செம்மா கமலம் செழுநீர் மிசைக்கண்
மலரும் திருக்குடந்தை*
அம்மா மலர்க்கண் வளர்கின்ருனே!
என்நான் செய்கேனே? 2

2603 என்நான் செய்கேன்? யாரே களைகண்?
என்னையென் செய்கின்ருய்?*
உன்னல் அல்லால் யாவ ராலும்
ஒன்றும் குறைவேண்டேன்*
கன்ஞர் மதிள்சூழ் குடந்தைக் கிடந்தாய்!
அடியேன் அருவாஞள்*
செல்நாள் எந்நாள்? அந்நா ளுனதாள்
பிடித்தே செலக்காணே. 3

• இது கோயில் திருவாய்மொழி

2604 செலக்காண் கிற்பார் காணும் அளவும்
செல்லும் கீர்த்தியாய்!*
உலப்பி லானே! எல்லா வுலகும்
உடைய ஒருமூர்த்தி!*
நலத்தால் மிக்கார் குடந்தைக் கிடந்தாய்!
உன்னைக் காண்பான் நான்
அலப்பாய்* ஆகா சத்தை நோக்கி
அழுவன் தொழுவனே. 4

2605 அழுவன் தொழுவன் ஆடிக் காண்பன்
பாடி அலற்றுவன்*
தழுவல் வினையால் பக்கம் நோக்கி
நாணிக் கவிழ்ந்திருப்பன்*
செழுஒண் பழனக் குடந்தைக் கிடந்தாய்!
செந்தா மரைக்கண்ணா!*
தொழுவ னேனை யுனதாள் சேரும்
வகையே சூழ்கண்டாய். 5

2606 சூழ்கண் டாய்என் தொல்லை வினையை
அறுத்துன் அடிசேரும்
ஊழ்கண் டிருந்தே* தூராக் குழிதூர்த்
தெனைநாள் அகன்றிருப்பன்?*
வாழ்தொல் புகழார் குடந்தைக் கிடந்தாய்!
வானோர் கோமானே!*
யாழி னிசையே! அமுதே! அறிவின்
பயனே! அரியேறே! 6

2607 அரியே றே!என் அம்பொற் சுடரே!
செங்கட் கருமுகிலே!*
எரியே! பவளக் குன்றே! நாற்றோள்
எந்தாய்! உனதருளே*
பிரியா அடிமை யென்னைக் கொண்டாய்
குடந்தைத் திருமாலே!*
தரியேன் இனியுன் சரணந் தந்தென்
சன்மம் களையாயே. 7

2608 களைவாய் துன்பம்; களையா தொழிவாய்;
களைகண் மற்றிலேன்*
வளைவாய் நேமிப் படையாய்! குடந்தைக்
கிடந்த மாமாயா!*
தளரா உடலம் என்ன தாவி
சரிந்து போம்போது!*
இளையா துனதாள் ஒருங்கப் பிடித்துப்
போதஇசை நீயே. 8

2609 இசைவித் தென்னை யுன்தாள் இணைக்கீழ்
இருத்தும் அம்மானே!*
அசைவில் அமரர் தலைவர் தலைவா!
ஆதிப் பெருமூர்த்தி!*
திசைவில் வீசும் செழுமா மணிகள்
சேரும் திருக்குடந்தை*
அசைவில் உலகம் பரவக் கிடந்தாய்!
காண வாராயே. 9

2610 வாரா அருவாய் வருமென் மாயா!
மாயா மூர்த்தியாய்!*
ஆரா அமுதாய் அடியேன் ஆவி
அகமே தித்திப்பாய்!
தீரா வினைகள் தீர என்னை
ஆண்டாய்! திருக்குடந்தை
ஊரா* உனக்காட் பட்டும் அடியேன்
இன்னம் உழல்வேனோ? 10

2611 *உழலை யென்பின் பேய்ச்சி முலையூ
டவளை யுயிருண்டான்*
கழல்கள் அவையே சரணாக் கொண்ட
குருகூர்ச் சடகோபன்*
குழலின் மலியச் சொன்ன ஓரா-
யிரத்து ளிப்பத்தும்*
மழலை தீர வல்லார் காமர்
மானேய் நோக்கியர்க்கே. 11

9. மானேய் நோக்கு

திருவல்லவாழ் செல்லுதலைத் தடுக்கும் தோழியர்க்குத் தலைவி கூறுதல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : பஞ்சமம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(முகாரி ராகம் - அட தாளம்)

2612 *மானேய் நோக்குநல்லீர்! வைகலும்வினை யேன்மெலிய*
வானார் வண்கமுகும் மதுமல்லிகை யுங்கமழும்*
தேனார் சோலைகள்சூழ் திருவல்ல வாழுறையும்
கோனா ரை* அடியேன் அடிகூடுவ தென்றுகொலோ? 1

2613 என்றுகொல் தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந் தென்செய் (திரோ?*
பொன்திகழ் புன்னைமகிழ் புதுமாதவி மீதணவி*
தென்றல் மணங்கமழும் திருவல்ல வாழ்நகருள்
நின்றபி ரான்* அடிநீ றடியோங்கொண்டு சூடுவதே. 2

2614 சூடும் மலர்க்குழலீர்! துயராட்டியே னைமெலிய*
பாடுநல் வேதவொலி பரவைத்திரை போல்முழங்க*
மாடுயர்ந் தோமப்புகை கமழும்தண் திருவல்லவாழ்*
நீடுறை கின்றபிரான் கழல்காண்டுங்கொல் நிச்சலுமே. 3

2615 நிச்சலும் தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந் தென்செய் (திரோ?*
பச்சிலை நீள்கமுகும் பலவும்தெங்கும் வாழைகளும்*
மச்சணி மாடங்கள்மீ தணவும்தண் திருவல்லவாழ்*
நச்சர வின்அணைமேல் நம்பிரானது நன்னலமே. 4

2616 நன்னலத் தோழிமீர்காள்! நல்லஅந்தணர் வேள்விப்புகை*
மைந்நலங்கொண்டுயர்விண் மறைக்கும்தண்திருவல்லவாழ்*
கன்னலங் கட்டிதன்னைக் கனியையின் னமுதந்தன்னை*
என்னலங் கொள்சுடரை என்றுகொல்கண்கள் காண்பதுவே? 5

2617 காண்பதெஞ் ஞான்றுகொலோ?வினையேன் கனிவாய்மடவீர்!*
பாண்குரல் வண்டினொடு பசுந்தென்றலும் ஆகியெங்கும்*
சேண்சினை யோங்குமரச் செழுங்கானல் திருவல்லவாழ்*
மாண்குறள் கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப் பாதங்களே. 6

2618 பாதங்கள் மேலணிபூத் தொழக்கூடுங்கொல்-பாவைநல்லீர்!*
ஓதநெ டுந்தடத்துள் உயர்தாமரை செங்கழுநீர்*
மாதர்கள் வாண்முகமும் கண்ணும்ஏந்தும் திருவல்லவாழ்*
நாதன்இஞ் ஞாலமுண்ட நம்பிரான்றன்னை நாடொறுமே? 7

2619 நாடொறும் வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்-நன்னுதலீர்!*
ஆடுறு தீங்கரும்பும் விளைசெந்நெலும் ஆகியெங்கும்*
மாடுறு பூந்தடஞ்சேர் வயல்சூழ்தண் திருவல்லவாழ்*
நீடுறை கின்றபிரான் நிலந்தாவிய நீள்கழலே? 8

2620 கழல்வளை பூரிப்பயாம் கண்டுகைதொழக் கூடுங்கொலோ?*
குழலென்ன யாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள் தேனருந்தி*
மழலை வரிவண்டுகள் இசைபாடும் திருவல்லவாழ்*
சுழலின் மலிசக்கரப் பெருமானது தொல்லருளே? 9

2621 தொல்லருள் நல்வினையால் சொல்லக்கூடுங்கொல் தோழிமீர்காள்!*
தொல்லருள் மண்ணும்விண்ணும் தொழநின்ற திருநகரம்*
நல்லரு ளாயிரவர் நலனேந்தும் திருவல்லவாழ்*
நல்லருள் நம்பெருமான் நாராயணன் நாமங்களே? 10

2622 *நாமங்கள் ஆயிரம் உடையநம்பெரு மானடிமேல்*
சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன் தெரிந்துரைத்த*
நாமங்க ளாயிரத்துள் இவைபத்தும் திருவல்லவாழ்*
சேமங்கொள் தென்னகர்மேல் செப்புவார்சிறந் தார்பிறந்தே. 11

10. பிறந்தவாறும்

ஆழ்வார் தாம்சேர்ந்தனுபவிக்கும்நிலையைச் செய் என எம்பெருமானை வேண்டுதல்

ஆசிரியத்துறை

பண் : காந்தாரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(மோஹன ராகம் - ஆதி தாளம்)

2623 *பிறந்த வாறும் வளர்ந்த வாறும்
பெரிய பாரதம் கைசெய்து* ஐவர்க்குத்
திறங்கள் காட்டி யிட்டுச் செய்து போன மாயங்களும்*
நிறந்த னூடுபுக் கெனதாவியை நின்றுநின்
றுருக்கி யுண்கின்ற* இச்
சிறந்த வான்சுடரே!உன்னை யென்றுகொல் சேர்வதுவே? 1

2624 வதுவை வார்த்தையுள் ஏறு பாய்ந்ததும்
மாய மாவினை வாய்பி ளந்ததும்*
மதுவைவார் குழலார் குரவை பிணைந்த குழகும்*
அதுஇது உதுவென்ன லாவன அல்ல;
என்னையுன் செய்கை நைவிக்கும்*
முதுவைய முதல்வா! உன்னை யென்று தலைப்பெய்வனே? 2

2625 பெய்யும் பூங்குழல் பேய் முலையுண்ட
பிள்ளைத் தேற்றமும்* பேர்ந்தோர் சாடிறச்
செய்ய பாதமொன் றால்செய்த நின்சிறுச் சேவகமும்*
நெய்யுண் வார்த்தையுள், அன்னை கோல்கொள்ள
நீயுன் தாமரைக் கணகள் நீர்மல்க*
பையவே நிலையும், வந்தென் நெஞ்சை யுருக்குங்களே. 3

2626 கள்ள வேடத்தைக் கொண்டுபோய்ப் புரம்
புக்க வாறும்* கலந்தசுரரை
உள்ளம் பேதம்செய் திட்டுயி ருண்ட உபாயங்களும்*
வெள்ள நீர்ச்சடை யானும் நின்னிடை,
வேறலாமை விளங்க நின்றதும்*
உள்ளமுள் குடைந்தென் உயிரை யுருக்கி யுண்ணுமே. 4

2627 உண்ண வானவர் கோனுக் காயர்
ஒருப்ப டுத்த அடிசி லுண்டதும்*
வண்ணமால் வரையை யெடுத்து மழைகாத்ததும்*
மண்ணை முன்படைத் துண்டுமிழ்ந்து கடந்தி டந்து
மணந்த மாயங்கள்*
எண்ணுந் தோறும்என் னெஞ்செரி வாய்மெழு கொக்கும்நின்றே. 5

2628 நின்ற வாறும் இருந்த வாறும்
கிடந்த வாறும் நினைப்பரியன*
ஒன்றலா வுருவாய் அருவாயநின் மாயங்கள்*
நின்று நின்று நினைக்கின்றேன்;உன்னை
எங்ங னம்நினை கிற்பன்* பாவியேற்
கொன்றுநன் குரையாய், உலக முண்ட ஒண்சுடரே! 6

2629 ஒண்சுடரோ டிருளுமாய் நின்ற வாறும்
உண்மையோ டின்மையாய் வந்து* என்
கண்கொள் ளாவகை நீகரந் தென்னைச் செய்கின்றன*
எண்கொள் சிந்தையுள் நைகின்றேன்;என்
கரிய மாணிக்க மே! * என் கண்கட்குத்
திண்கொள்ள ஒருநாள் அருளாய்,உன் திருவுருவே. 7

2630 திருவுருவ கிடந்த வாறும், கொப்பூழ்ச்
செந்தா மரைமேல்* திசைமுகன்
கருவுள்வீற் றிருந்து படைத்திட்ட கருமங்களும்*
பொருவில் உன்தனி நாயகமவை கேட்குந்
தோறும்என் னெஞ்சம் நின்றுநெக்கு*
அருவி சோரும் கண்ணீர்; என்செய்கேன் அடியேனே! 8

2631 அடியை மூன்றை யிரந்த வாறும், அங்கேநின்
ருழ்கடலும் மண்ணும் விண்ணும்
முடிய* ஈரடியால் முடித்துக் கொண்ட முக்கியமும்*
நொடியு மாறவை கேட்குந் தோறும்என்
நெஞ்சம் நின்றனக்கே கரைந்துகும்*
கொடியவல் வினையேன்-உன்னை யென்றுகொல் கூடுவதே? 9

2632 கூடி நீரைக் கடைந்த வாறும் அமுதம்
தேவர் உண்ண* அசுரரை
வீடும் வண்ணங்க ளேசெய்து போன வித்தகமும்*
ஊடு புக்கென தாவியை யுருக்கி
யுண்டிடு கின்ற* நின்றன்னை
நாடும் வண்ணம் சொல்லாய், நச்சுநா கணையானே! 10

2633 *நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே
சரண்நமக் கென்று* நாடொறும்
ஏக சிந்தைய னய்க்குரு கூர்ச்சட கோபன் மாறன்*
ஆக நூற்றஅந் தாதி ஆயிரத்துள்
இவையுமோர் பத்தும் வல்லார்*
மாக வைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர் வைகலுமே. 11

6
பத்து
1. வைகல் பூங்கழி

பறவைகளைத் தூதுவிடல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நட்ட ராகம்) (தாளம் : எழொத்து

(அசாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2634 *வைகல்பூங் கழிவால் வந்து மேயும் குருகினங்காள்*
செய்கொள் செந்நெல் உயர்திரு வண்வண் டூருறையும்*
கைகொள் சக்கரத் தென்கனி வாய்ப்பெரு மானைக்கண்டு*
கைகள் கூப்பிச் சொல்லீர்-வினையாட்டியேன் காதன்மையே. 1

2635 காதல் மென்பெடை யோடுடன் மேயும் கருநாராய்!*
வேத வேள்வி யொலிமுழங் கும்தண் திருவண்வண்டூர்*
நாதன், ஞாலமெல் லாமுண்ட நம்பெரு மானைக்கண்டு*
பாதம் கைதொழுது பணியீர்-அடியேன் திறமே. 2

2636 திறங்க ளாகியெங்கும் செய்க ளூடுழல் புள்ளினங்காள்!*
சிறந்த செல்வம் மல்கு திருவண்வண் டூருறையும்*
கறங்கு சக்கரக்கைக் கனி வாய்ப்பெரு மானைக்கண்டு*
இறங்கி நீர்தொழுது பணியீர்-அடியே னிடரே. 3

2637 இடரில் போகம் மூழ்கி யிணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்!*
விடலில் வேத ஒலிமுழங் கும்தண் திருவண்வண்டூர்*
கடலில் மேனிப் பிரான்கண் ணனைநெடு மாலைக்கண்டு*
'உடலம்நைந் தொருத்தி யுருகும்' என் றுணர்த்துமினே. 4

2638 உணர்த்தல் ஊடல் உணர்ந்துடன் மேயும் மடஅன்னங்காள்!*
திணர்த்த வண்டல்கள்மேல் சங்கு சேரும் திருவண்வண்டூர்*
புணர்த்த பூந்தண் துழாய்முடி நம்பெரு மானைக்கண்டு*
புணர்த்த கையினராய், அடியே னுக்கும் போற்றுமினே. 5

2639 போற்றி யானிரந்தேன், புன்னை மேலுறை பூங்குயில்காள்!*
சேற்றில் வாளை துள்ளும் திருவண்வண் டூருறையும்*
ஆற்ற லாழியங்கை யமரர்பெரு மானைக்கண்டு*
மாற்றங் கொண்டருளீர்-மையல் தீர்வ தொருவண்ணமே. 6

2640 ஒருவண்ணம் சென்றுபுக் கெனக்கொன் றுரையொண் கிளியே!*
செருஒண் பூம்பொழில்சூழ் செக்கர் வேலைத் திருவண்வண்டூர்
கருவண்ணம் செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால்*
செருஒண் சக்கரம்சங் கடையாளம் திருந்தக்கண்டே. 7

2641 திருந்தக் கண்டெனக் கொன்றுரை யாய்-ஒண் சிறுபூவாய்!*
செருந்தி ஞாழல் மகிழ்புன்னை சூழ்தண் திருவண்வண்டூர்*
பெருந்தண் தாமரைக்கண் பெருநீண்முடி நால்தடந்தோள்*
கருந்திண் மாமுகில்போல்திரு மேனி யடிகளையே. 8

2642 அடிகள் கைதொழு தலர்மேல் அடையும் அன்னங்காள்!*
விடிவை சங்கொலிக்கும் திரு வண்வண் டூருறையும்*
கடிய மாயன்தன் னைக்கண்ண னைநெடு மாலைக்கண்டு*
கொடிய வல்வினை யேன்-திறம் கூறுமின்-வேறுகொண்டே. 9

2643 வேறு கொண்டும்மை யானிரந் தேன்;வெறி வண்டினங்-
தேறு நீர்ப்பம்பை வடபாலைத் திருவண் வண்டூர்* (காள்!*
மாறில் போரரக் கன்மதிள் நீறெழச் செற்றுகந்த*
ஏறு சேவக னுக்கென்னை யும்உளள் என்மின்களே. 10

2644 *மின்கொள் சேர்புரி நூல்குற ளாயகல் ஞாலம்கொண்ட*
வன்கள்வன்அடிமேல் குரு கூர்ச்சட கோபன் சொன்ன*
பண்கொள் ஆயிரத்துள் ளிவை பத்தும்திரு வண்வண்டூர்க்கு*
இன்கொள் பாடல் வல்லார் மதனர்,மின் னிடையவர்க்கே. 11

2. மின்னிடைமடவார்

தலைவன் தாழ்த்து வரக்கண்ட தலைவி ஊடல் கொண்டுரைத்தல்

ஆசிரியத்துறை

பண் : சீகாமரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சோக வராளி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2645 *மின்னிடை மடவார்கள் நின்னருள் சூடுவார்
முன்புநா னதஞ்சுவன்*
மன்னுடை இலங்கை யரண்காய்ந்த மாயவனே!*
உன்னுடைய சுண்டாயம் நானறிவன்; இனி
யதுகொண்டு செய்வதென்?*
என்னுடைய பந்தும் கழலும் தந்து போகு நம்பீ! 1

2646 போகுநம் பீ!உன் தாமரை புரைகண் ணிணையும்,
செவ்வாய் முறுவலும்*
ஆகுலங்கள் செய்ய அறிதற்கே நோற்றேே மேயாம்!*
தோகைமா மயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார்
செவியோசை வைத்தெழ*
ஆகள் போகவிட்டுக் குழலூது போயிருந்தே. 2

2647 போயி ருந்து நின் புள்ளுவம் அறியா
தவர்க்குரை நம்பீ!* நின்செய்ய
வாயிருங் கனியுங் கண்களும் விபரீதம் இந்நாள்*
வேயி ருந்தடந் தோளினர் இத்
திருவருள்பெறு வார்எவர்கொல்-*
மாயிருங் கடலைக் கடைந்த பெருமானாலே? 3

2648 ஆலின் நீளிலை யேழுலக முண்டன்று நீகிடந்-
தாய்* உன் மாயங்கள்
மேலை வானவரும் அறியார்; இனியெம் பரமே?*
வேலி னேர்தடங் கண்ணினர் விளையாடு
சூழலைச் சூழவே நின்று*
காலி மேய்க்கவல் லாய்!எம்மைநீ கழறேலே. 4

2649 கழறேல் நம்பீ!உன் கைதவம் மண்ணும் விண்ணும்
நன்கறியும்* திண்சக்கர
நிழறு தொல்படையாய்!உனக்கொண்றுணர்த் துவன்நான்*
மழறு தேன்மொழி யார்கள் நின்னருள்
சூடுவார் மனம் வாடி நிற்க* எம்
குழறு பூவையொடும் கிளியோடும் குழகேலே. 5

2650 குழகி யெங்கள் குழமணன் கொண்டு
கோயின்மை செய்து கன்மமொன் றில்லை*
பழகி யாமிருப் போம்பர மேயித் திருவருள்கள்?*
அழகி யார்;இவ் வுலகம்மூன் றுக்கும்
தேவிமை தகுவார் பலருளர்*
கழக மேறேல் நம்பீ! உனக்கும் இளைதே கன்மமே. 6

2651 கன்மமன் றெங்கள் கையில் பாவை பறிப்பது;
கடல்ஞால முண்டிட்ட*
நின்மலா! நெடியாய்! உனக்கேலும் பிழைபிழையே*
வன்மமே சொல்லி யெம்மைநீ விளையாடுதி;
அதுகேட்கில் என்ஐம்மார்*
தன்ம பாவமென் ஞர்;ஒரு நான்று தடிபிணக்கே. 7

2652 பிணக்கி, யாவையும் யாவரும் பிழையாமல்
பேதித்தும் பேதி யாதது* ஓர்
கணக்கில் கீர்த்தி வெள்ளக் கதிர்ஞான மூர்த்தியினுய்!*
இணக்கி யெம்மையெந் தோழிமார் 'விளையாடப்
போதுமின்' என்னப் போந்தோமை*
உணக்கி நீவளைத் தால்என்! சொல்லா ருகவாதவரே? 8

2653 உகவையால் நெஞ்சம் உள்ளுருகிஉன்
தாமரைத் தடங்கண் விழிகளின்*
அகவலைப் படுப்பான் அழித்தாயுன் திருவடியால்*
தகவு செய்திலை; எங்கள் சிற்றிலும் யாம்அடு
சிறுசோறுங் கண்டு* நின்
முகஒளி திகழ முறுவல் செய்து நின்றிலையே. 9

2654 நின்றிலங்கு முடியினுய்! இருபத் தோர்கால்
அரசு களைகட்ட*
வென்றி நீண்மழுவா! வியன்ஞாலம் முன்படைத்தாய்!*
இன்றிவ் ஆயர் குலத்தை வீடுய்யத்
தோன்றிய கருமா ணிக்கச்சுடர்!*
நின்றன்னுல் நலிவே படுவோ மென்றும் ஆய்ச்சியோமே. 10

2655 *ஆய்ச்சி யாகிய அன்னையால் அன்று வெண்ணெய்
வார்த்தையுள்* சீற்ற முண்டழு
கூத்த அப்பன் றன்னைக் குருகூர்ச் சடகோபன்*
ஏத்திய தமிழ்மாலை யாயிரத்துள் இவையும்
ஓர்பத் திசையொடும்*
நாத்தன்னுல் நவில உரைப்பார்க் கில்லை நல்குரவே. 11

3. நல்குரவும்

தம்மை வசீகரித்தவன் சர்வேச்வரன் எனல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : இடையொத்து

(உசேனி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2656 *நல்குரவும் செல்வும் நரகும் சுவர்க்கமுமாய்*
வெல்பகையும் நட்பும் விடமும் அமுதமுமாய்*
பல்வகையும் பரந்தபெரு மானென்னை யாள்வானை*
செல்வம்மல்கு குடித்திரு விண்ணகர்க் கண்டேனே. 1

2657 கண்டஇன்பம் துன்பம் கலக்கங்களும் தேற்றமுமாய்*
தண்டமும் தண்மையும் தழலும் நிழலுமாய்*
கண்டுகோ டற்கரிய பெருமான்என்னை யாள்வானூர்*
தெண்டிரைப் புனல்சூழ் திருவிண்ணகர் நன்னகரே. 2

2658 நகரமும் நாடுகளும் ஞானமும் மூடமுமாய்*
நிகரில்சூழ் சுடராய்இரு ளாய்நில னாய்விசும்பாய்*
சிகரமா டங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான்*
புகர்கொள்கீர்த்தி யல்லால்இல்லை யாவர்க்கும் புண்ணியமே. 3

2659 புண்ணியம் பாவம் புணர்ச்சிபிரி வென்றிவையாய்*
எண்ணமாய் மறப்பாய்உண்மை யாயின்மையாய் அல்லனாய்*
திண்ணமா டங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான்*
கண்ணன்இன் னருளேகண்டு கொண்மின்கள் கைதவமே. 4

2660 கைதவம் செம்மை கருமை வெளுமையுமாய்*
மெய்பொய் யிளமை முதுமைபுதுமை பழமையுமாய்*
செய்ததிண் மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான்*
பெய்தகாவு கண்டீர்-பெருந்தேவுடை மூவுலகே. 5

2661 மூவுலகங் களுமாய் அல்லனுய்உகப் பாய்முனிவாய்*
பூவில்வாழ் மகளாய்த் தவ்வையாய்ப்புக ழாய்ப்பழியாய்*
தேவர்மே வித்தொழும் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான்*
பாவியேன் மனத்தே யுறைகின்ற பரஞ்சுடரே. 6

2662 பரஞ்சுடர் உடம்பாய் அழுக்குப்பதித்த உடம்பாய்*
கரந்தும்தோன் றியும்நின்றும் கைதவங்கள் செய்தும்* விண்ணோர்
சிரங்களால் வணங்கும் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான்*
வரங்கொள்பாத மல்லால்இல்லை யாவர்க்கும் வன்சரணே. 7

2663 வன்சரண் சுரர்க்காய் அசுரர்க்குவெங் கூற்றமுமாய்*
தன்சரண் நிழற்கீ ழுலகம்வைத்தும், வையாதும்*
தென்சரன் திசைக்குத் திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான்*
என்சரண்என் கண்ணன் என்னையாளுடை என்னப்பனே.8

2664 என்னப்பன் எனக்காய்இகுளாய் என்னைப் பெற்றவளாய்*
பொன்னப்பன் மணியப்பன் முத்தப்பன்என் அப்பனுமாய்*
மின்னப்பொன் மதிள்சூழ்திரு விண்ணகர் சேர்ந்தஅப்பன்*
தன்னொப்பார் இல்லப்பன் தந்தனன்தன தாள்நிழலே. 9

2665 நிழல்வெயில் சிறுமைபெருமை குறுமை நெடுமையுமாய்*
சுழல்வனநிற் பனமற்றுமாய் அவை அல்லனுமாய்*
மழலைவாய் வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர் மன்னுபிரான்*
கழல்கள்அன்றி, மற்றோர் களைகணிலம் காண்மின்களே. 10

2666 *'காண்மின்கள் உலகீர்!'என்று கண்முகப் பேநிமிர்ந்த*
தாளிணையன் றன்னைக் குருகூர்ச்சட கோபன்சொன்ன*
ஆணையா யிரத்துத்திரு விண்ணகர்ப்பத் தும்வல்லார்*
கோணையின்றிவிண்ணோர்க் கென்றும் ஆவர் குரவர்களே. 11

4. குரவையாய்ச்சியர்

கண்ணனது அவதாரச் செயல்களைப் பேசப் பெற்றமைக்குக் களித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்க ராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(யமுனு கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2667 *குரவை யாய்ச்சிய ரோடு கோத்ததும்
குன்றமொன் றேந்தியதும்*
உரவுநீர்ப் பொய்கை நாகம் காய்ந்ததும்
உட்பட மற்றும்பல*
அரவில் பள்ளிப் பிரான்றன் மாய
வினைகளை யேயலற்றி*
இரவும் நன்பக லும்த விர்கிலன்-
என்ன குறைஎனக்கே? 1

2668 கேயத் தீங்குழ லூதிற்றும் நிரைமேய்த்த
தும் கெண்டை யொண்கண்*
வாசப் பூங்குழல் பின்னை தோள்கள்
மணந்ததும் மற்றும்பல*
மாயக் கோலப் பிரான்றன் செய்கை
நினைந்து மனம்குழைந்து*
நேயத் தோடு கழிந்த போதுஎனக்
கெவ்வுல கம்நிகரே? 2

2669 நிகரில் மல்லரைச் செற்ற தும்நிரை
மேய்த்ததும் நீள்நெடுங்கை*
சிகர மாகளி றட்டதும் இவைபோல்
வனவும் பிறவும்*
புகர்கொள் சோதிப் பிரான்றன் செய்கை
நினைந்து புலம்பி* என்றும்
நுகர வைகல் வைகப்பெற் றேன்-எனக்
கென்இனி நோவதுவே? 3

2670 நோவ ஆய்ச்சி யுரலோ டார்க்க
இரங்கிற்றும் வஞ்சப்பெண்ணை*
சாவப் பாலுண் டதும்ஊர் சகடம்
இறச்சா டியதும்*
தேவக் கோலப் பிரான்றன் செய்கை
நினைந்து மனம்குழைந்து*
மேவக் காலங்கள் கூடினேன்-எனக்
கென்இனி வேண்டுவதே? 4

2671 வேண்டித் தேவர் இரக்க வந்து
பிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்*
பூண் டன்றன்னை புலம்பப் போயங்கோர்
ஆய்க்குலம் புக்கதும்*
காண்ட லின்றி வளர்ந்து கஞ்சனைத்
துஞ்சவஞ் சம்செய்ததும்*
ஈண்டி நான்அலற் றப்பெற் றேன்-எனக்
கென்ன இகலுளதே? 5

2672 இகல்கொள் புள்ளைப் பிளந்த தும்இமில்
ஏறுகள் செற்றதுவும்*
உயர்கொள் சோலைக் குருந்தொ சித்ததும்
உட்பட மற்றும்பல*
அகல்கொள் வையம் அளந்த மாயன்என்
அப்பன்றன் மாயங்களே*
பகலிராப் பரவப் பெற்றேன்-எனக்
கென்ன மனப்ப ரிப்பே? 6

2673 மனப்பரிப் போட முக்கு மானிட
சாதியில் தான்பிறந்து*
தனக்கு வேண்டுருக் கொண்டு தான்றன
சீற்றத்தினை முடிக்கும்*
புனத்து ழாய்முடி மாலை மார்பன்என்
அப்பன்றன் மாயங்களே*
நினைக்கும் நெஞ்சுடை யேன்-எனக்கினி
யார்நிகர் நீள்நிலத்தே? 7

2674 நீணிலத் தொடுவான் வியப்ப நிறைபெரும்
போர்கள் செய்து*
வாண ஞயிரம் தோள்து ணித்ததும்
உட்பட மற்றும்பல*
மாணி யாய்நிலம் கொண்ட மாயன்என்
அப்பன்றன் மாயங்களே*
காணும் நெஞ்சுடை யேன்-எனக் கினி
யென்ன கலக்க முண்டே? 8

2675 கலக்க ஏழ்கடல் ஏழ்மலை யுலகே
ழும்கழி யக்கடாய்*
உலக்கத் தேர்கொடு சென்ற மாயமும்
உட்பட மற்றும்பல*
வலக்கை யாழி யிடக்கைச் சங்கம்
இவையுடை மால்வண்ணனே*
மலக்கும்நா வுடையேற்கு மாறுள தோ-இம்
மண்ணின் மிசையே? 9

2676 மண்மிசைப் பெரும்பாரம் நீங்கஓர் பாரத
மாபெ ரும்போர்
பண்ணி,* மாயங்கள் செய்து சேனையைப்
பாழ்பட நூற்றிட்டுப்போய்*
விண்மி சைத்தன தாம மேபுக
மேவிய சோதிதன் தாள்*
நண்ணி நான்வணங் கப்பெற றேன்-எனக்
கார்பிறர் நாயகரே? 10

2677 *நாய .கன்முழு வேழுல குக்குமாய்
முழுவே ழுலகும்* தன்
வாய கம்புக வைத்துமிழ்ந் தவையாய்
அவையல் லனுமாம்*
கேசவன் அடியிணை மிசைக்குரு கூர்ச்சட-
கோபன் சொன்ன*
தூய ஆயிரத் திப்பத்தால் பத்த
ராவர் துவளின்றியே. 11

5. துவளில்

தோழி தாயரை நோக்கிக் கூறுதல்

(தொலைவில்லி மங்கலம்)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பஞ்சமம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சங்கராபரண ராகம் - அட தாளம்)

2678 *துவளில் மாமணி மாட மோங்கு
தொலைவில் லிமங்க லம்தொழும்
இவளை* நீரினி யன்னை மீர்! உமக்
காசை யில்லை; விடுமினோ*
தவள வொண்சங்கு சக்க ரமென்றும்
தாம ரைத்தடங் கணென்றும்*
குவளை யொண்மலர்க் கண்கள் நீர்மல்க
நின்று நின்று குமுறுமே. 1

2679 குமுறு மோசை விழவொ லித்தொலை-
வில்லி மங்கலம் கொண்டுபுக்கு*
அமுத மென்மொழி யாளை நீருமக்
காசை யின்றி அகற்றினீர்*
திமிர்கொண் டாலொத்து நிற்கும்; மற்றிவள்
தேவ தேவபி ரானென்றே*
நிமியும் வாயொடு கண்கள் நீர்மல்க
நெக்கொ சிந்து கரையுமே. 2

2680 கரைகொள் பைம்பொழில் தண்ப ணைத்தொலை-
வில்லி மங்கலம் கொண்டுபுக்கு*
உரைகொ ளின்மொழி யாளை நீருமக்
காசை யின்றி அகற்றினீர்*
திரைகொள் பௌவத்துச் சேர்ந்த தும்திசை
ஞாலம் தாவி யளந்ததும்*
நிரைகள் மேய்த்தது மேபி தற்றி
நெடுங்கண் ணீமல்க நிற்குமே. 3

2681 நிற்கும் நான்மறை வாணர் வாழ்தொலை-
வில்லி மங்கலங் கண்டபின்*
அற்கமொன்றும் அறஉ ருள்;மலிந்-
தாள்கண் டீர் இவள்-அன்னைமீர்*
கற்கும் கல்வியெல் லாம்க ருங்கடல்
வண்ணன் கண்ணபி ரானென்றே*
ஒற்க மொன்றுமி லள்;உ கந்துகந்
துள்ம கிழ்ந்து குழையுமே. 4

2682 குழையும் வாள்முகத் தேழை யைத்தொலை-
வில்லி மங்கலம் கொண்டுபுக்கு*
இழைகொள் சோதிச்செந் தாம ரைக்கட்
பிரானி ருந்தமை காட்டினீர்*
மழைபெய் தாலொக்கும் கண்ண நீரினொ
டன்று தொட்டுமை யாந்து* இவள்
நுழையும் சிந்தையள் அன்னை மீர்!தொழும்
அத்திசையுற்று நோக்கியே. 5

2683 நோக்கும் பக்கமெல் லாம்க ரும்பொடு
செந்நெ லோங்குசெந் தாமரை*
வாய்க்கும் தண்பொரு நல்வ டகரை
வண்தொ லைவில்லி மங்கலம்*
நோக்கு மேல்அத் திசையல் லால்மறு
நோக்கி லள்;வைகல் நாடொறும்*
வாய்க்கொள் வாசக மும்ம ணிவண்ணன்
நாம மேயிவள் அன்னைமீர்! 6

2684 அன்னை மீர்!அணி மாம யில்சிறு
மா னிவள்நம்மைக் கைவலிந்து*
என்ன வார்த்தையும் கேட்கு றுள்தொலை-
வில்லி மங்கலம் என்றல்லால்*
முன்னம் நோற்ற விதிகொ லோ?முகில்
வண்ணன் மாயங்கொ லோ?* அவன்
சின்ன மும்திரு நாம மும்இவள்
வாய னகள்தி ருந்தவே. 7

2685 திருந்து வேதமும் வேள்வி யும்திரு
மாம களிரும் தாம்* மலிந்
திருந்து வாழ்பொரு நல்வ டகரை
வண்தொ லைவில்லி மங்கலம்*
கருந்த டங்கண்ணி கைதொ ழுதஅந்
நாள்தொ டங்கியிந் நாடொறும்*
இருந்தி ருந்'தரவிந்த லோசன!'
என்றென் றேநைந்தி ரங்குமே. 8

2686 இரங்கி நாடொறும் வாய்வெ ரீஇயிவள்
கண்ண நீர்கள் அலமர*
மரங்களும்இரங் கும்வ கை'மணி
வண்ண வோ!'என்று கூவுமால்*
துரங்கம் வாய்பிளந் தான்உ றைதொலை-
வில்லி மங்கல மென்று* தன்
கரங்கள் கூப்பித் தொழுமவ் வூர்த்திரு
நாமங் கற்றதன் பின்னையே. 9

2687 பின்னை கொல்,?நில மாம கள்கொல்,?
திருமாம கள்கொல்,? பிறந்திட்டாள்*
என்ன மாயங்கொ லோ?இ வள்நெடு
மாலென் றேநின்று கூவுமால்*
முன்னி வந்தவன் நின்றி ருந்துறை-
யும்தொ லைவில்லி மங்கலம்
சென்னி யால்வணங் கும்* அவ் வூர்த்திரு
நாமம் கேட்பது சிந்தையே. 10

2688 *சிந்தை யாலும்சொல்லாலும் செய்கையி-
னாலும் தேவபி ரானையே*
தந்தை தாயென் றடைந்த வண்குரு-
கூ ரவர்சட கோபன்சொல்*
முந்தை யாயிரத் துள்ளி வைதொலை-
வில்லி மங்கலத் தைச்சொன்ன*
செந்த மிழ்பத்தும் வல்ல வர்அடி-
மைசெய் வார்திரு மாலுக்கே. 11

6. மாலுக்கு

தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்குதல்

கலிவிருத்தம்

பண் : (முதிர்ந்த குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(சுரபி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2689 *மாலுக்கு வையம் அளந்த மணாளற்கு*
நீலக் கருநில மேக நியாயற்கு*
கோலச்செந் தாமரைக் கண்ணற்கு* என் கொங்கலர்
ஏலக் குழலி யிழந்தது சங்கே. 1

2690 சங்குவில் வாள்தண்டு சக்கரக் கையற்கு*
செங்கனி வாய்செய்ய தாமரைக் கண்ணற்கு*
கொங்கலர் தண்ணந் துழாய்முடி யானுக்கு* என்
மங்கை யிழந்தது மாமை நிறமே. 2

2691 நிறங்கரி யானுக்கு நீடுல குண்ட*
திறம்கிளர் வாய்ச்சிறுக் கள்வ னவற்கு*
கறங்கிய சக்கரக் கையவ னுக்கு* என்
பிறங்கிருங் கூந்தல் இழந்தது பீடே. 3

2692 பீடுடை நான்முக னைப்படைத் தானுக்கு*
மாடுடை வையம் அளந்த மணாளற்கு*
நாடுடை மன்னர்க்குத் தூதுசெல் நம்பிக்கு* என்
பாடுடை அல்குல் இழந்தது பண்பே. 4

2693 பண்புடை வேதம் பயந்த பரனுக்கு*
மண்புரை வையம் இடந்த வராகற்கு*
தெண்புனற் பள்ளியெந் தேவ பிரானுக்கு* என்
கண்புனை கோதை இழந்தது கற்பே. 5

2694 கற்பகக் காவன நற்பல தோளற்கு*
பொற்சுடர்க் குன்றன்ன பூந்தண் முடியற்கு*
நற்பல தாமரை நாண்மலர்க் கையற்கு* என்
விற்புரு வக்கொடி தோற்றது மெய்யே. 6

2695 மெய்யமர் பல்கலன் நன்கணிந் தானுக்கு*
பையர வின்னணைப் பள்ளியி னானுக்கு*
கையொடு கால்செய்ய கண்ணபி ரானுக்கு* என்
தையல் இழந்தது தன்னுடைச் சாயே. 7

2696 சாயக் குருந்தம் ஒசித்த தமியற்கு*
மாயச் சகடம் உதைத்த மணாளற்கு*
பேயைப் பிணம்படப் பாலுண் பிரானுக்கு* என்
வாசக் குழலி இழந்தது மாண்பே. 8

2697 மாண்பமை கோலத்தெம் மாயக் குறளற்கு*
சேண்சுடர்க் குன்றன்ன செஞ்சுடர் மூர்த்திக்கு*
காண்பெருந் தோற்றத்தெங் காகுத்த நம்பிக்கு* என்
பூண்புனை மென்முலை தோற்றது பொறப்பே. 9

2698 பொற்பமை நீண்முடிப் பூந்தண் துழாயற்கு*
மற்பொரு தோளுடை மாயப் பிரானுக்கு*
நிற்பன பல்லுரு வாய்நிற்கு மாயற்கு* என்
கற்புடை யாட்டி யிழந்தது கட்டே. 10

2699 *கட்டெழில் சோலைநல் வேங்கட வாணனை*
கட்டெழில் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
கட்டெழில் ஆயிரத் திப்பத்தும் வல்லவர்*
கட்டெழில் வானவர் போகமுண் பாரே. 11

7. உண்ணுஞ்சோறு

தலைவனது நகர்நோக்கிச் சென்ற மகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்குதல்

(திருக்கோளூர்)

கலிநிலைத்துறை

பண் : பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(காம்போஜி ராகம் - ஆதி தாளம்

2700 *உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற் றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன்* எம்பெருமா னென் றேகண்கள் நீர்மல்கி*
மண்ணினுள் அவன்சீர் வளம்மிக் கவனூர் வினவி*
திண்ண மென்னிள மான்புகு மூர்திருக் கோளூரே. 1

2701 ஊரும் நாடும் உலகமும் தன்னைப்போல்* அவனுடைய
பேரும் தார்களு மேபிதற்றக் கற்பு வானிடறி*
சேரும்ந ல்வளஞ்சேர் பழனத் திருக்கோ ளூர்க்கே*
போருங்கொல்உரை யீர்,கொடி யேன்கொடி பூவைகளே! 2

2702 பூவை பைங்கிளிகள் பந்து தூதைபூம் புட்டில்கள்*
யாவையும் திருமால் திருநாமங் களேகூவி யெழும்* என்
பாவை போயினித் தண்பழனத் திருக்கோ ளூர்க்கே*
கோவைவாய் துடிப்ப மழைக் கண்ணொ டென்செய் யுங்கொலோ?3

2703 கொல்லை யென்பர்கொ லோ?குணம் மிக்கனள் என்பர்கொலோ?
சில்லை வாய்ப்பெண்டுகள் அயற் சேரியுள்ளாருமெல்லே!*
செல்வம் மல்கி யவன்கிடந்த திருக்கோ ளூர்க்கே*
மெல்லிடை நுடங்க இளமான் செல்ல மேவினளே. 4

2704 மேவி நைந்து நைந்துவிளை யாடலுறாள் என்சிறுத்
தேவிபோய்* இனித்தன் திருமால் திருக்கோ ளூரில்*
பூவியல் பொழிலும் தடமும் அவன்கோ யிலுங்கண்டு*
ஆவியுள் குளிர எங்ஙனே யுகக்குங்கொல் இன்றே? 5

2705 இன்றெனக் குதவா தகன்ற இளமான் இனிப்போய்*
தென்திசைத் திலதம் அனைய திருக்கோ ளூர்க்கே
சென்று* தன் திருமால் திருக்கண்ணும் செவ்வாயும் கண்டு*
நின்று நின்று நையும் நெடுங்கண்கள் பனிமல்கவே. 6

2706 மல்குநீர்க் கண்ணொடு மைய லுற்ற மனத்தனளாய்*
அல்லுநன் பகலும் நெடுமா லென்றழைத் தினிப்போய்*
செல்வம் மல்கி அவன்கிடந்த திருக்கோ ளூர்க்கே*
ஒல்கி யொல்கி நடந்தெங்ஙனே புகுங்கொல் ஒசிந்தே? 7

2707 ஒசிந்த நுண்ணிடை மேல்கையை வைத்து நொந்துநொந்து*
கசிந்த நெஞ்சின ளாய்க்கண்ண நீர்துளும்பச் செல்லுங்கொல்?*
ஒசிந்த வொண்மல ராள்கொழுநன் திருக்கோ ளூர்க்கே*
கசிந்த நெஞ்சின ளாய்எம்மை நீத்தஎம் காரிகையே. 8

2708 காரியம் நல்லனகள் அவை காணில் என்கண்ணனுக்கென்று*
ஈரியா யிருப்பாள்; இதெல்லாம் கிடக்க, இனிப்போய்*
சேரி பல்பழி தூயிரைப்பத் திருக்கோ ளூர்க்கே*
நேரிழை நடந்தாள் எம்மை யொன்றும் நினைத்திலளே. 9

2709 நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள்! நெடுங்கண் இளமான்
அனைத்துலகும் உடைய அரவிந்த லோசனனை* (இனிப்போய்*
தினைத்தனை யும்விடாள்; அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே*
மனைக்கு வான்பழியும் நினையாள்-செல்ல வைத்தனளே. 10

2710 *வைத்த மாநிதி யாம்மது சூதனை யேயலற்றி*
கொத்தலர் பொழில்சூழ் குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன*
பத்து நூற்று ளிப்பத் தவன்சேர் திருக்கோ ளூர்க்கே*
சித்தம் வைத்து ரைப்பார் திகழ்பொன் னுலகாள்வாரே. 11

8. பொன்னுலகு

திருநாடு முதலியவற்றில் தலைமகள் பறவைகளைத் தூதுவிடல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : குறிஞ்சி) (தாளம் : ஏழொத்து

(த்வஜாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2711 *பொன்னுல காளீரோ,? புவனிமுழ தாளீரோ?*
நன்னலப் புள்ளினங்காள்! வினையாட்டியேன் நானிரந்தேன்*
முன்னுல கங்களெல்லாம் படைத்தமுகில் வண்ணன் கண்ணன்*
என்னலங் கொண்டபிரான் றனக்கென்னிலை மையுரைத்தே. 1

2712 மையமர் வாள்நெடுங்கண் மங்கைமார் முன்பென் கையிருந்து*
நெய்யம ரின்னடிசில் நிச்சல்பாலொடு மேவீரோ*
கையமர் சக்கரத்தென் கனிவாய்ப்பெரு மானைக்கண்டு*
மெய்யமர் காதல்சொல்லிக் கிளிகாள்!விரைந் தோடிவந்தே. 2

2713 ஓடிவந் தென்குழல்மேல் ஒளிமாமல ரூதீரோ*
கூடிய வண்டினங்காள்! குருநாடுடை ஐவர்கட்காய்*
ஆடிய மாநெடுந்தேர்ப் படைநீறெழச் செற்றபிரான்*
சூடிய தண்துளவம் உண்டதூமது வாய்கள்கொண்டே. 3

2714 தூமது வாய்கள்கொண்டு வந்தென்முல்லைகள் மேல்தும்பிகாள்!*
பூமது வுண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய் செய்தகன்ற*
மாமது வார்தண்துழாய் முடிவானவர் கோனைக்கண்டு*
யாமிது வோதக்கவா றென்னவேண்டும்கண் டீர்நுங்கட்கே. 4

2715 நுங்கட்கி யானுரைக்கேன் வம்மின்யான்வளர்த் தகிளிகாள்!*
வெங்கட்புள் ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ் சம்கவர்ந்த*
செங்கட் கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச் செழுங் கற்பகத்தை*
எங்குச்சென் றாகிலும்கண் டிதுவோ தக்க வாறென்மினே? 5

2716 என்மின்னு நூல்மார்வன் என்கரும்பெரு மான்என் கண்ணன்*
தன்மன்னு நீள்கழல்மேல் தண் துழாய்நமக் கன்றிநல்கான்*
கன்மின்க ளென்றும்மையான் கற்பியாவைத்த மாற்றம் சொல்லி*
சென்மின்கள்-தீவினையேன் வளர்த்தசிறு பூவைகளே* 6

2717 பூவைகள் போல்நிறத்தன் புண்டரீகங்கள் போலும்கண்ணன்*
யாவையும் யாவருமாய் நின்றமாயனென் ஆழிப்பிரான்*
மாவைவல் வாய்பிளந்த மதுசூதற்கென் மாற்றம்சொல்லி*
பாவைகள்! தீர்க்கிற்றிரே வினையாட்டியேன் பாசறவே!. 7

2718 பாசற வெய்தியின்னே வினையேன்எனை யூழிநைவேன்*
ஆசறு தூவிவெள்ளைக் குருகே!அருள் செய்தொருநாள்*
மாசறு நீலச்சுடர் முடிவானவர் கோனைக்கண்டு*
ஏசறும் நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள் பேர்த்துமற்றே. 8

2719 பேர்த்துமற் றோர்களைகண் வினையாட்டியேன் நானொன்றிலேன்*
நீர்த்திரை மேலுலவி யிரைதேரும் புதாவினங்காள்!*
கார்த்திரள் மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர் கோனைக்கண்டு*
வார்த்தைகள் கொண்டருளி யுரையீர்-வைகல் வந்திருந்தே. 9

2720 வந்திருந் தும்முடைய மணிச்சேவலும் நீருமெல்லாம்*
அந்தரம் ஒன்றுமின்றி யலர்மேலசை யும்அன்னங்காள்!*
என்திரு மார்வற்கென்னை யின்னவாறிவள்காண்மினென்று*
மந்திரத் தொன்றுணர்த்தி யுரையீர்-மறு மாற்றங்களே. 10

2721 *மாற்றங்க ளாய்ந்துகொண்டு மதுசூதபி ரானடிமேல்*
நாற்றங்கொள் பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சட கோபன்சொன்ன*
தோற்றங்க ளாயிரத்துள் இவையுமொரு பத்தும்வல்லார்*
ஊற்றின்கண் நுண்மணல்போல் உருகாநிற்பர் நீராயே. 11

9. நீராய் நிலனாய்

கேட்டோர் நெஞ்சம் நீராய் உருகும் வண்ணம் ஆழ்வார் எம்பெருமானைக் கூப்பிடுதல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : காந்தாரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2722 *நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய்*
சீரார் சுடர்க ளிரண்டாய்ச் சிவனாய் அயனானாய்!*
கூரார் ஆழி வெண்சங் கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய்* ஒருநாள் மண்ணும் விண்ணும் மகிழவே. 1

2723 மண்ணும் விண்ணும் மகிழக் குறளாய் வலங்காட்டி*
மண்ணும் விண்ணும் கொண்ட மாய அம்மானே!*
நண்ணி யுனைநான் கண் டுகந்து கூத்தாட*
நண்ணி யொருநாள் ஞாலத் தூடே நடவாயே. 2

2724 ஞாலத் தூடே நடந்தும் நின்றும் கிடந்திருந்தும்*
சாலப் பலநாள் உகந்தோ றுயிர்கள் காப்பானே!*
கோலத் திருமா மகளோ டுன்னைக் கூடாதே*
சாலப் பலநாள் அடியேன் இன்னம் தளர்வேனோ? 3

2725 தளர்ந்தும் முறிந்தும் சகட அசுரர் உடல்வேறு*
பிளந்து வீயத் திருக்கா லாண்ட பெருமானே!*
கிளர்ந்து பிரமன் சிவனிந் திரன்விண் ணவர்சூழ*
விளங்க வொருநாள் காண வாராய் விண்மீதே. 4

2726 விண்மீ திருப்பாய்! மலைமேல் நிற்பாய்! கடல்சேர்ப்பாய்!*
மண்மீ துழல்வாய்! இவற்றுள் எங்கும் மறைந்துறைவாய்!*
எண்மீ தியன்ற புறஅண் டத்தாய்! எனதாவி*
உண்மீ தாடி யுருக்காட் டாதே யொளிப்பாயோ? 5

2727 பாயோர் அடிவைத் ததன்கீழ்ப் பரவை நிலமெல்லாம்
தாய்* ஓர் அடியால் எல்லா வுலகும் தடவந்த
மாயோன்!* உன்னைக் காண்பான் வருந்தி யெனைநாளும்*
தீயோ டுடன்சேர் மெழுகாய் உலகில் திரிவேனோ? 6

2728 உலகில் திரியும் கரும கதியாய் உலகமாய்*
உலகுக் கேயோர் உயிரு மானாய்! புறஅண்டத்து*
அலகில் பொலிந்த திசைபத் தாய அருவேயோ!*
அலகில் பொலிந்த அறிவிலேனுக்கருளாயே. 7

2729 அறிவி லேனுக் கருளாய், அறிவா ருயிரானாய்!*
வெறிகொள் சோதி மூர்த்தி! அடியேன் நெடுமாலே!*
கிறிசெய் தென்னைப் புறத்திட் டின்னம் கெடுப்பாயோ?*
பிறிதொன் றறியா அடியேன் ஆவி திகைக்கவே? 8

2730 ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம்*
பாவி யேனைப் பலநீ காட்டிப் படுப்பாயோ?*
தாவி வையம் கொண்ட தடந்தா மரைகட்கே*
கூவிக் கொள்ளும் காலம் இன்னம் குறுகாதோ? 9

2731 குறுகா நீளா இறுதி கூடா எனையூழி*
சிறுகா பெருகா அளவி லின்பம் சேர்ந்தாலும்*
மறு கா லின்றி மாயோன்! உனக்கே யாளாகும்*
சிறுகா லத்தை யுறுமோ-அந்தோ தெரியிலே. 10

2732 *தெரிதல் நினைதல் எண்ணல் ஆகாத் திருமாலுக்கு*
உரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்*
தெரியச் சொன்ன ஓரா யிரத்து ளிப்பத்தும்*
உரிய தொண்ட ராக்கும் உலகம் உண்டாற்கே. 11

10. உலகம் உண்ட •

திருவேங்கடமுடையானது திருவடிகளில் சரணம் புகுதல்

(திருவேங்கடம்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழம் பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ஆதி தாளம்)

2733 *உலகம் உண்ட பெருவாயா!
உலப்பில் கீர்த்தி யம்மானே!*
நிலவும் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தி!
நெடியாய்! அடியே னுருயிரே!*
திலதம் உலகுக் காய்நின்ற
திருவேங் கடத்தெம் பெருமானே!*
குலதொல் லடியேன் உனபாதம்
கூடு மாறு கூருயே. 1

2734 கூருய் நீருய் நிலனுகிக்
கொடுவல் லசுரர் குலமெல்லாம்*
சீரு எறியும் திருநேமி
வலவா! தெய்வக் கோமானே!*
சேரு்ர் சுனைத்தா மரைசெந்தீ
மலரும் திருவேங் கடத்தானே!*
ஆரு அன்பில் அடியேனுன்
அடிசேர் வண்ணம் அருளாயே. 2

2735 வண்ணம் மருள்கொள் அணிமேக
வண்ணு! மாய அம்மானே!*
எண்ணம் புகுந்து தித்திக்கும்
அமுதே! இமையோர் அதிபதியே!*
தெண்ணல் அருவி மணிபொன்முத்
தலைக்கும் திருவேங் கடத்தானே!*
அண்ண லே!உன் அடிசேர
அடியேற் காவா வென்னுயே. 3

• இது கோயில் திருவாய்மொழி.

2736 ஆவா வென்று துலகத்தை
அலைக்கும் அசுரர் வாணுள்மேல்!*
தீவாய் வாளி மழைபொழிந்த
சிலையா! திருமா மகள்கேள்வா!
தேவா!* சுரர்கள் முனிக்கணங்கள்
விரும்பும் திருவேங் கடத்தானே!*
பூவார் கழல்கள் அருவினையேன்
பொருந்து மாறு புணராயே. 4

2737 புணரா நின்ற மரமேழ்அன்
றெய்த வொருவில் வலவாவோ!*
புணரேய் நின்ற மரமிரண்டின்
நடுவே போன முதல்வாவோ!*
திணரார் மேகம் எனக்களிறு
சேரும் திருவேங் கடத்தானே!*
திணரார் சார்ங்கத் துனபாதம்
சேர்வ தடியேன் எந்நாளே? 5

2738 'எந்நா ளேநாம் மண்ணளந்த
இணைத்தா மரைகள் காண்பதற்'கென்று*
எந்நா ளும்நின் றிமையோர்கள்
ஏத்தி யிறைஞ்சி யினமினமாய்*
மெய்ந்நா மனத்தால் வழிபாடு
செய்யும் திருவேங் கடத்தானே!*
மெய்ந்நா னெய்தி யெந்நாளுன்
அடிக்கண் அடியேன் மேவுவதே? 6

2739 அடியேன் மேவி யமர்கின்ற
அமுதே! இமையோர் அதிபதியே!*
கொடியா அடுபுள் ளுடையானே!
கோலக் கனிவாய்ப் பெருமானே!*
செடியார் வினைகள் தீர்மருந்தே!
திருவேங் கடத்தெம் பெருமானே!*
நொடியார் பொழுதும் உனபாதம்
காண நோலா தாற்றேனே. 7

2740 நோலா தாற்றேன் நுனபாதம்
காண என்று நுண்ணுணர்வின்*
நீலார் கண்டத் தம்மானும்
நிறைநான் முகனும் இந்திரனும்*
சேலேய் கண்ணார் பலசூழ-
விரும்பும் திருவேங் கடத்தானே!*
மாலாய் மயக்கி யடியேன்பால்
வந்தாய் போலே வாராயே. 8

2741 வந்தாய் போலே வாராதாய்!
வாரா தாய்போல் வருவானே!*
செந்தா மரைக்கட் செங்கனிவாய்
நால்தோ ளமுதே! எனதுயிரே!*
சிந்தா மணிகள் பகரல்லைப்
பகல்செய் திருவேங் கடத்தானே!*
அந்தோ! அடியேன் உனபாதம்
அகல கில்லேன் இறையுமே. 9

2742 *'அகல கில்லேன் இறையும்' என்
றலர்மேல் மங்கை யுறைமார்பா!*
நிகரில் புகழாய்! உலகமூன்
றுடையாய்! என்னை ஆள்வானே!
நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்
விரும்பும் திருவேங் கடத்தானே!*
புகலொன் றில்லா அடியேன்உன்
அடிக்கீ ழமர்ந்து புகுந்தேனே. 10

2743 *'அடிக்கீ ழமர்ந்து புகுந்தடியீர்!
வாழ்மின்' என்றென் றருள்கொடுக்கும்*
படிக்கே ழில்லாப் பெருமானைப்
பழனக் குருகூர்ச் சடகோபன்*
முடிப்பான் சொன்ன ஆயிரத்துத்
திருவேங் கடத்துக் கிவைபத்தும்*
பிடித்தார் பிடித்தார் வீற்றிருந்து
பெரிய வானுள் நிலாவுவரே. 11

7
பத்து
1. உண்ணிலாவிய

'இந்திரியங்களால் இன்னும் எத்தனே நாள் துன்புறுவேன்' என்று ஆழ்வார் வருந்தல்

ஆசிரியத்துறை

பண் : பழம் பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சாரங்க ராகம் - ஆதி தாளம்)

2744 *உண்ணி லாவிய ஐவ ரால்குமை
தீற்றி யென்னையுன் பாத பங்கயம்*
நண்ணிலா வகையே நலிவான் இன்ன மெண்ணு கின்ருய்*
எண்ணி லாப்பெரு மாயனே! இமை-
யோர்கள் ஏத்தும் உலக மூன்றுடை*
அண்ண லே!அமுதே!அப்ப னே! என்னே யாள்வானே! 1

2745 என்னே யாளும் வன்கோ ஒரைந் திவை
பெய் திராப்பகல் மோது வித்திட்டு*
உன்னே நானணு காவகை செய்து போதி கண்டாய்*
கன்னலே!அமுதே!கார் முகில்வண்ண-
னே!கடல் ஞாலம் காக்கின்ற*
மின்னு நேமியி ணுய்!வினே யேனுடை வேதியனே! 2

2746 வேதியா நிற்கும் ஐவரால் வினே-
யேனே மோது வித்து* உன் திருவடிச்
சாதி யாவகை நீதடுத் தென்பெறுதி? அந்தோ!*
ஆதி யாகி யகலி டம்படைத்
துண் டுமிழ்ந்து கடந்திடந் திட்ட*
சோதி நீண்முடி யாய்!தொண்ட னேன்மது சூதனனே! 3

2747 சூது நானறி யாவகை சுழற்றி
யோர் ஐவரைக் காட்டி* உன் அடிப்
போது நானணு காவகை செய்து போதி கண்டாய்*
யாதும் யாவரு மின்றிநின் னகம்-
பால் ஒடுக்கியோ ராலி னிளிலே*
மீது சேர்குழவி! வினையேன் வினைதீர் மருந்தே! 4

2748 தீர்மருந் தின்றி யைந்து நோயடும்
செக்கி லிட்டுத் திரிக்கும் ஐவரை*
நேர்ம ருங்குடைத் தாஅடைத்து நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்*
ஆர்ம ருந்தினி யாகுவார்? அடல்
ஆழியேந்தி யசுரர் வன்குலம்*
வேர்ம ருங்கறுத் தாய்!விண்ணு ளார்பெரு மானேயோ! 5

2749 விண்ணு ளார்பெரு மாற்க டிமைசெய்-
வாரை யும்செறும் ஐம்பு லனிவை*
மண்ணு னென்னைப் பெற்றால் என்செய் யாமற்றுநீயும் விட்டால்?*
பண்ணு ளாய்!கவி தன்னு ளாய்!பத்தியி
னுள் ளாய்!பர மீசனே!* வந்தென்
கண்ணுளாய்! நெஞ்சுளாய்! சொல்லுளாய்! ஒன்றுசொல்லாயே. 6

2750 ஒன்று சொல்லி ஒருத்தினில் நிற்கி-
லாதஓரைவர் வன்கயவரை*
என்று யான்வெல் கிற்பன்உன் திருவரு ளில்லையேல்!*
அன்று தேவர் அசுரர் வாங்க
அலைகடல் அரவம் அளாவி* ஓர்
குன்றம் வைத்த எந்தாய்! கொடியேன் பருகின் னமுதே!7

2751 இன்னமு தெனத்தோன்றி யோரைவர்
யாவரையும் மயக்க* நீவைத்த
முன்ன மாயமெல் லாம்முழு வேரரிந்து* என்னையுன்
சின்ன மும்திரு மூர்த்தியும் சிந்தித்
தேத்திக் கைதொழ வேயருள் எனக்கு*
என்னம் மா!என் கண்ணா! இமையோர்தம் குலமுதலே! 8

2752 குலமுதல் அடும்தீ வினைக்கொடு
வன்குழியினில் வீழ்க்கும் ஐவரை*
வலமுதல் கெடுக்கும் வரமே தந்தருள் கண்டாய்*
நிலமுதல் இனிஎவ் வுலகுக்கும்
நிற்பன செல்வன என* பொருள்
பலமுதல் படைத்தாய்!என் கண்ணு!என் பரஞ்சுடரே! 9

2753 'என்பரஞ் சுடரே!' என்றுன்னை அலற்றி
யுன் இணைத்தா மரைகட்கு*
அன்புருகி நிற்கும் அதுநிற்கச் சுமடு தந்தாய்*
வன்பரங்கள் எடுத்துஐவர் திசைதிசை
வலித்தெற்று கின்றனர்*
முன்பரவை கடைந்தமுதங் கொண்ட மூர்த்தியோ! 10

2754 *கொண்ட மூர்த்தியோர் மூவராய்க் குணங்கள்
படைத்தளித் துக்கெடுக்கும்* அப்
புண்ட ரீகக்கொப் பூழ்ப்புனற் பள்ளி யப்பனுக்கே*
தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சட-
கோபன் சொல்லா யிரத்து ளிப்பத்தும்*
கண்டு பாடவல் லார்வினை போம்கங்கு லும்பகலே. 11

2. கங்குலும் பகலும் •

தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் அரங்கரைப் பார்த்து வினுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்க ராகம்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(நீலாம்புரி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2755 *கங்குலும் பகலும் கண்துயி லறியாள்;
கண்ணநீர் கைகளால் இறைக்கும்*
சங்குசக் கரங்கள் என்றுகை கூப்பும்;
'தாமரைக் கண்' என்றே தளரும்*
'எங்ஙனே தரிக்கேன் உன்னைவிட் டெ'ன்னும்;
இருநிலம் கைதுழா விருக்கும்*
செங்கயல் பாய்நீர்த் திருவரங் கத்தாய்!
இவள்திறத் தென்செய்கின் றாயே? 1

2756 'என்செய்கின் றாய்?என் தாமரைக் கண்ணா*
என்னும்;கண் ணீர்மல்க இருக்கும்*
'என்செய்கேன்? எறிநீர்த் திருவரங் கத்தாய்'
என்னும்;வெவ் வுயிர்த்துயிர்த் துருகும்*
'முன்செய்த வினையே! முகப்படாய்' என்னும்;
'முகில்வண்ணா! தகுவதோ?' என்னும்*
முன்செய்திவ் வுலகம் உண்டுமிழ்ந் தளந்தாய்!
என்கொலோ முடிகின்ற திவட்கே? 2

2757 வட்கிலள் இறையும்; மணிவண்ணா!' என்னும்;
வானமே நோக்கும்மை யாக்கும்*
'உட்குடை யசுரர் உயிரெல்லாம் உண்ட
ஒருவனே!' என்னும்;உள் ளுருகும்*
'கட்கிலீ! உன்னைக் காணுமா றருளாய்;
காகுத்தா! கண்ணனே!' என்னும்*
திட்கொடி மதிள்சூழ் திருவரங் கத்தாய்!
இவள்திறத் தென்செய்திட் டாயே? 3

• இது கோயில் திருவாய்மொழி.

2758 இட்டகால் இட்ட கையளாய் இருக்கும்;
எழுந்துலாய் மயங்கும்;கை கூப்பும்*
'கட்டமே காதல்!' என்றுமூர்ச் சிக்கும்;
'கடல்வண்ணா! கடியைகாண்' என்னும்;
'வட்டவாய் நேமி வலங்கையா!' என்னும்;
'வந்திடாய்' என்றென்றே மயங்கும்*
சிட்டனே! செழுநீர்த் திருவரங் கத்தாய்!
இவள்திறத் தென்சிந்தித் தாயே? 4

2759 சிந்திக்கும்; திசைக்கும்; தேறும்கை கூப்பும்;
'திருவரங் கத்துள்ளாய்!' என்னும்*
வந்திக்கும், ஆங்கே மழைக்கண்ணீ மல்க
'வந்திடாய்' என்றென்றே மயங்கும்*
அந்திப்போ தவுணன் உடலிடந் தானே!
அலைகடல் கடைந்தஆ ரமுதே!*
சந்தித்துன் சரணம் சார்வதே வலித்த
தையலை மையல்செய் தானே! 5

2760 'மையல்செய் தென்னை மனம்கவர்ந் தானே!'
என்னும்;மா மாயனே!' என்னும்*
'செய்யவாய் மணியே!' என்னும்;தண்புனல்சூழ்
திருவரங் கத்துள்ளாய்!' என்னும்*
'வெய்யவாள் தண்டு சங்குசக் கரம்வில்
ஏந்தும்விண் ணோர்முதல்!' என்னும்*
பைகொள்பாம் பணையாய்! இவள்திறத் தருளாய்-
பாவியேன் செய்யற்பா லதுவே. 6

2761 பாலதுன் பங்கள் இன்பங்கள் படைத்தாய்!
பற்றிலார் பற்றநின் றானே!*
காலசக் கரத்தாய்! கடலிடங் கொண்ட
கடல்வண்ணா! கண்ணனே! என்னும்*
'சேல்கொள்தண் புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய்!'
என்னும், 'என் தீர்த்தனே!' என்னும்*
கோலமா மழைக்கண் பனிமல்க இருக்கும்
என்னுடைக் கோமளக் கொழுந்தே. 7

2762 ‘கொழுந்துவா னவர்கட் டெ’ன்னும்,‘குன் றேந்திக்
கோநிரை காத்தவன்!’ என்னும்*
அழும்தொழும்; ஆவி அனலவெவ் வுயிர்க்கும்;
‘அஞ்சன வண்ணனே!’ என்னும்*
எழுந்துமேல் நோக்கி யிமைப்பிலள் இருக்கும்;
எங்ஙனே நோக்குகேன்?’ என்னும்*
செழுந்தடம் புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய்!
என்செய்கேன் என்திரு மகட்கே? 8

2763 *‘என்திரு மகள்சேர் மார்வனே! என்னும்;
‘என்னுடை யாவியே!’ என்னும்*
‘நின் திரு எயிற்றல் இடந்துநீ கொண்ட
நிலமகள் கேள்வனே!’ என்னும்*
‘அன்றுரு வேழும் தழுவிநீ கொண்ட
ஆய்மகள் அன்பனே!’என்னும்*
தென்திரு வரங்கம் கோயில்கொண் டானே!
தெளிகிலேன் முடிவிவள் தனக்கே. 9

2764 ‘முடிவிவள் தனக்கொன் றறிகிலேன்; என்னும்;
‘மூவுல காளியே!’ என்னும்*
‘கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே!’ என்னும்*
‘நான்முகக் கடவுளே!’ என்னும்*
‘வடிவுடை வானோர் தலைவனே!’ என்னும்*
வண்திரு வரங்கனே!’ என்னும்*
அடியடை யாதாள் போலிவள் அணுகி
அடைந்தனள் முகில்வண்ணன் அடியே. 10

2765 *முகில்வண்ணன் அடியை அடைந்தருள் சூடி
உய்ந்தவன் மொய்புனல் பொருநல்*
துகில்வண்ணத் தூநீர்ச் சேர்ப்பன்வண் பொழில்சூழ்
வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்*
முகில்வண்ணன் அடிமேல் சொன்னசொன் மாலை
ஆயிரத் திப்பத்தும் வல்லார்*
முகில்வண்ண வானத் திமையவர் சூழ
இருப்பர் பே ரின்பவெள் ளத்தே. 11

3. வெள்ளைச் சுரிசங்கு

தாய்மாரும் தோழிமாரும் உற்ருரும் தடுக்கவும் தலைவி திருப்பேரெயில் சேரத் துணிதல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஆனந்த பைரவி ராகம் - அட தாளம்)

2766 *வெள்ளைச் சுரிசங்கொ டாழி யேந்தித்
தாமரைக் கண்ணன்என் னெஞ்சி னூடே*
புள்ளைக் கடாகின்ற வாற்றைக் காணீர்;
என்சொல்லிச் சொல்லுகேன் அன்னை மீர்காள்*
வெள்ளச் சுகமவன் வீற்றி ருந்த
வேத வொலியும் விழா வொலியும்*
பிள்ளைக் குழாவிளை யாட்டொலி யும்
அருத்திருப்பே ரெயில் சேர்வன் நானே! 1

2767 நானக் கருங்குழல் தோழி மீர்காள்!
அன்னையர் காள்!அயற் சேரியீர்காள்!*
நான்இத் தனிநெஞ்சம் காக்க மாட்டேன்;
என்வசம் அன்று இது;இராப்ப கல்போய்*
தேன்மொய்த்த பூம்பொழில் தண்பணைசூழ்
தென்திருப் பேரெயில் வீற்றி ருந்த*
வானப் பிரான்மணி வண்ணன் கண்ணன்
செங்கனி வாயின் திறத்த துவே. 2

2768 செங்கனி வாயின் திறத்த தாயும்
செஞ்சுடர் நீண்முடி தாழ்ந்த தாயும்*
சங்கொடு சக்கரம் கண் டுகந்தும்
தாமரைக் கண்களுக் கற்றுத் தீர்ந்தும்*
திங்களும் நாளும் விழாஅ ருத
தென்திருப் பேரெயில் வீற்றி ருந்த*
நங்கள் பிரானுக்கென் நெஞ்சம் தோழீ!
நாணும் நிறையும் இழந்ததுவே. 3

2769 இழந்தஎம் மாமை திறத்துப் போன
என்நெஞ்சி னாரும்அங் கேஒ ழிந்தார்*
உழந்தினி யாரைக்கொண் டென்உ சாகோ?
ஓதக் கடல்ஒலி போல எங்கும்*
எழுந்தநல் வேதத் தொலிநின் றோங்கு
தென்திருப் பேரெயில் வீற்றி ருந்த*
முழங்கு சங்கக்கையன் மாயத் தாழ்ந்தேன்
அன்னையர் காள்!என்னை யென்மு னிந்தே? 4

2770 முனிந்து சகடம் உதைத்த மாயப்
பேய்முலை யுண்டுமருதி டைபோய்*
கனிந்த விளவுக்குக் கன்றெ றிந்த
கண்ண பிரானுக்கென் பெண்மை தோற்றேன்*
முனிந்தினி என்செய்தீர்? அன்னை மீர்காள்!
முன்னி யவன்வந்து வீற்றி ருந்த*
கனிந்த பொழில்திருப் பேரெ யிற்கே
காலம் பெறஎன்னைக் காட்டு மினே! 5

2771 காலம் பெறஎன்னைக் காட்டு மின்கள்-
காதல் கடலின் மிகப் பெரிதால்*
நீல முகில்வண்ணத் தெம்பெருமான்
நிற்குமுன் னேவந்தென் கைக்கும் எய்தான்*
ஞாலத் தவன்வந்து வீற்றி ருந்த
நான்மறை யாளரும் வேள்வி யோவா*
கோலச் செந்நெற்கள் கவரி வீசும்
கூடு புனல்திருப் பேரெ யிற்கே. 6

2772 பேரெயில் சூழ்கடல் தென்னி லங்கை
செற்ற பிரான்வந்து வீற்றி ருந்த*
பேரெயிற் கேபுக்கென் னெஞ்சம் நாடிப்
பேர்த்து வரவெங்கும் காண மாட்டேன்*
ஆரை யினியிங் குடையம் தோழி!
என்னெஞ்சம் கூவவல் லாரு மில்லை
ஆரை யினிக்கொண்டென் சாதிக் கின்றது?
என்னெஞ்சம் கண்டது வேகண் டேனே. 7

2773 கண்டது வேகொண்டெல் லாருங் கூடிக்
காா்க்கடல் வண்ணனோ டென் திறத்துக்
கொண்டு* அலர் தூற்றிற் றதுமுத லாக்
கொண்டஎன் காதல் உரைக்கில் தோழீ*
மண்திணி ஞால மும்ஏழ் கடலும்
நீள்வி சும்பும் கழியப் பெரிதால்*
தெண்திரை சூழ்ந்தவன் வீற்றி ருந்த
தென்திருப் பேரெயில் சேர்வன் சென்றே. 8

2774 சேர்வன்சென்று என்னுடைத் தோழி மீர்காள்!
அன்னையர் காள்!என்னைத் தேற்ற வேண்டா*
நீர்கள் உரைக்கின்ற தென்இ தற்கு?
நெஞ்சும் நிறைவும் எனக்கிங் கில்லை*
கார்வண்ணன் கார்க்கடல் ஞால முண்ட
கண்ண பிரான்வந்து வீற்றி ருந்த*
ஏர்வள ஒண்கழனிப்பழனத்
தென்திருப் பேரெயில் மாநகரே. 9

2775 நகரமும் நாடும் பிறவும் தேர்வேன்
நாணெனக் கில்லையென் தோழி மீர்காள்!*
சிகரம் அணிநெடு மாடம் நீடு
தென்திருப் பேரெயில் வீற்றி ருந்த*
மகர நெடுங்குழைக் காதன் மாயன்
நூற்றுவ ரையன்று மங்க நூற்ற*
நிகரில் முகில்வண்ணன் நேமி யான்என்
நெஞ்சம் கவர்ந்தெனை யூழி யானே? 10

2776 *ஊழிதோ றூழி யுருவும் பேரும்
செய்கையும் வேறவன் வையங் காக்கும்*
ஆழிநீர் வண்ணனை யச்சு தனை
அணிகுரு கூர்ச்சட கோபன் சொன்ன*
கேழிலந் தாதியோ ராயி ரத்துள்
இவைதிருப் பேரெயில் மேய பத்தும்*
ஆழியங் கையனை யேத்த வல்லார்
அவர்அடி மைத்திறத் தாழி யாரே. 11

4. ஆழியெழ

எம்பெருமானது வெற்றிச் செயல்களைப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

பண் : காந்தாரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(மோகன ராகம் - அட தாளம்)

2777 *ஆழி யெழச்சங்கும் வில்லும் எழ* திசை
வாழி யெழத்தண்டும் வாளும் எழ* அண்டம்
மோழை யெழமுடி பாதம் எழ* அப்பன்
ஊழி யெழஉல கங்கொண்ட வாறே! 1

2778 ஆறு மலைக்கெதிர்ந் தோடும் ஒலி* அர
வூறு சுலாய்மலை தேய்க்கும் ஒலி* கடல்
மாறு சுழன்றழைக் கின்ற ஒலி* அப்பன்
சாறு படஅமு தங்கொண்ட நான்றே! 2

2779 நான்றில ஏழ்மண்ணும் தானத்த வே* பின்னும்
நான்றில ஏழ்மலை தானத்த வே* பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல் தானத்த வே* அப்பன்
ஊன்றி யிடந்தெயிற் றில்கொண்ட நாளே! 3

2780 நாளும் எழநிலம் நீரும் எழ* விண்ணும்
கோளும் எழஎரி காலும் எழ* மலை
தாளும் எழச்சுடர் தானும் எழ* அப்பன்
ஊளி யெழஉல கம்உண்ட ஊணே! 4

2781 ஊணுடை மல்லர் ததர்ந்த ஒலி* மன்னர்
ஆணுடைச் சேனை நடுங்கும் ஒலி* விண்ணுள்
ஏணுடைத் தேவர் வெளிப்பட்ட ஒலி* அப்பன்
காணுடைப் பாரதம் கையறை போழ்தே! 5

2782 போழ்து மெலிந்தபுன் செக்கரில்* வான்,திசை
சூழும் எழுந்துதி ரப்புன லா* மலை
கீழ்து பிளந்தசிங்கம்ஒத்த தால்* அப்பன்
ஆழ்துயர் செய்தசு ரைக்கொல்லு மாறே! 6

2783 மாறு நிரைத்திரைக் கும்சரங் கள்-* இன
நூறு பிணம்மலை போல்புரள* கடல்
ஆறு மடுத்துதி ரப்புனலா* அப்பன்
நீறு படஇலங் கைசெற்ற நேரே! 7

2784 நேர்சரிந் தான்கொடிக் கோழிகொண் டான்* பின்னும்
நேர்சரிந் தான்எரி யும்அன லோன்* பின்னும்
நேர்சரிந் தான்முக்கண் மூர்த்திகண்டீர்* அப்பன்.
நேர்சரி வாணன்திண் தோள்கொண்ட அன்றே! 8

2785 அன்றுமண் நீரெரி கால்விண் மலைமுதல்*
அன்று சுடர்இரண் டுபிற வும் பின்னும்
அன்று மழையுயிர் தேவும்மற் றும்* அப்பன்
அன்று முதலுல கம்செய் ததுமே! 9

2786 மேய்நிரை கீழ்புக மாபுர ள* சுனை
வாய்நிறை நீர்பிளி றிச்சொரி ய* இன
ஆநிரை பாடியங் கேயொடுங் க* அப்பன்
தீமழை காத்து குன்ற மெடுத்தானே! 10

2787 *குன்ற மெடுத்த பிரானடி யாரொடும்*
ஒன்றிநின் றசட கோப னுரைசெயல்*
நன்றி புனைந்தஓ ராயிரத் துள்ளிவை*
வென்றி தரும்பத்தும் மேவிக்கற் பார்க்கே. 11

5. கற்பார்

எம்பிராற்கு ஆளாகாத உலகத்தாரை நோக்கி இரங்குதல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நட்டராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸஹானு ராகம் - அட தாளம்)

2788 *கற்பார் இராமபிரானையல் லால்மற்றும் கற்பரோ?*
புற்பா முதலாப் புல்லெறும் பாதியொன் றின்றியே*
நற்பால் அயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும்*
நற்பாலுக் குய்த்தனன் நான்முக னார்பெற்ற நாட்டுளே. 1

2789 நாட்டில் பிறந்தவர் நாரணற் காளன்றி யாவரோ?*
நாட்டில் பிறந்து படாதன பட்டு மனிசர்க்கா*
நாட்டை நலியும் அரக்கரை நாடித் தடிந்திட்டு*
நாட்டை யளித்துய்யச் செய்து நடந்தமை கேட்டுமே. 2

2790 கேட்பார்கள் கேசவன் கீர்த்தியல் லால்மற்றும் கேட்பரோ?*
கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மை வசவுக ளே வையும்*
சேட்பால் பழம்பகை வன்சிசு பாலன்* திருவடி
தாட்பால் அடைந்த தன்மை யறிவாரை யறிந்துமே. 3

2791 தன்மை யறிபவர் தாம்அவற் காளன்றி யாவரோ*
பன்மைப் படர்பொருள் ஆதுமில் பாழ்நெடுங் காலத்து*
நன்மைப் புனல்பண்ணி நான்முக னைப்பண்ணி* தன்னுள்ளே
தொன்மை மயக்கிய தோற்றிய சூழல்கள் சிந்தித்தே. 4

2792 சூழல்கள் சிந்திக்கில் மாயன் கழலன்றிச் சூழ்வரோ?*
ஆழப் பெரும்புனல் தன்னுள் அழுந்திய ஞாலத்தை*
தாழப் படாமல்தன் பாலொரு கோட்டிடைத் தான்கொண்ட*
கேழல் திருவுரு ஆயிற்றுக் கேட்டும் உணர்ந்துமே. 5

2793 கேட்டும் உணர்ந்தவர் கேசவற் காளன்றி யாவரோ?*
வாட்டமி லாவண்கை மாவலி வாதிக்க வாதிப்புண்டு*
ஈட்டங்கொள் தேவர்கள் சென்றிரந் தார்க்கிடர் நீக்கிய*
கோட்டங்கை வாமன ஞய்ச்செய்த கூத்துகள் கண்டுமே. 6

2794 கண்டும் தெளிந்தும்கற் ருர்கண்ணற் காளன்றி யாவரோ?*
வண்டுண் மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண் டேயனுக்கு வாழுநாள்*
இண்டைச் சடைமுடி யீச னுடன்கொண் டுசாச்செல்ல*
கொண்டங்குத் தன்னெடும் கொண்டுடன் சென்றதுணர்ந்துமே. 7

2795 செல்ல உணர்ந்தவர் செல்வன்றன் சீரன்றிக் கற்பரோ?*
எல்லை யிலாத பெருந்தவத் தால்பல செய்மிறை*
அல்லல் அமரரைச் செய்யும் இரணியன் ஆகத்தை*
மல்லல் அரியுரு வாய்ச்செய்த மாயம் அறிந்துமே. 8

2796 மாயம் அறிபவர் மாயவற் காளன்றி யாவரோ?*
தாயம் செறுமொறு நூற்றுவர் மங்கவோ ரைவர்க்காய்*
தேசம் அறியவோர் சாரதி யாய்ச்சென்று சேனையை
நாசம்செய் திட்டு* நடந்தநல் வார்த்தை யறிந்துமே. 9

2797 *வார்த்தை யறிபவர் மாயவற் காளன்றி யாவரோ?*
போர்த்த பிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடு இறப்பிவை
பேர்த்து* பெருந்துன்பம் வேரற நீக்கித்தன் தாளின் கீழ்ச்
சேர்த்து* அவன் செய்யும் சேமத்தை யெண்ணித் தெளிவுற்றே? 10

2798 *தெளிவுற்று வீவின்றி நின்றவர்க் கின்பக் கதிசெய்யும்*
தெளிவுற்ற கண்ணனைத் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
தெளிவுற்ற ஆயிரத் துள்ளிவை பத்தும்வல் லார்அவர்*
தெளிவுற்ற சிந்தையர் பாமரு மூவுல கத்துள்ளே. 11

6. பாமருமூவுலகும்

எம்பெருமானது குணம், அழகு முதலியவற்றில் ஆழ்வார் ஈடுபட்டு அவனைக் காணுமாறு மனம் உருகி யழைத்தல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : பாலையாழ்) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2799 ✻பாமரு மூவுலகும் படைத்த பற்ப நாபா!ஓ!✻
பாமரு மூவுலகும் அளந்த பற்ப பாதா!ஓ!✻
தாமரைக் கண்ணா!ஓ! தனியேன் தனியா ளாஓ!✻
தாமரைக் கையா!ஓ! உன்னை யென்றுகொல் சார்வதுவே? 1

2800 என்றுகொல் சேர்வதந் தோ!அரன் நான்முக னேத்தும்,✻ செய்ய
நின்திருப் பாதத்தை யான்நிலம் நீரெரி கால்✻ விண்ணுயிர்
என்றிவை தாம்முத லாமுற்று மாய்நின்ற எந்தாய்!ஓ!✻
குன்றெடுத் தாநிரை மேய்த்தவை காத்தஎங் கூத்தா!ஓ! 2

2801 காத்தஎங் கூத்தா!ஓ! மலையேந்திக் கல்மாரி தன்னை✻
பூத்தண்துழாய்முடி யாய்!புனை கொன்றையஞ் செஞ்சடையாய்!✻
வாய்த்தஎன் நான்முக னே!வந்தென் ஆருயிர் நீயானால்✻
ஏத்தருங் கீர்த்தியி னாய்!உன்னை யெங்குத் தலைப்பெய்வனே? 3

2802 எங்குத் தலைப்பெய்வன் நான்?எழில் மூவுல கும்நீயே✻
அங்குயர் முக்கட் பிரான்பிர மபெரு மானவன்நீ✻
வெங்கதிர் வச்சிரக் கையிந் திரன்முத லாத்தெய்வம்நீ✻
கொங்கலர் தண்ணந் துழாய்முடி யென்னுடைக் கோவலனே! 4

2803 என்னுடைக் கோவல னே!என்பொல் லாக்கரு மாணிக்கமே!✻
உன்னுடை யுந்தி-மலர்உலக மவைமூன் றும்பரந்து✻
உன்னுடைச் சோதிவெள் ளத்தகம் பாலுன்னைக் கண்டுகொண்டிட்டு✻
என்னுடை யாருயிரார் எங்ங னேகொல்வந் தெய்துவரே? 5

2804 வந்தெய்து மாறறி யேன்-மல்கு நீலச் சுடர்தழைப்ப*
செஞ்சுடர்ச் சோதிகள் பூத்தொரு மாணிக்கம் சேர்வதுபோல்*
அந்தர மேல்செம்பட்டோ டடி யுந்திகை மார்வுகண்வாய்*
செஞ்சுடர்ச் சோதி விடஉறை என்திரு மார்பனையே. 6

2805 என்திரு மார்பன் றன்னை யென்மலைமகள் கூறன்றன்னை*
என்றும்என் நாமக ளை யகம் பால்கொண்ட நான்முகனை*
நின்ற சசிபதியைநிலங் கீண்டெயில் மூன்றெரித்த*
வென்று புலம்துரந்த விசும் பாளியைக் காணேனே! 7

2806 ஆளியைக் காண்பரி யாய்அரி காண்நரி யாய்* அரக்கர்
ஊளையிட் டன்றிலங்கை கடந்துபிலம் புக்கொளிப்ப*
மீளியம் புள்ளைக் கடாய்விறல் மாலியைக் கொன்று* பின்னும்
ஆளுயர் குன்றங்கள் செய்தடர்த்தானையும் காண்டுங்கொலோ? 8

2807 காண்டுங்கொ லோநெஞ்ச மே!கடி யவினை யேமுயலும்*
ஆண்திறல் மீளிமொய்ம்பின்அரக் கன்குலத் தைத்தடிந்து*
மீண்டும் அவன்தம்பிக்கேவிரி நீரிலங் கையருளி*
ஆண்டுதன் சோதிபுக்க அமரர்அரி யேற்றினையே. 9

2808 ஏற்று,அரும் வைகுந்தத்தை யருளும்நமக்கு* ஆயர்குலத்து
ஈற்றிளம் பிள்ளையொன்றாய்ப் புக்கு மாயங்க ளேயியற்றி*
கூற்றியல் கஞ்சனைக் கொன்றுஐவர்க் காய்க்கொடுஞ் சேனைதடிந்து
ஆற்றல்மிக் கான்பெரியபரஞ் சோதிபுக்கஅரியே. 10

2809 *புக்க அரியுரு வாய்அவு ணன்உடல் கீண்டுகந்த*
சக்கரச் செல்வன்றன் னைக்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொன்ன*
மிக்கஓ ராயிரத்துள்இவை பத்தும்வல் லார்அவரை*
தொக்குப்பல் லாண்டிசைத் துக்கவரி செய்வர்-ஏழையரே. 11

7. ஏழையர் ஆவி

எம்பெருமானது பேரழகை உருவெளித் தோற்றத்தில் கண்ட தலைவி வருந்தி உரைத்தல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : பாலையாழ்) (தாளம் : ஏழொத்து

(முகாரி ராகம் - அட தாளம்)

2810 *ஏழையர் ஆவியுண்ணும் இணைக் கூற்றங்கொலோ?அறியேன்!*
ஆழியங் கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொ லோ?அறியேன்!
சூழவும் தாமரைநாண் மலர் போல்வந்து தோன்றும்கண்டீர்*
தோழியர் காள்!அன்னை மீர்!என்செய் கேன்துய ராட்டியேனே? 1

2811 ஆட்டியும் தூற்றியும்நின் றன்னை மீர்!என்னை நீர்நலிந்தென்?*
மாட்டுயர் கற்பகத்தின்வல்லி யோ?கொழுந் தோ?அறியேன்*
ஈட்டிய வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கென தாவியுள்ளே*
மாட்டிய வல்விளக்கின் சுட ராய்நிற்கும் வாலியதே. 2

2812 வாலிய தோர்கனிகொல்? வினை யாட்டியேன் வல்வினைகொல்?*
கோலம் திரள்பவளக் கொழுந் துண்டங்கொ லோ?அறியேன்!*
நீல நெடுமுகில்போல் திரு மேனியம் மான்தொண்டைவாய்*
ஏலும் திசையுளெல்லாம் வந்து தோன்றுமென் இன்னுயிர்க்கே.3

2813 இன்னுயிர்க் கேழையர்மேல் வளையும்இணை நீலவிற்கொல்*
மன்னிய சீர்மதனன் கருப் புச்சிலை கொல்* மதனன்
தன்னுயிர்த் தாதைகண்ண பெரு மான்புரு வம்அவையே*
என்னுயிர் மேலனவாய் அடு கின்றன என்றும் நின்றே!*4

2814 என்றும்நின் றேதிகழும் செய்யவீன்சுடர் வெண்மின்னுக்கொல்?*
அன்றியென் ஆவியடும் அணி முத்தங்கொ லோ?அறியேன்!
குன்றம் எடுத்தபிரான் முறு வல்என தாவியடும்*
ஒன்றும் அறிகின்றிலேன் அன்னை மீர்!எனக் குய்விடமே.5

2815 'உய்விடம் ஏழையர்க்கும் அசுரர்க்கும் அரக்கர்கட்கும்*
எவ்விடம்?' என்றிலங்கி மக ரம்தழைக் கும்தளிர்கொல்?*
பைவிடப் பாம்பணையான் திருக் குண்டலக் காதுகளே*
கைவிட லொன்றுமின்றி யடு கின்றன-காண்மின்களே! 6

2816 காண்மின்கள் அன்னையர்காள்! என்று காட்டும் வகையறியேன்!*
நாண்மன்னு வெண்திங்கள்கொல்?நயந் தார்கட்கு நச்சிலைகொல்*
சேண்மன்னு நால்தடந்தோள் பெரு மான்றன் திருநுதலே*
கோள்மன்னி யாவியடும் கொடி யேன்உயிர் கோளிழைத்தே! 7

2817 கோளிழைத் தாமரையும் கொடி யும்பவ ளமும்வில்லும்*
கோளிழைத் தண்முத்தமும் தளி ரும்குளிர் வான்பிறையும்*
கோளிழை யாஉடைய கொழுஞ் சோதிவட் டங்கொல்* கண்ணன்
கோளிழை வான்முகமாய்க்கொடி யேனுயிர் கொள்கின்றதே. 8

2818 கொள்கின்ற கோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்ட கொழுஞ்சுருளின்*
உள்கொண்ட நீலநன்னூல் தழை கொல்?அன்று; மாயன்குழல்*
விள்கின்ற பூந்தண்துழாய் விரை நாறவந் தென்னுயிரை*
கள்கின்ற வாறறியீர்அன்னை மீர்!-கழறுநிற்றிரே 9

2819 'நிற்றிமுற் றத்துள் என்று நெரித் தகைய ராய்*என்னைநீர்
சுற்றியும் சூழ்ந்தும் வைதிர்; சுடர்ச் சோதி மணிநிறமாய்*
முற்றஇம் மூவுலகும் விரி கின்ற சுடர் முடிக்கே*
ஒற்றுமைகொண்டதுள்ளம்; அன்னை மீர்!நசை யென்நுங்கட்கே? 10

2820 *கட்கரி யபிரமன் சிவன் இந்திரன் என்றிவர்க்கும்*
கட்கரி யகண்ணனைக் குரு கூர்ச்சட கோபன்சொன்ன*
உட்குடை யாயிரத்துள் இவை யும்ஒரு பத்தும்வல்லார்*
உட்குடை வானவரோ டுடனாயென்றும் மாயாரே. 11

8. மாயா!வாமனனே!

எம்பெருமானது விசித்திர விபூதியைக் கண்டு ஆழ்வார் வியப்புறுதல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : பாலையாழ்) (தாளம் : ஏழொத்து

(பந்துவராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2821 *மாயா! வாமன னே!மது சூதா! நீயருளாய்*
தீயாய் நீராய் நிலனாய் விசும்பாய்க் காலாய்*
தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்*
நீயாய் நீநின்ற வா றிவை யென்ன நியாயங்களே! 1

2822 அங்கண் மலர்த்தண் துழாய்முடி அச்சுத னே! அருளாய்*
திங்களும் ஞாயிறு மாய்ச்செழும் பல்சுட ராய்இருளாய்*
பொங்கு பொழிமழை யாய்ப்புக ழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்நீ*
வெங்கண்வெங் கூற்றமும் ஆம்-இவை யென்ன விசித்திரமே! 2

2823 சித்திரத் தேர்வல வா!திருச் சக்கரத் தாய்!அருளாய்*
எத்தனை ஒருக மும்அவை யாயவற் றுள்ளியலும்*
ஒத்தஒண் பல்பொருள் கள்உலப்பில்லனவாய்வியவாய்*
வித்தகத் தாய்நிற்றி நீ!யிவை யென்ன விடமங்களே! 3

2824 கள்ளவிழ் தாமரைக் கட்கண்ண னே!எனக்கொன்றருளாய்*
உள்ளது மில்லது மாய்உலப் பில்லன வாய்வியவாய்*
வெள்ளத் தடங்கடலுள்விட நாகணை மேல்மருவி*
உள்ளப்பல் யோகுசெய்தி யிவை யென்ன உபாயங்களே! 4

2825 பாசங்கள் நீக்கியென் னையுனக் கேயறக் கொண்டிட்டு* நீ
வாச மலர்த்தண் துழாய்முடி மாயவ னே! அருளாய்*
காயமும் சீவனு மாய்க்கழி வாய்ப்பிறப் பாய்ப்பின்னும்நீ*
மாயங்கள் செய்துவைத்தி யிவை யென்ன மயக்குகளே! 5

2826 மயக்கா! வாமன னே!மதி யாம்வண்ணம் ஒன்றருளாய்*
அயர்ப்பாய்த் தேற்றமு மாய்அழ லாய்க்குளி ராய்வியவாய்*
வியப்பாய் வென்றிக ளாய்வினை யாய்ப்பயனுய்ப்பின்னும்நீ*
துயக்காய் நீநின்ற வாறிவை யென்ன துயரங்களே! 6

2827 துயரங்கள் செய்யுங்கண்ணு!சுடர்நீண்முடியாய்! அருளாய்*
துயரம்செய் மானங்க ளாய்மத னுகி உகவைகளாய்*
துயரம்செய் காமங்க ளாய்த் துலையாய்நிலையாய் நடையாய்*
துயரங்கள் செய்துவைத்தி-யிவை யென்னசுண்டாயங்களே. 7

2828 என்னசுண் டாயங்களால்நின்றிட்டாய்?என்னையாளும்கண்ணு!*
இன்னதோர் தன்மையை என்றுன்னை யாவர்க்கும் தேற்றரியை*
முன்னிய மூவுலகும்அவை யாய்அவற் றைப்படைத்து*
பின்னுமுள்ளாய்! புறத்தாய்!இவையென்ன இயற்கைகளே! 8

2829 என்னஇயற்கைக ளால்எங்ங னேநின்றிட்டாய்!என்கண்ணு?*
துன்னு கரசர ணம்முத லாகஎல் லாஉறுப்பும்*
உன்னு சுவையொளி உறுஒலி நாற்றம் முற்றும்நீயே*
உன்னை யுணர உறில்உலப் பில்லை நுணுக்கங்களே. 9

2830 இல்லை நுணுக்கங்க ளேயித னில்பிறி தென்னும்வண்ணம்*
தொல்லைநன் னூலில் சொன்ன உருவும் அருவும்நீயே*
அல்லித் துழாயலங்கல் அணிமார்ப!என் அச்சுதனே!*
வல்லதோர் வண்ணம்சொன் னால்அதுவேயுனக் காம்வண்ணமே. 10

2831 *ஆம்வண்ணம் இன்னதொன்றென் றறிவதரி யஅரியை*
ஆம்வண்ணத்தால்குரு கூர்ச்சடகோபன் அறிந்துரைத்த*
ஆம்வண்ண ஒண்தமிழ் கள்இவை யாயிரத் துள்இப்பத்தும்*
ஆம்வண்ணத் தால்உரைப் பார்அமைந் தார்தமக் கென்றைக்குமே. 11

9. என்றைக்கும்

இன்கவி பாடும் பேற்றை எம்பெருமான் தமக்கு அருளியமைக்குக் கைம்மாறு இல்லை எனல்

கலிவிருத்தம்

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(ஆரபி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2832 *என்றைக்கும் என்னையுய் யக்கொண்டு போகிய*
அன்றைக்கன் றென்னைத்தன் ளுக்கியென் ளுல்தன்னை*
இன்றமிழ் பாடிய ஈசனை யாதியாய்
நின்றஎன் சோதியை* என்சொல்லி நிற்பனே? 1

2833 என்சொல்லி நிற்பன்என் இன்னுயி ரின்றொன்ருய்*
என்சொல்லால் யான்சொன்ன இன்கவி யென்பித்து*
தன்சொல்லால் தான்தன்னைக் கீர்த்தித்த மாயன்* என்
முன்சொல்லும் மூவுரு வாம் முதல்வனே. 2

2834 ஆமுதல்வன் இவனென்றுதற் றேற்றி* என்
நாமுதல் வந்து புகுந்துநல் லின்கவி*
தூமுதல் பத்தர்க்குத் தான்தன்னைச் சொன்ன* என்
வாய்முதல் அப்பனை என்றும் மறப்பனே? 3

2835 அப்பனை யென்று மறப்பன்?என்ளுகியே*
தப்புத லின்றித் தனைக்கவி தான்சொல்லி*
ஒப்பிலாத் தீவினை யேனையுய் யக்கொண்டு*
செப்பமே செய்து திரிகின்ற சீர்கண்டே. 4

2836 சீர்கண்டு கொண்டு திருந்துநல் லின்கவி*
நேர்பட யான்சொல்லும் நீர்மை யிலாமையில்*
ஏர்விலா என்னைத்தன் ளுக்கியென் ளுல்தன்னை*
பார்பரவு இன்கவி பாடும் பரமரே. 5

2837 இன்கவி பாடும் பரம கவிகளால்*
தன்கவி தான்தன்னைப் பாடுவி யாது* இன்று
நன்குவந் தென்னுடன் ஆக்கியென் னால்தன்னை*
வன்கவி பாடும்என் வைகுந்த நாதனே. 6

2838 வைகுந்த நாதனென் வல்வினை மாய்ந்தற*
செய்குந்தன் றன்னையென் னாக்கியென் னால்தன்னை*
வைகுந்த னாகப் புகழவண் தீங்கவி*
செய்குந்தன் றன்னையெந் நாள்சிந்தித் தார்வனோ! 7

2839 ஆர்வனோ? ஆழியங் கையெம்பி ரான்புகழ்*
பார்விண்நீர் முற்றும் கலந்து பருகிலும்*
ஏர்விலா என்னைத்தன் னாக்கியென் னால்தன்னை*
சீர்பெற இன்கவி சொன்ன திறத்துக்கே. 8

2840 திறத்துக்கே துப்புர வாம்திரு மாலின்சீர்*
இறப்பெதிர் காலம் பருகிலும் ஆர்வனோ*
மறப்பிலா என்னைத்தன் னாக்கியென் னால்தன்னை*
உறப்பல இன்கவி சொன்ன உதவிக்கே. 9

2841 உதவிக்கைம் மாறென் உயிரென்ன உற்றெண்ணில்*
அதுவுமற் றாங்கவன் றன்னது;என் னால்தன்னை*
பதவிய இன்கவி பாடிய அப்பனுக்கு*
எதுவும்ஒன்று மில்லை செய்வதிங் குமங்கே. 10

2842 *இங்குமங் கும்திரு மாலன்றி இன்மைகண்டு*
அங்ஙனே வண்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
இங்ஙனே சொன்னஓ ராயிரத் திப்பத்தும்*
எங்ஙனே சொல்லினும் இன்பம் பயக்குமே. 11

10. இன்பம் பயக்க

திருவாறன்விளை சென்று, எம்பெருமானைக் கண்டு ஆழ்வார் அடிமை செய்யக் கருதுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழம்பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கல்யாணி ராகம் - அட தாளம்)

2843 ✻இன்பம் பயக்க எழில்மலர் மாதரும்
தானும்இவ் வேழுலகை✻
இன்பம் பயக்க இனிதுடன் வீற்றிருந்-
தாள்கின்ற எங்கள்பிரான்✻
அன்புற் றமர்ந்துறை கின்ற அணிபொழில்
சூழ்திரு வாறன்விளை✻
அன்புற் றமர்ந்து வலம்செய்து கைதொழும்
நாள்களும் ஆகுங்கொலோ? 1

2844 ஆகுங்கொல்? ஐயமொன் றின்றி அகலிடம்
முற்றவும்✻ ஈரடியே
ஆகும் பரிசு நிமிர்ந்த திருக்குறள்
அப்பன் அமர்ந்துறையும்✻
மாகம் திகழ்கொடி மாடங்கள் நீடும்
மதில் திரு வாறன்விளை✻
மாகந்த நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து
கைதொழக் கூடுங்கொலோ? 2

2845 கூடுங்கொல்? வைகலும் கோவிந்த னைமது-
சூதனைக் கோளரியை✻
ஆடும் பறவை மிசைக்கண்டு கைதொழு
தன்றி யவனுறையும்✻
பாடும் பெரும்புகழ் நான்மறை வேள்வியைந்
தாறங்கம் பன்னினர்வாழ்✻
நீடுபொழில்திரு வாறன் விளைதொழ
வாய்க்குங்கொல் நிச்சலுமே? 3

2846 வாய்க்குங்கொல்? நிச்சலும் எப்பொழு தும்மனத்து
ஈங்கு நினைக்கப்பெற*
வாய்க்கும் கரும்பும் பெருஞ்செந் நெலும்வயல்
சூழ்திரு வாறன்விளை*
வாய்க்கும் பெரும்புகழ் மூவுல கீசன்
வடமது ரைப்பிறந்த*
வாய்க்கும் மணிநிறக் கண்ணபி ரான்றன்
மலரடிப் போதுகளே. 4

2847 மலரடிப் போதுகள் என்னெஞ்சத் தெப்பொழு-
தும்இருத் திவணங்க*
பலரடி யார்முன் பருளிய பாம்பணை
யப்பன் அமர்ந்துறையும்*
மலரின் மணிநெடு மாடங்கள்நீடு
மதிள் திரு வாறன் விளை*
உலகம் மலிபுகழ் பாடநம் மேல்வினை
ஒன்றும்நில் லாகெடுமே. 5

2848 ஒன்றும்நில் லாகெடும் முற்றவும் தீவினை;
யுள்ளித் தொழுமின் தொண்டீர்!*
அன்றங் கமர்வென் றுருப்பிணி நங்கை
யணிநெடுந் தோள்புணர்ந்தான்*
என்றும்எப் போதுமென் நெஞ்சம் துதிப்பஉள்-
ளேயிருக் கின்றபிரான்*
நின்ற அணிதிரு வாறன் விளையென்னும்
நீள்நக ரம்அதுவே. 6

2849 நீள்நக ரம்அது வேமலர்ச் சோலைகள்
சூழ்திரு வாறன்விளை*
நீள்நகரத்துறை கின்ற பிரான்நெடு-
மால்கண்ணன் விண்ணவர்கோன்*
வாண புரம்புக்கு முக்கட் பிரானைத்
தொலையவெம் போர்கள் செய்து*
வாணனை யாயிரந்தோள் துணித் தான்சரண்
அன்றிமற் றென்றிலமே. 7

2850 'அன்றிமற் றொன்றிலம் நின்சரணே!' என்
றகலிரும் பொய்கையின்வாய்*
நின்றதன் நீள்கழ லேத்திய ஆனையின்
நெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான்*
சென்றங் கினிதுறை கின்ற செழும்பொழில்
சூழ்திரு வாறன்விளை*
ஒன்றி வலஞ்செய்ய ஒன்றுமோ? தீவினை
யுள்ளத்தின் சார்வல்லவே. 8

2851 தீவினை யுள்ளத்தின் சார்வல்ல வாகித்?
தெளிவிசும் பேறலுற்றால்*
நாவினுள் ளும்உள்ளத் துள்ளும் அமைந்த
தொழிலினுள் ளும்நவின்று*
யாவரும் வந்து வணங்கும் பொழில்திரு-
வாறன் விளையதனை*
மேவி வலஞ்செய்து கைதொழக் கூடுங்கொல்?
என்னும்-என் சிந்தனையே. 9

2852 சிந்தைமற் றொன்றின் திறத்ததல் லாத்தன்மை
தேவபி ரான்அறியும்*
சிந்தையி னால்செய்வ தானறி யாதன
மாயங்கள் ஒன்றுமில்லை*
சிந்தையி னால்சொல்லி னால்செய்கை யால்நிலத்
தேவர் குழுவணங்கும்*
சிந்தை மகிழ்திரு வாறன் விளையுறை
தீர்த்தனுக் கற்றபின்னே. 10

2853 *தீர்த்தனுக் கற்றபின் மற்றோர் சரணில்லை
யென்றெண்ணி* தீர்த்தனுக்கே
தீர்த்த மனத்தன னாகிச் செழுங்குரு-
கூர்ச்சட கோபன்சொன்ன*
தீர்த்தங்க ளாயிரத் துள்ளிவை பத்தும்வல்-
லார்களை* தேவர்வைகல்
தீர்த்தங்க ளேயென்று பூசித்து நல்கி
யுரைப்பர்தம் தேவியர்க்கே. 11

8
பத்து

1. தேவிமாராவார்

எம்பெருமானது அடியார் வசமாகும் நிலையையும் யாவையும் தானாகும் நிலையையும் ஆழ்வார் சங்கித்துத் தெளிதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2854 *தேவிமார் ஆவார் திருமகள், பூமி;
ஏவமற் றமரராட் செய்வார்*
மேவிய உலகம் மூன்றவை யாட்சி;
வேண்டுவேண் டுருவம்நின் னுருவம்*
பாவியேன் றன்னை யடுகின்ற கமலக்
கண்ணதோர் பவளவாய் மணியே!*
ஆவியே! அமுதே! அலைகடல் கடைந்த
அப்பனே! காணுமா றருளாய். 1

2855 'காணுமா றருளாய்' என்றென்றே கலங்கிக்
கண்ணநீர் அலமர* வினையேன்
பேணுமா றெல்லாம் பேணி,நின் பெயரே
பிதற்றுமா றருளெனக்கு; அந்தோ!*
காணுமா றருளாய் காகுத்தா! கண்ணா!
தொண்டனேன் கற்பகக் கனியே!*
பேணுவார் அமுதே! பெரியதண் புனல்சூழ்
பெருநிலம் எடுத்தபே ராளா! 2

2856 எடுத்தபே ராளன் நந்தகோ பன்றன்
இன்னுயிர்ச் சிறுவனே!* அசோதைக்
கடுத்தபே ரின்பக் குலஇளங் களிறே!
அடியனேன் பெரியஅம் மானே!*
கடுத்தபோர் அவுணன் உடலிரு பிளவாக்
கையுகி ராண்டஎங் கடலே!*
அடுத்ததோர் உருவாய் இன்றுநீ வாராய்-
எங்ஙனம் தேறுவர் உமரே? 3

2857 உமருகந் துகந்த உருவம்நின் னுருவம்
ஆகி,உன் றனக்கன்ப ரானூர்
அவர்* உகந் தமர்ந்த செய்கையுன் மாயை;
அறிவொன்றும் சங்கிப்பன் வினையேன்*
அமரது பண்ணி, அகலிடம் புடைசூழ்
அடுபடை அவித்தஅம் மானே!*
அமரர்தம் அமுதே! அசுரர்கள் நஞ்சே!
என்னுடை ஆருயி ரேயோ! 4

2858 ஆருயி ரேயோ! அகலிடம் முழுதும்
படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந் தளந்த*
பேருயி ரேயோ! பெரியநீர் படைத்தங்
குறைந்துஅது, கடைந்தடைத் துடைத்த*
சீரிய ரேயோ! மனிசர்க்குத் தேவர்
போலத்தே வர்க்கும்தே வாவோ!*
ஒருயி ரேயோ! உலகங்கட் கெல்லாம்!-
உன்னைநான் எங்குவந் துறுகோ. 5

2859 எங்குவந் துறுகோ, என்னையாள் வானே?-
ஏழுல கங்களும் நீயே*
அங்கவர்க் கமைத்த தெய்வமும் நீயே;
அவற்றவை கருமமும் நீயே*
பொங்கிய புறம்பால் பொருளுள வேலும்,
அவையுமோ நீ;இன்னே யானால்*
மங்கிய அருவாம் நேர்ப்பமும் நீயே;
வான்புலன் இறந்ததும் நீயே. 6

2860 இறந்ததும் நீயே; எதிர்ந்ததும் நீயே;
நிகழ்வதோ நீ;இன்னே யானால்*
சிறந்தநின் தன்மை இதுஅது உதுவென்
றறிவொன்றும் சங்கிப்பன் வினையேன்* -
கறந்தபால்! நெய்யே! நெய்யினின் சுவையே!
கடலினுள் அமுதமே!* அமுதில்
பிறந்தஇன் சுவையே! சுவையது பயனே!
பின்னைதோள் மணந்தபே ராயா! 7

2861 மணந்தபே ராயா! மாயத்தால் முழுதும்
வல்வினை யேனையீர் கின்ற*
குணங்களை யுடையாய்! அசுரர்வன் கையர்
கூற்றமே! கொடியபுள் ளுயர்த்தாய்!*
பணங்களா யிரமும் உடையபைந் நாகப்
பள்ளியாய்! பாற்கடல் சேர்ப்பா!*
வணங்குமா றறியேன்-மனமும்வா சகமும்;
செய்கையும், யானும்நீ-தானே. 8

2862 யானும்நீதானே யாவதோ மெய்யே,
அருநர கவையும்நீ; ஆனால்*
வானுய ரின்பம் எய்தில்என்? மற்றை
நரகமே யெய்தில்என்? எனினும்*
யானும்நீ தானாய்த் தெளிதொறும், நன்றும்
அஞ்சுவன் நரகம்நா னடைதல்*
வானுய ரின்பம் மன்னிவீற் றிருந்தாய்!
அருளுநின் தாள்களை யெனக்கே. 9

2863 தாள்களை யெனக்கே தலைத்தலை சிறப்பத்
தந்தபே ருதவிக்கைம் மாறு*
தோள்களை யாரத் தழுவி,என் னுயிரை
அறவிலை செய்தனன் சோதீ!*
தோள்களா யிரத்தாய்! முடிகளா யிரத்தாய்!
துணைமலர்க் கண்களா யிரத்தாய்!
தாள்களா யிரத்தாய்! பேர்களா யிரத்தாய்?
தமியனேன் பெரிய அப்பனே! 10

2864 *பெரிய அப்பனை. பிரமன் அப்பனை,
உருத்திரன் அப்பனை* முனிவர்க்
குரிய அப்பனை, அமரர் அப்பனை,
உலகுக்கோர் தனியப்பன் தன்னை*
பெரியவண் குருகூர் வண்சட கோபன்
பேணின ஆயிரத் துள்ளும்*
உரியசொல் மாலை இவையும்பத் திவற்றால்
உய்யலாம், தொண்டீர்!நங்· கட்கே. 11

2. நங்கள் வரிவளை

தலைவனை நோக்கிச் செல்லக்கருதிய தலைவி கூற்று

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : கொல்லி) (தாளம் : ஏழொத்து

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - அட தாளம்)

2865 *நங்கள் வரிவளை யாயங் காளோ!
நம்முடை ஏதலர் முன்பு நாணி*
நுங்கட் குயானென் றுரைக்கும் மாற்றம்
நோக்குகின் றேன்; எங்கும் காண மாட்டேன்*
சங்கம் சரிந்தன; சாயி ழந்தேன்;
தடமுலை பொன்னிற மாய்த்த ளர்ந்தேன்*
வெங்கண் பறவையின் பாகன் எங்கோன்
வேங்கட வாணனை வேண்டிச் சென்றே. 1

2866 வேண்டிச்சென் றொன்று பெறுகிற் பாரில்
என்னுடைத் தோழியர் நுங்கட் கேலும்*
ஈண்டி துரைக்கும் படியை, அந்தோ!
காண்கின்றி லேன்இட ராட்டி யேன்நான்*
காண்தரு தாமரைக் கண்ணன் கள்வன்,
விண்ணவர் கோன்,நங்கள் கோனைக் கண்டால்*
ஈண்டிய சங்கும் நிறைவும் கொள்வான்
எத்தனை காலம் இளைக்கின் றேனே! 2

2867 காலம் இளைக்கில்அல் லால்,வி னையேன்
நான்இளைக் கின்றிலென்; கண்டு கொண்மின்*
ஞாலம் அறியப் பழிசு மந்தேன்,
நன்னுத லீர்!இனி நாணித் தான்என்*
நீல மலர்நெடுஞ் சோதி சூழ்ந்த
நீண்ட முகில்வண்ணன், கண்ணன் கொண்ட*
கோல வளையொடு மாமை கொள்வான்
எத்தனை காலமும் கூடச்சென்றே? 3

2868 கூடச்சென் றேன்இனி என்கொ டுக்கேன்?
கோல்வளை, நெஞ்சத் தொடக்க மெல்லாம்*
பாடற் றொழிய இழந்து,வைகல்
பல்வளை யார்முன் பரிச ழிந்தேன்*
மாடக் கொடிமதிள் தென்கு ளந்தை
வண்குட பால்நின்ற மாயக் கூத்தன்*
ஆடற் பறவை உயர்த்த வெல்போர்
ஆழி வலவனை யாதரித்தே. 4

2869 ஆழி வலவனை ஆதரிப்பும்,
ஆங்கவன் நம்மில் வரவும் எல்லாம்*
தோழியர் காள்!நம் முடைய மேதான்?
சொல்லுவ தோஇங் கரியதுதான்*
ஊழிதோ றூழி, ஒருவ னாக
நன்குணர் வார்க்கும் உணர லாகா*
சூழ லுடைய சுடர்கொ ளாதித்
தொல்லையஞ் சோதி நினைக்குங் காலே. 5

2870 தொல்லையஞ் சோதி நினைக்குங் கால், என்
சொல்லள வன்று;இமை யோர்த மக்கும்*
எல்லையி லாதன கூழ்ப்புச் செய்யும்;
அத்திறம் நிற்க-எம் மாமை கொண்டான்*
அல்லி மலர்த்தண் துழாயும் தாரான்
ஆர்க்கிடு கோஇனிப் பூசல்?சொல்லீர்!*
வல்லி வளவயல் சூழ்கு டந்தை
மாமலர்க் கண்வளர் கின்ற மாலே 6

2871 'மாலரி கேசவன், நார ணன்,சீ
மாதவன், கோவிந்தன், வைகுந்தன்' என்று*
ஓல மிடஎன்னைப் பண்ணி, விட்டிட்
டொன்றும் உருவும் சுவடும் காட்டான்*
ஏல மலர்க்குழல் அன்னை மீர்காள்!
என்னுடைத் தோழியர் காள்!என் செய்கேன்?*
காலம் பலசென்றும் காண்ப தாணை;
உங்களோ டெங்க ளிடையில் லையே. 7

2872 இடையில்லை யான்வளர்த் தகிளிகாள்!
பூவைகள் காள்!குயில் காள்!ம யில்காள்!*
உடையநம் மாமையும், சங்கும், நெஞ்சும்,
ஒன்றும் ஒழியவொட் டாது கொண்டான்*
அடையும்வை குந்தமும், பாற் கடலும்,
அஞ்சன வெற்பும் அவைந ணிய*
கடையறப் பாசங்கள் விட்ட பின்னை
அன்றி, அவன்அவை காண்கொ டானே. 8

2873 காண்கொடுப் பான்அல்லன் ஆர்க்கும் தன்னை;
கைசெய்அப் பாலதோர் மாயந் தன்னால்*
மாண்குறள் கோல வடிவு காட்டி,
மண்ணும் விண்ணும் நிறைய மலர்ந்த*
சேண்சுடர்த் தோள்கள் பலத ழைத்த
தேவ பிராற்கென் நிறைவி னேடு*
நாண் கொடுத் தேன்;இனி யென்கொ டுக்கேன்?
என்னுடை நன்னுதல் நங்கை மீர்காள். 9

2874 என்னுடை நன்னுதல் நங்கை மீர்காள்!
யானினிச் செய்வதென்? என்நெஞ் சென்னை*
'நின்னிடை யேன்அல்லேன்' என்று நீங்கி,
நேமியும் சங்கும் இருகைக் கொண்டு*
பன்னெடுஞ் சூழ்சுடர் ஞாயிற் றேடு
பால்மதி ஏந்தி, ஒர் கோல நீல*
நன்னெடுங் குன்றம் வருவ தொப்பான்
நாண்மலர்ப் பாதம் அடைந் ததுவே. 10

2875 *பாதம் அடைவதன் பாசத் தாலே
மற்றவன் பாசங்கள் முற்ற விட்டு*
கோதில் புகழ்க்கண்ணன் றன்னடிமேல்
வண்குரு கூர்ச்சட கோபன் சொன்ன*
தீதிலந் தாதியோ ராயி ரத்துள்
இவையுமோர் பத்திசை யோடும் வல்லார்*
ஆதுமோர் தீதில ராகி, இங்கும்
அங்குமெல் லாம்அமை வார்கள் தாமே. 11

3. அங்குமிங்கும்

எம்பெருமானுக்கு அன்புடையார் எங்கும் உளர் என்பதை அருளால் உணர்ந்து ஆழ்வார் அச்சம் தீர்தல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஏழொத்து

(வராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2876 ✻அங்கும் இங்கும், வானவர் தானவர், யாவரும்✻
எங்கும் இனையையென் றுன்னை யறியகிலாது, அலற்றி✻
அங்கம் சேரும் பூமகள், மண்மகள், ஆய்மகள்✻
சங்கு சக்கரக் கையவன் என்பர் சரணமே. 1

2877 சரண மாகிய நான்மறை நூல்களும் சாராதே✻
மரணம், தோற்றம், வான்பிணி, மூப்பென் றிவைமாய்த்தோம்✻
கரணப் பல்படை பற்றற வோடும் கனலாழி✻
அரணத் திண்படை யேந்திய ஈசற் காளாயே. 2

2878 ஆளும் ஆளார், ஆழியும் சங்கும் சுமப்பார்தாம்✻
வாளும் வில்லுங் கொண்டுபின் செல்வார் மாற்றில்லை✻
தாளும் தோளும் கைகளை யாரத் தொழக்காணேன்✻
நாளும் நாளும் நாடுவன் அடியேன் ஞாலத்தே. 3

2879 ஞாலம் போனகம் பற்றியோர் முற்ரு வுருவாகி✻
ஆலம் பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யும் அம்மானே!✻
காலம் பேர்வதோர் காரிரு ளூழியொத் துளதால்✻ உன்
கோலங் காரெழில் காணலுற்று, ஆழும் கொடியேற்கே. 4

2880 கொடியார் மாடக் கோளூ ரகத்தும், புளிங்குடியும்✻
மடியா தின்னே நீதுயில் மேவி மகிழ்ந்ததுதான்✻
அடியார்.அல்லர் தவிர்த்த அசைவோ? அன்றேல்✻ இப்
படிதான் நீண்டு தாவிய அசைவோ? பணியாயே. 5

2881 பணியா அமரர் பணிவும், பண்பும், தாமேயாம்*
அணியார் ஆழியும் சங்கமு மேந்தும் அவர் காண்மின்*
தணியா வெந்நோய் உலகில் தவிர்ப்பான்* திருநீல
மணியார் மேனியோ டென்மனம் சூழ, வருவாரே. 6

2882 வருவார், செல்வார் வண்பரி சாரத் திருந்த* என்
திருவாழ் மார்வற் கென்திறம் சொல்லார்: செய்வதென்*
உருவார் சக்கரம் சங்கு சுமந்திங் கும்மோடு*
ஒருபா டுழல்வான் ஒரடி யானும் உளனென்றே. 7

2883 என்றே யென்னையுன் ஏரார் கோலத் திருந்தடிக்கீழ்*
நின்றே யாட்செய்ய நீகொண்ட டருள நினைப்பதுதான்?*
குன்றேழ், பாரேழ், சூழ்கடல், ஞாலம் முழுவேழும்*
நின்றே தாவிய நீள்கழல் ஆழித் திருமாலே! 8

2884 திருமால்! நான்முகன், செஞ்சடை யானென் றிவர்கள்* எம்
பெருமான் தன்மையை யாரறி கிற்பார்? பேசியென்?*
ஒருமா முதல்வா! ஊழிப் பிரான்!என் னையாளுடை*
கருமா மேனியன்! என்பன்என் காதல் கலக்கவே. 9

2885 கலக்க மில்லா நல்தவ முனிவர், கரைகண்டோர்*
துளக்க மில்லா வானவ ரெல்லாம் தொழுவார்கள்*
மலக்க மெய்த மாகடல் தன்னைக் கடைந்தானை*
உலக்க நாம்புகழ் கிற்பதுஎன் செய்வது? உரையீரே. 10

2886 *உரையா வெந்நோய் தவிர, அருள்நீண் முடியானை*
வரையார் மாடம் மன்னு குருகூர்ச் சடகோபன்*
உரையேய் சொல்தொடை ஓரா யிரத்து ளிப்பத்தும்*
நிரையே வல்லார் நீடுல கத்துப் பிறவாரே. 11

4. வார்கடா அருவி

எம்பெருமானது வலிமை, அவன் அன்புடையாருடன் அமர்ந்திருக்கும் சேர்த்தி முதலியவற்றைத் திருச்செங்குன்றூரில் கண்டுமகிழ்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(அடாணா ராகம் - ஆதி தாளம்)

2887 *வார்கடா அருவி யானைமா மலையின்
மருப்பிணைக் குவடிறுத் துருட்டி*
ஊர்கொள் திண் பாகன் உயிர்செகுத் தரங்கின்
மல்லரைக் கொன்று,சூழ் பரண்மேல்*
போர்கடா அரசர் புறக்கிட, மாட
மீமிசைக் கஞ்சனைத் தகர்த்த*
சீர்கொள்சிற் றாயன் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்றா றெங்கள்செல் சார்வே. 1

2888 எங்கள்செல் சார்வு,யாமுடை அமுதம்,
இமையவர் அப்பன்,என் அப்பன்*
பொங்குமூ வுலகும் படைத்தளித் தழிக்கும்
பொருந்துமூ வுருவன்எம் அருவன்*
செங்கயல் உகளும் தேம்பணை புடைசூழ்
திருச்செங்குன் றூர்த்திருச் சிற்றாறு
அங்கமர் கின்ற* ஆதியான் அல்லால்-
யாவர்மற் றென்அமர் துணையே? 2

2889 என்னமர் பெருமான், இமையவர் பெருமான்,
இருநிலம் இடந்தஎம் பெருமான்*
முன்னைவல் வினைகள் முழுதுடன் மாள,
என்னையாள் கின்றஎம் பெருமான்*
தென்திசைக் கணிகொள் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்றாற் றங்கரை மீபால்
நின்றஎம் பெருமான்* அடியல்லால் சரணம்
நினைப்பிலும் பிறிதில்லை எனக்கே. 3

2890 பிறிதில்லை யெனக்கு-பெரியமூ வுலகும்
நிறையப்பே ருருவமாய் நிமிர்ந்த*
குறியமாண் எம்மான், குரைகடல் கடைந்த
கோலமா ணிக்கம்,என் அம்மான்*
செறிகுலை வாழை, கமுகு,தெங் கணிசூழ்
திருச்செங்குன் றூர்த்திருச் சிற்றாறு
அறிய* மெய்ம் மையே நின்றஎம் பெருமான்
அடியிணை யல்லதோர் அரணே. 4

2891 அல்லதோர் அரணும் அவனில்வே றில்லை;
அதுபொரு ளாகிலும்* அவனை
அல்லதென் ஆவி அமர்ந்தணை கில்லாது;
ஆதலால், அவனுறை கின்ற*
நல்லநான் மறையோர் வேள்வியுள் மடுத்த
நறும்புகை விசும்பொளி மறைக்கும்*
நல்லநீள் மாடத் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்று றெனக்குநல் லரணே. 5

2892 எனக்குநல் லரணை, என்னதுஆ ருயிரை
இமையவர் தந்தைதாய் தன்னை*
தனக்குந்தன் தன்மை அறிவரி யானைத்
தடங்கடல் பள்ளியம் மானை*
மனக்கொள்சீர் மூவா யிரவர்-வண் சிவனும்
அயனும் தானுமொப் பார்வாழ்*
கனக்கொள் திண் மாடத் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்று றதனுள்கண் டேனே. 6

2893 திருச்செங்குன் றூரில் திருச்சிற்று றதனுள்
கண்டஅத் திருவடி யென்றும்*
திருச்செய்ய கமலக் கண்ணும்செவ் வாயும்
செவ்வடி யும்செய்ய கையும்*
திருச்செய்ய கமல வுந்தியும் செய்ய
கமலமார் பும்செய்ய உடையும்*
திருச்செய்ய முடியும் ஆரமும் படையும்
திகழஎன் சிந்தையு ளானே. 7

2894 திகழஎன் சிந்தை யுள்ளிருந் தானைச்
செழுநிலத் தேவர்நான் மறையோர்*
திசைகைகூப்பி யேத்தும் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச் சிற்ருற் றங்கரை யானை*
புகர்கொள்வா னவர்கள் புகலிடந் தன்னை,
அசுரர்வன் கையர்வெங் கூற்றை*
புகழுமா றறியேன்-பொருந்துமூ வுலகும்
படைப்பொடு கெடுப்புக்காப் பவனே! 8

2895 படைப்பொடு கெடுப்புக் காப்பவன் பிரம
பரம்பரன் சிவபிரான் அவனே*
இடைப்புக்கோ ருருவும் ஒழிவில்லை யவனே;
புகழ்வில்லை; யாவையும் தானே*
கொடைப்பெரும் புகழார் இனையர்தன் ஞனர்
கூரிய விச்சையோ டொழுக்கம்*
நடைப்பலி யியற்கைத் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்ரு றமர்ந்த நாதனே. 9

2896 அமர்ந்த நாதனை யவரவ ராகி
அவர்க்கருள் அருளும்அம் மானை*
அமர்ந்ததண் பழனத் திருச்செங்குன் றூரில்
திருச்சிற்ருற் றங்கரை யானை*
அமர்ந்தசீர் மூவா யிரவர்வே தியர்கள்
தம்பதி யவனிதே வர்வாழ்வு*
அமர்ந்தமா யோனை முக்கணம் மானை
நான்முக னை-அமர்ந் தேனே. 10

2897 *தேனைநன் பாலைக் கன்னலை யமுதைத்
திருந்துல குண்டஅம் மானை*
வானநான் முகனை மலர்ந்ததண் கொப்பூழ்
மலர்மிசைப் படைத்தமா யோனை*
கோனைவண் குருகூர் வண்சட கோபன்
சொன்னவா யிரத்துளிப் பத்தும்*
வானின்மீ தேற்றி யருள்செய்து முடிக்கும்
பிறவிமா மாயக்கூத் தினையே. 11

5. மாயக்கூத்தா

எம்பெருமானது வடிவழகைக் காணப்பெருத ஆழ்வார் ஆசை மிகுந்து, அழுது அரற்றுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழம்பஞ்சுரம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2898 *மாயக் கூத்தா! வாமனு!
வினையேன் கண்ணு! கண்கைகால்*
தூய செய்ய மலர்களாச்
சோதிச் செவ்வாய் முகிழதா*
சாயல் சாமத் திருமேனி
தண்பா சடையா* தாமரைநீள்
வாசத் தடம்போல் வருவானே!
ஒருநாள் காண வாராயே. 1

2899 'காண வாராய்' என்றென்று,
கண்ணும் வாயும் துவர்ந்து* அடியேன்
நாணி, நன்னுட் டலமந்தால்,
இரங்கி, யொருநாள் நீயந்தோ*
காண வாராய்!-கருநாயி
றுதிக்கும் கருமா மாணிக்க*
நாள்நல் மலேபோல் சுடர்சோதி
முடிசேர் சென்னி யம்மனே! 2

2900 'முடிசேர் சென்னி யம்மா!நின்
மொய்பூந் தாமத் தண்துழாய்*
கடிசேர் கண்ணிப் பெருமானே!'
என்றென் றேங்கி யழுதக்கால்*
படிசேர் மகரக் குழைகளும்,
பவள வாயும், நால்தோளும்*
துடிசே ரிடையும் அமைந்ததோர்
தூநீர் முகில்போல் தோன்ருயே. 3

2901 தூநீர் முகில்போல் தோன்றும்நின்
சுடர்கொள் வடிவும், கனிவாயும்*
தேநீர்க் கமலக் கண்களும்
வந்தென் சிந்தை நிறைந்தவா!*
மாநீர் வெள்ளி மலைதன்மேல்
வண்கார் நீலமுகில்போல*
தூநீர்க் கடலுள் துயில்வானே!
எந்தாய்! சொல்ல மாட்டேனே! 4

2902 சொல்ல மாட்டேன் அடியேன்உன்
துளங்கு சோதித் திருப்பாதம்*
எல்லை யில்சீ ரிளஞாயி
றிரண்டு போலென் னுள்ளவா!*
அல்லல் என்னும் இருள்சேர்தற்
குபாயம் என்னே?* ஆழிசூழ்
மல்லல் ஞால முழுதுண்ட
மாநீர்க் கொண்டல் வண்ணனே. 5

2903 'கொண்டல் வண்ணா! குடக்கூத்தா!
வினையேன் கண்ணா! கண்ணா!* என்
அண்ட வாணா!' என்று,என்னை
ஆளக் கூப்பிட் டழைத்தக்கால்*
விண்தன் மேல்தான், மண்மேல்தான்
விரிநீர்க் கடல்தான், மற்றுத்தான்*
தொண்ட னேன்உன் கழல்காண,
ஒருநாள் வந்து, தோன்றாயே 6

2904 வந்து தோன்றாய்; அன்றேல்உன்
வையம் தாய மலரடிக்கீழ்*
முந்தி வந்து யான்நிற்ப,
முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்*
செந்தண் கமலக் கண்கைகால்
சிவந்த வாய்ஓர் கருநாயிறு*
அந்த மில்லாக் கதிர்பரப்பி,
அலர்ந்த தொக்கும் அம்மானே! 7

2905 ஒக்கும் அம்மான் உருவமென்
றுள்ளம் குழைந்து நாணும்*
தொக்க மேகப் பல்குழாங்கள்
காணுந் தோறும் தொலைவன்நான்*
தக்க ஐவர் தமக்காய்அன்
றீரைம் பதின்மர் தாள்சாய*
புக்க நல்தேர்த் தனிப்பாகா!
வாராய் இதுவோ பொருத்தமே? 8

2906 'இதுவோ பொருத்தம்? மின்னாழிப்
படையாய்! ஏறும் இருஞ்சிறைப்புள்,*
அதுவே கொடியா உயர்த்தானே!'
என்றென் றேங்கி யழுதக்கால்,*
எதுவே யாகக் கருதுங்கொல்?
இம்மா ஞாலம் பொறைதீர்ப்பான்*
மதுவார் சோலை யுத்தர
மதுரைப் பிறந்த மாயனே. 9

2907 பிறந்த மாயா! பாரதம்
பொருத மாயா! நீயின்னே*
சிறந்த கால்தீ நீர்வான்மண்
பிறவு மாய பெருமானே!*
கறந்த பாலுள் நெய்யேபோல்
இவற்றுள் எங்குங் கண்டுகோள்*
இறந்து நின்ற பெருமாயா!
உன்னை எங்கே காண்கேனே? 10

2908 *'எங்கே காண்கேன், ஈன்துழாய்
அம்மான் றன்னை யான்?' என்றென்று*
அங்கே தாழ்ந்த சொற்களால்,
அந்தண் குருகூர்ச் சடகோபன்*
செங்கேழ் சொன்ன ஆயிரத்துள்
இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்*
இங்கே காண, இப்பிறப்பே
மகிழ்வர்-எல்லியும் காலையே. 11

6. எல்லியும்

ஆழ்வாரது துன்பத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, திருமால் திருக்கடித்தானத்தில் இருந்தமை கூறல்

கலிவிருத்தம்

பண் : வியந்தம்)　　　(தாளம் : ஏழொத்து

(மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்)

2909 *எல்லியும் காலையும் தன்னை நினைந்தெழ*
நல்ல அருள்கள் நமக்கேதந் தருள்செய்வான்*
அல்லியம் தண்ணந் துழாய்முடி யப்பனூர்*
செல்வர்கள் வாழும், திருக்கடித் தானமே. 1

2910 திருக்கடித் தானமும் என்னுடைச் சிந்தையும்*
ஒருக்கடுத் துள்ளே உறையும் பிரான் கண்டீர்*
செருக்கடுத் தன்று திகைத்த அரக்கரை*
உருக்கெட, வாளி பொழிந்த ஒருவனே. 2

2911 ஒருவர் இருவர் ஓர் மூவர் எனநின்று*
உருவு கரந்துள் ளுந்தோறும் தித்திப்பான்*
திருவமர் மார்வன், திருக்கடித் தானத்தை*
மருவி யுறைகின்ற மாயப் பிரானே. 3

2912 மாயப் பிரான், என வல்வினை மாய்ந்தற*
நேயத்தி னுல்நெஞ்சம் நாடு குடிகொண்டான்*
தேசத் தமரர் திருக்கடித் தானத்தை*
வாசப் பொழில்மன்னு கோயில்கொண் டானே. 4

2913 கோயில்கொண் டான்றன் திருக்கடித் தானத்தை*
கோயில்கொண் டான்அத னேடும்என் நெஞ்சகம்*
கோயில்கொள் தெய்வம்எல் லாம்தொழ* வைகுந்தம்
கோயில்கொண்டகுடக் கூத்தஅம் மானே. 5

2914 கூத்தஅம் மான்கொடி யேன்இடர் முற்றவும்*
மாய்த்தஅம் மான்மது சூதஅம் மான்,உறை*
பூத்த பொழில்தண் திருக்கடித் தானத்தை*
ஏத்தநில் லாகுறிக் கொண்மின் இடரே. 6

2915 கொண்மின், இடர்கெட, உள்ளத்துக் கோவிந்தன்*
மண்விண் முழுதும் அளந்தஒண் தாமரை*
மண்ணவர் தாம்தொழ வானவர் தாம்வந்து*
நண்ணு திருக்கடித் தான நகரே. 7

2916 தான நகர்கள் தலைச்சிறந் தெங்கெங்கும்*
வானிந் நிலம்கடல் முற்றும்எம் மாயற்கே*
ஆன இடத்தும், என் நெஞ்சும் திருக்கடித்
தான நகரும்* தனதாயப் பதியே. 8

2917 தாயப் பதிகள் தலைச்சிறந் தெங்கெங்கும்*
மாயத்தி னால்மன்னி, வீற்றிருந் தான்உறை*
தேசத் தமரர் திருக்கடித் தானத்துள்*
ஆயர்க் கதிபதி; அற்புதன் தானே. 9

2918 அற்புதன், நாரா யணன், அரி, வாமனன்*
நிற்பது மேவி யிருப்பதென் நெஞ்சகம்*
நற்புகழ் வேதியர் நான்மறை நின்றதிர்*
கற்பகச் சோலைத் திருக்கடித் தானமே. 10

2919 *சோலைத் திருக்கடித் தானத் துறைதிரு
மாலை* மதிள்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
பாலோ டமுதன்ன ஆயிரத் திப்பத்தும்*
மேலைவை குந்தத் திருத்தும்-வியந்தே. 11

7. இருத்தும் வியந்து

தம் உள்ளத்தில் எம்பெருமான் வீற்றிருந்தபடியை ஆழ்வார் கூறி மகிழ்தல்

கலிவிருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2920 ✻இருத்தும், வியந்தென்னைத் தன்பொன் னடிக்கீழென்று✻
அருத்தித் தெனைத்தோர் பலநாள் அழைத்தேற்கு✻
பொருத்த முடைவா மனன்றான் புகுந்து✻ என்றன்
கருத்தை யுறவீற் றிருந்தான் கண்டுகொண்டே. 1

2921 இருந்தான் கண்டுகொண் டெனதேழை நெஞ்சாளும்✻
திருந்தாத ஓர்ஐவ ரைத்தேய்ந் தறமன்னி✻
பெருந்தாள் களிற்றுக் கருள்செய்த பெருமான்✻
தருந்தான் அருள்தான் இனியான் அறியேனே. 2

2922 அருள்தா னினியான் அறியேன்; அவனென்னுள்✻
இருள்தான் அறவீற் றிருந்தான்; இதுவல்லால்✻
பொருள்தா னெனில்மூ வுலகும் பொருளல்ல✻
மருள்தானீ தோ?மாய மயக்கு மயக்கே. 3

2923 மாய மயக்கு மயக்கான்,என்னை வஞ்சித்து✻
ஆயன் அமரர்க் கரியே றெனதம்மான்✻
தூய சுடர்ச்சோதி தனதென்னுள் வைத்தான்✻
தேயம் திகழும்தன் திருவருள் செய்தே. 4

2924 திகழுந்தன் திருவருள் செய்துல கத்தார்
புகழும் புகழ்✻ தானதுகாட்டித் தந்து✻ என்னுள்
திகழும் மணிக்குன்ற மொன்றே யொத்துநின்றான்✻
புகழும் புகழ்மற் றெனக்குமோர் பொருளே? 5

2925 பொருள்மற் றெனக்குமோர் பொருள்தன்னில் சீர்க்கத்
தருமேல்* பின்னையார்க்கவன் தன்னைக் கொடுக்கும்*
கருமா ணிக்கக் குன்றத்துத் தாமரைபோல்*
திருமார்பு கால்கண்கை செவ்வாய் உந்தியானே. 6

2926 செவ்வாய்உந்தி வெண்பல் சுடர்க்குழை தம்மோடு*
எவ்வாய்ச் சுடரும் தம்மில்முன் வளாய்க்கொள்ள*
செவ்வாய் முறுவலோ டெனதுள்ளத் திருந்த*
அவ்வாய் அன்றியான் அறியேன்மற் றருளே. 7

2927 அறியேன்மற் றருள்;என்னை யாளும் பிரானார்*
வெறிதே யருள்செய்வர் செய்வார்கட் குகந்து*
சிறியே னுடைச்சிந்தை யுள்மூ வுலகும்* தன்
நெறியா வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந் தாரே. 8

2928 வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந் தாரும் எவரும்*
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொரு மூவுல கும்* தம்
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றவண் ணம்நின்ற மாலை*
வயிற்றிற்கொண்டு மன்னவைத் தேன்மதி யாலே. 9

2929 வைத்தேன் மதியால் எனதுள்ளத் தகத்தே*
எய்த்தே யொழிவேனல் லேன்என்றும் எப்போதும்*
மொய்த்தேய் திரைமோது தண்பாற் கடலுளால்*
பைத்தேய் சுடர்பாம் பணைநம் பரனையே. 10

2930 *சுடர்பாம் பணைநம் பரனைத் திருமாலை*
அடிச்சேர் வகைவண் குருகூர்ச் சடகோபன்*
முடிப்பான் சொன்னஆ யிரத்திப்பத் தும்சன்மம்
விட* தேய்ந் தறநோக்கும் தன்கண்கள் சிவந்தே. 11

8. கண்கள் சிவந்து

ஆருயிரின் ஏற்றத்தை எம்பெருமான் காட்டக் கண்டு, ஆழ்வார் பேசுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்கேசி) (தாளம் : ஏழொத்து

(பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2931 *கண்கள் சிவந்து பெரியவாய்,
வாயும் சிவந்து கனிந்து* உள்ளே
வெண்பல் இலகு சுடரிலகு
விலகு மகர குண்டலத்தன்*
கொண்டல் வண்ணன், சுடர்முடியன்
நான்கு தோளன், குனிசார்ங்கன்*
ஒண்சங்(கு) கதைவா ளாழியான்
ஒருவன் அடியேன் உள்ளானே. 1

2932 அடியே னுள்ளான்; உடலுள்ளான்-
அண்டத் தகத்தான், புறத்துள்ளான்*
படியே யிதுவென் றுரைக்கலாம்
படியன் அல்லன், பரம்பரன்*
கடிசேர் நாற்றத் துள்ளாலை
இன்பத் துன்பக் கழிநேர்மை*
ஒடியா இன்பப் பெருமையோன்
உணர்வில் உம்பர் ஒருவனே. 2

2933 உணர்வில் உம்பர் ஒருவனை
அவன தருளா லுறற்பொருட்டு* என்
உணர்வி னுள்ளே யிருத்தினேன்
அதுவும் அவன தின்னருளே*
உணர்வும், உயிரும் உடம்பும் மற்
றுலப்பி லனவும் பழுதேயாம்*
உணர்வைப் பெறஊர்ந் திறவேறி
யானும் தானா யொழிந்தானே. 3

2934 யானும் தானா யொழிந்தானை
யாதும் எவர்க்கும் முன்னோனை*
தானும், சிவனும், பிரமனும்
ஆகிப் பணைத்த தனிமுதலை*
தேனும், பாலும், கன்னலும்,
அமுதும் ஆகித் தித்தித்து* என்
ஊனில் உயிரில் உணர்வினில்
நின்ற ஒன்றை யுணர்ந்தேனே. 4

2935 நின்ற ஒன்றை யுணர்ந்தேனுக்
கதனுள் நேர்மை அதுவிதுவென்று*
ஒன்றும் ஒருவர்க் குணரலாகாது;
உணர்ந்தும் மேலும் காண்பரிது*
சென்று சென்று பரம்பரமாய்
யாது மின்றித் தேய்ந்தற்று*
நன்று தீதென் றறிவரிதாய்,
நன்றாய் ஞானம் கடந்ததே. 5

2936 நன்றாய் ஞானம் கடந்துபோய்,
நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்து*
ஒன்றாய்க் கிடந்த அரும்பெரும்பாழ்
உலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து*
சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள்
செற்றுக் களைந்து பசையற்றால்*
அன்றே யப்போ தேவீடு;
அதுவே வீடு வீடாமே. 6

2937 அதுவே வீடு; வீடுபேற்
றின்பந் தானும் அது; தேறி*
எதுவே தானும் பற்றின்றி
யாது மிலிக ளாகிற்கில்*
அதுவே வீடு; வீடுபேற்
றின்பந் தானும் அது; தேறாது*
'எதுவே வீடு ஏதின்பம்?' என்
றெய்த்தார் எய்த்தார் எய்த்தாரே. 7

2938 எய்த்தார் எய்த்தார் எய்த்தாரென்
றில்லத் தாரும் புறத்தாரும்
மொய்த்து* ஆங் கலறி முயங்கத்தாம்
போகும் போது* உன் மத்தர்போல்
பித்தே யேறி யனுராகம்
பொழியும் போதெம் பெம்மானே
டொத்தே சென்று* அங் குளம்கூடக்
கூடிற் ருகில் நல்லுறைப்பே. 8

2939 கூடிற் ருகில், நல்லுறைப்பு;
கூடா மையைக் கூடிஞல்*
ஆடற் பறவை யுயர்கொடியெம்
ஆய ஞவது, அது; அதுவே*
வீடைப் பண்ணி, யொருபரிசே,
எதிர்வும் நிகழ்வும் கழிவுமாய்*
ஓடித் திரியும் யோகிகளும்
உளரும் இல்லை யல்லரே. 9

2940 உளரும் இல்லை யல்லராய்,
உளரா யில்லை யாகியே*
உளரெம் ஒருவர்; அவர்வந்தென்
உள்ளத் துள்ளே யுறைகின்ருர்*
வளரும் பிறையும் தேய்பிறையும்
போல், அசைவும் ஆக்கமும்*
வளரும் சுடரும் இருளும்போல்,
தெருளும் மருளும் மாய்த்தோமே. 10

2941 *தெருளும் மருளும் மாய்த்துத்தன்
திருந்து செம்பொற் கழலடிக்கீழ்*
அருளி யிருத்தும் அம்மானும்,
அயனும், சிவனும், திருமாலால்*
அருளப் பட்ட சடகோபன்
ஓரா யிரத்து ளிப்பத்தால்*
அருளி, யடிக்கீ ழிருத்தும்நம்
அண்ணல் கருமா ணிக்கமே. 11

9. கருமாணிக்கமலை

தலைவியின் உண்மைக் காதலைத் தாய்மாருக்குத் தோழி எடுத்துரைத்து, அயல் மணம் விலக்கல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்கேசி) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸ்ரீ ராகம் - ஆதி தாளம்)

2942 *கருமா ணிக்க மலைமேல்மணித் தடந்
தாமரைக் காடுகள்போல்*
திருமார்வு, வாய், கண், கை, உந்தி, கால், உடை-
யாடைகள் செய்யபிரான்*
திருமால் எம்மான், செழுநீர்வயல் குட்ட-
நாட்டுத் திருப்புலியூர்*
அருமாயன் பேரன்றிப் பேச்சிலன், அன்னைமீர்!
இதற் கென்செய்கேனே? 1

2943 அன்னைமீர்! இதற்கென் செய்கேன்? அணி
மேருவின் மீதுலவும்*
துன்னு சூழ்சுடர் ஞாயிறும், அன்றி-
யும்பல் சுடர்களும்போல்*
மின்னு நீண்முடி, ஆரம் பல்கலன்
றுனுடை யெம்பெருமான்*
புன்னை யம்பொழில் சூழ்திருப்
புலியூர் புகழும் இவளே. 2

2944 புகழும் இவள்நின் றிராப்பகல் பொருநீர்க்
கடல் தீப்பட்டு* எங்கும்
திகழும் எரியொடு செல்வதொப்பச்
செழுங்கதி ராழிமுதல்*
புகழும் பொருபடை யேந்திப்போர்ப்புக்
கசுரரைப் பொன்றுவித்தான்*
திகழும் மணிநெடு மாடம்நீடு
திருப்புலி யூர்வளமே. 3

2945 ஊர்வ ளம்கிளர் சோலேயும் கரும்பும்
பெருஞ் செந்நெலும்சூழ்ந்து*
ஏர்வ ளம்கிளர் தண்பணேக் குட்ட-
நாட்டுத் திருப்புலியூர்*
சீர்வ ளம்கிளர் மூ வுலகு
உண்டுமிழ் தேவபிரான்*
பேர்வ ளம்கிளர்ந் தன்றிப்பேச்சிலள்,
இன்றுஇப் புனேயிழையே. 4

2946 புனேயிழைகள் அணிவும் ஆடை
யுடையும் புதுக்க ணிப்பும்*
நினேயும் நீர்மைய தன்றிவட்கிது
நின்று நினேக்கப்புக்கால்*
சுனேயி னுள்தடந் தாமரை மல-
ரும்தண் திருப்புலியூர்*
முனேவன் மூவுல காளி அப்பன்
திருவருள் மூழ்கினளே. 5

2947 திருவருள் மூழ்கி வைகலும் செழு
நீர்நிறக் கண்ணபிரான்*
திருவருள் களும்சேர்ந் தமைக்கடை-
யாளம் திருந்தவுள*
திருவருள் அருளால் அவன்சென்று
சேர்தண் திருப்புலியூர்*
திருவருள் கமுகொண் பழத்தது-
மெல்லியல் செவ்விதழே. 6

2948 மெல்லிலேச் செல்வவண் கொடிப்புல்க
வீங்கிளந் தாள்கமுகின்*
மல்லிலே மடல்வாழை யீன்கனி
சூழ்ந்து மணம்கமழ்ந்து*
புல்லிலேத் தெங்கி னூடுகால் உல-
வும்தண் திருப்புலியூர்*
மல்லலம் செல்வக் கண்ணன்தாள் அடைந்-
தாள்இம் மடவரலே. 7

2949 மடவரல் அன்னைமீர்கட் கென்சொல்லிச்
சொல்லுகேன்?* மல்லைச்செல்வ
வடமொழி மறைவாணர் வேள்வியுள்
நெய்யழல் வான்புகைபோய்*
திடவிசும்பில் அமரர் நாட்டை மறைக்-
கும்தண் திருப்புலியூர்*
படவர வணையான் றன்நாமம் அல்-
லால் பரவாள் இவளே. 8

2950 பரவாள் இவள்நின் றிராப்பகல் பனி
நீர்நிறக் கண்ணபிரான்*
விரவு ஆர்இசைமறை வேதியர்ஒலி
வேலையின் நின்ருெலிப்ப*
கரவார் தடந்தொறும் தாமரைக்கயந்
தீவிகை நின்றலரும்*
புரவார் கழனிகள் சூழ்திருப்புலி-
யூர்ப்புக ழன்றிமற்றே. 9

2951 அன்றிமற் ரேருபாய மென்? இவள்!
அந்தண் துழாய்கமழ்தல்*
குன்ற மாமணி மாடமாளிகைக்
கோலக் குழாங்கள்மல்கி*
தென்தி சைத்தில தம்புரை குட்ட-
நாட்டுத் திருப்புலியூர்*
நின்ற மாயப் பிரான்திருவரு
ளாம்இவள் நேர்பட்டதே. 10

2952 *நேர்பட்ட நிறைமூ வுலகுக்கும்
நாயகன் றன்னடிமை*
நேர்பட்ட தொண்டர்தொண்டர் தொண்டர்
தொண்டன் சடகோ பன்* சொல்
நேர்பட்ட தமிழ்மாலை யாயிரத்துள்*
இவையும் ஓர்பத்தும்
நேர்பட் டார் அவர்* நேர்பட்டார் நெடு
மாற்கடி மைசெய்யவே. 11

10. நெடுமாற்கடிமை

பாகவதர்கட்குத் தாம் அடிமையாய் இருக்கும் உண்மையை ஆழ்வார் பேசுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்கேசி) (தாளம் : ஏழொத்து

(ஸஹாநு ராகம் - ஆதி தாளம்)

2953 *நெடுமாற் கடிமை செய்வேன்போல்
அவனைக் கருத வஞ்சித்து*
தடுமாற் றற்ற தீக்கதிகள்
முற்றும் தவிர்ந்த; சதிர்நினைந்தால்*
கொடுமா வினையேன் அவனடியார்
அடியே கூடும் இதுவல்லால்*
விடுமா றென்ப தென்? அந்தோ!-
வியன்மூ வுலகு பெறினுமே. 1

2954 வியன்மூ வுலகு பெறினும், போய்த்
தானே தானே யானாலும்*
புயல்மே கம்போல் திருமேனி
அம்மான் புனைபூங் கழலடிக்கீழ்*
சயமே யடிமை தலைநின்றார்
திருத்தாள் வணங்கி* இம்மையே
பயனே யின்பம் யான்பெற்ற
துறுமோ-பாவி யேனுக்கே. 2

2955 உறுமோ பாவி யேனுக்கிவ்
வுலகம் மூன்றும் உடன்நிறைய*
சிறுமா மேனி நிமிர்த்தஎன்
செந்தா மரைக்கண் திருக்குறளன்*
நறுமா விரைநாண் மலரடிக்கீழ்ப்
புகுதல்; அன்றி, அவனடியார்*
சிறுமா மனிச ராய்என்னை
ஆண்டார் இங்கே திரியவே. 3

2956 இங்கே திரிந்தேற் கிழுக்குற்றென்?
இருமா நிலமுன் உண்டுமிழ்ந்த*
செங்கோ லத்த பவளவாய்ச்
செந்தா மரைக்கண் என்னம்மான்*
பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப்
புலன்கொள் வடிவென் மனத்ததாய்*
அங்கேய் மலர்கள் கையவாய்
வழிபட் டோட அருளிலே. 4

2957 வழிபட் டோட அருள்பெற்று
மாயன் கோல மலரடிக்கீழ்*
சுழிபட் டோடும் சுடர்ச்சோதி
வெள்ளத் தின்புற் றிருந்தாலும்*
இழிபட் டோடும் உடலினிற்
பிறந்து, தன்சீர் யான்கற்று*
மொழிபட் டோடும் கவியமுதம்
நுகர்ச்சி யுறுமோ முழுதுமே? 5

2958 நுகர்ச்சி யுறுமோ மூவுலகின்
வீடு பேறு-தன்கேழில்*
புகர்ச்செம் முகத்த களிறட்ட
பொன்னா ழிக்கை யென்னம்மான்*
நிகர்ச்செம் பங்கி யெரிவிழிகள்
நீண்ட அசுர ருயிரெல்லாம்*
தகர்த்துண் டுழலும் புட்பாகன்,
பெரிய தனிமாப் புகழே. 6

2959 தனிமாப் புகழே யெஞ்ஞான்றும்
நிற்கும் படியாத் தான்தோன்றி*
முனிமாப் பிரம முதல்வித்தாய்,
உலகம் மூன்றும் முளைப்பித்த*
தனிமாத் தெய்வத் தளிரடிக்கீழ்ப்
புகுதல் அன்றி, அவனடியார்*
நனிமாக் கலவி யின்பமே
நாளும் வாய்க்க-நங்கட்கே. 7

2960 நாளும் வாய்க்க நங்கட்கு-
நளிர்நீர்க் கடலைப் படைத்து* தன்
தாளும், தோளும், முடிகளும்,
சமனி லாத பலபரப்பி*
நீளும் படர்பூங் கற்பகக்
காவும், நிறைபன் னாயிற்றின்*
கோளும் உடைய மணிமலைபோல்
கிடந்தான் தமர்கள் கூட்டமே. 8

2961 தமர்கள் கூட்ட வல்வினையை
நாசஞ் செய்யும் சதுமூர்த்தி*
அமர்கொள் ஆழி, சங்கு,வாள்,
வில்,தண் டாதி பல்படையன்*
குமரன், கோல ஐங்கணைவேள்
தாதை, கோதில் அடியார்தம்*
தமர்கள் தமர்கள் தமர்களாம்
சதிரே வாய்க்க-தமியேற்கே. 9

2962 வாய்க்க தமியேற் கூழிதோ
றூழி யூழி* மாகாயாம்
பூக்கொள் மேனி, நான்குதோள்,
பொன்னு ழிக்கை யென்னம்மான்*
நீக்க மில்லா அடியார்தம்
அடியார் அடியார் அடியார்எங்
கோக்கள்* அவர்க்கே குடிகளாய்ச்
செல்லும் நல்ல கோட்பாடே. 10

2963 *நல்ல கோட்பாட் டுலகங்கள்
மூன்றி னுள்ளும் தான்நிறைந்த*
அல்லிக் கமலக் கண்ணனை
அந்தண் குருகூர்ச் சடகோபன்*
சொல்லப் பட்ட ஆயிரத்துள்
இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்*
நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வர்,
கொண்ட பெண்டிர் மக்களே. 11

9
பத்து

1. கொண்ட பெண்டிர்

எல்லா வகையிலும் உறவினனான திருமாலைச் சேர்மின் எனல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பழந்தக்கராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2964 *கொண்ட பெண்டிர் மக்க ளுற்றார் சுற்றத் தவர்பிறரும்*
கண்ட தோடு பட்ட தல்லால் காதல்மற் றுயாதுமில்லை*
எண்டி சையும் கீழும் மேலும் முற்றவும் உண்டபிரான்*
தொண்ட ரோமாய் உய்யலல்லால் இல்லைகண் டீர்துணையே. 1

2965 துணையும் சார்வும் ஆகு வார்போல், சுற்றத் தவர்பிறரும்*
அணைய வந்த ஆக்க முண்டேல், அட்டைகள் போல்சுவைப்பர்*
கணையொன் றாலே யேழ் மரமும் எய்தஎங் கார்முகிலை*
புணையென் றுய்யப் போக லல்லால் இல்லைகண் டீர்பொருளே. 2

2966 பொருள்கை யுண்டாய்ச் செல்லக் காணில் போற்றியென் றேற்றெழுவர்*
இருள்கொள் துன்பத்தின்மைகாணில்,என்னே!என் பாருமில்லை*
மருள்கொள் செய்கை யசுரர் மங்க,வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு*
அருள்கொள் ஆளாய் உய்யல் அல்லல்,இல்லைகண் டீர்அரணே. 3

2967 அரணம் ஆவர் அற்ற காலைக் கென்றென் றமைக்கப்பட்டார்*
இரணம் கொண்ட தெப்பர் ஆவர்;இன்றியிட் டாலுமஃதே*
வருணித்து என்னே? வடமது ரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே*
சரணென் றுய்யப் போகல் அல்லால், இல்லைகண்டீர்சதிரே. 4

2968 சதுரம் என்று தம்மைத் தாமே சம்மதித் தின்மொழியார்*
மதுர போகம துற் றவரே வைகிமற் றென்றுறுவர்*
அதிர்கொள் செய்கை யசுரர் மங்க;வடமது ரைப்பிறந்தாற்கு
எதிர்கொள் ஆளாய்உய்யல் அல்லால், இல்லைகண் டீரின்பமே. 5

2969 இல்லை கண்டீர் இன்பம்; அந்தோ! உள்ளது நினையாதே*
தொல்லை யார்கள் எத்த னைவர் தோன்றிக் கழிந்தொழிந்தார்!*
மல்லை மூதூர் வடமதுரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே*
சொல்லி யுய்யப் போகல் அல்லால், மற்றொன்றில் லைசுருக்கே. 6

2970 மற்றொன் றில்லை; சுருங்கச் சொன்னோம்; மாநிலத் தெவ்வுயிர்க்கும்*
சிற்ற வேண்டா; சிந்திப் பேயமை யும்கண் டீர்கள்;அந்தோ*
குற்றமன்று; எங்கள் பெற்றத் தாயன், வடமது ரைப்பிறந்தான்*
குற்ற மில்சீர் கற்று வைகல் வாழ்தல்கண் டீர்குணமே. 7

2971 வாழ்தல் கண்டீர் குணமிது; அந்தோ! மாயவன் அடிபரவி*
போழ்து போக உள்ள கிற்கும் புன்மையி லாதவர்க்கு*
வாழ்து னையா வடம துரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே*
வீழ்து னையாப்போம் இதனில் யாதுமில்லை-மிக்கதே: 8

2972 யாது மில்லை மிக் கதனில் என்றொன் றது கருதி*
காதுசெய்வான் கூதை செய்து கடைமுறை வாழ்க்கையும்போம்*
மாது கிலின்கொ டிக்கொள் மாட வடம துரைப்பிறந்த*
தாது சேர்தோள் கண்ணன் அல்லால், இல்லைகண் டீர்சரணே. 9

2973 கண்ணன் அல்லால்; இல்லை கண்டீர் சரண்;அது நிற்க,வந்து*
மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே, வடமது ரைப்பிறந்தான்*
திண்ண மாநும் உடைமை யுண்டேல்,அவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ*
எண்ண வேண்டா; நும்ம தாதும் அவனன்றி மற்றில்லையே. 10

2974 *ஆதும் இல்லை மற்றவனில் என்றது வேதுணிந்து*
தாது சேர்தோள் கண்ண னைக்குரு கூர்ச்சட கோபன் சொன்ன*
தீதி லாத ஒண்தமிழ்கள் இவைஆயிரத்து ளிப்பத்தும்*
ஓத வல்ல பிராக்கள் நம்மை யாளுடை யார்கள்பண்டே. 11

2. பண்டைநாளாலே

எல்லா உறவின் காரியமும் தமக்குக் குறையில்லாமல் அருளுமாறு ஆழ்வார் எம்பெருமானை வேண்டுதல்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : புறநீர்மை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(த்வஜாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்)

2975 *பண்டைநா ளாலே நின்திரு வருளும்
பங்கயத் தாள்திரு வருளும்
கொண்டு* நின் கோயில் சீய்த்துப்பல் படிகால்
குடிகுடி வழிவந்தாட் செய்யும்*
தொண்டரோர்க் கருளிச் சோதிவாய் திறந்துன்
தாமரைக் கண்களால் நோக்காய்*
தெண்திரைப் பொருநல் தண்பணை சூழ்ந்த
திருப்புளிங் குடிக்கிடந் தானே! 1

2976 குடிக்கிடந் தாக்கஞ் செய்துநின் தீர்த்த
அடிமைக்குற் றேவல்செய்து* உன்பொன்
அடிக்கட வாதே வழிவரு கின்ற
அடியரோர்க் கருளி* நீ யொருநாள்
படிக்கள வாக நிமிர்த்தநின் பாத
பங்கய மேதலைக் கணியாய்*
கொடிக்கொள்பொன் மதிள்சூழ் குளிர்வயல் சோலை,
திருப்புளிங் குடிக்கிடந் தானே! 2

2977 கிடந்தநாள் கிடந்தாய்; எத்தனை காலம்?
கிடத்தியுன் திருவுடம் பசைய!*
தொடர்ந்துகுற் றேவல் செய்துதொல் லடிமை
வழிவரும் தொண்டரோர்க் கருளி*
தடங்கொள்தா மரைக்கண் விழித்துநீ யெழுந்துன்
தாமரை மங்கையும் நீயும்*
இடங்கொள்மூ வுலகும் தொழஇருந் தருளாய்
திருப்புளிங் குடிக்குடந் தானே! 3

2978 புளிங்குடிக் கிடந்து, வரகுண மங்கை
இருந்து,வை குந்தத்துள் நின்று*
தெளிந்தஎன் சிந்தை அகங்கழி யாதே,
என்னையாள் வாய்-எனக் கருளி*
நளிர்ந்தசீ ருலகம் மூன்றுடன் வியப்ப,
நாங்கள்கூத் தாடிநின் ஞர்ப்ப*
பளிங்குநீர் முகிலின் பவளம்போல் கனிவாய்
சிவப்ப,நீ காணவா ராயே. 4

2979 பவளம்போல் கனிவாய் சிவப்பு, நீ காண
வந்து, நின் பல்நிலா முத்தம்*
தவழ்கதிர் முறுவல் செய்து, நின் திருக்கண்
தாமரை தயங்கநின் றருளாய்*
பவளநன் படர்க்கீழ்ச் சங்குறை பொருநல்
தண்திருப் புளிங்குடிக் கிடந்தாய்!*
கவளமா களிற்றின் இடர்கெடத் தடத்துக்
காய்சினப் பறவையூர்ந் தானே! 3

2980 காய்சினப் பறவை யூர்ந்துபொன் மலையின்
மீமிசைக் கார்முகில் போல*
மாசின மாலி, மாலிமான் என்றங்
கவர்படக் கனன்று, முன் னின்ற*
காய்சின வேந்தே! கதிர்முடி யானே!
கலிவயல் திருப்புளிங் குடியாய்!*
காய்சின ஆழி, சங்கு, வாள், வில், தண்
டேந்தியெம் இடர்கடி வானே! 6

2981 எம்மிடர் கடிந்திங் கென்னையாள் வானே!
இமையவர் தமக்கும்ஆங் கனையாய்!*
செம்மடல் மலரும் தாமரைப் பழனத்
தண்திருப் புளிங்குடிக் கிடந்தாய்!*
நம்முடை யடியர் கவ்வைகண் டுகந்து,
நாம்களித் துளநலம் கூர*
இம்மட உலகர் காண, நீ யொருநாள்
இருந்திடாய் எங்கள்கண் முகப்பே. 7

2982 எங்கள்கண் முகப்பே, உலகர்கள் எல்லாம்
இணையடி தொழுதெழுந் திறைஞ்சி*
தங்கள்அன் பாரத் தமதுசொல் வலத்தால்
தலைத்தலைச் சிறந்துபூ சிப்ப*
திங்கள்சேர் மாடத் திருப்புளிங் குடியாய்!
திருவைகுந் தத்துள்ளாய்! தேவா!*
இங்கண்மா ஞாலத் திதனுளும் ஒருநாள்
இருந்திடாய் வீற்றிடங் கொண்டே. 8

2983 வீற்றிடங் கொண்டு, வியன்கொள்மா ஞாலத்
திதனுளும் இருந்திடாய்* அடியோம்
போற்றிஓ வாதே, கண்ணிணை குளிரப்
புதுமலர் ஆகத்தைப் பருக*
சேற்றிள வாளை செந்நெலூ டுகளும்
செழும்பணைத் திருப்புளிங் குடியாய்!*
கூற்றமாய் அசுரர் குலமுதல் அரிந்த
கொடுவினைப் படைகள்வல் லானே! 9

2984 கொடுவினைப் படைகள் வல்லையாய் அமரர்க்
கிடர்கெட, அசுரர்கட் கிடர்செய்*
கடுவினை நஞ்சே! என்னுடை அமுதே!
கலிவயல் திருப்புளிங் குடியாய்!*
வடிவிணை யில்லா மலர்மகள், மற்றை
நிலமகள் பிடிக்கும்மெல் லடியை*
கொடுவினையேனும் பிடிக்க, நீ ஒருநாள்
கூவுதல், வருதல்செய் யாயே. 10

2985 *'கூவுதல் வருதல் செய்திடாய்' என்று
குரைகடல் கடைந்தவன் றன்னை*
மேவிநன் கமர்ந்த வியன்புனல் பொருநல்
வழுதிநா டன்சட கோபன்*
நாவியல் பாடல் ஆயிரத் துள்ளும்
இவையுமோர் பத்தும்வல் லார்கள்,
ஓவுதல் இன்றி உலகமூன் றளந்தான்
அடியிணை யுள்ளத்தோர் வாரே. 11

3. ஓராயிரமாய்

எம்பெருமானேடு உள்ள தொடர்பினைக் கண்ட ஆழ்வார் அவனது சீலத்தில் ஈடுபட்டுக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

பண் : நட்டபாடை)   (தாளம் : ஏழொத்து

(கேதார ராகம் - ஆதி தாளம்)

2986 *ஓரா யிரமாய் உலகேழ் அளிக்கும்*
பேரா யிரம்கொண்ட தோர் பீடுடையன்*
காரா யினகாள நன் மேனியினன்*
நாரா யணன், நங்கள்பிரான் அவனே. 1

2987 அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்*
அவனே யஃதுண் டுமிழ்ந்தான் அளந்தான்*
அவனே யவனும், அவனும், அவனும்*
அவனே மற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே. 2

2988 அறிந்தன வேத அரும்பொருள் நூல்கள்*
அறிந்தன கொள்க அரும்பொருள் ஆதல்*
அறிந்தனர் எல்லாம் அரியை வணங்கி*
அறிந்தனர் நோய்கள் அறுக்கும் மருந்தே. 3

2989 மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கென்று*
பெருந்தேவர் குழாங்கள்பிதற்றும்பிரான்*
கருந்தேவன் எம்மான்கண்ணன் விண்ணுலகம்*
தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய், மனமே! 4

2990 மனமே! உன்னைவல் வினையேன் இரந்து*
கனமே சொல்லினேன்-இதுசோரேல்கண்டாய்!*
புனமேவிய பூந்தண்துழாய் அலங்கல்*
இனம்ஏ துமிலானை யடைவதுமே. 5

2991 அடைவ தும்அணி யார்மலர் மங்கைதோள்*
மிடைவ தும்அசு ரர்க்குவெம் போர்களே*
கடைவ தும்கட லுள்அமுதும்* என்மனம்
உடைவ தும்அவற் கேயொருங் காகவே. 6

2992 ஆகம் சேர்நர சிங்கம தாகி* ஓர்
ஆகம் வள்ளுகி ரால்பிளந் தானுறை*
மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கு* என்மனம்
ஏகம் எண்ணும்-இராப்பக லின்றியே. 7

2993 இன்றிப் போக இருவினை யும்கெடுத்து*
ஒன்றி யாக்கை புகாமை யுய்யக்கொள்வான்*
நின்ற வேங்கடம் நீணிலத் துள்ளது*
சென்று தேவர்கள் கைதொழு வார்களே. 8

2994 தொழுது மாமலர் நீர்சுடர் தூபம்கொண்டு*
எழுதும், என்னும் இதுமிகை; ஆதலில்*
பழுதில் தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப் பள்ளியாய்*
தழுவு மாறறியேன் உனதாள்களே. 9

2995 தாள தாமரை யான்உன துந்தியான்*
வாள்கொள் நீள்மழு வாளியுன் ஆகத்தான்*
ஆள ராய்த்தொழு வாரும் அமரர்கள்*
நாளும் என்புகழ் கோ-உன சீலமே? 10

2996 *சீலம் எல்லையி லான்அடி மேல்* அணி
கோல நீள்குரு கூர்ச்சட கோபான்* சொல்
மாலை யாயிரத் துள்ளிவை பத்தினின்
பாலர்* வைகுந்த மேறுதல் பான்மையே. 11

4. மையார்

எம்பெருமானைக் காண விரும்பி அழைத்து, தாம் விரும்பிய வண்ணமே கண்டு மகிழ்தல்

கலிவிருத்தம்

பண் : கொல்லி) (தாளம் : ஏழொத்து

(தன்யாசி ராகம் - ரூபக தாளம்)

2997 *மையார் கருங்கண்ணி, கமல மலர்மேல்
செய்யாள்* திருமார் வினில்சேர் திருமாலே!*
வெய்யார் சுடராழி சுரிசங்க மேந்தும்
கையா!* உனைக்காணக் கருதுமென் கண்ணே. 1

2998 கண்ணே! உன்னைக்காணக் கருதி* என் நெஞ்சம்
எண்ணே கொண்ட சிந்தையதாய் நின்றியம்பும்*
விண்ணோர் முனிவர்க் கென்றும்காண பரியாயை*
நண்ணு தொழியேன் என்றுநான் அழைப்பனே. 2

2999 அழைக்கின்ற அடிநாயேன், நாய்கூழை வாலால்
குழைக்கின் றதுபோல, என்னுள்ளம் குழையும்*
மழைக்கன்று குன்றுமெடுத் தாநிரை காத்தாய்!*
பிழைக்கின்ற தருளென்று பேதுறு வனே. 3

3000 உறுவதிது வென்றுனக் காட்பட்டு,* நின்கண்
பெறுவ தெதுகொல்என்று பேதையேன் நெஞ்சம்*
மறுகல்செய்யும்-வானவர் தானவர்க் கென்றும்*
அறிவ தரிய அரியாய அம்மானே! 4

3001 அரியாய அம்மானை அமரர் பிரானை*
பெரியானைப் பிரமனை முன்படைத் தானை*
வரிவாள் அரவின் அணைப்பள்ளி கொள்கின்ற*
கரியான் கழல்காணக் கருதும் கருத்தே. 5

3002 கருத்தே! உன்னைக்காணக் கருதி* என் நெஞ்சத்
திருத்தாக இருத்தினேன்; தேவர்கட் கெல்லாம்
விருத்தா!* விளங்கும் சுடர்ச்சோதி யுயரத்
தொருத்தா!* உன்னையுள்ளும் என்னுள்ளம் உகந்தே. 6

3003 உகந்தே யுன்னையுள்ளும் என்னுள்ளத்து* அகம்பால்
அகம்தான் அமர்ந்தே யிடங்கொண்ட அமலா!*
மிகும்தான வன்மார் வகலம் இருகூறு
நகந்தாய்* நரசிங் கமதாய வுருவே! 7

3004 உருவா கியஆறு சமயங்கட் கெல்லாம்*
பொருவாகி நின்றான் அவன்-எல்லாப் பொருட்கும்*
அருவாகிய ஆதியைத் தேவர்கட் கெல்லாம்*
கருவாகிய கண்ணனைக் கண்டுகொண் டேனே. 8

3005 கண்டுகொண் டென்கண் ணிணையாரக் களித்து*
பண்டை வினையாயின பற்றோ டறுத்து*
தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்*
அண்டத் தமரர் பெருமான் அடியேனே. 9

3006 அடியான் இவனென் றெனக்கா ரருள்செய்யும்
நெடியானை* நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப் புள்ளின்
கொடியானை* குன்றாமல் உலகம் அளந்த
அடியானை* அடைந்தடி யேன்உய்ந்த வாறே! 10

3007 *ஆறு மதயானை அடர்த்தவன் றன்னை*
சேறார் வயல்தென் குருகூர்ச் சடகோபன்*
நூறே சொன்னவோ ராயிரத்து ளிப்பத்தும்*
ஏறே தரும்வா னவர்தம் இன்னுயிர்க்கே. 11

5. இன்னுயிர்ச்சேவல்

எம்பெருமானை நினைவூட்டும் பொருள்களால் தலைவி தளர்ந்தமை கூறுதல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : கொல்லி) (தாளம் : ஏழொத்து

(அசாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

3008 *இன்னுயிர்ச் சேவலும் நீரும் கூவிக்கொண்டு இங்கெத்தனை*
என்னுயிர் நோவமிழற்றேன்மின், குயிற் பேடைகாள்!*
என்னுயிர்க் கண்ண பிரானை நீர்வரக் கூவுகிலீர்*
என்னுயிர்கூவிக் கொடுப்பார்க்கும் இத்தனை வேண்டுமோ? 1

3009 இத்தனை வேண்டுவ தன்று-அந்தோ! அன்றிற் பேடைகாள்!*
எத்தனை நீரும் நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர்*
வித்தகன் கோவிந்தன் மெய்யன் அல்லன் ஒருவர்க்கும்*
அத்தனை ஆம்இனி யென்னுயிர் அவன்கையதே. 2

3010 அவன்கைய தேயென தாருயிர், அன்றிற் பேடைகாள்!*
எவன்சொல்லி நீர்குடைந் தாடுதிர் புடைசூழவே*
தவம்செய் தில்லா வினையாட்டி யேன்உயி ரிங்குண்டோ?*
எவன்சொல்லி நிற்றும்-நும் ஏங்குகூக்குரல் கேட்டுமே. 3

3011 கூக்குரல் கேட்டும்நங் கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்*
மேற்கிளை கொள்ளேன்மின், நீரும் சேவலும் கோழிகாள்!*
வாக்கும் மனமும் கரும மும்நமக் காங்கதே*
ஆக்கையும் ஆவியும் அந்தரம் நின்றுழலுமே. 4

3012 அந்தரம் நின்றுழல் கின்ற யானுடைப் பூவைகாள்!*
நுந்திறத் தேது மிடையில்லை குழறேன்மினோ*
இந்திர ஞாலங்கள் காட்டியிவ் வேழுல கும்கொண்ட*
நந்திரு மார்பன் நம்ஆவி யுண்ணநன் கெண்ணினன்* 5

3013 நன்கெண்ணி நான்வ ளர்த்த சிறுகிளிப் பைதலே!*
இன்குரல் நீமிழற் றேல்;என் ஞருயிர்க் காகுத்தன்*
நின்செய்ய வாயொக்கும் வாயன் கண்ணன் கைகாலினன்*
நின்பசுஞ் சாம நிறத்தன்-கூட்டுண்டு நீங்கினுன். 6

3014 கூட்டுண்டு நீங்கிய கோலத் தாமரைக் கட்செவ்வாய்*
வாட்டமில் என்கரு மாணிக்கம் கண்ணன் மாயன்போல்*
கோட்டிய வில்லொடு மின்னும் மேகக் குழாங்கள்காள்*!
காட்டேன்மின் நும்உரு என்னுயிர்க் கதுகாலனே. 7

3015 உயிர்க்கது காலன்என் றும்மை யானிரந் தேற்கு* நீர்
குயிற்பைதல் காள்! கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொன்றீர்*
தயிர்ப்பழஞ் சோற்ெடு பாலடிசிலும் தந்து* சொல்
பயிற்றிய நல்வளம் ஊட்டினீர்!-பண்புடையீரே! 8

3016 பண்புடை வண்டொடு தும்பிகாள்! பண்மிழற் றேன்மின்*
புண்புரை வேல்கொடு குத்தாலொக் கும்நும் இன்குரல்*
தண்பெரு நீர்த்தடந் தாமரை மலர்ந்தா லொக்கும்
கண்பெருங் கண்ணன்* நம்ஆவியுண்டெழ நண்ணினுன். 9

3017 எழநண்ணி நாமும் நம்வான நாடனே டொன்றினேம்*
பழனநன் ஞரைக் குழாங்கள் காள்!பயின் றென்னினி?*
இறைநல்ல ஆக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது*
தழைநல்ல இன்பம் தலைப்பெய் தெங்கும் தழைக்கவே.10

3018 *இன்பம் தலைப்பெய் தெங்கும் தழைத்தபல் லூழிக்கு*
தன்புக ழேத்தத் தனக்கருள் செய்த மாயனே*
தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல் லாயிரத் துள்ளிவை*
ஒன்பதோ டொன்றுக் கும்மூ வுலகும் உருகுமே. 11

6. உருகுமால்

ஆழ்வார் எம்பெருமானது சீரைத் துயரத்துடன் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

பண் : நாட்டராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

3019 *உருகுமால் நெஞ்சம் உயிரின் பரமன்றி*
பெருகுமால் வேட்கையும், என்செய்கேன் தொண்டனேன்*
தெருவெல்லாம் காவி கமழ்திருக் காட்கரை*
மருவிய மாயன்றன் மாயம் நினைதொறே. 1

3020 நினைதொறும் சொல்லுந் தொறும்நெஞ் சிடிந்துகும்*
வினைகொள்சீர் பாடினும் வேம் என தாருயிர்*
சுனைகொள்பூஞ் சோலைத்தென் காட்கரை யென்னப்பா!*
நினைகிலேன் நானுனக் காட்செய்யும் நீர்மையே. 2

3021 நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து* என்னை
ஈர்மைசெய் தென்னுயி ராய்என் னுயிருண்டான்*
சீர்மல்கு சோலைத்தென் காட்கரை யென்னப்பன்*
கார்முகில் வண்ணன்றன் கள்வம் அறிகிலேன். 3

3022 அறிகிலேன் தன்னுள் அனைத்துலகும் நிற்க*
நெறிமையால் தானும் அவற்றுள்நிற் கும்பிரான்*
வெறிகமழ் சோலைத்தென் காட்கரை என்னப்பன்*
சிறியஎன் ஆருயிருண்ட திருவருளே. 4

3023 திருவருள் செய்பவன் போலஎன் னுள்புகுந்து*
உருவமும் ஆருயிரும் உடனே யுண்டான்*
திருவளர் சோலைத்தென் காட்கரை யென்னப்பன்*
கருவளர் மேனிஎன் கண்ணன் கள்வங்களே! 5

3024 என்கண்ணன் கள்வம் எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்*
அங்கண்ணன் உண்டஎன் ஆருயிர்க் கோதிது*
புன்கண்மை யெய்திப் புலம்பி யிராப்பகல்*
என்கண்ணன்என்றுஅவன் காட்கரை யேத்துமே. 6

3025 காட்கரை யேத்தும்; அதனுள்கண் ணு!என்னும்*
வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகும்*
ஆட்கொள் வான்ஒத்தென் உயிருண்ட மாயனால்*
கோட்குறை பட்டது-என் ஆருயிர் கோளுண்டே. 7

3026 கோளுண்டான் அன்றிவந் தென்னுயிர் தானுண்டான்*
நாளும்நாள் வந்தென்னை முற்றவும் தானுண்டான்*
காளநீர் மேகத்தென் காட்கரை யென்னப்பற்கு*
ஆளன்றே பட்டது என் ஆருயிர் பட்டதே! 8

3027 ஆருயிர் பட்ட தெனதுயிர் பட்டது*
பேரிதழ்த் தாமரைக் கண்கனி வாயதோர்*
காரெழில் மேகத்தென் காட்கரை கோயில்கொள்*
சீரெழில் நால்தடந் தோள்தெய்வ வாரிக்கே. 9

3028 'வாரிக்கொண் டுன்னை விழுங்குவன் காணில்' என்று*
ஆர்வுற்ற என்னை யொழிய-என் னில்முன்னம்
பாரித்து* தான்என்னை முற்றப் பருகினான்*
காரொக்கும் காட்கரை யப்பன்-கடியனே. 10

3029 *கடியனாய்க் கஞ்சனைக் கொன்ற பிரான்தன்னை*
கொடிமதில் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
வடிவமை யாயிரத் திப்பத்தி னால்* சன்மம்
முடிவெய்தி நாசங்கண் டீர்கள்எங் கானலே. 11

7. எங்கானல்

எம்பெருமானது வடிவழகே பற்றுக்கோடாக தலைவி திருமூழிக்களத்தேபறவைகளைத் தூதுவிடல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : நாட்டராகம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்)

3030 ✻எங்கானல் அகங்கழிவாய் இரைதேர்ந்திங் கினிதமரும்✻
செங்கால மடநாராய்! திருமூழிக் களத்துறையும்✻
கொங்கார்பூந் துழாய்முடியெங் குடக்கூத்தர்க்கென் தூதாய்✻
நுங்கால்கள் என்தலைமேல் கெழுமீரோ, நுமரோடே. 1

3031 நுமரோடும் பிரியாதே நீரும்நும் சேவலுமாய்✻
அமர்காதல் குருகினங்காள்! அணிமூழிக் களத்துறையும்✻
எமராலும் பழிப்புண்டிங் கென்? தம்மால், இழிப்புண்டு✻
தமரோடங் குறைவார்க்குத் தக்கிலமே? கேளீரே! 2

3032 தக்கிலமே; கேளீர்கள் தடம்புனல்வாய் இரைதேரும்✻
கொக்கினங்காள்! குருகினங்காள்!குளிர்மூழிக் களத்துறையும்✻
செக்கமலத் தலர்போலும் கண்கைகால் செங்கனிவாய்✻
அக் கமலத் திலைபோலும் திருமேனி யடிகளுக்கே. 3

3033 திருமேனி யடிகளுக்குத் தீவினையேன் விடுதூதாய்✻
திருமூழிக் களமென்னும் செழுநகர்வாய் அணிமுகில்காள்!
திருமேனி யவட்கருளீர் என்றக்கால்✻ உம்மைத்தன்
திருமேனி யொளியகற்றித் தெளிவிசும்பு கடியுமே? 4

3034 தெளிவிசும்பு கடிதோடித் தீவளைத்து மின்இலகும்✻
ஒளிமுகில்காள்! திருமூழிக் களத்துறையும் ஒண்சுடர்க்கு✻
தெளிவிசும்பு திருநாடாத் தீவினையேன் மனத்துறையும்✻
துளி வார் கள் குழலார்க்கென் தூதுரைத்தல் செப்புமினே. 5

3035 தூதுரைத்தல் செப்புமின்கள்-தூமொழிவாய் வண்டினங்காள்!*
போதிரைத்து, மதுநுகரும் பொழில்மூழிக் களத்துறையும்*
மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கென் வாய்மாற்றம்*
தூதுரைத்தல் செப்புதிரேல், சுடர்வளையும் கலையுமே. 6

3036 சுடர்வளையும் கலையுங்கொண் டருவினையேன்தோள்துறந்த*
படர்புகழான், திருமூழிக் களத்துறையும் பங்கயக்கண்*
சுடர்பவள வாயனைக்கண் டொருநாள்ஓர் தூய்மாற்றம்*
படர்பொழில்வாய்க் குருகினங்காள்! எனக்கொன்று பணியீரே. 7

3037 எனக்கொன்று பணியீர்கள்-இரும்பொழில்வாய் இரைதேர்ந்து*
மனக்கின்பம் படமேவும் வண்டினங்காள்! தும்பிகாள்!*
கனக்கொள்திண் மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக் களத்துறையும்*
புனக்கொள்கா யாமேனிப் பூந்துழாய் முடியார்க்கே. 8

3038 பூந்துழாய் முடியார்க்குப் பொன்னாழிக் கையாருக்கு*
ஏந்துநீரிளங்குருகே! திருமூழிக் களத்தாருக்கு*
ஏந்துபூண்முலைபயந்தென் இணைமலர்க்கண் நீர்ததும்ப*
தாம்தம்மைக் கொண்டகல்தல் தகவன்றென் றுரையீரே. 9

3039 தகவுஅன்றென் றுரையீர்கள்-தடம்புனல்வாய் இரைதேர்ந்து
மிகஇன்பம் படமேவும் மென்னடைய அன்னங்காள்!*
மிகமேனி மெலிவெய்தி மேகலையும் ஈடழிந்து* என்
அகமேனி யொழியாமே திருமூழிக் களத்தார்க்கே. 10

3040 *ஒழிவின்றித் திருமூழிக் களத்துறையும் ஒண்சுடரை*
ஒழிவில்லா அணிமழலைக்கிளிமொழியாள் அலற்றியசொல்*
வழுவில்லா வண்குருகூர்ச் சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த*
அழிவில்லா ஆயிரத்திப் பத்தும்நோய் அறுக்குமே 11

8. அறுக்கும் வினை

தூதர் மீளும் அளவும் தனிமை பொருத தலைவி தலைவன் நகரான திருநாவாய் செல்ல நினைத்தல்

(திருநாவாய்)

கலிவிருத்தம்

பண் : கொல்லி) (தாளம் : இடையொத்து

(சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்)

3041 ✻அறுக்கும் வினையாயின-ஆகத்தவனை✻
நிறுத்தும் மனத்தொன்றிய சிந்தையினார்க்கு✻
வெறித்தண் மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்✻
குறுக்கும் வகையுண்டு கொலோ-கொடி யேற்கே? 1

3042 கொடியேரிடைக் கோகனகத் தவள்கேள்வன்✻
வடிவேல் தடங்கண் மடப்பின்னை மணாளன்✻
நெடியான் உறைசோலைகள் சூழ்திருநாவாய்✻
அடியேன் அணுகப் பெறும்நாள் எவைகொலோ? 2

3043 'எவைகொல் அணுகப் பெறும்நாள்?' என் றெப்போதும்✻
கவையில் மனம்இன்றிக் கண்ணீர்கள் கலுழ்வன்✻
நவையில் திருநா ரணன்சேர் திருநாவாய்✻
அவையுள் புகலாவ தோர்நாள் அறியேனே. 3

3044 நாளேல் அறியேன் எனக்குள் என✻ நானும்
மீளா அடிமைப் பணிசெய்யப் புகுந்தேன்✻
நீளார் மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்✻
வாளேய் தடங்கண் மடப்பின்னை மணாளா. 4

3045 மணாளன் மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்✻
கணாளன் உலகத் துயிர்,தேவர் கட்கெல்லாம்✻
விணாளன் விரும்பி யுறையும் திருநாவாய்✻
கணாளரக் களிக்கின்றதிங் கென்றுகொல்கண்டே? 5

3046 கண்டே களிக்கின்றதிங் கென்றுகொல்? கண்கள்*
தொண்டே யுனக்காய்ஒழிந்தேன் துரிசின்றி*
வண்டார் மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்*
கொண்டே யுறைகின்ற எங்கோவலர்கோவே. 6

3047 கோவா கியமா வலியை நிலங்கொண்டாய்!
தேவா சுரம் செற்றவனே! திருமாலே!*
நாவாய் உறைகின்ற என்நா ரணநம்பி!*
'ஆவா அடியான் இவன்' என் றருளாயே. 7

3048 அருளா தொழிவாய்; அருள்செய்து* அடியேனைப்
பொருளாக்கி யுன்பொன் னடிக்கீழ்ப் புகவைப்பாய்*
மருளே யின்றி உன்னை என்நெஞ்சத் திருத்தும்*
தெருளே தருதென் திருநாவாய் என்தேவே! 8

3049 தேவர் முனிவர்க் கென்றும்காண் டற்கரியன்*
மூவர் முதல்வன்; ஒருமூ வுலகாளி*
தேவன் விரும்பி யுறையும் திருநாவாய்*
யாவர் அணுகப் பெறுவார்? இனியந்தோ. 9

3050 அந்தோ! அணுகப் பெறுநாளென் றெப்போதும்*
சிந்தை கலங்கித் திருமால்!என் றழைப்பன்*
கொந்தார் மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்*
வந்தே யுறைகின்ற எம் மாமணிவண்ணா! 10

3051 *வண்ணம் மணிமாட நல்நாவாய் உள்ளானை*
திண்ணம் மதில்தென் குருகூர்ச் சடகோபன்*
பண்ணார் தமிழா யிரத்திப்பத் தும்வல்லார்*
மண்ணாண்டு மணம்கமழ் வர்மல் லிகையே. 11

9. மல்லிகை கமழ்

மாலைப் பொழுது கண்டு தலைவி இரங்கிக் கூறுதல்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பஞ்சமம்)		(தாளம் : ஏழொத்து

(சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்)

3052 *மல்லிகை கமழ்தென்றல் ஈரு மாலோ!
வண்குறிஞ் சியிசை தவரு மாலோ!*
செல்கதிர் மாலையும் மயக்கு மாலோ!
செக்கர்நன் மேகங்கள் சிதைக்கு மாலோ!*
அல்லியந் தாமரைக் கண்ணன் எம்மான்
ஆயர்கள் ஏறரி யேறெம் மாயோன்*
புல்லிய முலைகளும் தோளும் கொண்டு
புகலிடம் அறிகிலம் தமிய மாலோ! 1

3053 புகலிடம் அறிகிலம் தமிய மாலோ!
புலம்புறும் அணிதென்றல் ஆம்ப லாலோ!*
பகலடு மாலைவண் சாந்தமாலோ!
பஞ்சமம் முல்லைதண் வாடையாலோ!*
அகலிடம் படைத்திடந் துண்டு மிழ்ந்து
அளந்தெங்கும் அளிக்கின்ற ஆயன் மாயோன்*
இகலிடத் தசுரர்கள் கூற்றம் வாரான்-
இனியிருந் தென்னுயிர் காக்கு மாறென்? 2

3054 இனியிருந் தென்னுயிர் காக்கு மாறென்?
இணைமுலை நமுகநுண் ணிடைநு டங்க*
துனியிருங் கலவிசெய் தாகம் தோய்ந்து
துறந்தெம்மை யிட்டகல் கண்ணன் கள்வன்*
தனியிளஞ் சிங்கம்எம் மாயன் வாரான்;
தாமரைக் கண்ணும்செவ் வாயும்* நீலப்
பனியிருங் குழல்களும் நான்கு தோளும்
பாவியேன் மனத்தேநின் றீருமாலோ! 3

3055 பாவியேன் மனத்தேநின் றீரு மாலோ!
வாடைதண் வாடைவெவ் வாடை யாலோ!*
மேவுதண் மதியம்வெம் மதிய மாலோ!
மென்மலர்ப் பள்ளிவெம் பள்ளியாலோ!*
தூவியம் புள்ளுடைத் தெய்வ வண்டு
துதைந்தஎம் பெண்மையம் பூவி தாலோ!*
ஆவியின் பரமல்ல வகைக ளாலோ!
யாமுடை நெஞ்சமும் துணையன் ருலோ! 4

3056 யாமுடை நெஞ்சமும் துணையன் ருலோ!
ஆபுகும் மாலையும் ஆகின் ருலோ!*
யாமுடை ஆயன்றன் மனம்கல் லாலோ!
அவனுடைத் தீங்குழல்ஈரு மாலோ!*
யாமுடைத் துணையென்னும் தோழி மாரும்
எம்மின்முன் அவனுக்கு மாய்வ ராலோ*
யாமுடை ஆருயிர் காக்கு மாறென்?
அவனுடை யருள்பெறும் போதரிதே! 5

3057 அவனுடை யருள்பெறும் போதரிதால்;
அவ்வருள் அல்லன அருளும் அல்ல*
அவன்அருள் பெறுமள வாவி நில்லாது
அடுபகல் மாலையும் நெஞ்சும் காணேன்*
சிவனொடு பிரமன்வண் திரும டந்தை
சேர்திரு ஆகம்எம் ஆவி யீரும்*
எவன்இனிப் புகுமிடம்? எவன்செய் கேனே?
ஆருக்கென் சொல்லுகேன்? அன்னை மீர்காள்! 6

3058 ஆருக்கென் சொல்லுகேன்? அன்னை மீர்காள்!
ஆருயிர் அளவன்றிக் கூர்தண் வாடை*
காரொக்கும் மேனிநங் கண்ணன் கள்வன்
கவர்ந்தஅத் தனிநெஞ்சம் அவன்க ணஃதே*
சீருற்ற அகிற்புகை யாழ்ந ரம்பு
பஞ்சமம் தண்பசுஞ் சாந்த ணைந்து*
போருற்ற வாடைதண் மல்லி கைப்பூப்
புதுமணம் முகந்துகொண் டெறியு மாலோ? 7

3059 புதுமணம் முகந்துகொண் டெறியு மாலோ!
　　பொங்கிள வாடைபுன் செக்க ராலோ!*
அதுமணந் தகன்றநங் கண்ணன் கள்வம்
　　கண்ணனிற் கொடிது; இனி அதனில் உம்பர்*
மதுமண மல்லிகை மந்தக் கோவை
　　வண்பசுஞ் சாந்தினில்-பஞ்ச மம்வைத்து*
அதுமணந் தின்னருள் ஆய்ச்சி யர்க்கே
　　ஊதும்அத் தீங்குழற் கேயுய் யேன்நான்! 8

3060 ஊதும் அத் தீங்குழற் கேயுய் யேன்நான்;
　　அதுமொழிந் திடையிடை தன்செய் கோலத்*
தூதுசெய் கண்கள்கொண் டொன்று பேசித்
　　தூமொழி யிசைகள் கொண் டொன்று நோக்கி*
பேதுறும் முகம்செய்து நொந்து நொந்து
　　பேதைநெஞ் சறவறப் பாடும் பாட்டை*
யாதுமொன் றறிகிலம்! அம்ம! அம்ம!
　　மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான். 9

3061 மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்;
　　மாமணி புலம்பவல் லேற ணைந்த*
கோலநல் நாகுகள் உகளு மாலோ!
　　கொடியன குழல்களும் குழறுமாலோ!*
வாலொளி வளர்முல்லை கருமு கைகள்
　　மல்லிகை யலம்பிவண் டாலு மாலோ*
வேலையும் விசும்பில்விண் டலறு மாலோ!
　　என்சொல்லி யுய்வன்இங் கவனை விட்டே? 10

3062 *அவனைவிட் டகன்றுயிர் ஆற்ற கில்லா
　　அணியிழை ஆய்ச்சியர் மாலைப் பூசல்*
அவனைவிட்ட டகல்வதற் கேயி ரங்கி
　　அணிகுரு கூர்ச்சட கோபன் மாறன்*
அவனியுண் டுமிழ்ந்தவன் மேல் உரைத்த
　　ஆயிரத் துள்ளிவை பத்தும் கொண்டு*
அவனியுள் அலற்றிநின் றுய்ம்மின் தொண்டீர்!
　　அச்சொன்ன மாலை நண்ணித் தொழுதே. 11

10. மாலை நண்ணி •

திருக்கண்ணபுரம் சேருமாறு பிறர்க்கு உபதேசித்தல்

(திருக்கண்ணபுரம்)

கலிவிருத்தம்

பண் : நட்டபாடை) (தாளம் : ஒன்பதொத்து

(கேதாரகௌள ராகம் - ஆதி தாளம்)

3063 *மாலைநண் ணித்தொழு தெழுமினோ வினைகெட*
காலைமாலைகம லமலர் இட்டுநீர்*
வேலைமோ தும்மதில் சூழ்திருக் கண்ணபுரத்து*
ஆலின்மே லால்அமர்ந் தான்அடி யிணைகளே. 1

3064 கள்ளவி ழும்மலர் இட்டுநீர் இறைஞ்சுமின்*
நள்ளிசேரும் வயல்சூழ்கிடங் கின்புடை*
வெள்ளியேய்ந்தமதில்சூழ்திருக் கண்ணபுரம்
உள்ளி* நா ளும்தொழு தெழுமினோ தொண்டரே! 2

3065 தொண்டர்!நுந் தம்துயர் போகநீர் ஏகமாய்*
விண்டுவா டாமலர் இட்டுநீர் இறைஞ்சுமின்*
வண்டுபாடும் பொழில் சூழ்திருக் கண்ணபுரத்
தண்டவா ணன்* அம ர்ர்பெரு மானையே 3

3066 மானைநோக்கிமடப் பின்னைதன் கேள்வனை*
தேனைவா டாமலர் இட்டுநீர் இறைஞ்சுமின்*
வானைஉந் தும்மதிள்சூழ்திருக் கண்ணபுரம்*
தான்நயந் தபெரு மான்சர ணாகுமே. 4

3067 சரணம் ஆகும்தன தாளடைந் தார்க்கெல்லாம்*
மரணமா னால்வைகுந் தம்கொடுக் கும்பிரான்*
அரண்அமைந்த மதில்சூழ்திருக் கண்ணபுரத்
தரணியா ளன்* தனதன்பர்க்கன் பாகுமே. 5

• இது கோயில் திருவாய்மொழி

3068 அன்பனு கும்தன தாளடைந் தார்க்கெல்லாம்*
செம்பொன் ஆகத்தவு ணன்உடல் கீண்டவன்*
நன்பொன்ஏய்ந்தமதிள்சூழ்திருக் கண்ணபுரத்
தன்பன்* நா ளும்தன மெய்யர்க்கு மெய்யனே. 6

3069 மெய்யனு கும்விரும் பித்தொழு வார்க்கெல்லாம்*
பொய்யனு கும்புற மேதொழு வார்க்கெல்லாம்*
செய்யில்வாளை யுகளும்திருக் கண்ணபுரத்
தையன்* ஆ கத்தணைப் பார்கட் கணியனே. 7

3070 அணியனு கும்தன தாளடைந் தார்க்கெல்லாம்*
பிணியும் சாரா; பிறவி கெடுத்தாளும்*
மணிபொன் ஏய்ந்த மதிள் சூழ்திருக் கண்ணபுரம்
பணிமின்* நா ளும்பர மேட்டிதன் பாதமே. 8

3071 பாதம்நா ளும்பணி யத்தணி யும்பிணி*
ஏதம்சா ரா;எனக் கேலினி யென்குறை?*
வேதநா வர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்
தாதியா னை* அடைந் தார்க்கல்லல் இல்லையே. 9

3072 இல்லையல்லல்; எனக்கேல்இனி யென்குறை?
அல்லிமாதர் அமரும்திரு மார்பினன்*
கல்லில்ஏய்ந்த மதில்சூழ் திருக் கண்ணபுரம்
சொல்ல* நா ளும்துயர் பாடுசா ராவே. 10

3073 *பாடுசா ராவினை பற்றற வேண்டுவீர்!*
மாடம்நீடுகுரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்*
பாடலான தமிழ் ஆயிரத்து ளிப்பத்தும்
பாடியாடி* பணி மின்அவன் தாள்களே. 11

10
பத்து

1. தாளதாமரை

திருமோகூர்ப் பெருமானைச் சரணடைந்து, தாம் பரமபதம் அடையக் கருதியதை ஆழ்வார் அருளிச் செய்தல்

(திருமோகூர்)

கலிநிலைத்துறை

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(பைரவி ராகம் - ரூபக தாளம்)

3074 *தாள தாமரைத் தடமணி வயல்திரு மோகூர்*
நாளும் மேவிநன் கமர்ந்துநின் றசுரரைத் தகர்க்கும்*
தோளும் நான்குடைச் சுரிகுழல் கமலக்கண் கனிவாய்*
காள மேகத்தை யன்றிமற் றொன்றிலம் கதியே. 1

3075 இலங்கதி மற்றொன் றெம்மைக்கும்-ஈன்தண் டுழாயின்*
அலங்கல்அங் கண்ணி ஆயிரம் பேருடை அம்மான்*
நலங்கொள் நான்மறை வாணர்கள் வாழ்திரு மோகூர்*
நலங்க ழல்-அவன் அடிநிழல் தடமன்றி யாமே. 2

3076 'அன்றி யாம்ஒரு புகலிடம் இலம்' என்றென் றலற்றி*
நின்று நான்முகன் அரனெடு தேவர்கள் நாட*
வென்றிம் மூவுல களித்துழல் வான்திரு மோகூர்*
நன்று நாம்இனி நணுகுதும்-நமதிடர் கெடவே. 3

3077 'இடர்கெட எம்மைப் போந் தளி யாய்' என்றென் றேத்தி*
சுடர்கொள் சோதியைத் தேவரும் முனிவரும் தொடர*
படர்கொள் பாம்பணைப் பள்ளிகொள் வான்திரு மோகூர்*
இடர்கெட அடிபரவுதும் தொண்டீர்! வம்மினே. 4

3078 தொண்டீர்! வம்மின்நம் சுடரொளி யொருதனி முதல்வன்*
அண்ட மூவுல களந்தவன் அணிதிரு மோகூர்*
எண்டி சையும்ஈன் கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல் விளைய*
கொண்ட கோயிலை வலஞ்செய்திங் காடுதும் கூத்தே. 5

3079 கூத்தன் கோவலன் குதற்றுவல் லசுரர்கள் கூற்றம்*
ஏத்தும் நங்கட்கும் அமரர்க்கும் முனிவர்க்கும் இன்பம்*
வாய்த்த தண்பணை வளவயல் சூழ்திரு மோகூர்
ஆத்தன்* தாமரை யடியன்றி மற்றிலம் அரணே. 6

3080 மற்றி லம்அரண் வான்பெரும் பாழ்தனி முதலா*
சுற்றும் நீர்படைத் ததன்வழித் தொல்முனி முதலா*
முற்றும் தேவரோ டுலகுசெய் வான்திரு மோகூர்*
சுற்றி நாம்வலஞ் செய்யநம் துயர்கெடும் கடிதே. 7

3081 துயர்கெ டும்கடிது; அடைந்துவந் தடியவர்! தொழுமின்*
உயர்கொள் சோலையொண் தடமணி யொளிதிரு மோகூர்*
பெயர்கள் ஆயிரம் உடையவல் லரக்கர்புக் கழுந்த*
தயர தன்பெற்ற மரகத மணித்தடத் தினையே. 8

3082 மணித்த டத்துஅடி, மலர்க்கண்கள், பவளச் செவ்வாய்*
அணிக்கொள் நால்தடந் தோள்தெய்வம் அசுரரை யென்றும்*
துணிக்கும் வல்லரட் டன்உறை பொழில்திரு மோகூர்*
நணித்து; நம்முடை நல்லரண் நாம்அடைந் தனமே. 9

3083 'நாம் அடைந்தநல் அரண்நமக் கெ'ன்றுநல் லமரர்*
தீமை செய்யும் வல் லசுரரை யஞ்சிச்சென் றடைந்தால்*
காம ரூபம் கொண் டெழுந்தளிப் பான்திரு மோகூர்*
நாம மேநவின் றெண்ணுமின் ஏத்துமின் நமர்காள்! 10

3084 *'ஏத்து மின்நமர் காள்!' என்று தான்குட மாடு
கூத்த னை* குரு கூர்ச்சட கோபன்குற் றேவல்கள்*
வாய்த்த ஆயிரத் துள்ளிவை வண்திரு மோகூர்க்கு*
ஈத்த பத்திவை யேத்தவல் லார்க்கிடர் கெடுமே. 11

2. கெடுமிடர்

திருவனந்தபுரத்தைச் சேர்ந்தால் பரமபதத்திற்போலத் தொண்டு செய்யலாம் என்று கூறுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கமாஸ் ராகம் - ரூபக தாளம்)

3085 ✻கெடும்இட ராயவெல்லாம் கேசவா! என்ன✻ நாளும்
கொடுவினை செய்யும்கூற்றின் தமர்களும் குறுககில்லார்✻
விடமுடை யரவில்பள்ளி விரும்பினன் சுரும்பலற்றும்✻
தடமுடை வயல்அனந்த புரநகர் புகுதும்இன்றே. 1

3086 இன்றுபோய்ப் புகுதிராகில்எழுமையும் ஏதம்சாரா✻
குன்றுநேர் மாடம்மாடே குருந்துசேர் செருந்திபுன்னை✻
மன்றலர் பொழில் அனந்தபுரநகர் மாயன் நாமம்✻
ஒன்றுஓர் ஆயிரமாம்; உள்ளுவார்க் கும்பரூரே. 2

3087 ஊரும்புள் கொடியும்அஃதே; உலகெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தான்✻
சேரும்தண் ணனந்தபுரம் சிக்கெனப் புகுதிராகில்✻
தீரும்நோய் வினைகள் எல்லாம் திண்ணம் நாம் அறியச்சொன்னோம்✻
பேரும்ஓ ராயிரத்துள் ஒன்றுநீர் பேசுமினே.

3088 பேசுமின் கூசமின்றி-பெரியநீர் வேலைசூழ்ந்து✻
வாசமே கமழுஞ்சோலை வயலணி யனந்தபுரம்✻
நேசம்செய் துறைகின்றானை நெறிமையால் மலர்கள்தூவி✻
பூசனை செய்கின்றார்கள் புண்ணியம் செய்தவாறே. 4

3089 புண்ணியம் செய்துநல்ல புனலொடு மலர்கள் தூவி✻
எண்ணுமின் எந்தைநாமம்; இப்பிறப் பறுக்கும்; அப்பால்✻
திண்ணம்நாம்அறியச்சொன்னோம்செறிபொழில்அனந்தபுரத்து✻
அண்ணலார் கமலபாதம் அணுகுவார் அமரராவார். 5

3090 அமரராய்த் திரிகின்றார்கட் காதிசேர் அனந்தபுரத்து*
அமரர்கோன் அர்ச்சிக்கின்று;அங் ககப்பணி செய்வர் விண்ணோர்*
நமர்களோ! சொல்லக் கேண்மின் நாமும்போய் நணுகவேண்டும்*
குமரனார் தாதைதுன்பம் துடைத்தகோ விந்தனாரே. 6

3091 துடைத்தகோ விந்தனாரே உலகுயிர் தேவும்மற்றும்*
படைத்தஎம் பரமமூர்த்தி பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டான்*
மடைத்தலை வாளை பாயும் வயலணி யனந்தபுரம்*
கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினை களையலாமே. 7

3092 கடுவினை களையலாகும் காமனைப் பயந்தகாளை*
இடவகை கொண்டதென்பர் எழிலணி யனந்தபுரம்*
படமுடை யரவில்பள்ளி பயின்றவன் பாதம்காண*
நடமினோ நமர்கள்உள்ளீர்! நாம்உமக் கறியச்சொன்னோம். 8

3093 நாம்உமக் கறியச்சொன்ன நாள்களும் நணியவான*
சேமம்நன் குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழில் அனந்தபுரம்*
தூமநல் விரைமலர்கள் துவளற ஆய்ந்துகொண்டு*
வாமனன் அடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும் வினைகள்தாமே.9

3094 மாய்ந்தறும் வினைகள் தாமே மாதவா! என்ன;* நாளும்
ஏய்ந்தபொன் மதிள்அனந்த புரநக ரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடு விளக்கம்தூபம் தாமரை மலர்கள் நல்ல*
ஆய்ந்துகொண் டேத்தவல்லார்-அந்தமில் புகழினாரே. 10

3095 அந்தமில் புகழனந்த புரநகர் ஆதிதன்னை*
கொந்தலர் பொழில்குருகூர் மாறன்சொல்லாயிரத்துள்*
ஐந்தினோ டைந்தும்வல்லார் அணைவர்,போய் அமருலகில்*
பைந்தொடி மடந்தையர்தம் வேய்மரு தோளிணையே. 11

3. வேய் மருதோள்

ஆநிரை மெய்க்கச் சென்றால் பிரிவாற்றி இரோம் என்று, போக்கைத் தவிர்க்குமாறு ஆய்ச்சியர் கண்ணனை வேண்டுதல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : பஞ்சமம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்)

3096 *வேய்மரு தோளிணை மெலியு மாலோ!
மெலிவும்என் தனிமையும் யாதும் நோக்கா*
காமரு குயில்களும் கூவு மாலோ!
கணமயில் அவைகலந் தாலு மாலோ*
ஆமரு வினநிரை மேய்க்க நீபோக்
கொருபகல் ஆயிரம் ஊழி யாலோ*
தாமரைக் கண்கள்கொண் டீர்தி யாலோ!
தகவிலை தகவிலை யேநீ, கண்ணா! 1

3097 தகவிலை தகவிலை யேநீ, கண்ணா!
தடமுலை புணர்தொறும் புணர்ச்சிக்காரா*
சுகவெள்ளம் விசும்பிறந் தறிவை மூழ்க்கச்
சூழ்ந்துஅது கனவென நீங்கி யாங்கே*
அகவுயிர் அகம்-அகந் தோறும் உள்புக்
காவியின் பரமல்ல வேட்கை யந்தோ!*
மிகமிக இனியுன்னைப் பிரிவை ஆமால்;
வீவநின் பசுநிரை மேய்க்கப் போக்கே. 2

3098 வீவநின் பசுநிரை மேய்க்கப் போக்கு
வெவ்வுயிர் கொண்டெனை தாவி வேமால்*
யாவரும் துணையில்லை; யான் இருந்துன்
அஞ்சன மேனியை ஆட்டம் காணேன்*
போவதன் றொருபகல் நீய கன்றால்;
பொருகயற் கண்ணிணை நீரும் நில்லா*
சாவது-இவ் வாய்க்குலத் தாய்ச்சி யோமாய்ப்
பிறந்தஇத் தொழுத்தையோம் தனிமை தானே. 3

3099 தொழுத்தையோம் தனிமையும் துணைபி ரிந்தார்
துயரமும் நினைகிலை கோவிந் தா!* நின்
தொழுத்தனில் பசுக்களை யேவி ரும்பித்
துறந்தெம்மை இட்டவை மேய்க்கப் போதி*
பழுத்தநல் அமுதினின் சாற்று வெள்ளம்
பாவியேன் மனம்-அகந் தோறும் உள்புக்
கழுத்த* நின் செங்கனி வாயின் கள்வப்
பணிமொழி நினைதொறும் ஆவி வேமால். 4

3100 பணிமொழி நினைதொறும் ஆவி வேமால்
பகல்நிரை மேய்க்கிய போய கண்ணா!*
பிணியவிழ் மல்லிகை வாடை தூவப்
பெருமத மாலையும் வந்தின் றாலோ!*
மணிமிகு மார்வினில் முல்லைப் போதென்
வனமுலை கமழ்வித்துன் வாயமு தந்தந்து*
அணிமிகு தாமரைக் கையை யந்தோ!-
அடிச்சி யோம்தலை மிசைநீ யணியாய். 5

3101 அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய்
ஆழியங் கண்ணா!உன் கோலப் பாதம்*
பிடித்துஅது நடுவுனக் கரிவை யரும்
பலர்;அது நிற்கஎம் பெண்மை யாற்றோம்*
வடித்தடங் கண்ணிணை நீரும் நில்லா;
மனமும்நில் லா:எமக் கதுதன் னாலே*
வெடிப்புநின் பசுநிரை மேய்க்கப் போக்கு;
வேம்எம துயிர்-அழல் மெழுகில் உக்கே. 6

3102 வேம்எம துயிர் அழல் மெழுகில் உக்கு
வெள்வளை மேகலை கழன்று வீழ*
தூமலர்க் கண்ணிணை முத்தம் சோரத்
துணைமுலை பயந்தென தோள்கள் வாட*
மாமணி வண்ணா! உன்செங் கமல
வண்ண மென் மலரடி நோவ நீபோய்*
ஆமகிழ்ந் துகந்தவை மேய்க்கின்று, உன்னோ
டசுரர்கள் தலைப்பெய்யில் எவன்கொ லாங்கே? 7

3103 அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில் எவன்கொ லாங்கு? என்று
ஆழும்என் ஆருயிர்; ஆன்பின் போகேல்*
கசிகையும் வேட்கையும் உள்க லந்து
கலவியும் நலியும்;என் கை கழியேல்*
வசிசெய்உன் தாமரைக் கண்ணும் வாயும்
கைகளும் பீதக உடையும் காட்டி*
ஒசிசெய்நுண் இடையிள ஆய்ச்சி யர்நீ
உகக்கும்நல் லவரொடும் உழித ராயே. 8

3104 உகக்கும்நல் லவரோடும் உழிதந் துன்றன்
திருவுள்ளம் இடர்கெடுந் தோறும்* நாங்கள்
வியக்கஇன் புறுதும்எம் பெண்மை யாற்றேம்;
எம்பெருமான்! பசு மேய்க்கப் போகேல்*
மிகப்பல அசுரர்கள் வேண்டுருவம்
கொண்டுநின் றுழிதருவர் கஞ்சன் ஏவ*
அகப்படில் அவரொடும் நின்னோ டாங்கே
அவத்தங்கள் விளையும்என் சொல்கொள் அந்தோ! 9

3105 அவத்தங்கள் விளையும் என் சொல்கொள் அந்தோ?
அசுரர்கள் வன்கையர் கஞ்சன் ஏவ*
தவத்தவர் மறுகநின் றுழி தருவர்;
தனிமையும் பெரிதுனக்கு இராமனையும்
உவர்த்தலை* உடன்திரி கிலையும் என்றென்று
ஊடுற என்னுடை யாவி வேமால்*
திவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்பு வத்தி;
செங்கனி வாய்எங்கள் ஆயர்தேவே! 10

3106 *செங்கனி வாய்எங்கள் ஆயர் தேவுஅத்
திருவடி திருவடி மேல்* பொருநல்
சங்கணி துறைவன் வண்தென் குருகூர்
வண்சட கோபன்சொல் ஆயிரத்துள்*
மங்கையர் ஆய்ச்சிய ராய்ந்த மாலை
அவனொடும் பிரிவதற் கிரங்கி* தையல்
அங்கவன் பசுநிரை மேய்ப்பொ ழிப்பான்
உரைத்தன இவையும்பத் தவற்றின் சார்வே. 11

4. சார்வே தவநெறி

ஆழ்வார் தாம் பெறத் கருதிய பக்தி பலித்தமையை அருளிச் செய்தல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

பண் : கொல்லி) (தாளம் : நடையொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

3107 *சார்வே தவநெறிக்குத் தாமோ தரன்தாள்கள்*
கார்மேக வண்ணன் கமல நயனத்தன்*
நீர்வானம் மண்ணெரிகா லாய்நின்ற நேமியான்*
பேர்வா னவர்கள் பிதற்றும் பெருமையனே. 1

3108 'பெருமையனே, வானத் திமையோர்க்கும்; காண்டற்
கருமையனே' ஆகத் தணையாதார்க்கு* என்றும்
திருமெய் யுறைகின்ற செங்கண்மால்* நாளும்
இருமை வினைகடிந்திங் கென்னையாள் கின்றானே. 2

3109 ஆள்கின்றான் ஆழியான்; ஆரால் குறைவுடையம்?*
மீள்கின்ற தில்லை; பிறவித் துயர்கடிந்தோம்*
வாள்கெண்டை யொண்கண் மடப்பின்னை தன்கேள்வன்*
தாள்கண்டு கொண்டென் தலைமேல் புனைந்தேனே. 3

3110 தலைமேல் புனைந்தேன் சரணங்கள்* ஆலின்
இலைமேல் துயின்றான் இமையோர் வணங்க*
மலைமேல்தான் நின்றென் மனத்துள் இருந்தானை*
நிலைபேர்க்க லாகாமை நிச்சித் திருந்தேனே. 4

3111 நிச்சித் திருந்தேன்என் நெஞ்சம் கழியாமை*
கைச்சக் கரத்தணணல் கள்வம் பெரிதுடையன்*
மெச்சப் படான்பிறர்க்கு; மெய்போலும் பொய்வல்லன்*
நச்சப் படும்நமக்கு நாகத் தணையானே. 5

3112 நாகத் தணையானை நாடோறும் ஞானத்தால்*
ஆகத் தணைப்பார்க் கருள்செய்யும் அம்மானை*
மாகத் திளமதியம் சேரும் சடையானை*
பாகத்து வைத்தான்றன் பாதம் பணிந்தேனே. 6

3113 பணிநெஞ்சே! நாளும் பரமபரம் பரனை*
பிணியொன்றும் சாரா; பிறவி கெடுத்தாளும்*
மணிநின்ற சோதி மதுசூதன் என்னம்மான்*
அணிநின்ற செம்பொன் அடலாழி யானே. 7

3114 ஆழியான் ஆழி யமரர்க்கும் அப்பாலான்*
ஊழியான் ஊழி படைத்தான் நிரைமேய்த்தான்*
பாழியந் தோளால் வரையெடுத்தான் பாதங்கள்*
வாழியென் நெஞ்சே! மறவாது வாழ்கண்டாய். 8

3115 கண்டேன் கமல மலர்ப்பாதம்; காண்டலுமே*
விண்டே யொழிந்த வினையா யினவெல்லாம்*
தொண்டேசெய் தென்றும் தொழுது வழியொழுக*
பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகையே. 9

3116 வகையால் மனமொன்றி மாதவனை* நாளும்
புகையால் விளக்கால் புதுமலரால் நீரால்*
திசைதோ றமரர்கள் சென்றிறைஞ்ச நின்ற*
தகையான் சரணம் தமர்கட்கோர் பற்றே. 10

3117 *பற்றென்று பற்றிப் பரம பரம்பரனை*
மற்றிண்டோள் மாலை வழுதி வளநாடன்*
சொற்றொடைஅந் தாதியோ ராயிரத்து ளிப்பத்தும்*
கற்றார்க்கோர் பற்றாகும் கண்ணன் கழலிணையே. 11

5. கண்ணன் கழலிணை

பக்தி பண்ணும் வகைகளைத் தொகுத்துக் கூறல்

வஞ்சித்துறை

பண் : நாட்டம்) (தாளம் : இடையொத்து

(வசந்த ராகம் - ஆதி தாளம்)

3118 *கண்ணன் கழலிணை* நண்ணும் மனமுடையீர்!*
எண்ணும் திருநாமம்* திண்ணம் நாரணமே. 1

3119 நாரணன் எம்மான்* பாரணங் காளன்*
வாரணம் தொலைத்த* காரணன் தானே. 2

3120 தானே யுலகெல்லாம்* தானே படைத்திடந்து*
தானே யுண்டுமிழ்ந்து* தானே யாள்வானே. 3

3121 ஆள்வா னாழிநீர்* கோள்வா யரவணையான்*
தாள்வாய் மலரிட்டு* நாள்வாய் நாடீரே. 4

3122 நாடீர்நாடோறும்* வாடா மலர்கொண்டு*
பாடீர் அவன்நாமம்* வீடே பெறலாமே. 5

3123 மேயான் வேங்கடம்* காயா மலர்வண்ணன்*
பேயார் முலையுண்ட* வாயான் மாதவனே. 6

3124 மாதவன் என்றென்று* ஓத வல்லீரேல்*
தீதொன்று மடையா* ஏதம் சாராவே. 7

3125 சாரா ஏதங்கள்* நீரார் முகில்வண்ணன்*
பேரா ரோதுவார்* ஆரார் அமரரே. 8

3126 அமரர்க் கரியானை* தமர்கட் கெளியானை*
அமரத் தொழுவார்கட்கு* அமரா வினைகளே. 9

3127 வினைவல் லிருளென்னும்* முனைகள் வெருவிப்போம்*
சுனைநன் மலரிட்டு* நினைமின் நெடியானே. 10

3128 *நெடியான் அருள்சூடும்* படியான் சடகோபன்*
நொடியா யிரத்திப்பத்து* அடியார்க் கருள்பேறே. 11

6. அருள் பெறுவார்

தமக்குப் பேறு அளிக்கச் சமயம் பார்த்திருந்த பேரருளைப் பாராட்டி, ஆழ்வார் நெஞ்சுடன் கூறுதல்

(திருவாட்டாறு)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : நடையொத்து
(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ரூபக தாளம்)

3129 *அருள்பெறுவார் அடியார்தம் அடியனேற்கு* ஆழியான்
அருள் தருவான் அமைகின்றான்; அதுநமது விதிவகையே*
இருள் தருமா ஞாலத்துள் இனிப்பிறவி யான்வேண்டேன்*
மருளொழிநீ மடநெஞ்சே! 'வாட்டாற்றான்'அடிவணங்கே. 1

3130 வாட்டாற்றான் அடிவணங்கி மாஞாலப் பிறப்பறுப்பான்*
கேட்டாயே மடநெஞ்சே! கேசவனெம் பெருமானை*
பாட்டாய பலபாடிப் பழவினைகள் பற்றறுத்து*
நாட்டாரோ டியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினமே. 2

3131 நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள் பலசொல்லி*
மண்ணுலகில் வளம்மிக்க வாட்டாற்றான் வந்தின்று*
விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான் விதிவகையே*
எண்ணினவா றாகாஅக் கருமங்கள் என்நெஞ்சே! 3

3132 என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங் கிருந்தமிழ்நூ லிவைமொழிந்து*
வன்னெஞ்சத் திரணியனை மார்விடந்த வாட்டாற்றான்*
மன்அஞ்சப் பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான்*
நன்னெஞ்சே! நம்பெருமான் நமக்கருள்தான் செய்வானே. 4

3133 வானேற வழிதந்த வாட்டாற்றான் பணிவகையே*
நானேறப் பெறுகின்றேன் நரகத்தை நகுநெஞ்சே*
தேனேறு மலர்த்துளவம் திகழ்பாதன்* செழும்பறவை
தானேறித் திரிவான தாளிணையென் தலைமேலே. 5

3134 தலைமேல தாளிணைகள்; தாமரைக்கண் என்னம்மான்*
நிலைபேரான் என்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும்; எம்பெருமான்*
மலைமாடத் தரவணைமேல் வாட்டாற்றான்* மதமிக்க
கொலையானை மருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள் குறுகினமே. 6

3135 குரைகழல்கள் குறுகினம்; நங் கோவிந்தன் குடிகொண்டான்*
திரைகுழுவு கடல்புடைசூழ் தென்னாட்டுத் திலதமன்ன*
வரைகுழுவும் மணிமாட வாட்டாற்றான் மலரடிமேல்*
விரைகுழுவும் நறுந்துளவம் மெய்ந்நின்று கமழுமே. 7

3136 மெய்ந்நின்று கமழ்துளவ விரையேறு திருமுடியன்*
கைந்நின்ற சக்கரத்தன் கருதுமிடம் பொருதுபுனல்*
மைந்நின்ற வரைபோலும் தருஉருவ வாட்டாற்றாற்கு*
எந்நன்றி செய்தேனோ-என்னெஞ்சில் திகழ்வதுவே? 8

3137 திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கை தன்னோடும்*
திகழ்கின்ற திருமாலார் சேர்விடம்தண் வாட்டாறு*
புகழ்கின்ற புள்ளூர்தி போரரக்கர் குலம்கெடுத்தான்*
இகழ்வின்றி என்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும் பிரியானே. 9

3138 பிரியாதாட் செய்யென்று பிறப்பறுத்துஆள் அறக்கொண்-
அரியாகி இரணியனை ஆகங்கீண் டான்அன்று* (டான்*
பெரியார்க்காட் பட்டக்கால் பெறுதபயன் பெறுமாறு*
வரிவாள்வாய் அரவணைமேல் வாட்டாற்றான் காட்டினனே. 10

3139 *காட்டித்தன் கனைகழல்கள் கடுநரகம் புகலொழித்த*
வாட்டாற்றெம் பெருமானை வளங்குருகூர்ச் சடகோபன்*
பாட்டாய தமிழ்மாலை யாயிரத்துள் இப்பத்தும்
கேட்டு* ஆரார் வானவர்கள் செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே. 11

7. செஞ்சொற்கவிகாள்!

ஆழ்வார் தமது மேனியின்மேல் எம்பெருமான் வைத்துள்ள வாஞ்சையைப் பாராட்டிப் பேசுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பண் : தக்கேசி) (தாளம் : ஏழொத்து

(தன்யாசி ராகம் - ஆதி தாளம்)

3140 ✻செஞ்சொற் கவிகாள்! உயிர்காத்தாட்
செய்ம்மின்; திருமா லிருஞ்சொலை✻
வஞ்சக் கள்வன் மாமாயன்
மாயக் கவியாய் வந்து✻ என்
நெஞ்சும் உயிரும் உள்கலந்து
நின்ருர் அறியா வண்ணம்✻ என்
நெஞ்சும் உயிரும் அவையுண்டு
தானே யாகி நிறைந்தானே. 1

3141 தானேயாகி நிறைந்தெல்லா
உலகும் உயிரும் தானேயாய்✻
தானேயானென் பானுகித்
தன்னைத்தானே துதித்து✻ எனக்குத்
தேனே பாலே கன்னலே
அமுதே திருமா லிருஞ்சோலை✻
கோனே யாகி நின்ருெழிந்தான்
என்னை முற்றும் உயிருண்டே. 2

3142 என்னை முற்றும் உயிருண்டென்
மாய ஆக்கை யிதனுள்புக்கு✻
என்னை முற்றும் தானேயாய்
நின்ற மாய அம்மான் சேர்✻
தென்னன் திருமா லிருஞ்சோலைத்
திசைகை கூப்பிச் சேர்ந்தயான்✻
இன்னும் போவே னேகொலோ?
என்கொல் அம்மான் திருவருளே? 3

3143 என்கொல் அம்மான் திருவருள்கள்?-
உலகும் உயிரும் தானேயாய்*
நன்கென் உடலம் கைவிடான்;
ஞாலத் தூடே நடந்துழக்கி*
தென்கொள் திசைக்குத் திலதமாய்
நின்ற திருமா லிருஞ்சோலை*
நங்கள் குன்றம் கைவிடான்
நண்ணா அசுரர் நலியவே. 4

3144 நண்ணா அசுரர் நலிவெய்த
நல்ல அமரர் பொலிவெய்த*
எண்ணா தனகள் எண்ணும்நல்
முனிவர் இன்பம் தலைசிறப்ப*
பண்ணார் பாடல் இன்கவிகள்
யானாய்த் தன்னைத் தான்பாடி*
தென்னா என்னும்-என்னம்மான்
திருமாலிருஞ்சோ லையானே. 5

3145 திருமா லிருஞ்சோ லையானே
ஆகிச் செழுமூ வுலகும்* தன்
ஒருமா வயிற்றி னுள்ளேவைத்
தூழி யூழி தலையளிக்கும்*
திருமால் என்னை யாளுமால்
சிவனும் பிரம னும்காணாது*
அருமா லெய்தி யடிபரவ
அருளை யீந்த அம்மானே. 6

3146 'அருளை யீயென் அம்மானே!'
என்னும் முக்கண் அம்மானும்*
தெருள்கொள் பிரமன் அம்மானும்
தேவர் கோனும் தேவரும்*
இருள்கள் கடியும் முனிவரும்
ஏத்தும் அம்மான் திருமலை*
மருள்கள் கடியும் மணிமலை
திருமா லிருஞ்சோ லைமலையே. 7

3147 *திருமா லிருஞ்சோ லைமலையே
திருப்பாற் கடலே என்தலையே*
திருமால் வைகுந் தமேதண்
திருவேங் கடமே எனதுடலே*
அருமா மாயத் தென துயிரே
மனமே வாக்கே கருமமே*
ஒருமா நொடியும் பிரியான் என்
ஊழி முதல்வன் ஒருவனே. 8

3148 ஊழி முதல்வன் ஒருவனே
என்னும் ஒருவன் உலகெல்லாம்*
ஊழி தோறும் தன்னுள்ளே
படைத்துக் காத்துக் கெடுத்துழலும்*
ஆழி வண்ணன் என்னம்மான்
அந்தண் திருமா லிருஞ்சோலை*
வாழி மனமே! கைவிடேல்;
உடலும் உயிரும் மங்கவொட்டே. 9

3149 மங்க ஒட்டுன் மாமாயை
திருமா லிருஞ்சோ லைமேய*
நங்கள் கோனே! யானேநீ
யாகி யென்னை யளித்தானே*
பொங்கைம் புலனும் பொறியைந்தும்
கருமேந் திரியம் ஐம்பூதம்*
இங்கிவ் வுயிரேய் பிரகிருதி
மானாங் கார மனங்களே. 10

3150 *மானாங் கார மனங்கெட
ஐவர் வன்கை யர்மங்க*
தானாங் கார மாய்ப்புக்குத்
தானே தானே யானானை*
தேனாங் காரப் பொழில்குருகூர்ச்
சடகோ பன்சொல் லாயிரத்துள்*
மானாங் காரத் திவைபத்தும்
திருமா லிருஞ்சோ லைமலைக்கே. 11

8. திருமாலிருஞ்சோலைமலை

எம்பெருமானது அருள்திறத்தைப் பேசுதல்

(திருப்பேர்நகர்)

கலிவிருத்தம்

பண் : இந்தளம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்)

3151 *திருமாலி ருஞ்சோலை மலையென்றேன்; என்ன*
திருமால்வந் தென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்*
திருமா மணியுந்து புனல்பொன்னித் தென்பால்*
திருமால்சென்று சேர்விடம் தென்திருப்பேரே. 1

3152 பேரே யுறைகின்ற பிரான்இன்று வந்து*
பேரேன்என் றென்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்*
காரேழ் கடலேழ் மலையே ழுலகுண்டும்*
ஆரா வயிற்றானை யடங்கப் பிடித்தேனே. 2

3153 பிடித்தேன்; பிறவி கெடுத்தேன்; பிணிசாரேன்*
மடித்தேன் மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர் மாயையை*
கொடிக்கோ புரமாடங்கள் சூழ்திருப் பேரான்*
அடிச்சேர்வ தெனக்கெளி தாயினவாறே. 3

3154 எளிதா யினவாறென் றென்கண்கள் களிப்ப*
களிதா கியசிந் தையனாய்க் களிக்கின்றேன்*
கிளிதா வியசோலைகள் சூழ்திருப் பேரான்*
தெளிதா கியசேண் விசும்புதரு வானே. 4

3155 வானே தருவான் எனக்காய்என் னோடொட்டி*
ஊனேய் குரும்பை யிதனுள் புகுந்து* இன்று
தானே தடுமாற்ற வினைகள் தவிர்த்தான்*
தேனேய் பொழில்தென் திருப்பேர் நகரானே. 5

3156 திருப்பேர் நகரான் திருமா லிருஞ்சோலை*
பொருப்பே யுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து*
'இருப்பேன்' என் றென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்*
விருப்பே பெற் றமுத முண்டு களித்தேனே. 6

3157 உண்டு களித்தேற் கும்பரென் குறை?* மேலைத்
தொண்டு உகளித்தந்தி தொழும்சொல்லுப் பெற்றேன்*
வண்டு களிக்கும் பொழில்சூழ் திருப்பேரான்*
கண்டு களிப்பக் கண்ணுள்நின் றகலானே. 7

3158 கண்ணுள்நின் றகலான்; கருத்தின்கண் பெரியன்*
எண்ணில்நுண் பொருள்; ஏழிசையின் சுவைதானே*
வண்ணநன் மணிமாடங்கள் சூழ்திருப் பேரான்*
திண்ணமென் மனத்துப்புகுந்தான் செறிந்தின்றே. 8

3159 இன்றென்னைப் பொருளாக்கித் தன்னையென் னுள்வைத்தான்*
அன்றென்னைப் புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான்?*
குன்றென்னத் திகழ்மாடங்கள் சூழ்திருப் பேரான்*
ஒன்றெனக் கருள்செய்ய உணர்த்தலுற் றேனே. 9

3160 * உற்றேன் உகந்து பணிசெய் துனபாதம்
பெற்றேன்* ஈதேயின் னம்வெண் டுவதெந்தாய்!*
கற்றார் மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேராற்கு-*
அற்றார் அடியார் தமக்கல்லல் நில்லாவே. 10

3161 *நில்லா அல்லல்; நீள்வயல் சூழ்திருப்பேர்மேல்*
நல்லார் பலர்வாழ் குருகூர்ச் சடகோபன்*
சொல்லார் தமிழா யிரத்துள் இவைபத்தும்
வல்லார்* தொண்டர் ஆள்வது சூழ்பொன் விசும்பே. 11

9. சூழ்விசும்பு •

திருநாடு செல்வாருக்கு நடைபெறும் உபசாரங்களைத் தாமே அனுபவித்துப் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

பண் : கொல்லி) (தாளம் : ஏழொத்து

(கல்யாணி ராகம் - அட தாளம்)

3162 ✻சூழ்விசும் பணிமுகில் தூரியம் முழக்கின✻
ஆழ்கடல் அலைதிரை கையெடுத் தாடின✻
ஏழ்பொழி லும்வளம் ஏந்திய என்னப்பன்✻
வாழ்புகழ் நாரணன் தாமரைக்கண் டுகந்தே. 1

3163 நாரணன் தமரைக்கண் டுகந்துநன் னீர்முகில்✻
பூரண பொற்குடம் பூரித்த துயர்விண்ணில்✻
நீரணி கடல்கள் நின் றார்த்தன✻ நெடுவரைத்
தோரணம் நிரைத்தெங்கும் தொழுதனர் உலகே. 2

3164 தொழுதனர் உலகர்கள் தூபநல் மலர்மழை
பொழிவனர்✻ பூமிஅன் றளந்தவன் தமர்முன்னே✻
'எழுமின்' என் றிருமருங் கிசைத்தனர் முனிவர்கள்✻
'வழியிது' வைகுந்தற் கென்றுவந் தெதிரே. 3

3165 எதிரெதிர் இமையவர் இருப்பிடம் வகுத்தனர்✻
கதிரவர் அவரவர் கைந்நிரை காட்டினர்✻
அதிர்குரல் முரசங்கள் அலைகடல் முழக்கொத்த✻
மதுவிரி துழாய்முடி மாதவன் தமர்க்கே. 4

3166 மாதவன் தமரென்று வாசலில் வானவர்✻
'போதுமின் எமதிடம் புகுதுக' என்றலும்✻
கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்✻
வேதநல் வாயவர் வேள்வியுள் மடுத்தே. 5

• இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3167 வேள்வியுள் மடுத்தலும் விரைகமழ் நறும்புகை*
காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்கும் இசைத்தனர்*
'ஆள்மின்கள் வானகம் ஆழியான் தமர்' என்று*
வாளொண்கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே. 6

3168 மடந்தையர் வாழ்த்தலும் மருதரும் வசுக்களும்*
தொடர்ந்தெங்கும் தோத்திரம் சொல்லினர்-தொடுகடல்
கிடந்தஎங் கேசவன் கிளரொளி மணிமுடி*
குடந்தையெங் கோவலன் குடியடி யார்க்கே. 7

3169 'குடியடி யாரிவர் கோவிந்தன் றனக்'கென்று
முடியுடை வானவர் முறைமுறை எதிர்கொள்ள*
கொடியணி நெடுமதிள் கோபுரம் குறுகினர்*
வடிவுடை மாதவன் வைகுந்தம் புகவே. 8

3170 வைகுந்தம் புகுதலும் வாசலில் வானவர்*
'வைகுந்தன் தமரெமர்; எமதிடம் புகு'கென்று*
வைகுந்தத் தமரரும் முனிவரும் வியந்தனர்*
வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே. 9

3171 'விதிவகை புகுந்தனர்' என்றுநல் வேதியர்*
பதியினில் பாங்கினில் பாதங்கள் கழுவினர்*
நிதியும்நற் சுண்ணமும் நிறைகுட விளக்கமும்*
மதிமுக மடந்தையர் ஏந்தினர் வந்தே. 10

3172 *வந்தவர் எதிர்கொள்ள மாமணி மண்டபத்து*
அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோ டிருந்தமை*
கொந்தலர் பொழில்குரு கூர்ச்சட கோபன்* சொல்
சந்தங்கள் ஆயிரத் திவைவல்லார் முனிவரே. 11

10. முனியே •

ஆழ்வார் பரம பக்தியால் கனிந்து, திருமாலைத் தாம் அடைந்தமையை அருளிச் செய்தல்

கலிநிலைத்துறை

பண் : பஞ்சமம்) (தாளம் : ஏழொத்து

(கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்)

3173 *முனியே! நான்முக னே! முக்கண் ணப்பா! என் பொல்லாக்
கனிவாய்த் தாமரைக் கண்கரு மாணிக்கமே! என்கள்வா!*
தனியேன் ஆருயிரே! என் தலை மிசையாய் வந்திட்டு*
இனிநான் போகலொட்டேன்-ஒன்றும் மாயம்செய் யேல்என்னையே.

3174 மாயம்செய் யேல்என்னை; உன்திரு மார்வத்து மாலைநங்கை*
வாசம்செய் பூங்குழ லாள்திரு வாணை; நின்னாணை கண்டாய்*
நேசம்செய் துன்னோடென் னையுயிர் வேறின்றி ஒன்றா கவே*
கூசம்செய் யாதுகொண்டாய்; என்னைக்கூவிக்கொள் ளாய்வந்தந்தோ!

3175 கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந் தோ!என்பொல் லாக்கருமாணிக்கமே*
ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலால் அறிகின்றி லேன்யான்*
மேவித் தொழும்பிர மன்சிவன் இந்திர னாதிக்கெல்லாம்*
நாவிக் கமல முதற்கிழங் கே! உம்பர் அந்ததுவே! 3

3176 உம்ப ரந்தண் பாழேயோ! அதனுள்மிசை நீயேயோ!*
அம்பர நற்சோதி! அதனுள் பிரமன் அரன்நீ*
உம்பரும் யாதவரும் படைத்த முனிவன் அவன்நீ*
எம்பரம் சாதிக்க லுற்றென்னைப் போரவிட் டிட்டாயே 4

3177 போரவிட் டிட்டென்னை நீபுறம் போக் கலுற்றால்* பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டெத்தை? அந்தோ!எனதென்பதென்? யானென்-
தீர இரும்புண்ட நீரது போலஎன் ஆருயிரை (பதென்?*
ஆரப் பருக* எனக் காரா அமுதா னாயே. 5

• இது கோயில் திருவாய்மொழி

3178 எனக்கா ராஅமு தாய்என தாவியை இன்னுயிரை*
மனக்கா ராமைமன்னி யுண்டிட்டாய் இனியுண் டொழியாய்*
புனக்கா யாநிறத்த புண்டரீ கக்கண்செங்கனிவாய்*
உனக்கேற்கும் கோல மலர்ப்பாவைக் கன்பா! என் அன்பேயோ! 6

3179 *கோல மலர்ப்பாவைக் கன்பா கியவென் அன்பேயோ!
நீல வரையிரண்டு பிறைகவ்வி நிமிர்ந்த தொப்ப*
கோல வராகமொன்ருய் நிலங்கோட்டிடைக் கொண்டஎந்தாய்*
நீலக் கடல்கடைந்தாய்! உன்னைப் பெற்றினிப் போக்குவனே? 7

3180 பெற்றினிப் போக்குவ னேவுன்னை என்தனிப் பேருயிரை?*
உற்ற இருவினையாய் உயிராய்ப் பயன் ஆயவையாய்*
முற்றஇம் மூவுலகும் பெருந்தூருய்த் தூற்றில்புக்கு*
முற்றக் கரந்தொளித் தாய்!என் முதல்தனி வித்தேயோ! 8

3181 முதல்தனி வித்தேயோ! முழுமூ வுலகாதிக் கெல்லாம்*
முதல்தனி யுன்னையுன்னை எனைநாள் வந்துகூடுவன்நான்?*
முதல்தனி அங்குமிங்கும் முழுமுற் றுறுவாழ் பாழாய்*
முதல்தனி சூழ்ந்தகன் ருழ்ந்துயர்ந்த முடிவி லீயோ! 9

3182 *சூழ்ந்தகன் ருழ்ந்துயர்ந்த முடிவில் பெரும்பா ழேயோ!*
சூழ்ந்தத னில்பெரிய பரநன் மலர்ச்சோ தீயோ!*
சூழ்ந்தத னில்பெரிய சுடர்ஞான இன்ப மேயோ!*
சூழ்ந்தத னில்பெரிய என்அவா அறச்சூழ்ந் தாயே! 10

3183 *அவாவறச் சூழ்அரியை அயனை அரனை அலற்றி*
அவாவற்று வீடுபெற்ற குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன*
அவாவிலந் தாதிகளால் இவையா யிரமும்* முடிந்த
அவாவிலந் தாதியிப் பத்தறிந் தார்பிறந் தார் உயர்ந்தே. 11

திருவாய்மொழி முற்றும்

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

திருவாய்மொழி

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

எண்கள் - பாசுர எண்கள்

ஸ்ரீ:

திவ்வியப் பிரபந்தம்
இயற்பா

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இயற்பா

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

முதல் திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த*
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு*-வையத்து
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழ்நூற் றந்தாதி*
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

-முதலியாண்டான்

(ஸஹாநு ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

3184 *வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக*
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக* -செய்ய
சுடராழி யான்அடிக்கே சூட்டினென்சொன் மாலை*
இடராழி நீங்குகவே என்று. 1

3185 என்று கடல்கடைந்தது? எவ்வுலகம் நீரேற்றது?*
ஒன்றும் அதனை உணரேன்நான்* -அன்றது
அடைத்துடைத்துக் கண்படுத்த ஆழி* இதுநீ
படைத்திடந் துண் டுமிழ்ந்த பார். 2

3186 பாரளவும் ஓர் அடிவைத் தோரடியும் பாருடுத்த*
நீரளவும் செல்ல நிமிர்ந்ததே* -சூருருவின்
பேயளவு கண்ட பெருமான்! அறிகிலேன்*
நீயளவு கண்ட நெறி. 3

3187 நெறிவாசல் தானேயாய் நின்றானை* ஐந்து
பொறிவாசல் போர்க்கதவம் சார்த்தி* -அறிவானும்
ஆலமர நீழல் அறம்நால்வர்க் கன்றுரைத்த*
ஆலம்அமர் கண்டத் தரன். 4

3188 அரன்,நா ரணன்-நாமம்; ஆன்விடை, புள்-ஊர்தி*
உரை-நூல்; மறை; உறையும் கோயில்* --வரைநீர்;
கருமம்-அழிப்பு, அளிப்பு; கையது-வேல்,நேமி*
உருவம்-எரி, கார்; மேனி ஒன்று. 5

3189 ஒன்றும் மறந்தறியேன் ஓதநீர் வண்ணனைநான்*
இன்று மறப்பனோ? ஏழைகாள்* -அன்று
கருஅரங்கத் துட்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்*
திருவரங்கம் மேயான் திசை. 6

3190 திசையும் திசையுறு தெய்வமும்* தெய்வத்து
இசையும் கருமங்கள் எல்லாம்* -அசைவில்சீர்க்
கண்ணன் நெடுமால் கடல்கடைந்த* காரோத
வண்ணன் படைத்த மயக்கு. 7

3191 மயங்க வலம்புரி வாய்வைத்து* வானத்
தியங்கும் எறிகதிரோன் றன்னை* -முயங்கமருள்
தேராழி யால்மறைத்த தென்?நீ திருமாலே*
போராழிக் கையால் பொருது. 8

3192 பொருகோட் டோர் ஏனமாய்ப் புக்கிடந்தாய்க்கு* அன்றுன்
ஒருகோட்டின் மேல்கிடந்த தன்றே* -விரிதோட்ட
சேவடியை நீட்டித் திசைநடுங்க விண்துளங்க*
மாவடிவின் நீயளந்த மண். 9

3193 மண்ணும் மலையும் மறிகடலும் மாருதமும்*
விண்ணும் விழுங்கியது மெய்யென்பர்* -எண்ணில்
அலகளவு கண்டசீ ராழியாய்க்கு* அன்றிவ்
உலகளவும் உண்டோ? உன் வாய். 10

3194 வாய் அவனை அல்லது வாழ்த்தாது* கை உலகம்
தாயவனை அல்லது தாம்தொழா* -பேய்முலைநஞ்சு
ஊணாக உண்டான் உருவொடு பேரல்லால்*
காணாகண், கேளா செவி. 11

3195 செவிவாய்கண் மூக்குடலென் றைம்புலனும்* செந்தீ
புவிகால்நீர் விண்பூதம் ஐந்தும்* -அவியாத
ஞானமும் வேள்வியும் நல்லறமும் என்பரே*
ஏனமாய் நின்றார்க் கியல்வு. 12

3196 இயல்வாக ஈன்துழா யான்அடிக்கே செல்ல*
முயல்வார் இயல்அமரர்முன்னம்* -இயல்வாக
நீதியால் ஓதி நியமங்க ளால்பரவ*
ஆதியாய் நின்ருர் அவர். 13

3197 அவரவர் தாம்தாம் அறிந்தவா றேத்தி*
இவரிவர்எம்பெருமான் என்று* -சுவர்மிசைச்
சார்த்தியும் வைத்தும் தொழுவர்* உலகளந்த
மூர்த்தி யுருவே முதல். 14

3198 முதலாவார் மூவரே; அம்மூவ ருள்ளும்*
முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்* -முதலாய
நல்லான் அருளல்லால் நாமநீர் வையகத்து*
பல்லார் அருளும் பழுது. 15

3199 பழுதே பலபகலும் போயினஎன்று* அஞ்சி
அழுதேன் அரவணைமேல் கண்டு-தொழுதேன்*
கடலோதம் கால்அலைப்பக் கண்வளரும்* செங்கண்
அடலோத வண்ணர் அடி. 16

3200 அடியும் படிகடப்பத் தோள்திசைமேல் செல்ல*
முடியும் விசும்பளந்த தென்பர்* -வடியுகிரால்
ஈர்ந்தான் இரணியன தாகம்* இருஞ்சிறைப்புள்
ஊர்ந்தான் உலகளந்த நான்று. 17

3201 நான்ற முலைத்தலை நஞ்சுண்டு* உறிவெண்ணெய்
தோன்றஉண் டான்வென்றி சூழ்களிற்றை-ஊன்றிப்*
பொருதுடைவு கண்டானும் புள்வாய்கீண் டானும்*
மருதிடைபோய் மண்ணளந்த மால். 18

3202 மாலுங் கருங்கடலே! என்நோற்ருய்?* வையகமுண்
டாலின் இலைத்துயின்ற ஆழியான்* -கோலக்
கருமேனிச் செங்கண்மால் கண்படையுள்* என்றும்
திருமேனி நீதீண்டப் பெற்று. 19

3203 பெற்ருர் தளைகழலப் போந்தோர் குறளுருவாய்*
செற்ருர் படிகடந்த செங்கண்மால்* -நற்று-
மரைமலர்ச் சேவடியை வானவர்கை கூப்பி*
நிரைமலர்கொண்டு ஏத்துவரால் நின்று. 20

3204 நின்று நிலம்அங்கை நீரேற்று மூவடியால்*
சென்று திசையளந்த செங்கண்மாற்கு* -என்றும்
படைஆழி; புள்ஊர்தி; பாம்பணையான் பாதம்*
அடைஆழி நெஞ்சே! அறி. 21

3205 அறியும் உலகெல்லாம் யானேயும் அல்லேன்*
பொறிகொள் சிறையுவணம் ஊர்ந்தாய்* -வெறிகமழும்
காம்பேய்மென் தோளி கடைவெண்ணெய் உண்டாயை*
தாம்பேகொண் டார்த்த தழும்பு. 22

3206 தழும்பிருந்த-சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவாம் அங்கை*
தழும்பிருந்த-தாள்சகடம் சாடி* -தழும்பிருந்த
பூங்கோதையாள்வெருவப் பொன்பெயரோன் மார்பிடந்த*
வீங்கோத வண்ணர் விரல். 23

3207 விரலோடு வாய்தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு* ஆய்ச்சி
உரலோ டுறப்பிணித்த ஞான்று* -குரலோவாது
ஏங்கி நினைந்தயலார் காண இருந்திலையே?*
ஓங்கோத வண்ணா! உரை. 24

3208 உரைமேற்கொண் டென்னுள்ளம் ஓவாது* எப்போதும்
வரைமேல் மரகதமே போல* -திரைமேல்
கிடந்தானைக் கீண்டானை* கேழலாய்ப் பூமி
இடந்தானை யேத்தி யெழும். 25

3209 எழுவார், விடைகொள்வார், ஈன்துழா யானை*
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்-தொழுவார்*
வினைச்சுடரை நந்துவிக்கும் வேங்கடமே* வானோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும் மலை. 26

3210 மலையால் குடைகவித்து மாவாய் பிளந்து*
சிலையால் மராமரம் ஏழ் செற்று* -கொலையானைப்
போர்க்கோ டொசித்தனவும் பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும்*
கார்க்கோடு பற்றியான் கை. 27

3211 கைய வலம்புரியும் நேமியும்* கார்வண்ணத்
தைய! மலர்மகள்நின் ஆகத்தாள்* -செய்ய
மறையான்நின் உந்தியான் மாமதிள்மூன் றெய்த*
இறையான்நின் ஆகத் திறை. 28

3212 இறையும் நிலனும் இருவிசும்பும் காற்றும்*
அறைபுனலும் செந்தீயும் ஆவான்* -பிறைமருப்பின்
பைங்கண்மால் யானை படுதுயரம் காத்தளித்த*
செங்கண்மால் கண்டாய் தெளி. 29

3213 தெளிதாக உள்ளத்தைச் செந்நிறீஇ* ஞானத்து
எளிதாக நன்குணர்வார் சிந்தை* -எளிதாகத்
தாய்நாடு கன்றேபோல் தண்டுழாயான் அடிக்கே*
போய்நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து. 30

3214 புரியொருகை பற்றி, ஓர் பொன்னாழி யேந்தி*
அரியுருவும் ஆளுருவும் ஆகி* -எரியுருவ
வண்ணத்தான் மார்பிடந்த மாலடியை அல்லால்* மற்
றெண்ணத்தான் ஆமோ? இமை. 31

3215 இமையாத கண்ணால் இருளகல நோக்கி*
அமையாப் பொறிபுலன்கள் ஐந்தும்-நமையாமல்*
ஆகத் தணைப்பார் அணைவரே* ஆயிரவாய்
நாகத் தணையான் நகர். 32

3216 நகரம் அருள்புரிந்து நான்முகற்கு* பூமேல்
பகர மறைபயந்த பண்பன்* -பெயரினையே
புந்தியால் சிந்தியா தோதி உருவெண்ணும்*
அந்தியால் ஆம்பயனங்கு என்? 33

3217 என் ஒருவர் மெய்யென்பர்-ஏழுலகுண்டு* ஆலிலையில்
முன்ஒருவன் ஆய முகில்வண்ணா* -நின்னுருகிப்
பேய்த்தாய் முலைதந்தாள் பேர்ந்திலளால்* பேரமர்க்கண்
ஆய்த்தாய் முலைதந்த ஆறு! 34

3218 ஆறிய அன்பில் அடியார்தம் ஆர்வத்தால்*
கூறிய குற்றமாக் கொள்ளல்நீ-தேறி*
நெடியோய்! அடியடைதற் கன்றே* ஈ ரைந்து
முடியான் படைத்த முரண். 35

3219 முரணை வலிதொலைதற் காமென்றே* முன்னம்
தரணி தனதாகத் தானே* -இரணியனைப்
புண்நிரந்த வள்ளுகிரால் பொன்னாழிக் கையால்* நீ
மண் இரந்து கொண்ட வகை. 36

3220 வகையறு நுண்கேள்வி வாய்வார்கள்* நாளும்
புகைவிளக்கும் பூம்புனலும் ஏந்தி* -திசைதிசையின்
வேதியர்கள் சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே* வெண்சங்கம்
ஊதியவாய் மாலுகந்த ஊர். 37

3221 ஊரும் வரியரவம் ஒண்குறவர் மால்யானை*
பேர எறிந்த பெருமணியை* --காருடைய
மின்னென்று புற்றடையும் வேங்கடமே* மேல சுரர்
எம்மென்னும் மால திடம். 38

3222 இடந்தது பூமி; எடுத்தது குன்றம்*
கடந்தது கஞ்சனைமுன் அஞ்ச!* -கிடந்ததுவும்
நீரோத மாகடலே; நின்றதுவும் வேங்கடமே*
பேரோத வண்ணர் பெரிது. 39

3223 பெருவில் பகழிக் குறவர்கைச் செந்தீ*
வெருவிப் புனம்துறந்த வேழம்* -இருவிசும்பில்
மீன்வீழக் கண்டஞ்சும் வேங்கடமே* மேல்அசுரர்
கோன்வீழக் கண்டுகந்தான் குன்று. 40

3224 குன்றனைய குற்றஞ் செயினும் குணங்கொள்ளும்*
இன்று முதலாக என்நெஞ்சே!* -என்றும்
புறனுரையே யாயினும் பொன்னாழிக் கையான்*
திறனுரையே சிந்தித் திரு. 41

3225 திருமகளும் மண்மகளும் ஆய்மகளும் சேர்ந்தால்*
திருமகட்கே தீர்ந்தவா றென்கொல்?* -திருமகள்மேல்
பாலோதம் சிந்தப் படநா கணைக்கிடந்த*
மாலோத வண்ணர் மனம். 42

3226 மனமாசு தீரும்; அருவினையும் சாரா*
தனமாய தானேகை கூடும்* -புனமேய
பூந்துழா யான்அடிக்கே போதொடு நீரேந்தி*
தாம்தொழா நிற்பார் தமர். 43

3227 தமருகந்த தெவ்வுருவம் அவ்வுருவம் தானே*
தமருகந்த தெப்பேர்மற் றப்பேர்* -தமருகந்து
எவ்வண்ணம் சிந்தித் திமையா திருப்பரே*
அவ்வண்ணம் ஆழியான் ஆம். 44

3228 ஆமே யமரர்க் கறிய? அதுநிற்க*
நாமே யறிகிற்போம் நன்னெஞ்சே!* -பூமேய
மாதவத்தோன் தாள்பணிந்த வாளரக்கன் நீண்முடியை*
பாதமத்தால் எண்ணிஞன் பண்பு. 45

3229 பண்புரிந்த நான்மறையோன் சென்னிப் பலியேற்ற*
வெண்புரிநூல் மார்பன் வினைதீர* --புண்புரிந்த
ஆகத்தான் தாள்பணிவார் கண்டீர்* அமரர்தம்
போகத்தால் பூமியாள் வார். 46

3230 வாரி சுருக்கி மதக்களி றைந்தினையும்*
சேரி திரியாமல் செந்நிறீஇ* --கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத் தால்உணர்வார் காண்பரே* மேலொருநாள்
கைந்நாகம் காத்தான் கழல். 47

3231 கழலொன் றெடுத்து,ஒருகை சுற்றிஓர் ங்கைமேல்*
சுழலும் சுராசுரர்கள் அஞ்சி* --அழலும்
செருஆழி யேந்திஞன் சேவடிக்கே செல்ல*
மருவு,ஆழி நெஞ்சே! மகிழ். 48

3232 மகிழ்அல கொன்றேபோல் மாறும்பல் யாக்கை*
நெகிழ முயல்கிற்பார்க் கல்லால்* --முகிழ்விரிந்த
சோதிபோல் தோன்றும் சுடர்பொன் நெடுமுடி* எம்
ஆதிகாண் பார்க்கும் அரிது. 49

3233 அரியபுலன் ஐந்தடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு* ஆர்வம்
புரியப் பரிசிஞல் புல்கில்* --பெரியஞய்
மாற்ருது வீற்றிருந்த மாவலிபால்* வண்கைநீர்
ஏற்ருனைக் காண்ப தெளிது. 50

3234 எளிதில் இரண்டடியும் காண்பதற்கு* என்னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே* --களியில்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற்று* அரியாய்
இருந்தான் திருநாமம் எண். 51

3235 எண்மர் பதிஞெருவர் ஈரறுவர் ஓரிருவர்*
வண்ண மலரேந்தி வைகலும்* --நண்ணி
ஒருமாலை யால்பரவி ஓவாது* எப்போதும்
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று. 52

3236 *சென்றால் குடையாம் இருந்தால்சிங் காசனமாம்*
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்* --என்றும்
புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்
அணையாம்* திருமாற் கரவு. 53

3237 அரவம் அடல்வேழம் ஆன்குருந்தம் புள்வாய்*
குரவை குடம்முலை மற் குன்றம்* --கரவின்றி
விட்டிறுத்து மேய்த் தொசித்துக் கீண்டுகோத் தாடி* உண்
டட் டெடுத்த செங்கண் அவன். 54

3238 அவன்தமர் எவ்வினையர் ஆகிலும்* எங்கோன்
அவன்தமரே யென்றொழிவ தல்லால்* --நமன் தமரால்
ஆராயப் பட்டறியார் கண்டீர்* அரவணைமேல்
பேராயற் காட்பட்டார் பேர். 55

3239 பேரே வரப்பிதற்றல் அல்லால்எம் பெம்மானை*
ஆரே அறிவார்? அதுநிற்க* --நேரே
கடிக்கமலத் துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்* கண்ணன்
அடிக்கமலந் தன்னை அயன். 56

3240 அயல்நின்ற வல்வினையை அஞ்சினேன்; அஞ்சி
உயநின் திருவடியே சேர்வான்* --நயநின்ற
நன்மாலை கொண்டு 'நமோநார ணா'என்னும்*
சொன்மாலை கற்றேன் தொழுது. 57

3241 தொழுது மலர்கொண்டு தூபம்கை யேந்தி*
எழுதும்; எழு,வாழி நெஞ்சே!* --பழுதின்றி
மந்திரங்கள் கற்பனவும் மாலடியே கைதொழுவான்*
அந்தரம்ஒன் றில்லை அடை. 58

3242 அடைந்த அருவினையோ டல்லல்நோய் பாவம்*
மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில்* --நுடங்கிடையை
முன்னிலங்கை வைத்தான் முரண்அழிய* முன்னொருநாள்
தன்வில்அங்கை வைத்தான் சரண். 59

3243 சரணா மறைபயந்த தாமரையா னோடு*
மரணாய மன்னுயிர்கட் கெல்லாம்* --அரணாய
பேராழி கொண்ட பிரான்அன்றி மற்றறியாது*
ஓராழி சூழ்ந்த உலகு. 60

3244 உலகும் உலகிறந்த ஊழியும்* ஒண்கேழ்
விலகு கருங்கடலும் வெற்பும்* --உலகினில்
செந்தீயும் மாருதமும் வானும்* திருமால்தன்
புந்தியில் ஆய புணர்ப்பு. 61

3245 புணர்மருதி னூடுபோய்ப் பூங்குருந்தம் சாய்த்து*
மணமருவ மால்விடையேழ் செற்று* --கணம்வெருவ
ஏழுலகும் தாயினவும் எண்திசையும் போயினவும்*
சூழரவப் பொங்கணையான் தோள். 62

3246 தோள்அவனை யல்லால் தொழா* என் செவியிரண்டும்
கேளவன தின்மொழியே கேட்டிருக்கும்* -நாநாளும்
கோள்நா கணையான் குரைகழலே கூறுவதே*
நாணுமை நள்ளேன் நயம். 63

3247 நயவேன் பிறர்பொருளை; நள்ளேன்கீ ழாரோடு*
உயவேன் உயர்ந்தவரோ டல்லால்* -- வியவேன்;
திருமாலை யல்லது தெய்வம்என் றேத்தேன்*
வருமாறென் நம்மேல் வினை? 64

3248 வினையால் அடர்ப்படார்; வெந்நரகில் சேரார்*
தினையேனும் தீக்கதிக்கட் செல்லார்* -நினைதற்
கரியானைச் சேயானை* ஆயிரம்பேர்ச் செங்கட்
கரியானைக் கைதொழுதக்கால். 65

3249 காலை யெழுந்துலகம் கற்பனவும்* கற்றுணர்ந்த
மேலைத் தலைமறையோர் வேட்பனவும்* வேலைக்கண்
ஓராழி யான்அடியே; ஓதுவதும் ஓர்ப்பனவும்*
பேராழி கொண்டான் பெயர். 66

3250 பெயரும் கருங்கடலே நோக்கும்ஆறு* ஒண்பூ
உயரும் கதிரவனே நோக்கும்* -உயிரும்
தருமனையே நோக்கும்;ஒண் டாமரையாள் கேள்வன்*
ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு. 67

3251 உணர்வார்ஆர் உன்பெருமை? யூழிதோ றூழி*
உணர்வார்ஆர் உன்னுருவந் தன்னை?* -உணர்வாரார்
விண்ணகத்தாய்! மண்ணகத்தாய்! வேங்கடத்தாய்!* நால்வேதப்
பண்ணகத்தாய்! நீகிடந்த பால். 68

3252 பாலன் றனதுருவாய்? ஏழுலகுண்டு* ஆலிலையின்
மேலன்று நீவளர்ந்தமெய்யென்பர்* -ஆலன்று
வேலைநீர் உள்ளதோ? விண்ணதோ? மண்ணதோ?*
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு. 69

3253 சொல்லுந் தனையும் தொழுமின், விழும்உடம்பு*
செல்லுந் தனையும் திருமாலை* நல்இதழ்த்
தாமத்தால் வேள்வியால் தந்திரத்தால் மந்திரத்தால்*
நாமத்தால் ஏத்துதிரேல் நன்று. 70

3254 நன்று பிணிமூப்புக் கையகற்றி நான்கூழி*
நின்று நிலமுழுதும் ஆண்டாலும்* என்றும்
விடல்,ஆழி நெஞ்சமே! வேண்டினேன் கண்டாய்*
அடல்ஆழி கொண்டான்மாட் டன்பு. 71

3255 அன்புஆழி யானை யணுகென்னும்* நாஅவன்றன்
பண்புஆழித் தோள்பரவி யேத்தென்னும்* -முன்பூழி
காணானைக் காண்என்னும் கண்;செவி கேள்என்னும்*
பூணாரம் பூண்டான் புகழ். 72

3256 புகழ்வாய் பழிப்பாய்நீ பூந்துழா யானை*
இகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே!* -திகழ்நீர்க்
கடலும் மலையும் இருவிசும்பும் காற்றும்*
உடலும் உயிரும்ஏற் றான். 73

3257 ஏற்றான்,புள் ஊர்ந்தான்; எயிலெரித்தான், மார்விடந்தான்*
நீற்றான், நிழல்மணி வண்ணத்தான்* -கூற்றொருபால்
மங்கையான், பூமகளான்; வார்சடையான்* நீண்முடியான்
கங்கையான், நீள்கழலான் காப்பு. 74

3258 காப்புன்னை யுன்னக் கழியும்; அருவினைகள்*
ஆப்புன்னை யுன்ன அவிழ்ந்தொழியும்* -மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க் கில்லை திருமாலே* நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பர் வழி. 75

3259 வழிநின்று நின்னைத் தொழுவார்* வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியரே ஆவர்* -பழுதொன்றும்
வாராத வண்ணமே விண்கொடுக்கும்* மண்ணளந்த
சீரான் திருவேங் கடம். 76

3260 வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெஃகாவும்* அஃகாத
பூங்கிடங்கின் நீள்கோவல்பொன்னகரும்* -நான்கிடத்தும்
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான் நடந்தானே*
என்றால் கெடுமாம் இடர். 77

3261 இடர்ஆர் படுவார்? எழுநெஞ்சே!* வேழம்
தொடர்வான் கொடுமுதலை சூழ்ந்த* படமுடைய
பைந்நாகப் பள்ளியான் பாதமே கைதொழுதும்*
கொய்ந்நாகப் பூம்போது கொண்டு. 78

3262 கொண்டானை யல்லால் கொடுத்தாரை யார்பழிப்பார்?*
'மண்தா' எனஇரந்து மாவலியை* -ஒண்தாரை
நீர்அங்கை தோய நிமிர்ந்திலையே?* நீள்விசும்பில்
ஆரங்கை தோய அடுத்து. 79

3263 அடுத்த கடும்பகைஞற் காற்றேன்என் றோடி*
படுத்த பெரும்பாழி சூழ்ந்த-விடத்தரவை*
வல்லாளன் கைக்கொடுத்த மாமேனி மாயவனுக்கு*
அல்லாதும் ஆவரோ ஆள்? 80

3264 ஆளமர் வென்றி யடுகளத்துள் அஞ்ஞான்று*
வாளமர் வேண்டி வரைநட்டு* -நீளரவைச்
சுற்றிக் கடைந்தான் பெயரன்றே?* தொல்நரகைப்
பற்றிக் கடத்தும் படை. 81

3265 படையாரும் வாட்கண்ணார் பாரசிநாள்* பைம்பூந்
தொடையலோ டேந்திய தூபம்* -இடையிடையில்
மீன்மாய மாசூணும் வேங்கடமே* மேலொருநாள்
மான்மாய எய்தான் வரை. 82

3266 வரைகுடைதோள் காம்பாக ஆநிரை காத்து* ஆயர்
நிரைவிடையேழ் செற்றவா றென்னே?* -உரவுடைய
நீராழி யுள்கிடந்து நேரா நிசாசரர்மேல்*
பேராழி கொண்ட பிரான்? 83

3267 பிரான்!உன் பெருமை பிறரார் அறிவார்?*
உராஅய் உலகளந்த ஞான்று* -வராகத்
தெயிற்றளவு போதாவா றென்கொலோ?* எந்தை
அடிக்களவு போந்த படி? 84

3268 படிகண் டறிதியே பாம்பணையி னுன்* புட்
கொடிகண் டறிதியே?கூறுய்* -வடிவில்
பொறியைந்தும் உள்ளடக்கிப் போதொடுநீ ரேந்தி*
நெறிநின்ற நெஞ்சமே! நீ. 85

3269 நீயும் திருமகளும் நின்றுயால்* குன்றெடுத்துப்
பாயும் பனிமறைத்த பண்பாளா!* -வாயில்
கடைகழியா, உள்புகா, காமர்பூங் கோவல்*
இடைகழியே பற்றி, இனி. 86

3270 இனி யார் புகுவார், எழுநரக வாசல்?*
முனியாது மூரித்தாள் கோமின்* -கனிசாயக்
கன்றெறிந்த தோளான் கனைகழலே காண்பதற்கு*
நன்கறிந்த-நாவலம்சூழ் நாடு. 87

3271 நாடிலும் நின்னடியே நாடுவன்* நாடோறும்
பாடிலும் நின்புகழே பாடுவன்* -சூடிலும்
பொன்னாழி யேந்தினான் பொன்னடியே சூடுவேற்கு*
என்னாகில் என்னே எனக்கு? 88

3272 எனக்காவார் ஆரொருவ ரே* எம் பெருமான்,
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால்* -புனக்காயாம்
பூமேனி காணப் பொதியவிழும் பூவைப்பூ*
மாமேனி காட்டும் வரம். 89

3273 வரத்தால் வலிநினைந்து மாதவ!நின் பாதம்*
சிரத்தால் வணங்கானும் என்றே?* -உரத்தினால்
ஈரரியாய் நேர்வலியோன் ஆயஇரணியனை*
ஓரரியாய் நீயிடந்த தூன். 90

3274 ஊனக் குரம்பையின் உள்புக் கிருள்நீக்கி*
ஞானச் சுடர்கொளீஇ நாடோறும்* -ஏனத்
துருவாய் உலகிடந்த ஊழியான் பாதம்*
மருவாதார்க் குண்டாமோ-வான்? 91

3275 வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்*
தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே* -ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமே* -முன்னொருநாள்
மண்ணை உமிழ்ந்த வயிறு. 92

3276 வயிறழல வாளுருவி வந்தானை யஞ்ச*
எயிறிலக வாய்மடுத்த தென்நீ?* -பொறியுகிரால்
பூவடிவை யீடழித்த பொன்னாழிக் கையா!* நின்
சேவடிமேல் ஈடழியச் செற்று. 93

3277 செற்றெழுந்து தீவிழித்துச் சென்றவிந்த ஏழுலகும்*
மற்றிவைஆ வென்றுவாய் அங்காந்து* -முற்றும்
மறையவற்குக் காட்டிய மாயவனை யல்லால்*
இறையேனும் ஏத்தாதென் நா. 94

3278 நாவாயில் உண்டே; 'நமோநார ணா'என்று,*
ஓவா துரைக்கும் உரையுண்டே* -மூவாத
மாக்கதிக்கண் செல்லும் வகையுண்டே* என்னொருவர்
தீக்கதிக்கட் செல்லும் திறம்? 95

3279 திறம்பாதென் நெஞ்சமே! செங்கண்மால் கண்டாய்*
அறம்பாவம் என்றிரண்டும் ஆவான்* -புறந்தான் இம்
மண்தான் மறிகடல்தான் மாருதந்தான்* வான்தானே
கண்டாய் கடைக்கட் பிடி. 96

3280 பிடிசேர் களிறளித்த பேராளா! * உன்றன்
அடிசேர்ந் தருள்பெற்றாள் அன்றே* -பொடிசேர்
அனல்கங்கை யேற்றான் அவிர்சடைமேல் பாய்ந்த*
புனல்கங்கை யென்னும்பேர்ப் பொன். 97

3281 பொன்திகழு மேனிப் புரிசடை யம்புண்ணியனும்*
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும்* -என்றும்
இருவரங்கத் தால்திரிவ ரேலும்* ஒருவன்
ஒருவன் அங்கத் தென்று முளன். 98

3282 *உளன்கண்டாய் நல்நெஞ்சே! உத்தமன் என்றும்
உளன்கண்டாய்* உள்ளுவா ருள்ளத்-துளன்கண்டாய்*
வெள்ளத்தின் உள்ளானும் வேங்கடத்து மேயானும்*
உள்ளத்தின் உள்ளானென் றோர். 99

3283 *ஓரடியும் சாடுதைத்த ஒண்மலர்ச் சேவடியும்*
ஈரடியும் காணலாம் என்நெஞ்சே!* -ஓரடியின்
தாயவனைக் கேசவனைத் தண்டுழாய் மாலைசேர்*
மாயவனை யேமனத்து வை. 100

தசகம்:- வையம் வாய் நின்று, புரி குன்று எளிது, உலகும் நன்று ஆன், ஊன்-அன்பு.

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

பூதத்தாழ்வார் அருளிச்செய்த

இரண்டாந்திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

என்பிறவி தீர இறைஞ்சினேன் இன்னமுதா
அன்பே தகளி யளித்தானை* -நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார் முத்துகள் சேரும், கடல்மல்லைப்
பூதத்தார் பொன்னங் கழல்.

– திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்.

(பைரவி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

3284 *அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக*
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா* -நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு*
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான். 1

3285 ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து நாரணன்றன் நாமங்கள்*
தானத்தால் மற்றவன் பேர் சாற்றினுல்* -வானத்
தணியமரர் ஆக்குவிக்கும் அஃதன்றே* நங்கள்
பணியமரர் கோமான் பரிசு. 2

3286 பரிசு நறுமலரால் பாற்கடலான் பாதம்*
புரிவார் புகப்பெறுவர் போலாம்* -புரிவார்கள்
தொல்லமரர் கேள்வித் துலங்கொளிசேர் தோற்றத்து*
நல்லமரர் கோமான் நகர். 3

3287 நகரிழைத்து நித்திலத்து நாண்மலர்கொண்டு* ஆங்கே
திகழும் மணிவயிரம் சேர்த்து* -நிகரில்லாப்
பைங்கமலம் ஏந்திப் பணிந்தேன்-பனிமலராள்*
அங்கம்வலம் கொண்டான் அடி. 4

3288 அடிமூன்றில் இவ்வுலகம் அன்றளந்தாய் போலும்*
அடிமூன் றிரந்தவனி கொண்டாய்* -படிநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே!* நின்னடியை
யார்ஓத வல்லார் அறிந்து? 5

3289 அறிந்தைந்தும் உள்ளடக்கி ஆய்மலர்கொண்டு* ஆர்வம்
செறிந்த மனத்தராய்ச் செவ்வே* -அறிந்தவன்றன்
பேரோதி யேத்தும் பெருந்தவத்தோர் காண்பரே*
காரோத வண்ணன் கழல். 6

3290 கழலெடுத்து வாய்மடித்துக் கண்சுழன்று* மாற்றுர்
அழலெடுத்த சிந்தையராய் அஞ்ச* -தழலெடுத்த
போராழி ஏந்தினன் பொன்மலர்ச் சேவடியை*
ஓர்,ஆழி நெஞ்சே! உகந்து. 7

3291 உகந்துன்னை வாங்கி ஒளிநிறங்கொள் கொங்கை*
அகம்குளிர உண்ணென்றுள் ஆவி* -உகந்து
முலையுண்பாய் போல முனிந்துண்டாய்* நீயும்
அலைபண்பால், ஆனமையால், அன்று. 8

3292 அன்றதுகண் டஞ்சாத ஆய்ச்சி யுனக்கிரங்கி*
நின்று முலை தந்த இந்நீர்மைக்கு* -அன்று
வரன்முறையால் நீயளந்த மாகடல்சூழ் ஞாலம்*
பெருமுறையால் எய்துமோ பேர்த்து? 9

3293 பேர்த்தனை மாசகடம் பிள்ளையாய்* மண்இரந்து
காத்தனை பல்லுயிரும் காவலனே!* -ஏத்திய
நாவுடையேன்; பூவுடையேன்; நின்னுள்ளி நின்றமையால்*
காஅடியேன் பட்ட கடை. 10

3294 கடைநின் றமரர் கழல்தொழுது* நாளும்
இடைநின்ற இன்பத்த ராவர்* புடைநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே!* நின்னடியை
ஆர்ஓத வல்லார் அவர்? 11

3295 அவர்இவர்என் றில்லை; அரவணையான் பாதம்*
எவர்வணங்கி யேத்தாதார் எண்ணில்* -பவரும்
செழுங்கதிரோன்ஒண்மலரோன் கண்ணுதலோன்அன்றே?*
தொழுந்தகையார் நாளும் தொடர்ந்து. 12

3296 தொடரெடுத்த மால்யானை சூழ்கயம்புக் கஞ்சி*
படரெடுத்த பைங்கமலம் கொண்டு* -அன்றிடரடுக்க
ஆழியான் பாதம் பணிந்தன்றே?* -வானவர்கோன்
பாழிதான் எய்திற்றுப் பண்டு. 13

3297 பண்டிப் பெரும்பதியை யாக்கி* பழிபாவம்
கொண்டுஇங்கு வாழ்வாரைக் கூறுதே* -எண்திசையும்
பேர்த்தகரம் நான்குடையான் பேரோதிப் பேதைகாள்!*
தீர்த்தகரர் ஆமின் திரிந்து. 14

3298 திரிந்தது வெஞ்சமத்துதீ தேர்கடவி* அன்று
பிரிந்தது சீதையைமான் பின்போய்-புரிந்ததுவும்
கண்பள்ளி கொள்ள-அழகியதே* நாகத்தின்
தண்பள்ளி கொள்வான் றனக்கு. 15

3299 தனக்கடிமை பட்டது தான்அறியா னேலும்*
மனத்தடைய வைப்பதாம் மாலை* -வனத்திடரை
ஏரியாம் வண்ணம் இயற்றும் இதுஅல்லால்*
மாரியார் பெய்கிற்பார் மற்று? 16

3300 மற்று ரியல்ஆவார்-வானவர்கோன் மாமலரோன்*
சுற்றும் வணங்கும் தொழிலானை* -ஒற்றைப்
பிறையிருந்த செஞ்சடையான் பின்சென்று* மாலை*
குறையிரந்து தான்முடித்தான் கொண்டு* 11

3301 கொண்ட துலகம் குறளுருவாய்; கோளரியாய்*
ஒண்திறலோன் மார்வத் துகிர்வைத்தது* -உண்டதுவும்
தான்கடந்த ஏழுலகே; தாமரைக்கண் மால்ஒருநாள்*
வான்கடந்தான் செய்த வழக்கு. 17

3302 வழக்கன்று கண்டாய் வலிசகடம் செற்றுய்*
வழக்கென்று நீமதிக்க வேண்டா* -குழக்கன்று
தீவிளவின் காய்க்கெறிந்த தீமை, திருமாலே!*
பார்விளங்கச் செய்தாய் பழி. 19

3303 பழிபாவம் கையகற்றிப் பல்காலும் நின்னை*
வழிவாழ்வார் வாழ்வராம் மாதோ* -வழுவின்றி
நாரணன்தன் நாமங்கள் நன்குணர்ந்து நன்கேத்தும்*
காரணங்கள் தாமுடையார் தாம். 20

3304 தாமுளரே; தம்முள்ளம் உள்ளுளதே* தாமரையின்
பூவுளதே; ஏத்தும் பொழுதுண்டே* -வாமன்
திருமருவு தாள்மருவு சென்னியரே* செவ்வே
அருநரகம் சேர்வ தரிது. 21

3305 அரிய தெளிதாகும் ஆற்றலால் மாற்றி*
பெருக முயல்வாரைப் பெற்ருல்* -கரியதோர்
வெண்கோட்டு மால்யானை வென்றி முடித்தன்றே*
தண்கோட்டு மாமலரால் தாழ்ந்து. 22

3306 தாழ்ந்து வரங்கொண்டு தக்க வகைகளால்,*
வாழ்ந்து கழிவாரை வாழ்விக்கும்* -தாழ்ந்த
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்து வேற்றுருவாய்* ஞாலம்
அளந் தடிக்கீழ் கொண்ட அவன். 23

3307 அவன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! ஆரருளும் கேடும்*
அவன்கண்டாய் ஐம்புலனுய் நின்ருன்* -அவன்கண்டாய்
காற்றுத்தீ நீர்வான் கருவரைமண் காரோதச்*
சீற்றத்தீ ஆவானும்-சென்று. 24

3308 சென்ற திலங்கைமேல் செவ்வேதன் சீற்றத்தால்*
கொன்ற திராவணனைக் கூறுங்கால்* -நின்றதுவும்
வேயோங்கு தண்சாரல் வேங்கடமே* விண்ணவர்தம்
வாயோங்கு தொல்புகழான் வந்து. 25

3309 வந்தித் தவனை வழிநின்ற ஐம்பூதம்*
ஐந்தும் அகத்தடக்கி யார்வமாய்* உந்திப்
படியமரர் வேலையான் பண்டமரர்க் கீந்த*
படிஅமரர் வாழும் பதி. 26

3310 பதியமைந்து நாடிப் பருத்தெழுந்த சிந்தை*
மதியுரிஞ்சி வான்முகடு நோக்கி* -கதிமிகுத்து,அம்
கோல்தேடி யோடும் கொழுந்ததே போன்றதே*
மால்தேடி யோடும் மனம். 27

3311 மனத்துள்ளான்-வேங்கடத்தான் மாகடலான்* மற்றும்
நினைப்பரிய நீளரங்கத் துள்ளான்* -எனைப்பலரும்
தேவாதி தேவன் எனப்படுவான்* முன்ஞெருநாள்
மாவாய் பிளந்த மகன். 28

3312 மகனுகக் கொண்டெடுத்தாள் மாண்பாய கொங்கை*
அகன்ஆர உண்பன்என் றுண்டு* மகனைத்தாய்
தேருத வண்ணம் திருத்தினுய்* தென்னிலங்கை
நீருக எய்தழித்தாய்! நீ. 29

3313 நீயன் றுலகளந்தாய் நீண்ட திருமாலே!*
நீயன் றுலகிடந்தா யென்பரால்* -நீயன்று
காரோதம் முன்கடைந்து பின்னடைத்தாய் மாகடலை*
பேரோத மேனிப் பிரான்! 30

3314 பிரானென்றும் நாளும் பெரும்புலரி யென்றும்*
குரானல் செழும்போது கொண்டு* வராகத்து
அணியுருவன் பாதம் பணியும்அவர் கண்டீர்*
மணியுருவம் காண்பார்-மகிழ்ந்து. 31

3315 மகிழ்ந்தது சிந்தை திருமாலே!* மற்றும்
மகிழ்ந்ததுன் பாதமே போற்றி* -மகிழ்ந்தது
அழலாழி சங்கம் அவைபாடி; ஆடும்*
தொழில்ஆகம்-சூழ்ந்து துணிந்து. 32

3316 துணிந்தது சிந்தை-துழாயலங்கல்* அங்கம்
அணிந்தவன்பேர், உள்ளத்துப் பல்கால்* -பணிந்ததுவும்
வேய்பிறங்கு சாரல் விறல்வேங் கடவனையே*
வாய்-திறங்கள் சொல்லும் வகை. 33

3317 வகையால் அவனி யிரந்தளந்தாய் பாதம்*
புகையால் நறுமலரால் முன்னே* -மிகவாய்ந்த
அன்பாக்கி யெந்தை யடிமைப்பட் டேன்உனக்கு*
என்பாக்கி யத்தால் இனி. 34

3318 இனிதென்பர் காமம்; அதனிலும் ஆற்ற*
இனிதென்பர் தண்ணீரும்; எந்தாய்!* -இனிதென்று
காம, நீர் வேளாது நின்பெருமை வேட்பரேல்*
சேமநீ ராகும்-சிறிது. 35

3319 சிறியார் பெருமை சிறிதின்கண் எய்தும்*
அறியாரும் தாம்அறியா ராவர்* -அறியாமை
மண்கொண்டு மண்ணுண்டு மண்ணுமிழ்ந்த மாயனென்று
எண்கொண்டென் நெஞ்சே! இரு. 36

3320 இருந்தண் கமலத் திருமலரி னுள்ளே*
திருந்து திசைமுகனைத் தந்தாய்!* -பொருந்தியநின்
பாதங்கள் ஏத்திப் பணியாவேல்* பல்பிறப்பும்
ஏதங்கள்-எல்லாம், எமக்கு. 37

3321 எமக்கென் றிருநிதியம் ஏமாந் திராதே*
தமக்கென்றும் சார்வம் அறிந்து* -நமக்கென்றும்
மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து* மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினுல் ஓத்து. 38

3322 ஓத்தின் பொருள்முடிவும் இத்தனையே* உத்தமன்பேர்
ஏத்தும் திறம்அறிமின் ஏழைகாள்* -ஓத்து-அதனை
வல்லீரேல்: நன்றதனை மாட்டீரேல்* மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு. 39

3323 சுருக்காக வாங்கிச் சுலாவிநின்று* ஐயார்
நெருக்காமுன் நீர்நினைமின் கண்டீர்* -திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான் பாதம்; அறிந்தும்* அறியாத
போகத்தால் இல்லை-பொருள். 40

3324 பொருளால் அமருலகம் புக்கியல லாகாது*
அருளால் அறம்அருளும் அன்றே* அருளாலே
மாமறையோர்க் கீந்த மணிவண்ணன் பாதமே*
நீமறவேல் நெஞ்சே! நினை. 41

3325 நினைப்பன் திருமாலை நீண்டதோள் காண*
நினைப்பார் பிறப்பொன்றும் நேரார்* -மனைப்பால்
பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பம் எல்லாம்*
துறந்தார்-தொழுதார்அத் தோள். 42

3326 தோளிரண் டெட்டேழும் மூன்றும் முடியனைத்தும்*
தாளிரண்டும் வீழச் சரந்துரந்தான்-தாளிரண்டும்*
ஆர்தொழுவார் பாதம் அவைதொழுவ தன்றே?* என்
சீர்கெழுதோள் செய்யும் சிறப்பு. 43

3327 சிறந்தார்க் கெழுதுணையாம் செங்கண்மால் நாமம்*
மறந்தாரை மானிடமா வையேன்* -அறம்தாங்கும்
மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து* மற் றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினுல் உள்ளு. 44

3328 உளதென் றிறுமாவார்: உண்டில்லை யென்று*
தளர்தல்-அதன் அருகும் சாரார்* - அளவரிய
வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர் முடிதோயும்*
பாதத்தான் பாதம் பயின்று. 45

3329 பயின்ற தரங்கம் திருக்கோட்டி* பன்னாள்
பயின்றதுவும் வேங்கடமே;* பன்னாள்-பயின்ற
தணிதிகழும் சோலை யணிநீர் மலையே*
மணிதிகழும் வண்தடக்கை மால். 46

3330 மாலை அரியுருவன் பாத மலரணிந்து*
காலை தொழுதெழுமின், கைகோலி* -ஞாலம்
அளந் திடந் துண் டுமிழ்ந்த அண்ணலைமற் றல்லால்*
உளங்கிடந்த ஆற்றால் உணர்ந்து. 47

3331 உணர்ந்தாய் மறைநான்கும்; ஓதினாய் நீதி*
மணந்தாய் மலர்மகள்தோள் மாலே!* -மணந்தாய்போய்
வேயிருஞ் சாரல் வியலிரு ஞாலம்சூழ்*
மாயிருஞ் சோலை மலை. 48

3332 மலையேழும் மாநிலங்க ளேழும் அதிர*
குலைசூழ் குரை கடல்க ளேழும்* முலைசூழ்ந்த
நஞ்சுரத்துப் பெண்ணை நவின்றுண்ட நாவனென்று*
அஞ்சாதென் நெஞ்சே! அழை. 49

3333 அழைப்பன் திருமாலை ஆங்கவர்கள் சொன்ன*
பிழைப்பில் பெரும்பெயரே பேசி* 'இழைப்பரிய
ஆயவனே! யாதவனே!' என்றவனை யார்முகப்பும்*
மாயவனே என்று மதித்து. 50

3334 மதிக்கண்டாய் நெஞ்சே! மணிவண்ணன் பாதம்*
மதிக்கண்டாய் மற்றவன்பேர் தன்னை* -மதிக்கண்டாய்
பேராழி நின்று பெயர்ந்து கடல்கடைந்த*
நீராழி வண்ணன் நிறம். 51

3335 நிறங்கரியன்; செய்ய நெடுமலராள் மார்வன்*
அறம்பெரியன்; ஆர தறிவார்?* -மறம்புரிந்த
வாளரக்கன் போல்வானை வானவர்கோன் தானத்து*
நீளிருக்கைக் குய்த்தான் நெறி. 52

3336 நெறியார் குழற்கற்றை முன்நின்று பின் தாழ்ந்து*
அறியா திளங்கிரியென் றெண்ணி* -பிறியாது
பூங்கொடிகள் வைகும் பொருபுனல் குன்றென்னும்*
வேங்கடமே; யாம்விரும்பும் வெற்பு. 53

3337 வெற்பென் றிருஞ்சோலை வேங்கடம்என் றிவ்விரண்டும்*
நிற்பென்று நீமதிக்கும் நீர்மைபோல்* -நிற்பென்
றுளம்கோயி லுள்ளம்வைத் துள்ளினேன்* 'வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடேல்' என்று. 54

3338 என்றும் மறந்தறியேன் ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்*
நின்று நினைப்பொழியா நீர்மையால்* -வென்றி
அடலாழி கொண்ட அறிவனே!* இன்பக்
கடலாழி நீயருளிக் காண். 55

3339 காணக் கழிகாதல் கைமிக்குக் காட்டினால்*
நாணப் படும்என்றால் நாணுமே?* -பேணிக்
கருமாலைப் பொன்மேனி காட்டாமுன் காட்டும்*
திருமாலை நங்கள் திரு. 56

3340 திருமங்கை நின்றருளும் தெய்வம்நா வாழ்த்தும்*
கருமம் கடைப்பிடிமின் கண்டீர்* -உரிமையால்
ஏத்தினோம் பாதம் இருந்தடக்கை எந்தைபேர்*
நாற்றிசையும் கேட்டீரே? நாம். 57

3341 நாம்பெற்ற நன்மையும் நாமங்கை நல்நெஞ்சத்து*
ஓம்பி யிருந்தெம்மை ஓதுவித்து* -வேம்பின்
பொருள் நீர்மை யாயினும் பொன்னாழி பாடென்று*
அருள்நீர்மை தந்த அருள். 58

3342 அருள்புரிந்த சிந்தை அடியார்மேல் வைத்து*
பொருள்தெரிந்து காண்குற்ற அப்போது* -இருள்திரிந்து
நோக்கினேன்; நோக்கி நினைந்தேன் அது ஒண்கமலம்*
ஓக்கினேன் என்னையுமங் கோர்ந்து. 59

3343 ஒருருவன் அல்லை; ஒளியுருவம் நின்னுருவம்*
ஈருருவன் என்பர் இருநிலத்தோர்* -ஒருருவம்
ஆதியாம் வண்ணம் அறிந்தார் அவர்கண்டீர்*
நீதியால் மண்காப்பார் நின்று. 60

3344 நின்றதோர் பாதம் நிலம்புதைப்ப* நீண்டதோள்
சென்றளந்த தென்பர் திசையெல்லாம்* -அன்று
கருமாணி யாய்இரந்த கள்வனே!* உன்னைப்
பிரமாணித் தார்பெற்ற பேறு. 61

3345 பேறொன்றும் முன்னறியேன் பெற்றறியேன் பேதைமையால்*
மாறென்று சொல்லி வணங்கினேன்* ஏறின்
பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப் பெண்நசையின் பின்போய்*
எருத்திறுத்த நல்லாயர் ஏறு. 62

3346 ஏறேழும் வென்றடர்த்த எந்தை* எரியுருவத்து
ஏறேறி பட்ட இடுசாபம்* -பாறேறி
உண்டதலை வாய்நிறையக் கோட்டுஅங்கை ஒண்குருதி*
கண்டபொருள் சொல்லின் கதை. 63

3347 கதையின்பெரும்பொருளும் கண்ணா!நின் பேரே*
இதய மிருந்தவையே ஏத்தில்* --கதையும்
திருமொழியாய் நின்ற திருமாலே!* உன்னைப்
பருமொழியால் காணப் பணி. 64

3348 பணிந்தேன் திருமேனி; பைங்கமலம் கையால்*
அணிந்தேன்உன் சேவடிமேல் அன்பாய்* --துணிந்தேன்
புரிந்தேத்தி யுன்னைப் புகலிடம்பார்த்து* ஆங்கே
இருந்தேத்தி வாழும் இது. 65

3349 இதுகண்டாய் நல்நெஞ்சே! இப்பிறவி யாவது*
இதுகண்டா யெல்லாம்நாம் உற்றது* --இதுகண்டாய்
நாரணன்பே ரோதி நரகத் தருகணையா*
காரணமும்; வல்லையேல் காண். 66

3350 கண்டேன் திருமேனி யான்கனவில்* ஆங்கவன்கைக்
கண்டேன் கனலுஞ் சுடராழி* --கண்டேன்
உறுநோய் வினையிரண்டும் ஓட்டுவித்து* பின்னும்
மறுநோய் செறுவான் வலி. 67

3351 வலிமிக்க வாளெயிற்று வாளவுணர் மாள*
வலிமிக்க வாள்வரைமத் தாக* --வலிமிக்க
வாள்நாகம் சுற்றி மறுகக் கடல்கடைந்தான்*
கோள்நாகம் கொம்பொசித்த கோ. 68

3352 கோவாகி மாநிலம் காத்து, நங் கண்முகப்பே
மாவேறிச் செல்கின்ற மன்னவரும்* --பூமேவும்
செங்கமல நாபியான் சேவடிக்கே யேழ்பிறப்பும்*
தண்கமலம் ஏய்ந்தார் தமர். 69

3353 தமர்உள்ளம் தஞ்சை தலையரங்கம் தண்கால்*
தமருள்ளும் தண்பொருப்பு வேலை* --தமருள்ளும்
மாமல்லை கோவல் மதிட்குடந்தை யென்பரே*
ஏவல்ல எந்தைக் கிடம். 70

3354 இடங்கை வலம்புரிநின் றார்ப்ப* எரிகான்
றடங்கா ரொடுங்குவித்த தாழி* --விடங்காலும்
தீவாய் அரவணைமேல் தோன்றல் திசையளப்பான்*
பூவார் அடிநிமிர்த்த போது. 71

3355 போதறிந்து வானரங்கள் பூஞ்சுனைபுக்கு* ஆங்கலர்ந்த
போதரிந்து கொண்டேத்தும்; போது* உள்ளம்!--போதும்
மணிவேங் கடவன் மலரடிக்கே செல்ல*
அணிவேங் கடவன்பேர் ஆய்ந்து. 72

3356 ஆய்ந்துரைப்பன் ஆயிரம்பேர் ஆதிநடு அந்திவாய்*
வாய்ந்த மலர்தூவி வைகலும்* --ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச் செங்கண் கரிவிடுத்த பெம்மான்*
இறைக்காட் படத்துணிந்த யான். 73

3357 யானே தவம்செய்தேன் ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்*
யானே தவமுடையேன்; எம்பெருமான்* --யானே
இருந்தமிழ்நல் மாலை இணையடிக்கே சொன்னேன்*
பெருந்தமிழன் நல்லேன் பெரிது. 74

3358 பெருகு மதவேழம் மாப்பிடிக்கு முன்னின்று*
இருகண் இளமூங்கில் வாங்கி* --அருகிருந்த
தேன் கலந்து நீட்டும் திருவேங் கடம்கண்டீர்*
வான்கலந்த வண்ணன் வரை. 75

3359 வரைச்சந் தனக்குழம்பும் வான்கலனும் பட்டும்*
விரைப்பொலிந்த வெண்மல் லிகையும்* --நிரைத்துக்கொண்டு
ஆதிக்கண் நின்ற அறிவன் அடியிணையே
ஓதிப் பணிவ துறும். 76

3360 உறுங்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! உத்தமன்நற்பாதம்*
உறுங்கண்டாய் ஒண்கமலந் தன்னால்* --உறுங்கண்டாய்
ஏத்திப் பணிந்தவன்பேர் ஈரைஞ்ஞூ றெப்பொழுதும்*
சாற்றி யுரைத்தல் தவம். 77

3361 தவம்செய்து நான்முகனே பெற்றான்* தரணி
நிவந்தளப்ப நீட்டியபொற் பாதம்* --சிவந்த தன்
கையனைத்தும் ஆரக் கழுவினான்* கங்கைநீர்
பெய்து,அனைத்துப் பேர்மொழிந்து பின். 78

3362 பின்நின்று தாயிரப்பக் கேளான்* பெரும்பணைத்தோள்
முன்நின்று தான்இரப்பாள் மொய்ம்மலராள்* --சொல்நின்ற
தோள்நலந்தான் நேரில்லாத் தோன்றல்* அவன் அளந்த
நீணிலந்தான் அத்தனைக்கும் நேர். 79

3363 நேர்ந்தேன் அடிமை; நினைந்தேன் அதுஒண்கமலம்*
ஆர்ந்தேன்உன் சேவடிமேல் அன்பாய்* --ஆர்ந்த
அடிக்கோலம் கண்டவர்க் கென்கொலோ?* -முன்னைப்
படிக்கோலம் கண்ட பகல். 80

3364 பகற்கண்டேன்; நாரணனைக் கண்டேன்* கனவில்
மிகக்கண்டேன் மீண்டவனை மெய்யே;--மிகக்கண்டேன்*
ஊன்திகழும் நேமி ஒளிதிகழும் சேவடியான்*
வான்திகழும் சோதி வடிவு. 81

3365 வடிக்கோல வாள்நெடுங்கண் மாமலராள்* செவ்விப்
படிக்கோலம் கண்டகலாள் பல்நாள்* --அடிக்கோலி
ஞாலத்தாள் பின்னும் நலம்புரிந்த தென்கொலோ?*
கோலத்தா லில்லை குறை. 82

3366 குறையாக வெஞ்சொற்கள் கூறினேன்; கூறி*
மறைஆங் கெனவுரைத்த மாலை* --இறையேனும்
ஈயுங்கொல் என்றே இருந்தேன் எனைப்பகலும்*
மாயன்கண் சென்ற வரம். 83

3367 வரம்கருதித் தன்னை வணங்காத வன்மை*
உரம்கருதி மூர்க்கத் தவனை* --நரம்கலந்த
சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவன் அடியிணையே*
அங்கண்மா ஞாலத் தமுது. 84

3368 அமுதென்றும் தேனென்றும் ஆழியான் என்றும்*
அமுதன்று கொண்டுகந்தான் என்றும்* --அமுதன்ன
சொல்மாலை யேத்தித் தொழுதேன் சொலப்பட்ட*
நல்மாலை யேத்தி நவின்று. 85

3369 நவின்றுரைத்த நாவலர்கள் நாண்மலர்கொண்டு* ஆங்கே
பயின்றதனல் பெற்றபயன் என்கொல்?* --பயின்ருர்தம்
மெய்த்தவத்தால் காண்பரிய மேகமணி வண்ணனை* யான்
எத்தவத்தால் காண்பன்கொல் இன்று? 86

3370 இன்ரு அறிகின்றேன் அல்லேன்* இருநிலத்தைச்
சென்ருங் களந்த திருவடியை* --அன்று
கருக்கோட்டி யுள்கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்*
திருக்கோட்டி எந்தை திறம். 87

3371 திறம்பிற் றினியறிந்தேன்-தென்னரங்கத் தெந்தை*
திறம்பா வழிசென்ருர்க் கல்லால்* --திறம்பாச்
செடிநரகை நீக்கித்தான் செல்வதன்முன்* வானோர்
கடிநகர வாசற் கதவு. 88

3372 கதவிக் கதஞ்சிறந்த கஞ்சனை முன்காய்ந்து*
அதவிப்போர் யானை ஒசித்து* --பதவியாய்ப்
பாணியால் நீரேற்றுப் பண்டொருகால் மாவலியை*
மாணியாய்க் கொண்டிலையே-மண். 89

3373 மண்ணுலகம் ஆளேனே; வானவர்க்கும் வானவனாய்*
விண்ணுலகம் தன்னகத்து மேவேனே?* --நண்ணித்
திருமாலைச் செங்கண் நெடியானை* எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுத பின். 90

3374 பின்னால் அருநரகம் சேராமல் பேதுறுவீர்!*
முன்னால் வணங்க முயல்மினோ* --பன்னூல்
அளந்தானைக் கார்க்கடல்சூழ் ஞாலத்தை* எல்லாம்
அளந்தான் அவன்சே வடி. 91

3375 அடியால்முன் கஞ்சனைச் செற்று* அமர ரேத்தும்
படியான் கொடிமேல்புள் கொண்டான்* --நெடியான்றன்
நாமமே ஏத்துமின்கள்; ஏத்தினால்* தாம்வேண்டும்
காமமே காட்டும் கடிது. 92

3376 கடிது கொடுநரகம் பிற்காலும் செய்கை*
கொடிதென் றதுகூடா முன்னம்* --வடிசங்கம்
கொண்டானைக் கூந்தல்வாய் கீண்டானை* கொங்கைநஞ்
சுண்டானை ஏத்துமினோ உற்று. 93

3377 உற்று வணங்கித் தொழுமின்* உலகேழும்
முற்றும் விழுங்கும் முகில்வண்ணன்* --பற்றிப்
பொருந்தாதான் மார்பிடந்து பூம்பா டகத்துள்
இருந்தானை* ஏத்துமென் நெஞ்சு. 94

3378 என்நெஞ்சம் மேயான்என் சென்னியான்* தானவனை
வல்நெஞ்சங் கீண்ட மணிவண்ணன்* --முன்னம்சேய்
ஊழியான் ஊழி பெயர்த்தான்* உலகேத்தும்
ஆழியான் அத்தியூ ரான். 95

3379 *அத்தியூ ரான்புள்ளை யூர்வான்* அணிமணியின்
துத்திசேர் நாகத்தின் மேல்துயில்வான்* --முத்தீ
மறையாவான் மாகடல்நஞ் சுண்டான் றனக்கும்*
இறையாவான் எங்கள் பிரான். 96

3380 எங்கள் பெருமான்! இமையோர் தலைமகன்நீ*
செங்கண் நெடுமால்! திருமார்பா!* --பொங்கு
படமூக்கின் ஆயிரவாய்ப் பாம்பணைமேல் சேர்ந்தாய்*
குடமூக்கில் கோயிலாக் கொண்டு. 97

3381 கொண்டு வளர்க்கக் குழவியாய்த் தான்வளர்ந்தது*
உண்ட துலகேழும் உள்ளொடுங்க* --கொண்டு
குடமாடிக் கோவலனாய் மேவி* என்நெஞ்சம்
இடமாகக் கொண்ட இறை. 98

3382 *இறையெம் பெருமான்! அருளென்று* இமையோர்
முறைநின்று மொய்ம்மலர்கள் தூவ* --அறைகழல
சேவடியான் செங்கண் நெடியான்* குறளுருவாய்
மாவடிவில் மண்கொண்டான் மால். 99

3383 *மாலே! நெடியோனே! கண்ணனே! விண்ணவர்க்கு
மேலா! வியன்துழாய்க் கண்ணியனே!* --மேலால்
விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவனே!* என்றன்
அளவன்றால் யானுடைய அன்பு. 100

தசகம் : - அன்பு கடை தாம், பிரான் பொருள் மதி, நின்றது இடங்கை பகல், பின்னால்-திரு.

பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பேயாழ்வார் அருளிச்செய்த

மூன்றாந்திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

சீராரும் மாடத் திருக்கோவ லூரதனுள்*
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு*--ஓராத்
'திருக்கண்டேன்' என்றுரைத்த சீரான் கழலே*
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே! உகந்து.

-குருகை காவலப்பன்

(மோகன ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

3384 *திருக்கண்டேன்; பொன்மேனி கண்டேன்* திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன்*--செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன்; புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்* -
என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று. 1

3385 இன்றே கழல்கண்டேன்; ஏழ்பிறப்பும் யானறுத்தேன்*
பொன்தோய் வரைமார்வில் பூந்துழாய்,*--அன்று
திருக்கண்டு கொண்ட திருமாலே!* உன்னை
மருக்கண்டு கொண்டென் மனம். 2

3386 மனத்துள்ளான் மாகடல்நீ ருள்ளான்* மலராள்
தனத்துள்ளான் தண்டுழாய் மார்பன்* -சினத்துச்
செருநருகச் செற்றுகந்த தேங்கோத வண்ணன்*
வருநரகம் தீர்க்கும் மருந்து. 3

3387 மருந்தும் பொருளும் அமுதமும் தானே*
திருந்திய செங்கண்மால் ஆங்கே* -பொருந்தியும்
நின்றுலகம் உண்டுமிழ்ந்து நீரேற்று மூவடியால்*
அன்றுலகம் தாயோன் அடி. 4

3388 அடிவண்ணம் தாமரை; அன்றுலகம்தாயோன்*
படிவண்ணம் பார்க்கடல்நீர் வண்ணம்* --முடிவண்ணம்
ஓராழி வெய்யோன் ஒளியும் அஃதன்றே*
ஆராழி கொண்டாற் கழகு. 5

3389 அழகன்றே யாழியாற் காழிநீர் வண்ணம்?*
அழகன்றே யண்டம் கடத்தல்* --அழகன்றே
அங்கைநீ ரேற்ருற் கலர்மேலோன் கால்கழுவ*
கங்கைநீர் கான்ற கழல். 6

3390 கழல்தொழுதும் வாநெஞ்சே! கார்க்கடல்நீர் வேலை*
பொழிலளந்த புள்ளூர்திச் செல்வன்* --எழிலளந்தங்கு
எண்ணற் கரியானை எப்பொருட்கும் சேயானை*
நண்ணற் கரியானை நாம். 7

3391 நாமம் பலசொல்லி நாராய ணுஎன்று*
நாம்அங்கை யால்தொழுதும் நன்னெஞ்சே!--வா* மருவி;
மண்ணுலகம் உண்டுமிழ்ந்த வண்டறையும் தண்துழாய்*
கண்ணனையே காண்க நங் கண். 8

3392 கண்ணுங் கமலம்; கமலமே கைத்தலமும்*
மண்ணளந்த பாதமும் மற்றவையே* --எண்ணில்
கருமா முகில்வண்ணன் கார்க்கடல்நீர் வண்ணன்*
திருமா மணிவண்ணன் தேசு. 9

3393 தேசும் திறலும் திருவும் உருவமும்*
மாசில் குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும்--பேசில்*
வலம்புரிந்த வான்சங்கம் கொண்டான்பேர் ஓத*
நலம்புரிந்து சென்றடையும் நன்கு. 10

3394 நன்கோதும் நால்வேதத் துள்ளான்* நறவிரியும்
பொங்கோ தருவிப் புனல்வண்ணன்* -- சங்கோதப்
பாற்கடலான் பாம்பணையின் மேலான்* பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலான் நுண்ணறிவி ஞன். 11

3395 அறிவென்னும் தாள்கொளுவி ஐம்புலனும் தம்மில்*
செறிவென்னும் திண்கதவம் செம்மி* --மறையென்றும்
நன்கோதி நன்குணர்வார் காண்பரே* நாடோறும்
பைங்கோத வண்ணன் படி. 12

3396 படிவட்டத் தாமரை பண்டுலகம் நீரேற்று*
அடிவட்டத் தால்அளப்ப நீண்ட-முடிவட்டம்*
ஆகாயம் ஊடறுத் தண்டம்போய் நீண்டதே*
மாகாய மாய்நின்ற மாற்கு. 13

3397 மாற்பால் மனம்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு*
நூற்பால் மனம்வைக்க நொய்விதாம்* --நாற்பால
வேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர் முடிதோயும்*
பாதத்தான் பாதம் பணிந்து. 14

3398 பணிந்துயர்ந்த பௌவப் படுதிரைகள் மோத*
பணிந்த பணிமணிக ளாலே அணிந்து* அங்
கனந்தன் அணைக்கிடக்கும் அம்மான்* அடியேன்*
மனந்தன் அணைக்கிடக்கும் வந்து. 15

3399 *வந்துதைத்த வெண்திரைகள் செம்பவள வெண்முத்தம்*
அந்தி விளக்கும் அணிவிளக்காம்* --எந்தை
ஒருவல்லித் தாமரையாள் ஒன்றியசீர் மார்வன்*
திருவல்லிக் கேணியான் சென்று. 16

3400 சென்றநாள், செல்லாத, செங்கண்மால் எங்கள்மால்*
என்றநாள், எந்நாளும் நாளாகும்* --என்றும்
இறவாத எந்தை இணையடிக்கே யாளாய்*
மறவாது வாழ்த்துகஎன் வாய். 17

3401 வாய்மொழிந்து வாமனனாய் மாவலிபால்* மூவடிமண்
நீயளந்து கொண்ட நெடுமாலே!* --தாவியநின்
எஞ்சா இணையடிக்கே ஏழ்பிறப்பும் ஆளாகி*
அஞ்சா திருக்க அருள். 18

3402 அருளா தொழியுமே-ஆலிலைமேல்* அன்று
தெருளாத பிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான்* --இருளாத
சிந்தையராய்ச் சேவடிக்கே செம்மலர் தூய்க் கைதொழுது*
முந்தையராய் நிற்பார்க்கு முன். 19

3403 முன்உலகம் உண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு* அவ்வுலகம் ஈரடியால்
பின்அளந்து கோடல் பெரிதொன்றே?* --என்னே!
திருமாலே! செங்கண் நெடியானே!* எங்கள்
பெருமானே! நீயிதனைப் பேசு. 20

3404 பேசுவார் எவ்வளவு பேசுவர்* அவ்வளவே
வாச மலர்த்துழாய் மாலையான்* - தேசுடைய
சக்கரத்தான் சங்கினன் சார்ங்கத்தான்* பொங்கரவ
வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு. 21

3405 வடிவார் முடிகோட்டி வானவர்கள்* நாளும்
கடியார் மலர் தூவிக் காணும்--படியானை*
செம்மையால் உள்ளுருகிச் செவ்வனே நெஞ்சமே!*
மெய்ம்மையே காண விரும்பு. 22

3406 விரும்பிவிண் மண்ணளந்த அஞ்சிறைய வண்டார்*
சுரும்பு தொளையில்சென் றூத* --அரும்பும்
புனந்துழாய் மாலையான் பொன்னங் கழற்கே*
மனம்துழாய் மாலாய் வரும். 23

3407 வருங்கால் இருநிலனும் மால்விசும்பும் காற்றும்*
நெருங்குதீ நீருருவும் ஆனான்* --பொருந்தும்
சுடராழி யொன்றுடையான் சூழ்கழலே* நாளும்
தொடராழி நெஞ்சே! தொழுது. 24

3408 தொழுதால் பழுதுண்டே? தூநீ ருலகம்*
முழுதுண்டு மொய்குழலாள் ஆய்ச்சி* --இழுதுண்ட
வாயானை மால்விடையேழ் செற்றானை* வானவர்க்கும்
சேயானை நெஞ்சே! சிறந்து. 25

3409 சிறந்தஎன் சிந்தையும் செங்கண் அரவும்*
நிறைந்தசீர் நீள்கச்சி யுள்ளும்* --உறைந்ததுவும்*
வேங்கடமும் வெஃகாவும் வேளுக்கைப் பாடியுமே*
தாம்கடவார் தண்துழா யார். 26

3410 ஆரே துயருழந்தார்? துன்புற்றார் ஆண்டையார்?*
காரே மலிந்த கருங்கடலை* --நேரே
கடைந்தானைக் காரணனை* நீரணைமேல் பள்ளி
அடைந்தானை நாளும் அடைந்து. 27

3411 அடைந்த தரவணைமேல் ஐவர்க்காய்* அன்று
மிடைந்தது பாரத வெம்போர்* -உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால் மத்துக்கே-அம்மனே!* வாளெயிற்றுப்
பேய்ச்சி பால்உண்ட பிரான். 28

3412 பேய்ச்சிபால் உண்ட பெருமானைப் பேர்ந்தெடுத்து*
ஆய்ச்சி முலைகொடுத்தாள் அஞ்சாதே* --வாய்த்த
இருளார் திருமேனி இன்பவளச் செவ்வாய்*
தெருளா மொழியானைச் சேர்ந்து. 29

3413 சேர்ந்த திருமால்-கடல்குடந்தை வேங்கடம்*
நேர்ந்தஎன் சிந்தை நிறைவிசும்பு* --வாய்ந்த
மறைபா டகம்அனந்தன் வண்துழாய்க் கண்ணி*
இறைபாடிஆய இவை. 30

3414 இவையவன் கோயில் இரணியன தாகம்*
அவைசெய் தரியுருவ மானன்* --செவிதெரியா
நாகத்தான் நால்வேதத் துள்ளான்* நறவேற்றான்
பாகத்தான் பாற்கடலு ளான். 31

3415 பாற்கடலும் வேங்கடமும் பாம்பும் பனிவிசும்பும்*
நூற்கடலும் நுண்ணூல தாமரைமேல்* -- பாற்பட்
டிருந்தார் மனமும் இடமாகக் கொண்டான்*
குருந்தொசித்த கோபா லகன். 32

3416 பாலகனாய் ஆலிலைமேல் பைய* உலகெல்லாம்
மேலொருநாள் உண்டவனே! மெய்ம்மையே* --மாலவனே!
மந்தரத்தால் மாநீர்க் கடல்கடைந்து* வானமுதம்
அந்தரத்தார்க் கீந்தாய்நீ அன்று. 33

3417 அன்றிவ் வுலகம் அளந்த அசைவேகொல்?*
நின்றிருந்து வேளுக்கை நீள்நகர்வாய்* --அன்று
கிடந்தானைக் கேடில்சீ ரானை* முன் கஞ்சைக்
கடந்தானை நெஞ்சமே! காண். 34

3418 காண்காண் எனவிரும்பும் கண்கள்* கதிரிலகு
பூண்தார் அகலத்தான் பொன்மேனி* --பாண்கண்
தொழில்பாடி வண்டறையும் தொங்கலான்* செம்பொற்
கழல்பாடி யாம்தொழுதும் கை. 35

3419 கைய கனலாழி கார்க்கடல்வாய் வெண்சங்கம்*
வெய்ய கதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள்* --செய்ய
படை:பரவை பாழிபனிநீ ருலகம்*
அடியளந்த மாயன் அவற்கு. 36

3420 அவற்கடிமைப் பட்டேன்;அகத்தான் புறத்தான்*
உவர்க்கும் கருங்கடல்நீர் உள்ளான்--துவர்க்கும்
பவளவாய்ப் பூமகளும் பன்மணிப்பூ ணாரம்*
திகழும் திருமார்வன் தான். 37

3421 தானே தனக்குவமன்-தன்உருவே எவ்வுருவும்*
தானே தவஉருவும் தாரகையும்* --தானே
எரிசுடரும் மால்வரையும் எண்திசையும்* அண்டத்
திருசுடரும் ஆய இறை. 38

3422 இறையாய் நிலனாகி எண்திசையும் தானாய்*
மறையாய் மறைப்பொருளாய் வானாய்*--பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத் தருவி விளங்கொலிநீர் வேங்கடத்தான்*
உள்ளத்தின் உள்ளே உளன். 39

3423 உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே! உத்தமன் என்றும்
உளன்கண்டாய்* உள்ளுவார் உள்ளத்து--உளன்கண்டாய்*
விண்ணொடுங்கக் கோடுயரும் வீங்கருவி வேங்கடத்தான்*
மண்ணொடுங்கத் தானளந்த மன். 40

3424 மன்னு மணிமுடிநீண் டண்டம்போய் எண்டிசையும்*
துன்னு பொழிலனைத்தும் சூழ்கழலே* --மின்னை
உடையாகக் கொண் டன் றுலகளந்தான்* குன்றம்
குடையாக ஆகாத்த கோ. 41

3425 கோவலனாய் ஆநிரைகள் மேய்த்துக் குழலூதி*
மாவலனாய்க் கீண்ட மணிவண்ணன்* --மேவி
அரியுருவ மாகி இரணியன தாகம்*
தெரி-உகிரால் கீண்டான் சினம். 42

3426 சினமா மதகளிற்றின் திண்மருப்பைச் சாய்த்து*
புனமேய பூமி யதனை* --தனமாகப்
பேரகலத் துள்ளொடுக்கும் பேரார மார்வனார்*
ஓர் அகலத் துள்ள துலகு. 43

3427 உலகமும் ஊழியும் ஆழியும்* ஒண்கேழ்
அலர்கதிரும் செந்தீயும் ஆவான்* --பலகதிர்கள்
பாரித்த பைம்பொன் முடியான் அடியிணைக்கே*
பூரித்தென் நெஞ்சே புரி. 44

3428 புரிந்து மதவேழம் மாப்பிடியோ டூடி*
திரிந்து சினத்தால் பொருது* --விரிந்தசீர்
வெண்கோட்டு முத்துதிர்க்கும் வேங்கடமே* மேலொருநாள்
மண்கோட்டுக் கொண்டான் மலே. 45

3429 மலேமுகடு மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றி*
தலேமுகடு தான்ஒருகை பற்றி* --அலேமுகட்
டண்டம்போய் நீர்தெறிப்ப அன்று கடல்கடைந்தான்*
பிண்டமாய் நின்ற பிரான். 46

3430 நின்ற பெருமானே! நீரேற்று* உலகெல்லாம்
சென்ற பெருமானே! செங்கண்ணு!* --அன்று
துரகவாய் கீண்ட துழாய்முடியாய்!* நங்கள்
நரகவாய் கீண்டாயும் நீ. 47

3431 நீயன்றே? நீரேற் றுலகம் அடியளந்தாய்!*
நீயன்றே? நின்று நிரைமேய்த்தாய்!* --நீயன்றே?
மாவாய் உரம்பிளந்து மாமருதி னூடுபோய்*
தேவா சுரம்பொருதாய்செற்று. 48

3432 செற்றதுவும் சேரா இரணியனேச் சென்றேற்று*
பெற்றதுவும் மாநிலம் பின்னேக்காய்* --முற்றல்
முரியேற்றின் முன்நின்று மொய்ம்பொழித்தாய்!* மூரிச்
சுரியேறு சங்கிஞய் சூழ்ந்து. 49

3433 சூழந்த துழாயலங்கல் சோதி மணிமுடிமால்*
தாழ்ந்த அருவித் தடவரைவாய்* --ஆழ்ந்த
மணிநீர்ச் சுனேவளர்ந்த மாமுதலே கொன்ருன்*
அணிநீல வண்ணத் தவன். 50

3434 அவனே அருவரையால் ஆநிரைகள் காத்தான்*
அவனே அணிமருதம் சாய்த்தான்* --அவனே
கலங்காப் பெருநகரம் காட்டுவான் கண்டீர்*
இலங்கா புரமெரித்தான் எய்து. 51

3435 எய்தான் மராமரம் ஏழும் இராமனுய்*
எய்தான்அம் மான்மறியை ஏந்திழைக்காய்* --எய்ததுவும்
தென்னிலங்கைக் கோன்வீழ; சென்று குறளுருவாய்*
முன்னிலங்கைக் கொண்டான் முயன்று. 52

3436 முயன்று தொழுநெஞ்சே! மூரிநீர் வேலை*
இயன்றமரத் தாலிலையின் மேலால்* --பயின்றங்கோர்
மண்ணிலம்கொள் வெள்ளத்து மாயக் குழவியாய்*
தண்அலங்கல் மாலையான் தாள். 53

3437 தாளால் சகடம் உதைத்துப் பகடுந்தி*
கீளா மருதிடைபோய்க் கேழலாய்* --மீளாது
மண்ணகலம் கீண்டங்கோர் மாதுகந்த மார்வற்கு*
பெண்ணகலம் காதல் பெரிது. 54

3438 பெரிய வரைமார்வில் பேராரம் பூண்டு*
கரிய முகிலிடைமின் போல* --தெரியுங்கால்
பாணெடுங்க வண்டறையும் பங்கயமே* மற்றவன்றன்
நீள்நெடுங்கண் காட்டும் நிறம். 55

3439 நிறம்வெளிது செய்து பசிது கரிதென்று,
இறையுருவம் யாமறியோம் எண்ணில்* -நிறைவுடைய
நாமங்கை தானும் நலம்புகழ வல்லளே*
பூமங்கை கேள்வன் பொலிவு. 56

3440 பொலிந்திருண்ட கார்வானில் மின்னல்போல் தோன்றி*
மலிந்து திருவிருந்த மார்வன்* --பொலிந்து
கருடன்மேல் கொண்ட கரியான் கழலே*
தெருள்-தன்மேல் கண்டாய் தெளி. 57

3441 தெளிந்த சிலாதலத்தின் மேலிருந்த மந்தி*
அளிந்த கடுவனையே நோக்கி* --விளங்கிய
வெண்மதியம் தாஎன்னும் வேங்கடமே* மேலொருநாள்
மண்மதியில் கொண்டுகந்தான் வாழ்வு. 58

3442 வாழும் வகையறிந்தேன்-மைபோல் நெடுவரைவாய்*
தாழும் அருவிபோல் தார்கிடப்ப* --சூழும்
திருமா மணிவண்ணன் செங்கண்மால்* எங்கள்
பெருமான் அடிசேரப் பெற்று. 59

3443 பெற்றம் பிணைமருதம் பேய்முலை மாச்சகடம்*
முற்றக்காத் தூடுபோய் உண்டுதைத்து* --கற்றுக்
குணிலை விளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான்* வெற்றிப்
பணிலம்வாய் வைத்துகந்தான் பண்டு. 60

3444 *பண்டெல்லாம் வேங்கடம் பாற்கடல் வைகுந்தம்*
கொண்டங் குறைவார்க்குக் கோயில்போல்* --வண்டு
வளங்கிளரும் நீள்சோலை வண்பூங் கடிகை*
இளங்குமரன் தன்விண் ணகர். 61

3445 விண்ணகரம் வெஃகா விரிதிரைநீர் வேங்கடம்*
மண்நகரம் மாமாட வேளுக்கை* --மண்ணகத்த
தென்குடந்தை தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி*
தன்குடங்கை நீரேற்றான் தாழ்வு. 62

3446 தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும்*
சூழரவும் பொன்னாணும் தோன்றுமால்* --சூழும்
திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு*
இரண்டுருவும் ஒன்றாய் இசைந்து. 63

3447 இசைந்த அரவமும் வெற்பும் கடலும்*
பசைந்தங் கமுது படுப்ப* --அசைந்து
கடைந்த வருத்தமோ? கச்சிவெஃ காவில்*
கிடந்திருந்து நின்றதுவும் அங்கு. 64

3448 அங்கற் கிடரின்றி அந்திப் பொழுதத்து*
மங்க இரணியன தாகத்தை* --பொங்கி
அரியுருவ மாய்ப்பிளந்த அம்மான் அவனே*
கரியுருவம் கொம்பொசித்தான் காய்ந்து* 65

3449 காய்ந்திருளை மாற்றிக் கதிரிலகு மாமணிகள்*
ஏய்ந்த பணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்ப* -வாய்ந்த
மதுகை டவரும் வயிறுருகி மாண்டார்*
அதுகே டவர்க்கிறுதி ஆங்கு. 66

3450 ஆங்கு மலரும் குவியுமால் உந்திவாய்*
ஓங்கு கமலத் தினதொண்போது* --ஆங்கைத்
திகிரி சுடரென்றும், வெண்சங்கம்* வானில்
பகரு மதியென்றும் பார்த்து. 67

3451 பார்த்த கடுவன் சுனைநீர் நிழற்கண்டு*
பேர்த் தோர் கடுவன் எனப்பேர்ந்து* --கார்த்த
களங்கனிக்குக் கைநீட்டும் வேங்கடமே* மேனாள்
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்தான் வெற்பு. 68

3452 வெற்பென்று வேங்கடம் பாடும்* வியன் துழாய்க்
கற்பென்று சூடும் கருங்குழல்மேல்* --மற்பொன்ற
நீண்டதோள் மால்கிடந்த நீள்கடல்நீ ராடுவான்*
பூண்டநா ளெல்லாம் புகும். 69

3453 புகுமதத்தால் வாய்பூசிக் கீழ்தாழ்ந்து* அருவி
உகுமதத்தால் கால்கழுவிக் கையால்* --மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர் கொண்டு விறல்வேங் கடவனையே*
கண்டு வணங்கும் களிறு. 70

3454 களிறு முகில்குத்தக் கையெடுத்தோடி*
ஒளிறு மருப்பொசி கை யாளி* --பிளிறி
விழ,கொன்று நின்றதிரும் வேங்கடமே* மேனுள்
குழக்கன்று கொண்டெறிந்தான் குன்று. 71

3455 குன்றொன்றி னாய குறமகளிர் கோல்வளைக்கை*
சென்று விளையாடும் தீங்கழைபோய்* --வென்று
விளங்குமதி கோள்விடுக்கும் வேங்கடமே* மேலை
இளங்குமரர் கோமான் இடம். 72

3456 இடம்வலம் ஏழ் பூண்ட இரவித்தே ரோட்டி*
வடமுக வேங்கடத்து மன்னும்* --குடம்நயந்த
கூத்தனாய் நின்றான் குரைகழலே கூறுவதே*
நாத்தன்னா லுள்ள நலம். 73

3457 நலமே வலிதுகொல்?-நஞ்சூட்டு வன்பேய்*
நிலமே புரண்டுபோய் வீழ* --சலமேதான்
வெங்கொங்கை யுண்டானை மீட் டாய்ச்சி யூட்டுவான்*
தன்கொங்கை வாய்வைத்தாள் சார்ந்து.

3458 சார்ந்தகடு தேய்ப்பத் தடாவியகோட் டுச்சிவாய்*
ஊர்ந்தியங்கும் வெண்மதியின் ஒண்முயலை* --சேர்ந்து
சினவேங்கை பார்க்கும் திருமலையே* ஆயன்
புனவேங்கை நாறும் பொருப்பு. 75

3459 பொருப்பிடையே நின்றும் புனல்குளித்தும்* ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும் நீர்வேண்டா* --விருப்புடைய
வெஃகாவே சேர்ந்தானை மெய்ம்மலர்தூய்க் கைதொழுதால்*
அஃகாவே தீவினைகள் ஆய்ந்து. 76

3460 ஆய்ந்தஅருமறையோன் நான்முகத்தோன் நன்குறங்கில்*
வாய்ந்த குழவியாய் வாளரக்கன்* --ஏய்ந்த
முடிப்போது மூன்றேழென் றெண்ணினன்* ஆர்ந்த
அடிப்போது நங்கட் கரண். 77

3461 அரணும் நமக்கென்றும் ஆழி வலவன்*
முரனாள் வலம்சுழிந்த மொய்ம்பன்* --சரணமேல்
ஏதுகதி? ஏதுநிலை? ஏதுபிறப்பு? என்னாதே*
ஓதுகதி மாயனையே ஓர்த்து. 78

3462 ஓர்த்த மனத்தராய் ஐந்தடக்கி யாராய்ந்து*
பேர்த்தால் பிறப்பேழும் பேர்க்கலாம்* --கார்த்த
விரையார் நறுந்துழாய் வீங்கோத மேனி*
நிரையார் மார்வனையே நின்று. 79

3463 நின்றெதி ராய நிரைமணித்தேர் வாணன்தோள்*
ஒன்றியா ரைஞ் ஞூ றுடன்துணிய* --வென்றிலங்கும்
ஆர்படு வான் நேமி அரவணையான்* சேவடிக்கே
நேர்படுவான் தான்முயலும் நெஞ்சு. 80

3464 நெஞ்சால் நினைப்பரிய னேலும், நிலைபெற்றென்
நெஞ்சமே! பேசாய் நினைக்குங்கால்* --நெஞ்சத்துப்
பேராது நிற்கும் பெருமானை என்கொலோ?*
ஓராது நிற்ப துணர்வு. 81

3465 உணரில் உணர்வரியன்; உள்ளம் புகுந்து*
புணரிலும் காண்பரியன் உண்மை* --இணர்அணையக்
கொங்கணைந்து வண்டறையும் தண்துழாய்க் கோமானை*
எங்கணைந்து காண்டும் இனி? 82

3466 இனி,அவன் மாயன் எனஉரைப்ப ரேலும்*
இனி,அவன் காண்பரிய னேலும்* --இனியவன்
கள்ளத்தால் மண்கொண்டு விண்கடந்த பைங்கழலான்*
உள்ளத்தின் உள்ளே யுளன். 83

3467 உளனாய நான்மறையின் உட்பொருளை* உள்ளத்
துளனாகத் தேர்ந்துணர்வ ரேலும்* --உளனாய
வண்தா மரைநெடுங்கண் மாயவனை யாவரே?*
கண்டார் உகப்பர் கவி. 84

3468 கவியினர் கைபுனைந்து கண்ணர் கழல்போய்*
செவியின்ஆர் கேள்வியராய்ச் சேர்ந்தார்*--புவியினர்
போற்றி யுரைக்கப் பொலியுமே* பின்னைக்காய்
ஏற்றுயிரை அட்டான் எழில். 85

3469 எழில்கொண்டு மின்னுக் கொடியெடுத்து* வேகத்
தொழில்கொண்டு தான்முழங்கித் தோன்றும்*--எழில் கொண்ட
நீர்மேகம் அன்ன நெடுமால் நிறம்போல*
கார்வானம் காட்டும் கலந்து. 86

3470 கலந்து மணியிமைக்கும் கண்ணா!* நின்மேனி
மலர்ந்து மரகதமே காட்டும்*--நலந்திகழும்
கொந்தின்வாய் வண்டறையும் தண்துழாய்க் கோமானை*
அந்திவான் காட்டும் அது. 87

3471 அதுநன் றிதுதீதென் றையப் படாதே*
மதுநின்ற தண்டுழாய் மார்வன்*--பொதுநின்ற
பொன்னங் கழலே தொழுமின்* முழுவினைகள்
முன்னங் கழலும் முடிந்து. 88

3472 முடிந்த பொழுதில் குறவாணர்* ஏனம்
படிந்துழுசால் பைந்தினைகள் வித்த*--தடிந்தெழுந்த
வேய்ங்கழைபோய் விண்திறக்கும் வேங்கடமே* மேலொருநாள்
தீங்குழல்வாய் வைத்தான் சிலம்பு.

3473 சிலம்பும் செறிகழலும் சென்றிசைப்ப* விண்ணா
றலம்பிய சேவடிபோய்* அண்டம்--புலம்பியதோள்
எண்திசையும் சூழ இடம்போதா தென்கொலோ?*
வண் துழாய்மாலளந்த மண். 90

3474 மண்ணுண்டும் பேய்ச்சி முலையுண்டும் ஆற்றாதாய்*
வெண்ணெய் விழுங்க வெகுண்டு* ஆய்ச்சி--கண்ணிக்
கயிற்றினால் கட்டத்தான் கட்டுண் டிருந்தான்*
வயிற்றினோ டாற்றா மகன். 91

3475 மகனொருவர்க் கல்லாத மாமேனி மாயன்*
மகன்ஆம்; அவன் மகன்றன் காதல்--மகனை*
சிறைசெய்த வாணன்தோள் செற்றான் கழலே*
நிறைசெய்தென் நெஞ்சே! நினை. 92

3476 நினைத்துலகில் ஆர்தெளிவார்? நீண்ட திருமால்*
அனைத்துலகும் உள்ளொடுக்கி ஆல்மேல்* --கனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர் பிள்ளையாய் மெள்ளத் துயின்றானை*
உள்ளத்தே வைநெஞ்சே! உய்த்து. 93

3477 உய்த்துணர் வென்னும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றி*
வைத்தவனை நாடி வலைப்படுத்தேன்* --மெத்தெனவே
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான்என் நெஞ்சத்து*
பொன்றாமை மாயன் புகுந்து. 94

3478 புகுந்திலங்கும் அந்திப் பொழுதத்து* அரியாய்
இகழ்ந்த இரணியன தாகம்* --சுகிர்ந்தெங்கும்
சிந்தப் பிளந்த திருமால் திருவடியே*
வந்தித்தென் நெஞ்சமே! வாழ்த்து. 95

3479 வாழ்த்திய வாயராய் வானோர் மணிமகுடம்*
தாழ்த்தி வணங்கத் தழும்பாமே* --கேழ்த்த
அடித்தா மரைமலர்மேல் மங்கை மணாளன்*
அடித்தா மரையா மலர்! 96

3480 அலரெடுத்த உந்தியான் ஆங்கெழி லாய*
மலரெடுத்த மாமேனி மாயன்* --அலரெடுத்த
வண்ணத்தான் மாமலரான் வார்சடையான்* என்றிவர்கட்
கெண்ணத்தான் ஆமோ? இமை. 97

3481 இமஞ்சூழ் மலையும் இருவிசும்பும் காற்றும்*
அமஞ்சூழ்ந் தறவிளங்கித் தோன்றும்* --நமன்சூழ்
நரகத்து நம்மை நணுகாமல் காப்பான்*
துரகத்தை வாய்பிளந்தான் தொட்டு. 98

3482 *தொட்ட படையெட்டும் தோலாத வென்றியான்*
அட்ட புயகரத்தான் அஞ்ஞான்று* --குட்டத்துக்
கோள்முதலை துஞ்சக் குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான்*
தாள்முதலே நங்கட்குச் சார்வு. 99

3483 *சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான்* தண்துழாய்த்
தார்வாழ் வரைமார்பன் தான்முயங்கும்* --காரார்ந்த
வானமரும் மின்னிமைக்கும் வண்தா மரைநெடுங்கண்*
தேனமரும் பூமேல் திரு. 100

தசகம் :- திரு நன்கு பேசுவார், இவை மன்னும் அவனே, பண்டு களிறு நெஞ்சு, மண்ணுண்டு - நான்முகன்.

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமழிசையாழ்வார் அருளிச்செய்த

நான்முகன்திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

நாரா யணன்படைத்தான் நான்முகனை* நான்முகனுக்
கேரார் சிவன்பிறந்தான் என்னும்சொல்--சீரார்
மொழிசெப்பி வாழலாம் நெஞ்சமே!* மொய்பூ
மழிசைப் பரனடியே வாழ்த்து.

-சீராமப்பிள்ளை

(அடாணு ராகம் - அட தாளம்)

3484 *நான்முகனை நாரா யணன்படைத்தான்* நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்*--யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலிட் டறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை*
சிந்தாமல் கொண்மினீர் தேர்ந்து. 1

3485 'தேருங்கால் தேவன் ஒருவனே' என்றுரைப்பர்*
ஆரும் அறியார் அவன்பெருமை*--ஓரும்
பொருள் முடிவும் இத்தனையே; எத்தவம்செய் தார்க்கும்*
அருள்முடிவ தாழியான் பால். 2

3486 பாலிற் கிடந்ததுவும் பண் டரங்கம்மேயதுவும்*
ஆலில் துயின்றதும் ஆரறிவார்?*--ஞாலத்
தொருபொருளை வானவர்தம் மெய்ப்பொருளை* அப்பில்
அருபொருளை யானறிந்த வாறு. 3

3487 ஆறு சடைக்கரந்தான் அண்டர்கோன் றன்னோடும்*
கூறுடையன் என்பதுவும் கொள்கைத்தே*--வேறொருவர்
இல்லாமை நின்றானை, எம்மானை* எப்பொருட்கும்
சொல்லானைச் சொன்னேன் தொகுத்து. 4

3488 தொகுத்த வரத்தனுய்த் தோலாதான் மார்வம்*
வகிர்த்த வளையுகிர்த்தோள் மாலே!*--உகத்தில்
ஒருநான்று நீயுயர்த்தி யுள்வாங்கி நீயே*
அருநான்கும் ஆனுய் அறி. 5

3489 அறியார் சமணர் அயர்த்தார் பவுத்தர்*
சிறியார் சிவப்பட்டார் செப்பில்*--வெறியாய
மாயவனை மாலவனை மாதவனை ஏத்தாதார்*
ஈனவரே யாதலால் இன்று. 6

3490 இன்ருக நாளையே யாக* இனிச்சிறிது
நின்ருக நின்னருள்என் பாலதே*--நன்ருக
நான்உன்னை யன்றி யிலேன்கண்டாய்* நாரணனே!
நீஎன்னை யன்றி இலை. 7

3491 இலைதுணைமற் றென்னெஞ்சே! ஈசனை வென்ற*
சிலைகொண்ட செங்கண்மால் சேரா*--குலைகொண்ட
ஈரைந் தலையான் இலங்கையை ஈடழித்த*
கூரம்பன் அல்லால் குறை. 8

3492 குறைகொண்டு நான்முகன் குண்டிகைநீர் பெய்து*
மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி*--கறைகொண்ட
கண்டத்தான் சென்னிமேல் ஏறக் கழுவினுன்*
அண்டத்தான் சேவடியை ஆங்கு., 9

3493 ஆங்குஆர வாரம் அதுகேட்டு* அழலுமிழும்
பூங்கார் அரவணையான் பொன்மேனி*--யாங்காண
வல்லமே அல்லமே? மாமலரான் வார்சடையான்*
வல்லரே அல்லரே? வாழ்த்து. 10

3494 வாழ்த்துகவாய்; காண்ககண்; கேட்க செவி* மகுடம்
தாழ்த்து வணங்குமின்கள் தண்மலரால்*--சூழ்த்த
துழாய்மன்னும் நீண்முடிஎன் தொல்லைமால் தன்னை*
வழா,வண்கை கூப்பி மதித்து. 11

3495 மதித்தாய்போய்-நான்கில் மதியார்போய் வீழ*
மதித்தாய்; மதிகோள் விடுத்தாய்!* - மதித்தாய்
மடுக்கிடந்த மாமுதலை கோள்விடுப்பான்* ஆழி
விடற்கு: இரண்டும் போய்இரண்டின் வீடு. 12

3496 வீடாக்கும் பெற்றி யறியாது* மெய்வருத்திக்
கூடாக்கி நின்றுண்டு கொண்டுழல்வீர்!* --வீடாக்கும்
மெய்ப்பொருள்தான் வேத முதற்பொருள்தான்* விண்ணவர்க்கு
நற்பொருள்தான் நாரா யணன். 13

3497 நாரா யணன்என்னை யாளி* நரகத்துச்
சேராமல் காக்கும் திருமால்தன்* --பேரான
பேசப் பெருத பிணச்சமயர் பேசக்கேட்டு*
ஆசைப்பட் டாழ்வார் பலர். 14

3498 பலதேவர் ஏத்தப் படிகடந்தான் பாதம்
மலரேற விட்டிறைஞ்சி வாழ்த்த - வலராகில்*
மார்க்கண்டன் கண்ட வகையே வருங்கண்டீர்*
நீர்க்கண்டன் கண்ட நிலே. 15

3499 நிலேமன்னும் என்நெஞ்சம் அந்நான்று* தேவர்
தலேமன்னர் தாமேமாற் ருக* --பலமன்னர்
போர்மாள வெங்கதிரோன் மாயப் பொழில்மறைய*
தேராழி யால்மறைத்தா ரால். 16

3500 ஆல நிழற்கீழ் அறநெறியை* நால்வர்க்கு
மேலே யுகத்துரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன்* --ஞாலம்
அளந்தானே ஆழிக் கிடந்தானே* ஆல்மேல்
வளர்ந்தானேத் தான்வணங்கு மாறு. 17

3501 மாருய தானவனே வள்ளுகிரால்* மார்விரண்டு
கூருகக் கீறிய கோளரியை* --வேருக
ஏத்தி யிருப்பாரை வெல்லுமே* மற்றவரை*
சார்த்தி யிருப்பார் தவம். 18

3502 தவம்செய்து நான்முகனுல் பெற்ற வரத்தை*
அவம்செய்த ஆழியாய் அன்றே* --உவந்தெம்மைக்
காப்பாய்நீ; காப்பதனே யாவாய்நீ* வைகுந்தம்
ஈப்பாயும் எவ்வுயிர்க்கும் நீ. 19

3503 நீயே உலகெல்லாம்; நின்னருளே நிற்பனவும்*
நீயே தவத்தேவ தேவனும்* --நீயே
எரிசுடரும் மால்வரையும் எண்திசையும்* அண்டத்
திருசுடரும் ஆய இவை. 20

3504 இவையா! பிலவாய் திறந்தெரி கான்ற!*
இவையா-எரிவட்டக் கண்கள்* --இவையா!
எரிபொங்கிக் காட்டும் இமையோர் பெருமான்*
அரிபொங்கிக் காட்டும் அழகு. 21

3505 அழகியான் தானே அரியுருவன் தானே*
பழகியான் தாளே பணிமின்* --குழவியாய்த்
தான்ஏழ் உலகுக்கும் தன்மைக்கும் தன்மையனே*
மீனாய் உயிரளிக்கும் வித்து. 22

3506 வித்தும் இடல்வேண்டுங் கொலோ? விடையடர்த்த*
பத்தி யுழவன் பழம்புனத்து* --மொய்த்தெழுந்த
கார்மேகம் அன்ன கருமால் திருமேனி*
நீர்வானம் காட்டும் நிகழ்ந்து. 23

3507 நிகழ்ந்தாய் பால் பொன்பசுப்புக் கார்வண்ணம் நான்கும்*
இகழ்ந்தாய் இருவரையும் வீய* --புகழ்ந்தாய்
சினப்போர்ச் சுவேதனைச் சேனாபதியாய்*
மனப்போர் முடிக்கும் வகை. 24

3508 வகையால் மதியாது மண்கொண்டாய்* மற்றும்
வகையால் வருவதொன் றுண்டே?* --வகையால்
வயிரம் குழைத்துண்ணும் மாவலி,தான் என்னும்*
வயிர வழக்கொழித்தாய் மற்று. 25

3509 மற்றுத் தொழுவார் ஒருவரையும் யான்இன்மை*
கற்றைச் சடையான் கரிகண்டாய்* --எற்றைக்கும்
கண்டுகொள் கண்டாய், கடல்வண்ணா!* யானுன்னைக்
கண்டுகொள் கிற்குமா று. 26

3510 மால்தான் புகுந்த மடநெஞ்சம்* மற்றதுவும்
பேறுகக் கொள்வனோ? பேதைகாள்!* --நீருடி
தான்காண மாட்டாத தாரகலச் சேவடியை*
யான்காண வல்லேற் கிது. 27

3511 இது-இலங்கை யீடழியக் கட்டிய சேது*
இது-விலங்கு வாலியை வீழ்த்தது* --இது-இலங்கை
தானொடுங்க வில்நுடங்கத் தண்தார் இராவணனை*
ஊனொடுங்க எய்தான் உகப்பு. 28

3512 உகப்புருவன் தானே ஒளியுருவன் தானே*
மகப்பு உருவன் தானே மதிக்கில்* --மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன் றோசனையான் வீழ* ஒருகணையால்
அன்றிக்கொண் டெய்தான் அவன். 29

3513 அவன்என்னை யாளி அரங்கத்து* அரங்கில்
அவன்என்னை எய்தாமல் காப்பான்* --அவன்என்னது
உள்ளத்து நின்றான் இருந்தான் கிடக்குமே*
வெள்ளத் தரவணையின் மேல். 30

3514 மேல்நான் முகன்அரனை யிட்டவிடு சாபம்*
தான்நா ரணன்ஒழித்தான் தாரகையுள்* --வானோர்
பெருமானை யேத்தாத பேய்காள்! பிறக்கும்
கருமாயம் பேசில் கதை. 31

3515 கதைப்பொருள்தான் கண்ணன் திருவயிற்றி னுள்ள*
உதைப்பளவு போதுபோக் கின்றி* --வதைப்பொருள் தான்
வாய்ந்த குணத்துப் படாதது அடைமினோ*
ஆய்ந்த குணத்தான் அடி. 32

3516 அடிச்சகடம் சாடி அரவாட்டி* ஆனை
பிடித்தொசித்துப் பேய்முலைநஞ் சுண்டு* --வடிப்பவள
வாய்ப்பின்னை தோளுக்கா வல்லேற் றெருத்திறுத்து*
கோப்பின்னும் ஆனான் குறிப்பு. 33

3517 குறிப்பெனக்குக் கோட்டியூர் மேயானை யேத்த*
குறிப்பெனக்கு நன்மை பயக்க* --வெறுப்பனோ-
வேங்கடத்து மேயானை மெய்வினைநோய் எய்தாமல்*
தான்கடத்தும் தன்மையான் தாள். 34

3518 *தாளால் உலகம் அளந்த அசைவேகொல்?*
வாளா கிடந்தருளும் வாய்திறவான்* --நீள்ஓதம்
வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாவல்லிக் கேணியான்*
ஐந்தலைவாய் நாகத் தணை. 35

3519 நாகத் தணைக்குடந்தை வெஃகா திருவெவ்வுள்*
நாகத் தணையரங்கம் பேரன்பில்* --நாகத்
தணைப்பாற் கடல்கிடக்கும் ஆதி நெடுமால்*
அணைப்பார் கருத்தன்ஆ வான். 36

3520 வானுலவு தீவளி மாகடல் மாபொருப்பு*
தானுலவு வெங்கதிரும் தண்மதியும்* --மேல்நிலவு
கொண்டல் பெயரும் திசையெட்டும் சூழ்ச்சியும்*
அண்டம்-திருமால் அகைப்பு. 37

3521 அகைப்பில் மனிசரை யாறு சமயம்
புகைத்தான்* பொருகடல்நீர் வண்ணன்* --உகைக்குமேல்
எத்தேவர் வாலாட்டும் எவ்வாறு செய்கையும்*
அப்போ தொழியும் அழைப்பு. 38

3522 அழைப்பன் திருவேங் கடத்தானைக் காண*
இழைப்பன் திருக்கூடல் கூட* --மழைப்பேர்
அருவி மணிவரன்றி வந்திழிய* யானை
வெருவியரவொடுங்கும் வெற்பு. 39

3523 வெற்பென்று வேங்கடம் பாடினேன்* வீடாக்கி
நிற்கின்றேன் நின்று நினைக்கின்றேன்* --கற்கின்ற
நூல்வலையில் பட்டிருந்த நூலாட்டி கேள்வனார்*
கால்வலையில் பட்டிருந்தேன் காண். 40

3524 காணல் உறுகின்றேன்-கல்லருவி முத்துதிர*
ஓண விழவில் ஒலியதிர* --பேணி
வருவேங் கடவா!என் னுள்ளம் புகுந்தாய்*
திருவேங் கடம்அதனைச் சென்று. 41

3525 சென்று வணங்குமினோ, சேணுயர் வேங்கடத்தை*
நின்று வினைகெடுக்கும் நீர்மையால்* --என்றும்
கடிக்கமல நான்முகனும் கண்மூன்றத் தானும்*
அடிக்கமலம் இட்டேத்தும் அங்கு. 42

3526 மங்குல்தோய் சென்னி வடவேங் கடத்தானை*
கங்குல் புகுந்தார்கள் காப்பணிவான்* --திங்கள்
சடையேற வைத்தானும் தாமரைமே லானும்*
குடையேறத் தாம்குவித்துக் கொண்டு. 43

3527 கொண்டு குடங்கால்மேல் வைத்த குழவியாய்*
தண்ட அரக்கன் தலைதாளால்--பண்டெண்ணி*
போம்குமரன் நிற்கும் பொழில்வேங் கடமலைக்கே*
போம்குமர ருள்ளீர் புரிந்து. 44

3528 புரிந்து மலரிட்டுப் புண்டரிகப் பாதம்*
பரிந்து படுகாடு நிற்ப* --தெரிந்தெங்கும்
தானேங்கி நிற்கின்ருன் தண்ணருவி வேங்கடமே*
வானேர்க்கும் மண்ணேர்க்கும் வைப்பு. 45

3529 வைப்பன் மணிவிளக்கா மாமதியை* மாலுக்கென்று
எப்பொழுதும் கைநீட்டும் யானையை* --எப்பாடும்
வேடுவளைக் கக்குறவர் வில்லெடுக்கும் வேங்கடமே*
நாடுவளைத் தாடுமேல் நன்று. 46

3530 நன்மணி வண்ணன்ஊர் ஆளியும் கோளரியும்*
பொன்மணியும் முத்தமும் பூமரமும்* --பன்மணிநீ-
ரோடு பொருதுருளும் கானமும் வானரமும்*
வேடும் உடைவேங் கடம். 47

3531 வேங்கடமே-விண்ணேர் தொழுவதுவும்* மெய்ம்மையால்;
வேங்கடமே-மெய்வினை நோய் தீர்ப்பதுவும்* --வேங்கடமே
தானவரை வீழத்தன் ஞழிப் படைதொட்டு*
வானவரைக் காப்பான் மலை. 48

3532 மலைஆமை மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றி*
தலைஆமை தான்ஒருகை பற்றி* --அலையாமல்
பீறக் கடைந்த பெருமான் திருநாமம்*
கூறுவதே யாவர்க்கும் கூற்று. 49

3533 கூற்றமும் சாரா; கொடுவினையும் சாரா* தீ
மாற்றமும் சாரா வகையறிந்தேன்* --ஆற்றங்
கரைக்கிடக்கும் கண்ணன் கடல்கிடக்கும்* மாயன்
உரைக்கிடக்கும் உள்ளத் தெனக்கு. 50

3534 எனக்காவார் ஆரொருவ ரே?* எம் பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால்* --புனக்காயா
வண்ணனே! உன்னைப் பிறரறியார்* என்மதிக்கு
விண்ணெல்லாம் உண்டோ விலை? 51

3535 விலைக்காட் படுவர் விசாதியேற் றுண்பர்*
தலைக்காட் பலிதிரிவர் தக்கோர்* --முலைக்கால்
விடமுண்ட வேந்தனையே வேருஏத் தாதார்*
கடமுண்டார் கல்லா தவர். 52

3536 கல்லா தவரிலங்கை கட்டழித்த* காகுத்தன்
அல்லா லொருதெய்வம் யானிலேன்* --பொல்லாத
தேவரைத் தேவரல் லாரை* திருவில்லாத்
தேவரைத் தேறேல்மின் தேவு. 53

3537 தேவராய் நிற்குமத் தேவும்* அத் தேவரில்
மூவராய் நிற்கும் முதுபுணர்ப்பும்* - யாவராய்
நிற்கின்ற தெல்லாம் நெடுமால்என் ரோராதார்*
கற்கின்ற தெல்லாம் கடை. 54

3538 கடைநின் றமரர் கழல்தொழுது* நாளும்
இடைநின்ற இன்பத்த ராவர்* --புடைநின்ற
நீரோத மேனி நெடுமாலே!* நின்னடியை
யாரோத வல்லார் அவர்? 55

3539 அவர்இவர்என் றில்லை அனங்கவேள் தாதைக்கு*
எவரும் எதிரில்லை கண்டீர்* -உவரிக்
கடல்நஞ்ச முண்டான், கடனென்று* வாணற்
குடன்நின்று தோற்ற ளொருங்கு. 56

3540 ஒருங்கிருந்த நல்வினையும் தீவினையும் ஆவான்
பெருங்குருந்தம் சாய்த்தவனே பேசில்* -மருங்கிருந்த
வானவர்தாம் தானவர்தாம் தாரகைதான்* என்நெஞ்சம்
ஆனவர்தாம் அல்லாத தென்? 57

3541 என்நெஞ்ச மேயான், இருள்நீக்கி, யெம்பிரான்*
மன்அஞ்ச முன்னொருநாள் மண்ணளந்தான்* --என்நெஞ்சம்
மேயானை யில்லா விடையேற்றான்* வெவ்வினைதீர்த்
தாயானுக் காக்கினேன் அன்பு. 58

3542 அன்பாவாய் ஆரமுதம் ஆவாய்* அடியேனுக்
கின்பாவாய் எல்லாமும் நீயாவாய்* --பொன்பாவை
கேள்வா! கிளரொளியென் கேசவனே!* கேடின்றி
ஆள்வாய்க் கடியேன்நான் ஆள். 59

3543 'ஆட்பார்த் துழிதருவாய் கண்டுகொள்' என்று* நின்
தாட்பார்த் துழிதருவேன் தன்மையை* --கேட்பார்க்
கரும்பொருளாய் நின்ற அரங்கனே!* உன்னை
விரும்புவதே விள்ளேன் மனம். 60

3544 மனக்கேதம் சாரா-மதுசூதன் றன்னை*
தனக்கேதான் தஞ்சமாக் கொள்ளில்* --எனக்கேதான்
இன் றென்றி நின் றுலகை யேழாணை யோட்டினான்*
சென்றென்றி நின்ற திரு. 61

3545 திருநின்ற பக்கம் திறவிதென் றோரார்*
கருநின்ற கல்லார்க் குரைப்பர்* --திருஇருந்த
மார்பன் சிரீதரன்றன் வண்டுலவு தண்டுதுழாய்*
தார்தன்னைச் சூடித் தரித்து. 62

3546 தரித்திருந்தேன் ஆகவே தாரா கணப்போர்*
விரித்துரைத்த வெந்நாகத் துன்னை* --தெரித்தெழுதி
வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கி வழிபட்டும்*
பூசித்தும் போக்கினேன் போது. 63

3547 போதான இட்டிறைஞ்சி ஏத்துமினோ* பொன்மகரக்
காதானை யாதிப் பெருமானை* --நாதானை
நல்லானை நாரணனை நம்ஏழ் பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானை* சொல்லுவதே சூது. 64

3548 சூதாவ தென்நெஞ்சத் தெண்ணினேன்* சொல்மாலை
மாதாய மாலவனை மாதவனை* --யாதானும்
வல்லவா சிந்தித் திருப்பேற்கு* வைகுந்தத்
தில்லையோ சொல்லீர் இடம்? 65

3549 இடமாவ தென்நெஞ்சம் இன்றெல்லாம்* பண்டு
படநா கணைநெடிய மாற்கு* --திடமாக
வையேன் மதிசூடி தன்னோடு* அயனை நான்
வையேனாட் செய்யேன் வலம். 66

3550 வலமாக மாட்டாமை தானாக* வைகல்
குலமாக குற்றம்தா னாக* --நலமாக
நாரணனை நாபதியை ஞானப் பெருமானை*
சீரணனை யேத்தும் திறம். 67

3551 'திறம்பேன்மின் கண்டீர்; திருவடிதன் நாமம்*
மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்* --இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப் போதுமின்கள்' என்றான் * நமனும் தன்
தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு. 68

3552 செவிக்கின்பம் ஆவதுவும் செங்கண்மால் நாமம்*
புவிக்கும் புவியதுவே கண்டீர்* --கவிக்கு
நிறைபொருளாய் நின்றானை நேர்பட்டேன்* பார்க்கில்
மறைப்பொருளும் அத்தனையே தான். 69

3553 தானொருவ னாகித் தரணி யிடந்தெடுத்து*
ஏன்ஒருவ னுய்எயிற்றில் தாங்கியதும்* --யானொருவன்
இன்று அறிகின்றேன் அல்லேன்* இருநிலத்தைச்
சென்றாங் கடிப்படுத்த சேய். 70

3554 சேயன் அணியன் சிறியன் மிகப்பெரியன்*
ஆயன் துவரைக்கோ னாய்நின்ற--மாயன்* அன்
றோதிய வாக்கதனைக் கல்லார்* உலகத்தில்
ஏதிலராய் மெய்ஞ்ஞான மில். 71

3555 ‘இல்லறம் இல்லேல் துறவறம்இல்’ என்னும்*
சொல்லறம் அல்லனவும் சொல்லல்ல* --நல்லறம்
ஆவனவும் நால்வேத மாத்தவமும்* நாரணனே
யாவது; ஈது அன்றென்பா ரார்? 72

3556 ஆரே யறிவார்? அனைத்துலகும் உண்டுமிழ்ந்த*
பேராழி யான்றன் பெருமையை* --கார்செறிந்த
கண்டத்தான் எண்கண்ணன் காணான்* அவன்வைத்த
பண்டைத்தா னத்தின் பதி. 73

3557 பதிப்பகைஞற் காற்றாது பாய்திரைநீர்ப் பாழி*
மதித்தடைந்த வாளரவந் தன்னை* --மதித் தவன்றன்
வல்லாகத் தேற்றிய மாமேனி மாயவனை*
அல்லாதொன் றேத்தாதென் நா. 74

3558 நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன்* நலமாகத்
தீக்கொண்ட செஞ்சடையான் சென்று* என்றும்--பூக்கொண்டு
வல்லவா றேத்த மகிழாத* வைகுந்தச்
செல்வனார் சேவடிமேல் பாட்டு. 75

3559 பாட்டும் முறையும் படுகதையும் பல்பொருளும்*
ஈட்டிய தீயும் இருவிசும்பும்* --கேட்ட
மனுவும் சுருதி மறைநான்கும்* மாயன்
தனமாயை யிற்பட்ட தற்பு. 76

3560 தற்பென்னைத் தானறியா னேலும்* தடங்கடலைக்
கற்கொண்டு தூர்த்த கடல்வண்ணன்* --எற்கொண்ட
வெவ்வினையும் நீங்க விலங்கா மனம்வைத்தான்*
எவ்வினையும் மாயுமால் கண்டு. 77

3561 கண்டு வணங்கினார்க் கென்னுங்கொல்?* காமனுடல்
கொண்ட தவத்தாற்கு உமையுணர்த்த* --வண்டலம்பும்
தாரலங்கல் நீண்முடியான் றன்பெயரே கேட்டிருந்து* அங்கு
ஆரலங்கல் ஆனமையால் ஆய்ந்து. 78

3562 ஆய்ந்துகொண் டாதிப் பெருமானை* அன்பினால்
வாய்ந்த மனத்திருத்த வல்லார்கள்* --ஏய்ந்த தம்
மெய்குந்த மாக விரும்புவரே* தாமும்தம்
வைகுந்தம் காண்பார் விரைந்து. 79

3563 விரைந்தடைமின் மேலொருநாள் வெள்ளம் பரக்க*
கரந்துலகம் காத்தளித்த கண்ணன்* --பரந்துலகம்
பாடின ஆடின கேட்டு* படுநரகம்
வீடின வாசற் கதவு. 80

3564 கதவு மனம் என்றும் காணலாம் என்றும்*
குதையும் வினையாவி தீர்ந்தேன்* விதையாக
நற்றமிழை வித்தியென் உள்ளத்தை நீவிளைத்தாய்*
கற்றமொழி யாகிக் கலந்து. 81

3565 கலந்தான்என் உள்ளத்துக் காமவேள் தாதை*
நலந்தானும் ஈதொப்ப துண்டே?* --அலர்ந்தலர்கள்
இட்டேத்தும் ஈசனும் நான்முகனும்* என்றிவர்கள்
விட்டேத்த மாட்டாத வேந்து. 82

3566 வேந்தராய் விண்ணவராய் விண்ணாகித் தண்ணளியாய்*
மாந்தராய் மாதாய்மற் றெல்லாமாய்* --சார்ந்தவர்க்குத்
தன்ஆற்றான் நேமியான் மால்வண்ணன் தான்கொடுக்கும்*
பின்னால் தான் செய்யும் பிதிர். 83

3567 பிதிரும் மனம்இலேன்; பிஞ்ஞகன் றன்னோடு*
எதிர்வன்; அவன்எனக்கு நேரான்* --அதிரும்
கழற்கால மன்னனையே கண்ணனையே* நாளும்
தொழக்காதல் பூண்டேன் தொழில். 84

3568 தொழிலெனக்குத்தொல்லைமால் தன்னுமம் ஏத்த*
பொழுதெனக்கு மற்றதுவே போதும்* --கழிசினத்த
வல்லாளன் வானரக்கோன் வாலி மதனழித்த*
வில்லாளன் நெஞ்சத் துளன். 85

3569 உளன்கண்டாய் நல்நெஞ்சே! உத்தமன் என்றும்
உளன்கண்டாய்* உள்ளுவா ருள்ளத்--துளன்கண்டாய்*
தன்ஒப்பான் தானுய் உளன்காண தமியேற்கும்*
என்ஒப்பார்க் கீசன் இமை. 86

3570 இமயப் பெருமலைபோல் இந்திரனுர்க் கிட்ட*
சமய விருந்துண் டார் காப்பார்* --சமயங்கள்
கண்டான் அவைகாப்பான் கார்க்கண்டன் நான்முகனேடு*
உண்டான் உலகோ டுயிர். 87

3571 உயிர்கொண் டுடலொழிய ஓடும்போ தோடி*
அயர்வுஎன்ற தீர்ப்பான்பேர் பாடி* --செயல்தீரச்
சிந்தித்து வாழ்வாரே வாழ்வார்* சிறுசமயப்
பந்தனையார் வாழ்வேல் பழுது. 88

3572 பழுதாகா தொன்றறிந்தேன் பாற்கடலான் பாதம்*
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்--தொழுவாரை*
கண்டிறைஞ்சி வாழ்வார் கலந்த வினைகெடுத்து*
விண்திறந்து வீற்றிருப்பார் மிக்கு. 89

3573 வீற்றிருந்து விண்ணுள வேண்டுவார்* வேங்கடத்தான்
பால்திருந்த வைத்தாரே பன்மலர்கள்* --மேல்திருந்த
வாழ்வார் வருமதிபார்த் தன்பினராய்* மற்றவர்க்கே
தாழ்வா யிருப்பார் தமர். 90

3574 தமராவார் யாவர்க்கும் தாமரைமே லாற்கும்*
அமரர்க்கும் ஆடரவார்த் தாற்கும்* --அமரர்கள்
தாள்தா மரைமலர்க ளிட்டிறைஞ்சி* மால்வண்ணன்
தாள்தா மரையடைவோம் என்று. 91

3575 என்றும் மறந்தறியேன் என்நெஞ்சத் தேவைத்து*
நின்றும் இருந்தும் நெடுமாலை* --என்றும்
திருஇருந்த மார்பன் சிரீதரனுக் காளாய்*
கருஇருந்த நாள்முதலாக் காப்பு. 92

3576 காப்பு மறந்தறியேன் கண்ணனே என்றிருப்பன்*
ஆப்பங் கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும்* --ஆக்கை
கொடுத்தளித்த கோனே! குணப்பரனே!* உன்னை
விடத்துணியார் மெய்தெளிந்தார் தாம். 93

3577 மெய்தெளிந்தார் என்செய்யார்? வேறுநூர் நீருக*
கைதெளிந்து காட்டிக் களப்படுத்து* --பைதெளிந்த
பாம்பின் அணையாய்! அருளாய் அடியேற்கு*
வேம்பும் கறியாகும் ஏன்று. 94

3578 *ஏன்றேன் அடிமை; இழிந்தேன் பிறப்பிடும்பை*
ஆன்றேன் அமரர்க் கமராமை* --ஆன்றேன்
கடன்நாடும் மண்ணுடும் கைவிட்டு* மேலை
இடம்நாடு காண இனி. 95

3579 *இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம்*
இனியறிந்தேன் எம்பெருமான்! உன்னை* --இனியறிந்தேன்
காரணன்நீ கற்றவைநீ கற்பவைநீ* நற்கிரிசை
நாரணன்நீ நன்கறிந்தேன் நான். 96

தசகம் : - நான்முகன் வாழ்த்து இவை, மேல் காணல் எனக்கு,
மனக்கேதம் சேயன் கதவு, தமர்--பொய்ந்நின்று.

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவிருத்தம்

தனியன்

கருவிருத் தக்குழி நீத்தபின் காமக் கடுங்குழிவீழ்ந்து*
ஒருவிருத் தம்புக் குழலுறு வீர்!உயி ரின்பொருள்கட்கு*
ஒருவிருத் தம்புகு தாமல் குருகையர் கோனுரைத்த*
திருவிருத் தத்தோ ரடிகற் றிரீர்திரு நாட்டகத்தே.

-கிடாம்பி ஆச்சான்

விண்ணப்பம்

3580 ("ஒழிவில்காலம்"-3-ப. 3-தி)

பொய்ந்நின்று ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்
இந்நின்ற நீர்மை இனியாம் உறாமை* உயிரளிப்பான்
எந்நின்ற யோனியு மாய்ப்பிறந் தாய்!இமை யோர்தலைவா!
மெய்ந்நின்று கேட்டரு ளாய்* அடி யேன்செய்யும் விண்ணப்பமே. 1

தலைவியின் வேறுபாடு கண்ட தோழி வியந்து உரைத்தல்

3581 ("கோவைவாயாள்"--4-ப. 3-தி)

செழுநீர்த் தடத்துக் கயல்மிளிர்ந் தால்ஒப்ப* சேயரிக்கண்
அழுநீர் துளும்ப அலமரு கின்றன* வாழியரோ
முழுநீர் முகில்வண்ணன் கண்ணன்விண் ணாட்டவர் மூதுவராம்
தொழுநீர் இணையடிக் கே* அன்பு சூட்டிய சூழ்குழற்கே. 2

பிரிவாற்றாத தலைவி நெஞ்சழிந்து, உரைத்தல்

3582 ("வெள்ளைச்சுரிசங்கு"--7-ப, 3-தி)

குழற்கோ வலர்மடப் பாவையும் மண்மக ளும்திருவும்*
நிழற்போல் வனர்கண்டு நிற்குங்கொல்? மீளுங்கொல்?* தண்ணந்துழாய்
அழற்போ லடும்சக் கரத் தண்ணல் விண்ணோர் தொழக்கடவும்
தழற்போல் சினத்த* அப் புள்ளின்பின் போன தனிநெஞ்சமே. 3

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வாடைக்கு ஆற்ருது, வருந்திக் கூறுதல்

3583 (''ஒடும்புள்ளேறி''--1-ப, 8-தி)

தனிநெஞ்சம் முன்அவர் புள்ளே கவர்ந்தது* தண்ணந்துழாய்க்
கினிநெஞ்சம் இங்குக் கவர்வது யாமிலம்* நீநடுவே.
முனிவஞ்சப் பேய்ச்சி முலைசுவைத் தான்முடி சூடுதுழாய்ப்
பனிநஞ்ச மாருத மே!* எம்ம தாவி பனிப்பியல்வே? 4

வாடைக்கு நலிந்த தலைவியின் மாமை கண்டு, தோழி இரங்குதல்

3584 (''மாயாவமனனே''--7-ப, 8-தி)

பனிப்பியல் வாக உடையதண் வாடை* இக் காலம் இவ்வூர்
பனிப்பியல் வெல்லாம் தவிர்ந்தெரி வீசும்* அந் தண்ணந்துழாய்ப்
பனிப்புயல் சோரும் தடங்கண்ணி மாமைத்திறத்துக்கொலாம்?
பனிப்புயல் வண்ணன்* செங் கோல் ஒரு நான்று தடாவியதே! 5

தலைவியின் எழில் நலம் கண்டு, வியந்த தலைவனது கூற்று

3585 (''உண்ணுஞ்சோறு''--6-ப, 7-தி)

தடாவிய அம்பும் முரிந்த சிலைகளும் போகவிட்டு*
கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லியீ தேனும்* அசுராமங்கக்
கடாவிய வேகப் பறவையின் பாகன் மதனசெங்கோல்
நடாவிய கூற்றங்கண் டீர்* உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே! 6

கால மயக்கு

3586 (''இன்னுயிர்ச்சேவல்'' --9-ப, 5-தி.)

ஞாலம் பனிப்பச் செறித்து* நன் னீரிட்டுக் கால்சிதைந்து
நீலவல் லேறு பொராநின்ற வானம் இது* திருமால்
கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறுதண்பூங்
காலங் கொலோ? அறி யேன்* வினை யாட்டியேன் காண்கின்றவே! 7

தலைவன் பொருள்வயின் பிரிதலைக் குறிப்பால் அறிந்த தலைவி
தோழிக்கு உரைத்தல்

3587 (''கையார்சக்கரம்''--5-ப, 1-தி)

காண்கின் றனகளும் கேட்கின் றனகளும் காணில்* இந்நாள்,
பாண்குன்ற நாடர் பயில்கின் றன* இதெல் லாம் அறிந்தோம்-
மாண்குன்றம் ஏந்திதண் மாமலை வேங்கடத் தும்பர் நம்பும்
சேண்குன்றம் சென்று* பொருள்படைப் பான்கற்ற திண்ணனவே. 8

தலைவன் தலைவியின் நீங்கலருமை கூறல்

3588 ("பொலிகபொலிக"--5-ப, 2-தி)

திண்பூஞ் சுடர்நுதி நேமியஞ் செல்வர்* விண் ணுடனைய
வண்பூ மணிவல்லி யாரே பிரிபவர் தாம்?* இவையோ
கண்பூங் கமலம் கருஞ்சுட ராடிவெண் முத்தரும்பி
வண்பூங் குவளை* மடமான் விழிக்கின்ற, மாயிதழே. 9

மதிஉடம்படுக்கலுற்ற தலைவன் குறையுற உரைத்தல்

3589 ("நெடுமாற்கடிமை"--8-ப, 10-தி)

மாயோன் வடதிரு வேங்கட நாட* வல் லிக்கொடிகாள்!
நோயோ உரைக்கிலும் கேட்கின்றி லீர்;உரை யீர்* நுமது
வாயோ? அதுவன்றி வல்வினை யேனும் கிளியுமெள்கும்
ஆயோ? அடும்தொண்டையோ?* அறை யோஇ தறிவரிதே. 10

பிரிவாற்றாத தலைவியின் வேறுபாடு கண்டு, தலைவன் உரைத்தல்

3590 ("மாலுக்கு வையம்"--6-ப, 6-தி)

அரியன யாமின்று காண்கின் றன* கண்ணன் விண்ணனையாய்!
பெரியன காதம் பொருட்கோ பிரிவென* ஞாலமெய்தற்
குரியன ஒண்முத்தும் பைம்பொன்னும் ஏந்தி ஒரோகுடங்கைப்
பெரியன கெண்டைக் குலம்* இவை யோவந்து பேர்கின்றவே! 11

தலைவி நெஞ்சொடு கலாய்த்து, தன் ஆற்றாமை கூறுதல்

3591 ("மாசறுசோதி"--5-ப, 3-தி)

பேர்கின் றதுமணி மாமை* பிறங்கியள் ளல்பயலை
ஊர்கின் றது; கங்குல் ஊழிக ளே* இதெல் லாம்இனவே-
ஈர்கின்ற சக்கரத் தெம்பெரு மான்கண்ணன் தண்ணந்துழாய்
சார்கின்ற நல்நெஞ்சி னார்* தந்து போன தனிவளமே. 12

பிரிவாற்றாத தலைவி இருளுக்கும் வாடைக்கும் இரங்குதல்

3592 ("மல்லிகைகமழ் தென்றல்"--9-ப, 9-தி)

தனிவளர் செங்கோல் நடாவு* தழல்வாய் அரசவியப்
பனிவளர் செங்கோல் இருள்வீற் றிருந்தது* பார்முழுதும்
துனிவளர் காதல் துழாயைத் துழாவுதண் வாடைதடிந்
தினிவளை காப்பவ ரார்?* எனை யூழிக ளீர்வனவே. 13

நலம் பாராட்டு

3593 (''துவளின்மாமணிமாடம்''--6-ப, 5-தி)
ஈர்வன வேலும்அஞ் சேலும்* உயிர்மேல் மிளிர்ந் திவையோ
பேர்வன வோஅல்ல; தெய்வநல் வேள்கணை* பேரொளியே
சோர்வன; நீலச் சுடர்விடும் மேனியம் மான்விசும்பூர்
தேர்வன* தெய்வம்அன் னீரகண்ணோ?இச் செழுங்கயலே! 14

தோழி தலைவனது கருத்தறிந்து, உரைத்தல்

3594 (''கண்ணன்கழலிணை''--10-ப, 5-தி)
'கயலோ நுமகண்கள்?' என்று களிறு வினவிநிற்றிர்*
அயலோர் அறியிலும் ஈதென்ன வார்த்தை?* கடல்கவர்ந்த
புயலோ டுலாம்கொண்டல் வண்ணன் புனவேங் கடத்தெம்மொடும்
பயலோ விலீர்* கொல்லை காக்கின்ற நாளும் பலபலவே. 15

தலைவி பாங்கியை நோக்கி, இருள் வியந்து உரைத்தல்

3595 (''பயிலுஞ்சுடரொளி''--3 ப. 7-தி)
பலபல ஊழிக ளாயிடும்* அன்றியோர் நாழிகையைப்
பலபல கூறிட்ட கூருயி டும்* கண்ணன் விண்ணனையாய்!
பலபல நாளன்பர் கூடிலும் நீங்கிலும் யாம்மெலிதும்;
பலபல சூழல் உடைத்து* அம்ம! வாழியிப் பாயிருளே. 16

தலைவி கடலை நோக்கித் தேர்வழி தூரல் என்றல்

3596 (அணைவதரவணை''--2-ப, 8-தி)
இருள்விரிந் தால்அன்ன* மாநீர்த் திரைகொண்டு வாழியரோ
இருள்பிரிந் தார்அன்பர் தேர்வழி தூரல்* அரவணைமேல்
இருள்விரி நீலக் கருநா யிறுசுடர் கால்வதுபோல்
இருள்விரி சோதி* பெருமான் உறையும் எறிகடலே! 17

கார் கண்டு அழிந்த தலைவியின் ஆற்றுமை கண்டு,
பாங்கி இரங்குதல்

3597 (''சூழ்விசும்பணிமுகில்''--10-ப, 9-தி)
கடல்கொண் டெழுந்தது வானம்* அவ் வானத்தை யன்றிச்சென்று
கடல்கொண் டெழுந்தஅதனுல் இது* கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும்
கடல்கொண் டெழுந்தஅக் காலங் கொலோ?புயற் காலங்கொலோ?
கடல்கொண்ட கண்ணீர்* அருவிசெய் யாநிற்கும் காரிகையே!.18

செவிலி பழிக்கு இரங்குதல்: பாங்கி இரங்கலுமாம்

3598 (''பாலனுயேழுலகு''--4-ப, 2-தி)

காரிகை யார்நிறை காப்பவர் யாரென்று* கார்கொண்டின்னே
மாரிகை யேறி அறையிடும் காலத்தும்* வாழியரோ!
சாரிகைப் புள்ளர்அந் தண்ணந் துழாய்இறை கூயருளார்
சேரிகை யேறும்* பழியாய் விளைந்ததென்சின்மொழிக்கே. 19

வெறிவிலக்கு

3599 (''தீர்ப்பாரையாமினி''--4-ப, 6-தி)

சின்மொழி நோயோ கழிபெருந் தெய்வம்* இந் நோயினதென்
றின்மொழி கேட்கு மிளந்தெய்வ மன்றிது* வேல!நில்நீ
என்மொழி கேண்மின்என் அம்மனே மீர்!உல கேழுமுண்டான்
சொல்மொழி* மாலையந் தண்ணந் துழாய்கொண்டு சூட்டுமினே. 20

விடை தழுவிப் போந்த தலைவனை வியந்துரைத்தல்
ஏறுகோள் கூறி வரைவு கடாதல் எனவுமாம்

3600 (''வீற்றிருந்தேழுலகும்''--4-ப, 5-தி)

சூட்டுநன் மாலைகள் தூயன ஏந்தி* விண் ணோர்கள்நன்னீர்
ஆட்டியந் தூபம் தராநிற்க வேஅங்கு* ஓர் மாயையினுல்
ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடுஉண்ணப் போந்திமி லேற்றுவன்கூன்
கோட்டிடை யாடினை கூத்து* அட லாயர்தம் கொம்பினுக்கே. 21

தோழி தலைவனை நகையாடுதல்

3601 ('' நல்குரவும் செல்வும்'' - 6 -ப. 3-தி)

கொம்பார் தழைகை; சிறுநாண் எறிவிலம்* வேட்டைகொண்டாட்டு;
அம்பார் களிறு வினவுவ தையர்* புள் ளூரும்கள்வர்-
தம்பா ரகத்தென்றும் ஆடா தன; தம்மில் கூடாதன;
வம்பார் வினுச்சொல்ல வோ* எம்மை வைத்திவ் வான்புனத்தே? 22

தலைவன் குறையுற உரைத்தல்

3602 (''கடன்ஞாலம்செய்தேனும்'' 5-ப. 6-தி)

புனமோ? புனத்தய லேவழி போகும் அருவினையேன்*
மனமோ? மகளிர்நுங் காவல்சொல் லீர்* புண்ட ரீகத்தங்கேழ்
வனம்ஓர் அனையகண் ணன்கண்ணன் வானு டமரும்தெய்வத்
தினமோ ரனையீர்களாய்* இவை யோநும் இயல்வுகளே? 23

பிரிவாற்ருத தலைவியின் ஈடுபாடு கண்ட செவிலி இரங்குதல்

3603 (''கருமாணிக்கமலை'' - 8-ப. 9-தி)

இயல்வா யினவஞ்ச நோய்கொண் டுலாவும்* ஒரோகுடங்கைக்
கயல்பாய் வனபெரு நீர்க்கண்கள் தம்மொடும்* குன்றமொன்ருல்
புயல்வா யினநிரை காத்தபுள் ளூர்தி கள் ளூருந்துழாய்க்
கொயல்வாய் மலர்மேல்* மனத்தொடென் னுங்கொல் எம்கோல் வளைக்கே?

தலைவனது தாரில் ஈடுபட்ட தலைவி ஆற்ருது கூறுதல்

3604 ('' மாயக்கூத்தாவாமஞ''-8-ப. 5-தி)

எங்கோல் வளைமுத லாக் கண்ணன் மண்ணும்விண் ணும்அளிக்கும்*
செங்கோல் வளைவு விளைவிக்குமால்* திறல் சேரமரர்-
தங்கோ னுடையதங் கோன்உம்ப ரெல்லா எவர்க்கும் தங்கோன்
நங்கோன் உகக்கும் துழாய்* என்செய் யாதினி நானிலத்தே? 25

நகர்காட்டுதல்

3605 (''மாலைநண்ணி''-9-ப. 10-தி)

நானிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீர் அறமென்று கோதுகொண்ட*
வேனிலஞ் செல்வன் சுவைத்துமிழ் பாலை* கடந்தபொன்னே!
கால்நிலந் தோய்ந்துவிண் ணோர்தொழும் கண்ணன்வெஃகாஉது;
தேனிளஞ் சோலைஅப் பாலது* எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே. (அம்பூந்

தலைவி தார்பெற்று மகிழ்தல்

3606 (''எல்லியுங்காலையும்''-8-ப. 6-தி)

சேமம்செங் கோன்அரு ளே* செறு வாரும்நட் பாகுவரென்
றேமம் பெறவையம் சொல்லும்மெய் யே* பண்டெல் லாம்அறைகூய்
யாமங்கள் தோறெரி வீசும்நங் கண்ணன் அந் தண்ணந்துழாய்த்
தாமம் புனைய* அவ் வாடையீ தோவந்து தண்ணென்றதே. 27

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வாடைக்கு வருந்தி, இரங்குதல்

3607 (''கங்குலும்பகலும்'' - 7ப. 2-தி)

தண்ணந் துழாய்வளை கொள்வது; யாமிழப் போம்* நடுவே
வண்ணம் துழாவியோர் வாடை யுலாவும்;* வள் வாய்அலகால்
புள்நந் துழாமே பொருநீர்த் திருவரங் கா!அருளாய்!
எண்ணந் துழாவு மிடத்து* உள வோபண்டும் இன்னன்னவே?

தலைவி அன்னத்தை வெறுத்துரைத்தல்

3608 ("பொன்னுலகாளீரோ"-6-ப. 8-தி)

இன்னன்ன தூதெம்மை ஆளற்றப் பட்டிரந் தாள்இவளென்று*
அன்னன்ன சொல்லாப் பெடையொடும் போய்வரும்* நீலமுண்ட
மின்னன்ன மேனிப் பெருமான் உலகில்பெண் தூதுசெல்லா
அன்னன்ன நீர்மைகொ லோ?* குடிச் சீர்மையில் அன்னங்களே. 29

தலைவி அன்னங்களையும் வண்டானங்களையும் தூது வேண்டுதல்

3609 ("அஞ்சிறையமடநாராய்"-1-ப. 4-தி)

அன்னம்செல் வீரும்வண் டானம்செல் வீரும் தொழுதிரந்தேன்*
முன்னம்செல் வீர்கள் மறவேன்மி னே* கண்ணன் வைகுந்தனோ
டென்னெஞ்சி னாரைக்கண் டால்என்னைச் சொல்லி அவரிடைநீர்
'இன்னஞ்செல் லீரோ?* இதுவோ தகவென் றிசைமின்களே! 30

தூது செல்லாத மேகங்களைக் குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்

3610 ("எங்கானலகங்கழி"-9-ப. 7-தி)

இசைமின்கள் தூதென் றிசைத்தால் இசையிலம்* என் தலைமேல்
அசைமின்கள் என்றால் அசையுங்கொ லாம்?* அம்பொன் மாமணிகள்
திசைமின் மிளிரும் திருவேங் கடத்துவன் தாட்சிமய
மிசைமின் மிளிரிய போவான்* வழிக்கொண்ட மேகங்களே! 31

தலைவி போலிகண்டுரைத்தல்

3611 ("வைகல்பூங்கழிவாய்"-6.ப. 1-தி)

மேகங்க ளோ!உரை யீர்* திரு மால்திரு மேனியொக்கும்
யோகங்கள் உங்களுக் கெவ்வாறு பெற்றீர்?* உயிரளிப்பான்
மாகங்க ளெல்லாம் திரிந்துநன் னீர்கள் சுமந்துநுந்தம்
ஆகங்கள் நோவ* வருத்தும்தவமாம் அருள்பெற்றதே! 32

தலைவியின் ஆற்றாமை கண்ட தோழி தலைவனை வெறுத்துரைத்தல்

3612 ("ஏருளுமிறையேனும்"-4-ப. 8-தி)

அருளார் திருச்சக் கரத்தால் அகல்விசும் பும்நிலனும்*
இருளார் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர்* ஈங்கோர்பெண்பால்
பொருளோ எனும்இகழ் வோ?இவற் றின்புறத் தாளென்றெண்ணோ?
தெருளோம் அரவணை யீர்! * இவள் மாமை சிதைக்கின்றதே. 33

தலைவி யிழைத்த கூடலழிவிற்குப் பாங்கி யிரங்கித் தலைவற்குரைத்தல்

3613 ("மின்னிடைமடவார்கள்"-6-ப. 2-தி)

சிதைக்கின்ற தாழியென் ருழியைச் சீறி* தன் சீறடியால்
உதைக்கின்ற நாயகந் தன்னெடும் மாலே!* உனதுதண்தார்
ததைக்கின்ற தண்ணந் துழாய்அணி வான்அது வேமனமாய்ப்
பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து* அறி யேன்செயற் பாலதுவே. 34

தலைவி மாலைக்கு ஆற்ருமல் வாடை கண்டு, இரங்குதல்

3614 ("வாயும்திரையுகளும்"-2-ப. 1-தி)

பால்வாய்ப் பிறைப்பிள்ளை ஒக்கலைக் கொண்டு* பகலிழந்த
மேல்பால் திசைப்பெண் புலம்புறு மாலை* உலகளந்த
மால்பால் துழாய்க்கு மனமுடை யார்க்குநல் கிற்றையெல்லாம்
சோல்வான் புகுந்து* இது ஓர்பனி வாடை துழாகின்றதே. 35

பாங்கி தலைவனது கொடுமை கூறல்

3615 ("ஆடியாடி"-2-ப. 4-தி)

துழாநெடுஞ் சூழிருள் என்று* தன் தண்தார் அதுபெயரா
எழாநெடு ஊழி யெழுந்தஇக் காலத்தும்* ஈங்கிவளோ!
வழாநெடுந் துன்பத்தள் என்றிரங் கார் அம்ம னே! இலங்கைக்
குழாநெடு மாடம்* இடித்த பிரானு்ர் கொடுமைகளே! 36

சுரத்தருமை நினைந்து நற்ருய் இரங்கல்

3616 ("மண்ணையிருந்துழாவி"-4-ப. 4-தி)

கொடுங்கால் சிலையர் நிரைகோள் உழவர்* கொலையில்வெய்ய
கடுங்கால் இளைஞர் துடிபடும் கவ்வைத்து* அருவினையேன்
நெடுங்கால மும்கண்ணன் நீண்மலர்ப் பாதம் பரவிப்பெற்ற
தொடுங்கால் ஒசியும்இடை* இள மான்சென்ற சூழ்கடமே. 37

தலைவி போலி கண்டு மகிழ்தல்

3617 ("சொன்னல்விரோதம்"-3-ப. 9-தி)

கடமா யினகள் கழித்து* தன் கால்வன்மை யால்பலநாள்
தடமா யினபுக்கு நீர்நிலை நின்ற தவமிதுகொல்?*
குடமாடி இம்மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து
நடமா டியபெரு மான்* உரு ஒத்தன நீலங்களே. 38

தலைவனது உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

3618 (''ஏழையராவி''-7-ப. 7-தி)

நீலத் தடவரை மேல்புண்ட ரீக நெடுந்தடங்கள்
போல✻ பொலிந்தெமக் கெல்லா இடத்தவும் ✻பொங்குமுந்நீர்
ஞாலப் பிரான்விசும் புக்கும் பிரான்மற்றும் நல்லோர்பிரான்
கோலம் கரிய பிரான்✻ எம் பிரான்கண்ணின் கோலங்களே. 39

இருள் கண்டு இரங்கிய தலைவி தோழியர்க்கு வரைவு விருப்பு உரைத்தல்

3619 (''மானேய் நோக்கு''-5-ப. 9-தி)

கோலப் பகற்களி றொன்றுகற் புய்ய✻ குழாம்விரிந்த
நீலக்கங் குற்களி றெல்லாம் நிரைந்தன✻நேரிழையீர்!
ஞாலப்பொன் மாதின் மணாளன் துழாய்நங்கள் சூழ்குழற்கே
ஏலப் புனைந்தென்னை மார்✻எம்மை நோக்குவ தென்றுகொலோ? 40

தலைவி வாடைக்கு வருந்துதல்

3620 (''நீராய் நிலனாய்''-6-ப. 9-தி)

என்றும்புன் வாடை யிதுகண் டறிதும்✻ இவ் வாறுவெம்மை
ஒன்றும் உருவும் சுவடும் தெரியிலம்✻ ஓங்கசுரர்
பொன்றும் வகைபுள்ளை யூர்வான் அருள்அரு ளாதஇந்நாள்
மன்றில் நிறைபழி தூற்றி✻நின் றென்னைவன் காற்றடுமே. 41

தலைவி தலைவனது கண்ணழகிலீடுபட்டு வியந்து, உரைத்தல்

3621 (''பொருமா நீள்படை''-1-ப. 10-தி)

வன்காற் றறைய ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த✻
மென்காற் கமலத் தடம்போற் பொலிந்தன✻மண்ணும்விண்ணும்
என்காற் களவின்மை காண்மின்என் பான்ஒத்து வான்நிமிர்ந்த
தன்காற் பணிந்தஎன் பால்✻எம்பி ரான தடங்கண்களே. 42

தலைவி தலைவனது உருவெழில் உரைத்தல்

3622 (''உயர்வற உயர்நலம்''-1-ப. 1.தி)

கண்ணும்செந் தாமரை கையும் அவைஅடி யோ அவையே✻
வண்ணம் கரியதோர் மால்வரை போன்று✻மதிவிகற்பால்
விண்ணும் கடந்தும்பர் அப்பால்மிக் குமற்றெப் பால்எவர்க்கும்
எண்ணும் இடத்தது வோ?✻எம்பி ரான தெழில்நிறமே. 43

தலைவி தலைவனது பெருமை உரைத்தல்

3623 ("பத்துடை யடியவர்" - 1-ப. 3-தி)

நிறமுயர் கோலமும் பேரும் உருவும் இவையிவையென்று*
அறமுயல் ஞானச் சமயிகள் பேசிலும்* அங்கங்கெல்லாம்
உறஉயர் ஞானச் சுடர்விளக் காய்நின்ற தன்றி ஒன்றும்
பெறமுயன் றாரில்லை யால்* எம்பி ரான் பெருமையையே. 44

தலைவி தலைவனது நீரிடையுதவியை நினைந்துரைத்தல்

3624 ("ஊனில் வாழுயிரே"-2-ப. 3-தி)

பெருங்கேழ லார்தம் பெருங்கண் மலர்ப்புண் டரீகம்* நம்மேல்
ஒருங்கே பிறழவைத் தார் இவ்வ காலம்* ஒருவர்நம்போல்
வரும்கேழ் பவருள ரே?தொல்லை வாழியம் சூழ்பிறப்பு
மருங்கே வரப்பெறு மே?* சொல்லு; வாழி மடநெஞ்சமே! 45

நெஞ்சைத் தூதுவிட்ட தலைவி இரங்குதல்

3625 ("அருள்பெறுவா ரடியார்"-10-ப. 6-தி)

மடநெஞ்சம் என்றும் தமதென்றும்* ஓர்கரு மம்கருதி*
விடநெஞ்சை யுற்றார் விடவோ அமையும்* அப் பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சம் கீண்ட பிரானார் தமதடிக் கீழ்விடப்போய்த்
திடநெஞ்ச மாய்* எம்மை நீத்தின்று தாறும் திரிகின்றதே 46

தலைவியின் மெலிவுக்குச் செவிலி இரங்குதல்

3626 ("நங்கள் வரிவளை"-8-ப. 2-தி)

திரிகின் றதுவட மாருதம்* திங்கள் வெந் தீமுகந்து
சொரிகின் றது;அது வும்அது* கண்ணன்விண் ணூர்தொழவே
சரிகின் றதுசங்கம்; தண்ணந் துழாய்க்குவண் ணம்பயலை
விரிகின் றதுமுழு மெய்யும்* என் னுங்கொல்என் மெல்லியற்கே? 47

நல்நிமித்தம் கண்டு தான் ஆறியிருத்தலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

3627 ("என்றைக்குமென்னை"-7-ப. 9-தி)

மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி* குருவில் மிளிர்தந்தாங்கே
செல்லிய செல்கைத் துலகைஎன் காணும்?* என் னாலும்தன்னைச்
சொல்லிய சூழல் திருமா லவன் கவி யாதுகற்றேன்:
பல்லியின் சொல்லும்சொல் லாக்கொள்வ தோஉண்டு பண்டுபண்டே

இருள் மிகுதி கண்டு தோழிக்குக் கூறுதல்

3628 (''ஊரெல்லாந் துஞ்சி''-5-ப. 4-தி)

பண்டும் பலபல வீங்கிருள் காண்டும்* இப் பாயிருள் போல்
கண்டும் அறிவதும் கேட்பதும் யாமிலம்* காளவண்ண
வண்டுண் துழாய்ப்பெரு மான்மது சூதனன் தாமோதரன்
உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய* மண் நேரன்ன ஒண்ணுதலே! 49

தலைவன் மீண்டும் வருகையில் பாகனொடு கூறுதல்

3629 (''கிளரொளி யிளமை''-2-ப. 10-தி)

ஒண்ணுதல் மாமை ஒளிபய வாமை* விரைந்துநந்தேர்
நண்ணுதல் வேண்டும் வலவ! கடாகின்று* தேன்நவின்ற
விண்முதல் நாயகன் நீள்முடி வெண்முத்த வாசிகைத்தாய்
மண்முதல் சேர்வற்று* அருவிசெய் யாநிற்கும் மாமலைக்கே. 50

தலைவி கடலோசைக் காற்றுதிரங்கல்

3630 (''நண்ணுதார் முறுவலிப்ப''-4-ப. 9-தி)

மலைகொண்டு மத்தா அரவால் சுழற்றிய மாயப்பிரான்*
அலைகண்டு கொண்ட அமுதம்கொள் ளாதுகடல்* பரதர்
விலைகொண்டு தந்தசங் கம்இவை வேரித் துழாய்துணையாத்
துலைகொண்டு தாயம்கிளர்ந்து* கொள்வானொத்து-அழைக்கின்றதே 51

கால மயக்கு

3631 (''அந்தாமத்தன்பு''-2-ப. 5-தி)

அழைக்கும் கருங்கடல் வெண்திரைக் கைக்கொண்டு போய்* அலர்
மழைக்கண் மடந்தை அரவணை யேற* மண் மாதர் விண்வாய் (வாய்
அழைத்துப் புலம்பி முலைமலை மேல்நின்றும் ஆறுகளாய்
மழைக்கண்ண நீர்* திரு மால்கொடி யான்என்று வார்கின்றதே! 52

கட்டுவிச்சி கூறுதல்

3632 (''வைகுந்தா மணிவண்ணனே''-2-ப. 6-தி)

வாரா யினமுலை யாள்இவள் வானோர் தலைமகனும்*
சீரா யினதெய்வ நன்னோய் இது* தெய்வத் தண்ணந்துழாய்த்
தாரா யினும்தழை யாயினும் தண்கொம்ப தாயினும்கீழ்
வேரா யினும்* நின்ற மண்ஆயி னும்கொண்டு வீசுமினே. 53

வண்டு விடுதூது

3633 ("கேசவன்தமர்"-2-ப. 7-தி)

வீசும் சிறகால் பறத்திர்* விண் ணாடுநுங் கட்கெளிது
பேசும் படியன்ன பேசியும் போவது* நெய்தொடுவுண்
டேசும் படியன்ன செய்யும்எம் ஈசர்விண் ணோர்பிரானார்
மாசின் மலரடிக் கீழ்* எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே. 54

நலம் பாராட்டு

3634 ("சார்வே தவநெறி"-10-ப. 4-தி)

வண்டுக ளோ!வம்மின்! நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்தில் ஒண்பூ*
உண்டு களித்துழல் வீர்க்கொன் றுரைக்கியம்* ஏனமொன்ராய்
மண்துக ளாடிவை குந்தமன் னாள்குழல் வாய்விரைபோல்
விண்டு கள் வாரும்* மலர்உள வோ நும் வியலிடத்தே? 55

தலைவன் இரவிடைக் கலந்தமையைத் தலைவி தோழிக்குரைத்தல்

3635 ("கண்கள் சிவந்து"-8-ப. 8-தி)

வியலிடம் உண்ட பிரானார் விடுத்த திருவருளால்*
உயலிடம் பெற்றுய்ந்தம்; அஞ்சலம் தோழி!* ஓர் தண்தென்றல்வந்
தயலிடை யாரும் அறிந்திலர் - அம்பூந் துழாயின் இன்தேன்
புயலுடை நீர்மையி னால்* தடவிற்றென் புலன்கலனே. 56

தலைவன் பாங்கனுக்குக் கழற்றெதிர் மறுத்தல்

3636 ("முடியானே"-3-ப. 8-தி)

புலக்குண் டலப்புண்ட ரீகத்த போர்க்கெண்டை* வல்லிஒன்றால்
விலக்குண் டுலாகின்று வேல்விழிக் கின்றன* கண்ணன்கையால்
மலக்குண் டமுதம் சுரந்த மறிகடல் போன் றவற்றால்
கலக்குண்ட நான்றுகண் டார்* எம்மை யாரும் கழறலரே. 57

தோழி தலைவன் பெருமையை உரைத்து, தலைவியை ஆற்றுதல்

3637 ("திண்ணன்வீடு"-2-ப. 2-தி)

கழல்தலம் ஒன்றே நிலமுழு தாயிற்று* ஒருகழல்போய்
நிழல்தர எல்லா விசும்பும் நிறைந்தது* நீண்டஅண்டத்து
உழறலர் ஞானச் சுடர்விளக் காய்உயர்ந் தோரையில்லா
அழறலர் தாமரைக் கண்ணன்* என் னேஇங் களக்கின்றதே? 58

இரவு நீடுதற்கு ஆற்ருத தலைவியை நோக்கிச் செவிலி இரங்குதல்

3638 ("முந்நீர் ஞாலம்"-3-ப. 2-தி)

அளப்பருந் தன்மைய ஊழியங் கங்குல்* அந் தண்ணந்துழாய்க்கு
உளப்பெருங் காதலில் நீளிய ஆய்உள* ஓங்குமுந்நீர்
வளப்பெரு நாடன் மதுசூ தனன்என்னும் வல்வினையேன்
தளப்பெரு நீண்முறு வல்* செய்ய வாய தடமுலையே. 59

தலைமகளின் இளமைக்குச் செவிலி இரங்கல்

3639 ("அறுக்கும் வினையாயின"-9-ப. 8-தி)

முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில மொய்பூங் குழல்குறிய;
கலையோ அரையில்லை; நாவோ குழறும்* கடல்மண்ணெல்லாம்
விலையோ எனமிளி ருங்கண்; இவள்பர மே?பெருமான்
மலையோ* திருவேங் கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே. 60

தோழி தலைவனது நீர்மையைத் தலைவிக்குக் கூறுதல்

3640 ("பிறந்தவாறும்"-5-ப. 10-தி)

வாசகம் செய்வதுநம்பர மே?* தொல்லை வானவர்தம்
நாயகன் நாயகர் எல்லாம் தொழும்அவன்* ஞாலமுற்றும்
வேயகம் ஆயினும் சோரா வகைஇரண் டேயடியால்
தாயவன்* ஆய்க்குல மாய்வந்து தோன்றிற்று நம்இறையே. 61

தலைவியின் ஆற்ருமையைத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதல்

3641 ("தேவிமாராவார்"-8-ப. 1-தி)

இறையோ இரக்கினும் ஈங்கோர்பெண் பால் என வும்இரங்காது*
அறையோ! எனநின் றதிரும் கருங்கடல்* ஈங்கிவள்தன்
நிறையோ இனிஉன் திருவரு ளால்அன்றிக் காப்பரிதால்;
முறையோ* அரவணை மேல்பள்ளி கொண்ட முகில்வண்ணனே! 62

தலைவன் இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிதல்

3642 ("இவையுமவையும்"-1-ப. 9-தி)

வண்ணம் சிவந்துள, வானு டமரும் குளிர்விழிய*
தண்மென் கமலத் தடம்போல் பொலிந்தன* தாமிவையோ-
கண்ணன் திருமால் திருமுகந் தன்னொடும் காதல் செய்தேற்கு
எண்ணம் புகுந்து* அடி யேனொடிக் காலம் இருக்கின்றதே. 63

தலைவன் பேர் கூறித் தரித்திருத்தலைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறி இரங்குதல்

3643 ("பாமரு மூவுலகும்"-7-ப. 6-தி)

இருக்கார் மொழியால் நெறியிழுக் காமை* உலகளந்த
திருத்தா ளிணைநிலத் தேவர் வணங்குவர்* யாமும்அவா
ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடு நொந்தும் கனியின்மையின்
கருக்காய் கடிப்பவர் போல்* திரு நாமச்சொல் கற்றனமே. 64

தலைமகள் நோக்கில் ஈடுபட்ட தலைவன் பாங்கனொடு கூறுதல்

3644 ("நோற்ற நோன்பு" - 5-ப. 7-தி)

கற்றுப் பிணைமலர் கண்ணின் குலம்வென்று* ஓரோகருமம்
உற்றுப் பயின்று செவியோ டுசாவி* உலகமெல்லாம்
முற்றும் விழுங்கி யுமிழ்ந்த பிரானார் திருவடிக்கீழ்
உற்றும் உறாதும்* மிளிர்ந்தகண் ணாயெம்மை உண்கின்றவே! 65

தலைவன் பாங்கற்குற்றதுரைத்தல்; கழற்றெதிர் மறுத்தலுமாம்

3645 ("ஆரா அமுதே"-5-ப. 8-தி)

உண்ணா துறங்கா துணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும்*
எண்ணாய் மிளிரும் இயல்வின வாம்* எரி நீர்வளிவான்
மண்ணா கியஎம் பெருமான் றனதுவை குந்தம்அன்னாள்
கண்ணாய் அருவினை யேன்* உயி ராயின காவிகளே. 66

தலைவன் பாங்கனுக்குத் தன் வலியழி வுரைத்தல்

3646 ("உலகமுண்ட"-6-ப. 1-தி)

காவியும் நீலமும் வேலும் கயலும் பலபலவென்று
ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு* அசுரைச்செற்ற
மாவியம் புள்வல்ல மாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடம்சேர்
தூவியம் பேடையன் னாள்* கண்க ளாய துணைமலரே. 67

கால மயக்கு; காலம் இளைய தென்றல்

3647 ("கொண்ட பெண்டிர்"-9-ப. 1-தி)

மலர்ந்தே யொழிந்தில-மாலையும் மாலைப்பொன் வாசிகையும்*
புலந்தோய் தழைப்பந்தர் தண்டுற நாற்றி* பொருகடல்சூழ்
நிலந்தா வியஎம் பெருமான் தனதுவை குந்தம்அன்னாய்!
கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு* வன் கொன்றைகள் கார்த்தனவே.

மாலைக்கு இரங்கிய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுதல்

3648 (''கற்பாரிராமபிரானை''-7-ப. 5-தி)

காரேற் றிருள்செகி லேற்றின் சுடருக் குளைந்து* வெல்வான்
போரேற் றெதிர்ந்தது புன்தலை மாலை* புவனியெல்லாம்
நீரேற் றளந்த நெடிய பிரான்அரு ளாவிடுமே?
வாரேற் றிளமுலை யாய்! வருந் தேல்உன் வளைத்திறமே. 69

இரவின் நெடுமைக்குத் தலைவி இரங்குதல்

3649 (''பிறவித் துயரற'' 1-ப. 7-தி)

வளைவாய்த் திருச்சக் கரத்தெங்கள் வானவ னார்முடிமேல்*
தளைவாய் நறுங்கண்ணித் தண்ணந் துழாய்க்குவண் ணம்பயலை*
விளைவான் மிகவந்து நாள்திங்கள் ஆண்டூழி நிற்கஎம்மை
உளைவான் புகுந்து* இது ஓர்கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே. 70

செவிலி வெறுத்தலைத் தலைவி தோழியர்க் குரைத்தல்

3650 (''எங்ஙனேயோ''-5-ப. 5-தி)

ஊழிகளாய்உல கேழுமுண் டான்என் றிலம்* பழங்கண் டு
ஆழிகளாம்பழ வண்ணம்என் றேற்கு* அஃதே கொண்டன்னை
நாழிவ ளோஎன்னும்;ஞாலமுண் டான்வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்:
தோழிக ளோ! உரை யீர்* எம்மை அம்மனை சூழ்கின்றவே.

இருளுக்காற்றுத் தலைவி இளம்பிறை கண்டு தளர்ந்துரைத்தல்

3651 (''சீலமில்லாச் சிறியன்''-4-ப. 7-தி)

சூழ்கின்ற கங்குல் சுருங்கா இருளின் கருந்திணிம்பை*
போழ்கின்ற திங்களம் பிள்ளையும் போழ்க* துழாய்மலர்க்கே
தாழ்கின்ற நெஞ்சத் தொருதமி யாட்டியேன் மாமைக்கின்று
வாழ்கின்ற வாறிது வோ?* வந்து தோன்றிற்று வாலியதே. 72

பிறையுடை மாலைக்கு ஆற்றுத தலைவியின் தளர்ச்சிக்குப்
பாங்கி யிரங்கல்

3652 (''வேய்மருதோள்''-10-ப 3-தி)

வால்வெண் ணிலவுல காரச் சுரக்கும்வெண் திங்களென்னும்*
பால்விண் சுரவி சுரமுதிர் மாலை* பரிதிவட்டம்
போலும் சுடரட் லாழிப் பிரான்பொழில் ஏழளிக்கும்
சால்பின் தகைமைகொ லாம்?* தமி யாட்டி தளர்ந்ததுவே. 73

தலைவனது தார்மணம் கொண்டுவரும் தென்றலைத்
தலைவி மகிழ்ந்து உரைத்தல்

3653 (''செய்ய தாமரைக்கண்''-3-ப. 6-தி)

தளர்ந்தும் முறிந்தும் வருதிரைப் பாயல்* திருநெடுங்கண்
வளர்ந்தும் அறிவுற்றும் வையம் விழுங்கியும்* மால்வரையைக்
கிளர்ந்துமறிதரக் கீண்டெடுத் தான்முடி சூடுதுழாய்
அளைந்துண் சுறுபசுந் தென்றல்*அந் தோவந் துலாகின்றதே. 74

மதியுடன்படுக்கலுற்ற தலைவன் தலைவியையும் தோழியரையும்
பதிவினுதல்

3654 (''சன்மம் பலபல''-3-ப. 10-தி)

உலாகின்ற கெண்டை ஒளியம்பு* எம் ஆவியை ஊடுருவக்
குலாகின்ற வெஞ்சிலை வாண்முகத் தீர்!* குனி சங்கிடறிப்
புலாகின்ற வேலைப் புணரியம் பள்ளியம் மான் அடியார்
நிலாகின்ற வைகுந்த மோ?* வைய மோ நும் நிலையிடமே. 75

மாலை பெருது வருந்தும் தலைவி மதிக்கு வருந்தி, நெஞ்சொடு கூறுதல்

3655 (''ஓராயிரமாய்''-9-ப. 3-தி)

இடம்போய் விரிந்திவ் உலகளந் தான்எழி லார்தண்துழாய்*
வடம்போ தினையும் மட நெஞ்சமே!* நங்கள் வெள்வளைக்கே
விடம்போல் விரிதல் இதுவியப் பே? வியன் தாமரையின்
தடம்போ தொடுங்க* மெல் லாம்பல் அலர்விக்கும் வெண்திங்களே.

தலைவி மாலைப்பொழுது கண்டு, வருந்துதல்

3656 (''தாளதாமரை'' - 10.ப. 1-தி)

திங்களம் பிள்ளை புலம்பத்தன் செங்கோல் அரசுபட்ட*
செங்களம் பற்றிநின் றெள்குபுன் மாலை* தென் பாலிலங்கை
வெங்களம் செய்தநம் விண்ணோர் பிரானர் துழாய்துணையா
நங்களை மாமைகொள் வான்* வந்து தோன்றி நலிகின்றதே. 77

பிரிவு ஆற்ருத தலைவி தலைவனது ஆற்றலைக் கருதி
நெஞ்சு அழிந்து இரங்குதல்

3657 (''இன்பம் பயக்க''-7 -ப. 10-தி)

நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும்* வாணன்திண் டோள்துணித்த
வலியும் பெருமையும் யான்சொல்லும் நீர்த்தல்ல* மைவரைபோல்
பொலியும் உருவில் பிரானர் புனைபூந் துழாய்மலர்க்கே
மெலியும் மடநெஞ்சி னர்* தந்து போயின வேதனையே! 78

தலைவனைப் பிரியாத மகளிரது சிறப்பைக் கூறித் தலைவி இரங்குதல்

3658 (''மொய்மாம் பூம்பொழில்''-3-ப. 5-தி)

வேதனை வெண்புரி நூலனை* விண்ணோர் பரவநின்ற
நாதனை ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை* ஞாலம்தத்தும்
பாதனைப் பாற்கடல் பாம்பணை மேல்பள்ளி கொண்டருளும்
சீதனை யேதொழு வார்* விண்ணு ளாரிலும் சீரியரே. 79

மாலைப்பொழுது கண்டு தலைவி இரங்குதல்

3659 (''முடிச்சோதியாய்''-3-ப. 1-தி)

சீரர சாண்டுதன் செங்கோல் சில நாள் செலீஇக்கழிந்த*
பாரர சொத்து மறைந்தது நாயிறு* பாரளந்த
பேரர சே!எம் விசும்பர சே!எம்மை நீத்துவஞ்சித்(த)
ஓரர சே!அரு ளாய்* இரு ளாய்வந் துறுகின்றதே. 80

வெறி விலக்குவிக்க நினைந்த தோழி இரங்குதல்

3660 (''வீடுமின் முற்றவும்''-1ப. 2-தி)

உறுகின்ற கன்மங்கள் மேலன ஓர்ப்பில ராய்* இவளைப்
பெறுகின்ற தாயர்மெய்ந் நொந்து பெறார்கொல்? துழாய்குழல்வாய்த்
துறுகின் றிலர்; தொல்லை வேங்கட மாட்டவும் சூழ்கின்றிலர்;
இறுகின்ற தால்இவ ளாகம்* மெல் லாவி எரிகொள்ளவே 81

உருவெளிப்பாடு கண்ட தலைவி தலைவனது கண்ணின்
அழகுக்கு இரங்குதல்

3661 (''உருகுமால் நெஞ்சம்''-9-ப. 6-தி)

எரிகொள்செந் நாயி றிரண்டுட னேஉத யம்மலைவாய்*
விரிகின்ற வண்ணத்த எம்பெரு மான்கண்கள்* மீண்டவற்றுள்
எரிகொள்செந் தீவீழ் அசுரரைப் போலஎம் போலியர்க்கும்
விரிவசொல் லீர்-இது வோ?* வைய முற்றும் விளரியதே. 82

அன்றிலின் குரலுக்கு ஆற்றாத தலைவியின் தளர்ச்சி
கண்டு தோழி இரங்குதல்

3662 (''உண்ணிலாவிய வைவர்''-7-ப. 1-தி)

விளரிக் குரல்அன்றில் மென்பெடை மேகின்ற முன்றில்பெண்ணை*
முளரிக் குரம்பை இதுவிது வாக* முகில் வண்ணன்பேர்
கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும்மெல் லாவியும் நைவும் எல்லாம்
தளரிற் கொலோ? அறி யேன்* உய்ய லாவதித் தையலுக்கே. 83

தலைவி தலைவனைக் காண விரைதல்

3663 (''மையார் கருங்''-9-ப. 4-தி)

தையல்நல் லார்கள் குழாங்கள் குழிய குழுவினுள்ளும்*
ஐயநல் லார்கள் குழிய விழவினும்* அங்கங்கெல்லாம்
கையபொன் னாழிவெண் சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன்நான்
மையவண் ணா!மணி யே!* முத்த மே!என்றன் மாணிக்கமே! 84

தலைவி மாலைப்பொழுது கண்டு வருந்துதல்

3664 (''எம்மாவீடு'' -2-ப. 4-தி)

மாணிக்கங் கொண்டு குரங்கெறி வொத்திரு ளோடுமுட்டி*
ஆணிப்பொன் அன்ன சுடர்படு மாலை* உலகளந்த
மாணிக்க மே! என் மரகத மே!மற்றொப் பாரையில்லா
ஆணிப்பொன் னே!அடி யேன் அடிஆவி யடைக்கலமே! 85

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்குதல்

3665 (''வளவேழுலகு''-4-ப. 5-தி)

அடைக்கலத் தோங்கு கமலத் தலரயன் சென்னியென்னும்*
முடைக்கலத் தூண்முன் அரனுக்கு நீக்கியை* ஆழிசங்கம்
படைக்கலம் ஏந்தியை வெண்ணெய்க்கன் றாய்ச்சிவன் தாம்புகளால்
புடைக்கலந் தானை* எம் மானையென் சொல்லிப் புலம்புவனே?86

அன்றிலுக்கும் ஆழிக்கும் ஆற்றாத தலைவிக்குத் தோழி இரங்குதல்

3666 (''பண்டை நாளாலே''-9-ப. 2-தி)

புலம்பும் கனகுரல் போழ்வாய அன்றிலும்* பூங்கழிபாய்ந்
தலம்பும் கனகுரல் சூழ்திரை யாழியும்* ஆங்கவைநின்
வலம்புள் ளதுநலம் பாடும் இதுகுற்ற மாகவையம்
சிலம்பும் படிசெய்வ தே?* திரு மால்!இத் திருவினையே. 87

போலி கண்டு அழிகின்ற தலைவி இரங்குதல்

3667 (''புகழுநல்லொருவன்''-3-ப. 4-தி)

திருமால் உருஒக்கும் மேரு* அம் மேருவில் செஞ்சுடரோன்
திருமால் திருக்கைத் திருச்சக் கரம்ஒக்கும்* அன்னகண்டும்
திருமால் உருவோ டவன்சின்ன மேபிதற் றாநிற்பதோர்
திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு* எங் கேவரும் தீவினையே? 88

தலைவனது கலவிக்கு விரைகிற தலைவி இரங்குதல்

3668 ("அங்குமிங்கும்"-8-ப. 3-தி)

தீவினைக் கருநஞ் சைநல் வினைக்கின் னமுதத்தினை*
பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை* புன்மை யெள்காது
ஆவினை மேய்க்கும்வல் லாயனை அன்றுல கீரடியால்
தாவின ஏற்றைஎம் மானை* எஞ் ஞான்று தலைப்பெய்வனே? 89

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கால நீட்டிப்புக்கு ஆற்ருது உரைத்தல்

3669 ("குரவையாய்ச்சியர்"-6-ப. 4-தி)

தலைப்பெய்து யானுன் திருவடி சூடுந் தகைமையினல்*
நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு நோற்றஇம் மாயமும்* மாயம்செவ்வே
நிலைப்பெய் திலாத நிலைமையும்காண்டோ றசுரர்குழாம்
தொலைப்பெய்த நேமியெந்தாய்* தொல்லை யூழி சுருங்கலதே. 90

தோழிக்குத் தலைவி தன் கற்பு உணர்த்தி அறத்தொடு நிற்றல்

3670 ("வார்கடாவருவி"-8-ப. 4-தி)

சுருங்குறி வெண்ணெய் தொடுவுண்ட கள்வனை* வையமுற்றும்
ஒருங்குற வுண்ட பெருவயிற் ருளனை* மாவலிமாட்டு
இருங்குறள் ஆகி இசையவோர் மூவடி வேண்டிச்சென்ற
பெருங்கிறி யானைஅல் லால்* அடி யேன்நெஞ்சம் பேணலதே.91

வினைவயிற் பிரிவில் தலைவனைக் குறித்துத் தலைவி இரங்குதல்

3671 ("ஆழிஎழச்"-7-ப. 4-தி)

பேணலம் இல்லா அரக்கர்முந் நீர பெரும்பதிவாய்*
நீள்நகர் நீளெரி வைத்தரு ளாய்என்று* நின்னைவிண்ணோர்
தாள்நிலந் தோய்ந்து தொழுவர் நின் மூர்த்திபல் கூற்றில்ஒன்று
காணலும் ஆங்கொல்?என் றே* வைகல் மாலையுங் காலையுமே.92

இருள் கண்டு அஞ்சுகிற தலைவி தோழியரையும்
செவிலியரையும் வெறுத்தல்

3672 ("ஒருநாயகமாய்?"--4-ப, 1-தி)

காலைவெய் யோற்குமுன் ஓட்டுக் கொடுத்தகங் குற்குறும்பர்*
மாலைவெய் யோன்பட வையகம் பாவுவர்* அன்னகண்டும்
காலைநல் ஞானத் துறைபடிந் தாடிக்கண் போதுசெய்து
மாலைநல் நாவில்கொள்ளார்* நினை யார்அவன் மைப்படியே. 93

தலைவியைக் கண்ட பாங்கன் தலைவனை அடுத்து வியந்து கூறுதல்

3673 ("இருத்தும்வியந்"-8-ப. 7-தி)

மைப்படி மேனியும் செந்தா மரைக்கண்ணும் வைதிகரே*
மெய்ப்படி யால்உன் திருவடி சூடும் தகைமையினர்*
எப்படி ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும் என்னும்
அப்படி யானும்சொன் னேன்* அடி யேன்மற்று யாதென்பனே? 94

தலைவி அறத்தொடு நிற்கத் துணிதல்

3674 ("திருமாலிருஞ்சோலைமலை"-10-ப. 8-தி)

யாதானும் ஓராக் கையில்புக்கு அங் காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும்
மூதாவி யில்தடு மாறும் உயிர்முன்ன மே* அதனால்
யாதானும் பற்றிநீங் கும்விர தத்தைநல் வீடுசெய்யும்
மாதா வினைப்பிது வை* திரு மாலைவணங்குவனே. 95

தலைவி வெறி விலக்குவிக்க நினைத்தல்

3675 ("ஒன்றுந்தேவும்"-4-ப. 10-தி)

வணங்கும் துறைகள் பலபல ஆக்கி* மதிவிகற்பால்
பிணங்கும் சமயம் பலபல ஆக்கி * அவையவைதோ
றணங்கும் பலபல ஆக்கிநின் மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்;
இணங்குநின் னோரைஇல் லாய்* நின்கண் வேட்கை எழுவிப்பனே. 96

தலைவன் பிரிவில் துயில்கொள்ளாத தலைவி இரங்குதல்

3676 ("பரிவதிலீசனை"-1-ப. 6-தி)

எழுவதும் மீண்டே படுவதும் பட்டு* எனை யூழிகள்போய்க்
கழிவதும்கண்டுகண் டெள்கலல் லால்* இமை யோர்கள்குழாம்
தொழுவதும் சூழ்வதும் செய்தொல்லை மாலைக்கண் ணாரக்கண்டு
கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கும்* உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே? 97

தலைவனது அருமை நினைந்து கவல்கின்ற தலைவிக்குத் தோழி கூறுதல்

3677 ("கெடுமிடராய"-10-ப. 2-தி)

துஞ்சா முனிவரும் அல்லா தவருந் தொடரநின்ற*
எஞ்சாப் பிறவி இடர்கடிவான்* இமை யோர்தமக்கும்
தன்சார்வி லாத தனிப்பெரு மூர்த்திதன் மாயம்செவ்வே
நெஞ்சால் நினைப்பரி தால்* வெண்ணெ யூணென்னும் ஈனச்சொல்லே.98

தலைவனிடத்துள்ள அன்பின் உறுதியைத் தலைவி தோழிக்குக் கூறுதல்

3678 (''செஞ்சொற்கவிகாள்''-10-ப. 7-தி)

ஈனச்சொல் ஆயினும் ஆக எறிதிரை வையம்முற்றும்
ஏனத் துருவாய் இடந்தபி ரான்* இருங் கற்பகம்சேர்
வானத் தவர்க்கும் அல் லாதவர்க் கும்மற்றெல் லாஎவர்க்கும்
ஞானப் பிரானையல் லால்இல்லை* நான்கண்ட நல்லதுவே. 99

நூற்பயன்

3679 (''முனியே நான்முகனே''-10-ப. 10-தி)

நல்லார் நவில்குரு கூர்நக ரான் திரு மால்திருப்பேர்
வல்லார் அடிக்கண்ணி சூடிய* மாறன்விண் ணப்பஞ்செய்த
சொல்லார் தொடையல் இந் நூறும்வல் லார்அழுந் தார்பிறப்பாம்
பொல்லா அருவினை* மாய வன் சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்தே. 100

தசகம் :- பொய் அரியன சூட்டு, இசை என்றும மலை, வாசகம் ஊழி உறுகின்ற, சுறுங்கு-செக்கர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வார்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவாசிரியம்

தனியன்

காசினியோர் தாம்வாழக் கலியுகத்தே வந்துதித்து*
ஆசிரியப் பாஅதனால் அருமறைநூல் விரித்தானை*
தேசிகனைப் பராங்குசனைத் திகழ்வகுளத் தாரானை*
மாசடையா மனத்துவைத்து மறவாமல் வாழ்த்துதுமே.

–அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானுர்

ஆசிரியப்பா

(தேசிய ராகம் - ஆதி தாளம்)

3680 *செக்கர்மா முகிலுடுத்து, மிக்க செஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடி* அஞ்சுடர் மதியம் பூண்டு*
பலசுடர் புனைந்த பவளச் செவ்வாய்*
திகழ்பசுஞ் சோதிமரகதக் குன்றம்*
கடலோன் கைமிசைக் கண்வளர் வதுபோல்*
பீதக ஆடை முடிபூண் முதலா*
மேதகு பல்கலன் அணிந்து *சோதி
வாயவும் கண்ணவும் சிவப்ப* மீதிட்டுப்
பச்சை மேனி மிகப் பகைப்ப*
நச்சுவினைக் கவர்தலை அரவின் அமளி யேறி*
எறிகடல் நடுவுள் அறிதுயில் அமர்ந்து*
சிவன்அய னிந்திரன் இவர்முத லனைத்தோர்*
தெய்வக் குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த*
தாமரை யுந்தித் தனிப்பெரு நாயக!*
மூவுலகளந்த சேவடி யோயே! 1

3681 உலகுபடைத் துண்ட எந்தை* அறைகழல்
சுடர்ப்பூந் தாமரை சூடுதற்கு* அவாவு
ஆருயிருருகி யுக்க* நேரிய காதல்
அன்பில் இன்பீன் தேறல்* அமுத
வெள்ளத் தானும் சிறப்புவிட்டு* ஒருபொருட்கு
அசைவோர் அசைக* திருவொடு மருவிய
இயற்கை* மாயாப் பெருவிற லுலகம்
மூன்றி னெடுநல் வீடு பெறினும்*
கொள்வ தெண்ணுமோ-தெள்ளியோர் குறிப்பே? 2

3682 குறிப்பில் கொண்டு நெறிப்பட *உலகம்
மூன்றுடன் வணங்கு தோன்றுபுகழ் ஆணை*
மெய்பெற நடாய தெய்வம் மூவரில்
முதல்வ னாகி* சுடர்விளங் ககலத்து*
வரைபுரை திரைபொர பெருவரை வெருவர*
உருமுரல் ஒலிமலி நளிர்கடற் படவர
அரசுடல் தடவரை சுழற்றிய* தனிமாத்
தெய்வத் தடியவர்க் கினிநாம் ஆளாகவே
இசையுங்கொல்?* ஊழிதோ றூழிஓ வாதே. 3

3683 'ஊழிதோ றூழி ஓவாது* வாழிய!'
என்று யாம்தொழ இசையுங் கொல்?*
யாவகை யுலகமும் யாவரும் இல்லா*
மேல்வரும் பெரும்பாழ்க் காலத்து* இரும்பொருட்
கெல்லாம் அரும்பெறல் தனிவித்து* ஒருதான்
ஆகித் தெய்வ நான்முகக் கொழுமுளை
ஈன்று* முக்கண் ஈசனொடு தேவுபல
நுதலி* மூவுலகம் விளைத்த உந்தி*
மாயக் கடவுள் மாமுத லடியே. 4

3684 மாமுதல் அடிப்போ தொன்றுகவிழ்த் தலர்த்தி*
மண்முழுதும் அகப்படுத்து* ஒண்சுடர் அடிப்போது
ஒன்றுவிண் செலீஇ* நான்முகப் புத்தேள்
நாடுவியந் துவப்ப வானவர் முறைமுறை
வழிபட நெறீஇ* தாமரைக் காடு

மலர்க்கண் ணோடு கனிவா யுடையது-
மாய்* இரு நாயி ருயிரம் மலர்ந்தன்ன*
கற்பகக் காவு பற்பல அன்ன*
முடிதோ ளாயிரம் தழைத்த*
நெடியோய்க் கல்லதும் அடியதோ உலகே? 5

3685 ஓஒ! உலகின தியல்வே!*
ஈன்றோ ளிருக்க மணைநீ ராட்டி* படைத்திடந்து
உண்டுமிழ்ந் தளந்து* தேர்ந்துல களிக்கும்
முதற்பெருங் கடவுள் நிற்ப* புடைப்பல
தானறி தெய்வம் பேணுதல்* தனுது
புல்லறி வாண்மை பொருந்தக் காட்டி*
கொல்வன முதலா அல்லன முயலும்*
இனைய செய்கை; இன்பு துன்பளி*
தொன்மா மாயப் பிறவியுள் நீங்கா*
பன்மா மாயத் தழுந்துமாம் நளிர்ந்தே. 6

3686 *நளிர்மதிச் சடையனும் நான்முகக் கடவுளும்*
தளிரொளி யிமையவர் தலைவனும் முதலா*
யாவகை யுலகமும் யாவரும் அகப்பட*
நிலநீர் தீகால் சுடரிரு விசும்பும்*
மலர்சுடர் பிறவும் சிறிதுடன் மயங்க*
ஒருபொருள் புறப்பா டின்றி முழுவதும்
அகப்படக் கரந்து* ஓர் ஆலிலைச் சேர்ந்தஎம்
பெருமா மாயனை யல்லது*
ஒருமா தெய்வம்மற் றுடையமோ யாமே? 7

செக்கர் உலகு குறிப்பு ஊழி மாமுதல் ஓஒஉலகு நளிர் - முயற்சி

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

பெரிய திருவந்தாதி

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

முந்துற்ற நெஞ்சே! முயற்றி தரித்துரைத்து*
வந்தித்து வாயார வாழ்த்தியே* -சந்த
முருகூரும் சோலேசூழ் மொய்பூம் பொருநல்*
குருகூரன் மாறன்பேர் கூறு.

-எம்பெருமானர்

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

3687 *முயற்சி சுமந்தெழுந்து முந்துற்ற நெஞ்சே!*
இயற்றுவாய் எம்மொடுநீ கூடி* -நயப்புடைய
நாவீன் தொடைக்கிளவி யுள்பொதிவோம்* நற்பூவைப்
பூவீன்ற வண்ணன் புகழ். 1

3688 புகழ்வோம் பழிப்போம்; புகழோம் பழியோம்*
இகழ்வோம் மதிப்போம்; மதியோம்-இகழோம்* மற்
றெங்கள்மால்!செங்கண்மால்! சீறல்நீ தீவினையோம்*
எங்கள்மால் கண்டாய் இவை. 2

3689 இவையன்றே நல்ல; இவையன்றே தீய*
இவையென் றிவையறிவ னேலும்* -இவையெல்லாம்
என்னல் அடைப்புநீக் கொண்ணது; இறையவனே!*
என்னல் செயற்பால தென்? 3

3690 என்னின் மிகுபுகழார் யாவரே?* பின்னையும்மற்
றெண்ணில் மிகுபுகழேன் யானல்லால்* -என்ன
கருஞ்சோதிக் கண்ணன் கடல்புரையும்* -சீலப்
பெருஞ்சோதிக் கென்நெஞ்சாட் பெற்று. 4

3691 பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்த தந்தைநீ*
மற்றையார் ஆவாரும் நீபேசில்* -எற்றேயோ
மாய!மா மாயவளை மாயமுலை வாய்வைத்த*
நீயம்மா! காட்டும் நெறி. 5

3692 நெறிகாட்டி நீக்குதியோ?* நின்பால் கருமா
முறிமேனி காட்டுதியோ?* மேனாள்-அறியோமை
என்செய்வான் எண்ணினாய்? கண்ணனே!* ஈதுரையாய்
என்செய்தால் என்படோம் யாம்? 6

3693 'யாமே அருவினையோம் சேயோம்* என் நெஞ்சினார்
தாமே யணுக்கராய்ச் சார்ந்தொழிந்தார்* -பூமேய
செம்மாதை நின்மார்வில் சேர்வித்து* பாரிடந்த
அம்மா!நின் பாதத் தருகு. 7

3694 அருகும் சுவடும் தெரிவுணரோம்* அன்பே
பெருகும் மிக இதுவென்? பேசீர்* -பருகலாம்
பண்புடையீர்! பாரளந்தீர்! பாவியெம்கண் காண்பரிய*
நுண்புடையீர்! நும்மை நுமக்கு. 8

3695 'நுமக்கடியோம்' என்றென்று நொந்துரைத்துஎன்?* மாலார்
தமக்கவர்தாம் சார்வரிய ரானால்* -எமக்கினி
யாதானும் ஆகிடுகாண் நெஞ்சே!* அவர்திறத்தே
யாதானும் சிந்தித் திரு. 9

3696 இருநால்வர் ஈரைந்தின் மேலொருவர்* எட்டோ
டொருநால்வர்; ஓரிருவர் அல்லால்* --திருமாற்கு
யாமார்? வணக்கமார்? ஏபாவம்! நன்னெஞ்சே!*
நாமா மிகவுடையோம் நாழ். 10

3697 நாழால் அமர்முயன்ற வல்லரக்கன் இன்னுயிரை*
வாழா வகைவலிதல் நின்வலியே* --ஆழாத
பாரும்நீ வானும்நீ காலும்நீ தீயும்நீ*
நீரும்நீ யாய்நின்ற நீ. 11

3698 நீயன்றே ஆழ்துயரில் வீழ்விப்பான் நின்றுழன்றாய்?*
போயொன்று சொல்லியென்? போநெஞ்சே* --நீயென்றும்
காழ்த்துபதே சந்தரினும் கைக்கொள்ளாய் * கண்ணன்தாள்
வாழ்த்துவதே கண்டாய் வழக்கு. 12

3699 வழக்கொடு மாறுகோள் அன்று;அடியார் வேண்ட*
இழக்கவும் காண்டும் இறைவ!--இழப்புண்டே*
எம்மா ட்கொண் டாகிலும் யான்வேண்ட* என்கண்கள்
தம்மால்காட்டு உன்மேனிச் சாய். 13

3700 சாயால் கரியானை யுள்ளறியா ராய்நெஞ்சே!*
பேயார் முலைகொடுத்தார் பேயராய் *-நீயார்? போய்த்
தேம்பூண் சுவைத்தூ னறிந்தறிந்தும்* தீவினையாம்
•பாம்பார்வாய்க் கைவிடல்பார்த்தி. 14

3701 பார்த்து ஓர் எதிரிதா நெஞ்சே!* படுதுயரம்
பேர்த்தோதப் பீடழிவாம் பேச்சில்லை* --ஆர்த்தோதம்
தம்மேனி தாள் தடவத் தாங்கிடந்து* தம்முடைய
செம்மேனிக் கண்வளர்வார், சீர். 15

3702 சீரால் பிறந்து சிறப்பால் வளராது*
பேர்வாம னாகாக்கால் பேராளா!* --மார்பாரப்
புல்கிநீ யுண்டுமிழ்ந்த பூமிநீர் ஏற்பரிதே?*
சொல்லுநீ யாமறியச் சூழ்ந்து. 16

3703 சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால் தோன்றுது விட்டாலும்*
வாழ்ந்திடுவர்; பின்னும்தம் வாய்திறவார்* --சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள் போல்அரக்கன் வந்தலைகள் தாமிடிய*
தாள்வரைவில் லேந்தினார் தாம். 17

3704 தாம்பால்ஆப் புண்டாலும் அத்தழும்பு தான்இளக*
பாம்பால்ஆப் புண்டுபா டுற்றாலும்* --சோம்பாது,இப்
பல்லுருவை யெல்லாம் படர்வித்த வித்தா!* உன்
தொல்லுருவை யாரறிவார்? சொல்லு. 18

3705 சொல்லில் குறையில்லை சூதறியா நெஞ்சமே!*
எல்லி பகலென்னா தெப்போதும்* --தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக் கெல்லாமோர் ஐவரையே மாறாக*
காத்தானைக் காண்டும்;நீ காண். 19

3706 காணப் புகிலறிவு கைக்கொண்ட நன்னெஞ்சம்!*
நாணப் படுமன்றே? நாம்பேசில்!* --மாணி
யுருவாகிக் கொண்டுலகம் நீரேற்ற சீரான்*
திருவாகம் தீண்டிற்றுச் சென்று. 20

• இதுவே வியாக்கியானத்துக்கும் வெண்டளைக்கும் ஒக்கும். 'பாம்பார்வாய்க் கைநீட்டல் பார்த்தி' என்பது முன்னைய பாடம்.

3707 சென்றங்கு வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு*
இன்றிங்கென் நெஞ்சால் இடுக்குண்ட* --அன்றங்குப்
பாருருவும் பார்வளைத்த நீருருவும் கண்புதைய*
காருருவன் தான்நிமிர்த்த கால். 21

3708 காலே பொதத்திரிந்து கத்துவ ராம்இந்நாள்*
மாலார் குடிபுகுந்தார் என்மனத்தே* --மேலால்
தருக்கும்இடம் பாட்டிநெடும் வல்வினையார் தாம்* வீற்
றிருக்குமிடம் காணு திளைத்து. 22

3709 இளைப்பாய் இளையாப்பாய்; நெஞ்சமே! சொன்னேன்*
இளைக்க நமன்தமர்கள் பற்றி--இளைப்பெய்த*
நாய்தந்து மோதாமல் நல்குவான் நல்காப்பான்*
தாய்தந்தை எவ்வுயிர்க்கும் தான். 23

3710 தானே தனித்தோன்றல் தன்னளப்பொன் றில்லாதான்*
தானே பிறர்கட்கும் தற்றோன்றல்* --தானே
இளைக்கிற்பார் கீழ்மேலாம் மீண்டமைப்பான் ஆனால்*
அளக்கிற்பார் பாரின்மேல் ஆர்? 24

3711 ஆரானும் ஆதானும் செய்ய* அகலிடத்தை
ஆராய்ந் ததுதிருத்த லாவதே?* --சீரார்
மனத்தலை வன் துன்பத்தை மாற்றினேன்* வானோர்
இனத்தலைவன் கண்ணனால் யான். 25

3712 யானுமென் நெஞ்சும் இசைந்தொழிந்தோம்* வல்வினையைக்
கானும் மலையும் புகக்கடிவான்* --தானோர்
இருளன்ன மாமேனி எம்இறையார் தந்த*
அருளென்னும் தண்டால் அடித்து. 26

3713 அடியால் படிகடந்த முத்தோ?* அதன்றேல்
முடியால் விசும்பளந்த முத்தோ?* -நெடியாய்!
செறிகழல்கள் தாள்நிமிர்த்துச் சென்றுலக மெல்லாம்*
அறிகிலமால் நீயளந்த அன்று. 27

3714 அன்றேநங் கண்காணும் ஆழியான் காருருவம்*
இன்றேநாம் காணு திருப்பதுவும்* --என்றேனும்
கட்கண்ணால் காணாத அவ்வுருவை* நெஞ்சென்னும்
உட்கண்ணேல் காணும் உணர்ந்து. 28

3715 உணர ஒருவர்க் கெளியனே? செவ்வே*
இணரும் துழாயலங்கல் எந்தை* --உணரத்
தனக்கெளியர் எவ்வளவர் அவ்வளவன் ஆனால்*
எனக்கெளியன் எம்பெருமான் இங்கு. 29

3716 இங்கில்லை பண்டுபோல் வீற்றிருத்தல்* என்னுடைய
செங்கண்மால் சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம்!* --அங்கே
மடியடக்கி நிற்பதனில் வல்வினையார் தாம்* மீண்
டடியெடுப்ப தன்றோ அழகு? 30

3717 அழகும் அறிவோமாய் வல்வினையும் தீர்ப்பான்*
நிழலும் அடிதாறும் ஆனோம்* --சுழலக்
குடங்கள்தலை மீதெடுத்துக் கொண்டாடி* அன்றத்
தடங்கடலை மேயார் தமக்கு. 31

3718 தமக்கடிமை வேண்டுவோர் தாமோ தரனார்*
தமக்கடிமை செய்யென்றால் செய்யாது* --எமக்கென்று
தாம்செய்யும் தீவினைக்கே தாழ்வுறுவர் நெஞ்சினார்*
யான்செய்வ திவ்விடத்திங் கியாது? 32

3719 யாதானும் ஒன்றறியில் தன்னுகக்கில் என்கொலோ?*
யாதானும் நேர்ந்தணுகா வாறுதான்* --யாதானும்
தேறுமா செய்யா அசுரர்களை* நேமியால்
பாறுபா றாக்கினான் பால். 33

3720 பாலாழி நீகிடக்கும் பண்பை* யாம் கேட்டேயும்*
காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்* --நீலாழிச்
சோதியாய்! ஆதியாய்! தொல்வினையெம் பால்கடியும்*
நீதியாய்! நிற்சார்ந்து நின்று. 34

3721 நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் திரிதந்தும்*
ஒன்றுமோ வாற்றான்என் நெஞ்சகலான்* --அன்றங்கை
வன்புடையால் பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்து மார்விடந்தான்.
அன்புடையன் அன்றே யவன். 35

3722 அவனும் இவனும் உவனும்* மற் றும்பர்
அவனும் அவனென் றிராதே* --அவனும்
அவனே எனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால்*
அவனே எவனேலும் ஆம். 36

3723 ஆமா றறிவுடையார் ஆவ தரிதன்றே?✻
நாமே அதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே!✻ --பூமேய்
மதுகரமே தண்டுழாய் மாலாரை✻ வாழ்த்தாம்
அது கரமே அன்பால் அமை. 37

3724 அமைக்கும் பொழுதுண்டே? ஆராயில் நெஞ்சே!✻
இமைக்கும் பொழுதும் இடைச்சி--குமைத்திறங்கள்✻
ஏசியே யாயினும் ஈன்துழாய் மாயனையே✻
பேசியே போக்காய் பிழை. 38

3725 பிழைக்க முயன்றோமோ? நெஞ்சமே! பேசாய்✻
தழைக்கும் துழாய்மார்வன் றன்னை✻ -அழைத்தொருகால்
போயுபகா ரம்பொலியக் கொள்ளாது✻ அவன்புகழே
வாயுபகா ரம்கொண்ட வாய்ப்பு. 39

3726 வாய்ப்போ இதுஒப்ப மற்றில்லை வாநெஞ்சே!✻
போய்ப்போஒய் வெந்நரகில் பூவியேல்✻ --தீப்பால
பேய்த்தாய் உயிர்கலாய்ப் பாலுண்டு✻ அவளுயிரை
மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி. 40

3727 'வலியம்' எனநினைந்து வந்தெதிர்ந்த மல்லர்✻
வலிய முடியிடிய வாங்கி,--வலியநின்
பொன்னாழிக் கையால் புடைத்திடுதி; கீளாதே✻
பன்னாளும் நிற்கும்இப் பார். 41

3728 பாருண்டான் பாருமிழ்ந்தான் பாரிடந்தான் பாரளந்தான்✻
பாரிடம் முன்படைத்தான் என்பரால்✻ --பாரிடம்
ஆவானும் தானானால் ஆரிடமே?✻ மற்றொருவர்க்கு
ஆவான் புகாவால் அவை. 42

3729 அவயம் எனநினைந்து வந்த சுரர் பாலே✻
நவையை நளிர்விப்பான் றன்னை✻ --கவையில்
மனத்துயர வைத்திருந்து வாழ்த்தாதார்க் குண்டோ?✻
மனத்துயரை மாய்க்கும் வகை. 43

3730 வகைசேர்ந்த நன்னெஞ்சும் நாவுடைய வாயும்✻
மிகவாய்ந்து வீழா எனிலும்✻ --மிகஆய்ந்து
மாலைத்தாம் வாழ்த்தா திருப்பர்; துவன்றே?✻
மேலைத்தாம் செய்யும் வினை. 44

3731 வினையார் தரமுயலும் வெம்மையே யஞ்சி*
தினையாம் சிறிதளவும் செல்ல--நினையாது*
வாசகத்தால் ஏத்தினேன்-வானோர் தொழுதிறைஞ்சும்*
நாயகத்தான் பொன்னடிக்கள் நான். 45

3732 நான்கூறும் கூற்றுவ தித்தனையே* நாணும்
தேங்கோத நீருருவன் செங்கணமால்* --நீங்காத
மாகதியாம் வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு*
நீகதியா நெஞ்சே! நினை. 46

3733 நினைத்திறைஞ்சி மானிடவர் ஒன்றிரப்பர் என்றே*
நினைத்திடவும் வேண்டாநீ; நேரே* --நினைத்திறைஞ்ச
எவ்வளவர்? எவ்விடத்தோர்? மாலே!* அதுதானும்
எவ்வளவும் உண்டோ? எமக்கு. 47

3734 எமக்கியாம் விண்ணாட்டுக் குச்சமதாம் வீட்டை*
அமைத்திருந்தோம்;அஃதன்றேயாமாறு?* -அமைப்பொலிந்த
மென்தோளி காரணமா வெங்கோட்டே றேழுடனே,*
கொன்றானை யேமனத்துக் கொண்டு. 48

3735 கொண்டல்தான் மால்வரைதான் மாகடல்தான் கூரிருள்தான்
வண்டருப் பூவைதான் மற்றுத்தான்* --கண்டநாள்
காருருவம் காண்தோறும் நெஞ்சோடும்* கண்ணனார்
பேருருஎன் றெம்மைப் பிரிந்து. 49

3736 பிரிந்தொன்று நோக்காது தம்முடைய பின்னே*
திரிந்துழலும் சிந்தனையார் தம்மை* --புரிந்தொருகால்
'ஆவா!' எனஇரங்கார் அந்தோ! வலிதேகொல்?*
மாவாய் பிளந்தார் மனம். 50

3737 மனமாளும் ஓரைவர் வன்குறும்பர் தம்மை*
சினமாள்வித் தோரிடத்தே சேர்த்து* --புனமேய
தண்டுழா யான்அடியே தான்காணும் அஃதன்றே*
வண்டுழாஞ் சீரார்க்கு மாண்பு. 51

3738 மாண்பாவித் தந்நான்று மண்ணிரந்தான்* மாயவள்நஞ்
சூண்பாவித் துண்டான தோருருவம்* --காண்பான்நங்
கண்ணவா; மற்றொன்று காணுறா* சீர்பரவா
துண்ணவாய் தானுறுமோ ஒன்று? 52

3739 ஒன்றுண்டு செங்கண்மால்! யானுரைப்பது* உன்னடியார்க்
கென்செய்வன் என்றே யிருத்திநீ* --நின்புகழில்
வைகும்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ?* நீயவர்க்கு
வைகுந்த மென்றருளும் வான். 53

3740 வானோ? மறிகடலோ? மாருதமோ? தீயகமோ?*
கானோ? ஒருங்கிற்றுக் கண்டிலமால்* --ஆனீன்ற
கன்றுயரத் தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார் தாள்பணிந்தோம்*
வன்துயரைஆவா! மருங்கு. 54

3741 மருங்கோதம் மோதும் மணிநா கணையார்*
மருங்கே வரவரிய ரேலும்* --ஒருங்கே
எமக்கவரைக் காணலாம் எப்போதும் உள்ளால்*
மனக்கவலை தீர்ப்பார் வரவு. 55

3742 வரவாறொன் றில்லையால் வாழ்வினிதால்* எல்லே!
ஒருவா றொருவன் புகாவாறு* --உருமாறும்
ஆயவர்தாம் சேயவர்தாம் அன்றுலகம் தாயவர்தாம்*
மாயவர்தாம் காட்டும் வழி. 56

3743 வழித்தங்கு வல்வினையை மாற்றானோ? நெஞ்சே!*
தழீஇக்கொண்டு போரவுணன் தன்னை* --சுழித்தெங்கும்
தாழ்விடங்கள் பற்றிப் புலால்வெள்ளம் தானுகள*
வாழ்வடங்க மார்விடந்த மால். 57

3744 மாலே! படிச்சோதி! மாற்றேல்* இனியுனது
பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்* --மேலால்
பிறப்பின்மை பெற்றடிக்கீழ்க் குற்றேவல் அன்று*
மறப்பின்மை யான்வேண்டும் மாடு. 58

3745 மாடே வரப்பெறுவ ராமென்றே* வல்வினையார்
காடானும் ஆதானும் கைக்கொள்ளார்* --ஊடே போய்ப்
பேரோதம் சிந்துதிரைக் கண்வளரும்* பேராளன்
பேரோதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து. 59

3746 பேர்ந்தொன்று நோக்காது பின்நிற்பாய் நில்லாப்பாய்*
ஈன்துழாய் மாயனையே; என்னெஞ்சே!* --பேர்ந்தெங்கும்
தொல்லைமா வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு*
இல்லைகாண் மற்றோர் இறை. 60

3747 இறைமுறையான் சேவடிமேல் மண்ணளந்த அந்நாள்*
மறைமுறையால் வான்நாடர் கூடி* --முறைமுறையின்
தாதிலகு பூத்தெளித்தால் ஒவ்வாதே?* தாழ்விசும்பின்
மீதிலகித் தான்கிடக்கும் மீன். 61

3748 மீனென்னும் கம்பில் வெறியென்னும் வெள்ளிவேய்*
வானென்னும் கேடிலா வான்குடைக்கு* --தானோர்
மணிக்காம்பு போல்நிமிர்ந்து மண்ணளந்தான்* நங்கள்
பிணிக்காம் பெருமருந்து பின். 62

3749 பின்துரக்கும் காற்றிழந்த சூற்கொண்டல் பேர்ந்தும்போய்*
வன்திரைக்கண் வந்தணைந்த வாய்மைத்தே* --அன்று
திருச்செய்ய நேமியான் தீயரக்கி மூக்கும்*
பருச்செவியும் ஈர்ந்த பரன். 63

3750 பரனும் அவனுதல் பாவிப்ப ராகில்*
உரனுல் ஒருமூன்று போதும்* --மரம்ஏழ்அன்
றெய்தானைப் புள்ளின்வாய் கீண்டானை யே* அமரர்
கைதான் தொழாவே கலந்து. 64

3751 கலந்து நலியும் கடுந்துயரை நெஞ்சே!*
மலங்க அடித்து மடிப்பான்* --விலங்கல்போல்
தொல்மாலைக் கேசவனை நாரணனை மாதவனை*
சொல்மாலை யெப்பொழுதும் சூட்டு. 65

3752 சூட்டாய நேமியான் தொல்லரக்கன் இன்னுயிரை*
மாட்டே துயரிழைத்த மாயவனை* --ஈட்ட
வெறிகொண்ட தண்டுழாய் வேதியனை* நெஞ்சே!
அறிகண்டாய்; சொன்னேன் அது. 66

3753 அதுவோநன் றென்றங் கமருலகோ வேண்டில்*
அதுவோ பொருளில்லை யன்றே?* --அதுவொழிந்து
மண்ணின்றுள் வேன்எனிலும் கூடும்; மடநெஞ்சே!*
கண்ணன்தாள் வாழ்த்துவதே கல். 67

3754 கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்த வானுடும்*
புல்லென் றொழிந்தனகொல்? ஏபாவம்!* --வெல்ல
நெடியான் நிறங்கரியான் உள்புகுந்து நீங்கான்*
அடியேன துள்ளத் தகம். 68

3755 அகம்சிவந்த கண்ணினராய் வல்வினைய ராவார்*
முகம்சிதைவ ராமன்றே முக்கி* --மிகுந்திருமால்
சீர்க்கடலை யுள்பொதிந்த சிந்தனையேன் றன்னை*
ஆர்க்கடலாம் செவ்வே யடர்த்து? 69

3756 அடர்பொன் முடியானை யாயிரம்பே ரானை*
சுடர்கொள் சுடராழி யானை* --இடர்கடியும்
மாதா பிதுவாக வைத்தேன் எனதுள்ளே*
யாதாகில் யாதே இனி? 70

3757 இனிநின்று நின்பெருமை யானுரைப்ப தென்னே?*
தனிநின்ற சார்விலா மூர்த்தி!* --பனிநீர்
அகத்துலவு செஞ்சடையான் ஆகத்தான்* நான்கு
முகத்தான்நின் உந்தி முதல். 71

3758 முதலாம் திருவுருவம் மூன்றென்பர்* ஒன்றே
முதலாகும் மூன்றுக்கும் என்பர்* --முதல்வா!
நிகரிலகு காருருவா! நின்னகத்த தன்றே?*
புகரிலகு தாமரையின் பூ. 72

3759 பூவையும் காயாவும் நீலமும் பூக்கின்ற*
காவி மலரென்றும் காண்தோறும்* --பாவியேன்
மெல்லாவி மெய்மிகவே பூரிக்கும்* அவ்வவை
எல்லாம் பிரானுருவே என்று. 73

3760 என்றும் ஒருநாள் ஒழியாமை யானிரந்தால்*
ஒன்றும் இரங்கார்; உருக்காட்டார்* --குன்று
குடையாக ஆகாத்த கோவலனுர்* நெஞ்சே!
புடைதான் பெரிதே புவி. 74

3761 புவியும் இருவிசும்பும் நின்னகத்த* நீயென்
செவியின் வழிபுகுந்தென் னுள்ளாய்* --அவிவின்றி
யான்பெரியன் நீபெரியை என்பதனை யாரறிவார்?*
ஊன்பருகு நேமியாய்! உள்ளு. 75

3762 உள்ளிலும் உள்ளந் தடிக்கும்; வினைப்படலம்*
விள்ள விழித்துன்னை மெய்யுற்றுல்* --உள்ள
உலகளவு யானும் உளனுவன்; என்கொலோ?*
உலகளந்த மூர்த்தி! உரை. 76

3763 உரைக்கில்ஓர் சுற்றத்தார் உற்றாரென் றாரே?*
இரைக்குங் கடற்கிடந்த எந்தாய்!* --உரைப்பெல்லாம்
நின்னன்றி மற்றிலேன் கண்டாய்* எனதுயிர்க்கோர்
சொல்நன்றி யாகும் துணை. 77

3764 துணைநாள் பெருங்கிளையும் தொல்குலமும்* சுற்றத்
திணைநாளும் இன்புடைத்தா மேலும்* --கணைநாணில்
ஓவாத் தொழில்சார்ங்கன் தொல்சீரை நன்னெஞ்சே*
ஓவாத ஊணாக உண். 78

3765 உண்ணாட்டுத் தேசன்றே! ஊழ்வினையையஞ்சுமே?*
விண்ணாட்டை யொன்றாக மெச்சுமே?* --மண்ணாட்டில்
ஆராகி எவ்விழிவிற் றானாலும்* ஆழியங்கைப்
பேராயற் காளாம் பிறப்பு. 79

3766 பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிதுறந்து* பின்னும்
இறக்கவும் இன்புடைத்தா மேலும்* --மறப்பெல்லாம்
ஏதமே யென்றல்லால் எண்ணுவனே?* மண்ணளந்தான்
பாதமே யேத்தாப் பகல். 80

3767 பகலிரா என்பதுவும் பாவியாது* எம்மை
இகல்செய் திருபொழுதும் ஆள்வர்* --தகவாத்
'தொழும்பர்இவர்; சீர்க்கும் துணையிலர்' என் றோரார்*
செழும்பரவை மேயார் தெரிந்து. 81

3768 தெரிந்துணர்வொன் றின்மையால் தீவினையேன்* வாளா
இருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்கள் எல்லாம்* --கரந்துருவில்
அம்மானை அந்நான்று பின்தொடர்ந்த* ஆழியங்கை
அம்மானை யேத்தா தயர்த்து. 82

3769 அயர்ப்பாய் அயராப்பாய் நெஞ்சமே! சொன்னேன்*
உயப்போம் நெறியிதுவே கண்டாய்* --செயற்பால
அல்லவே செய்கிறுதி நெஞ்சமே! அஞ்சினேன்*
மல்லர்நாள் வவ்வினனை வாழ்த்து. 83

3770 வாழ்த்தி அவனடியைப் பூப்புனைந்து* நின் தலையைத்
தாழ்த்திருகை கூப்பென்றால் கூப்பாத--பாழ்த்தவிதி!*
எங்குற்றாய் என்றவனை ஏத்தாதுஎன் னெஞ்சமே!*
தங்கத்தான் ஆமேலும் தங்கு. 84

3771 தங்கா முயற்றியவாய்த் தாழ்விசும்பின் மீதுபாய்ந்து*
எங்கேபுக் கெத்தவம்செய் திட்டனகொல்?* --பொங்கோதத்
தண்ணம்பால் வேலைவாய்க் கண்வளரும் * -என்னுடைய
கண்ணன்பால் நன்னிறங்கொள் கார்? 85

3772 *கார்கலந்த மேனியான் கைகலந்த ஆழியான்*
பார்கலந்த வல்வயிற்றான் பாம்பணையான்* --சீர்கலந்த
சொல்நினைந்து போக்காரேல் சூழ்வினையின் ஆழ்துயரை*
என்நினைந்து போக்குவர்இப் போது? 86

3773 *இப்போதும் இன்னும் இனிச்சிறிது நின்றாலும்*
எப்போதும் ஈதேசொல் என்நெஞ்சே!* -எப்போதும்
கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்*
மொய்கழலே யேத்த முயல். 87

தசகம்--முயற்றி நாழ் சென்று, அழகு வலியம் மனமாளும், இறைமுறை இனி, பகல்--ஒருபேர்.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை

தனியன்

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி*
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்* --வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்*
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

சீரார் திருவெழு கூற்றிருக் கையென்னும் செந்தமிழால்*
ஆரா வமுதன் குடந்தைப் பிரான்றன் அடியிணைக்கீழ்*
ஏரார் மறைப்பொரு ளெல்லா மெடுத்திவ் வுலகுய்யவே*
சோராமற் சொன்ன அருள்மாரி பாதம் துணைநமக்கே.

-எம்பெருமானார்

ஆசிரியப்பா

(தேசிய ராகம் - ஆதி தாளம்)

3774 *ஒருபே ருந்தி யிருமலர்த் தவிசில்*
ஒருமுறை அயனை யீன்றனை* ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினில் இயங்கா* மும்மதிள்
இலங்கை யிருகால் வளைய,* ஒருசிலை
ஒன்றிய ஈரெயிற் றழல்வாய் வாளியில்
அட்டனை* மூவடி நானிலம் வேண்டி*
முப்புரி நூலொடு மானுரி யிலங்கும்
மார்விநின்* இருபிறப் பொருமா ணாகி*
ஒருமுறை யீரடி மூவுல களந்தனை*
நாற்றிசை நடுங்க அஞ்சிறைப் பறவை
ஏறி* நால்வாய் மும்மதத் திருசெவி
ஒருதனி வேழத் தரந்தையை* ஒருநாள்
இருநீர் மடுவுள் தீர்த்தனை* முத்தீ
நான்மறை ஐவகை வேள்வி* அறுதொழில்
அந்தணர் வணங்கும் தன்மையை* ஐம்புலன்
அகத்தினுள் செறுத்து* நான்குடன் அடக்கி
முக்குணத் திரண்டவை யகற்றி* ஒன்றினில்
ஒன்றி நின்று* ஆங் கிருபிறப் பறுப்போர்
அறியும் தன்மையை* முக்கண் நாற்றோள்
ஐவாய் அரவோடு* ஆறுபொதி சடையோன்

அறிவருந் தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை*
ஏழுல கெயிற்றினில் கொண்டனை* கூறிய
அறுசுவைப் பயனும் ஆயினை* சுடர்விடும்
ஐம்படை அங்கையுள் அமர்ந்தனை* சுந்தர
நாற்றோள் முந்நீர் வண்ண!* நின் ஈரடி
ஒன்றிய மனத்தால்* ஒருமதி முகத்து
மங்கையர் இருவரும் மலரன* அங்கையின்
முப்பொழுதும் வருட அறிதுயில் அமர்ந்தனை*
நெறிமுறை நால்வகை வருணமும் ஆயினை*
மேதகும் ஐம்பெரும் பூதமும் நீயே*
அறுபதம் முரலும் கூந்தல் காரணம்*
ஏழ்விடை யடங்கச் செற்றனை*
அறுவகைச் சமயமும் அறிவரு நிலையினை*
ஐம்பால் ஓதியை ஆகத் திருத்தினை*
அறமுதல் நான் கவையாய்
மூர்த்தி மூன்றாய்* இருவகைப் பயனாய்
ஒன்றாய் விரிந்து நின்றனை* குன்றா
மதுமலர்ச் சோலை வண்கொடிப் படப்பை*
வருபுனல் பொன்னி மாமணி யலைக்கும்*
செந்நெலொண் கழனித் திகழ்வனம் உடுத்த*
கற்போர் புரிசைக் கனக மாளிகை*
நிமிர்கொடி விசும்பில் இளம்பிறை துவக்கும்*
செல்வம் மல்குதென் திருக்குடந்தை
அந்தணர் மந்திர மொழியுடன் வணங்க*
ஆடர வமளியில் அறிதுயில் அமர்ந்த
பரம!* நின் அடியிணை பணிவன்
வருமிடர் அகல-மாற்றோ வினையே.

●

இடங்கொண்ட நெஞ்சத் திணங்கிக் கிடப்பன,*
என்றும் பொன்னித்
தடங்கொண்ட தாமரை சூழும் மலர்ந்ததண்
பூங்குடந்தை,*
விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்துத்திச் செங்கண்
தழலுமிழ்வாய்*
படங்கொண்ட பாம்பணைப் பள்ளிகொண் டான்திருப்
பாதங்களே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமநுஜாய நம :

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

சிறிய திருமடல்

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

முள்ளிச் செழுமலரோ தாரான் முளைமதியம்*
கொள்ளிக்கென் உள்ளம் கொதியாமே*--வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி*
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

-பிள்ளை திருநறையூர் அரையர்

கலிவெண்பா
(நாதநாமக்கிரியை ராகம்-ஆதிதாளம்)

3775 *காரார் வரைக்கொங்கை, கண்ணார் கடலுடுக்கை*
சீரார் சுடர்ச்சுட்டிச் செங்கலுழிப் பேராற்று* 1
பேராார மார்பின் பெருமா மழைக்கூந்தல்*
நீரார வேலி நிலமங்கை யென்னும்* இப் 2
பாரோர் சொலப்பட்ட மூன்றன்றே*--அம்மூன்றும்
ஆராயில் தானே அறம்பொருள் இன்பமென்று* 3
ஆரார் இவற்றின் இடையதனை எய்துவார்*
சீரார் இருகலையும் எய்துவர்--சிக்கெனமற்று 4
ஆரானும் உண்டென்பார்; என்பது தான்அதுவும்*
5 ஓராமை யன்றே? உலகத்தார் சொல்லுஞ்சொல்* 5
ஓராமை யாமா றதுவுரைக்கேன்; கேளாமே*
காரார் புரவியேழ் பூண்ட தனியாழி* 6
தேரார் நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு*
ஆரா அமுதம்அங் கெய்தி*--அதினின்றும் 7
வாரா தொழிவதொன் றுண்டே?* அதுநிற்க
ஏரார் முயல்விட்டுக் காக்கைப்பின் போவதே?* 8

ஏரார் இளமுலையீர்! என்றனக் குற்றதுதான்*
காரார் குழலெடுத்துக் கட்டி*--கதிர்முலையை 9
வாரார வீக்கி மணிமே கலைதிருத்தி*
ஆரார் அயில்வேற்கண் அஞ்சனத்தின் நீறணிந்து* 10
சீரார் செழும்பந்து கொண்டடியா நின்றேன் நான்*
நீரார் கமலம்போல் செங்கண்மால் என்றொருவன்* 11
பாரோர்கள் எல்லாம் மகிழப் பறைகறங்க*
சீரார் குடமிரண் டேந்தி*--செழுந்தெருவே 12
ஆரா ரெனச்சொல்லி, ஆடும் அதுகண்டு*
ஏரார் இளமுலையார் என்னையரும் எல்லாரும்* 13
'வாராயோ' என்றார்க்குச் சென்றேன்என் வல்வினையால்*
காரார் மணிநிறமும் கைவளையும் காணேன்நான்* 14
ஆரானும் சொல்லிற்றும் கொள்ளேன்*--அறிவழிந்து
தீரா உடம்பொடு பேதுறுவேன் கண்டிரங்கி* 15
ஏரார் கிளிக்கிளவி எம்அனைதான் வந்தென்னை*
சீரார் செழும்புழுதிக் காப்பிட்டு*-செங்குறிஞ்சித் 16
தாரார் நறுமாலைச் சாத்தற்கு* தான்பின்னும்
நேரா தனஒன்று நேர்ந்தாள்*--அதனாலும் 17
தீராதென் சிந்தைநோய் தீராதென் பேதுறவு*
வாராது மாமை அதுகண்டு மற்றாங்கே* 18
ஆரானும் மூதறியும் அம்மனைமார் சொல்லுவார்*
'பாரோர் சொலப்படும் கட்டுப் படுத்திரேல்* 19
ஆரானும் மெய்ப்படுவன்' என்றார்*--அதுகேட்டுக்
காரார் குழல்கொண்டைக் கட்டுவிச்சி கட்டேறி* 20
சீரார் சுளகில் சிலநெல் பிடித்தெறியா*
வேரா விதிர்விதிரா மெய்சிலிராக் கைமோவா* 21
'பேரா யிரமுடையான்' என்றாள்*--பெய்த்தேயும்
காரார் திருமேனி காட்டினாள்* 'கையதுவும் 22
சீரார் வலம்புரியே' என்றாள்* --திருத்துழாய்த்
தாரார் நறுமாலை கட்டுரைத்தாள் கட்டுரையா* 23
'நீரேதும் அஞ்சேல்மின்! நும்மகளை நோய்செய்தான்*
ஆரானும் அல்லன்; அறிந்தேன் அவனைநான்;* 24
கூரார்வேற் கண்ணீர் உமக்கறியக் கூறுகேனோ?*
ஆரால்இவ் வையம் அடியளப் புண்டதுதான்?* 25

ஆரால் இலங்கை பொடிபொடியா வீழ்ந்தது?* மற்று
ஆராலே கன்மாரி காத்ததுதான்?* --ஆழிநீர் 26
ஆரால் கடைந்திடப் பட்டது?* அவன்காண்மின்
ஊரா நிரைமேய்த் துலகெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தும்* 27
ஆராத தன்மையனுய் ஆங்கொருநாள் ஆய்ப்பாடி*
சீரார் கலையல்குல் சீரடிச் செந்துவர்வாய்* 28
வாரார் வனமுலையாள் மத்தாரப் பற்றிக்கொண்டு*
ஏரார் இடைநோவ எத்தனையோர் போதுமாய்* 29
சீரார் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய் திரண்டதனை*
வேரார் நுதல்மடவாள் வேறோர் கலத்திட்டு* 30
நாரார் உறியேற்றி நன்கமைய வைத்ததனை*
போரார்வேற் கண்மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம்* 31
ஓரா தவன்போல் உறங்கி அறிவுற்று*
தாரார் தடந்தோள்கள் உள்ளளவும் கைநீட்டி* 32
ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கி* --அருகிருந்த
மோரார் குடமுருட்டி முன்கிடந்த தானத்தே* 33
ஓரா தவன்போல் கிடந்தானைக் கண் டவளும்*
வாராத்தான் வைத்தது காணுள்* --வயிறடித்திங்கு 34
'ஆரார் புகுதுவார்? ஐயர் இவரல்லால்*
நீராம் இதுசெய்தீர்' என்றோர் நெடுங்கயிற்றால்* 35
ஊரார்கள் எல்லாரும் காண உரலோடே*
தீரா வெகுளியளாய்ச் சிக்கென ஆர்த்தடிப்ப* 36
ஆரா வயிற்றினோ டாற்றுதான்* --அன்றியும்
நீரார் நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்க நின்றுரப்பி* 37
ஓரா யிரம்பணவெங் கோவியல் நாகத்தை*
'வாரா யெனக்'கென்று மற்றதன் மத்தகத்து* 38
சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான்* --தன் 'சீதைக்கு
நேராவன் என் றோர் நிசாசரிதான் வந்தாளை* 39
கூரார்ந்த வாளால் கொடிமூக்கும் காதிரண்டும்*
ஈரா விடுத்து--அவட்கு மூத்தோனை* வெந்நரகம் 40
சேரா வகையே சிலைகுனித்தான்* செந்துவர்வாய்
வாரார் வனமுலையாள் வைதேவி காரணமா* 41
ஏரார் தடந்தோள் இராவணனை* --ஈரைந்து
சீரார் சிரமறுத்துச் செற்றுகந்த செங்கண்மால்* 42

போரார் நெடுவேலோன் பொன்பெயரோன் ஆகத்தை*
கூரார்ந்த வள்ளுகிரால் கீண்டு* --குடல்மாலை 43
சீரார் திருமார்பின் மேல்கட்டி* செங்குருதி
சோராக் கிடந்தானைக் குங்குமத் தோள்கொட்டி* 44
ஆரா எழுந்தான் அரியுருவாய்* --அன்றியும்
பேர்வா மனனாய காலத்து* 'மூவடிமண் 45
தாராய் எனக்கெ'ன்று வேண்டிச் சலத்தினால்*
நீரேற் றுலகெல்லாம் நின்றளந்தான் மாவலியை* -- 46
ஆராத போரில் அசுரர்களும் தானுமாய்*
காரார் வரைநட்டு நாகம் கயிறாக* 47
பேராமல் தாங்கிக் கடைந்தான்* --திருத்துழாய்த்
தாரார்ந்த மார்வன் தடமால் வரைபோலும்* 48
போரானை பொய்கைவாய்க் கோட்பட்டு நின்றலறி*
நீரார் மலர்க்கமலம் கொண் டோர் நெடுங்கையால்* 49
'நாராய ணா!ஓ மணிவண்ணா! நாகணையாய்*
வாராய் என் ஆரிடரை நீக்காய்'* --எனவெகுண்டு 50
தீராத சீற்றத்தால் சென்றிரண்டு கூறாக*
ஈரா அதனை இடர்கடிந்தான் எம்பெருமான்* 51
பேரா யிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டீர்! நும்மகளை*
தீராநோய் செய்தான்' எனவுரைத்தாள்* --சிக்கெனமற்று 52
ஆரானும் அல்லாமை கேட்டெங்கள் அம்மனையும்*
'போரார்வேற் கண்ணீர்! அவனாகில் பூந்துழாய்* 53
தாரா தொழியுமே? தன்னடிச்சி யல்லளே!* மற்று
ஆரானும் அல்லனே' என்றொழிந்தாள்* --நானவனைக் 54
காரார் திருமேனி கண்டதுவே காரணமா*
பேராப் பிதற்றாத் திரிதருவன்* --பின்னையும் 55
ஈராப் புகுதலும் இவ்வுடலைத் தண்வாடை* -
சோரா மறுக்கும் வகையறியேன்* --சூழ்குழலார் 56
ஆரானும் ஏசுவர் என்னும் அதன்பழியை*
வாராமல் காப்பதற்கு வாளா இருந்தொழிந்தேன்* 57
'வாராய் மட நெஞ்சே! வந்து* --மணிவண்ணன்
'சீரார் திருத்துழாய் மாலை நமக்கருளி* 58
தாரான் தரும்,என் றிரண்டத்தி லொன்றதனை*
ஆரானும் ஒன்னாதார் கேளாமே சொன்னக்கால்* 59
ஆராயு மேலும்; பணிகேட்டு அதுஅன்றெனிலும்*
போரா தொழியாதே போந்திடுநீ' என்றேற்கு* 60
காரார் கடல்வண்ணன் பின்போன நெஞ்சமும்*
வாராதே என்னை மறந்ததுதான்* --வல்வினையேன் 61
ஊரார் உகப்பதே யாயினேன்* --மற்றெனக்கிங்

காராய்வார் இல்லை; அழல்வாய் மெழுகுபோல்* 62
நீராய் உருகுமென் ஆவி* --நெடுங்கண்கள்
ஊரார் உறங்கிலும் தாம்உறங்கா* உத்தமன்றன் 63
பேரா யினவே பிதற்றுவன்* --பின்னையும்
காரார் கடல்போலும் காமத்த ராயினார்* 64
ஆரேபொல் லாமை அறிவார்?* --அது நிற்க.
ஆரானும் ஆதானும் அல்லள் அவள் காணீர்* 65
வாரார் வனமுலை வாசவ தத்தையென்று*
ஆரானும் சொல்லப் படுவாள்* அவளும்தன் 66
பேராயம் எல்லாம் ஒழியப் பெருந்தெருவே*
தாரார் தடந்தோள் தளைக்காலன் பின்போனாள்* 67
ஊரார் இகழ்ந்திடப் பட்டாளே?* --மற்றெனக்கிங்கு
ஆரானும் கற்பிப்பார் நாயகரே?* நானவனைக் 68
காரார் திருமேனி காணும் அளவும்போய்*
*சீரார் திருவேங் கடமே திருக்கோவ- 69
லூரே* மதிள்கச்சி ஊரகமே பேரகமே*
பேரா மருதிறுத்தான் வெள்ளரையே வெஃகாவே* 70
பேராலி தண்கால் நறையூர் திருப்புலியூர்*
ஆராமம் சூழ்ந்த அரங்கம் கணமங்கை 71
காரார் மணிநிறக் கண்ணனூர் விண்ணகரம்*
சீரார் கணபுரம் சேறை திருவழுந்தூர்* 72
காரார் குடந்தை கடிகை கடன்மல்லை*
ஏரார் பொழில்சூழ் இடவெந்தை நீர்மலை* 73
சீராரும் மாலிருஞ் சோலை--திருமோகூர்*
பாரோர் புகழும் வதரி வடமதுரை* 74
ஊராய எல்லாம் ஒழியாமே--நானவனை*
ஓரானைக் கொம்பொசித் தோரானை கோள்விடுத்த 75
சீரானை* செங்கண்நெடியானைத் தேன்துழாய்த்
தாரானை* தாமரைபோல் கண்ணனை--எண்ணருஞ்சீர்ப் 76
பேரா யிரமும் பிதற்றி-- பெருந்தெருவே
ஊரார் இகழிலும் ஊரா தொழியேன்நான்* 77
வாரார்பூம் பெண்ணை மடல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நேரிசை வெண்பா

ஊரா தொழியேன் உலகறிய ஒண்ணுதலீர்!*
சீரார் முலைத் தடங்கள் சேரளவும்* --பாரெல்லாம்
அன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநறையூர்*
மன்றோங்க ஊர்வன் மடல்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

பெரிய திருமடல்

தனியன்

நேரிசை வெண்பா

பொன்னுலகில் வானவரும் பூமகளும் போற்றிசெய்யும்*
நன்னுதலீர்!நம்பி நறையூரர்* --மன்னுலகில்
என்னிலைமை கண்டும் இரங்காரே யாமாகில்*
மன்னு மடலூர்வன் வந்து.

-பிள்ளை திருநறையூர் அரையர்

கலி வெண்பா

(நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ஆதி தாளம்)

3815 *மன்னிய பல்பொறிசேர் ஆயிரவாய் வாளரவின்*
சென்னி மணிக்குடுமித் தெய்வச் சுடர்நடுவுள்* 1
மன்னிய நாகத் தணைமேலோர் மாமலைபோல்*
மின்னும் மணிமகர குண்டலங்கள் வில்வீச* 2
துன்னிய தாரகையின் பேரொளிசேர் ஆகாசம்*
என்னும் விதானத்தின் கீழால்* --இருசுடரை 3
மன்னும் விளக்காக ஏற்றி* மறிகடலும்
பன்னு திரைக்கவரி வீச* நிலமங்கை 4
தன்னை முனநாள் அளவிட்ட தாமரைபோல்*
மன்னிய சேவடியை வானியங்கு தாரகைமீன்* 5
என்னும் மலர்ப்பிணையல் ஏய்ந்த* மழைக்கூந்தல்
தென்னன் உயர்பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும்* 6
என்னும் இவையே முலையா வடிவமைந்த*
அன்ன நடைய அணங்கே!* --அடியிணையைத் 7
தன்னுடைய அங்கைகளால் தான்தடவத் தான் கிடந்து* ஓர்
உன்னிய யோகத் துறக்கம் தலைக்கொண்ட 8
பின்னை* --தன் நாபி வலயத்துப் பேரொளிசேர்*
மன்னிய தாமரை மாமலர்பூத்து* அம்மலர்மேல் 9
முன்னம் திசைமுகனைத் தான்படைக்க* மற்றவனும்
முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள்* --அம்மறைதான் 10

மன்னும் அறம் பொருள் இன்பம்வீ டென்றுலகில்*
நன்னெறிமேம் பட்டன நான்கன்றே* -நான்கினிலும் 11
பின்னையது பின்னைப் பெயர்தரும் என்பது* ஓர்
தொன்னெறியை வேண்டுவார் வீழ்கனியும் ஊழிலையும்* 12
என்னும் இவையே நுகர்ந்துடலம் தாம்வருந்தி*
துன்னும் இலைக்குரம்பைத் துஞ்சியும்* வெஞ்சுடரோன் 13
மன்னும் அழல்நுகர்ந்தும் வண்தடத்தின் உட்கிடந்தும்*
இன்னதோர் தன்மையராய் ஈங்குடலம் விட்டெழுந்து* 14
தொன்னெறிக்கண் சென்றார் எனப்படும் சொல்லல்லால்*
இன்னதோர் காலத் தினையார் இதுபெற்றார்* 15
என்னவும் கேட்டறிவ தில்லை* --உளதென்னில்
மன்னுங் கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள்* 16
அன்னதோர் இல்லியி னூடுபோய்* வீடென்னும்
தொன்னெறிக்கட் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள்--சொல்லாதே* 17
அன்னதே பேசும் அறிவில் சிறுமனத்து* ,ஆங்
கன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே* --அதுநிற்க; 18
முன்னம்நான் சொன்ன அறத்தின் வழிமுயன்ற*
அன்னவர்தாம் கண்டீர்கள் ஆயிரக்கண் வானவர்கோன்* 19
பொன்னகரம் புக்கமரர் போற்றிசைப்ப* -பொங்கொளிசேர்
கொல்நவிலும் கோளரிமாத் தான்சுமந்த கோலம்சேர்* 20
மன்னிய சிங்கா சனத்தின்மேல்* வாள்நெடுங்கண்
கன்னியரால் இட்ட கவரிப்பொதி யவிழ்ந்து* ஆங் 21
கின்னிளம்பூந் தென்றல் இயங்க* --மருங்கிருந்த
மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியலார் வெண்முறுவல்* 22
முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ்நிலா வந்தரும்ப*
அன்னவர்தம் மான்நோக்கம் உண்டாங் கணிமலர்சேர்* 23
பொன்னியல் கற்பகத்தின் காடுடுத்த மாடெல்லாம்*
மன்னிய மந்தாரம் பூத்த மதுத்திவலை* 24
இன்னிசை வண்டமரும் சோலைவாய் மாலைசேர்*
மன்னிய மாமயில்போல் கூந்தல்* மழைத்தடங்கண் 25
மின்னிடையா ரோடும் விளையாடி--வேண்டிடத்து*
மன்னும் மணித்தலத்து மாணிக்க மஞ்சரியின்* 26
மின்னின் ஒளிசேர் பளிங்கு விளிம்படுத்த*
மன்னும் பவளக்கால் செம்பொன்செய் மண்டபத்துள்* 27
அன்ன நடைய அரம்பையர்தம் கைவளர்த்த*
இன்னிசையாழ்ப் பாடல்கேட்டின்புற்று* --இருவிசும்பில் 28
மன்னும் மழைதவழும் வாணிலா நீண்மதிதோய்*
மின்னின் ஒளிசேர் விசும்பூரும் மாளிகைமேல்* 29
மன்னும் மணிவிளக்கை மாட்டி* --மழைக்கண்ணார்
பன்னு விசித்திரமாப் பாப்படுத்த பள்ளிமேல்* 30

துன்னிய சாலேகம் சூழ்கதவம் தாள்திறப்ப*
அன்னம் உழக்க நெரிந்துக்க வாள்நீலச் 31
சின்ன நறுந்தாது சூடி* --ஓர் மந்தாரம்
துன்னும் நறுமலரால் தோள்கொட்டி* கற்பகத்தின் 32
மன்னும் மலர்வாய் மணிவண்டு பின்தொடர*
இன்னிளம்பூந் தென்றல் புகுந்து* ஈங் கிளமுலைமேல் 33
நன்னறுஞ் சந்தனச் சேறுலர்த்த* --தாங்கருஞ்சீர்
மின்னிடைமேல் கைவைத் திருந்தேந் திளமுலைமேல்* 34
பொன்னரும் பாரம் புலம்ப* --அகங்குழைந்தாங்
கின்ன உருவின் இமையாத் தடங்கண்ணார்* 35
அன்னவர்தம் மான்நோக்கம் உண்டாங் கணிமுறுவல்*
இன்னமுதம் மாந்தி யிருப்பர்* --இதுவன்றே 36
அன்ன அறத்தின் பயனாவது* ஒண்பொருளும்
அன்ன திறத்ததே ஆதலால்* காமத்தின் 37
மன்னும் வழிமுறையே நிற்றும்நாம்* --மான்நோக்கின்
அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர்மேல்* 38
மன்னும் மடலூரார்' என்பதோர் வாசகமும்*
தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு* அதனையாம்தெளியோம்! 39
மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்* --வேண்டாதார்
தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந் தனக்குழம்பின்* 40
அன்னதோர் தன்மை அறியாதார்* --ஆயன்வேய்
இன்னிசை ஓசைக் கிரங்காதார்* மால்விடையின் 41
மன்னும் மணிபுலம்ப வாடாதார்* --பெண்ணைமேல்
பின்னும்அவ் அன்றில் பெடைவாய்ச் சிறுகுரலுக்கு* 42
உன்னி யுடலுருகி நையாதார்* --உம்பர்வாய்த்
துன்னும் மதியுகுத்த தூநிலா நீள்நெருப்பில்* 43
தம்உடலம் வேவத் தளராதார்* --காமவேள்
மன்னும் சிலைவாய் மலர்வாளி கோத்தெய்ய* 44
பொன்னெடு வீதி புகாதார்* --தம் பூவணைமேல்
சின்ன மலர்க்குழலும் அல்குலும் மென்முலையும்* 45
இன்னிள வாடை தடவத்தாம் கண்டுயிலும்*
பொன்னனையார் பின்னும் திருவுறுக* --போர்வேந்தன் 46
தன்னுடைய தாதை பணியால் அரசொழிந்து*
பொன்னகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு* 47
மன்னும் வளநாடு கைவிட்டு* மாதிரங்கள்
மின்னுருவில் விண்தேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு* 48
கல்நிறைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று*
பின்னும் திரைவயிற்றுப் பேயே திரிந் துலவா* 49
கொல்நவிலும் வெங்கானத் தூடு* கொடுங்கதிரோன்
துன்னு வெயில்வறுத்த வெம்பரல்மேல் பஞ்சடியால்* - 50

மன்னன் இராமன்பின் வைதேவி என்றுரைக்கும்*
அன்ன நடைய அணங்கு நடந்திலளே?* 51
பின்னும் கருநெடுங்கண் செவ்வாய்ப் பிணைநோக்கின்*
மின்னனைய நுண்மருங்குல் வேகவதி என்றுரைக்கும் 52
கன்னி* தன் இன்னுயிராம் காதலனைக் காணாது*
தன்னுடைய முன்தோன்றல் கொண்டேகத் தான்சென்று* அங் 53
கன்னவனை நோக்கா தழித்துரப்பி* வாளமருள்
கன்னவில்தோள் காளையை கைப்பிடித்து மீண்டும்போய்*54
பொன்நவிலும் ஆகம் புணர்ந்திலளே?*--பூங்கங்கை
முன்னம் புனல்பரக்கும் நன்னாடன்* மின்னாடும் 55
கொன்நவிலும் நீள்வேல் குருக்கள் குலமதலை*
தன்னிகரொன் றில்லாத வென்றித் தனஞ்சயனை* 56
பன்னாக ராயன் மடப்பாவை* பாவைதன்
மன்னியநாண் அச்சம் மடமென் றிவையகல* 57
தன்னுடைய கொங்கை முகம்நெரிய* தான்அவன்றன்
பொன்வரை ஆகம் தழீஇக்கொண்டு போய்* தனது 58
நல்நகரம் புக்கு நயந்தினிது வாழ்ந்ததுவும்*
முன்னுரையில் கேட்டறிவ தில்லையே?* -சூழ்கடலுள் 59
பொன்நகரம் செற்ற புரந்தரனோ டேரொக்கும்*
மன்னவன் வாணன் அவுணர்க்கு வாள்வேந்தன்* 60
தன்னுடைய பாவை உலகத்துத் தன்னொக்கும்*
கன்னியரை இல்லாத காட்சியாள்* -தன்னுடைய 61
இன்னுயிர்த் தோழியால் எம்பெருமான் ஈன்துழாய்*
மன்னும் மணிவரைத்தோள் மாயவன்* -பாவியேன் 62
என்னை இதுவிளைத்த ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்*
மன்னவன்றன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டுபோய்* 63
கன்னிதன் பால்வைக்க மற்றவனோ டெத்தனையோ*
மன்னிய பேரின்பம் எய்தினாள்* --மற்றிவைதான் 64
என்னாலே கேட்டீரே ஏழைகாள்! என்னுரைக்கேன்?* --
மன்னும் மலையரையன் பொற்பாவை* -வாணிலா 65
மின்னும் மணிமுறுவல் செவ்வாய் உமையென்னும்*
அன்ன நடைய அணங்கு, நுடங்கிடைசேர்* 66
பொன்னுடம்பு வாடப் புலனைந்தும் நொந்தகல*
தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான்தரித்து* ஆங் 67
கன்ன அருந்தவத்தி னூடுபோய்* ஆயிரந்தோள்
மன்னு கரதலங்கள் மட்டித்து* மாதிரங்கள் 68
மின்னி எரிவீச மேலெடுத்த சூழ்கழற்கால்*
பொன்னுலகம் ஏழும் கடந்தும்பர் மேல்சிலும்ப* 69
மன்னு குலவரையும் மாருதமும் தாரகையும்*
தன்னின் உடனே சுழலச் சுழன்றாடும்* 70

கொல்நவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தன் பொடியாடி*
அன்னவன்றன் பொன்னகலம் சென்றுங் கணைந்திலனே?* --71
பன்னி யுரைக்குங்கால் பாரதமாம்* --பாவியேற்கு
என்உறுநோய் யானுரைப்பக் கேண்மின்* --இரும்பொழில்சூழ் 72
மன்னு மறையோர் திருநறையூர் மாமலைபோல்*
பொன்னியலும் மாடக் கவாடம் கடந்துபுக்கு* 73
என்னுடைய கண்களிப்ப நோக்கினேன்* --நோக்குதலும்
மன்னன் திருமார்பும் வாயும் அடியிணையும்* 74
பன்னு கரதலமும் கண்களும்* --பங்கயத்தின்
பொன்னியல் காடோர் மணிவரைமேல் பூத்ததுபோல்* 75
மின்னி ஒளிபடைப்ப வீழ்நாணும் தோள்வளையும்*
மன்னிய குண்டலமும் ஆரமும் நீண்முடியும்* 76
துன்னு வெயில்விரித்த சூளா மணியிமைப்ப*
மன்னும் மரகதக் குன்றின் மருங்கே* --ஓர் 77
இன்னிள வஞ்சிக் கொடியொன்று நின்றதுதான்* --
அன்னமாய் மானுய் அணிமயிலாய் ஆங்கிடையே* 78
மின்னுய் இளவேய் இரண்டாய் இணைச்செப்பாய்*
முன்னுய தொண்டையாய்க் கெண்டைக் குலமிரண்டாய்* 79
அன்ன திருவுருவம் நின்ற தறியாதே* --
என்னுடைய நெஞ்சும் அறிவும் இனவளையும்* 80
பொன்னியலும் மேகலையும் ஆங்கொழியப் போந்தேற்கு* --
மன்னும் மறிகடலும் ஆர்க்கும்* --மதியுகுத்த 81
இன்னிலா வின்கதிரும் என்றனக்கே வெய்தாகும்* --
தன்னுடைய தன்மை தவிரத்தான் என்கொலோ?* -- 82
தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து*
மன்இவ் உலகை மனங்களிப்ப வந்தியங்கு* 83
இன்இளம்பூந் தென்றலும் வீசும் எரியெனக்கே* --
முன்னிய பெண்ணைமேல் முள்முளரிக் கூட்டகத்து* 84
பின்னும்அவ் அன்றில் பெடைவாய்ச் சிறுகுரலும்*
என்னுடைய நெஞ்சுக்கோர் ஈர்வாளாம் என்செய்கேன்.?* 85
கல்நவில்தோள் காமன் கருப்புச் சிலைவளைய*
கொல்நவிலும் பூங்கணைகள் கோத்துப் பொதஅணைந்து* 86
தன்னுடைய தோள்கழிய வாங்கி* --தமியேன்மேல்
என்னுடைய நெஞ்சே இலக்காக எய்கின்றுன்* 87
பின்இதனைக் காப்பீர்தாம் இல்லையே* --பேதையேன்!
கல்நவிலும் காட்டகத்தோர் வல்லிக் கடிமலரின்* 88
நல்நறு வாசம்மற் ருரானும் எய்தாமே*
மன்னும் வறுநிலத்து வாளாங் குகுத்ததுபோல்* 89
என்னுடைய பெண்மையும் என்நலனும் என்முலையும்--
மன்னும் மலர்மங்கை மைந்தன்* கணபுரத்துப் 90

பொன்மலைபோல் நின்றவன்றன் பொன் அகலம் தோயாவேல்*
என்னிவைதான்? வாளா எனக்கே பொறையாகி* 91
முன்னிருந்து மூக்கின்று--மூவாமைக் காப்பதோர்*
மன்னும் மருந்தறிவீ ரில்லையே?* --மால்விடையின்92
துன்னு பிடரெருத்துத் தூக்குண்டு* வன்தொடரால்
கன்னியர் கண்மிளிரக் கட்டுண்டு* மாலைவாய் 93
தன்னுடைய நாஒழியா தாடும் தனிமணியின்*
இன்னிசை ஓசையும் வந்தென் செவிதனக்கே* 94
கொல்நவிலும் எஃகில் கொடிதாய் நெடிதாகும்* --
என்இதனைக் காக்குமா? சொல்லீர்* --இதுவிளைத்த 95
மன்னன் நறுந்துழாய் வாழ்மார்பன்* -- மாமதிகோள்
முன்னம் விடுத்த முகில்வண்ணன்* --காயாவின் 96
சின்ன நறும்பூத் திகழ்வண்ணன்* -வண்ணம்போல்
அன்னகடலை மலையிட் டணைகட்டி* 97
மன்னன் இராவணனை மாமண்டு வெஞ்சமத்து*
பொன்முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்துரந்து* 98
தென்உலகம் ஏற்றுவித்த சேவகனை* --ஆயிரக்கண்
மன்னவன் வானமும் வானவர்தம் பொன்னுலகும்*99
தன்னுடைய தோள்வலியால் கைக்கொண்ட தானவனை*
பின்னோர் அரியுருவ மாகி எரிவிழித்து* 100
கொல்நவிலும் வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே* -வல்லாளன்
மன்னும் மணிக்குஞ்சி பற்றி வராஅர்த்து* 101
தன்னுடைய தாள்மேல் கிடாத்தி* அவனுடைய
பொன் அகலம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்து புகழ்படைத்த* 102
மின்இலங்கும் ஆழிப் படைத்தடக்கை வீரனை* --
மன்இவ் அகலிடத்தை மாமுதுநீர் தான்விழுங்க* 103
பின்னுமோர் ஏனமாய்ப் புக்கு வளைமருப்பில்*
கொல்நவிலும் கூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்த கூத்தனை* -- 104
மன்னும் வடமலையை மத்தாக மாசுணத்தால்*
மின்னும் இருசுடரும் விண்ணும் பிறங்கொளியும்* 105
தன்னின் உடனே சுழல மலைதிரித்து* ஆங்கு
இன்அமுதம் வானவரை யூட்டி* அவருடைய 106
மன்னும் துயர்கடிந்த வள்ளலை* --மற் றன்றியும்,
தன்உருவம் ஆரும் அறியாமல் தான்அங்கோர்* 107
மன்னும் குறளுருவில் மாணியாய்* மாவலிதன்
பொன்இயலும் கேள்விக்கண் புக்கிருந்து* போர்வேந்தர்108
மன்னை மனங்கொள்ள வஞ்சித்து நெஞ்சுருக்கி*
'என்னுடைய பாதத்தால் யானளப்ப மூவடிமண்* 109
மன்னு! தரு'கென்று வாய்திறப்ப* -மற்றவனும்
'என்னால் தரப்பட்ட' தென்றலுமே* அத்துணைக்கண் 110

மின்னார் மணிமுடிபோய் விண்தடவ* மேலெடுத்த
பொன்னார் கனைகழற்கால் ஏழுலகும் போய்க்கடந்து* அங் 111
கொன்னா அசுரர் துளங்கச் செலநீட்டி*
மன்னிவ் அகலிடத்தை மாவலியை வஞ்சித்து* 112
தன்னுலகம் ஆக்குவித்த தாளானை* --தாமரைமேல்
மின்னிடையாள் நாயகனை விண்ணகருள் பொன்மலையை*113
பொன்னி மணிகொழிக்கும் பூங்குடந்தைப் போர்விடையை*
தென்னன் குறுங்குடியுள் செம்பவளக் குன்றினை*114
மன்னிய தண்சேறை வள்ளலை* --மாமலர்மேல்
அன்னம் துயிலும் அணிநீர் வயலாலி* 115
என்னுடைய இன்னமுதை எவ்வுள் பெருமலையை*
கன்னி மதிள்சூழ் கணமங்கைக் கற்பகத்தை* 116
மின்னை இருசுடரை வெள்ளறையுட் கல்லறைமேல்
பொன்னை* மரகததத்தைப் புட்குழியெம் போரேற்றை*117
மன்னும் அரங்கத்தெம் மாமணியை --வல்லவாழ்
பின்னை மணாளனைப் பேரில் பிறப்பிலியை* 118
தொல்நீர்க் கடல்கிடந்த தோளா மணிச்சுடரை*
என்மனத்து மாலை இடவெந்தை ஈசனை* 119
மன்னும் கடன்மல்லை மாயவனை* --வானவர்தம்
சென்னி மணிச்சுடரைத் தண்கால் திறல்வலியை*120
தன்னைப் பிறரறியாத் தத்துவத்தை முத்தினை*
அன்னத்தை மீனை அரியை அருமறையை* 121
முன்இவ் உலகுண்ட மூர்த்தியை* கோவலூர்
மன்னும் இடைகழியெம் மாயவனை* பேயலறப் 122
பின்னும் முலையுண்ட பிள்ளையை* அள்ளல்வாய்
அன்னம் இரைதேர் அழுந்தூர் எழும்சுடரை* 123
தென்தில்லைச் சித்திர கூடத்தென் செல்வனை --
மின்னி மழைதவழும் வேங்கடத்தெம் வித்தகனை*124
மன்னனை மாலிருஞ் சோலை மணாளனை*
கொல்நவிலும் ஆழிப் படையானை* கோட்டியூர் 125
அன்ன உருவில் அரியை* திருமெய்யத்து
இன்னமுத வெள்ளத்தை இந்தளூர் அந்தணனை* 126
மன்னும் மதிட்கச்சி வேளுக்கை யாளரியை*
மன்னிய பாடகத்தெம் மைந்தனை* -வெஃகாவில் 127

உன்னிய யோகத் துறக்கத்தை* ஊரகத்துள்
அன்னவனை அட்ட புயகரத்தெம் ஆனேற்றை* 128
என்னை மனங்கவர்ந்த ஈசனை* -வானவர்தம்
முன்னவனை மூழிக் களத்து விளக்கினை* 129
அன்னவனை ஆதனூர் ஆண்டளக்கும் ஐயனை*
நென்னலை யின்றினை நாளையை* நீர்மலைமேல் 130
மன்னும் மறைநான்கும் ஆனானை* புல்லாணித்
தென்னன் தமிழை வடமொழியை* நாங்கூரில் 131
மன்னும் மணிமாடக் கோயில் மணாளனை*
நன்னீர்த் தலைச்சங்க நாண்மதியை* நான்வணங்கும் 132
கண்ணனைக் கண்ண புரத்தானை* --தென்னறையூர்
மன்னும் மணிமாடக் கோயில் மணாளனை* 133
கல்நவில்தோள் காளையைக் கண்டாங்குக் கைதொழுது*
என்நிலைமை யெல்லாம் அறிவித்தால்--எம்பெருமான்* 134
தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல்* --தன்னைநான்
மின்னிடையார் சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும்*135
தன்னடியார் முன்பும் தரணி முழுதாளும்*
கொல்நவிலும் வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும்*136
தன்னிலைமை யெல்லாம் அறிவிப்பன்* -தான்முனநாள்
மின்னிடை யாய்ச்சியர்தம் சேரிக் களவின்கண்* 137
துன்னு படல்திறந்து புக்கு* -தயிர்வெண்ணெய்
தன்வயி றார விழுங்க* கொழுங்கயல்கண் 138
மன்னும் மடவோர்கள் பற்றியோர் வான்கயிற்றால்*
பின்னும் உரலோடு கட்டுண்ட பெற்றிமையும்* -- 139
அன்னதோர் பூதமாய் ஆயர் விழவின்கண்*
துன்னு சகடத்தால் புக்கபெருஞ்சோற்றை* 140
முன்னிருந்து முற்றத்தான் துற்றிய தெற்றனவும்* --
மன்னர் பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர் தூதனாய்*141
தன்னை யிகழ்ந்துரைப்பத் தான்முனநாள் சென்றதுவும்*
மன்னு பறைகறங்க மங்கையர்தம் கண்களிப்ப* 142
கொல்நவிலும் கூத்தனாய்ப் பேர்த்தும் குடமாடி*
என்இவன்? என்னப் படுகின்ற ஈடறவும்* -- 143
தென்னிலங்கை யாட்டி அரக்கர் குலப்பாவை*
மன்னன் இராவணன்றன் நல்தங்கை* வாளெயிற்றுத் 144

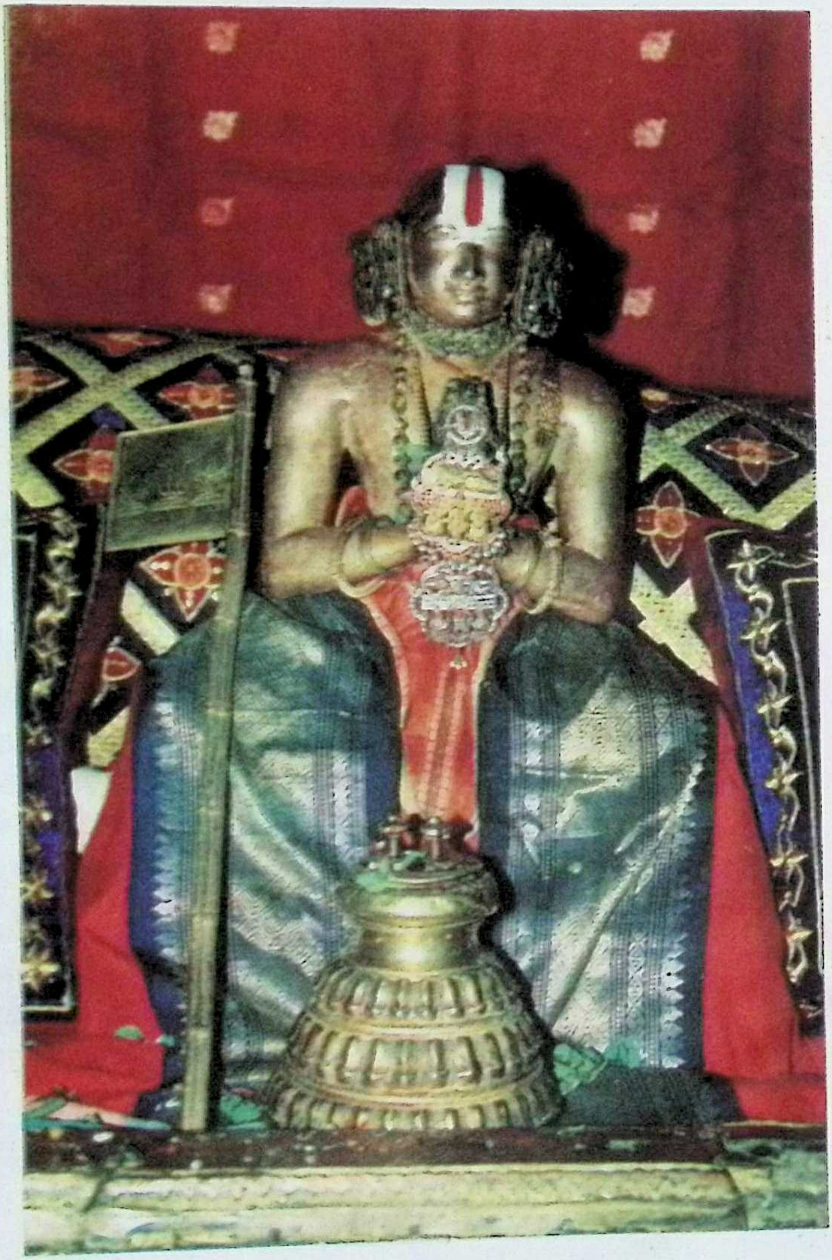
துன்னு சுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகா சோர்வெய்தி*
145 பொன்நிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால்* 145
தன்னை நயந்தாளைத் தான்முனிந்து மூக்கரிந்து*
மன்னிய திண்ணனவும்--வாய்த்த மலைபோலும்* - 146
தன்னிகரொன் றில்லாத தாடகையை* * மாமுனிக்காத்
தென்னுலகம் ஏற்றுவித்த திண்டிறலும்* -மற்றிவைதான் 147
உன்னி யுலவாஉலகறிய ஊர்வன்நான்* -
முன்னி முளைத்தெழுந் தோங்கி யொளிபரந்த* 148
மன்னியபூம் பெண்ணை மடல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

●

நேரிசை வெண்பா

என்னிலைமை யெல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்*
தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல்* --பின்னைப்போய்
ஒண்துறைநீர் வேலை யுலகறிய ஊர்வன்நான்*
வண்டறைபூம் பெண்ணை மடல்.
* மண்ணிற் பொடிப்பூசி வண்டிரைக்கும் பூச்சூடி*
பெண்ணை மடல்பிடித்துப் பின்பின்னே* --அண்ணல்
திருநறையூர் நின்றபிரான் தேர்போகும் வீதி*
பொருமுறையால் செல்வம் பொலிந்து.

ஸ்ரீ ராமானுஜர்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இராமானுச நூற்றந்தாதித் தனியன்கள்

ஒரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்*
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரண்டும்*--என்னுடைய
சென்னிக் கணியாகச் சேர்த்தினேன்* தென்புலத்தார்க்
கென்னுக் கடவுடையேன் யான்?

கட்டளைக்கலித்துறை

நயந்தரு பேரின்ப மெல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்*
சயந்தரு கீர்த்தி இராமா னுசமுனி தாளிணைமேல்*
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங் கத்தமுது, ஓங்கும்அன்பால்*
இயம்பும், கலித்துறை அந்தாதி ஓத இசைநெஞ்சமே!

•இனியென் குறைநமக் கெம்பெரு மானார் திருநாமத்தால்*
முனிதந்த நூற்றெட்டுச் சாவித் திரியென்னும் நுண்பொருளை*
கனிதந்த செஞ்சொல் கலித்துறை யந்தாதி பாடித்தந்தான்*
புனிதன் திருவரங் கத்தமு தாகிய புண்ணியனே.

-வேதப்பிரான்பட்டர்

சொல்லின் தொகைகொண் டுனதடிப் போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்*
நல்லன்பர் ஏத்துமுன் நாமமெல் லாம்என்றன் நாவினுள்ளே*
அல்லும் பகலும் அமரும் படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும் பரம!* இராமா னுச!இதென் விண்ணப்பமே.

-அபியுக்தர்

• இத்தனியன் மிகுதியாக வழங்குவதில்லை

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த

இராமானுச நூற்றந்தாதி

கட்டளைக் கலித்துறை

3893 (பைரவி ராகம் - ரூபக தாளம்)

பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன் புகழ்மலிந்த
பாமன்னு மாறன் அடிபணிந் துய்ந்தவன்* பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த இராமா னுசன்சர ணாரவிந்தம்
நாம்மன்னி வாழ* நெஞ் சே!சொல்லு வோம்அவன் நாமங்களே. 1

(தோடி ராகம் - ரூபக தாளம்)

கள்ளார் பொழில்தென் னரங்கன் கமலப் பதங்கள்நெஞ்சிற்
கொள்ளா மனிசரை நீங்கி* குறையல் பிரான்அடிக்கீழ்
விள்ளாத அன்பன் இராமா னுசன்மிக்க சீலமல்லால்
உள்ளாதென் நெஞ்சு* ஒன் றறியேன் எனக்குற்ற பேரியல்வே. 2

பேரியல் நெஞ்சே! அடிபணிந் தேன்உன்னை* பேய்ப்பிறவிப்
பூரிய ரோடுள்ள சுற்றம் புலர்த்தி* பொருவருஞ்சீர்
ஆரியன் செம்மை இராமா னுசமுனிக் கன்புசெய்யும்
சீரிய பேறுடையார்* அடிக் கீழென்னைச் சேர்த்ததற்கே. 3

என்னைப் புவியில் ஒருபொரு ளாக்கி* மருள்சுரந்த
முன்னைப் பழவினை வேரறுத்து* ஊழி முதல்வனையே
பன்னப் பணித்த இராமா னுசன்பரன் பாதமும்என்
சென்னித் தரிக்கவைத் தான்* எனக் கேதும் சிதைவில்லையே. 4

எனக்குற்ற செல்வம் இராமா னுசன்என்று* இசையகில்லா
மனக்குற்ற மாந்தர் பழிக்கில் புகழ்* அவன் மன்னியசீர்
தனக்குற்ற அன்பர் அவன்திரு நாமங்கள் சாற்றுமென்பா--
இனக்குற்றம் காணகில் லார்* பத்தி ஏய்ந்த இயல்விதென்றே. 5

இயலும் பொருளும் இசையத் தொடுத்து* ஈன் கவிகள் அன்பால்
மயல்கொண்டு வாழ்த்தும் இராமா னுசனை* மதியின்மையால்
பயிலும் கவிகளில் பத்தியில் லாதஎன் பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின் றனன்* அவன்-தன் பெருங் கீர்த்தி மொழிந்திடவே. 6

(பியாகடை ராகம் - ரூபக தாளம்)

மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புக ழான் வஞ்ச முக்குறும்பாம்
குழியைக் கடக்கும்நம் கூரத்தாழ் வான்சரண் கூடியபின்*
பழியைக் கடத்தும் இராமா னுசன்புகழ் பாடி,அல்லா
வழியைக் கடத்தல்* எனக்கினி யாதும் வருத்தமன்றே. 7

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற* எம் பொய்கைப் பிரான்மறையின்
குருத்தின் பொருளையும் செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி* ஒன்றத்
திரித்தன் றெரித்த திருவிளக் கைத்தன் திருவுளத்தே
இருத்தும் பரமன்* இராமா னுசன்எம் இறையவனே. 8

இறைவனைக் காணும் இதயத் திருள்கெட* ஞானமென்னும்
நிறைவிளக் கேற்றிய பூதத் திருவடி தாள்கள்* நெஞ்சத்
துறையவைத் தாளும் இராமா னுசன்புகழ் ஓதும்நல்லோர்
மறையினைக் காத்து* இந்த மண்ணகத் தேமன்ன வைப்பவரே. 9

மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின்* கோவலுள் மாமலராள்
தன்னொடும் ஆயனைக் கண்டமை காட்டும்* தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடி போற்றும் இராமா னுசற்கன்பு பூண்டவர்தாள்
சென்னியிற் சூடும்* திருவுடை யார்என்றும் சீரியரே. 10

(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

சீரிய நான்மறைச் செம்பொருள்* செந்தமி ழால்அளித்த
பாரிய லும்புகழ்ப் பாண்பெரு மாள்* சர ணாம்பதுமத்
தார்இயல் சென்னி இராமா னுசன்றன்னைச் சார்ந்தவர்தம்
காரிய வண்மை* என் னால்சொல்லோ ணாதிக் கடலிடத்தே. 11

இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக் கிறைவன்* இணையடிப்போ
தடங்கும் இதயத் திராமா னுசன்* அம்பொற் பாதமென்றும்
கடங்கொண் டிறைஞ்சும் திருமுனி வர்க்கன்றிக் காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்ட ஞானியர்க் கே* அடி யேன்அன்பு செய்வதுவே. 12

செய்யும் பசுந்துள வத்தொழில் மாலையும்* செந்தமிழில்
பெய்யும் மறைத்தமிழ் மாலையும்* பேராத சீரரங்கத்
தையன் கழற்கணி யும்பரன் தாள்அன்றி ஆதரியா
மெய்யன்* இராமா னுசன்சர ணேகதி வேறெனக்கே. 13

கதிக்குப் பதறி* வெங் கானமும் கல்லும் கடலும்எல்லாம்
கொதிக்கத் தவம்செய்யும் கொள்கையற் றேன்* கொல்லி காவலன்சொல்
பதிக்கும் கலைக்கவி பாடும் பெரியவர் பாதங்களே
துதிக்கும்பரமன்* இராமா னுசன்என்னைச் சோர்விலனே. 14

சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப் பால்* தொல்லை மாலையொன்றும்
பாரா தவனைப்பல் லாண்டென்று காப்பிடும்* பான்மையன்தாள்
பேராத வுள்ளத் திராமா னுசன்றன் பிறங்கியசீர்
சாரா மனிசரைச் சேரேன்* எனக்கென்ன தாழ்வினியே. 15

(நாத நாமக்கிரியை ராகம் - ரூபக தாளம்)

தாழ்வொன்றில் லாமறை தாழ்ந்து தலமுழு தும்கலியே
ஆள்கின்ற நாள்வந் தளித்தவன் காண்மின்* அரங்கர்மௌலி
சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள் தொல்லருளால்
வாழ்கின்ற வள்ளல்* இராமா னுசன்என்னும் மாமுனியே. 16

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும்* இன்பங்கள் மொய்த்திடிலும்
கனியார் மனம்கண்ண மங்கைநின் றானை* கலைபரவும்
தனியா னையைத்தண் டமிழ்செய்த நீலன் றனக்குலகில்
இனியானை* எங்கள் இராமா னுசனைவந் தெய்தினரே. 17

எய்தற்கரிய மறைகளை* ஆயிரம் இன்தமிழால்
செய்தற் குலகில் வரும்சட கோபனை* சிந்தையுள்ளே
பெய்தற் கிசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்களெல்லாம்
உய்தற் குதவும்* இராமா னுசன்எம் உறுதுணையே. 18

உறுபெறுஞ் செல்வமும் தந்தையும் தாயும்* உயர்குருவும்
வெறிதரு பூமகள் நாதனும்* மாறன் விளங்கியசீர்
நெறிதரும் செந்தமிழ் ஆரண மேயென்றிந் நீள்நிலத்தோர்
அறிதர நின்ற* இராமா னுசன்எனக் காரமுதே. 19

ஆரப் பொழில்தென் குருகைப்பிரான்* அமு தத்திருவாய்
ஈரத் தமிழின் இசையுணர்ந் தோர்கட்கு* இனியவர்தம்
சீரைப் பயின்றுய்யும் சீலங்கொள் நாத முனியை நெஞ்சால்
வாரிப் பருகும்* இராமா னுசன்என்றன் மாநிதியே. 20

(சங்கராபரண ராகம் - ரூபக தாளம்)

'நிதியைப் பொழியும் முகில்' என்று* நீசர்தம் வாசல்பற்றித்
துதிகற் றுலகில் துவள்கின்றி லேன் இனித்* தூய்நெறிசேர்
எதிகட் கிறைவன் யமுனைத் துறைவன் இணையடியாம்
கதிபெற் றுடைய* இராமா னுசன்என்னைக் காத்தனனே. 21

கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும்* கனலும்முக்கண்
மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு* 'மூவுலகும்
பூத்தவ னே!' என்று போற்றிட வாணன் பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனை யேத்தும்* இராமா னுசன்என்றன் சேமவைப்பே. 22

'வைப்பாய வான்பொருள்' என்று* நல் லன்பர் மனத்தகத்தே
எப்போதும் வைக்கும் இராம னுசனை* இருநிலத்தில்
ஒப்பார் இலாத உறுவினை யேன்வஞ்ச நெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும் வாழ்த்துவன்* என்னும் இதுஅவன மொய்புகழ்க்கே?

மொய்த்தவெந் தீவினை யால்பல் லுடல்தொறும் மூத்து* அதனல்
எய்த்தொழிந் தேன்முன நாள்களெல்லாம்* இன்றுகண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம் போற்றும் புலைச்சம யங்கள் நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ் ஞானத்து* இராமா னுசன்என்னும் கார்தன்னையே.

காரேய் கருணை இராமா னுச!* இக் கடலிடத்தில்
ஆரே யறிபவர் நின்னரு ளின்தன்மை?* அல்லலுக்கு
நேரே யுறைவிடம் நான்; வந்து நீயென்னை உய்த்தபின்உன்
சீரே யுயிர்க்குயி ராய்* அடி யேற்கின்று தித்திக்குமே. 25

திக்குற்ற கீர்த்தி இராமா னுசனை* என் செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம் நீக்கி விளங்கிய மேகத்தை* மேவும்நல்லோர்
எக்குற்ற வாளர் எதுபிறப் பேதியல் வாகநின்றோர்
அக்குற்றம் அப்பிறப்பு* அவ்வியல் வேநம்மை யாட்கொள்ளுமே. 26

கொள்ளக் குறைவற் றிலங்கி* கொழுந்துவிட் டோங்கியஉன்
வள்ளல் தனத்தினல் வல்வினை யென்மனம் நீபுகுந்தாய்*
வெள்ளைச் சுடர்விடும் உன்பெரு மேன்மைக் கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற் றிரங்கும்* இராமா னுச!என் தனிநெஞ்சமே. 27

நெஞ்சில் கறைகொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன்* நங்கள்
பஞ்சித் திருவடிப் பின்னைதன் காதலன்* பாதம்நண்ண
வஞ்சர்க் கரிய இராமா னுசன்புகழ் அன்றியென்வாய்
கொஞ்சிப் பரவகில் லாது* என்ன வாழ்வின்று கூடியதே! 28

கூட்டும் விதியென்று கூடுங் கொலோ?* தென் குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும் வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னை* தன்பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண் வைத்த இராமா னுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள் தன்னை* என் நாட்டங்கள் கண்டின்பம் எய்திடவே. 29

இன்பந் தருபெரு வீடுவந் தெய்தில்என்?* எண்ணிறந்த
துன்பந் தருநிர யம்பல சூழில்என்?* தொல்லுலகில்
மன்பல் லுயிர்கட் கிறையவன் மாயன்' எனமொழிந்த
அன்பன் அனகன்* இராமா னுசன்என்னை ஆண்டனனே. 30

(பந்துவராளி ராகம் - ரூபக தாளம்)

ஆண்டுகள் நாள்திங்க ளாய் நிகழ் காலமெல் லாம்மனமே!
ஈண்டுபல் யோனிகள் தோறுழல் வோம்* இன்றோ ரெண்ணின்றியே
காண்டகு தோளண்ணல் தென்னத்தி யூரர் கழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டஅன் பாளன்* இராமா னுசனைப் பொருந்தினமே. 31

பொருந்திய தேசும் பொறையும் திறலும் புகழும்* நல்ல
திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும்* செறுகலியால்
வருந்திய ஞாலத்தை வண்மையி னால்வந் தெடுத்தளித்த
அருந்தவன்* எங்கள் இராமா னுசனை அடைபவர்க்கே. 32

அடையார் கமலத் தலர்மகள் கேள்வன்* கை யாழியென்னும்
படையோடு நாந்தக மும்படர் தண்டும்* ஒண் சார்ங்கவில்லும்
புடையார் புரிசங் கமும்இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கென்று
இடையே* இராமா நுசமுனி யாயின இந்நிலத்தே. 33

நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக் கலியை* நினைப்பரிய
பலத்தைச் செறுத்தும் பிறங்கிய தில்லை* என் பெய்வினைதென்
புலத்தில் பொறித்தஅப் புத்தகச் சும்மைபொறுக்கியபின்
நலத்தைப் பொறுத்தது* இராமா னுசன்றன் நயப்புகழே. 34

நயவேன் ஒருதெய்வம்; நானிலத்தே* சில மானிடத்தைப்
'புயலே'எனக்கவி போற்றிசெய் யேன்* பொன் னரங்கம்என்னில்
மயலே பெருகும் இராமா னுசன்மன்னு மாமலர்த்தாள்
அயரேன்* அருவினை என்னைஎவ் வாறின் றடர்ப்பதுவே? 35

அடல்கொண்ட நேமியன் ஆருயிர் நாதன்* அன் றாரணச்சொல்
கடல்கொண்ட ஒண்பொருள் கண்டளிப் ப*பின்னும் காசினியோர்
இடரின்கண்வீழ்ந்திடத் தானும்அவ் வொண்பொருள் கொண்டவர்பின்
படரும் குணன்* எம் இராமா னுசன்றன் படியிதுவே. 36

படிகொண்ட கீர்த்தி இராமா யணம்என்னும் பத்திவெள்ளம்*
குடிகொண்ட கோயில் இராமா னுசன்குணங் கூறும்* அன்பர்
கடிகொண்ட மாமலர்த் தாள்கலந் துள்ளங் கனியும் நல்லோர்
அடிகண்டு கொண்டுகந்து* என்னையும் ஆளவர்க் காக்கினரே.37

ஆக்கி யடிமை நிலைப்பித் தனையென்னை* இன்று* அவமே
போக்கிப் புறத்திட்ட தென்பொரு ளாமுன்பு?* புண்ணியர்தம்
வாக்கிற் பிரியா இராமா னுச!நின் அருளின்வண்ணம்
நோக்கில் தெரிவரி தால்* உரை யாய்இந்த நுண்பொருளே. 38

பொருளும் புதல்வரும் பூமியும்* பூங்குழ லாருமென்றே
மருள்கொண் டிளைக்கும் நமக்கு,நெஞ் சே!* மற்று ளார்தரமோ?
இருள்கொண்ட வெந்துயர் மாற்றித்தன் ஈறில் பெரும்புகழே
தெருளும் தெருள்தந்து* இராமா நுசன்செய்யும் சேமங்களே. 39

சேமநல் வீடும் பொருளும் தருமமும்* சீரியநற்
காமமும் என்றிவை நான்கென்பர்* நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமது காமம் அறம்பொருள் வீடிதற் கென்றுரைத்தான்
வாமனன் சீலன்* இராமா நுசன் இந்த மண்மிசையே. 40

(ஆரபி ராகம் - ரூபக தாளம்)

மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து* எங்கள் மாதவனே
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில் லா* உல கோர்களெல்லாம்
அண்ணல் இராமா நுசன்வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே
நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு* நாரணற் காயினரே. 41

ஆயிழை யார்கொங்கை தங்கும்* அக் காதல் அளற்றழுந்தி
மாயும்என் ஆவியை வந்தெடுத் தான்இன்று* மாமலராள்
நாயகன் எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் அரங்கனென்னும்
தூயவன்* தீதில் இராமா நுசன்தொல் லருள் சுரந்தே. 42

சுரக்கும் திருவும் உணர்வும்* சொலப்புகில் வாயமுதம்
பரக்கும் இருவினை பற்றற வோடும்* படியிலுள்ளீர்!
உரைக்கின் றனன்உமக் கியான்அறஞ் சீறும் உறுகலியைத்
துரக்கும் பெருமை* இராமா நுசன்என்று சொல்லுமினே. 43

சொல்லர் தமிழொரு மூன்றும்* சுருதிகள் நான்குமெல்லை
இல்லா அறநெறி யாவும் தெரிந்தவன்* எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார் பரவும் இராமா நுசன்திரு நாமம் நம்பிக்
கல்லார் அகலிடத் தோர்* எது பேறென்று காமிப்பரே! 44

பேறொன்று மற்றில்லை நின்சரண் அன்றி* அப் பேறளித்தற்
காறொன்றும் இல்லைமற் றச்சரண் அன்றி* என் றிப்பொருளைத்
தேறும் அவர்க்கும் எனக்கும் உனைத்தந்த செம்மைசொல்லால்
கூறும் பரமன்று* இராமா நுச!மெய்ம்மை கூறிடிலே. 45

கூறும் சமயங்கள் ஆறும் குலைய* குவலயத்தே
மாறன் பணித்த மறையுணர்ந் தோனை* மதியிலியேன்
தேறும் படிஎன் மனம்புகுந் தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறும் குணனை* இராமா நுசனை இறைஞ்சினமே 46

இறைஞ்சப் படும்பரன் ஈசன் அரங்கன்என்று* இவ்வுலகத்
தறம்செப்பும்அண்ணல் இராமா னுசன்* என் அருவினையின்
திறம்செற் றிரவும் பகலும் விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப் பறஇருந் தான்* எனக் காரும் நிகரில்லையே! 47

நிகரின்றி நின்றஎன் நீசதைக்கு* உன்னரு ளின்கண்அன்றிப்
புகலொன்றும் இல்லை அருட்கும்அஃதேபுகல்* புன்மையிலோர்
பகரும் பெருமை இராமா னுச!இனி நாம்பழுதே
அகலும் பொருள்என்?* பயனிரு வோமுக்கும் ஆனபின்னே. 48

ஆனது செம்மை அறநெறி* பொய்ம்மை அறுசமயம்
போனது பொன்றி; இறந்தது வெங்கலி* பூங்கமலத்
தேன்நதி பாய்வயல் தென்னரங் கன்கழல் சென்னிவைத்துத்
தான்அதில் மன்னும்* இராமா னுசன்இத் தலத்துதித்தே. 49

உதிப்பன உத்தமர் சிந்தையுள்* ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திட மாறி நடப்பன* கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம்
பதித்தஎன் புன்கவிப் பாவினம் பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலை நாதன்* இராமா னுசன்றன் இணையடியே. 50

அடியைத் தொடர்ந்தெழும் ஐவர்கட் காய்* அன்று பாரதப்போர்
முடியப் பரிநெடுந் தேர்விடுங் கோனை* முழுதுணர்ந்த
அடியர்க் கமுதம் இராமா னுசன்என்னை ஆளவந்திப்
படியிற் பிறந்தது* மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே. 51

பார்த்தான் அறுசமயங்கள் பதைப்ப* இப் பார்முழுதும்
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு; புன்மையி னேனிடைத் தான்புகுந்து*
தீர்த்தான் இருவினை; தீர்த்தரங் கன்செய்ய தாளிணையோடு
ஆர்த்தான்* இவைஎம் இராமா னுசன்செய்யும் அற்புதமே. 52

அற்புதன் செம்மை இராமா னுசன்* என்னை ஆளவந்த
கற்பகம், கற்றவர் காமுறு சீலன்* கருதரிய
பற்பல் லுயிர்களும் பல்லுல குயாவும் பரனதென்னும்
நற்பொருள் தன்னை* இந் நானிலத் தேவந்து நாட்டினனே. 53

நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன* நாரணனைக்
காட்டிய வேதம் களிப்புற் றது* தென் குருகைவள்ளல்
வாட்டமி லாவண் தமிழ்மறை வாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டிய சீலத்து* இராமா னுசன்றன் இயல்வுகண்டே. 54

கண்டவர் சிந்தை கவரும்* கடிபொழில் தென்னரங்கன்
தொண்டர் குலாவும் இராமா னுசனை* தொகையிறந்த
பண்தரு வேதங்கள் பார்மேல் நிலவிடப் பார்த்தருளும்
கொண்டலை மேவித் தொழும்* குடி யாம்எங்கள் கோக்குலமே. 55

கோக்குல மன்னரை மூவெழு கால்* ஒரு கூர்மழுவால்
போக்கிய தேவனைப் போற்றும் புனிதன்* புவனமெங்கும்
ஆக்கிய கீர்த்தி இராமா னுசனை அடைந்தபின்என்
வாக்குரை யாது* என் மனம்நினை யாதினி மற்றொன்றையே. 56

மற்றொரு பேறு மதியாது* அரங்கன் மலரடிக்காள்
உற்றவ ரேதனக் குற்றவ ராக்கொள்ளும் உத்தமனை*
நற்றவர் போற்றும் இராமா னுசனைஇந் நானிலத்தே
பெற்றனன்* பெற்றபின் மற்றறி யேன்ஒரு பேதைமையே. 57

பேதையர் வேதப் பொருளிதென் றுன்னிப்* பிரமம்நன்றென்
றோதிமற் றெல்லா உயிரும் அஃதென்று* உயிர்கள்மெய்விட்
டாதிப் பரனொடொன் றாம் என்று சொல்லும்அவ் அல்லலெல்லாம்
வாதில்வென் றான்* எம் இராமா னுசன்மெய்ம் மதிக்கடலே. 58

கடலள வாய திசையெட்டி னுள்ளும்* கலியிருளே
மிடைதரு காலத் திராமா னுசன்* மிக்க நான்மறையின்
சுடரொளி யால்அவ் இருளைத் துரந்தில னேல்உயிரை
உடையவன்* நாரணன் என்றறி வாரில்லை உற்றுணர்ந்தே. 59

உணர்ந்தமெய்ஞ் ஞானியர் யோகந்தொறும்* திரு வாய்மொழியின்
மணந்தரும் இன்னிசை மன்னும் இடந்தொறும்* மாமலராள்
புணர்ந்தபொன் மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்குநிற்கும்
குணந்திகழ் கொண்டல்* இராமா னுசன்எங் குலக்கொழுந்தே. 60

(சகாணு ராகம் - ரூபக தாளம்)

கொழுந்துவிட் டோடிப் படரும்வெங் கோள்வினை யால்* நிரயத்
தழுந்தியிட் டேனைவந் தாட்கொண்ட பின்னும்* அருமுனிவர்
தொழுந்தவத் தோன்எம் இராமா னுசன்தொல் புகழ்சுடர்மிக்
கெழுந்தது* அத் தால்நல் அதிசயங் கண்ட திருநிலமே. 61

இருந்தேன் இருவினைப் பாசம் கழற்றி* இன் றியான்இறையும்
வருந்தேன்-இனியெம் இராமா னுசன்* மன்னு மாமலர்த்தாள்
பொருந்தா நிலையுடைப் புன்மையினோர்க்கொன்றும் நன்மைசெய்யாப்
பெருந்தே வரைப்பர வும்* பெரி யோர்தம் கழல்பிடித்தே. 62

பிடியைத் தொடரும் களிறென்ன* யான்உன் பிறங்கியசீர்
அடியைத் தொடரும் படிநல்க வேண்டும்* அறுசமயச்
செடியைத் தொடரும் மருள்செறிந் தோர்சிதைந் தோடவந்துஇப்
படியைத் தொடரும்* இராமா னுச!மிக்க பண்டிதனே! 63

பண்தரு மாறன் பசுந்தமிழ்* ஆனந்தம் பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்கள் இராமா னுசமுனி வேழம்* மெய்ம்மை
கொண்டநல் வேதக் கொழுந்தண்ட மேந்திக் குவலயத்தே
மண்டிவந் தேன்றது* வாதியர் காள்!உங்கள் வாழ்வற்றதே. 64

வாழ்வற் றதுதொல்லை வாதியர்க்கு* என்றும் மறையவர்தம்
தாழ்வற் றது;தவம் தாரணி பெற்றது* தத்துவநூல்
கூழற் றது;குற்ற மெல்லாம் பதித்த குணத்தினர்க்கந்
நாழற் றது* நம் இராமா னுசன் தந்த ஞானத்திலே. 65

ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு* நாள்தொறும் நைபவர்க்கு
வானம் கொடுப்பது மா தவன்* வல்வினை யேன்மனத்தில்
ஈனம் கடிந்த இராமா னுசன்தன்னை எய்தினர்க்குஅத்
தானம் கொடுப்பது* தன்தக வென்னும் சரண்கொடுத்தே. 66

சரணம் அடைந்த தருமனுக் கா* பண்டு நூற்றுவரை
மரணம் அடைவித்த மாயவன்* தன்னை வணங்கவைத்த
கரணம் இவையுமக் கன்றென் றிராமா னுசன்உயிர்கட்
கரண்அங் கமைத்தில னேல்* அர ணார்மற்றிவ் ஆருயிர்க்கே?67

ஆரெனக் கின்று நிகர்சொல்லில்* மாயன்அன் றைவர்தெய்வத்
தேரினிற் செப்பிய கீதையின்* செம்மைப் பொருள்தெரியப்
பாரினிற் சொன்ன இராமா னுசனைப் பணியும் நல்லோர்
சீரினிற் சென்று பணிந்தது* என் ஆவியும் சிந்தையுமே. 68

சிந்தையி னோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து* முன்னாள்
அந்தமுற் றாழ்ந்தது கண்டு* அவை என்றனக் கன்றருளால்
தந்த அரங்கனும் தன்சரண் தந்திலன்; தானதுதந்து*
எந்தை இராமா னுசன்வந் தெடுத்தனன்-இன்றென்னையே. 69

என்னையும் பார்த்தென் இயல்வையும் பார்த்து* எண்ணில் பல்குணத்த
உன்னையும் பார்க்கில் அருள்செய்வ தேநலம்* அன்றியென்பால்
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுள தே?உன் பெருங்கருணை
தன்னையென் பார்ப்பர்?* இராமா னுச!உன்னைச் சார்ந்தவரே. 70

(தந்நியாசி ராகம் - ரூபக தாளம்)

சார்ந்ததென் சிந்தையுன் தாளிணைக் கீழ்* அன்பு தான்மிகவும்
கூர்ந்ததத் தாமரைத் தாள்களுக்கு* உன்றன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென் செய்கை;முன் செய்வினை நீசெய் வினையதனல்
பேர்ந்தது* வண்மை இராமா னுச!எம் பெருந்தகையே. 71

கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரை* காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூய மறைநெறி தன்னை* என் றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தஅன் போடிருந் தேத்தும் நிறைபுக ழோருடனே
வைத்தனன் என்னை* இராமா னுசன்மிக்க வண்மை செய்தே. 72

வண்மையி னுலும் தன் மாதக வாலும்* மதிபுரையும்
தண்மையி னுலும்இத் தாரணி யோர்கட்கு* தான்சரணய்
உண்மைநன் ஞானம் உரைத்த இராமா னுசனையுன்னும்
திண்மையல் லால்எனக் கில்லை* மற் றோர்நிலை தேர்ந்திடிலே. 73

தேரார் மறையின் திறமென்று* மாயவன் தீயவரைக்
கூராழி கொண்டு குறைப்பது* கொண்டல் அனையவண்மை
ஏரார் குணத்தெம் இராமா னுசன்அவ் வெழில்மறையில்
சேரா தவரைச் சிதைப்பது* அப் போதொரு சிந்தைசெய்தே.

செய்த்தலைச் சங்கம் செழு முத்தம் ஈனும்* திருவரங்கர்
கைத்தலத் தாழியும் சங்கமும் ஏந்தி* நங் கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத் துன்னை விடேன்என் றிருக்கிலும் நின்புகழே
மொய்த்தலைக் கும்வந்து* இராமா னுச!என்னை முற்றும்நின்றே. 75

(செஞ்சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புன லும் நிறை வேங்கடப்பொற்
குன்றமும் வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கடலும்*
உன்றனக் கெத்தனை இன்பந் தரும்--உன் இணைமலர்த்தாள்
என்றனக் கும்அது* இராமா னுச!இவை யீந்தருளே. 76

ஈந்தனன் ஈயாத இன்னருள்* எண்ணில் மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனன் அம்மறைப் பல்பொரு ளால்* இப் படியனைத்தும்
ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியி னுல்என் வினைகளை வேர்பறியக்
காய்ந்தனன்* வண்மை இராமா னுசற்கென் கருத்தினியே? 77

கருத்திற் புகுந்துள்ளிற் கள்ளம் கழற்றி* கருதரிய
வருத்தத்தி னுல்மிக வஞ்சித்து* நீயிந்த மண்ணகத்தே
திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக் காக்கிய பின்என் நெஞ்சில்
பொருத்தப் படாது* எம் இராமா னுச!மற்றோர் பொய்ப்பொருளே. 78

பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துரந்து* இந்தப் பூதலத்தே
மெய்யைப் புரக்கும் இராமா னுசன்நிற்க* வேறுநம்மை
உய்யக் கொள்ளவல்ல தெய்வம்இங் கியாதென் றுலர்ந்தவமே
ஐயப் படாநிற்பர்* வையத்துள் ளோர் நல் அறிவிழந்தே,. 79

நல்லார் பரவும் இராமா னுசன்* திருநாமம் நம்ப
வல்லார் திறத்தை மறவா தவர்கள் எவர்* அவர்க்கே
எல்லா இடத்திலும் என்றும்எப் போதிலும் எத்தொழும்பும்
சொல்லால் மனத்தால்* கருமத்தி னுல்செய்வன் சோர்வின்றியே. 80

(கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

சோர்வின்றி உன்றன் துணையடிக் கீழ்* தொண்டு பட்டவர்பால்
சார்வின்றி நின்ற எனக்கு* அரங் கன்செய்ய தாளிணைகள்
பேர்வின்றி யின்று பெறுத்தும் இராமா னுச!இனியுன்
சீரொன் றியகரு ணைக்கு* இல்லை மாறு தெரிவுறிலே. 81

தெரிவுற்ற ஞானம் செறியப் பெருது* வெந் தீவினையால்
உருவற்ற ஞானத் துழல்கின்ற என்னை* ஒருபொழுதில்
பொருவற்ற கேள்வியன் ஆக்கிநின் ருன்என்ன புண்ணியனே!
தெரிவுற்ற கீர்த்தி* இராமா னுசன்என்னும் சீர்முகிலே. 82

'சீர்கொண்டு பேரறம் செய்து* நல்வீடு செறிதும்' என்னும்
பார்கொண்ட மேன்மையர் கூட்டனல் லேன்* --உன் பதயுகமாம்
ஏர்கொண்ட வீட்டை எளிதினில் எய்துவன் உன்னுடைய
கார்கொண்ட வண்மை* இராமா னுச!இது கண்டுகொள்ளே. 83

கண்டுகொண் டேன்எம் இராமா னுசன்றன்னை* காண்டலுமே
தொண்டுகொண் டேன்அவன் தொண்டர்பொற் ருளில்* என் தொல்லை வெந்நோய்
விண்டுகொண் டேன் அவன் சீர்வெள்ள வாரியை வாய்மடுத்தின்று
உண்டுகொண் டேன்* இன்னம் உற்றன ஓதில் உலப்பில்லையே. 84

ஓதிய வேதத்தின் உட்பொரு ளாய்* அதன் உச்சிமிக்க
சோதியை நாதன் எனஅறி யாதுழல் கின்றதொண்டர்*
பேதைமை தீர்த்த இராமா னுசனைத் தொழும்பெரியோர்
பாதமல் லால்என்றன் ஆருயிர்க்கு* யாதொன்றும் பற்றில்லையே.

பற்று மனிசரைப் பற்றி* அப் பற்று விடாதவரே
உற்ருர் எனஉழன் ருேடிநை யேன்இனி* ஒள்ளியநூல்
கற்ருர் பரவும் இராமா னுசனைக் கருதும்உள்ளம்
பெற்ருர் எவர்* அவர் எம்மைநின் ருளும் பெரியவரே. 86

பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும்* தன்குணங்கட்
குரியசொல் என்றும் உடையவன் என்றென்று* உணர்வில்மிக்கோர்
தெரியும்வண் கீர்த்தி இராமா னுசன்மறை தேர்ந்துலகில்
புரியும்நன் ஞானம்* பொருந்தா தவரைப் பொரும்கலியே 87

கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல்* கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்க பாடலை உண்டுதன் உள்ளம் தடித்து* அதனுல்
வலிமிக்க சீயம் இராமா னுசன்மறை வாதியராம்
புலிமிக்க தென்று* இப் புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே. 88

போற்றருஞ் சீலத் திராமா னுச!* நின் புகழ்தெரிந்து
சாற்றுவ னேல்அது தாழ்வு* அது தீரில்உன் சீர்தனக்கோர்
ஏற்றம்என் றேகொண் டிருக்கிலும் என்மனம் ஏத்தியன்றி
ஆற்றகில் லாது* இதற் கென்நினை வாயென்றிட்டஞ்சுவனே. 89

நினையார்,பிறவியை நீக்கும் பிரானை* இந் நீள்நிலத்தே
எனையாள வந்த இராமா னுசனை* இருங்கவிகள்
புனையார்;புனையும் பெரியவர் தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார்* பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர்-மருள்சுரந்தே. 90

(காம்போஜி ராகம் - ரூபக தாளம்)

மருள்சுரந் தாகம வாதியர் கூறும்* அவப்பொருளாம்
இருள்சுரந் தெய்த்த உலகிருள் நீங்க* தன் ஈண்டியசீர்
அருள்சுரந் தெல்லா உயிர்கட்கும் நாதன் அரங்கன்என்னும்
பொருள்சுரந் தான்* எம் இராமா னுசன்மிக்க புண்ணியனே. 91

புண்ணிய நோன்பு புரிந்து மிலேன்* அடி போற்றிசெய்யும்
நுண்ணருங் கேள்வி நுவன்று மிலேன்* செம்மை நூற்புலவர்க்
கெண்ணருங் கீர்த்தி இராமா னுச!இன்று நீபுகுந்தென்
கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்* நின்றஇக் காரணம் கட்டுரையே. 92

கட்டப் பொருளை மறைப்பொருளென்று* கயவர்சொல்லும்
பெட்டைக் கெடுக்கும் பிரானல்ல னே?* என் பெருவினையைக்
கிட்டிக் கிழங்கொடு தன்னருள் என்னும்ஒள் வாளுருவி
வெட்டிக் களைந்த* இராமா னுசன்என்னும் மெய்த்தவனே. 93

தவந்தரும் செல்வும் தகவும் தரும்* சலி யாப்பிறவிப்
பவந்தருந் தீவினை பாற்றித் தரும்* பரந் தாமமென்னும்
திவந்தரும் தீதில் இராமா னுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்கு;
உவந்தருந் தேன்* அவன் சீரன்றி யான்ஒன்றும் உள்மகிழ்ந்தே.94

உண்ணின் றுயிர்களுக் குற்றன வேசெய்து* அவர்க்குயவே
பண்ணும் பரனும் பரிவில னும்படி* பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின் தலைநின்று வீடளிப் பான்எம் இராமானுசன்
மண்ணின் தலத்துதித்து* உய்ம்மறை நாலும் வளர்த்தனனே. 95

வளரும் பிணிகொண்ட வல்வினை யால்* மிக்க நல்வினையில்
கிளரும் துணிவு கிடைத்தறி யாது* முடைத்தலையூன்
தளரும் அளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனிதிரிவேற்
குளர்எம் இறைவர்* இராமா னுசன்றன்னை உற்றவரே. 96

தன்னைஉற்றுஆட் செய்யும் தன்மையி னோர்* மன்னு தாமரைத்தாள்
தன்னைஉற் றாட்செய்ய என்னையுற்றான்இன்று* தன்தகவால்-
தன்னைஉற்றார் அன்றித் தன்மையுற்றார்இல்லை என்றறிந்து
தன்னையுற் றாரை* இராமா னுசன்குணம் சாற்றிடுமே. 97

(யமுனா கல்யாணி ராகம் - ரூபக தாளம்)

இடுமே இனிய சுவர்க்கத்தில்? இன்னம் நரகில்இட்டுச்
சுடுமே?அவற்றைத் தொடர்தரு தொல்லை* சுழல்பிறப்பில்
நடுமே?இனிநம் இராமா னுசன்நம்மை நம்வசத்தே
விடுமே? சரணமென் றால்* மன மே!நையல் மேவுதற்கே' 98

தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும்* தாழ்சடையோன்
சொற்கற்ற சோம்பரும் சூனிய வாதரும்* நான்மறையும்
நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர் நீள்நிலத்தே
பொற்கற் பகம்* எம் இராமா னுசமுனி போந்தபின்னே. 99

போந்ததென் நெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு* உனதடிப் போதில்ஒண்சீர்
ஆம்தெளி தேனுண் டமர்ந்திட வேண்டி* நின் பால்அதுவே
ஈந்திட வேண்டும் இராமா னுச!இது அன்றியொன்றும்
மாந்தகில் லாது* இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே. 100

(கேதார கௌள ராகம் - ரூபக தாளம்)

மயக்கும் இருவினை வல்லியிற் பூண்டு* மதிமயங்கித்
துயக்கும் பிறவியில் தோன்றிய என்னை* துயரகற்றி
உயக்கொண்டு நல்கும் இராமா னுச!என்ற துன்னையுன்னி
நயக்கும் அவர்க்கிது இழுக்கென்பர்* நல்லவர் என்றும்நைந்தே.

நையும் மனம்உன் குணங்களை உன்னி* என் நாஇருந்தெம்
ஐயன்இராமா னுசன்என் றழைக்கும்* அருவினையேன்
கையும் தொழும்;கண் கருதிடுங் காண; கடல்புடைசூழ்
வையம் இதனில்* உன் வண்மையென் பால்என் வளர்ந்ததுவே? 102

வளர்ந்தவெங் கோப மடங்கல்ஒன் றாய்* அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன் ஆகம் கிழித்தவன்* கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடும் சிந்தை இராமா னுசன்என்றன் மெய்வினைநோய்
களைந்துநன் ஞானம் அளித்தனன்* கையிற் கனியென்னவே. 103

கையிற் கனியென்னக் கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும்* உன்றன்
மெய்யிற் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்* நிரயத்
தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதிவிண் சேரிலும் இவ்வருள்நீ
செய்யில் தரிப்பன்* இராமா னுச!என் செழுங்கொண்டலே! 104

(கமாஸ் ராகம் - ரூபக தாளம்)

செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண்துயில் மாயன் திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப் பார்நெஞ்சில் மேவும்நன் ஞானி* நல் வேதியர்கள்
தொழுந்திருப் பாதன் இராமா னுசனைத் தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத் தாடும் இடம்* அடி யேனுக் கிருப்பிடமே. 105

(மோகன ராகம் - ரூபக தாளம்)

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் மாலிருஞ் சோலையென்னும்
பொருப்பிடம்--மாயனுக் கென்பர்நல் லோர்* அவை தன்னொடும்வந்
திருப்பிடம் மாயன் இராமா னுசன்மனத்து; இன்றவன்வந்
திருப்பிடம்* என்றன் இதயத்துள் ளேதனக் கின்புறவே. 106

(சௌராஷ்ட்ர ராகம் - ரூபக தாளம்)

இன்புற்ற சீலத் திராமா னுச! என்றும் எவ்விடத்தும்
என்புற்ற நோயுடல் தோறும் பிறந்திறந்து* எண்ணரிய
துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவ தொன்றுண்டுஉன் தொண்டர்கட்கே
அன்புற் றிருக்கும் படி* என்னை யாக்கியங் காட்படுத்தே. 107

(சுருட்டி ராகம் - ரூபக தாளம்)

அங்கயல் பாய்வயல் தென்னரங் கன் அணி ஆகம்மன்னும்
பங்கய மாமலர்ப் பாவையைப் போற்றுதும்* பத்தியெல்லாம்
தங்கிய தென்னத் தழைத்துநெஞ் சே!நந் தலைமிசையே
பொங்கிய கீர்த்தி* இராமா னுசன்அடிப் பூமன்னவே. 108

தசகம் :--பூ சீர் நிதி, ஆண்டு மண் அடி, கொழுந்து சார்ந்தது சோர்வு, மருள் மயக்கு.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இயல் சாற்று

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் தண்-
பொருநல்வருங் குருகேசன் விட்டுசித்தன்,*
துய்ய குல சேகரன் நம் பாண நாதன்
தொண்டரடிப் பொடி மழிசை வந்த சோதி,*
வையமெலாம் மறைவிளங்க வாள்வேலேந்தும்
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்,*
செய்யதமிழ் மாலைகள்நாம் தெளிய ஓதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின் றோமே. 1

இன்பத்தில் இறைஞ்சுதலில் இசையும் பேற்றில்
இகழாத பல்லுறவில் இராகமாற்றில்,*
தன்பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக் கத்தில்
தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில் தன்மை யாக்கில்,*
அன்பர்க்கே யவதரிக்கும் ஆயன் நிற்க
அருமறைகள் தமிழ்செய்தான் தாளே கொண்டு,*
துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும்
தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார் கட்கே! 2

என்னுயிர்தந் தளித்தவரைச் சரணம் புக்கி
யானடைவே அவர்குருக்கள் நிரைவணங்கி,*
பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல்
பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால் நம்பி,
நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக் கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனை நாதன்,*
இன்னமுதத் திருமகள்என் றிவரை முன்னிட்டு
எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே. 3

ஆரண நூல்வழிச் செவ்வை யழித்திடும்மைதுகர்க்கு* ஓர்,
வாரணமாய்அவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்தபிரான்,*
ஏரணி கீர்த்தி யிராமாநுச முனி யின்னுரைசேர்,*
சீரணி சிந்தையி னோம்சிந்தி யோம்இனித் தீவினையே. 4

நீளவந் தின்று விதிவகை யால்நினை வொன்றியநாம்,*
மீளவந்தின்னும் வினையுடன் பொன்றி விழுந்துழலாது,*
ஆளவந் தாரென வென்றருள் தந்து விளங்கிய சீர்,*
ஆளவந் தார்அடி யோம்படி யோம்இனி அல்வழக்கே. 5

காளம் வலம்புரி யன்னநற் காதலடியவர்க்கு,*
தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை யின்னிசை தந்தவள்ளல்,*
மூளுந்தவநெறி மூட்டிய நாதமுனி கழலே,*
நாளும் தொழுதெழு வோம் நமக்கார்நிகர் நானிலத்தே? 6

ஆளும்அடைக்கலம் என்றெம்மை யம்புயத் தாள்கணவன்,*
தாளிணை சேர்ந்தெமக் கும்அவை தந்த தகவுடையார்,
மூளும் இருட்கள் விள்ளமுயன் றேதிய மூன்றின்உள்ளம்,*
நாளும் உகக்கஇங் கேநமக்கோர் விதிவாய்க்கின்றதே. 7

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவும் அடிமையெல்லாம்*
மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்தடைகின்றனர்* வண்துவரைக்
கண்ணன் அடைக்கலங் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய* நம்
பண்ணம ருந்தமிழ் வேதமறிந்த பகவர்களே. 8

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சாற்றுமுறை

* பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு.*
பல்கோடி நூருயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா!* உன்
செவ்வடி செவ்விதிருக் காப்பு.

* அடியோ மோடும்நின் னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு,*
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு,*
வடிவார் சோதி வலத்துறை யும்சுட ராழியும் பல்லாண்டு,*
படைபோர் புக்கு முழங்கும்அப் பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே.

ஸர்வதேஶ தஸாகாலேஷ வவ்யாஹத பராக்ரமா
ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம்அபிவர்த்ததாம்

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரம்உஜ்வலா
திகந்தவ்யாபிநீபூயாத் ஸாஹிலோகஹிதைஷிணீ.

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஶ்ரியம்அநுபத்ரவாம்அநுதிநம்ஸம்வர்த்தய
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஶ்ரியம் அநுபத்ரவாம்அநுதிநம்ஸம்வர்த்தய.

நமோ ராமாநுஜார்யாய வேதாந்தார்த்த ப்ரதாயினே
ஆத்ரேய பத்மநாபார்ய ஸுதாய குணசாலிநே.

ராமாநுஜ தயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம்
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஶிகம்.

வாழி யிராமா நுசப்பிள்ளான் மாதகவால்,
வாழு மணிநிக மாந்தகுரு,--வாழியவன்
மாறன் மறையுமிரா மாநுசன் பாடியமும்,
தேறும் படியுரைக்கும் சீர்.

வஞ்சப் பலசமயம் மாற்றவந்தோன் வாழியே
மன்னுபுகழ்ப் பூதூரான் மனமுகப் போன் வாழியே
கஞ்சத் திருமங்கை யுகக்கவந்தோன் வாழியே
கலியனுரை குடிகொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே
செஞ்சொல் தமிழ்மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே
திருமலைமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
தஞ்சப் பரகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
தண்டமிழ்த்தூப் புல்திருவேங் கடவன்தான் வாழியே.

நானிலமும் தான்வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ
மாநகரின் மாறன் மறைவாழ--ஞானியர்கள்
சென்னியணி சேர்தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே!
இன்னுமொரு நூற்றுண்டிரும்.

வாழியணி தூப்புல் வருநிகமாந் தாசிரியன்
வாழியவன் பாதாரவிந்தமலர்--வாழியவன்
கோதிலாத் தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
தீதிலா நல்லோர் திரள்.

திருநாள் பாட்டு

வாதா சனவர ரிவரென வருமா பாடியம் வகைபெறுநாள்
வகுளா பரணப் பெருமாள் தமிழின் வாசி யறிந்திடுநாள்
பேதா பேதம் பிரம மெனுவகை பிரமம்தெளி வித்திடுநாள்
பேச்சொன் றுக்குச் சததூ டணியைப் பேசிய தேசிகநாள்
தீதா கியபல மாயக் கலைகளைச் சிக்கென வென்றிடுநாள்
திக்கெட் டும்புகழ் ஸ்ரீபாஷி யத்தைத் தெளிய உரைத்திடுநாள்
ஓதா தோதும் வேதாந் தாரியன் உதயம் செய்திடுநாள்
உத்தம மான புரட்டா சித்திரு வோண மெனும்நாளே.

ஆண்டாள் வாழித்திருநாமம்

கமலமுடை வில்லிபுத்தூர் விளங்கவந்தாள் வாழியே!
காரார்நல் திருத்துழாய்க் கானத்தாள் வாழியே!
விமலமாம் திருவாடிப் பூரத்தாள் வாழியே!
விட்டுசித்தன் வளர்த்தெடுத்த விளங்கிழையாள்வாழியே!
அமுதமிகு திருப்பாவை முப்பதீந்தாள் வாழியே!
அணிநூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே!
அமரர்பதி அரங்கர்க்கே அலங்கலிட்டாள் வாழியே!
ஆண்டாள்தன் அடியிணைகள் அநவரதம் வாழியே!

இது திருக்குடந்தை முதலான திவ்விய தேசங்களிலும், ஸ்ரீரங்கம் பெரியாஶ்ரமம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சந்நிதியிலும் சேவிக்கப்படுவது.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இயல் சாற்று

நன்றுந்திருவுடையோம் நானிலத்தில் எவ்வுயிர்க்கும்*
ஒன்றும் குறையில்லை ஓதினோம்* -குன்றம்
எடுத்தான் அடிசேர் இராமா னுசன்தாள்*
பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பெற்று. 1

வாழி திருக்குருகூர் வாழிதிருமழிசை*
வாழி திருமல்லி வளநாடு--வாழி*
சுழிபொறித்த நீர்ப் பொன்னித் தென்னரங்கன் தன்னை*
வழி பறித்த வாளன்வலி. 2

திருநாடு வாழி திருப்பொருநல்வாழி*
திருநாட்டுத் தென்குருகூர்வாழி* --திருநாட்டுச்
சிட்டத் தமர்வாழி வாழி* சடகோபன்
இட்டத் தமிழ்ப் பாவிசை. 3

மங்கைநகர்வாழி வண்குறையலூர்வாழி*
சங்கை யருண்மாரி சீர்வாழி *--பொங்குபுனல்
மண்ணித்துறைவாழி* வாழி பரகாலன்
எண்ணில் தமிழ்ப்பாவிசை. 4

வாழியரோ தென்குருகை வாழியரோ தென்புதுவை*
வாழியரோ தென்குறையல் மாநகரம்* --வாழியரோ
தக்கோர் பரவும் தடஞ்சூழ் பெரும்பூதூர்*
முக்கோல் பிடித்த முனி. 5

மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழான்* வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக் கடக்கும்நங் கூரத்தாழ்வான் சரண்கூடியபின்*
பழியைக் கடத்தும் இராமானுசன்புகழ் பாடியல்லா
வழியைக் கடத்தல்* எனக்கு இனியாதும் வருத்தமன்றே. 6

நெஞ்சத்திருந்து நிரந்தரமாக நிரயத்துய்க்கும்*
வஞ்சக் குறும்பின் வகையறுத்தேன்* மாயவாதியர்தாம்
அஞ்சப் பிறந்தவன் சீமாதவனடிக்கு அன்பு செய்யும்*
தஞ்சத் தொருவன் சரணம்புயம் என் தலைக்கணிந்தே. 7

ஊழிதொறும் ஊழிதொறும் உலகமுய்ய
உம்பர்களும் கேட்டுய்ய* அன்பினாலே
வாழியெனும் பூதம்பேய் பொய்கைமாறன்
மழிசையர்கோன் பட்டர்பிரான்மங்கைவேந்தன்
கோழியர்கோன் தொண்டர்துகள் பாணன்கோதை
குலமுனிவன் கூறியநூல்ஓதிவீதி
வாழியென வருந்திரளை வாழ்த்துவார்தம்
மலரடி என்சென்னிக்கு மலர்ந்த பூவே.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சாற்றுமுறை

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு.*
பல்கோடி நூறுயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா!* உன்
செவ்வடி செவ்விதிருக் காப்பு.

அடியோ மோடும்நின் னேடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு,*
வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு,*
வடிவார் சோதி வலத்துறை யும்சுட ராழியும் பல்லாண்டு,*
படைபோர் புக்கு முழங்கும்அப் பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே.

ஸர்வதேஶ தஶாகாலேஷ் வவ்யாஹத பராக்ரமா
ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம்அபிவர்த்ததாம்

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவா ஶரம்உஜ்வலா
திகந்தவ்யாபிநீபூயாத் ஸாஹிலோகஹிதைஷிணீ.

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஶ்ரியம்அநுபத்ரவாம்அநுதிநம்ஸம்வர்த்தய
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஶ்ரியம்அநுபத்ரவாம்அநுதிநம்ஸம்வர்த்தய.

நமஶ்ஸ்ரீ ஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே
ப்ரஸாத லப்தபரம ப்ராப்ய கைங்கர்ய ஸாலிநே.

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

வாழி திருவாய் மொழிப்பிள்ளை மாதகவால்
வாழும் மணவாளமாமுனிவன்--வாழியவன்
மாறன் திருவாய்மொழிப் பொருளை; மாநிலத்தோர்
தேறும்படி யுரைக்குஞ்சீர்.

செய்யதாமரைத் தாளிணை வாழியே
சேலை வாழி திரு நாபிவாழியே*
துய்யமார்பும் புரி நூலும் வாழியே
சுந்த ரத்திருத் தோளிணை வாழியே*
கையு மேந்திய முக்கோலும் வாழியே
கருணை பொங்கிய கண்ணிணை வாழியே*
பொய்யிலாத மணவாளமாமுனி
புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.

அடியார்கள் வாழ அரங்கநகர்வாழ*
சடகோபன் தண்தமிழ்நூல் வாழ*--கடல்சூழ்ந்த
மன்னுலகம்வாழ 'மணவாள மாமுனியே!'
இன்னும் ஒருநூற்றாண்டு இரும்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

இயற்பா

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி

எண்கள் - பாசுர எண்கள்

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

அரும்பத உரை

அ

அஃகுதல்-சுருங்குதல்
அகடு-நடு இடம், வயிறு
அகப்பணி-அந்தரங்க கைங்கரியம்
அகம்-அகம்படி, உள் இடம், வீடு
அகலம்-மார்பு, வயிறு, சங்கல்பம்
அகவலே-வலேயின் உள் இடம்
அகைப்பு-சங்கல்பம், முயற்சி, மதிப்பு
அக்காரக்கனி-சர்க்கரைக் கட்டி போலவும் கனி போலவும் இனியன்
அக்காரம்-வெல்லம்
அக்கு-எலும்பு, உருத்திராட்சம்
அக்குவடம்-சங்குமணிவடம்
அங்காத்தல்-வாய் திறத்தல்
அங்கி-நெருப்பு
அசும்பு-நீர்பெருக்கு
அசைமின்-இருங்கள்
அசைவித்த-தளரச் செய்த
அசைவு-கலக்கம்
அச்சன்-சுவாமி
அச்சோ-ஆச்சரியக் குறிப்பிடைச்சொல்
அடரும்-வருத்தம்
அடர்த்தல்-கொல்லுதல்
அடர்ப்படார்-நெருக்குப்படார்
அடல்-வலிமை, போர், கொல்லுதல்
அடல்புரை-யுத்தத்திற்குத் தகுதியான
அடிகள்-சுவாமி, திருவடிகள்
அடிக்கோலி-அகலப்பாரித்து, அகலுகைக்கு நினைத்து
அடிசில்-சோறு
அடிச்சி-அடியவள்
அடிச்சியோம்-அடிமைப்பட்டோம்
அடிதாறு-பாதரேகை,அடிக்கள-வாயிருப்பது
அடியதோ-அடிமைப்படக் கூடியதோ
அடியுறை-பாத காணிக்கை
அடுதல்-சமைத்தல், கொல்லுதல்
அடை-இலே, ஏற்றுக்கொள்
அடைபுடை-இராப்பகல் இடை விடாது அடுத்த பக்கங்களில் எல்லாம் பரவி.
அடைப்பு-பற்றுதல்
அட்டல்-வார்த்தல், சமைத்தல்
அணங்காடுதல்-ஆவேசமாடுதல்
அணங்கு-தெய்வம், பெண், வருத்தம்
அணர்-தாடை
அணவுதல்-கிட்டுதல்
அணர்-கழுத்துக்குக் கீழுறுப்பு
அணுக்கர்-சமீபத்திலிருப்பவர், அந்தரங்கர்
அண்டர்-நித்தியசூரிகள், இடையர்
அண்டவாணர்-மேலுலகில் வாழும் தேவர்
அண்ணித்தல்-தித்தித்தல்

அதகன்-(ஹதகன்) விரோதிகளைப் போக்கும் மிடுக்குடையவன்
அதர்-வழி
அதவுதல்-நெருங்குதல்
அதள்-தோல்
அத்தத்தின் பத்தாநாள்-முன்னே திருவோணம், பின்னே உரோகிணி
அநந்தன்-ஆதிசேடன்
அநுராகம்-ஆசை
அந்தகன்-குருடன், யமன்
அந்தணமை-பிராமணத்தன்மை
அத்தாணிச் சேவகம்-பிரியாமல் நெருங்கிச் செய்யும் சேவை
அந்தது-அப்படிப்பட்ட பிராப்பியப் பொருள்
அந்தரம்-இடையூறு, தாமதம் இடைவெளி
அந்தரி-துர்க்கை
அந்திகாவலன்-சந்திரன்
அமஞ்சூழ்ந்து-அமைந்து பரந்து
அமரர்-மரணமில்லாத தேவர், நித்தியசூரிகள்
அமருலகு-பரமபதம்
அமர்க்கண் - போர்க்களத்தில், ஒன்றோடொன்று போரிடுகின்ற கண்
அமளி-படுக்கை
அமை-மூங்கில்
அம்பரம்-ஆடை, ஆகாயம்
அம்பு-நீர்
அம்புதம்-மேகம்
அம்மம்-முலைப்பால்
அம்மணி-இடுப்பு
அம்மனைமார்-தாய்மார்
அயர்ப்பு-மறதி
அயில்-வேல், கூர்மை
அரங்குதல்-அழிதல்
அரசாணி-அரசமரத்தின் கிளை
அரசிப்படுதி-கோபியா நின்றாய்
அரட்டன்-தீம்பன்
அரணம்-க்ஷேமம், காவல்
அரண்-காவல், மதில், சரணம்
அரந்தை-துன்பம்
அரம்பன்-தீம்பன்
அரவம்-ஓசை, பாம்பு
அரவிந்தம்-தாமரை
அரி-சிங்கம், ரேகை, கறுப்பு நிறம், சத்துரு
அரிகுரல்-தழுதழுத்த குரலோசை, விட்டு விட்டு ஒலிக்கும் குரலோசை
அரியுரு-நரசிங்க உருவம்
அரிவை-இளம்பெண்
அருகல்-சமீபம், சுருங்கல்
அருக்கன்-சூரியன்
அருத்தி-ஆசை, உண்பித்து
அரும்பெறல்-பெறுதற்கருமை
அரைத்தொடர்-அரைவடம்
அர்ச்சிக்கின்று-அர்ச்சிக்கின்றான்
அர்த்தம்-பாதி, பொருள்
அலகு-அளவு, நுனி, விதை,வாய்
அலத்தல்-வருந்துதல்
அலந்தலை-கலக்கம்
அலப்பு-சிரமம், தளர்ச்சி
அலமருதல்-சுழலுதல்
அலம்-கலப்பை, போதும்
அலம்புதல்-அலையச் செய்தல்
அலம்புரி-போதும், போதும் என்று சொல்லும்படி கொடுக்கின்ற
அலர்-பூ, பழிதூற்றல்
அலவலை-தனது வெற்றியைப் பிறர்மேல் ஏற்றிப் புகழ்பவன், பொய்யன், வாயாடி
அலவன்-ஆண் நண்டு

அலவை-வஞ்சகமுள்ளவன்
அலற்றுதல்-அழிதல்
அலி-நபும்சகம்
அலேவலிமை-அலேச்சல் தன்மை
அலோகம்-கண்ணுக்குப் புலப்படாத பொருள்
அல்-இரவு, இருட்டு
அல்ல-பாவம்
அல்லேல்-அன்ருகில்
அல்லி-அகவிதழ், ஓர் நீர்ப்பூங் கொடி, தாமரை
அல்வழக்கு-தகாத முறை
அவபிருதம்-யாகத்தின் முடிவில் செய்யும் மங்கல முழுக்கு
அவலம்-மேனியில் வெளிப் பட்டுக் காண்பது, துன்பம்
அவியுணு-யாகங்களில் தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் உணவு
அவை செய்து-அவயமாகப் பிரித்து, சின்னபின்னமாக்கி
அவ் ஆய-அப்படிப்பட்ட
அழக்கொடி-பேய்கள்
அழும்புதல்-மிக நெருங்குதல்
அளப்பு-ஒப்பு, உவமை
அளவு-சமயம்
அளறு-சேறு
அளி-வண்டு, கருணை
அளிந்த-விருப்பமான
அளே-தயிர், சேறு, வளே
அள்ளல்-குழை, சேறு, நெருக்கம்
அள்ளி-பூந்தாது (அள்ளியம் பொழில்)
அறி இயந்து-அறிவை ஈந்து; அறிவியந்து எனலுமாம்; வியத்தல்-கொடுத்தல், கடத்தல்
அறிந்த-அறிந்தது என்பதன் விகாரம்; (முதல் திருவந். 87)
அறுபதம்-வண்டு
அறை-பாறை
அறையோ-சயித்தவர்கள் தோற்றவர்களே நோக்கிச் சொல்லும் வார்த்தை, முறையிடல்
அற்கம்-அடக்கம்
அற்றம்-சமயம், இடையூறு, இல்லாமை
அனங்கன்-மன்மதன்
அனுங்குதல்-நோவு படுதல்
அனே-தாய்
அன்றுதல்-சீறுதல்
அன்னன்ன-அப்படிப்பட்ட
அன்னீர்-ஒத்த

ஆ

ஆகம்-மார்பு, உடம்பு
ஆகாரம்-ஆகரம், இருப்பிடம்
ஆகுலம்-துன்பம்
ஆக்கம்-செல்வம், பேறு
ஆசறுத்தல்-விரைவில் தொலேத்தல்
ஆக-குற்றம்
ஆடகம்-ஒருவகைப் பொன்
ஆடாதன-நடவாதன
ஆடு-வெற்றி, பரிமளம்
ஆட்பெற்று-அடிமையாயிற்று
ஆணம்-கதி, அரண்
ஆணுட-வேண்டிற்றுச் செய்ய
ஆணி-மேன்மை
ஆதர்-இழிந்தவர், அறிவு கேடர்
ஆதன்மையால்-ஆன தன்மையால், அதனுல், ஆட்பட்டதனுல்
ஆத்தன்-ஆப்தன்
ஆப்பு-கட்டு, உடல்
ஆம்கை-(அம்கை) அழகிய கை
ஆம்பல்-இலேக் குழலோசை, அல்லி

ஆயம்-தோழியர் கூட்டம், வேலைத்திறம், நண்பு, பொருள் வகை
ஆயோ-பறவைகளை ஒட்டுதற்குக் கூறும் சொல்
ஆய்மகள்-நப்பின்னைப் பிராட்டி
ஆரம்-மலை, சந்தனம்
ஆரல்-ஒருவகை மீன்
ஆராமம்-சோலை
ஆராமை-போதும் என்று தோற்ருமை
ஆரியன்-ஆசாரியன்
ஆர்-கூர்மை, இலை, பொருந்திய, அருமை, யார், அழகு
ஆர்கலி-கடல்
ஆர்தல்-நிறைதல்
ஆர்த்தல்-ஆரவாரஞ் செய்தல், கட்டுதல்
ஆர்த்தும்-ஆரவாரஞ் செய்வோம்
ஆர்ப்பு-பேரொலி
ஆலி-மழைத்துளி
ஆலித்தல்-ஆரவாரஞ் செய்தல், ஓலமிடுதல்
ஆலுதல்-ஆடுதல், கூவுதல், பொருந்தல்
ஆலை-தேன்
ஆவர்-யாவர்
ஆவலிப்பு-ஆசைப்படுதல், செருக்குதல்
ஆவான்புகா-அடிமையாக மாட்டா
ஆவித்தல்-நெடுமூச்சு விடுதல்
ஆழாத்தல்-ஈடுபடுதல், அறிவிழத்தல்
ஆழி-சக்கரப் படை, வட்டவடிவம், கடல், சூரியன்
ஆளம் வைத்தல்-ஆலாபித்தல்
ஆள் அற்றப்பட்டு-வேறு ஆள் இல்லாமையால்
ஆளி-சிங்கம்
ஆளு-அழியாத
ஆனைச் சாத்தன்-வலியன் எனும் ஒருவகைப் பறவை

இ

இகல்-போர், பகை
இகுள்-செவிலித்தாய்
இசலுதல்-பேரொலி செய்தல், இகலுதல்
இசை-இராகம், உடன்பாடு
இசையிலம்-உடன்பட்டுச் சொல்லப் பெற்றேமல்லோம்
இசைவினை-இசையுமாறு செய்யும் இறையருளினை
இஞ்சி-மதில்
இடத்தல்-பிளத்தல்
இடவன்-மண்கட்டி
இடம்பாடு-பெருமை
இடைகழி-நடுவிடம் (நடை)
இடைவீடு-நடுவில் விடுதல்
இடையேன்-சம்பந்தமுடையேன்
இட்டிடை-சிறிய இடுப்பு
இணர்-பூங்கொத்து
இணை-இரண்டு, ஒப்பு
இண்டை-பூமாலை, திரட்சி, நெருக்கம்
இண்டைக்குலம்-நெருக்குதலை யுடைய கூட்டம்
இதணம்-பரண்
இந்திரகோபம்-தம்பலப்பூச்சி
இந்திரஞாலம்-மாயவித்தை
இந்து-சந்திரன்
இமம்-பனி
இமவந்தம்-இமயமலை
இமில்-முசுப்பு
இமை-யுத்தி பண்ணு, பார். நிச்சயித்திரு, அறி

இம்பர்-இவ்விடம்
இய்க்கு-அசைதல், துன்பம்
இயலி-ஒத்து
இயல்-இலட்சணம்
இயல்வு-விரகு
இரணம்-கடன்
இராகம்-ஆசை, இசைப்பாட்டு
இரிதல்-ஓடுதல்
இரிய-பிளக்க, பரவிச் செல்ல, மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்ய
இரீஇ-இருத்தி
இருக்கை-இருப்பிடம்
இருநீர்-மிக்க நீர்மை, மிக்க சிறப்பு
இருந்தில்-கரி
இருவாட்சி-மல்லிகையில் ஓர் ஜாதி
இலகுதல்-விளங்குதல்
இலங்குதல்-விளங்குதல்
இலச்சினே-அடையாளம். முத்திரை
இலட்டுவம்-லட்டு
இலிங்கியர்-இலிங்கப் பிரமாண வாதிகள், ஆநுமாநிகர்
இலேக்குரம்பை-பர்ணசாலே
இலேக்குழல்-இலேயால் செய்யப் பட்ட ஊதுகுழல்
இல்லி-சிறு துளே
இவரித்தல்-எதிர்த்தல், ஏறுதல், போர்க்கு முடிபடல்
இவ்வகாலம்-இந்தக் காலம்
இழவு-இழத்தல்
இழிசுதல்-பூசுதல்
இழை-ஆபரணம், செய்
இளங்கோ-இளேய பெருமாள்
இளங்கோயில்-பாலாலயம்
இளம்படி-இளந்தன்மை
இளமையாடல்-இளம் பிள்ளேகள் செய்யும்குறும்புகளேச் செய்தல்
இளேயாப்பாய்-தளரமாட்டாய்
இறப்பு-மரணம், மோட்சம்
இறவு-மீன் வகையுள் ஒன்று, முடிதல்
இறுகல்-சங்கோசம், (சுருங்கல்)
இறுத்தல்-செலுத்துதல்
இறை-சிறிது, அரசன், கடவுள். கப்பம்
இறைகள்-சரீரங்கள்
இறைபாடி-தங்கும் வீடு. ராஜதானி
இறைநிலே-பரமாத்ம ஸ்வரூபம்
இனநாள்-இந்நாள், இப்போது
இனன்-இப்படிப்பட்டவன்
இன்பமாரி-இன்பத்தை உண்டாக்கும் மேகம்
இன்னன்-இப்படிப்பட்ட நிலேகள்
இன்ஞமை-துன்பம்

ஈ

ஈ-நாசம்
ஈ செய்தல்-அழித்தல்
ஈடறவு-விடா முயற்சி
ஈடு-ஒப்பு, தகுதி, இடுவது
ஈட்டம்-கூட்டம்
ஈட்டுதல்-திரளுதல்
ஈண்டுதல்-நெருங்குதல்
ஈந்த-ஈந்தது என்பதன் விகாரம். (2 திருவந்-26)
ஈரி-அன்புடையவள்
ஈர்அரி-பிளந்து போடத்தக்க பகைவன், பெரிய பகைவன்
ஈர்மை-உபயபாவனே, ஈரப்பாடு
ஈற்றுத்தாய்-பெற்ற தாய்

உ

உகவாதவர்-பகைவர்
உகவை-மகிழ்ச்சி
உகளுதல்-புரளுதல்
உகைத்தல்-உபேட்சித்தல், செலுத்துதல்

உக்கம்-விசிறி
உசாவுதல்-வினவுதல்
உச்சி-உயர்வு, முக்கியமான பொருள்
உடுக்கை-ஆடை
உட்கண்-ஞானம்
உட்கு-பெருமை, அச்சம், வலிமை
உணங்கல்-உணர்த்தின நெல், புழுங்கல் நெல்
உண்கின்று-உண்ணும்போது
உத்தரவேதி-யாகஸ்தானம்
உத்தானம்-எடுத்தல்
உந்தி. கொப்பூழ். மகளிர் விளையாட்டு
உந்தை-உன் தந்தை
உமர்-உம்மைச் சேர்ந்தவர்
உம்பர்-மேலிடம், தேவர்
உம்பி-உன் தம்பி
உயர்ந்த பாங்கர்-அட்டாலை; மேல்மாடம்
உயவேன்-நண்பு கொள்ளேன். வினவேன்
உயோகுதுயில்-யோக நித்திரை, எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டே தூங்குதல்
உய்த்தல்-கொண்டுவிடுதல்
உரப்புதல்-மலக்குதல், அதட்டுதல்
உரம்-வலி, மார்பு
உரவிடை-வலிய ஏறு போலச் செருக்கன்; உதரவிடை என்பது விகாரமாயிற்று எனலுமாம்;
உதரம்-வயிறு, மார்பு
உரவு-வலிமை
உரன்-மனம்
உரிஞ்சுதல்-தேய்த்தல்
உரு-உருவம், உடல், மான்
உருத்தல்-கோபித்தல்
உருப்பன்-ருக்குமன்
உருப்பிணி-ருக்மிணி
உருப்பொலார்-அழகிலாத உருவமுடையார்
உரும்-இடி
உருவறை-அழகில்லாதவன்
உருவி-(உர்வீ) பூமி
உரைக்கியம்-சொல்வோம்
உரோடம்-கோபம்
உரைப்பு-உரைக்கப்படுவது
உரோமகூபம்-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு
உலங்கு-பெருநுளம்பு, கொசுகு
உலப்பு-அழிவு, வரட்சி
உலோபாய்-பின்வாங்கமாட்டாய்
உவ்ணப்புள்-கருடப்பறவை
உவத்தலை-மகிழ்ச்சி கொள்கின்றுயல்லை
உவரி-கடல், உவர்ப்பு
உவலை-இழிவு
உவனியம்-உபநயநம்
உவன்-நடுவில் இருப்பவன்
உவா-அமாவாசை, பௌர்ணமி
உழக்குதல்-கலக்குதல்
உழத்தல்-வருந்துதல்
உழலை-குறுக்கிடும் மரம்
உழறுதல்-அலைதல், துகைத்தல், நலங்குதல்
உழிதருதல்-அலைச்சல்படுதல்
உழுவை-புலி
உழை-புள்ளிமான்
உளரும்-உண்டாயிருக்கும்
உளைத்த-வருந்திய உளைமயிரைப் படைத்த
உள்நாடு-பரமபதம்
உள்வாங்கி-உடம்பினுள் ஒடுக்கி, அழித்து
உள்ளுதல்-நினைத்தல்

உறகல்-உறங்கல், உறங்க வேண்டா
உறைப்பன்-மிடுக்குடையவன்
உற்றும் உருதும்-உடன்பட்டும் வேறுபட்டும்
உன்னி-நினைத்தற்குரியவன்

ஊ

ஊதல்-நடுங்குதல்
ஊதை-குளிர்காற்று
ஊரு-தொடை
ஊர்தி-வாகனம்
ஊழிலை-முளையிலே விழுந்த இலை, சருகு
ஊழ்-முறை, விதி
ஊழ்த்தல்-கனிதல், செவ்வி யழிதல்
ஊழ்மை-முறைமை
ஊளி-பசி, உறிஞ்சும் ஒலி
ஊறு-ஸ்பரிசம்
ஊற்றம்-உறுதி

எ

எக்கம்-தாளம்
எக்கல்-மேடு
எக்கே-இது என்ன கஷ்டம்
எச்சம்-சந்ததி
எஞ்சல்-குறைவு
எடுப்பு-உயர்வு
எண்கண்ணன்-பிரமன்
எண்கு-கரடி
எண்தோளினுள்-துர்க்கை
எண்ணன்-எண்ணத்தில் விளங்குபவன்
எண்ணுனை-எண்ணுபவனை
எதிர்வன்-ஒப்பாவேன்
எத்தனையும்-(எதனையும்) எந்தப் பொருளினையும்
எம்பிரான்-எம்பிரானுடைய
எயில்-மதில்
எயிறு-பல், கொம்பு
எய்த்தல்-இளைத்தல்
எரி-கேட்டை நட்சத்திரம்
எரியம்பு-ஆக்நேயாஸ்திரம்
எருத்து-முசுப்பு
எல்லி-இரவு
எல்லே-தோழி, வியப்பும் இரக்கமும் பற்றிவரும் இடைச்சொல்
எவம்-எது
எவ்வம்-இன்பம்
எழுமை-எழுபிறப்பு: ஊர்வன நீர்வாழ்வன, மானிடம், தேவர், பறவை, மிருகம், தாவரம்
எழுவார்-கைவிட்டு அகல்வார், மேலும் மேலும் விரும்புவோர்
எழுவிய-எடுத்த
எள்கல்-நெகிழ்தல்; ஈடுபடுதல், தளர்தல், வருந்துதல்
எறிவிலம்-தெரித்து ஒலி செய்தலைக் கேட்டிலம்
எற்று-எப்படிப்பட்டது
எற்றுதல்-மோதுதல்
எனைத்து-எவ்வளவு
எனைநாளையம்-எத்தனை காலத்தோம்
எஃகு-எஃகினாற் செய்த சூலம்

ஏ

ஏ-பாணம்
ஏடு-சூக்குமசரீரம், புத்தகம், குற்றம்
ஏண்-நிலைமை, வலி
ஏதிலர்-பகைவர், அயலார்
ஏமம்-கட்டழகு, வலி, மயக்கம், இனிமை, காவல், இரவு
ஏமாற்றம்-துன்பம்
ஏயான்-இரப்புக்குத் தகாதவன்
ஏய்த்தல்-ஒத்தல்
ஏர்-அழகு,ஒப்பு
ஏர்வு-ஒப்பு
ஏலம்-வாசனை

ஏவலம்-அம்பின் திறமை
ஏழையர்-சபலம் (விருப்பு)
உடையவர்
ஏழ்ச்சி-மலர்ச்சி
ஏறன்-சிவன்
ஏறு-ஆண் சிங்கம்
ஏறுதல்-பொருந்துதல்
மாண்டுபோதல்
ஏற்றுன்-சிவன்
ஏனம்-பன்றி
ஏஞேர்-மற்றையோர்-பகைவர்
ஏன்-ஏனம்,பன்றி
ஏன்றேன்-பொருந்தினேன்

ஐ

ஐ-ஐந்து, கோழை
ஐதுநொய்தாகவைத்தல்-
சினேகத்தைமிகக்குறைவாகப்
பண்ணல்
ஐம்படை-பஞ்சாயுதமென்னும்
அணி
ஐயம்-தக்கோர்க்கிடுவது
ஐயறிவு-பஞ்ச இந்திரிய
உணர்ச்சி

ஒ

ஒக்கலித்தல்-நடை பழகுதல்,
ஆராவாரம் செய்தல்
ஒக்கலே-இடுப்பு
ஒசித்தல்-ஒடித்தல்
ஒசிவு-தளர்ச்சி
ஒட்டு-உவமை
ஒண்பொருள்-சிறந்த கருத்து
ஒண்மை-நன்மை
ஒருக்கடுத்தல்-ஒருமைப்
படுத்துதல்
ஒருங்கிற்று-ஒரு வழியிற் சேர்ந்தது
ஒருங்கு-முழுதும்
ஒருத்து-ஒருமைப்பாடு
ஒருதாரா-ஒரு மாலேயாக. ஒரு
வரிசையாக
ஒரு நாயகம்-தனியரசாட்சி
ஒல்குதல்-நாணங்கொண்டு
கூசுதல்
ஒற்கம்-ஒடுக்கம்
ஒன்றுதல்-கலத்தல்

ஓ

ஓக்கினேன்-ஆக்கினேன்
சமர்ப்பித்தேன்
ஓச்சுதல்-ஓங்கியடித்தல்
ஓடை-முகபடாம்(யானே
நெற்றியில் அணியும் அழகுத்
துணி)
ஓட்டருதல்-ஓட்டந்தருதல்,ஓடி
வருதல்
ஓதம்-குளிர்ச்சி, அலே, கடல்
ஓதி-கூந்தல்
ஓத்து-வேதம்
ஓராமை-ஆராய்ந்தறியாமை
ஓர்ப்பு-மனனம் பண்ணுதல்
ஓலக்கம்-சாநித்யம், காட்சி
கொடுத்தல்
ஓவி-சித்திரம்
ஓவுதல்-ஒழிதல்
ஓளி-ஒழுங்கு

க

கங்கு-முற்றுதல், இரவு, கரை
கசிதல் ஈடுபடுதல், இரங்குதல்
கச்சங்கம்-வ்யவஸ்தை,
ஈரமாதல், சூள்
கச்சு-அரை ஆடையின் மேல்
கட்டுவது
கடம்-காடு, மதநீர், பாவப்
பலன், வசியம் செய்யப்படுவது
கடவன்-கடமைப்பட்டவன்
கடவு-கடமை, பிராப்தி
கடன்-கடன் போன்ற கருமங்கள்,
கடவன்.

கடன்நாடு-கடன்போல அநுபவித்தற்குரிய சுவர்க்காதி உலகம்
கடாரம்-பெரிய பாத்திரம்
கடாவுதல்-செலுத்துதல்
கடி-காவல், மதள், வாசனை, கலியாணம், அரைக்கட்டு, தொடைப் பற்று
கடுத்தல்-கோபித்தல், தினவெடுத்தல், மிகுதல்
கடிப்பு-ஒரு காதணி
கடிறு-களிறு, யானை
கடுவன்-ஆண் குரங்கு
கடைத்தலை-தலைவாசல்
கடை-மூங்கிற் குழாய், (பால் கறக்கைக்குரியது) தாழ்வு, வாசல், கீழானது, வீண்
கட்கண்-புறக்கண்
கட்கிலி-கண்ணுக்கு அகப்படாதவன்
கட்டப் பொருள்-தவறான பொருள்
கட்டு-மரியாதை, செறிவு, காவல்
கட்டுவிச்சி-குறி சொல்பவள்
கட்டேறி-தெய்வ ஆவேசம் கொண்டு
கணவலர்-அலரி
கணாளன்-நிர்வாஹகன்
கணி-சோதிடன்
கணைநாண்-அம்புவிடும் கயிறு
கண்-இடம்,கணு
கண் கொடி-கணுக்களையுடைய வெற்றிலைக் கொடி
கண்டகர்-முள் போலக் கொடிய அரக்கர்
கண்டல்-தாழை
கண்டிகை-கழுத்திலணியும் அணி
கண்ணரு-தயையற்றவனே; (பிரீதி தலைமண்டை யிட்டுச் சொல்லும் வார்த்தை)
கண்ணி-மாலை, (முடிச்சு, கண்களை உடையவன்
கண்படை-தூங்குதல்
கண்படையுள்-பள்ளி கொண்ட இடம், கண் வளர்ந்தருளுகிற நிலை
கதம்-கோபம்
கதலி-கோபித்து
கதுவப்படுதல்-கவ்வப்படுதல்
கதுவாய்ப்படுதல்-வடுப்படுதல்
கத்தக்கதித்து-மிகவும் கொழுத்து
கத்திர பந்து-க்ஷத்திர பந்து
கத்திரியர்-க்ஷத்திரியர்
கந்தாரம்-காந்தாரம்-ஓர் பண்
கந்து-கட்டுத்தறி, வாசனை
கபாலி-துர்க்கை. சிவன்
கபிலை-பசு
கபோதம்-புரு, கொடுங்கை
கப்பு-தோள், கிளை
கமுகு-பாக்கு
கமை-பொறுமை
கம்பம்-கப்பம், நடுக்கம்
கம்பு-சிறுதடி
கயம்-தடாகம்
கயிற்று-கயிறு என்பதன் விரி
கரணம்-உறுப்பு
கரண்டம்-நீர்க் காக்கை
கரத்தல்-ஒளித்தல்
கரம்-கை, உறுதி
கரா-கராம்-முதலை
கரி-சாட்சி,யானை
கரு-கல்பிரதிமை, கர்ப்பம்
கருக்காய்-பிஞ்சு
கருப்புச்சிலை-கரும்பு வில்
கருமுகை-இருவாட்சி, சிறு சண்பகமுமாம்

கரு அரங்கம்-கர்பஸ்தானம் (கருப்பை)
கருவிளே-பூவகையுள் ஒன்று
கருளப்புள்-கருடப் பறவை
கருள்-கோபம்
கரை-ஒலி
கலந்துகாட்டும்-ஒத்துக் காட்டும், அனுசரித்துக் காட்டும்
கலம்-ஆபரணம், கப்பல்
கலம்பகம்-பலவகைப் பூக்களைக் கொண்டு தொடுக்கும் மாலே
கலவர்-மரக்கலத்திலுள்ளவர்
கலவி-கலத்தல்
கலவிருக்கை-கொலுவிருத்தல்
கலாய்-கலந்து
கலி-கலிதோஷம், மிடுக்கு
கலிகன்றி-திருமங்கையாழ்வார்
கலிங்கம்-ஆடை
கலிமான்தேர்-செருக்குடைய குதிரை பூட்டிய தேர்
கலுழி-கலங்கல், வெள்ளம்
கலே-ஆடை, சாஸ்திரம், அம்சம், பக்கம்
கலேப்பாகி-மானே வாகனமாக உடைய துர்க்கை
கல் அதர்-கல்வழி
கல் அறை-இரத்தினமயமான கோயில், கற்கோயில்
கல்கி-குதிரை முகத்துடன் அவதரிக்கும் பெருமாள்
கவண்-கல்லெறி கயிறு
கவந்தம்-தலேயற்ற உடல்
கவரிமா-சமா மிருகம்
கவர்-பிளவு (இருவிதம்)
கவர்தலே-பல தலேகள்
கவர்வு- (கிடையாதபோது) உண்டாகும் வருத்தம்
கவி-குரங்கு, பாட்டு
கவுள்-கன்னம்
கவை-சம்சயம், பிளவு
கவ்வை-ஆரவாரம், கோலாகலம்
கழகண்டு-தீம்பு
கழல்-விளேயாட்டுக் கருவி, வீரத்துக்கு அறிகுறியாக காலில் அணியும் ஓர் அணி
கழறுதல்-பேசுதல், கடுஞ்சொல் கூறுதல்
கழிகோல்- வீசுகோல், கன்றின் வாயில் கட்டும் கொறுக்கோல்
கழிவு-இறந்த காலம்
கழுது-பேய்
கழை- மூங்கில், குருத்து, நுனி
களகம்-சாந்து, அன்னப் பறவை
களவம்-யானேக் கன்று
களே கட்டல்-களே எடுத்தல்
களே கண்-ஆதாரம்
களேஞர்-களே எடுப்பவர்
கள்கை-களவு செய்தல்
கள்வி-களவை யுடையள், மறைப்பவள்
கறங்குதல்-ஒலித்தல், சுழலுதல்
கறவு-கப்பம்
கறி-மிளகு
கறு-கோபம்
கற்பம்-வேதாங்கங்களில் ஒன்று
கற்பகம்-வேண்டியவற்றைக் தரும் தெய்வ மரம்
கற்று-கன்றையுடைய பசு
கற்றை-கூட்டம்
கன்-செம்பு, உறுதிப்பாடு, வேலேப்பாடு
கன்னல்-கருப்பஞ்சாறு
கன்னி-இளம்பெண், அழியாமை

கா

கா-சோலே, காவடி
காசையாடை-காவித்துணி
காண்டவம்-இந்திரனது பூந்தோட்டம்

காண்டும்-காண்போம்
காத்தன்-காவலைச் செய்பவன்
காந்தர்ப்பர்-கந்தருவர்கள்
காபாலி-பிரம கபாலத்தைக் கையில் ஏந்திய சிவன்
காப்பு-பாதுகாவல்(ரட்சை), திருவந்திக் காப்பு
காமம்-விருப்பம்
காமரம்-ஓர் பண்
காம்பு-மூங்கில், சிறு காம்பன்சேலை
காய்வார்-பகைவர்
காரிகை, அழகுடைய பெண்
கார்க்கண்டன்-சிவன்
கார்க்கலி-அஞ்ஞானமாகிய குற்றம்
கார்த்தல்-அரும்புதல்
காலசக்கரம்-காலத்தை நடத்துகிற திருவாழி
காலி-பசுக்கூட்டம்
கால்-காற்று, சக்கரம், நுனி, காலம்
காவி-நீலோற்பலம்
காவு-விளையாட்டுச் சோலை
காழ்த்தல்-உறுதிப் படுதல், கோபம் கொள்ளல்
காளம்-ஒருவகை வாத்தியம், கோபம்
காறை-கழுத்திலணியும் ஆபரணம்
கானம்-காடு, பாட்டு
கானல்-கடற்கரைச் சோலை
கான்-காடு, வாசனை

கி

கிஞ்சுகம்-கிளி
கிடங்கு-அகழ்
கிதி-க்ருதி, கிரியை
கிரிசு-க்ருத்ரிமம், வஞ்சனை
கிரிசை-கிரியை, தொழில்
கிரீடை-விளையாட்டு
கில்லேன்-மாட்டேன்
கிழத்தி-உரியவள்
கிழி-பணமுடிப்பு
கிளர்தல்-விளங்குதல்
கிளவி-சொல்
கிளை-உறவினர்
கிளைக்கொள்ளுதல்-திரளுதல்
கிள்ளை-கிளி
கிறி-சிறு பவள வடம்
கின்னரம்-தேவவாத்தியம்

கீ

கீண்ட-குத்தியெடுத்த
கீழ்து-கீழேயிட்டுக்கொண்டு, கிழித்து

கு

குக்கர்-இழிகுலத்தார்
குக்கூடல்-முட்டாக்கு
குடங்கால்-முழங்கால், மடி
குடங்கை, உள்ளங்கை
குடமூக்கு-திருக்குடந்தை
குடில்-குடிசை
குடுமி-மலையுச்சி
குட்டம்-மடு
குட்டன்-குமாரன்
குணலம்-களிப்பினால் ஆடுவதொரு கூத்து
குணில்-குறுந்தடி
குணுங்கு-வெண்ணெய் நாற்றம்
குண்டர்-நீசர்
குண்டு-ஆழம்
குதறுதல்-துன்பஞ் செய்தல், நெறி தவிர்தல்
குதிரி-நாணமற்றவள்
குதைகை-தடுமாறுதல்
குத்தால் ஒக்கும்-குத்துவதை ஒக்கும்
குந்தம்-சிறுசவளம், வேல், நோய், மரம்

குந்தல்-தவறுதல்
குந்தன்- திருமாலினது ஆயிர நாமங்களுள் ஒன்று
குப்பாயம்- உடற்சட்டை
குமுதம்-அல்லி
குமுறுதல்-வாய்விட்டுச் சொல்ல மாட்டாது உள்ளே முறுகுதல்
குமைத்தல்-துன்புறுத்தல்
கும்பம்-குடம், அதுபோன்ற மத்தகம்
கும்பி-நரக விசேஷம்
கும்மாயம்-குழையச் சமைத்த பருப்பு
குயம்-கொங்கை
குரம்பை-குடிசை
குரு-ஆசாரியன், புண்
குருந்தம்-மருதமரம்
குருமணி-சிறந்தமாணிக்கம்
குருளை-குட்டி
குலை-கரை
குவடு-மலையுச்சி
குவை-குவியல்
குழு-இளமை
குழகன்-யாவருடனும் கலந்து விளையாடுபவன்
குழகு-இனிமை
குழகுதல்-விளையாடுதல்
குழமணன்-மரப்பாச்சி
குழமணி தூரம்-தோற்றோர் தோல்விக்கு ஈடாக ஆடும் கூத்து
குழல்-வேய்ங்குழல், கூந்தல்
குழவி-குழந்தை
குழறுதல்-திருத்தமற்றிருத்தல், கூறுதல்
குழை-குண்டலம், இளந்தளிர்
குளிப்புக்கூறு-கொளப்படுதல் மிதித்த இடத்திலே மிதிபடல்
குறங்கு-தொடை
குறடு-கட்டை
குறத்தல்-சிக்குவிடுத்தல்
குறளை-கோட்சொல்
குறிக்கோள்-பகுத்தறிவு
குறிஞ்சி-மலை, ஓர்மரம், ஓர்பண்
குறும்பர்-சிற்றரசர்
குறையல்பிரான்-திருமங்கை யாழ்வார்
குனித்தல்-வளைத்தல், கூத்தாடுதல்

கூ

கூடலர்-பகைவர்
கூடலித்தல்-நெரிந்து ஏறுதல்
கூடலூர்-ஆடுதுறைப் பெருமாள் கோயில்
கூடாக்கி-உடலை வற்றச் செய்து
கூடார்-பகைவர்
கூதல்-குளிர்
கூதை-மூளி
கூந்தல்-கேசி என்னும் அரக்கன்
கூம்பு-பாய்மரத்தின் நுனி
கூர்தல்-மிகுதி
கூவிளை-வில்வம்
கூழை-கூந்தல்
கூழைப்பார்வை-கள்ளப்பார்வை
கூழைமை-குழைச்சலிடுதல், அவரவர்க் கேற்றவாறு பரிமாறுகை
கூழ்-உணவி, பயிர்
கூழ்ப்பு-சந்தேகம்
கூறை-ஆடை
கூற்று-யமன், சொல்

கே

கேசரம்-பிடரி மயிர்
கேடகம்-(ஆயுதத்தைத் தடுப்பதற்குக் கையில் கொள்ளும்) தோற்கருவி
கேட்டாம்-கேட்டோம்
கேதகை-தாழை
கேதம்-துக்கம்
கேயம்-பாட்டு

கேழல்- வராகம்
கேழ்-நிரம்
கேழ்பவர்-சம்பந்தம் பெற்றவர்
கேள்-ஒப்பு,உறவு
கேள்வி-நூல்களைக் கேட்டறிதல்

கை

கைதவம்-வஞ்சகம்
கைதை-தாழை
கைந்நாகம்-கைம்மா
துதிக்கையையுடைய யானை
கைம்மை-பசப்புப் பேச்சு
கையறவு-செயலற்றிருத்தல்
கைவலம்-கைம்முதல்

கொ

கொங்கு-வாசனை
கொட்டை-பஞ்சு
கொண்டல்-காளமேகம்
கொண்டற்கு-கொண்டதற்கு, பற்றியதற்கு
கொந்தளம்-சிலுகிடுகை
கொந்தம்-நெறிப்பு
கொந்து-கொத்து
கொம்மை-பருமை
கொயல்-கொய்தல்
கொய்-கொய்சகம்
கொல்லி-காவலன்-குலசேகரன்
கொல்லை-வரம் பழிதல்
கொள்ளுவன்-கொள்ளுவிப்பன் (நாச்.திரு. 5-5)
கொற்றம்-வெற்றி

கோ

கோகனகம்-தாமரை
கோகுலம்-பசுக்கூட்டம்
கோகு உகட்டு-அக்கிரமமான ஆரவாரம், அசைவு கேடு, தலை மண்டையிட்டு
கோசரம்-புலப்படுதல்
கோடல்-காந்தள்
கோடி-புத்தாடை
கோடு-தந்தம், கரை
கோடு ஆலம்-வளைந்த ஆரம்
கோட்டு அங்கை-வளைந்து குவிந்த அழகிய கை
கோட்டம்-கோணுதல்
கோணை-குற்றமுள்ள தொழில், மிறுக்கு
கோதா-(கோகுலம்) மகிழ்ச்சிக்கு உரியவனே
கோதுகலம்-மிக்க மகிழ்ச்சி
கோதை-மாலை, கூந்தல், ஆண்டாள்
கோநிரை-பசு *கூட்டம்
கோமளம்-பேரழகு, மெதுவான தன்மை
கோயின்மை-அரசகுலப் பெருமை, தலைமைத் தன்மை, அநீதி,
கோரம்பு-தீம்பு
கோலாடி-ஆணை செல்லுமிடம்
கோவி-கோபி இடைப்பெண்
கோவை-கோத்தமாலை
கோழம்பம்-மனக்குழப்பம்
கோழி-உறையூர்
கோளியார்-கொண்டவர்
கோள்-கிரகம், குற்றம், துன்பம், வலிமை, கொள்கை
கோறம்பு-குறம்பமென்ற ஆபரணம்
கோனேரி-திருவேங்கட மலைமேலுள்ள புஷ்கரிணி

கௌ

கௌவை-பேரொலி

ச

சங்கம்-கூட்டம், ஆசை
சங்கமுகம்-புலவர் கூட்டம்
சங்கு-வளை
சங்கை-சந்தேகம்
சசிபதி-இந்திரன்
சடங்கு-காமிய கருமம்

சண்டம்-உக்கிரம்
சண்ணம்-ஆண்குறி
சதிர்-பெருமை
சதுப்புயன்-திருமால்
சதுப்பேதிமார்-சதுர்வேதிமார்,
(நால்வேதங்களுமறிந்தவர்)
சதுரர்-சமர்த்தர்
சத்திரம்-குடை
சந்தம்-சந்தனம், அழகு, சந்தசு
(ஆறு அங்கங்களுள் ஒன்று)
சந்தி-சேர்க்கை, சந்தியா
வந்தனம்
சந்தோகன்-சாந்தோக்கிய
உபநிடதத்தை அறிந்தவன்
சப்பாணி-கைகொட்டி
விளையாடுதல்
சமயம்-சங்கேதம், மதம்
சமய விருந்து-சமயம் பண்ணின
விருந்து, வழக்கமான விருந்து
சம்பிரதம்-இந்திரஞால வித்தை
சயமரம்-வெற்றிக்கு
அறிகுறியான தம்பம்
சயம்-வெற்றி, சமுகம்
சயம்மே-தானாகவே வந்திருக்கப்
பெற்ற, ஜயசப்தம், மேவப்
பெற்ற
சரண்-திருவடி
சலம்-கபடம், குற்றம், வெறுப்பு
சலவன்-சத்துரு
சவி-ஒளி
சவித்தல்-ஜபித்தல், சாபம்
தருதல்
சழக்கு-குற்றம்
சறை-இடையர் அரையில்கட்டும்
ஒருவகை மணி, வேணுமை

சா

சாக்கியர்- பௌத்தர்
சாடுதல்-தள்ளியழித்தல்,
அடித்தல்
சாதுவர்-சாதுக்கள்
சாது-தன்மை
சாத்தியம்- (சித்திரமாக)
எழுதியும்
சாத்து-கூட்டம்
சாந்து-சந்தனம்
சாமம்-ச்யாமம், கறுப்பு
சாமி-சாமவேதத்தால் அறியப்
படுவோன்
சாய்-(ஆச்சரியம்படும்படியான)
அழகு
சாரிகை-விரைந்த நடை
சார்ங்கம்-வில்
சார்வு-பிராப்பிபம், சார்த்திச்
சொல்லப்படும் உவமை,
புகலிடம்
சாலகம்-பலகணி
சாலி-செந்நெற் பயிர்
சாலேகம்-பலகணி
சாழல்-தோழி, மகளிர்
விளையாட்டு
சாறு-திருவிழா
சாற்றுதல்-சொல்லுதல்

சி

சிக்கென-விரைவாக
சிங்குதல்-குறைதல்
சிட்டன்-பெரியோன்
சிணுங்குதல்-சீராட்டுதல்
சிதகு-கடுஞ்சொல் குற்றம்
சிதைகுதல்-சில்லியாதல்
சிந்தனையை-மனோரதத்துக்கு
விஷயமாயிருப்பவனை
சிந்துரம்-நெற்றியிலணியும்
பொடி
சிமயம்-சிகரம்
சிலம்பாறு-நூபுர கங்கை
சிலம்பு-மலை, நூபுரம்
சிலம்புதல்-ஒலித்தல், பழி
சொல்லுதல்
சிலாதலம்-கற்பாறை

சிலிங்காரம்-சிருங்காரம், அலங்காரம்
சிலுப்புதல்-அசைத்தல்
சிலம்புதல்-ஓரிடத்தில் நில்லாமல் சுழலுதல்
சிலே-வில், கல்
சில்லி-சில்வீடு என்னும் பறவை
சில்லே-முணுமுணுத்தல், பழிச்சொல் சொல்லுதல்
சிவப்பட்டார்-சைவர்
சிவளிகைக்கச்சு-கட்டும் கச்சு, பொன் எழுதின கச்சு
சிறு எயிறு-சிறுகின கண் (கணு)
சிறுச்சேவகம்-பால பராக்கிரமம்
சிறுமா மனிசர்-வடிவு சிறுத்துப் பெறுமை மிகுந்திருப்பவர்
சிறை-பந்தம், நீர் அணே, இறகு
சிற்றல்-அலேதல், ஆயாசப்படுதல்
சிற்றவை-சிறிய தாயார்
சிற்றில்-சிறு இல், சிறு வீடு
சினே-முட்டை, கிளே
சின்னம்-அடையாளம்

சீ

சீயம்-சிங்கம்
சீய்த்தல்-திருவலகிடுதல்
சீமாலிகன்-மாலிகன்; கண்ணனால் தந்திரமாகக் கொள்ளப்பட்டவன்
சீலேக்குதம்பை-சீலேத்தக்கை (காதுவளர்த்தற்கிடுவது)
சீழ்தல்-சிணுங்கல்
சீறல்-கோபியாதே

சு

சுகிர்தல்-வகிர்தல்
சுட்டி-ஒர் நெற்றியணி
சுணங்கை-மயிர்க்கூச்சு ஒரு வகைக் கூத்து,
சுணம்-சுணங்கு, தேமல்
சுண்டாயம்-வஞ்சனே விளேயாட்டு
சுண்ணம்-சூர்ணம், வாசனேப் பொடி
சுதை-சுண்ணும்பு
சுமடு-சும்மாடு, (சரீரம்) கனம்
சும்மெனாதே-மூச்சு விடாதே
சும்மை-கனம்
சுரன்-தேவன்
சுரி-சுரிகை-உடைவாள்
சுருங்கலது-சுருங்குகிறதில்லே, சுருங்குலேஉடைத்தாயிருந்தது
சுருக்காகவாங்கி-சுருங்க இழுத்து
சுருக்குண்ணுதல்-கட்டுப்படுதல்
சுருகி-வேதம், சுரம்
சுருப்பு-வண்டு
சுலாய-சுற்றி
சுலாவுதல்-பரவுதல்
சுவடு-அடையாளம்
சுவேதன்-அருச்சுனன்
சுழல்-வஞ்சனே
சுளகு-சிறுமுறம்

சூ

சூடகம்-கைவளே
சூடாமணி-தலேயில் அணியும் இரத்தினம்
சூட்டு-உச்சி
சூதம்-மாமரம்
சூது-வஞ்சனே, வாய்ப்பு
சூர்-தெய்வப் பெண்
சூர்மை-கடிய இயல்பு
சூலிகை-சூலம்
சூழல்-தந்திரம், மணற் குன்று, வட்டவடிவமான பூமி, திருவவதாரம்
சூழறும்-சூளுறும்;ஆணேயிடும்
சூழி-நெற்றிப்பட்டம்
சூழும்-ஆக்கிரமிக்கும்

சூழும்கழல்-எல்லோரையும் தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்ளும்திருவடிகள், எங்கும் பரவிய திருவடிகள்
சூழ்-உபாயம், சூழ்ச்சி
சூழ்கண்டாய்-உபாயத்தைச் செய்வாயாக
சூழ்ச்சி-சுற்றுப்பகுதி, ஆவரணங்கள்;உபாயம்

செ

செகில்-சிவப்பு
செகுத்தல்-அழித்தல்
செக்கர்-சிவப்பு, செவ்வானம்
செங்கீரை-அசைந்தாடுதல்
செடி-கூட்டம்
செந்நிறுத்தல்-செவ்வையாக நிறுத்தல்
செப்பாடு-செவ்வைக் குணம்
செப்பம்-செவ்வை, இரட்சை
செப்பு-சிறு பாத்திரம்
செம்மல்- மலர்ந்த பூ
செம்மி--மூடி, அடைத்து
செம்பியன்-சோழன்
செம்மாது-செந்நிறமுள்ள லட்சுமி
செயிர்-குற்றம்
செய்கிறுதி-செய்கிறாய்
செய்து-சிவப்பானது
செய்யவள், செய்யாள்-இலட்சுமி
செரு-போர்
செருக்கடுத்து-யுத்தத்தில் தினவு மிகுந்து
செருவார்-பகைவர்
செருந்தி-சுரபுன்னை
செல்சார்வு-பற்றுக்கோடு
செல்வு-ஐசுவர்யம்
செல்வி-அழகு, தக்க சமயம், பக்குவம்
செவ்வுதல்-அடைத்தல்
செறிதல்-நெருங்குதல்
செறு-கழனி
செறுத்தல்-அடக்குதல், கோபித்தல்
செறுவார்-பகைவர்
செறுவான்-நீக்குவான்
செற்றம்-பகைமை, கோபம், பொறுமை
செற்றார்-பகைவர்

சே

சே-எருது
சேடு-இளமை
சேட்டை-ஜ்யேஷ்டை, மூதேவி
சேண்--உயர்ச்சி, தூரம்
சேது-திருவணை
சேமம்-இரட்சகம்
சேம வைப்பு-சேமித்து வைத்த பொருள்
சேயன்-செம்மையுடையவன்; சிறந்தவன்
சேயிழையார்-செம்பொன்னாற் செய்த அணிகளையணிந்த மகளிர்
சேய்-சுப்பிரமணியக் கடவுள் எருது
சேய்மை-தூரம்
சேர்த்து-(முற்று) சேர்க்கை வேண்டும்
சேர்ப்பு-கடற்கரை
சேழ்-(சேண்) ஆகாயம்
சேற்றுத் தாமரை-வானமாமலை யிலுள்ள ஏரி

சொ

சொல்-இலக்கண நூல்
சொல்நீர-புகழை இயல்பாக உடைய
சொப்பட-நன்றாக

சோ

சோத்தம்-ஸ்தோத்திரம்

சோப்புண்ணுதல்-அடியுண்ணுதல்
சோமு-சோம யாகம்
சோர்வன-ஒளிவிடுவன
சோர்வு-மறதி
சோல்வான்-கலந்துகொள்ள

ஞா

ஞாலம் உன்னி--உலகத்தாரால் நினைக்கப்படுபவன்
ஞாழல்-குங்கும மரம்
ஞான்று-நாள்

த

தகர்புண்ணல்-நெருங்கப் படுதல்
தகவாத் தொழும்பர்-தகுதியற்ற இழிஞர்
தகவிலி-நற்குணமில்லாதவன்
தகவு-நற்குணம், தகுதியான உபகாரம், தயை, தகுதி
தகளி-அகல்
தக்கிலமே-தக்கவர் ஆகோமோ
தஞ்சு-தஞ்சம், அடைக்கலம்; ஆதாரம்
தட-பெரிய
தடா-பெரிய பாத்திரம்
தடிதல்-அழித்தல்
தடிபிணக்கு-தடிச்சண்டை
தடுகுட்டம்-தலை தடுமாற்றம்
தட்டலர்த்த-இதழ் விரிந்த
தட்டல்-தடுத்தல்
தட்டுளுப்பு-தடுமாற்றம்
தட்டொளி-கண்ணடி
தணறல்-பிரிதல்
தண்கா-விளக்கொளி எம்பெருமான் சந்நிதி
தண்டம்-தடி, தண்டனை, சேனை
தண்டு-கதாயுதம்
தண்ணுவாது-தாமதியாமல்
தண்ணுமை-சிறு பறை
தண்ணனவு-மென்மைத்தன்மை
தண்மை-அருள், குளிர்த்தி
ததர்தல்-நெரிதல்
தகர்த்தல்-வருத்துதல்
தகைத்தல்-நோவு படுத்தல்
ததைக்கின்ற-நிறைந்த
தத்து-சுவீகாரம்
தமம்-அஞ்ஞான இருள்
தமனகம்-தவனம், மருக்கொழுந்து
தமியேன்-தனியான நான்
தமிழ் முனி-அகத்தியர்
தமிழ் மூன்று-இயல், இசை, நாடகம்
தம்பரம் அல்லன-தம் வயதுக்குப் பொருந்தாதன
தம்மன--தம்முடைய
தம்மான்-தனக்குத்தானே தலைவன்
தரங்கம்-அலை
தரளம்-முத்து
தருமன்-இயமன்
தலைபெய்தல்-சேருதல்
தலவிளாக்கெள்ளுதல்-முழுதும் வியாபித்தல்
தவநெறி-பக்தி வழி
தவர்தல்-துளைத்தல்
தவளம்-வெண்ணிறம்
தவிவு-கேடு, விச்சேதம்
தழிஇக்கோளியார்-தழுவிக் கொண்டவர்
தழை-பீலிக் குடை
தளவு- முல்லை
தளை-விலங்கு, தண்டை
தளையவிழ்தல்-மலர்தல்
தள்ளுதல்-தடுமாறுதல்
தறுகண்மை-அஞ்சாமை
தற்பு-தத்துவம், உண்மை
தனி நாயகம்-ஒப்பற்ற தலைமை

தன்மையம்-தன்மையை
யுடையோம்

தா

தாடாளன்-மேன்மையுடையவன்
தாது-மகரந்தம்
தாதை-தகப்பன்
தாமம்-மாலை, இடம்
தாயம்-தாயாதிமுறை, பங்கு
தாயவன்-தாவி அளந்தவன்
தாய்தலை-பிரதானமான தலை
தாரா-ஒரு நீர்ப்பறவை
தாராகணம்-நட்சத்திரக்
கூட்டம்
தாரித்தல்-மனம் பொறுத்தல்
தாரை ஊர்தல்-(தேன்) தாரை
ஒழுகுதல் இதழ்
தார்-மாலை, பூ, ஒளி
தால்-நாக்கு
தாளாளன்-முயற்சி யுடையவன்
தாவடியிட்டான்-தாவி
அடியிட்டவன்
தாழ்த்தல்-தாமதித்தல்
தாழ்வர்-ஒத்த நிலங்கள்,
தாழ்வரை 1770, 2335
தாள்-திருவடி, முயற்சி,
தாமரைத் தண்டு
தாள்கொளுவல்-தாழ்ப்பாள்
போடுதல்
தாறும்- வரையிலும்
தானத்தால்-தக்கமுறையால்,
பக்தியால்
தான் முகமாய்-தான் முதன்மை
யாய்

தி

திங்கள்-மாதம்,சந்திரன்
திசை-(திக்குகளோடு கூடிய)
உலகம், விஷயம், இயல்பு,
இடையாட்டம், அதிகாரத்துக்கு
உட்பட்ட இடம்
திசைத்தல்- திகைத்தல்
திடர்-உறுதியானவர்
திணர்த்தல்-நெருங்குதல்,
சுகித்தல்
திணித்தல் வலிய நிறைத்தல்
திணிம்பு-செறிவு
திண்ணனவு-வலிமையின்
செயல், நெஞ்சுரம், நிச்சயம்
திமிர்-உணர்வற்றிருத்தல்
திமில்- முசுப்பு
திரிவான-திரிபவனுடைய
திரி விக்கிரமன்-மூன்றடிகளால்
உலகங்களை அளந்தவன்
திரு-அழகு, செல்வம், இலட்சுமி
திருத்தக்கீர்-திருமகட்குத்
தக்கவராக உள்ளீர்
திருத்தனை-திருப்தியாக
உள்ளவனை
திருத்தி-திருப்தி
திருவாகாரம்-திருமேனி
திரை-அலை, (முதுமைப்
பருவத்தில்) தோல்
சுருங்குதல்
திவம்-பரமபதம்
திவளுகை-ஒளி விடுகை, படிகை,
அசைகை
திளைத்தல்-ஆடுதல்,
அனுபவித்தல்
திறம்புதல்-தவறுதல்
திறவிது-வசத்திலிருப்பது

தீ

தீங்கவி-நல்ல பாடல்
தீப்பம்-தீங்கு
தீயிணக்கு-கெட்டசகவாசம்
தீர்த்தகரர்-பரிசுத்திசெய்வோர்
தீர்த்தன்-பரிசுத்த மூர்த்தி
தீவிகை-நீராசன தீபம்
தீற்றுதல்-தின்னச் செய்தல்

து

துகள்-புழுதி, குற்றம்
துகில்-ஆடை
துங்கம்-உயர்வு
துஞ்சல்-இறத்தல், தூங்குதல்
துடவை-விளைநிலம்
துடி-உடுக்கை
துணங்கை-களிப்பினுல் ஆடும் கூத்து, இரு கையும் முடக்கிப் பழுப்புடை ஒத்தியாடல்
துணரி-பூங்கொத்து
துணி-துண்டு
துதம்-ஸ்தோத்ரம்
துதைக்கை-மிதிக்கை
துத்தி-பாம்பிற் படற்புள்ளி
துப்பம்-நெய்
துப்பன்-பெருமிடுக்குடையவன்
துப்பு-வலிமை, நெய்
துப்புரவு-திறமை
துமிலம்-பேரோசை
தும்பி-வண்டு
துயக்கு-சம்சயம், கலக்கம், மனந்திரிவு
துரங்கம்-குதிரை
துரிசு-கள்ளம்
துலே-தராசு
துவக்கு-சம்பந்தம், ஆரம்பம்
துவராடை-சிவப்பு ஆடை (காவித்துணி)
துவராபதி-த்வாரவதி, துவாரகை
துவரி-இலவம்பூ
துவரித்த உடையவர்-பௌத்தர்
துவரியாடை-காவி ஆடை
துவரை-துவாரகை
துவர்-சிவப்பு, பவழம்
துவர்தல்-உவர்தல்
துவள்-குற்றம்
துழுதி-அலமாப்பு, அலேச்சல்
துழாவுதல்-புக்கு அனுபவித்தல், தடவுதல்
துளங்கல்-கலக்கம்
துளக்கம்-கலிப்பு
துளம்-மாதுளம் விதை
துளர்-களைக்கொட்டு
துள்ளம்-துளி
துற்று-பிடியளவு உணவு, உண்டு
துறுகின்றிலர்-சூட்டுகின்றிலர், அணிகின்றிலர்
துனி-கோபம், பிரதிபந்தகம்
துன்னம் பெய்தல்-துளையிடுதல்

தூ

தூ-பரிசுத்தம், இறகு
தூங்குதல்-தொங்குதல்
தூசனம்-தூஷணம்
தூசு-ஆடை, பஞ்சு
தூதி-தூதாசஅனுப்பப்பட்டவள்
தூதை-சிறுசோறு சமைக்கும் மட்பாத்திரம், விளையாட்டுக் கருவி
தூம்பு-துவாரம்
தூரியம்-வாத்தியம்
தூவி-இறகு
தூளி-தூளி உடைத்தான

தெ

தெக்கு-தெற்கு
தெட்ட-பக்குவமான
தெப்பர்-துச்சர்
தெய்வவாரி-தெய்வங்கள் தோன்றும் கடல்
தெரியல்-பூமாலே
தெருள்-தெளிந்த அறிவு
தெருள்தன்மேல்-ஞானத்துக்கு மேற்பட்ட பக்தி
தெவ்வர்-பகைவர்
தெழித்தல்-அலேத்தல், அதட்டுதல், ஒலித்தல்
தெழ்கு-இடைச் சுரிகை

தெள்கி-தேங்கி
தெறித்தல்-அடித்தல்
தெற்றல்-தெள்ளியவன்
தெற்றனவு-வெட்கக்கேடு
தெற்றுதல்-பிள்ளைக்கவிபாடுதல்
தென்றுதல்-சிதறுதல்
தென்னன்-பாண்டியன்
தென்னவன்-தெற்குத் திக்குப் பாலகனுன இயமன்
தென்னுரை-தமிழ்

தே

தேக்கம்-தாமதம்
தேசிகன்-ஆசாரியன்
தேசு-ஒளி, மதிப்பு
தேம்பல்-வாடுதல், குறைபடுதல்
தேவகாரியம்-பகவானுக்குத் திருப்தியான தொழில்
தேவாசுரம்-தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் உள்ள விரோதம்
தேவிமை-தேவியாகை
தேவில்-தேவகிருகம்
தேவு-தெய்வம்
தேவை-அடிமைத்தனம்
தேறல்-தேன்
தேற்றன்மை-தெளிவு
தேனித்தல்-மனமகிழ்தல்

தை

தைத்திரியன்-தைத்திரிய உபநிஷத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படுபவன்
தை வருதல்-தடவுதல்

தொ

தொங்கல்-மாலை, பீலிக்குடை விசேஷம்
தொடக்கு-சம்பந்தம்
தொடர்-சங்கிலி
தொடி-வளையல்
தொடுவு-களவு
தொடை-மாலை, சொற்றொடர்
தொடையல்-பூமாலை
தொண்டை-கொவ்வைக் கனி
தொத்து-பூங்கொத்து, மாலை
தொய்யில்-சேறு
தொல்லை-பழைமை, உபத்திரவம்
தொழு-ஓர் நோய், பசுக் கொட்டகம், சிறை
தொழுதி-ஆரவாரம்
தொழுத்தை-வேலைக்காரி
தொழும்பர்-அடியவர், நீசர்
தொழுவன்-ஹேயன்,க்ர்பணன்
தொளி-ப்ரதோளி-வீதி, சாவடி, நாற்சந்திகள்
தொளை-துவாரம், நரம்பு
தொறு-பசு
தொறுப்பாடி-ஆய்ப்பாடி

தோ

தோகை-மயில்வால்
தோக்கை-முன் தானை, கொய்சகம்
தோடு-பூவிதழ்
தோண்டல்-ஊற்று
தோதவத்தி-தௌத ஆன — தூய்மையான துணி
தோமரம்-எறியீட்டி
தோயம்-நீர்
தோளாமணி-துளைக்காத இரத்தினம்
தோன்றி-காந்தள்

தௌ

தௌவை-மூதேவி

ந

நகந்தாய்-(நகத்தாய்) நகத்தை உடையவனே
நகுதல்-பரிகசித்தல், சிரித்தல்
நச்சுதல்-விரும்புதல்

நஞ்சு-விஷம், நைந்து
நடலை-வருத்தம், நடுக்கம்
நடைப்பலி-நித்திய பூசை
நடையா-நடையாக, அன்றுட வேலையாக
நடையாவல்ல-நடக்குமாறு செய்ய வல்ல
நட்டம்-கூத்து
நண்ணம்-நண்ணுதல்
நண்ணார்-பகைவர்
நந்து-நத்தை, சங்கு
நந்துதல்-அழிதல், தூண்டுதல்
நமர்-நம்மைச் சேர்ந்தவர்
நமன்-இயமன்
நமன்று-வணங்கி
நமுகுதல்-குழைதல்
நமுசி-மகாபலி சக்கரவர்த்தியின் குமாரன்
நமைத்தல்-உபத்திரவித்தல்
நய அசலன்-நீதியிற் குலையாதவன்
நயக்குகை-விரும்புதல்
நயத்தல்-விரும்புதல்
நயப்பு-நன்மை
நரம்-மனித வடிவம்
நரன்-சிஷ்யன், மனிதன்
நலித்தல்-நசித்தல்
நவிற்றுதல்-சொல்லுதல், பழகுதல்
நவை-துக்கம்
நளிர்தல்-செவ்வைப்படுதல், குளிர்தல்
நள்ளி-பெண் நண்டு
நறு-வாசனையுள்ள
நற்பால்-நல்ல இடம்
நற்றம்-நன்மை
நனவு-மனத் தெளிவு, (கனவுக்கு எதிர்மொழி)
நனை-அரும்பு
நன்பு-நல்ல ஆத்ம வஸ்து

நா

நாகப் பகைக்கொடி-கருடத் துவசம்
நாகம்-சுவர்க்கம், பாம்பு, யானை, சுரபுன்னை
நாகரிகர்-பெருமதிப்புடையராய் இருப்பவர்
நாகு-இளம் பெண் மாடு
நாக்கு-நீள்வன்-விரும்புவன்
நாஞ்சில்-கலப்பை
நாட்டமாயிரத்தன்-ஆயிரம் கண்களை உடைய இந்திரன்
நாண்-கயிறு, வெட்கம்
நாதம்-ஓசை
நாதான்-நாதன், சுவாமி
நாந்தகம்-வாள்
நாபதி-நாவுக்கு நிர்வாககல்
நாபி வலயம்-கொப்பூழ் வட்டம்
நாமம்-புகழ்
நாலுதல்-தொங்குதல்
நால்வாய்-தொங்குகிற வாய்
நாவலிடுதல்-தோற்றற் குறிப்பு, தோற்றவர்கள்முன் வென்றவர்கள் சொல்லுஞ்சொல்
நாவாய்-கப்பல்
நாவி-நாபி
நாழல்-குங்கும மரம், ஓர் கொடி விசேஷம்
நாழ்-அகங்காரம், அர்த்தமில்லாத வார்த்தை, குற்றம்
நாழ்மை-இல்லாத பெருமையைச் சொல்லுதல்
நானம்-மஞ்சள், மயிர்க்கு இடும் வாசனைத் திரவியம் புழுகு
நான்றில-நழுவமாட்டா
நான்று-நாள்

நி

நிசாசரர்-இராக்கதர்
நிச்சம்-நித்தியம்
நிச்சலும்-தினந்தோறும்
நித்திலம்-முத்து
நிமிதல்-நெளிதல்
நியதமும்-எப்பொழுதும்
நியமம்-ஒரு யோகவுறுப்பு
நிரந்தவர்-எதிர்த்தவர்
நிரல் நிறை-சப்தங்களும் அர்த்தங்களும் நிறைந்திருப்பது
நிருத்தம்-கூத்து
நிரை-வரிசை, கூத்து
நிலத்தேவர்-பிராமணர்
நிலந்தரம் செய்யும்-தரை மட்டமாக்கும்;நாம் இருக்கும் நிலத்தினின்று தாண்டச் செய்யும் (தரம்-தரணம் என்பதன் விகாரம்)
நிலம் அது ஆம்-(படைத்தல், அழித்தல் ஆகிய) துறைகளில் கைவந்திருத்தல், தேர்ச்சி பெற்றிருத்தல்
நிலாவுதல்-விளங்குதல்
நிவா-வெள்ளாறு
நிழறுதல்-ஒளி செய்தல், நடத்தல்
நிறம்-மார்பு, மர்ம ஸ்தானம்
நிறை-அடக்கம், மகடூஉக் குணம்

நீ

நீசதை-இழி குணம்
நீர்கள்-நீங்கள்
நீர்க்கண்டன்-சிவன்(நச்சு நீரைக்கண்டத்திலுடையவன்)
நீலன்-திருமங்கையாழ்வார்
நீள் இருக்கை-நீண்டகாலம் வாழ்தல்
நீருடி-சிவன்
நுகம்-நுகத்தடி
நுகர்ச்சி-அனுபவம்
நுகர்தல்-உண்ணுதல்
நுடங்குதல்-சூழ்தல், அசைதல்
நுணுக்குதல்-அறைத்தல்
நுண் நூல தாமரை-நுட்பமான சாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட இதய தாமரை
நுண்பு-சூட்சுமம்
நுதலும்-சங்கற்பிக்கும்
நுதி-நுனி
நுவலுதல்-சொல்லுதல்
நுளைப்பாவையர்-நெய்தல் நிலத்து மகளிர்

நூ

நூக்குதல்-தள்ளுதல்
நூலாட்டி-மகாலட்சுமி
நூற்றவள்-ஆலோசித்தவள்
நூற்றிட்டு-அழித்திட்டு

நெ

நெடுந்தகை-பெருமைக் குணமுள்ளவன்
நெருநல்-நேற்று
நெறி-உபாயம்
நெறிவாசல்-அடையும் உபாயம் அடையப்படுவதும்
நென்னல்-நேற்று

நே

நேத்திரம்-பீலிக்கண்
நேமி-சக்கரம்
நேர்த்தவன்-துணித்தவன்
நேர்ப்பம்-நுட்பம்

நை

நைவளம்-ஓர்பண்

நொ

நொக்கென-விரைவாக
நொடித்தல்-சொல்லுதல்

நோ

நோன்பியர்-சமணர்

ப

பகடு-ஆண், யானை, எருது
பகர்-ஒளி
பகர்தல்-சொல்லுதல்
பகலோன்-சூரியன்
பகவர்-முனிவர், சந்நியாசிகள்
பதைப்ப-போட்டியிட
பங்கயம்-தாமரை
பங்கி-ஆண் மயிர்
பசு-இலை-பாசிலை-பசிய இலை
பசப்பு-பசுமை நிறம்
பசை-பாசம், அன்பு
பஞ்சசயனம்-ஐந்து தன்மையுள்ள படுக்கை;அழகு, குளிர்த்தி, மார்த்தவம், பரிமளம் தாவள்யம் ஆக இவை; ஐந்து உருவிட்டுச் செய்த படுக்கையுமாம்
பஞ்சசனன்-ஓர் அசுரன்
பஞ்சமம்-ஓர்பன்
பஞ்சி-பஞ்சு
படப்பை-சோலை
படம்-ஆடை
படலம்-கூட்டம்
படா-புஷ்ப விசேஷம்
படி-பூமி, சுபாவம், திருமேனி, ஒப்பு
படிச்சோதி-திருமேனியின் அழகு
படிமைக் கலம்-ஆராதன உபகரணம்
படியமரா்-நிலத்தேவர், பிராமணர்
படிறு-தீம்பு
படுகாடுநிற்றல்-ஒரு சேர விழுந்த மரங்கள் போலச் செயலற்றிருத்தல்
படை-ஆயுதம், சேனை, கலப்பை
பட்டன்-பண்டிதன்
பட்டி மேய்தல்-தன் இஷ்டப்படி நடத்தல்
பட்டினம்- (இலக்கணையால்)உடல்
பட்டுரை-பட்டதுரைத்தல், நெஞ்சில் தோன்றியதைக் கூறல்
பணி-வேலை, படத்தையுடைய பாம்பு
பணிலம்-சங்கு
பணை-மூங்கில், கிளை, நீர்நிலை, பருத்தல், வாத்தியம், வயல்
பண்-அணிவகுப்பு, ராகம், கட்டு
பண்டப்பழிப்பு-பதார்த்த தூஷணம் (ரூப குணங்களில் குறை கூறுதல்)
பண்டாரம்-பொருட்சாலை
பண்டு-பழைமை
பண்ணறையாப்பணி-பண்பு கெட்ட இழிதொழில்
பண்ணை-கட்டு, சேரி
பண்பு ஆழித்தோள்- அழகுக்குக் கடலாயிருக்கிற தோள்
பதகம்-பாதகம், உபத்திரவம்
பதகம்-பக்குவம், குதிரை வடிவானவன்
பதமிகுபரி-பருவம் நிரம்பிய குதிரை வடிவான கேசி என்னும் அரக்கன்
பதயுகம்-இரண்டு திருவடி
பதலை-கவசம்
பதவி-நீர்மை, வழி
பதவிதாய-வழியாக, நீர்மையாக
பதறப்படாமே-நினைவு தப்பாதபடி
பதிற்றைந்திரட்டி-நூறு
பதினொரு விடையர்-ஏகாதச ருத்ரர்
பதுமம்-தாமரை
பத்தவிலோசனம்-ஓரிடம் (சோறு பார்த்திருக்குமிடம்)
பத்திர ஆகாரன்-விலக்ஷணமான வடிவமுடையவன்

பத்திரம்-ஓர் ஆபரணம்
பத்து-பக்தி, எட்டிஞேடிரண்டு
பந்தனே-அனுக்கம்
பந்தனேயார்-உபாயமாகப் பற்றியவர்
பயப்பு-நிறவேறுபாடு
பயிலுதல்-பழகுதல்
பயலோஇலீர்-கிட்டினீர் அல்லீர், பழகியறியீர்
பயிற்றவல்லார்-பயிலவல்லார், (தன்வினே)
பரக்கழிதல்-அடக்கமில்லாமை, பழிவிளேதல்
பரதர்-நெய்தல் நிலத்து மக்கள்
பரந்தாமம்-பரமபதம்
பரமேஷ்டி-பரமபதத்தில் இருப்பவன்
பரம்-வசம், பாரம், உயர்வு
பரவுதல்-தோத்திரம் செய்தல்
பரவை-கடல்
பராங்கதி-உயர்ந்த கதி
பராங்குசன்-பிறமதங்களாகிய யானே கட்கு மாவெட்டி போன்ற நம்மாழ்வார்
பரவுதல்-நிறைத்தல், துதித்தல்
பரி-குதிரை
பரிசு-பரிசை, தன்மை, பெருமை
பரிதி-சூரியன், ஸமித்து
பரிதி வட்டம்-சூரியமண்டலம்
பரிப்பு-துக்கம்
பரிமா-குதிரையாகிய மிருகம்
பரியோன்-வலிமையுடையவன்
பரிவு-சிநேகம்
பரிவேடம்-ஊர்கோள்
பருக்கி-குடிக்கச் செய்து
பருங்குதல்-கொல்லுதல்
பருமொழி-பரிபூர்ணமான மொழி, பெருமையுடைய மொழி
பலங்கனி-பலாப்பழம்
பல்லவம்-தளிர்
பவநம்-வாயு
பவம்-சம்சாரம்
பவர்-பரப்பு
பவளத்தூண்-பவளம் போன்று இனியனுயும், தூண் போன்று தாரகனுயும் இருப்பவன்
பவித்திரன்-பரிசுத்த மூர்த்தி
பவ்வம்-பாற்கடல்
பழுக்காய்-பழுத்த பாக்கு
பழுத்தொழிந்தேன்-பக்குவனுய் விட்டேன்
பள்ளி-படுக்கை, பள்ளிக்கூடம்
பள்ளிக் குறிப்பு-தூங்குவதற்குரிய அடையாளங்கள்
பறை-வாத்தியம், அபேட்சிதம்
பறைதல்-சொல்லுதல்
பறையும்-அழிந்துவிடும்
பற்றுக்கொம்பு-கொழு கொம்பு
பற்பு-தாமரை
பற்ருர், பற்ருதார்-பகைவர்
பற்று-அடைக்கலம், அன்பு பிடிப்பு
பற்றை-அற்ப வஸ்து, முளேத்தெழுந்து தீய்ந்துபோம் சிறு தூறு
பனிபடைத்தல்-வருத்தம் அடைதல்
பனிப்பு-நடுக்கம்
பனிவரை-இமயமலே
பனுவல்-நூல்
பன்னகராயன்-நாகராசன்; (அவனது மகள் உலூபி)
பன்னுதல்-சிறப்பித்துச் சொல்லுதல்

பா

பா-பர்ட்டு
பாகு-ஸாரத்யம்

பாகுடம்-வெல்லப்பாகு நிறைந்த குடம்,உபகாரம்
பாங்கலர்-குணமில்லாதவர்
பாசடை-பசுமையான இலை
பாசறவு-நிறமழிவு
பாசனம்-மரக்கலம், பாத்திரம்
பாஞ்சஜன்யம்-திருமாலின் (பஞ்சாயுதங்களுள்) சங்கத்தின் பெயர்
பாடகம்-தண்டை, பாண்டவ தூதர் சந்நிதி
பாடி-ஊர்
பாடு-பெருமை, வருத்தம், பக்கம்
பாணன்-கடகன்
பாணி-கை, சத்தம்
பாணித்தல்-தாமதித்தல்
பாண்-பாட்டு, வெளியுபசாரம்
பாண்கண்-பாட்டில்
பாண்டி-பாண்டீரம் (வடம்) - ஆலமரம்
பாத கேசம்-அடி முதல் முடி வரையில்
பாதமத்தால்-திருவடியால்
பாந்தள்-பாம்பு
பாரசி-த்வாதசி
பாரணங்கு-பூமிப்பிராட்டி
பாரிடம்-பூமியினிடம், பேய்
பாரித்தல்-அலங்கரித்தல், முயற்சி செய்தல், மனத்தில் பெருக நினைத்தல்
பால-இடந்தோறும்
பாலை-வறு நிலம், பண் விசேஷம்
பாவியாமல்-தடுமாறுமல், அத்தைச் செய்வோமா இத்தைச் செய்வோமா என அலையாமல், சிந்தியாமல்
பாவை-சித்திரப் பிரதிமை, அதுபோன்ற அழகிய பெண், விரதம்
பாழி-பலம், வளை, பெருமிடுக்கு, படுக்கை
பாழ்-போக மோட்சங்களை விளைக்கவல்ல நல்தரை, பிரகிருதி
பாறு-பருந்து
பாறுதல்-பொடியாதல், ஓடுதல்
பாற்றுதல்-ஒழித்தல்
பானல்-நீலோற்பலம்
பானு-சூரியன்
பான்மை-குணம்

பி

பிச்சை-பிரமசாரிகளுக்கும் சந்நியாசிகளுக்கும் இடுவது
பிஞ்ஞகன்-சிவன்
பிடி-பெண் யானை
பிணா-பெண் மிருகம்
பிணி-வியாதி, கட்டு
பிணை-பெண்மான், ஜாமீன்
பிணையல்-மாலை
பிண்டியார்-அசோகமரத்தின் கீழ் உள்ள அருகர்
பிண்டிஆர் மண்டை-உளுத்த பொடிகள் உதிர்கின்ற மண்டையோடு
பிதிர்-அதிசயம், மிச்சம், வேறு வழியிற் செல்லுதல்,
பிரகிருதி-ஒரு தத்துவம்
பிரசம்-தேன், வண்டு
பிரமாணித்தார்-விசுவசித்தவர்
பிராக்கள்-உபகாரர்
பிழக்கு-பிழை செய்தல்
பிளவு எடுத்த-பிளந்த
பிறங்கல்-மலை, விளங்குதல்
பிறப்பு-முளைத்தாலி
பிறையணிந்தான்-சிவன்
பின்னை-நப்பின்னைப் பிராட்டி, இலட்சுமி

பீ

பீடு-பெருமை
பீதக ஆடை-பீதாம்பரம்
பீர்-நிற வேறுபாடு
பீலி-மயிலிறகு
பீளை-கண்ணின் அழுக்கு
பீனம்-பருமன்

பு

புகர்-காந்தி, புள்ளி
புகல்-அடைக்கலம்
புட்டி-அரை
புட்டில்-பெட்டி
புணரி-அலை நெருக்கத்தை யுடைய கடல்
புணர்ப்பு-வியாபாரம்
புணை-தெப்பம்
புண்டரீகம்-தாமரை
புதம்-அம்புதம், மேகம்
புதம் செய்தல்-தாவிப் பாய்தல்
புதல்-புதர்
புதா-பெருநாரை
புதுக் கணிப்பு-வடிவிற்பிறந்த புதுமை
புத்தேளிர்-தேவர்கள்
புந்தி-மனம், அறிவு
புயக்கு-பசை
புயல்-மழை, மேகம்
புய்த்தல்-மறைதல்
புரம்-பட்டணம்
புரவி-குதிரை
புரவு-கட்டளை
புரி-செய் (ஏவல்), வலம்புரி, பட்டணம்
புரசை-மதிள்
புரை-ஒப்பு, துவாரம்
புரைப்பு-பேதம்
புலத்தல்-விடுதல்
புலமங்கை-பூமிப்பிராட்டி
புலம்-அறிவு, ஆகர்ஷித்தல்
புலவி-ஊடல், பூமிப்பிராட்டி வருத்தம்
புல்குதல்-தழுவுதல்
புல்லறிவாண்மை-அற்ப புத்தி
புல்லிலை-மூங்கிலிலை அல்லது பனையோலை
புழை-துளை
புழைக்கை-துதிக்கை
புள்ஊர்தி-கருட வாகனன்
புள்ளரையன்-பட்சி அரசனாகிய பெரிய திருவடி
புள்ளுவம்-மெய்போலத் தோன்றும்படி பொய்யில் வல்லமை காட்டுதல்
புறவம்-புரு
புறவு-தாழ்வரை
புறனுரை-அன்பில்லாத சொல்
புற்கெனல்-அற்பமாதல்
புனம்-காடு, கொல்லை; வாசனை
புனைதல்-அலங்கரித்தல்
புன் கண்மை-தீனத் தன்மை

பூ

பூ-பூமி, மலர்
பூகம்-பாக்குமரம்
பூசல்-பேரொலி செய்தல், யுத்தலம்
பூடு-பூண்டு
பூணி-பசு
பூதங்கள்-இருப்புப் பெற்றவர்கள்
பூமகன்-பிரமன்
பூமங்கை-ஸ்ரீதேவி
பூமேல் தனியாளன்-இங்குத் தனியாள்என்றது தனிமையை உடையவள்; அவளையுடையவன் தனியாளன்; திருமால்
பூரித்தல்-நிறைத்தல்
பூரியர்-இழி பிறப்பாளர், தீயர்
பூவன்-பிரமன்
பூவார்கழல்-திருவேங்கட்முடை யானது திருவடி நிலை

பூவியேல்-புகச் செய்யாதே
பூவை-நாகணவாய்ப் பறவை, காயாம்பூ
பூனை-ஓர் பூண்டு

பெ

பெட்டு-பிராமக வாக்கியம்
பெட்டை-புரட்டுப் பேச்சுகள்
பெண்ணை-பனைமரம்
பெயரா-வியாஜமாக
பெறுத்தி-பெறச் செய்து
பெறும் தகையேன்-பெற்றால் உயிர் வாழும் தன்மையேன்
பெற்றி-தன்மை

பே

பேதுறுதல்-மனங் கலங்குதல்
பேரியல்-பெரிய சுபாவம்
பேழை-பெருத்திருத்தல்
பேழ் வாய்-பெரிய வாய்

பை

பை-படம்
பைங்கூழ்-பசுமையான பயிர்
பைதல்-இளமை, வயதுக்குத் தக்க பக்குவமில்லாமை
பைய-மெல்ல

பொ

பொங்கத்தம், பொங்கோ-சப்தோச் சாரணம், தோற்ற தோல்வியாலே பறையடிக்க ஆடுவதொரு கூத்து
பொட்ட-போர, விரைவாக
பொத-வெடிக்க, உள் தைக்க
பொதியறை-(பொதிந்துள்ள இடம்) கொள்கலம்
பொதியில்-பொதியமலை, மலைய மலை
பொதிவோம்-அடக்குவோம்
பொதுக்கோ-விரைவாக
பொதும்ப-சோலை, குழி
பொதுளுதல்-நிறைதல்
பொருள் தாயம்-பொருளின் சம்பந்தம்
பொருதி-போர் செய்வாய்
பொருநல்-தாமிரபரணி
பொருந்தார்-சத்துருக்கள்
பொருவு-ஒப்பு
பொருள் தாயம்-பொருள் பங்கு
பொழில்-சோலை, உலகம்
பொள்ளை-துவாரம்
பொறி-இந்திரியம், கையெழுத்து, அடையாளப் புள்ளி
பொறை-பொறுமை, பாரம்
பொற்பு-அழகு
பொற்றை-மலை, கற்பாறை
பொன் பெயரோன்-இரணியன்

போ

போட்கன்-சுணைகேடன்
போதகம்-யானைக் கன்று
போதமர் செல்வக் கொழுந்து-செந்தாமரையில் வாழும் செல்வ மகள் (லக்ஷ்மி)
போதர்-வருவாய்
போதியார்-அரச மரத்தின் கீழுள்ள பௌத்தர்
போதில்-அறிவுக்கிருப்பிடம்; போதம் என்பதன் விகாரம்
போது-மலரும் பருவத்து அரும்பு, காலம், வா (ஏவல்)
போழ்க்கன்-முறைகேடன்
போழ்தல்-பிளத்தல்
போனகம்-போஜனம்

பௌ

பௌவம்-கடல்
பௌழியன்-ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்தினால் அறியப்படுபவன்

ம

மகப்பு-ஆச்சரியம்

மகரக் குழை-சுரு மீன் வடிவம்
அமையச் செய்த குண்டலம்
மகன்றில்-க்ரௌஞ்ச பட்சி,
அன்றில்
மங்கவொட்டு-(உடலும் உயிரும்,
மங்கும்படி இசையவேணும்
மங்குல்-ஆகாயம், மேகம்
மசிமை-லஜ்ஜை
மஞ்சரி-பூங்கொத்து
மஞ்சு-மேகம்
மடங்கல்-சிங்கம்
மடம்-மடப்பம்; இது, மகடூஉக்
குணங்கள் நான்கில் ஒன்று;
இளமை
மடலூர்தல்-பனைமரத்தின்
மடல்களினுற் செய்யப்பட்ட
குதிரையின் மேல் ஏறுதல்
மடல்-இதழ்
மடவரல்-இளம் பெண்
மடி-முன் தானை
மடித்தேன்-திருப்பிவிட்டேன்
மடுத்தது-வைத்துக்கொண்டது
மடுப்பு-கொடுக்க, வைக்க
மட்டித்தல்-வியாபித்தல்
மட்டு-வாசனை, தேன்
மட்டை-மொட்டை
மணத்தூண்-ஆமோதஸ்தம்பம்
மணம்-வாசனை, உற்சவம்
மணாளன்-மணவாளன் கணவன்
மண்டலம்-வளைவு
மதலை-பிள்ளை, தூண்
மதிபார்த்து-கருத்தறிந்து
மது-தேன்
மதுகரம்-வண்டு
மத்தம்-ஊமத்தை, உன்மத்தம்
மந்தக்கோவை-நெருங்கத் தொடுத்த
மாலை
மந்தரம்-இரகசியம், தனியிடம்
மந்தி-பெண் குரங்கு
மந்திரித்தல்-ஆராய்ந்து
அறுதியிடுதல்
மரக்கால் கூத்து-மரத்தைக்
காலிலே கட்டிக் கொண்டு
ஆடும் கூத்து
மரண்-மரணம்
மரவடி-பாதுகை
மராமரம்-ஸால விருக்ஷம்,
ஆச்சா மரம்
மரு-வாசனை
மருகி-மருமகள்
மருக்கண்டு-மருவிற்று,
சேர்ந்தது
மருங்குல்-இடுப்பு
மருட்டு-மருளச் செய்தல்
மருதர்-மருத்துக்கள்
மருத்துவப் பதம்-வைத்தியன்
செய்யும் மருந்தின் பக்குவம்
மருப்பு-தந்தம்
மருவார்-பகைவர்
மருவாளன்-பகவதநுபவத்தில்
முதிர்ந்தவன்
மலக்கம்-கலக்கம்
மலங்கு-ஒருவகை மீன்
மலங்குதல்-அழிதல்
மலர்மிசை எழுதல்-மலர்ந்து
மேலே எழுதல்
மலர்ந்து-சுற்றும் ஒளி பரந்து
மலர்வாளி-புஷ்பபாணம்
மலினம்-தோஷம்
மலைப் பண்டம்-மலைபடு பொருள்
மலைமங்கை-பார்வதி
மலையரையன்-இமவான்
மல்-ஆயுதமின்றி உடல் வலிமை
கொண்டு செய்யும் போர்,
அதனை உடையவர், மல்லர்
மல்லர்-பலிஷ்டர்
மல்லை-வளப்பம், திருக்கடல்
மல்லை

மழ-இளமை
மழறு-புதுமை, கலக்கம்
மள்ளர்-உழவர்
மரம்-கொடுமை, பாவம்
மறி-மான்குட்டி
மறு-களங்கம், ஸ்ரீவத்ஸம்
மறுகால்-மற்ருெரு முறை
மறுகு-வீதி
மறுக்கினுய்-மறுக்கச் செய்தாய்
மறுநோய்-திரும்பிவரக் கடவதான துக்க வாசனே
மறை-கிருத்திருமம், பகைமை
மற்கடம்-குரங்கு
மன்று-பொதுவிடம்

மா

மா-மாமரம், குதிரை, பெரிய மிருகம்
மாகம்-பெரிய ஆகாசம்
மாசுணம்-பெரும் பாம்பு
மாசூணுதல்-அழுக்கடைதல்
மாடு-பக்கம், செல்வம்
மாணிக்குறளன்-பிரமசாரியான வாமனன்
மாண்பாவித்து-பிரமசாரி வேஷத்தைப் பாவித்து
மாதலி-இந்திரனது சாரதி
மாதவி-குருக்கத்தி
மாதிரம்-திக்கு, மலே
மாது-பெண், அழகு
மாந்துதல்-உண்ணுதல்
மாமை-நிறம்
மாரதர்-பெரிய தேர் வீரர்
மாருதி-அநுமான்
மால்-காம மயக்கம், திருமால்
மாவலவன்-ஆடல் மாவென்னுங் குதிரையையுடைய திருமங்கை மன்னன்
மாழாந்து-ஒளிமழுங்கி
மாழை-இளமை
மாறன்-நம்மாழ்வார்
மாருளன்-சத்துரு
மாறு-எதிர், ஒப்பு, பகைமை, கொம்பு
மாற்றலர்-சத்துருக்கள்
மாற்ருண்மை-பகைமை
மாற்றிலி-பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாமல் உதவி செய்தல்
மாற்ருேலேப்பட்டவர்-கேவலர்
மானம்-பெருமை, கர்வம், அளவு
மானுரி-மான் தோல்
மான்-வியவசாய ஹேதுவான மஹத்தத்வம்

மி

மிகை-அதிகம்
மிடறு-தொண்டை
மிடைதல்-நெருங்குதல்
மிண்டுதல்-நெருங்குதல்
மிண்டர்-மூர்க்கர்
மிதி-அவைப்பு
மிலேத்தல்-கனேத்தல்
மிழற்றுதல்-இன் சொற் கூறுதல், சேஷ்டிதங்களேச் செய்தல்
மிளிர்தல்-பிரகாசித்தல்
மிளே-சிறுபுதர்
மிறை-மிறுக்கு, கொடுமை, ஹிம்சை
மிறைத்தல்-அநாதரித்தல்

மீ

மீதியன்-மேற்பட்டவன்
மீளி-பெரும்பலம்
மீன்-நட்சத்திரம்

மு

முகடு-உச்சி
முகப்பு-முன்பு
முகிழ்-அரும்பு
முகை-கருமுகை-அரும்பு
முக்குதல்-வருந்துதல்

முசு-ஆண் குரங்கு
முடித்தன்று-முடிந்தது
முடை-துர்க்கந்தம்
முட்டு-குறைவு
முட்டை-அண்டம், உலக
வுருண்டை
முண்டம்-தலேயோடு
முண்டர்-சைவர்
முண்டியான்-தாபஸ வேஷ
முடையவன்
முதுநீர்-கடல்
முதுபுணர்ப்பு-பழைய நிலேமை
முத்கலன்-ஒரு புண்ய புருஷன்
முத்து-அழகு, சந்தோஷம்,
மௌக்த்யம்
முந்தை-முற்பட்டவன்
முந்நீர்-சமுத்திரம்
முப்புரி நூல்-வடமும் வடத்தில்
இழையும் மும்மூன்ருக
இருக்கும் யஜ்ஜேபவீதம்
முயங்குதல்-தழுவுதல்
முயற்றி-முயற்சி, உற்சாகம்
முரண்-வலிமை, பகைமை
முரலுதல்-ஒலித்தல்
முருகு-வாசனே, தேன்
முருக்கு-பலாசு
முருடு-கடினம்
முழவம்-பெருவாயனென்னும்
வாத்யம், மத்தளம்
முழுசுதல்-மூழ்குதல்
முழுவுதல்-முத்தமிடுதல்
முழை-குகை
முழைஞ்சு-குகை, துளே
முளரி-தாமரை, முள்ளேக்
கொண்டு செய்தது
முளரிக் கூட்டகம்-முள்ளேயுடைய
தாமரைத் தண்டிஞல்
செய்த கூடு
முளிதல்-உலர்தல்
முளேயட்டி-அங்குரார்ப்பணம்
செய்து
முறி-தளிர்
முறுவலித்தல்-பரிகசித்துச்
சிரித்தல்
முற்றல்-திண்ணிமை
முற்ருவுரு-சிறு குழந்தை
முற்றில்-சிறுமுறம்
முற்றிழை-பூரணமான
ஆபரணம் அணிந்தவள்
முற்றும்-முடிவோம்
முனே-போர்
முனேவன்-முக்கியமானவன்
முன் தோன்றல்-தமையன்
முன்றில்-முன்னிடம்
முன்னுரை-மகாபாரதம்

மூ

மூக்கு-மேல் நாணிப்பு
மூக்கின்று-பாதிக்கிறது
மூதறிவு-பேரறிவு
மூரி-வலிமை
மூர்த்தி-வடிவம்
மூவாமை-மூப்படையாமை
மூவுருவிலிராமன்-பரசுராமன்,
தசரதராமன், பலராமன்
மூழை-அகப்பை
மூழ்த்தல்-மூழ்குதல்
மூன்று அனல்-கார்ஹபத்யம்,
ஆகவ நீயம், தட்சிணுக்னி

மெ

மெய்தகு-திருமேனிக்குத்
தகுதியான
மெல்லிலே-மெதுவான இலே,
மெல்லுகிற இலே, வெற்றிலே

மே

மேகலே-அரைநூல் மாலே
மேதி-எருமை
மேலாப்பு-மேற்கட்டி

மேற்கிளைகொள்ளல்-மேல்மூச்
செறிதல்

மை

மைதிலி-சீதை
மையல்-மயக்கம்
மையன்மை,,
மையாத்தல்-மோகித்தல்

மொ

மொக்குள்-மொக்கல், நீர்க்குமிழி
மொட்டு-அரும்பு
மொய்-அழகு, நெருக்கம்,
பெருமை
மொய்குழல்-நெருங்கிய கூந்தல்
மொய்ம்பு-வலிமை

மோ

மோடி-காளி
மோடு-தோள், வயிறு
மோடுபருத்தல்-பிடரியில் பிசல்
பருத்தல்(மோடு-அம்சம்)
மோதர-மோத
மோய்-தாய்
மோழை-நீர்ப் பெருக்கு, கீழாறு,
குமிழி, துவாரம்

மௌ

மௌவல்-முல்லை

யா

யாய்-தாய்
யாளி-சிங்கம்

யூ

யூபம்-யாகஸ்தம்பம்

யோ

யோக நித்திரை-எல்லாம்
அறிந்து உறங்குதல்
யோகம்-கண்ணுக்கு
விஷயமாகிற வஸ்து, உபாயம்
யோகு-தவம், உபாயம்

லோ

லோசனம்-கண்

வ

வகிர்-பிளவு
வகுக்கின்று-(வகுத்தல்)
உண்டாக்கியது, படைத்தது
வகுளம்-மகிழமலர்
வகையறு-மற்ற உபாயங்கள்
அறுக்கும்படியான
வங்கம்-கப்பல்; பங்கம் என்பதன்
திரிபாய், அலையென்றும்
கொள்ளலாம்
வசி-வசப்படுதல்
வஞ்சி-ஓர் நீர்க்கொடி
வடநெறி-ஸம்ஸ்கிருத நியாயம்
வடம்-ஆரம், ஆலிலை
வடி-கூர்மை
வட்கு-லஜ்ஜை
வட்டு-நீலக்கழற்சிக்காய்
வண்டல்-மகளிர் விளையாட்டு,
குழைசேறு
வண்டானம்-நாரையில் ஓர் சாதி
வண்ணம்-அழகு
வந்தி-பலவந்தம், நமஸ்கரி
வம்பு-வாசனை, வீண்
வம்மின்-வாருங்கள்
வயிச்சிரவணன்-குபேரன்;
விசிரவ முனிவரின் குமாரன்
வயிரம்-உறுதி, பகை
வயிறு வாய்த்தல்=-வயிற்றிற்
பிறத்தல்
வரம் காட்டும்-நன்ருகக்
காண்பிக்கும்
வரம்பு-எல்லை
வரன்றுதல்-வாரிக் கொள்ளுதல்
வரிந்து-சூழ்ந்து
வருடுதல்-தடவுதல்
வருத்தித்தல்-வருவித்தல்,
தோற்றுவித்தல்
வருமை-மறு பிறப்பு

வலம்புரி-வலப்பக்கமாக
உட்சுழியையுடைய பாஞ்ச
சன்யம்
வலவன்-வல்லவன், சாரதி
வலவை-வஞ்சகக்
குணமுடையவள்,
ஆவேசமாடுபவள்,
வலைப்படுத்தேன்- வலையிலே
அகப்படுத்தினேன்
வல்லி-பாசம், கொடி
வல்லை-விரைவு
வழிவாழ்வார்-வழிபட்டு
வாழ்வார், சன்மார்க்கத்திலே
வாழ்வார்
வழுதி-பாண்டியன்
வழுத்துதல்-ஸ்தோத்ரம்
செய்தல்
வளர்ந்த-வளர்ந்தது என்பதன்
விகாரம் (முதல் திருவந் 69)
வளாய்க் கொள்ளுதல்-சூழ்ந்து
கொள்ளுதல்
வளி-காற்று
வளை வண்ணன்-சங்குபோன்ற
வெண்ணிறமுடைய பலராமன்
வள்-கூர்
வள்ளல்-வரையாது
கொடுப்பவன்
வள்ளி-ஓர் கொடி
வற்பு-வலிமை
வனைதல்-அலங்கரித்தல்
வன்மம்-மர்மம்

வா

வாகை-வெற்றி, ஓர்மரம்
வாக்கு-சரமச்லோகம்
வாசம்-வாசனை
வாசல்-உபேயம்
வாசவதத்தை-வத்ஸராயனின்
மனைவி
வாசி-குதிரை, தாரதம்மியம்
வாசிகை-மாலைஒழுங்கு, சரம்
வாணபுரம்-பாணாசுரனுடைய
சோணிதபுரம்
வாணனது மகள்-உஷை
வாணன்-வான்நன் (மரூஉ);
பாணாசுரன்
வாணிபம்-பயன்
வாதமாம்கன்-வாயுவின் புத்ரன்;
ஹனுமான்
வாமம்-அழகு
வாமன்-குள்ளமான பிரமசாரி
வாமான்-தாவியோடும் குதிரை
வாயமுதம்-வாயெச்சில்
வாயு ஐந்து-பஞ்சப்ராணன்
வாயுறை-அறுகம்புல்
வாய்க்கின்று-(பயன்பெறுதற்கு)
வாய்த்த இடத்தில்
வாய்க்கோட்டம்-வாய்மதம்
வாய்ப்பு-அமைப்பு
வாரணம்-யானை
வாரம்-பட்சபாதம்
வாரம் ஓதுதல்-உருச்சொல்லுதல்
வாரி-கடல்
வார்-கச்சு, நீளம்
வாலாட்டு-அபிமானம்
வாலிமை-வெண்மை, பெருமை,
சுத்தம்
வாளா-சும்மா
வாளி-பாணம்
வாள் நுதல்-ஒளி பொருந்திய
நெற்றி

வி

விகிருதம்-வேறுபாடு,
விளையாட்டு
விக்கி-விக்கலெடுத்து
விசாதி ஏற்கை-காலதாமதிகளைக்
கொள்கை
விசித்திரம்-அழகு
விச்சை, விஞ்சை-வித்யை

விடமம்-வைஷம்யம், சேராச் சேர்த்தியான செயல்
விடலே-புருஷ சிரேஷ்டன்
விடவு-(விடன்)-தூர்த்தனது செயல், தூர்த்தனது தன்மை
விடிவை-விடியற்காலம்
விடை-வ்ருஷபம், உத்தரம்
விடைகொள்வார்-பிரிந்து அகல்பவர், கைவல்யத்தைப் பெறவிரும்புவோர்
விடையோன்-விருஷப வாகனன்
விட்டு-விஷ்ணு
விண்டார்-வளவோர்
விண்னகர்-பரமபதம், உப்பிலி யப்பன் சந்நிதி
விண்தேர்-பேய்த்தேர், கானல்
விதலேத்தலே-துன்புறும் அளவில்
விதானம்-மேற்கட்டி
விதி-பாக்கியம்
வித்தகன்-ஆச்சரியமான குண சேஷ்டிதங்களே யுடையவன்
வித்து-காரணம்
விநதை-கருடன் தாய்
விந்தை-விந்திய மலே, காளி
வியம்-வேறுபாடு
வியல்-விலாசம்
வியவு-வேறுபாடு
வியூகம்-சேனேயின் திரள்
விரவு ஆர்-விரவி ஆர்ந்த
விராவுதல்-கலத்தல்
விரிதோட்ட-மலர்ந்த இதழ்களே உடைய, ஒளிவிரியும் தோட்டை (குண்டலங்களே) உடையவனே
விருத்தம்-கிழத்தனம், விரோதம், கூட்டம்
விரை-வாசனே
விலங்கல்-மலே
விலங்கு-மிருக பட்சிகள்
வில்-காந்தி
வில்லவன்-சேர அரசன்
விழுக்கை-சீர்மை
விழுது-நெய்
விழுப் பொருள்-சிறந்த பொருள்
விழுமிய-சிறந்த
விளப்புறுதல்-பிரசித்தி யடைதல், தாமசித்தல், கூறப்படுதல்
விளரி-மிக்க விருப்பம், ஓர் இசை
விளரியது-கூறப்படுகின்றது
விளாக்கொள்ளுதல்-முழுதும் பரவுதல்
விள்ளுதல்-நீங்குதல்
விஷ்ணுசித்தர்-பெரியாழ்வார்
வினேயாவி-தொழில்

வீ

வீக்குதல்-கட்டுதல்
வீடளுக-ப்ரக்ருதி சம்பந்த மற்றுத் திருவடிகளேப் பெறுபவளுக
வீடுதல்-விடுதல், விடப்படுதல் சமர்ப்பித்தல், மோட்சம்
வீடைப்பண்ணி-வீட்டைப் பண்ணி; எதுகை நோக்கி மிகாது வந்தது-2939
வீட்டுதல்-ஒழித்தல்
வீதல்-அழிதல்
வீர அணி-இந்திரியஜயமான வீரமே ஆபரணம்
வீழ்தல்-விரும்புதல்
வீற்று-பெருமை பெற்று

வெ

வெட்டென்றிருக்கை இசைந்திருக்கை
வெண்பகடு-ஐராவதம்
வெதிர்-மூங்கில்
வெப்பு-ஜ்வர தேவதை
வெரு-அச்சம்
வெளியநீறு-அஞ்சன சூர்ணம்

வெள்வரைப்பு-கிழக்கு வெளுத்தல்
வெள்ளியார்-பாசுபதர், சுக்கிரன்
வெறி-வாசனை, சந்திரன், பாழ், ஆவேசமாடுதல்
வெறிய அவர்-பயத்தாலே கண் வெளிச் செறிந்தவர்கள்

வே

வேகவதி-வேகமுடையது
வேங்கை-ஓர் மரம், புலி
வேடு-மிருக பட்சிகளைக் கொல்லும் தொழில்
வேதித்தல்-வருத்தல், துளைத்தல்
வேயர்-மூங்கிற் குடியிற் பிறந்தவர்
வேய்-மூங்கில், குடையினடியில் உள்ள மூங்கிற் குழல்
வேய் அகம்-ஒரு மூங்கில் குத்தும் அளவு
வேரி-வாசனை
வேலை-சமயம், கடல்
வேழ்-வேட்கை
வேள்-மன்மதன்
வேள்வி-யாகம்
வேற்றேன்-பகைவன்

வை

வை-கூர்மை
வைகுந்தர்-வைகுந்தம் போவார்
வைதிகர்-வேத விதிப்படி நடப்பவர்
வைப்பு-புதையல்
வையத்தேவர்-அந்தணர்
வையேன்-நினையேன், மதியேன், வைக்கமாட்டேன், கூரியஞன நான், கூர்மையுள்ள நான்
வைரம்-விரோதம்

நேரிசை வெண்பா

கேசவனை யேசெவிகள் கேட்க; திருவரங்கத்
தீசனையே சென்னி இறைஞ்சிடுக;-நேசமுடன்
கண்ணனையே காண்க-இருகண்; இணர்கொள் காயாம்பூ
வண்ணனையே வாழ்த்துக-என்வாய்.

-திருவரங்கக் கலம்பகம் 20